

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 87 E

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 1. aprīlis

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2008.—2009. GADA SESIJA	
	2009. gada 10.—12. marts sēde	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 234 E, 29.9.2009.	
	PIEŅEMTIE TEKSTI	
	Otrdiena, 2009. gada 10. marts	
2010/C 87 E/01	Nākamie soļi robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā un līdzīga pieredze trešās valstīs Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par nākamajiem soļiem robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā un līdzīgu pieredzi trešās valstīs (2008/2181(INI))	1
2010/C 87 E/02	Uzņēmumu mītnesvietas pārrobežu pārvietošana Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par uzņēmumu juridiskās adreses pārrobežu pārceļšanu (2008/2196(INI))	5
	PIELIKUMS REZOLŪCIJAI	8
2010/C 87 E/03	Kopējās Eiropas patvēruma sistēmas nākotne Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par kopējās Eiropas patvēruma sistēmas nākotni (2008/2305(INI))	10
2010/C 87 E/04	Komisijas rīcības plāns integrētas iekšējās kontroles struktūras ieviešanai Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par Komisijas rīcības plānu integrētas iekšējās kontroles struktūras ieviešanai (2008/2150(INI))	16
2010/C 87 E/05	Sadarbība starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komercietās Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komercietās (2008/2180(INI))	21

LV

2010/C 87 E/06	Direktīvas 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, īstenošana Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par Direktīvas 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, īstenošanu (2008/2247(INI))	23
2010/C 87 E/07	Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm un viņu vienādām iespējām izpildītājmākslā Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm un viņu vienādām iespējām izpildītājmākslā (2008/2182(INI))	27
2010/C 87 E/08	Tiešsaistes azartspēļu integritāte Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par tiešsaistes azartspēļu integritāti (2008/2215(INI))	30
2010/C 87 E/09	Pārtikas kvalitātes nodrošināšana, tostarp standartu saskaņošana vai savstarpēja atzīšana Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par pārtikas kvalitātes nodrošināšanu, tostarp standartu saskaņošana vai savstarpēju atzīšanu (2008/2220(INI))	35
2010/C 87 E/10	Komisijas ziņojumi par konkurences politiku 2006. un 2007. gadā Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par ziņojumiem par konkurences politiku 2006. un 2007. gadā (2008/2243(INI))	43
2010/C 87 E/11	Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts "Small Business Act" Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu "Small Business Act" (2008/2237(INI))	48
Trešdiena, 2009. gada 11. marts		
2010/C 87 E/12	Romu sociālais stāvoklis un labāka piekļuve ES darba tirgum Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par romu sociālo stāvokli un labāku piekļuvi ES darba tirgum (2008/2137(INI))	60
2010/C 87 E/13	Ar naftu saistīto problēmu risināšana Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par ar naftu saistīto problēmu risināšanu (2008/2212(INI))	70
2010/C 87 E/14	Videi nekaitīgāks transports un ārējo izmaksu internalizācija Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par videi nekaitīgāku transportu un ārējo izmaksu internalizāciju (2008/2240(INI))	76
2010/C 87 E/15	Ieguldījums Eiropadomes 2009. gada pavasara sanāksmes darbā saistībā ar Lisabonas stratēģiju Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par ieguldījumu Eiropadomes 2009. gada pavasara sanāksmes darbā saistībā ar Lisabonas stratēģiju	79
2010/C 87 E/16	Cīņa pret klimata pārmaiņām Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par ES stratēģiju, lai Kopenhāgenas sarunās panāktu visaptverošu nolīgumu par klimata pārmaiņām, un atbilstoša finansējuma nodrošināšanu klimata pārmaiņu politikas īstenošanai	90
2010/C 87 E/17	Nodarbinātības politikas pamatnostādnes Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņu īstenošanu 2008.–2010. gadā	94
2010/C 87 E/18	Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu (2008/2334(INI))	98

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Nākamie soļi robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā un līdzīga pieredze trešās valstīs

P6_TA(2009)0085

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par nākamajiem soļiem robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā un līdzīgu pieredzi trešās valstīs (2008/2181(INI))

(2010/C 87 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. februāra paziņojumu “Sagatavojot nāamos soļus robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā” (COM(2008)0069),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. februāra paziņojumu “Ziņojums par FRONTEX aģentūras novērtējumu un turpmāko attīstību” (COM(2008)0067),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. februāra paziņojumu “Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas (EUROSUR) izveidošanas izpēte” (COM(2008)0068),
- ņemot vērā Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja 2008. gada 3. marta provizoriskās piezīmes un ar 29. pantu izveidotās datu aizsardzības darba grupas un darba grupas policijas un tieslietu jomā 2008. gada 29. aprīļa kopīgās piezīmes par trīs iepriekšminētajiem paziņojumiem,
- ņemot vērā Padomes secinājumus par Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu pārvaldību,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulu (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulu (EK) Nr. 767/2008 par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām (VIS regula) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV L 105, 13.4.2006., 1.lpp.⁽²⁾ OV L 218, 13.8.2008., 60. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- ņemot vērā Padomes 2008. gada 24. oktobra Regulu (EK) Nr. 1104/2008 par migrēšanu no Šengenas Informācijas sistēmas (SIS 1+) uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) ⁽¹⁾ un Padomes 2008. gada 24. oktobra Lēmumu 2008/839/TI par migrēšanu no Šengenas Informācijas sistēmas (SIS 1+) uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2005. gada 24. novembra paziņojumu par Eiropas tieslietu un iekšlietu datu bāzu uzlabotu efektivitāti, paplašinātu sadarbību un sinerģiju (COM(2005)0597),
 - ņemot vērā 2008. gada 18. decembra rezolūciju par FRONTEX aģentūras un Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas EUROSUR novērtējumu un turpmāko attīstību ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A6-0061/2009),
- A. tā kā ES iekšējās robežkontroles atcelšana ir viens no lielākajiem Eiropas integrācijas sasniegumiem;
- B. tā kā teritorija, kurā nav iekšēju robežu, nevar darboties bez kopīgas atbildības un solidaritātes, pārvaldot ārējās robežas;
- C. tā kā būtu jāņem vērā sadarbība ar trešo valstu robežu aizsardzības nodrošināšanas iestādēm atbilstīgi vispārējai ES ārpolitikai;
- D. tā kā ES ārējās robežas katru gadu šķērso 160 miljoni ES pilsoņu, 60 miljoni trešo valstu valstspiederīgo, kuriem nav nepieciešama vīza, un 80 miljoni cilvēku, kuriem ir vajadzīga vīza;
- E. tā kā pasākumi robež aizsardzības uzlabošanai cieši jāsaista ar pasažieru plūsmas atvieglošanu un mobilitātes veicināšanu pastiprinātas globalizācijas pasaulē;
- F. tā kā saistībā ar ES integrēto robežu pārvaldību jau ir izstrādāti vairāki instrumenti un programmas, vai arī tie ir sagatavošanas vai politikas izstrādes stadijā;
- G. tā kā Komisija ir paziņojusi par savu gatavību 2009.–2010. gadā iesniegt likumdošanas priekšlikumus par ieeļošanas/izceļošanas sistēmu, reģistrēto ceļotāju programmu un elektronisko ceļojumu apstiprināšanas sistēmu;
- H. tā kā līdzīgas sistēmas jau darbojas Austrālijā, un arī ASV īsteno līdzīgas sistēmas kā daļu no US-VISIT programmas;
- I. tā kā nav visaptveroša ģenerālpilna, kurā būtu paredzēta ES kopīgas robežjautājumu stratēģijas uzbūve, kā arī nav spēkā esošo un gatavoto sistēmu vispusīga novērtējuma,

⁽¹⁾ OV L 299, 8.11.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 299, 8.11.2008., 43. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0633.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Ieceļošanas/izceļošanas sistēma

1. apzinās, ka tie, kuri pārsniedz izsniegtajā vīzā norādīto uzturēšanās termiņu un uz kuriem galvenokārt attiecas ierosinātā ieceļošanas/izceļošanas sistēma, tiek uzskatīti par lielāko nelegālo imigrantu kategoriju ES; tomēr pieprasa sniegt vairāk informācijas par ārējā pētījumā iegūtiem datiem, kurā lēsts, ka ES divdesmit piecu dalībvalstu sastāvā 2006. gadā bija līdz pat 8 miljoniem nelegālo imigrantu ⁽¹⁾; turklāt uzstāj, ka skaidri jādefinē vīzā norādītā uzturēšanās termiņa pārsniedzēji, tostarp paredzot iespējamus izņēmumus konkrētos apstākļos, kā arī jāveic precīzāka kvalitatīvā un kvantitatīvā analīze par draudiem, riskiem un izmaksām, ko nelegālie imigranti rada Eiropas sabiedrībai;
2. norāda — lai arī ierosinātā sistēma un brīdinājumi varētu atturēt trešo valstu valstspiederīgos no uzturēšanās termiņa pārsniegšanas, kā arī nodrošināt datus un informāciju par konkrēto situāciju, tomēr joprojām ir nepieciešama tiesību aizsardzības aģentūru iesaistīšanās, lai notvertu personu, kura pārsniegusi savu uzturēšanās termiņu, un tāpēc neuzskata, ka ierosinātā sistēma izbeigs termiņa pārsniegšanas fenomenu kā tādu;
3. norāda, ka nav pietiekamas informācijas par to, kā šī sistēma tiks integrēta kopējā sistēmā un kā tā ar kopējo sistēmu sadarbosies, un nav pietiekamas informācijas par iespējamām izmaiņām, kādas varētu būt nepieciešamas pašreizējās sistēmās, kā arī par izmaksām, kādas radītu ierosinātā sistēma; tāpēc uzskata, ka joprojām ir apšaubāms, vai šīs sistēmas īstenošana ir absolūti nepieciešama;
4. atgādina, ka ieceļošanas un izceļošanas sistēmas pareiza funkcionēšana gan finanšu, gan darbības ziņā būs atkarīga no VIS un SIS II veiksmīgas darbības; norāda, ka šie instrumenti vēl pilnībā nedarbojas, tāpēc nav bijis iespējams tos atbilstoši novērtēt; uzsver, ka SIS II darbība un drošums tiek apšaubīts;
5. atzīmē, ka, ņemot vērā ASV gūto pieredzi, ir neapšaubāmi, ka salīdzinājumā ar ieceļošanu sistēmas izceļošanas daļa ir daudz grūtāk īstenojama, jo īpaši attiecībā uz izceļošanu pa sauszemes un jūras ceļiem; turklāt, ņemot vērā to pašu gūto pieredzi, pauž bažas par šādas sistēmas lietderību izmaksu ziņā; tāpēc aicina Komisiju sniegt papildu informāciju par šādai sistēmai vajadzīgajiem faktiskajiem ieguldījumiem;

Reģistrēto ceļotāju programma (RTP)

6. principā atbalsta reģistrēto ceļotāju programmas koncepciju attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem neatkarīgi no tā, vai uz viņiem attiecas vīzas prasības, jo tā varētu paātrināt ceļotāju plūsmu un novērst sastrēgumus ieceļošanas un izceļošanas punktos, kā arī to, ka ES pilsoņi varētu izmantot automatizētos vārtus, jo Kopienas tiesības pašlaik pieļauj robežkontroles vienkāršošanu tikai attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem, kuri dzīvo pierobežas rajonos;
7. tomēr kritizē terminus, kas izmantoti iepriekšminētajā paziņojumā "Sagatavojot nākamos soļus robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā" ("zema riska"/ "bona fide" ceļotāji), jo tas varētu likt domāt, ka ļoti daudzi ceļotāji tiek *a priori* uzskatīti par "augsta riska" vai "mala fide" ceļotājiem, un iesaka izmantot terminu "bieži ceļotāji";
8. norāda uz to, ka vairākas dalībvalstis jau ir izveidojušas vai gatavojas izveidot šādu reģistrēto ceļotāju programmu trešo valstu valstspiederīgajiem, un uzsver, ka tādā veidā mēs riskējam iegūt divdesmit septiņas dažādas sistēmas, kas balstītas uz atšķirīgiem kritērijiem, tostarp arī attiecībā uz datu aizsardzību un maksu; apzinās to, ka Nīderlande kopā ar Vāciju, Apvienoto Karalisti un FRONTEX cenšas veicināt starptautiskās vienkāršotās ceļotāju programmas pieņemšanu kā iespējamu plānu citām dalībvalstīm;
9. atbalsta saskaņotu pieeju un tāpēc mudina Komisiju paātrināt procesu, pamatojoties uz labāko praksi dalībvalstīs, un nodrošināt, ka dalībvalstis turpina rīkoties atbilstīgi Kopienas tiesībām;
10. atzīmē, ka patiesībā reģistrēto ceļotāju programmas trešo valstu valstspiederīgajiem atšķiras no reģistrēto ceļotāju programmām ES pilsoņiem; tāpēc uzsver, ka šīs divas programmas vienmēr ir skaidri jānošķir;

⁽¹⁾ SEC(2008) 0153.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Ceļošanas atļaujas elektroniskā sistēma (ESTA)

11. atzīst, ka nebūtu saprātīgi drošības pasākumu jomā visu uzmanību veltīt tikai trešo valstu pilsoņiem, kas ieceļo ES no valstīm, uz kurām attiecas vīzu režīms; tomēr apšaubā, vai ierosinātā sistēma ir tiešām nepieciešama, un gribētu saņemt visaptverošu tās pamatojumu; ir pārliecināts, ka pareizais ceļš ir cieša sadarbība, īpaši starp izlūkdienestiem, nevis milzīga daudzuma datu vākšana;

12. vēlas saņemt informāciju par Komisijas paredzētā pētījuma konkrētu grafiku un detalizētiem rezultātiem;

Datu aizsardzības un bažas saistībā ar biometrijas jautājumiem

13. uzskata par nepieņemamu to, ka Komisija pirms iepriekšminētā paziņojuma "Sagatavojot nākamos soļus robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā" pieņemšanas neapspriedās nedz ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju (EDAU), kurš tomēr ir paudis bažas, vai saskaņā ar 29. pantu izveidoto Datu aizsardzības darba grupu; tāpēc pieprasa, lai Komisija apspriestos ar abām struktūrām saistībā ar ikvienu paziņojumā minēto darbību, jo ierosinātie struktūras pamati ir saistīti ar milzīga personas datu apjoma apstrādi;

14. apzinās, ka biometrijas dati teorētiski ir efektīvs personas identificēšanas veids, jo izmērāmie raksturlielumi katram cilvēkam ir unikāli; tomēr uzsver, ka biometrijas uzticamība nekad nav absolūta un biometrija nav visos gadījumos precīza; tāpēc norāda, ka vienmēr ir jā sagatavo arī rezerves procedūras un riska profili būtu jāizstrādā precīzāk;

15. uzstāj, ka attiecībā uz biometrijas informācijas izmantošanu un apmaiņu jābūt standarta protokolam, kā arī pievienotiem saskarnes kontroles nolīgumiem, kuros noteikts, kā protokols tiks izmantots; turklāt uzskata, ka biometrijas izmantošana būtu jāpakļauj kvalitātes standartam, lai izvairītos no novirzēm, pieņemot šos datus atšķirīgajās dalībvalstu izmantotajās sistēmās;

16. uzskata, ka "jau pašos sistēmas pamatos paredzēta privātuma" pieeja ir būtisks elements ikvienā iniciatīvā, kura var radīt apdraudējumu, ka personas dati tiks negodprātīgi izmantoti un mazināt sabiedrības uzticēšanos tiem, kuru rīcībā ir šāda informācija;

Secinājumi

17. uzskata ES integrētas robežu pārvaldības mērķi par leģitīmu un piekrīt, ka ir svarīgi nepārtraukti attīstīt un stiprināt ES kopīgo politiku robežu pārvaldības jomā;

18. tomēr uzskata, ka jautājumos par robežu un imigrācijas pārvaldību tālejoši priekšlikumi pārsteidzoši ātri krājas lielos apmēros; tāpēc prasa Komisijai apsvērt šo jautājumus, ņemot vērā robežu loģistikas nepieciešamību un izmaksas;

19. turklāt pauž nožēlu par koncepciju, ka ES robežu pārvaldības politika būtu jābalsta uz pieņēmumu, ka visi ceļotāji ir iespējamie aizdomās turamie un ka viņiem ir jāpierāda sava godprātība;

20. kritizē to, ka nav visaptveroša ģenerālplāna, kurā būtu noteikti ES robežu pārvaldības stratēģijas vispārējie uzdevumi un uzbūve, kā arī detalizēta izklāsta par to, kā visas saistītās programmas un sistēmas (gan tās, kas jau darbojas, gan politikas sagatavošanas fāzē esošās) darbosies kopā un kā uzlabot to sasaisti; uzskata, ka, izskatot ES robežu pārvaldības stratēģijas uzbūvi, Komisijai pirmām kārtām vajadzētu analizēt dalībvalstu pašreizējo robežpārvaldības sistēmu efektivitāti, lai panāktu optimālu šo sistēmu sinerģiju;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

21. uzsver, ka visupirms jāizvērtē gan spēkā esošās sistēmas, gan tās, kas vēl tiek gatavotas, un uzsver, ka ES spēja sasniegt savus stratēģiskos mērķus lielā mērā ir atkarīga no panākumiem, nodrošinot saistīto programmu sadarbību, jo to dublēšanās un pretrunīgums negatīvi ietekmēs to organizatorisko darbību un līdz ar to arī rezultātus; uzskata, ka jaunus instrumentus vai sistēmas vajadzētu ieviest, tikai tad, kad pašreizējie instrumenti pilnībā darbosies un būs droši un uzticami;

22. uzskata – pirms veikt jebkādas ieguldījumus, ir ārkārtīgi svarīgi skaidri definēt darbības kontekstu, lai pielāgotu visus pasākumus un jaunās iniciatīvas; turklāt norāda — ir pilnīgi skaidrs, ka, lai nodrošinātu tehnoloģiju un procesu saskaņotu darbību, ir jāveic pārveidojumi, un uzsver, ka visiem ieguldījumiem jābūt ekonomiski pamatotiem;

23. pauž šaubas par ierosināto pasākumu nepieciešamību un proporcionalitāti, ņemot vērā lielās izmaksas un iespējamās riskus, kurus tie varētu radīt datu aizsardzībai; tāpēc uzskata, ka tie jānovērtē pēc šiem kritērijiem, pirms tiek izskatīts jebkāds oficiāls priekšlikums;

24. atzīst, ka panākt līdzsvaru starp aizvien lielāka skaita cilvēku brīvu pārrobežu pārvietošanos un Eiropas pilsoņu lielākas drošības garantēšanu ir sarežģīts uzdevums, un nenoliedz, ka datu izmantošana sniedz nepārprotamas priekšrocības; tomēr uzskata, ka sabiedrības uzticēšanos valdības rīcībai var saglabāt vienīgi, ja tiek nodrošināta pietiekama datu aizsardzība, uzraudzība un kompensācijas mehānismi;

*

* *

25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājam un Eiropas Aģentūrai operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX).

Uzņēmumu mītnesvietas pārrobežu pārvietošana

P6_TA(2009)0086

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par uzņēmumu juridiskās adreses pārrobežu pārceļšanu (2008/2196(INI))

(2010/C 87 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 192. panta otro ievilkumu,
- ņemot vērā EK līguma 43. un 48. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 21. maija paziņojumu “Uzņēmējdarbības tiesību modernizācija un korporatīvās pārvaldes uzlabošana Eiropas Savienībā — attīstības plāns” (COM(2003)0284),
- ņemot vērā 2004. gada 21. aprīļa rezolūciju par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par uzņēmējdarbības tiesību modernizēšanu un uzņēmumu vadības uzlabošanu Eiropas Savienībā - Plāns tālākai rīcībai ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 104 E, 30.4.2004., 714. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- ņemot vērā 2006. gada 4. jūlija rezolūciju par pašreizējo un paredzamo attīstību uzņēmējdarbības tiesību jomā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2007. gada 25. oktobra rezolūciju par Eiropas slēgto sabiedrību un 14. uzņēmējdarbības tiesību direktīvu attiecībā uz sabiedrības atrašanās vietas mainīšanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Kopienų Tiesas lēmumus *Daily Mail and General Trust* ⁽³⁾, *Centros* ⁽⁴⁾, *Überseering* ⁽⁵⁾, *Inspire Art* ⁽⁶⁾, *SEVIC Systems* ⁽⁷⁾ un *Cadbury Schweppes* ⁽⁸⁾ lietā,
 - ņemot vērā Reglamenta 39. un 45. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A6-0040/2009),
- A. tā kā saskaņā ar EK līgumu un EK Tiesas interpretāciju uzņēmumiem ir noteikta dibinājumbīrīvība iekšējā tirgū;
- B. tā kā spēja veikt uzņēmumu pārrobežu pārvietošanu ir viens no izšķirošajiem elementiem iekšējā tirgus izveides pabeigšanā;
- C. tā kā uzņēmumu juridiskās adreses pārrobežu pārcelšanai nebūtu jāizraisa uzņēmuma likvidācija vai jebkāds cits juridiskas personas statusa pārtraukums vai zaudējums;
- D. tā kā, veicot uzņēmumu juridiskās adreses pārrobežu pārcelšanu, nedrīkstētu apiet juridiskos, sociālos un nodokļu nosacījumus;
- E. tā kā būtu jānosargā citu pārcelšanas skarto ieinteresēto personu, piemēram, mazākumdalībnieku, darbinieku un kreditoru u.c., tiesības;
- F. tā kā pilnībā jāsauglabā attiecīgās Kopienas tiesības, ar kurām tiek paredzēta darbinieku informēšana, uzklauššana un viņu līdzdalības tiesības pārrobežu režīmā, kā arī tiek aizsargātas darbinieku iepriekš pastāvējušās līdzdalības tiesības (Direktīva 94/45/EK ⁽⁹⁾ un Direktīva 2005/56/EK ⁽¹⁰⁾), un tā kā uzņēmuma juridiskās adreses pārcelšanai nebūtu jārada šo spēkā esošo tiesību zaudēšana;
- G. tā kā noteikums par to, ka uzņēmuma galvenajam birojam un juridiskajai adresei jāatrodas vienā dalībvalstī, būtu pretrunā Tiesas judikatūrai par dibinājumbīrīvību un tādēļ būtu EK tiesību aktu pārkāpums;

⁽¹⁾ OV C 303 E, 13.12.2006., 114. lpp.

⁽²⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 671. lpp.

⁽³⁾ Lieta 81/87 *Daily Mail and General Trust* [1988] ECR 5483

⁽⁴⁾ Lieta C-212/97 *Centros* [1999] *Recueil*, I-1459.

⁽⁵⁾ Lieta C-208/00 *Überseering* [2002] *Recueil*, I-9919.

⁽⁶⁾ Lieta C-167/01 *Inspire Art* [2003] *Recueil*, I-10155.

⁽⁷⁾ Lieta C-411/03 *SEVIC Systems* [2005] *Recueil*, I-10805.

⁽⁸⁾ Lieta C-196/04 *Cadbury Schweppes* [2006] *Recueil*, I-7995.

⁽⁹⁾ Padomes 1994. gada 22. septembra Direktīva 94/45/EK par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklauššanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās (OV L 254, 30.9.1994., 64. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīva 2005/56/EK par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu (OV L 310, 25.11.2005., 1. lpp.).

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

1. prasa Komisijai līdz 2009. gada 31. martam, pamatojoties uz EK līguma 44. pantu, iesniegt Parlamentam priekšlikumu direktīvai, ar kuru paredz pasākumus dalībvalstu tiesību aktu koordinēšanai, lai veicinātu saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem izveidota uzņēmuma juridiskās adreses pārrobežu pārceļšanu Kopienas teritorijā (14. uzņēmējdarbības tiesību direktīva), un lūdz izstrādāt šo priekšlikumu, pamatojoties uz iestāžu apspriežu rezultātiem un ievērojot turpmāk minētos detalizētos ieteikumus;
2. konstatē, ka šobrīd uzņēmums savu juridisko adresi var pārcelt, tikai likvidējot sabiedrību un nodibinot jaunu juridisko personu dalībvalstī, uz kuru tas pārceļas, vai arī nodibinot jaunu juridisko personu dalībvalstī, uz kuru tas pārceļas, un pēc tam apvienojot abas sabiedrības; turklāt konstatē, ka šis process ir saistīts ar administratīviem šķēršļiem, izdevumiem un sociālām sekām un tas nenodrošina juridisko noteiktību;
3. norāda uz brīvību veikt uzņēmējdarbību, kuru uzņēmumiem garantē saskaņā ar EK līguma 48. pantu, kā to interpretējusi Tiesa ⁽¹⁾;
4. norāda, ka uzņēmuma mītnesvietas maiņa ir saistīta ar uzraudzības maiņu; norāda, ka saistībā ar to, ka tiek izstrādāta 14. uzņēmējdarbības tiesību direktīva par juridiskās adreses pārrobežu pārceļšanu, jāgarantē uzņēmuma dalībnieku, kreditoru un darbinieku esošo tiesību saglabāšana un jāsauglabā līdzsvars sabiedrības pārvaldē ("uzņēmumu vadībā");
5. ierosina ieviest jaunajā direktīvā atsauci uz Direktīvu 94/45/EK un Direktīvu 2005/56/EK, lai, piemērojot ES direktīvas par uzņēmējdarbībām, nodrošinātu darbinieku iesaistīšanas procedūru saskaņotību un satura būtību;
6. uzskata, ka juridiskā adrese ir pārceļama pēc tam, kad ir izstrādāts priekšlikums par adreses maiņu un ziņojums, kurā ir izklāstīti un pamatoti tiesiskie un saimnieciskie aspekti, kā arī juridiskās adreses pārceļšanas sekas attiecībā uz sabiedrības dalībniekiem un darbiniekiem; uzsver, ka gan pārceļšanas plāns, gan ziņojums ir laicīgi jā dara pieejams visām iesaistītajām pusēm;
7. ņemot vērā Lisabonas stratēģiju, uzsver nodokļu sistēmu konkurences pozitīvo ietekmi uz ekonomikas izaugsmi;
8. norāda, ka juridiskās adreses pārceļšanai ir jānotiek neitrāli attiecībā uz nodokļiem;
9. ierosina uzlabot informācijas apmaiņu un administratīvās palīdzības sniegšanu starp dalībvalstu nodokļu pārvaldēm;
10. mudina nodrošināt pārredzamību attiecībā uz šīs jaunās direktīvas piemērošanu dalībvalstīs un tādēļ ierosina ieviest dalībvalstīm pienākumu ziņot Komisijai, Eiropas līmeņa uzņēmumu reģistrā dokumentējot tos uzņēmumus, kas saskaņā ar direktīvas noteikumiem pārceļ savu juridisko adresi; norāda, ka, dalībvalstu tiesību aktos transponējot prasību par ziņošanu, labāka likumdošanas procesa veicināšanas nolūkā jāizvairās no pārāk liela informācijas apjoma, ja vien tiek garantēta pietiekama informācija;
11. apstiprina, ka šajos ieteikumos ir ievērots subsidiaritātes princips un pilsoņu pamattiesības;
12. uzskata, ka prasītajam priekšlikumam nav finansiālas sekas;
13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un pievienotos detalizētos ieteikumus Komisijai un Padomei, kā arī dalībvalstu parlamentiem un valdībām.

⁽¹⁾ Spriedums iepriekšminētajā *Centros* lietā.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

PIELIKUMS REZOLŪCIJAI

DETALIZĒTI IETEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ PRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

Eiropas Parlaments prasa Komisijai iesniegt priekšlikumu direktīvai, kurā būtu iekļauti turpmāk minētie elementi.

1. ieteikums (juridiskās adreses pārrobežu pārceļšanas sekas)

Juridisku adrešu pārrobežu pārceļšanai nebūtu jāizraisa attiecīgo uzņēmumu likvidācija vai jebkāds cits to juridiskās personas statusa pārtraukums vai zaudējums. Tādējādi tiek paturēta uzņēmuma juridiskā identitāte un nemainīgi saglabāti visi tā aktīvi, pasīvi un līgumsaistības. Turklāt, veicot pārceļšanu, nedrīkst apiet juridiskus, sociālus un nodokļu noteikumus. Pārceļšana notiek dienā, kad adresi reģistrē uzņēmējā dalībvalstī. No uzņēmuma reģistrācijas dienas uzņēmējā dalībvalstī tam tiek piemēroti šis dalībvalsts tiesību akti.

2. ieteikums (pārceļšanas procedūra uzņēmuma iekšienē)

Uzņēmuma, kura pārceļšana tiek plānota, vadībai vai valdei jāizstrādā pārceļšanas priekšlikums. Priekšlikumā ietver vismaz šādus datus:

- a) uzņēmuma juridisko formu, nosaukumu un juridisko adresi izcelsmes dalībvalstī;
- b) uzņēmuma paredzēto juridisko formu, nosaukumu un juridisko adresi uzņēmējā dalībvalstī;
- c) dibināšanas līgumu un statūtus, kas paredzēti uzņēmumam uzņēmējā dalībvalstī;
- d) paredzēto pārceļšanas grafiku;
- e) dienu, no kuras grāmatvedības uzskaites nolūkos tiks uzskatīts, ka uzņēmums, kurš plāno pārcelt savu juridisko adresi, savus darījumus veicis uzņēmējā dalībvalstī;
- f) vajadzības gadījumā detalizētu informāciju par uzņēmuma centrālās administrācijas vai galvenās darbības vietas pārceļšanu;
- g) uzņēmuma dalībniekiem, darbiniekiem un kreditoriem garantētās tiesības vai attiecīgos piedāvātos pasākumus;
- h) ja uzņēmumu vada, pamatojoties uz darbinieku līdzdalību, un ja uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktos šāda sistēma nav paredzēta, informāciju par procedūrām, ar kuru palīdzību tiek noteikta darbinieku līdzdalība.

Pārceļšanas priekšlikumu iesniedz uzņēmuma dalībniekiem un darbinieku pārstāvjiem izskatīšanai samērīgu laiku pirms uzņēmuma akcionāru sapulces.

Uzņēmumam, kurš plāno pārceļšanu, saskaņā ar Direktīvu 68/151/EEK⁽¹⁾ ir atbilstīgi valsts tiesību aktiem jāpublisko vismaz šāda informācija:

- a) uzņēmuma juridiskā forma, nosaukums un juridiskā adrese izcelsmes dalībvalstī, kā arī uzņēmuma paredzētā juridiskā forma, nosaukums un juridiskā adrese uzņēmējā dalībvalstī;
- b) reģistrs, kurā attiecībā uz uzņēmumu tiek reģistrēti dokumenti un dati, kas minēti Direktīvas 68/151/EEK 3. panta 2. punktā, kā arī reģistrā izdarītā ieraksta numurs;
- c) norādes par pasākumiem, ar kuriem tiek nodrošināts, ka uzņēmuma kreditori un mazākumdalībnieki var izmantot savas tiesības, un adresi, kurā var iegūt pilnīgu bezmaksas informāciju par šiem pasākumiem.

Uzņēmuma, kuru paredzēts pārcelt, vadība vai valde arī sagatavo ziņojumu, kurā izklāstīti un pamatoti priekšlikuma juridiskie un ekonomiskie aspekti un norādītas sekas uzņēmuma dalībniekiem, kreditoriem un darbiniekiem, ja vien nav panākta vienošanās par ko citu.

⁽¹⁾ Padomes 1968. gada 9. marta Pirmā Direktīva 68/151/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 65, 14.3.1968., 8. lpp.).

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

3. ieteikums (lēmuma par pārcelšanu pieņemšana akcionāru sapulcē)

Akcionāru sapulcē apstiprina priekšlikumu par pārcelšanu atbilstoši noteiktajiem pasākumiem un ar tādu balsu vairākumu, kas nepieciešams dibināšanas līguma un statūtu grozīšanai saskaņā ar uzņēmumam piemērojamiem izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

Ja uzņēmumu vada, pamatojoties uz dalībnieku līdzdalību, akcionāru sapulcē var pieņemt nosacījumu, ka pārcelšanas pabeigšana ir atkarīga no tā, vai akcionāru sapulcē tiek skaidri apstiprināti pasākumi darbinieku līdzdalībai.

4. ieteikums (administratīvā pārcelšanas procedūra un pārbaude)

Izcelsmes dalībvalsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem pārbauda pārcelšanas procedūras likumību. Izcelsmes dalībvalsts pilnvarotās kompetentās iestādes izsniedz sertifikātu, kurā apliecināts, ka visas darbības un formalitātes ir pabeigtas.

Šo sertifikātu, dibināšanas līguma un statūtu kopiju, kas paredzēti uzņēmējā dalībvalstī dibināmajam uzņēmumam, un pārcelšanas priekšlikuma kopiju pienācīgā termiņā iesniedz iestādei, kas ir atbildīga par uzņēmuma reģistrāciju uzņēmējā dalībvalstī. Ar šiem dokumentiem pietiek, lai uzņēmumu reģistrētu uzņēmējā dalībvalstī. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās reģistrācijas iestādes pārbauda, vai ir izpildīti būtiskie un formālie pārcelšanas nosacījumi.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties informē izcelsmes dalībvalsts attiecīgo iestādi par uzņēmuma reģistrāciju. Pēc šīs informācijas saņemšanas, izcelsmes dalībvalsts iestāde izslēdz uzņēmumu no reģistra.

Reģistrēšanu uzņēmējā dalībvalstī un izslēgšanu no reģistra izcelsmes dalībvalstī dara publiski pieejamu. Jāsniedz vismaz šādas ziņas:

- a) reģistrācijas datums,
- b) jaunais un iepriekšējais reģistrācijas numurs attiecīgi izcelsmes un uzņēmējas valsts reģistros.

5. ieteikums (darbinieku līdzdalība)

Darbinieku līdzdalību regulē saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktu noteikumiem.

Taču uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktus nepiemēro gadījumos, kad:

- a) uzņēmējā dalībvalstī netiek nodrošināts vismaz tāds pats līdzdalības līmenis, kāds tika nodrošināts uzņēmumā, kad tas darbojās izcelsmes dalībvalstī, vai
- b) uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktos netiek paredzēts, ka darbiniekiem uzņēmuma iestādēs, kas atrodas citās dalībvalstīs, būs iespējas īstenot tādas pašas līdzdalības tiesības kā pirms uzņēmuma pārcelšanas.

Šajos gadījumos jāpiemēro Direktīvas 2005/56/EC 16. panta noteikumi.

6. ieteikums (pārcelšanas skartās trešās puses)

Juridiskās adreses pārrobežu pārcelšana Kopienas teritorijā netiek atļauta nevienam uzņēmumam, kurš ir uzsācis likvidācijas, maksātnespējas, maksājumu pārtraukšanas vai līdzīgas procedūras.

Saistībā ar tiesu procesiem vai administratīvu tiesvedību, kas uzsākta pirms uzņēmuma juridiskās adreses pārcelšanas, uzskata, ka uzņēmuma juridiskā adrese joprojām ir izcelsmes dalībvalstī.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Kopējās Eiropas patvēruma sistēmas nākotne

P6_TA(2009)0087

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par kopējās Eiropas patvēruma sistēmas nākotni (2008/2305(INI))

(2010/C 87 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 63. panta 1. un 2. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā 1951. gada Ženēvas Konvenciju par bēgļu statusu un tās 1967. gada Papildprotokolu,
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 18. februāra Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm ⁽¹⁾ (Dublīnas Regula),
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvu 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai ⁽²⁾ (Uzņemšanas direktīva),
- ņemot vērā Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīvu 2005/85/EK par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu ⁽³⁾ (Patvēruma direktīva),
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu par 2003. gada 27. janvāra Direktīvas 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai, piemērošanu (COM(2007)0745),
- ņemot vērā 2005. gada 14. aprīļa rezolūciju par Lampedūzu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 6. aprīļa rezolūciju par bēgļu nometņu stāvokli Maltā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 21. jūnija rezolūciju par patvērumu: praktiskā sadarbība, kopējā Eiropas patvēruma sistēmā pieņemto lēmumu kvalitāte ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 2. septembra rezolūciju par Dublīnas sistēmas novērtējumu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumus Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai par dažādu aizturēšanas centru apmeklējumiem, lai pārbaudītu uzņemšanas apstākļus,

⁽¹⁾ OV L 50, 25.2.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 31, 6.2.2003., 18. lpp.

⁽³⁾ OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 304, 30.9.2004., 12. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 33 E, 9.2.2006., 598. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 301. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 364. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0385.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- ņemot vērā Eiropas Kopienų Tiesas 2008. gada 6. maija spriedumu lietā C-133/06 Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome ⁽¹⁾ saistībā ar prasību atcelt Patvēruma Direktīvu, it īpaši ar mērķi atcelt šīs direktīvas noteikumus par drošu izcelsmes valstu minimālo kopējo sarakstu pieņemšanas un grozīšanas procedūru,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2008. gada 16. oktobrī pieņemto Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta, kura ceturtais mērķis ir izveidot “patvēruma Eiropu”,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A6-0050/2009),
- A. tā kā ar kopējās Eiropas patvēruma sistēmas izveides pirmo posmu saistītie likumdošanas instrumenti ir ļāvuši ieviest kopējus minimālos standartus, bet ne vienlīdzīgus nosacījumus attiecībā uz aizsardzības pieejamību visā ES, un tā kā rezultātā joprojām saglabājas problēmas, tādas kā tālāka pārvietošanās un vairākkārtēji pieteikumi;
- B. tā kā Dublinas sistēmā paredzētais pirmās iecelšanas valsts kritērijs var radīt nesamērīgu slogu atsevišķām dalībvalstīm, it īpaši tām, kuru robeža veido ES ārējo robežu, tikai to ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ un tā kā tam ir kaitīga ietekme gan uz dalībvalstīm, gan patvēruma meklētājiem;
- C. tā kā Komisijas veiktais Dublinas sistēmas novērtējums atklāj, ka 2005. gadā 13 dalībvalstīm, kuru robeža ir ES ārējā robeža, bija jārisina arvien vairāk izaicinājumiem, ko radīja Dublinas sistēma;
- D. tā kā Komisija savā minētajā ziņojumā par Uzņemšanas nosacījumu direktīvu atzīmē nopietnas problēmas direktīvas īstenošanā, it īpaši slēgtos centros un tranzīta zonās, par ko Parlamenta delegācijas varēja pārliecināties uz vietas daudzo apmeklējumu laikā,

Vispārējie apsvērumi

1. atzīmē, ka pagājušajā gadā bēgļu skaits pasaulē ir pieaudzis līdz vairāk nekā 12 miljoniem bēgļu un 26 miljoniem iekšēji pārvietotu personu; šajā kontekstā atbalsta kopējās Eiropas patvēruma sistēmas izveidi un atzinīgi vērtē Komisijas patvēruma politikas plānu, kas noder kā ceļvedis šīs sistēmas izveides pabeigšanai;
2. pauž nožēlu, ka juridiskā pamata izmaiņu dēļ, ko radīs Lisabonas līguma stāšanās spēkā, tiek plānots uz 2012. gadu pārcelt kopējās Eiropas patvēruma sistēmas — kurai jānovērš nevēlamās atšķirības starp dalībvalstu patvēruma sistēmām — otrā posma pabeigšanas termiņu;
3. vērš uzmanību uz to, ka atsevišķu trešo valstu valstspiederīgo kā bēgļa statusa kandidātu atzīšanas līmenis dalībvalstīs svārstās no aptuveni 0 līdz 90 %;
4. uzsver, ka standartu saskaņošanai ar mērķi izveidot kopēju patvēruma procedūru un vienotu patvēruma statusu būtu jānodrošina augsts aizsardzības līmenis visā ES un tai nevajadzētu pamatoties uz viszemāko kopsaucēju, tādējādi kopējai patvēruma sistēmai atņemot pievienoto vērtību;
5. pauž nožēlu, ka patvēruma institūcijas koncepcija, kas ir būtiska demokrātijas un cilvēktiesību aizsardzības daļa, pēdējos gados ir būtiski zaudējusi savu vērtību; atkārtoti nepieciešamību pilnībā ievērot patvēruma meklētāju tiesības un vajadzības, kā arī nerepatrīšanas principu;

(1) OV C 158, 21.6.2008., 3. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

6. vērš uzmanību uz to, ka ES uz ārējām robežām jāparedz mehānismi, lai identificētu patvēruma meklētājus un nodrošinātu piekļuvi tās teritorijai personām, kurām ir tiesības uz starptautisko aizsardzību, tostarp ārējo robežkontroles operāciju kontekstā;
7. atzinīgi vērtē to, ka Komisija par vienu no galvenajiem kopējās Eiropas patvēruma sistēmas mērķiem ir noteikusi piekļuvi tās teritorijai personām, kurām nepieciešama aizsardzība;
8. aicina Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*Frontex*) sniegt sīkus datus par to patvēruma meklētāju skaitu, kuri par tādiem atzīti aģentūras veikto operāciju laikā, un par to personu stāvokli, kuras šādu operāciju laikā tika pārtvertas un nosūtītas atpakaļ uz tranzīta vai izcelsmes valsti; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu par *Frontex* pilnvaru pārskatīšanu, lai skaidri noteiktu, ka aizsardzības un cilvēktiesību jautājumi ir neatņemama daļa no ES ārējo robežu pārvaldības;
9. atzinīgi vērtē to, ka Komisija atzīst nepieciešamību nodrošināt saskaņotību ar pārējām politikas jomām, kuras ietelmē starptautisko aizsardzību; tādēļ aicina Komisiju atbalstīt un ieviest iniciatīvas, kas paredz pārskatīt un pielāgot visus robežu pārvaldības politikas virzienus un prakses, piemēram, *Frontex* un Eiropas robežu uzraudzības sistēmu (*Eurosur*), lai bēgļiem nodrošinātu aizsardzības pieejamību ES un neregulāras pieņemšanas principa pilnīgu ievērošanu uz ES ārējām robežām; turklāt uzsver, ka dalībvalstīm, ES un *Frontex* ir juridiski saistošs ANO Jūras tiesību konvencijā noteiktais pienākums sniegt palīdzību;

Spēkā esošo tiesību aktu uzlabošana

10. atzinīgi vērtē, ka Tiesa minētajā spriedumā lietā C-133/06 atcēla Patvēruma procedūru direktīvas 29. panta 1. un 2. punktu un 36. panta 3. punktu attiecībā uz drošu izcelsmes valstu minimāla kopēja saraksta un drošu trešo valstu kopēja saraksta pieņemšanu un grozīšanu;
11. atzinīgi vērtē dažās dalībvalstīs īstenotās iniciatīvas patvēruma meklētājus, kas iesniedz lūgumu pēc starptautiskas aizsardzības, uzņemt struktūrās, kuras ir atvērtas un pilnībā integrētas vietējās kopienās;
12. uzskata, ka patvēruma meklētāji ir neaizsargātas personas, kurām jānodrošina atbilstoši uzņemšanas apstākļi; vērš uzmanību uz to, ka cietuma vide nekādā gadījumā nevar viņiem palīdzēt pārvarēt traumatisko pieredzi, kas gūta viņu izcelsmes valstīs vai ceļojuma laikā uz Eiropu;
13. atzinīgi vērtē pēdējos Komisijas priekšlikumos minētos noteikumus, ka dalībvalstis nedrīkst aizturēt personu tikai tādēļ, ka viņa vēlas iesniegt starptautiskas aizsardzības pieteikumu; uzskata, ka patvēruma meklētājus principā nevajadzētu aizturēt, ņemot vērā viņu īpašo neaizsargātību;
14. pauž nožēlu par to, ka vairākās dalībvalstīs patvēruma meklētājus joprojām aiztur, ja viņi ir nelikmīgi ieradušies attiecīgajā valstī, un tādēļ atzinīgi vērtē ar aizturēšanu saistītu procesuālu garantiju iekļaušanu Uzņemšanas nosacījumu direktīvā; šajā sakarībā uzskata, ka patvēruma meklētāju aizturēšanu vajadzētu pieļaut tikai ļoti skaidri noteiktos izņēmuma apstākļos un piemērojot nepieciešamības un proporcionālītātes principu gan šādas aizturēšanas veidam, gan mērķim; uzskata arī, ka patvēruma meklētāja aizturēšanas gadījumā viņam jānodrošina tiesības uz aizsardzību attiecīgās valsts tiesā;
15. uzskata, ka ir skaidri jānosaka jaunās Uzņemšanas nosacījumu direktīvas piemērošanas joma, iekļaujot tajā aizturēšanas centrus, tranzīta zonas, robežu procedūras un atbilstīgi Dublinas sistēmai pārsūtāmās personas;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

16. atzinīgi vērtē to, ka Uzņemšanas nosacījumu direktīvā ir noteikta tādas oficiālas sistēmas izveide, kura paredzēta, lai nekavējoties identificētu neaizsargātas personas, it īpaši nepilngadīgos bez pavadona, apgādājamas vecāka gadagājuma personas, invalīdus, grūtnieces, vientuļos vecākus ar bērniem un personas, kas pieredzējušas traumatisku apiešanos (spīdzināšanu, izvarošanu vai psiholoģisku, fizisku vai seksuālu vardarbību);

17. uzskata, ka ir jāizveido vienota patvēruma pieteikumu procedūra un vienoti standarti, lai patvēruma meklētājus kvalificētu kā bēgļus vai personas, kam nepieciešama starptautiska aizsardzība, aptverot visus starptautiskās aizsardzības pieteikumus (bēgļa statuss, alternatīvā aizsardzība un pagaidu aizsardzība);

18. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri noteikt skaidrus alternatīvas aizsardzības piešķiršanas nosacījumus un it īpaši Komisijas ierosinājumu pārskatīt šī aizsardzības veida saņēmējiem piešķiramo tiesību un labumu apjomu; tam būtu jānodrošina vienlīdzīga attieksme augstākā līmenī;

19. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu grozīt Patvēruma procedūru direktīvu, un uzsver, ka, nosakot kopējo patvēruma procedūru, attiecīgajām varas iestādēm lēmuma pieņemšanai par patvēruma pieteikumu būtu jāparedz skaidri, vienoti un pamatoti termiņi, tādējādi izvairoties no ilgēm un patvaļīgiem gaidīšanas periodiem, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt patvēruma meklētāju veselību un labklājību; atkarīgo, ka katrs bēgļa vai alternatīvas aizsardzības statusa piešķiršanas gadījums vienmēr būtu jāvērtē atsevišķi, nekādā gadījumā neaprobežojoties ar vispārēju novērtējumu (piemēram, balstoties uz valstspiederību) vai nosacītību (piemēram, saistībā ar stāvokli cilvēktiesību jomā izcelsmes valstī);

20. uzskata par vēlamu apkopot dalībvalstu rīcībā esošo informāciju par izcelsmes valstīm un mudina Komisiju pastiprināt centienus kopējas datubāzes izveidei; uzsver, ka informācijas par izcelsmes valsti vākšanai un sniegšanai un portāla pārvaldībai būtu jānodrošina, ka tiek iekļauti dažādu atzītu ekspertu ziņojumi par valsti, ka attiecīgā informācija ir publiski pieejama un tiek glabāta atsevišķi no tās, ko izmanto lēmumu pieņēmēji (lai tā būtu objektīva un brīva no politiskās ietekmes), un ka, vācot informāciju par izcelsmes valsti, tiek stingri ievērots taisnīgs līdzsvars starp valsts, nevalstiskajiem un starptautiskajiem avotiem;

21. atzinīgi vērtē Dublīnas regulas pārstrādāšanu un ierosinātos noteikumus par mehānismu Dublīnas pārsūtīšanu pārtraukšanai, ja pastāv bažas, ka to rezultātā attiecīgajās dalībvalstīs pieteikuma iesniedzējiem netiek piemēroti atbilstoši aizsardzības standarti, it īpaši uzņemšanas nosacījumu un patvēruma procedūru pieejamības ziņā, kā arī gadījumos, kad šīs pārsūtīšanas palielinātu slogu tām dalībvalstīm, kurām ir jāsašķiras ar nesamērīgu spiedienu, it īpaši to ģeogrāfiskā un demogrāfiskā stāvokļa dēļ; tomēr uzsver, ka šie noteikumi galu galā drīzāk būs politisks paziņojums nevis efektīvs instruments nopietnam dalībvalstu atbalstam, ja netiks ieviests visām dalībvalstīm saistošs divkāršs instruments, kas paredz:

- a) amatpersonu piesaistīšanu no citām dalībvalstīm Eiropas Patvēruma atbalsta biroja aizgādībā, lai palīdzētu tām dalībvalstīm, kas saskaras ar specifiskām un problemātiskām situācijām,
- b) sistēmu starptautiskas aizsardzības saņēmēju pārvietošanai no dalībvalstīm, kas saskaras ar specifiskām un problemātiskām situācijām, uz citām dalībvalstīm pēc apspriešanās ar ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos biroju un ja paši aizsardzības saņēmēji tam piekrīt;

22. uzskata, ka saskaņā ar pārskatīto Dublīnas regulu patvēruma meklētājiem būtu jāpiešķir tiesības pārsūdzēt pārsūtīšanas lēmumu, šādai pārsūdzībai uzliekot par pienākumu tiesām vai tribunāliem administratīvā kārtā izskatīt nepieciešamību uz laiku atcelt pārsūtīšanas lēmuma īstenošanu;

Administratīvās struktūras

23. stingri atbalsta Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidi, kuram būtu jāstrādā ciešā sadarbībā ar ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos biroju un NVO, kas specializējas patvēruma jautājumos;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

24. uzskata, ka par vienu no Eiropas Patvēruma atbalsta biroja uzdevumiem ir jānosaka uzdevums veikt dalībvalstu patvēruma sistēmu atlikušo atšķirību detalizētu novērtējumu, lai veicinātu šo sistēmu uzlabošanu;

25. uzskata, ka Eiropas Patvēruma atbalsta biroja darbībā jāiekļauj kopēju vadlīniju izstrāde, lai atvieglotu patvēruma pieteikumu rūpīgāku izvērtēšanu, labas prakses apmaiņas veicināšana un atbilstīgo ES tiesību aktu īstenošanas un piemērošanas uzraudzība (Komisijas kā Līgumu ievērošanas uzrauga lomas atbalstīšana);

26. uzskata, ka ir jāapsver no praktiskā viedokļa, kā uzraudzīt, kas notiek ar personām, kuras patvēruma pieteikuma noraidīšanas rezultātā atgriezušās savā izcelsmes valstī vai izceļošanas valstī;

27. stingri mudina Komisiju turpināt centienus, lai izveidotu kopēju Eiropas apmācības programmu par patvēruma jautājumiem, ņemot vērā to, ka šajā jomā pieņemto lēmumu kvalitāte ir tieši saistīta ar valsts līmeņa lēmumu pieņēmējiem nodrošinātās apmācības un informētības kvalitāti; uzskata, ka efektivitāti apmācības programmu izstrādē nodrošinātu apspriešanās ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras ir specializējušās šajā jomā;

28. uzskata, ka visiem lēmumu pieņēmējiem jābūt vienlīdzīgai piekļuvei profesionāli un objektīvi savāktai informācijai par izcelsmes valsti, jo šāda informācija ir viens no pamatinstrumentiem patvēruma jautājumos kompetentajām iestādēm un pārsūdzības instancēm, kā arī patvēruma meklētājiem, kuri paļaujas uz šo informāciju, cerot, ka tā palīdzēs pārbaudīt viņu starptautiskās aizsardzības pieteikumus;

29. uzsver, ka gaidīšanas periodos kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā mazāk aizsargāto patvēruma meklētāju, piemēram, bērnu, invalīdu un sievietu, atšķirīgās vajadzības un jānodrošina nepieciešamā infrastruktūra;

Starptautiskās aizsardzības saņēmēju integrācija

30. atzīst starptautiskās aizsardzības saņēmēju integrācijas nozīmi attiecībā uz demokrātiju, drošību un ekonomiskiem apsvērumiem;

31. pauž nožēlu, ka Dublīnas regulā paredzētie noteikumi tās dalībvalsts noteikšanai, kura ir atbildīga par patvēruma pieprasījuma izskatīšanu, ņem vērā patvēruma meklētāju vēlmes, un uzskata, ka šādu lēmumu pieņemšanā vairāk būtu jāņem vērā atsevišķi kritēriji, kas saistīti ar ģimenes, kultūras un valodas apsvērumiem, lai veicinātu patvēruma meklētāju integrāciju;

32. mudina Padomi panākt vienošanos par Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīvas 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji ⁽¹⁾, darbības jomas paplašināšanu, iekļaujot tajā bēgļus un alternatīvās aizsardzības saņēmējus;

33. atzinīgi vērtē Uzņemšanas nosacījumu direktīvā izteikto Komisijas priekšlikumu vienkāršot patvēruma meklētāju piekļuvei darba tirgum, ņemot vērā to, ka viņu integrācija darba dzīvē ir būtisks noteikums viņu sociālajai integrācijai un palīdz attīstīt prasmes, kas noderēs gan viņu uzturēšanās laikā uzņemtajā valstī, gan tad, ja viņi atgriezīsies savā izcelsmes valstī;

34. uzskata, ka, nosakot atbildīgo dalībvalsti, patvēruma sistēmai būtu jāveicina integrācija, papildus citiem elementiem ņemot vērā arī sociālo, kultūras un valodas faktoru, patvēruma meklētāja ar izglītību saistīto sasniegumu atzīšanu, profesionālo kvalifikāciju un prasmes, kas atbilst ekonomiskajām vajadzībām uzņemtajā dalībvalstī;

(1) OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

35. iesaka piešķirt vienādas tiesības gan bēgļiem, gan alternatīvās aizsardzības saņēmējiem; it īpaši uzsver nepieciešamību uzlabot alternatīvās aizsardzības saņēmēju piekļuvi sociālajām un ekonomiskajām tiesībām, ņemot vērā, ka tas ir būtiski viņu integrācijai;

Solidaritātes mehānismi

36. uzskata, ka vienam no kopējās Eiropas patvēruma sistēmas mērķiem ir jābūt efektīvu solidaritātes mehānismu izveidei, lai uzlabotu situāciju valstīs ar vislielākajām patvēruma meklētāju plūsmām, kurām ir grūtības viņiem nodrošināt atbilstošus uzņemšanas nosacījumus, izskatīt pieteikumus noteiktajos termiņos un saskaņā ar paredzētajām procedūrām vai integrēt tos patvēruma meklētājus, kuriem piešķirts bēgļa statuss;

37. uzskata, ka solidaritāte nevar aprobežoties tikai ar finanšu līdzekļu piešķiršanu, un aicina efektīvi īstenot Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā paredzētos brīvprātīgas iekšējās pārcelšanās un pārvietošanas mehānismus; uzskata, ka tas ļautu starptautiskās aizsardzības saņēmējus uzņemt citai dalībvalstij nekā tā, kas viņiem piešķirusi šo aizsardzību;

38. uzskata, ka būtu jāapsver iespēja paplašināt Direktīvas 2001/55/EK ⁽¹⁾ darbības jomu, it īpaši tāpēc, lai starptautiskās aizsardzības pieprasītāju specifiskās kategorijas ļautu uzņemt uz noteiktu laiku pat tad, ja nav masveida pieplūduma;

39. mudina nākotnē jaundibināmā Eiropas Patvēruma atbalsta biroja aizgādībā izveidot patvēruma ekspertu grupas, kas varētu palīdzēt tām dalībvalstīm, kuras saskaras ar pēkšņu un masveida patvēruma meklētāju pieplūdumu, ar ko tās nespēj tikt galā;

40. aicina Komisiju apsvērt iespēju jaundibināmā Eiropas Patvēruma atbalsta biroja pārraudzībā izveidot ES mehānismu starptautiskās aizsardzības nodošanai, lai bēgļiem pēc to pieprasījuma ļautu pārvietoties Eiropā, tādējādi samazinot slogu dažām dalībvalstīm;

41. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu sākt pētījumu, lai pārskatītu līdzekļus finanšu solidaritātes uzlabošanai Eiropas Savienībā, un ar interesi gaida priekšlikumus, kas tiks izstrādāti šajā kontekstā;

42. atbalsta robežu uzraudzības nolīgumus starp valsts varas iestādēm, ANO Augsto komiteju bēgļu jautājumos un NVO Eiropas Savienībā un līdzekļu piešķiršanu šim mērķim no ES Ārējo robežu fonda;

Sadarbība ar trešām valstīm

43. uzsver, ka kopējai Eiropas patvēruma sistēmai jābūt pilnībā saskaņotai ar mērķiem un darbībām bēgļu aizsardzības jomā saistībā ar ES instrumentiem sadarbībai ar attīstības valstīm (piemēram, Eiropas Attīstības fondu, finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā, Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu un Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu), kā arī ar ES un attīstības valstu nolīgumiem un partnerībām (piemēram, Kotonū nolīgumu un Āfrikas un ES stratēģisko partnerību);

44. atbalsta Komisijas viedokli, ka patvēruma daļa ir neatņemama daļa no sadarbības ar trešām valstīm attīstības jomā, nevis krīzes pārvaldības instruments; atkārtoti atzīmē arī to, ka sadarbība attīstības jomā, it īpaši krīžu novēršana, cilvēktiesību uzraudzība, konfliktu risināšana un miera nostiprināšana, varētu noderēt kā preventīvs instruments pret pārvietošanu; tādēļ uzsver, ka kopējai Eiropas patvēruma sistēmai ir jābūt cieši saistītai ar Eiropas attīstības un humanitārās politikas virzieniem;

(1) Padomes 2001. gada 20. jūlija Direktīva 2001/55/EK par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas (OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.).

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

45. ar nepacietību gaida reģionālo aizsardzības programmu novērtējumu, kam jānotiek 2009. gadā; uzsver, ka šo programmu izstrādei jābūt pilnībā saskaņotai ar valstu un reģionālajiem rīcības plāniem un finanšu instrumenta sadarbībai attīstības jomā tematisko programmu par migrāciju un patvērumu un ka plašākā nozīmē tās nedrīkst būt līdzeklis dalībvalstu un ES atbildības mazināšanai; aicina Komisiju uzlabot to pasākumu koordināciju, kurus šajā kontekstā veic tās dažādie dienesti, lai optimizētu to sinerģiju, un ziņot Parlamentam par paveikto;

46. atzīst, cik svarīgi ir pastiprināt pirmā patvēruma valstu uzņemšanas spēju un ciešā sadarbībā ar ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos biroju izveidot Eiropas līmeņa pārcelšanās programmu, nosakot tajā kopējus kritērijus un koordinācijas mehānismus;

47. turklāt pieprasa, lai tiktu novērtēta to līdzekļu pietiekamība, kuri pieejami pasākumiem, kas saistīti ar trešām valstīm, piemēram, aizsardzībai konkrētajā reģionā, it īpaši ņemot vērā Parlamenta pausto viedokli, ka šiem pasākumiem nepieciešams papildu finansējums, nevis attīstībai paredzēto līdzekļu pārdalīšana;

48. aicina Komisiju veicināt dalībvalstu iesaistīšanos pasaules mērogā īstenotos centienos attiecībā uz bēgļu iekārtošanos jaunā dzīvesvietā;

49. ar lielu interesi atzīmē ideju izveidot "aizsargātas ieeļošanas procedūras" un neatlaidīgi mudina Komisiju pienācīgi apsvērt šādu pasākumu īstenošanai nepieciešamās īpašās procedūras un šo pasākumu praktisko ietekmi;

50. ar nepacietību gaida rezultātus pētījumam par ārpus Kopienas teritorijas iesniegto patvēruma pieprasījumu kopīgu apstrādi, kuru Komisija plāno veikt 2009. gadā, un brīdina nemēģināt novēlēt atbildību par patvēruma meklētāju uzņemšanu un viņu pieteikumu apstrādi uz trešām valstīm vai ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos biroju;

*

* *

51. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, Frontex un ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos.

Komisijas rīcības plāns integrētas iekšējās kontroles struktūras ieviešanai

P6_TA(2009)0088

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par Komisijas rīcības plānu integrētas iekšējās kontroles struktūras ieviešanai (2008/2150(INI))

(2010/C 87 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līgumu,
- ņemot vērā Eiropas Kopienų Revīzijas palātas atzinumu Nr. 2/2004 par "vienotas revīzijas" modeli (un priekšlikumu Kopienų iekšējās kontroles pamatsistēmai) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 15. jūnija paziņojumu par integrētas iekšējās kontroles sistēmas plānu (COM(2005)0252),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 17. janvāra rīcības plānu integrētas iekšējās kontroles struktūras ieviešanai (COM(2006)0009),

⁽¹⁾ OV C 107, 30.4.2004., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- ņemot vērā pirmo pusgada rezultātu pārskatu par Komisijas rīcības plāna integrētas iekšējās kontroles struktūras ieviešanai īstenošanu (SEC(2006)1009), kuru iesniedza 2006. gada 19. jūlijā saskaņā ar Parlamenta prasību 2006. gada 27. aprīļa rezolūcijā par 2004. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 7. martā publicēto progresa ziņojumu (COM(2007)0086), kurā norādīti panākumi un minēti vairāki jauni pasākumi,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 27. februāra paziņojumu par Ziņojumu par Komisijas rīcības plānu integrētas iekšējās kontroles struktūras ieviešanai (COM(2008)0110), un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu (SEC(2008)0259),
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 4. jūnija paziņojumu “Kopsavilkuma pārskats par Komisijas sasniegumiem vadības jomā 2007. gadā” (COM(2008)0338),
 - ņemot vērā Komisijas gada ziņojumu iestādei, kas apstiprina budžeta izpildi, par 2007. gadā veiktajām iekšējām revīzijām (COM(2008)0499),
 - ņemot vērā Komisijas gada ziņojumu budžeta izpildes apstiprinātājiestādei par paveikto darbu attiecībā uz lēmumiem par 2006. gada budžeta izpildes apstiprinājumu (COM(2008)0629 un COM(2008)0628) un pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu (SEC(2008)2579 un SEC(2008)2580),
 - ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2007. finanšu gadā ar iestāžu atbildēm ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A6-0022/2009),
- A. tā kā saskaņā ar EK līguma 274. pantu Komisija uzņemas atbildību par budžeta izpildi, ievērojot pareizas finanšu pārvaldības principu un sadarbojoties ar dalībvalstīm;
- B. tā kā efektīvas iekšējās kontroles princips ir viens no budžeta principiem, kas noteikts Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopieniu vispārējam budžetam (Finanšu regula) ⁽³⁾, kura grozīta ar 2006. gada 13. decembra Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1995/2006 ⁽⁴⁾, kā tas ierosināts iepriekš minētajā Komisijas rīcības plānā integrētas iekšējās kontroles struktūras ieviešanai (“Rīcības plāns”);
- C. tā kā visefektīvākais veids, kā Komisija var apliecināt patiesu vēlmi nodrošināt pārredzamību un pareizu finanšu pārvaldību, ir darīt visu iespējamo to pasākumu atbalstam, kuru mērķis ir finanšu pārvaldības uzlabošana, lai saņemtu pozitīvu ticamības deklarāciju (DAS) ⁽⁵⁾ no Eiropas Revīzijas palātas;
- D. tā kā Ekonomikas un finanšu padomes (ECOFIN) 2005. gada 8. novembra secinājumos pausts viedoklis, ka integrētas iekšējās kontroles sistēmas ieviešanai un tiesību aktu vienkāršošanai kontroles jomā ir būtiska nozīme, un pieprasīts, lai Komisija izvērtē pārbaužu izmaksas pa izdevumu jomām;

⁽¹⁾ OV L 340, 6.12.2006., 5. lpp.

⁽²⁾ OV C 286, 10.11.2008., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 390, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽⁵⁾ Franču valodas termina *déclaration d'assurance* saīsinājums.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- E. tā kā, lai sasniegtu stratēģisko mērķi, proti, saņemtu no Revīzijas palātas pozitīvu ticamības deklarāciju, Komisija 2006. gada janvārī pieņēma Rīcības plānu, pamatojoties uz Revīzijas palātas ieteikumiem ⁽¹⁾, Parlamenta 2005. gada 12. aprīļa rezolūciju par 2003. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu ⁽²⁾ un ECOFIN 2005. gada 8. novembra secinājumiem;
- F. tā kā Rīcības plānā bija pievērsta uzmanība Komisijas kontroles struktūru trūkumiem un bija noteiktas 16 jomas, kurās līdz 2007. gada beigām jāveic pasākumi, ņemot vērā, ka finanšu pārvaldības uzlabošana Eiropas Savienībā jāveicina, cieši uzraugot kontroles pasākumus Komisijā un dalībvalstīs;
- G. tā kā Revīzijas palāta 2007. gada pārskata 2. nodaļas (Komisijas iekšējās kontroles struktūra) 29. punktā norāda, ka "Komisijas kopsavilkuma ziņojumā par 2007. gadu pozitīvi novērtēta attīstība, kas pasākumu īstenošanā panākta līdz šim, tomēr norādot, ka uz pasākumu efektivitātes pierādījumiem, kas attiecas uz kļūdu līmeņa samazināšanu pakārtotajos darījumos, būs vēl kādu laiku jāpagaida";
- H. tā kā Komisija atbildē uz Revīzijas palātas pārskata par 2007. gadu 2.30. punktu norāda, ka "pasākumu īstenošana ir nebeidzams process, un tas tiek veikts enerģiski. Pasākumu ietekme katrā ziņā seko pēc to īstenošanas 2006. un 2007. gadā. Pirmais ziņojums par ietekmi tiks sagatavots 2009. gada sākumā",
1. atzinīgi vērtē vispārējos panākumus rīcības plāna īstenošanā un to, ka lielākā daļa pasākumu ir īstenota un vairums rīcības plānā minēto trūkumu ir novērsti;
 2. uzsver, ka efektīva integrēta iekšējās kontroles pamatsistēma, kas paredzēta Komisijas Rīcības plānā, dos iespēju Komisijai un dalībvalstīm labāk izpildīt ES budžetu atbilstoši politiskajiem mērķiem un Parlamenta prioritātēm;
 3. pauž nožēlu par konkrētības trūkumu un aicina Komisiju norādīt, cik tālu ir pārvirzījies integrētas iekšējās kontroles pamatsistēmas izveides process un kad tā paredz, ka veiktie pasākumi varētu jūtami un pozitīvi ietekmēt darījumu likumību un pareizību;
 4. pieņem zināšanai Komisijas 2009. gada 4. februārī pieņemto ietekmes ziņojumu (COM(2009)0043) un ņems vērā rezolūciju par 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu;
 5. pieņem zināšanai Komisijas paveikto, bet pauž nožēlu, ka līdz šim Komisija nav spējusi iesniegt pilnīgus un ticamus skaitļus par atgūtajām summām un finanšu korekcijām, jo dalībvalstīm ir problēmas pārskatu sniegšanas jomā; prasa Komisijai atrisināt šīs problēmas un sagaida, ka tā iesniegs detalizētu grafiku jaunas pārskatu sniegšanas sistēmas izstrādei un piemērošanai;
 6. norāda, ka rīcības plāna panākumu novērtējuma pamatā būs tieši pasākumu ietekme, mazinot kļūdu koeficientus un uzlabojot Revīzijas palātas apstiprinātos kontroles sistēmu novērtējumus;
 7. sagaida, ka šādi uzlabojumi tiešām tiks ņemti vērā Revīzijas palātas pārskatā par 2008. gadu;

⁽¹⁾ Atzinums Nr. 2/2004, OV C 107, 30.4.2004., 1. lpp. (atzinums par "vienotas revīzijas" modeli).

⁽²⁾ OV L 196, 27.7.2005., 4. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

8. mudina Komisiju veicināt rīcības plāna ietekmes novērtējuma pārredzamību un pilnībā pārraudzīt tā īstenošanu;

4., 10. un 10.N pasākums: kļūdu koeficients vai pieļaujams kļūdu risks — darbības izdevumu un kontroles sistēmas izmaksu samērības analīze

9. pauž nožēlu, ka divu Parlamentam svarīgāko pasākumu īstenošana notiek ar zināmu aizkavēšanos, salīdzinot ar plānoto grafiku;

10. pauž īpašu nožēlu par to, ka rīcības plāna 4. pasākums, proti, sākt iestāžu dialogu par pamatprincipiem attiecībā uz riskiem, kas būtu pieļaujami uzskaites pamatā esošajiem darījumiem, vēl nav īstenots; piekrist Revīzijas palātas atzinumā Nr. 4/2006 ⁽¹⁾ iekļautajam konstatējumam, ka vēl nav precizēts, kā noteikt "pieļaujamo riska līmeni", kaut gan šim jēdzienam ir izšķiroša nozīme integrētajā kontroles sistēmā;

11. norāda, ka 2005. gada pārskata ⁽²⁾ 2.9. un 2.10. punktā Revīzijas palāta saistībā ar integrētas iekšējās kontroles pamatsistēmas izveidi pauž viedokli, ka "viens no svarīgākajiem Komisijas apstiprinātajiem mērķiem ir kontroles mehānismu proporcionālitate un rentabilitate";

12. turklāt atgādina iepriekš minētos ECOFIN 2005. gada 8. novembra secinājumus, kuros norādīts: "Padome uzskata, ka, saskaņā ar Revīzijas palātas Atzinumu 2/2004, tai ar Eiropas Parlamentu būtu jābūt kopīgai izpratnei par riskiem, ko var pieļaut pamatā esošajos darījumos, ņemot vērā kontroles pasākumu izmaksas un ieguvumus dažādās politikas jomās, kā arī attiecīgo izdevumu vērtību";

13. norāda, ka Revīzijas palāta 2007. gada pārskata 2.4.2. punkta c) apakšpunktā iesaka panākt virzību pieļaujamā riska koncepcijas izstrādē un šā pārskata 1. nodaļas (Ticamības deklarācija un to pamatojošā informācija) 1.5.2. punkta c) apakšpunktā norāda, ka "līdzsvars starp atsevišķu izdevumu jomu pārbaužu izmaksām un atlikušo risku ir tik svarīgs, ka tas ES iedzīvotāju vārdā jāatzīst politiskā līmenī (t. i., par to jā rūpējas budžeta lēmējinstādēm un izpildes apstiprinātājiestādei";

14. mudina Komisiju nekavējoties pieņemt plānoto paziņojumu šajā jautājumā, lai atsāktu iestāžu diskusiju par pieļaujamo risku, kā Parlaments to jau pieprasījis tā 2007. gada 24. aprīļa rezolūcijā par 2005. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu ⁽³⁾ un tā 2008. gada 22. aprīļa rezolūcijā par 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu ⁽⁴⁾; aicina Komisiju pilnībā publiskot metodes, ko tā izmanto kļūdu līmeņa noteikšanai;

15. tādēļ uzskata, ka Komisijai saskaņā ar kontroles sistēmu proporcionālitates un rentabilitātes (izmaksu lietderības) principu ir jāizvērtē attiecība starp, no vienas puses, katrai politikas jomai pieejamajiem līdzekļiem, un, no otras puses, šo līdzekļu daļu, kura paredzēta kontroles sistēmai pa izdevumu jomām, kā Parlaments to pieprasījis rezolūcijā par 2005. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu;

16. atgādina Komisijai, cik svarīgi ir veikt salīdzinošu analīzi, jo tā vien jau ļaus noteikt pieļaujama kļūdu riska līmeni, kā arī nosūtīt šo analīzi Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai;

⁽¹⁾ OV C 273, 9.11.2006., 2.lpp.

⁽²⁾ OV C 263, 31.10.2006., 1.lpp.

⁽³⁾ OV L 187, 15.7.2008., 25. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0133.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

17. uzskata, ka izmaksu un ieguvumu attiecībai starp kontroles pasākumos ieguldītajiem līdzekļiem un kontrolēs gūtajiem rezultātiem jābūt galvenajam faktoram, kuru Revīzijas palāta ņem vērā;

18. uzsver ļoti svarīgo konstatējumu, ko Revīzijas palāta iekļāvusi 2007. gada pārskata 1.52. punkta d) apakšpunktā, proti, "ja kādu atbalsta shēmu nevar apmierinoši īstenot par pieņemamām izmaksām un ar pieņemamu risku, tad šī shēma ir jāpārskata";

19. aicina Komisiju saistībā ar 10. un 10.N pasākumu iesniegt ticamu informāciju par kontroles sistēmu izmaksām un iespējamo vienkāršošanu, lai labāk līdzsvarotu kontroles nepieciešamību un mērķi mazināt administratīvo slogu ES līdzekļu pretendentiem un saņēmējiem;

20. atgādina savu un Revīzijas palātas viedokli, ka sarežģīti vai neskaidri noteikumi un komplicētas juridiskās prasības negatīvi ietekmē ES izdevumu likumību un pareizību; uzskata, ka vienkāršošanas jautājumiem jāpievērš īpaša uzmanība saistībā ar Finanšu regulas nākamo pārskatīšanu un ES izdevumu programmu turpmākajiem juridiskajiem pamatiem;

1., 3., 3.N, 5., 10., 10.a, 11.N, 13. un 15. pasākums: sadarbības ar dalībvalstīm nepieciešamība

21. uzsver, ka saistībā ar 1., 3., 3.N, 5., 10., 10.a, 11.N, 13. un 15. pasākuma īstenošanu Komisija ir atkarīga no sadarbības ar dalībvalstīm; uzsver, ka pilnībā atbalsta šos pasākumus, un tādēļ mudina Komisiju izmantot visus tās rīcībā esošus instrumentus, lai šos pasākumus pēc iespējas drīzāk pilnībā īstenotu;

22. atgādina iepriekš minētajā 2008. gada paziņojumā (COM(2008)0110) pausto Komisijas apgalvojumu, ka 1., 3., 3.N, 5., 8. un 13. pasākums ir pabeigts;

23. tomēr norāda, ka līdz šim nav saņēmis dokumentus vai apliecinājumus, kas pamatotu šādu apgalvojumu; tādēļ ir spiests nopietni apšaubīt to, ka šie pasākumi ir pabeigti un ka tie ir īstenoti vai ir ietekmējuši šā rīcības plāna īstenošanas gaitu;

24. aicina Revīzijas palātu sniegt sīkāku ziņojumu par sadarbību ar tai līdzvērtīgām iestādēm citās valstīs un prognozēt, kad būs jūtama šīs sadarbības pozitīvā ietekme;

5. un 13. pasākums: pārvaldības deklarāciju un gada kopsavilkumu izmantošanas veicināšana

25. atzinīgi vērtē gada kopsavilkumus par valsts līmenī pieejamajām revīzijām un deklarācijām, kurus pirmo reizi iesniedza 2008. gada 15. februārī un kuri uzskatāmi par ievērojamu panākumu virzībā uz mērķi uzlabot ES līdzekļu pārvaldību; tomēr pauž nožēlu par pārredzamības trūkumu attiecībā uz šiem kopsavilkumiem, kurus Komisija nav nosūtījusi Parlamentam;

26. atzinīgi vērtē to, ka, sākot ar 2008. gadu, ir jāiesniedz gada kopsavilkumi, kā arī ģenerāldirektorātu, kas strādā ar struktūrfondiem, 2006. un 2007. gada darbības pārskatos iekļautos novērtējumus un deklarācijas, bet nebūt neuzskata 5. un 13. pasākumu par pabeigtu, jo Parlamentam nav sniegta informācija;

27. pauž nožēlu, ka Parlaments līdz šim vēl nav saņēmis no Komisijas izsmeļošu informāciju par pirmo iesniegto gada kopsavilkumu novērtējumu un salīdzinošu analīzi;

28. turklāt norāda — 2007. gada pārskatā Revīzijas palāta konstatē, ka izklāsta atšķirību dēļ gada kopsavilkumi joprojām nedod iespēju ticami novērtēt sistēmas darbību un efektivitāti;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

11.N pasākums: izstrādāt kļūdu tipoloģiju un noteikt to saistību ar atgūtajām summām un finanšu korekcijām

29. pauž nožēlu par to, ka, lai gan Komisija ir ievērojami centusies, Revīzijas palāta uzskata, ka Komisija nav spējusi iesniegt visus skaitļus vai parādīt, ka faktiski iesniegtie skaitļi nepārprotami atbilst publicētajiem finanšu pārskatiem;

30. mudina Komisiju pabeigt šī svarīgā pasākuma īstenošanu, lai nodrošinātu lielāku atbilstību pārskatu sniegšanas prasībām un uzlabotu dalībvalstu sniegto datu precizitāti;

8.N pasākums: sadarbība ar valstu augstākajām revīzijas iestādēm un šo iestāžu darba izmantošana, lai nodrošinātu ticamību

31. norāda — lai gan neatkarīgās augstākās revīzijas iestādes neietilpst iekšējās kontroles pamatsistēmā, tām kā valsts izdevumu ārējiem revidentiem var būt liela nozīme publisko līdzekļu revīziju veikšanā;

32. pilnībā atbalsta Komisijas aizsākto sadarbību ar vairākām valstu augstākās revīzijas iestādēm un mudina turpināt sazināties ar šādām iestādēm, lai noteiktu, kā to darbu varētu izmantot lielākas ticamības nodrošināšanai attiecībā uz programmu izpildi dalībvalstīs;

33. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu par strukturētas pieejas izveidi, lai atbalstītu kontaktus ar valstu augstākās revīzijas iestādēm, turklāt mudina Komisiju pabeigt šī pasākuma īstenošanu ciešā sadarbībā ar Revīzijas palātu;

*

* *

34. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Sadarbība starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās

P6_TA(2009)0089

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (2008/2180(INI))

(2010/C 87 E/05)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas ziņojumu par Padomes 2001. gada 28. maija Regulas (EK) Nr. 1206/2001 par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās piemērošanu (COM(2007)0769),

— ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1206/2001 ⁽¹⁾,

— ņemot vērā to darbu, kas tiek veikts Hāgas Konferencē saistībā ar to, kā darbojas Hāgas 1970. gada 18. marta Konvencija par pierādījumu iegūšanu ārvalstīs civillietās un komerclietās,

(1) OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,

 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0058/2009),

 - A. tā kā Regula (EK) Nr. 1206/2001 netika piemērota tik efektīvi, kā tam būtu vajadzējis notikt, un tādēļ jāveic turpmāki pasākumi, lai uzlabotu dalībvalstu tiesu iestāžu sadarbību pierādījumu iegūšanas jomā un palielinātu regulas efektivitāti;

 - B. tā kā ar Regulu (EK) Nr. 1206/2001 ir paredzēts uzlabot, vienkāršot un paātrināt sadarbību starp tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās;

 - C. tā kā Komisija gan ir nodrošinājusi prakses rokasgrāmatas kopumā 50 000 kopiju izplatīšanu dalībvalstīs 2006. gada beigās un 2007. gada sākumā, bet tā kā tas notika pārāk vēlu, un tādēļ jāņem vērā citi papildu pasākumi, lai visus šajā procesā iesaistītos, īpaši tiesu iestādes un praktizējošos juristus, labāk informētu par šo regulu;

 - D. tā kā tomēr Komisija ir konstatējusi, ka “ir daudzi gadījumi”, kad regulas 10. panta 1. punktā noteiktais 90 dienu pierādījumu iegūšanas pieprasījumu izpildes termiņš tiek pārsniegts un ka “dažos gadījumos ir vajadzīgi vairāk nekā 6 mēneši”;

 - E. tā kā tikai nedaudzu dalībvalstu rīcībā ir videokonferenču iekārtas, kuru rezultātā izmanto nepietiekami; tā kā turklāt dalībvalstis pietiekami neveicina modernu sakaru tehnoloģiju izmantošanu, un arī Komisija neierosina konkrētus priekšlikumus par uzlabojumiem šajā sakarā,
1. nosoda to, ka minētais Komisijas ziņojums iesniegts ar nokavēšanos, jo saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1206/2001 23. pantu tas bija jāiesniedz līdz 2007. gada 1. janvārim, bet patiesībā tas tika iesniegts 2007. gada 5. decembrī;

 2. piekrīt Komisijas viedoklim, ka dalībvalstīm ir cītīgāk jāstrādā, lai pietiekami informētu par regulu tiesnešus un juristus dalībvalstīs ar mērķi veicināt tiešu saziņu starp tiesām, jo šīs regulas 17. pantā paredzētā tiešā pierādījumu iegūšana ir apliecinājusi spēju vienkāršot un paātrināt pierādījumu iegūšanu, neradot būtiskas problēmas;

 3. uzskata par būtisku atcerēties, ka regulā paredzētās centrālās iestādes joprojām veic nozīmīgu to tiesu darba pārraudzību, kurām ir jāizskata pieprasījumi saskaņā ar regulu un jārisina iespējamās problēmas; uzsver, ka Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls var palīdzēt atrisināt centrālo iestāžu neatrisinātas problēmas un šo iestāžu palīdzības izmantošana varētu sarukt, ja tiesas, kas izdara pieprasījumus, būtu labāk informētas par šo regulu; uzskata, ka centrālo iestāžu sniegtā palīdzība var būt ļoti svarīga mazām tiesām, kuras pirmo reizi saskaras ar problēmām pierādījumu iegūšanas jomā pārrobežu kontekstā;

 4. atbalsta sakaru tehnoloģiju un videokonferenču plašāku izmantošanu, kuru papildina droša e–pastu sūtīšanas un saņemšanas sistēma, kam noteiktā laikā vajadzētu kļūt par parastajiem pierādījumu pieprasīšanas līdzekļiem; atzīmē, ka, atbildot uz sakarā ar Hāgas konferences izsūtītajām aptaujas lapām, dažas dalībvalstis ir norādījušas problēmas ar video saišu savietojamību un uzskata, ka šī problēma ir jārisina saistībā ar Eiropas e–tiesiskuma stratēģiju;

 5. uzskata, ka fakts, ka daudzās dalībvalstīs vēl nav pieejamas videokonferenču iekārtas līdztekus Komisijas konstatējumam, ka mūsdienu tehnoloģija tiek “izmantota samērā reti”, apliecina Eiropas Parlamenta Juridisko jautājumu komitejas plāna par Eiropas e–tiesiskuma stratēģijas tālredzību; mudina dalībvalstis vairāk resursu ieguldīt mūsdienu sakaru iekārtu ierīkošanā tiesās un tiesnešu sagatavošanā darbam ar tām un aicina Komisiju iesniegt konkrētus priekšlikumus par to, kā uzlabot stāvokli šajā jomā; uzskata, ka pēc iespējas drīz jānodrošina Eiropas Savienības palīdzība un finansiālais atbalsts pienācīgā apmērā;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

6. uzskata, ka e-tiesiskuma stratēģijas kontekstā ir jāpalīdz tiesām apmierināt rakstiskās un mutiskās tulkošanas pieprasījumu, kura cēlonis ir pārrobežu pierādījumu iegūšana paplašinātajā Eiropas Savienībā;
7. ar īpašām bažām norāda uz Komisijas konstatēto faktu, ka “ir daudzi gadījumi”, kad regulas 10. panta 1. punktā noteiktais 90 dienu pierādījumu iegūšanas pieprasījumu izpildes termiņš tiek pārsniegts un ka “dažos gadījumos ir vajadzīgi vairāk nekā 6 mēneši”; aicina Komisiju, pēc iespējas drīz iesniegt konkrētus priekšlikumus par pasākumiem, lai novērstu šo problēmu, apsverot arī iespēju izveidot sūdzību izskatīšanas iestādi vai noteikt atbildīgo personu tiesiskās sadarbības tīkla ietvaros;
8. kritizē Komisijas ziņojumā norādīto, ka ar Regulu (EK) Nr. 1206/2001 pilnībā tiek nodrošināta pierādījumu iegūšanas uzlabošanās, tādējādi nepareizi atspoguļojot situāciju, un tādēļ aicina Komisiju īstenot sniegt praktisku atbalstu, tostarp e-tiesiskuma stratēģijas kontekstā, un īstenot pastiprinātus centienus, lai atklātos šīs regulas patiesās iespējas pilsoņu, uzņēmēju, juristu un tiesnešu interesēs uzlabot tiesas spriešanu civillietās;
9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Direktīvas 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, īstenošana

P6_TA(2009)0090

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par Direktīvas 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, īstenošanu (2008/2247(INI))

(2010/C 87 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīvu 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 21. februāra rezolūciju par Komisijas 23. gada pārskatu par Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2005. gads) ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 21. oktobra rezolūciju par 24. ikgadējo Komisijas ziņojumu par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 4. septembra rezolūciju par tiesību aktu labāku izstrādi 2005: subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošana — 13. gada ziņojums ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 4. septembra rezolūciju par labāku regulējumu Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,

⁽¹⁾ OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0060.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0494.

⁽⁴⁾ OV C 187 E, 24.7.2008., 67. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 187 E, 24.7.2008., 60. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A6-0014/2009),
- A. tā kā Parlaments ir vairākkārt norādījis, ka ES tiesību aktiem ir jēga tikai tad, ja dalībvalstīs tos ievēro, un tā kā tādēļ ir ciešāk jāuzrauga, kā dalībvalstīs transponē un piemēro ES tiesību aktus; tā kā Parlaments ir ierosinājis, lai pēc transponēšanas termiņa beigām atbildīgais referents informē Parlamentu par esošo stāvokli;
- B. tā kā Parlaments un Padome 2006. gada 17. maijā pieņēma Direktīvu 2006/43/EK (turpmāk - "Direktīva") un termiņš tās transponēšanai dalībvalstīs bija 2008. gada 29. jūnijs, un tā kā jākonstatē, vai transponēšana ir notikusi pareizi;
- C. tā kā Komisijas publicētajā rezultātu pārskatā — neskatoties uz to, ka tajā ir minēts, kurus pantus kurš ir īstenojis, — nav informācijas par to, kā īstenošana ir notikusi un vai dalībvalstu normas atbilst Direktīvā noteiktajam minimuma standartam;
- D. tā kā Direktīvas mērķis, pirmkārt, ir uzlabot gada pārskatu revīzijas visā ES, tādējādi palielinot uzticību šāda veida ziņojumiem un uzlabojot situāciju finanšu tirgos, un, otrkārt, tās mērķis ir revīzijas nozarē izveidot līdzvērtīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū;
- E. tā kā Direktīvas īstenošana dalībvalstīs ir jāpārbauda, ņemot vērā šo dubulto mērķi,
1. norāda, ka Direktīvu pieņēma, reaģējot uz krīzi, ko izraisīja "Enron" sabrukums; uzsver, ka pašreizējā finanšu krīze spilgti liecina par kvalitatīvas grāmatvedības un revīzijas prakses nozīmi; pauž nožēlu, ka tikai 12 dalībvalstīs ir pilnībā transponējušas Direktīvu; mudina Komisiju nodrošināt Direktīvas tūlītēju transponēšanu un piemērošanu;
 2. ar bažām konstatē, ka attiecībā uz būtisko jēdzienu "sabiedriskas nozīmes struktūra" ⁽¹⁾ un "tīkls" ⁽²⁾ transponēšanu dalībvalstīs ir atšķirīgas interpretācijas; šajā sakarā uzsver, ka Direktīvā ir noteikti dažādi stingri pienākumi uzņēmumam, kas ir noteikts kā sabiedriskas nozīmes struktūra, kā arī grāmatvedim, kas veic šāda uzņēmuma revīziju; turklāt norāda, ka ar Direktīvu ir ieviesti arī dažādi papildu pienākumi revīzijas uzņēmumiem, uz kuriem attiecas "tīkla" definīcija; konstatē, ka ir vajadzīgs turpmāks izvērtējums par "tīkla" definīcijas ietekmi un juridiskās skaidrības trūkumu attiecībā uz uzņēmumu atbildību par citu, tam pašam tīklam piederošu uzņēmumu darbībām; kopumā pauž bažas, ka atšķirīgās definīcijas radīs juridisko nenoteiktību un lielas izmaksas, lai panāktu atbilstību, un tādējādi gala rezultātā negatīvi ietekmēs Direktīvas mērķa sasniegšanu; tādēļ aicina Komisiju visaptveroši pārskatīt definīciju īstenošanu un to ieviešanas jūtamo ietekmi, kā arī, konsultējoties ar dalībvalstīm, precizēt ES ilgtermiņa politikas prioritātes šajā jomā un to, kā šīs prioritātes var vislabāk īstenot;
 3. norāda, ka daudzas dalībvalstīs vēl nav īstenojušas Direktīvas 41. pantu, ar kuru saskaņā dalībvalstīm ir jāprasa, lai sabiedriskas nozīmes struktūras izveidotu revīzijas komiteju vai tai pielīdzināmu struktūrvienību; uzskata, ka šāda prasība ir nozīmīgs veids, kā garantēt sabiedriskas nozīmes struktūru gada pārskatu obligāto revīziju neatkarību;
 4. uzsver, ka, ņemot vērā neseno pieredzi, ir nepieciešama bieža un kvalitatīva revīzijas komisiju, kā arī neatkarīgu direktoru, uzraudzības padomju un revidentu sadarbība un ka tiem valdes locekļiem, kuriem nav izpildpilnvaru, rūpīgi jāapsver iespēja organizēt sanāksmes bez to valdes locekļu klātbūtnes, kuriem šādas pilnvaras ir;

⁽¹⁾ Direktīvas 2. panta 13. punkts.

⁽²⁾ Direktīvas 2. panta 7. punkts.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

5. secina, ka dažas dalībvalstis ir īstenojušas Direktīvas prasību par revidenta rotāciju, ilgākais, pēc septiņiem gadiem, nosakot ļoti īsu rotācijas periodu — pat divus vai trīs gadus; šaubās, ka tik īsi rotācijas periodi uzlabos sabiedriskas nozīmes struktūru obligāto revīziju kvalitāti un nepārtrauktību, un norāda, ka tie traucē revidentiem un revīzijas uzņēmumiem pareizi izprast revidējamo struktūru;
6. pauž nožēlu, ka ne visas dalībvalstis ir ieviesušas Direktīvā prasīto publiskās pārraudzības sistēmu; turklāt norāda, ka dalībvalstīs, kurās ir ieviesta dažāda veida publiskā pārraudzība, tā ievērojami atšķiras; norāda, ka saskaņā ar Direktīvu publiskā pārraudzība ir jāorganizē tā, lai novērstu interešu konfliktus; vēlētos zināt, vai tiešām, ņemot vērā iepriekšminēto, pārraudzības iestādes, kas ir tieši saistītas ar dalībvalstu valdībām, atbilst minētajai prasībai;
7. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai Direktīvā noteiktā publiskās pārraudzības iestāžu sadarbība faktiski īstenotos, jo cieša pārraudzības iestāžu sadarbība veicina dalībvalstu konverģenci un var novērst papildu administratīvo slogu, kas rodas atšķirīgu dalībvalsts procedūru un prasību dēļ;
8. uzsver, ka sarakstā iekļautajos meitasuzņēmumos jāveic obligātās revīzijas; iesaka valsts tiesību aktos iekļaut noteikumu par to, ka revidentiem, kuri apstiprināti saskaņā ar Direktīvu, ir jāveic obligātās revīzijas mātesuzņēmumos, kuriem ir šādi meitasuzņēmumi;
9. uzskata, ka ļoti trūkst skaidrības par Direktīvas 47. panta īstenošanu, kurš attiecas uz revīzijas darba dokumentiem; norāda — lai gan dalībvalstis var atļaut nodot trešās valsts kompetentajām iestādēm revīzijas darba dokumentus vai citus dokumentus, kas ir to obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu rīcībā, tomēr ir arī jāatrisina virkne juridisku un ar datu aizsardzību saistītu jautājumu, lai nodrošinātu, ka informācija, ko ES revidenti saņem no klientu uzņēmumiem, tiek saglabāta slepenībā un nenonāk publiskajā aprītē trešās valstīs, kur šādi uzņēmumi ir iekļauti biržas sarakstā vai kur ir reģistrēti mātesuzņēmumi;
10. aicina Komisiju rūpīgi izvērtēt visus dalībvalstu tiesību aktus, ar kuriem Direktīva tiek transponēta, apņēmīgi risināt 1.–9. punktā minētās problēmas un divu gadu laikā par to ziņot Parlamentam; šaubās, vai izvēlēta minimālās saskaņošanas metode tiešām ir labākais veids, kā sasniegt šīs direktīvas un citu iekšējā tirgus direktīvu mērķus, jo daudzās Direktīvā noteiktās atkāpes radīs vēl lielāku revīzijas tirgus sadrumstalotību; aicina Komisiju, veicot saskaņošanu, izmantot skaidrus jēdzienus;
11. norāda, ka nepamatota kavēšanās ar starptautisko revīzijas standartu (ISA) apstiprināšanu var negatīvi ietekmēt normatīvo vidi, radot vēl lielāku sadrumstalotību, kas ir pretrunā Direktīvas vispārējam mērķim; tādēļ pieprasa, lai Komisija izvairītos no nepamatotas kavēšanās, pieņemot ISA, un lai Komisija sāktu plašu sabiedrisku apspriešanu par ISA pieņemšanu;
12. uzskata, ka ES tiesību aktu īstenošanas pārraudzība un pareizas un laicīgas īstenošanas pārbaude ir nozīmīgs veids, kā panākt ES tiesību normu labāku piemērošanu un izvairīties no Direktīvā neparedzētu papildu prasību izvirzīšanas, kas var notikt, piemēram, pamatojoties uz Direktīvas 40. pantu, kurā ir dots nepilnīgs prasību attiecībā uz atklātības ziņojumu;
13. pauž atbalstu tam, ka Komisija dod norādījumus dalībvalstīm un cieši sadarbojas ar tām, lai nodrošinātu pareizu un laicīgu īstenošanu, piemēram, izmantojot transponēšanas seminārus kā forumus, kur panākt vienprātību par Kopienas tiesību aktu konkrētu noteikumu īstenošanu; atbalsta atbilstības tabulu izmantošanu īstenošanas gaitā, lai panāktu maksimālu konverģenci; tomēr uzskata, ka joprojām ir daudz jāpaveic, lai īstenošanas gaitā dalībvalstīm dotu skaidrus norādījumus un virzītu dalībvalstis uz Kopienas tiesību aktu nepārprotamu īstenošanu;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

14. stingri uzsver, ka kvazinormatīvus aktus, kas ietilpst Direktīvas darbības jomā, var pieņemt, tikai piemērojot regulatīvo kontroles procedūru un attiecīgā gadījumā tiem pievienojot ietekmes novērtējumu;

Ieteikums par kvalitātes nodrošināšanu

15. atzinīgi vērtē Komisijas 2008. gada 6. maija Ieteikumu 2008/362/EK par revidentu un revīzijas uzņēmumu, kas veic revīziju sabiedriskas nozīmes struktūrās, ārēju kvalitātes nodrošināšanu ⁽¹⁾; piekrīt vispārpieņemtajam uzskatam, ka neatkarīgiem ārējas kvalitātes nodrošināšanas pārskatiem ir liela nozīme, ņemot vērā Direktīvas mērķi uzlabot revīziju kvalitāti un publicētās finanšu informācijas ticamību; atbalsta arī vispārpieņemto uzskatu, ka pārbaudītu un pārbaudītāju pilnīga neatkarība un objektivitāte ir ārkārtīgi svarīga;

16. mudina Komisiju, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, atbalstīt valsts kvalitātes nodrošināšanas struktūras, kas nodrošinātu neatkarīgu un ārēju kvalitātes nodrošināšanu revīzijas uzņēmumiem; uzsver, ka šajā sakarā Eiropas likumdevējai iestādei ir jāaņem ievērot Direktīvā un ieteikumā izklāstītos vispārējos pamatnoteikumus un ka šo noteikumu īstenošana jāatstāj nozares ziņā;

Lēmums par trešo valstu revidentu reģistrēšanu

17. pieņem zināšanai Komisijas 2008. gada 29. jūlija Lēmumu 2008/627/EK par pārejas periodu dažu trešo valstu revidentu un revīzijas struktūru revīzijas darbībām ⁽²⁾; aicina Komisiju paziņot Parlamentam par pasākumiem, kas veikti saistībā ar jautājumu par trešo valstu revidentu reģistrāciju;

Revidentu atbildība

18. norāda, ka dalībvalstu atbildības sistēmu atšķirības var izraisīt regulējuma arbitrāžu un ierobežot iekšējo tirgu, tomēr apzinās, ka ir dažādi riska līmeņi, kas saistīti ar revīzijas uzņēmumu lielumu un uzņēmumiem, kurus tās revidē; uzsver, ka prasījumus saistībā ar atbildību bieži vien iesniedz trešās valstis, kur šādas tiesas prāvas galvenokārt pamatojas uz iespēju saņemt līdzdalības honorāru; nevar atzinīgi vērtēt šādu tiesāšanās kultūru Eiropas Savienībā un prasa stingrāku rezolūciju, lai novērstu nevēlamas sekas, kuras rada šāda prakse, ko veicina iespēja saņemt honorāru;

19. norāda uz Komisijas 2008. gada 5. jūnija Ieteikumu 2008/473/EK par pilnvaroto revidentu un revīzijas uzņēmumu civiltiesiskās atbildības ierobežošanu ⁽³⁾, kurā dalībvalstis tiek aicinātas ierobežot revidentu atbildību, pienācīgi ņemot vērā valsts tiesību aktus un konkrētos apstākļus; norāda arī uz ieteikuma mērķi — ar lielāku dalībvalstu konvergenci šajā jomā veicināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem un revīzijas uzņēmumiem; uzsver, ka Komisijas ieteikumā ierosinātais mērķis — ierobežot revidentu un revīzijas uzņēmumu atbildību — nedrīkst pārkāpt tiesību principus, kas reglamentē civiltiesisko atbildību atsevišķās dalībvalstīs, piemēram, principu par cietušo tiesībām saņemt kompensāciju; uzsver, ka, ņemot vērā pašreizējo ekonomikas un finanšu krīzi, ieteikumā nevajadzētu apšaubīt ne obligātās revīzijas kvalitāti, ne arī uzticību obligātās revīzijas mērķim; aicina Komisiju ne vēlāk kā 2010. gadā informēt Parlamentu par ieteikuma ietekmi un pasākumiem, kas veikti saistībā ar minēto ieteikumu, jo šajā sakarā ir īpaši svarīgi, vai un cik lielā mērā ieteikums rada lielāku konvergenci dalībvalstu starpā saskaņā ar Direktīvas mērķi; uzsver, ka gadījumā, ja izrādītos nepieciešams veikt turpmākus pasākumus, Komisijai ir jāuzņemas veikt ietekmes pētījumu, novērtējot ierobežotas revidentu un revīzijas uzņēmumu civiltiesiskās atbildības iespējamo ietekmi uz revīzijas kvalitāti, finansiālo drošību un koncentrāciju revīzijas tirgū;

⁽¹⁾ OV L 120, 7.5.2008., 20. lpp.

⁽²⁾ OV L 202, 31.7.2008., 70. lpp.

⁽³⁾ OV L 162, 21.6.2008., 39. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Apspriešanās par līdzdalības tiesībām

20. atzinīgi vērtē apspriešanos, ko Komisija sāka par līdzdalības tiesībām revīzijas uzņēmumos, un ar interesi gaida ieinteresēto personu atbildes;

*

* *

21. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm un viņu vienādām iespējām izpildītājmākslā

P6_TA(2009)0091

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm un viņu vienādām iespējām izpildītājmākslā (2008/2182(INI))

(2010/C 87 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvu 97/80/EK par pierādīšanas pienākumu diskriminācijas gadījumos, kas pamatojas uz dzimumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
 - ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 7. jūnija rezolūciju par mākslinieku sociālo statusu ⁽³⁾ un 2008. gada 3. septembra rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību – 2008. gads ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A6-0003/2009),
- A. tā kā joprojām izpildītājmākslā vērojama liela un nemainīga sieviešu un vīriešu nelīdztiesība nodarbinātības un iespēju jomā;
- B. tā kā nopietni jāizanalizē tie mehānismi, kas rada šādu dzimumu nelīdztiesību;
- C. tā kā sieviešu un vīriešu līdztiesības princips jāpiemēro visiem izpildītājmākslas dalībniekiem visās nozarēs, visās struktūrās (producēšana, izplatīšana un izglītošana), kā arī visās darbības jomās (mākslinieciskajā, tehniskajā un administratīvajā);

⁽¹⁾ OV L 269, 5.10.2002., 15. lpp.

⁽²⁾ OV L 14, 20.1.1998., 6. lpp.

⁽³⁾ OV C 125 E, 22.5.2008., 223. lpp.

⁽⁴⁾ Šajā datumā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0399.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- D. tā kā sieviešu un vīriešu proporcija dažādajās izpildītājmākslas profesijās ir atšķirīga un tā kā šim pirmajam nelīdztiesības aspektam pievienojas atšķirīgi darba, nodarbinātības un darba samaksas nosacījumi;
- E. tā kā nelīdztiesīga piekļuve lēmuma pieņemšanas funkcijām, producēšanas līdzekļiem un izplatīšanas tīkliem dažādā pakāpē konstatējama visās izpildītājmākslas nozarēs;
- F. tā kā līdztiesības mērķis izpildītājmākslas profesijās paredz sistemātisku vīriešu un sieviešu kopdarbības ieviešanu;
- G. tā kā ar talantu vien nevar skaidrot darbu māksliniecisكو kvalitāti vai profesionālo karjeru un tā kā tas, ka vairāk tiks ņemta vērā vīriešu un sieviešu pārstāvības proporcija izpildītājmākslā, padarīs dinamiskāku šo nozari kopumā;
- H. tā kā tāpēc ir jānovērš pašreizējie segregācijas gadījumi, kas joprojām pastāv izpildītājmākslas nozarē, un tas jā dara, ne tikai to modernizējot un demokratizējot, bet arī izvirzot tādas reālus mērķus attiecībā uz līdztiesību, kuri veicina sociālo taisnīgumu;
- I. tā kā konstatētā nelīdztiesība atstāj novārtā prasmes un talantus un kaitē māksliniecisكوai dinamikai, šīs darbības jomas panākumiem un ekonomiskajai attīstībai;
- J. tā kā joprojām pastāvošie aizspriedumi pārāk bieži noved pie diskriminējošas rīcības attiecībā uz sievietēm atlases un izvirzīšanas procesā, kā arī darba attiecībās un sievietēm, lai gan viņām ir augstāks izglītības līmenis, interese turpināt mācības un ciešākas saiknes sabiedrībā, bieži vien ir zemāki ienākumi nekā vīriešiem;
- K. tā kā šķēršļi sieviešu un vīriešu līdztiesībai šajā darbības nozarē ir jo īpaši noturīgi un attaisno īpašu pasākumu noteikšanu, lai mazinātu konstatēto nelīdztiesību, vienlaikus ņemot vērā to iespējamo ietekmi uz sabiedrību kopumā;
- L. tā kā mākslinieku un mākslinieču sociālajā nodrošināšanā pastāv lielas nepilnības un tādēļ tieši sievietes bieži vien saņem zemāku atalgojumu,
1. uzsver vīriešu un sieviešu nelīdztiesības apmēru un noturību izpildītājmākslas jomā, kā arī šīs jomas nelīdztiesīgas organizācijas iespējamo ietekmi uz sabiedrību kopumā, ņemot vērā šīs jomas īpašo dabu;
 2. uzstāj, ka ir pilnīgi nepieciešams veicināt un stimulēt sieviešu piekļuvi visām tām māksliniecisكوajām profesijām, kurās viņas vēl ir mazākumā;
 3. atgādina, ka nodarbināto sieviešu īpatsvars ar mākslu saistītajās profesijās un kultūras darba organizēšanā ir visai zems un sievietes ir nepietiekami pārstāvētas atbildīgos amatos tādās kultūras iestādēs kā akadēmijas un universitātes;
 4. atzīst, ka ir nepieciešams uzsākt īpašus pasākumus šajā nozarē, lai izskaidrotu tos mehānismus un izturēšanos, kas rada šo nelīdztiesību;
 5. atgādina, ka tikai vīriešu un sieviešu kopdarbība var mainīt izturēšanos attiecībā uz uzskatu, jūtīguma, metožu un interešu savstarpēju papildināmību;
 6. uzsver nepieciešamību veicināt sieviešu piekļuvi visām tām mākslas profesijām un izpildītājmākslas amatiem, kuros tās vēl ir mazākumā, un mudina dalībvalstis novērst visus šķēršļus, kas kavē sievietēm darboties kultūras iestāžu, kā arī akadēmiju un universitāšu vadībā;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

7. uzsver, ka sieviešu diskriminēšana rada nelabvēlīgus apstākļus šai nozarei, atņemot tai talantus un kompetenci, un norāda, ka talantam, lai to atzītu, ir vajadzīga saikne ar publiku;
8. prasa ieviest pasākumus, kuru mērķis ir palielināt sieviešu klātbūtni iestāžu vadībā, jo īpaši sekmējot līdztiesību uzņēmumos un kultūras iestādēs, kā arī profesionālajās organizācijās;
9. aicina kultūras nozares darbiniekus uzlabot mākslinieču klātbūtni un viņu darbu iekļaušanu programmās, kolekcijās, izdevumos vai konsultēšanā;
10. atzīmē, ka sasniegumi sieviešu un vīriešu līdztiesības jomā ļaus pakāpeniski ieviest vīriešu un sieviešu kopdarbību darba grupās, programmās un profesionālajās sanāksmēs, kas pašlaik dažkārt notiek, nodalot dzimumus, kas nav savienojams ar mūsdienu sabiedrības prasībām;
11. uzsver, ka svarīgi ir nodrošināt, kad vien tas ir iespējams, kandidātu anonimitāti, kā arī uzstāj, ka nepieciešams saglabāt paradumu – orķestra mūziķu aizmugurisku noklausīšanos pieņemšanai darbā orķestrī, jo tieši tāpēc sievietes ir varējušas pievienoties šiem ansambļiem;
12. aicina Komisiju un dalībvalstis turpmāk paredzēt pirmo reālo posmu nelīdztiesības novēršanai izpildītājmākslā, nodrošinot, ka vismaz viena trešdaļa cilvēku visās nozares jomās pārstāv to dzimumu, kas ir mazākumā;
13. mudina dalībvalstis:
 - a) kopā ar kultūras iestādēm domāt par veidu, kā labāk noteikt tos mehānismus, kas rada nelīdztiesību, lai pēc iespējas novērstu ar dzimumu saistīto nelīdztiesību;
 - b) atcelt visus šķēršļus sieviešu iespējai darboties iestāžu un pazīstamāko ar kultūru saistīto organizāciju vadībā;
 - c) ieviest šajā nozarē jaunu darba organizācijas kārtību, atbildības deleģēšanu un laika plānošanu, ņemot vērā sieviešu un vīriešu personīgās dzīves izraisītus ierobežojumus;
 - d) apzināties, ka šajā nozarē, kur netipisks darba laiks, neaizsargātība attiecībā uz nodarbinātību ir norma, kas nostāda sievietes neizdevīgā situācijā, jārod kolektīvi risinājumi, lai nodrošinātu bērnu aprūpi (tādu bērnu silišu atvēršana ar kultūru saistītos uzņēmumos, kuru darba laiks būtu piemērots mēģinājumu un izrāžu laikam);
14. atgādina absolūto nepieciešamību kultūras iestādēm īstenot darbībā demokrātijas jēdzienu, atbilstoši kuram par līdzvērtīgu darbu vīriešiem un sievietēm jāsaņem līdzvērtīga samaksa, bet kurš mākslas jomā, kā arī vairākās citās nozarēs vēl joprojām netiek piemērots;
15. visbeidzot mudina dalībvalstis izpildītājmākslas nozarē veikt salīdzinošu situācijas analīzi dažādās Eiropas Savienības valstīs, lai atvieglotu kopīgas politikas izstrādi un ieviešanu, statistikas datu iegūšanu, lai būtu iespējams salīdzināmi novērtēt sasniegtos;
16. aicina dalībvalstis uzlabot mākslas un kultūras nozarē nodarbināto sociālo stāvokli, ņemot vērā atšķirīgos darba veidus un uzlabot sociālo nodrošinājumu;
17. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Tiešsaistes azartspēļu integritāte

P6_TA(2009)0097

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par tiešsaistes azartspēļu integritāti (2008/2215(INI))

(2010/C 87 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 49. pantu,
- ņemot vērā Protokolu par subsidiaritātes un proporcionālītātes principu piemērošanu, kas pievienots EK līgumam,
- ņemot vērā Eiropas Kopienu Tiesas izstrādāto judikatūru ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽²⁾ (Pakalpojumu direktīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīvu 2007/65/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos ⁽³⁾ (direktīva par audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvu 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (direktīva par elektronisko tirdzniecību) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvu 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 8. maija rezolūciju par Balto grāmatu par sportu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 16. oktobra mutisko jautājumu Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā Komisijai par azartspēlēm un derībām saistībā ar sporta spēlēm iekšējā tirgū (O-0118/2006) un tam sekojošās debates Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā 2006. gada 14. novembrī, kā arī Komisijas pārstāvja sniegto atbildi,
- ņemot vērā informatīvo dokumentu par tiešsaistes azartspēlēm un īpaši rīcības kodeksu azartspēļu jomā, ko Eiropas Parlamentam sagatavoja *Europe Economics Research Ltd*,
- ņemot vērā 2006. gada 14. jūnija pētījumu par azartspēļu pakalpojumiem Eiropas Savienības iekšējā tirgū, ko Komisijai sagatavoja Šveices Salīdzinošo tiesību institūts (SICL),

⁽¹⁾ Schindler 1994 (C-275/92), Läärä 1999 (C-124/97), Zenatti 1999 (C-67/98), Anomar 2003 (C-6/01), Gambelli 2003 (C-243/01), Lindman 2003 (C-42/02), Placanica 2007 (C-338/04), Unibet 2007 (C-432/05), UNIRE 2007 (C-260/04).

⁽²⁾ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

⁽³⁾ OV L 332, 18.12.2007., 27. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0198.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu (A6-0064/2009),
- A. tā kā saskaņā ar iepriekš minēto SICL veikto pētījumu pašlaik tiešsaistes azartspēles, kuru bruto ienākumi 2004. gadā bija EUR 2 līdz 3 miljardi, ir aptuveni 5 % no visa ES azartspēļu tirgus, un strauja izaugsme šķiet neizbēgama,
- B. tā kā ieņēmumi, ko sniedz valsts un valsts atļautas azartspēļu darbības, ne tuvu nav būtiskākais sporta organizāciju ienākumu avots daudzās dalībvalstīs,
- C. tā kā azartspēļu darbību, tostarp tiešsaistes azartspēles, tradicionāli stingri reglamentē visās dalībvalstīs, pamatojoties uz subsidiaritātes principu, lai aizsargātu patērētājus pret atkarību un krāpšanu un nepieļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, citus finanšu noziegumus un spēļu rezultātu pasūtīšanu, kā arī lai saglabātu sabiedrisko kārtību; tā kā Eiropas Kopienu Tiesa ir apstiprinājusi brīvības veikt uzņēmējdarbību un sniegt pakalpojumus ierobežojumus saistībā ar vispārējo interešu mērķiem, ja tie ir proporcionāli un nediskriminējoši,
- D. tā kā visas dalībvalstis ir diferencējušas šos ierobežojumus atkarībā no attiecīgā azartspēļu pakalpojumu veida, kas ir, piemēram, kazino spēles, sporta derības, loterijas vai derības zirgu skriešanas sacīkstēs; tā kā lielākajā daļā dalībvalstu ir aizliegta tiešsaistes kazino spēļu, tostarp vietējo operatoru organizētu spēļu, darbība un tā kā būtisks skaits dalībvalstu tādā pašā veidā aizliedz tiešsaistes sporta derības un tiešsaistes loterijas,
- E. tā kā azartspēles tika izslēgtas no Direktīvas 2006/123/EK, Direktīvas 2007/65/EK un Direktīvas 2000/31/EK jomas un tā kā Eiropas Parlaments minētajā rezolūcijā par Balto grāmatu par sportu pauda bažas par iespējamu ierobežojumu atcelšanu azartspēļu jomā,
- F. tā kā dalībvalstis ir reglamentējušas savus tradicionālos azartspēļu tirgus, lai aizsargātu patērētājus pret krāpšanu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un spēļu rezultātu pasūtīšanu; tā kā šos politikas mērķus ir grūtāk sasniegt tiešsaistes azartspēļu nozarē,
- G. tā kā Komisija ir uzsākusi pārkāpumu tiesvedību pret desmit dalībvalstīm, lai pārbaudītu, vai valstu pasākumi, kas ierobežo tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu, galvenokārt sporta derību, pārrobežu piedāvājumu, atbilst Kopienas tiesību aktiem; tā kā Komisija ir uzsvērusi, ka šī tiesvedība neskar monopoli vai valsts loteriju pastāvēšanu kā tādu un nekādi neietekmē azartspēļu tirgu liberalizāciju kopumā,
- H. tā kā aizvien lielāks skaits prejudiciālu jautājumu par lietām, kas saistītas ar azartspēlēm, tiek nodotas Eiropas Kopienu Tiesai, un tas norāda uz skaidrības trūkumu par to, kā interpretēt un piemērot Kopienas tiesību aktus attiecībā uz azartspēlēm,
- I. tā kā integritāte saistībā ar šo rezolūciju par tiešsaistes azartspēlēm nozīmē apņemšanos nepieļaut ne vien krāpšanu un noziegumus, bet arī atkarību no azartspēlēm un nepilngadīgo iesaistīšanos azartspēlēs, nodrošinot, ka tiek ievēroti tiesību akti patērētāju aizsardzības jomā un krimināltiesības, un aizsargājot sporta sacensības no jebkādas nevajadzīgas ietekmes, kas ir saistīta ar sporta derībām,
- J. tā kā tiešsaistes azartspēles ir saistītas ar vairākiem riska faktoriem, kas izraisa atkarību no azartspēlēm, piemēram, vieglu piekļuvi azartspēlēm, plašu pieejamo spēļu klāstu un sociālo ierobežojumu nepietiekamību ⁽¹⁾,

(1) Ģenerāladvokāta Y. Bot 2008. gada 14. oktobra atzinums lietā C-42/07; skatīt arī iepriekš minētā SICL pētījuma 1450. lpp. Profesors Gill Valentine, Literārs apskats par bērnu un jauniešu darbību azartspēlēs (uzdevusi veikt Apvienotās Karalistes Azartspēļu lietu komisija), 2008. gada septembris.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

K. tā kā sporta derības un citas tiešsaistes spēles ir attīstījušās strauji un nekontrolēti (it īpaši pārrobežu derības un spēles internetā) un vienmēr pastāvošais spēļu rezultātu pasūtīšanas risks un "negatīvo likmju" parādība īpašos sporta pasākumos ir padarījusi sportu īpaši neaizsargātu pret nelikumīgu derību praksi,

Pārredzama nozare, kas aizsargā sabiedrības un patērētāju intereses

1. uzsver, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu un Eiropas Kopienų Tiesas praksi dalībvalstīm ir intereses un tiesības reglamentēt un kontrolēt to azartspēļu tirgu saskaņā ar šo valstu tradīcijām un kultūru, lai aizsargātu patērētājus pret atkarību, krāpšanu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un spēļu rezultāta pasūtīšanu sportā, kā arī aizsargāt tradicionāli izveidojušās struktūras, kas finansē sporta un citus sabiedriskus pasākumus dalībvalstīs; uzsver, ka visas iesaistītās puses arī ir ieinteresētas veiksmīgi uzraudzītā un reglamentētā azartspēļu tirgū; uzsver, ka tiešsaistes azartspēļu operatori ir jāievēro tās dalībvalsts tiesību akti, kurā tie sniedz pakalpojumus un patērētāji uzturas;

2. uzsver, ka tiešsaistes pakalpojumi ir uzskatāmi par sevišķi īpašu ekonomisku darbību, jo ar to ir saistīti sociālie, sabiedriskās kārtības un veselības aprūpes aspekti, un ka konkurence nenozīmē labāku resursu sadali, kas ir iemesls tam, ka azartspēlēm ir nepieciešama vairāku pīlāru pieeja; uzsver, ka pilnīga iekšējā tirgus pieeja nav piemērota šajā īpaši jutīgajā nozarē, un prasa Komisijai pievērst pienācīgu uzmanību Eiropas Kopienų Tiesas viedokļiem šajā jautājumā;

3. atbalsta Padomes Francijas prezidentūras laikā uzsāktu darbu risināt problēmas tiešsaistes un tradicionālo azartspēļu un derību jomā; aicina Padomi turpināt oficiālas diskusijas par iespējamo politisko risinājumu tam, kā noteikt un risināt problēmas, ko izraisa tiešsaistes azartspēles, un aicina Komisiju atbalstīt šo procesu un veikt pētījumus, un iesniegt atbilstīgus priekšlikumus, ko Padome uzskata par vēlamīgiem, lai sasniegtu kopīgos mērķus tiešsaistes azartspēļu jomā;

4. aicina dalībvalstis cieši sadarboties, lai risinātu sociālās un sabiedriskās kārtības problēmas saistībā ar pārrobežu tiešsaistes azartspēlēm, piemēram, atkarību no azartspēlēm un personas datu vai kredītkaršu ļaunprātīgu izmantošanu; aicina ES iestādes cieši sadarboties ar dalībvalstīm, lai apkarotu neatļautu vai nelikumīgu tiešsaistes azartspēļu piedāvājumus, kā arī aizsargātu patērētājus un nepieļautu krāpšanu; uzsver, ka ir nepieciešama kopēja nostāja par to, kā to īstenot;

5. uzsver, ka regulatoriem un operatoriem būtu cieši jāsadarbojas ar citām iesaistītajām pusēm, kas darbojas tiešsaistes azartspēļu jomā, t.i., azartspēļu operatoriem, regulatoriem, patērētāju organizācijām, sporta organizācijām, nozares asociācijām un plašsaziņas līdzekļiem, kuriem ir kopīga atbildība par tiešsaistes azartspēļu integritāti un patērētāju informēšanu par iespējamām tiešsaistes azartspēļu negatīvām sekām;

Cīņa pret krāpšanu un citām kriminālās darbības formām

6. norāda, ka kriminālās darbības kā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un ēnu ekonomika var būt saistītas ar azartspēļu darbību un ietekmēt sporta notikumu integritāti; uzskata, ka sporta integritātes un sacensību apdraudējums būtiski skar masu līdzdalību, kam ir īpaši būtiska ietekme uz sabiedrības veselību un sociālo integrāciju; ja sportu uztver kā manipulācijām pakļautu jomu ar mērķi gūt finansiālu labumu spēlētājiem, amatpersonām un trešām pusēm, nevis kā spēli ar tās vērtībām, noteikumiem un baudījumu līdzjutējiem, tas var izraisīt sabiedrības uzticības zudumu;

7. uzskata, ka tiešsaistes azartspēles var izraisīt nelegālu darbību, piemēram, krāpšanas, nelegālu totalizatoru un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas pieaugumu, jo ārzonās operatoru izplatīšanās ļauj tiešsaistes azartspēles ātri izveidot un ātri pārtraukt to darbību; aicina Komisiju, Eiropolu un citas valstu un starptautiskās iestādes cieši uzraudzīt konstatējumus šajā jomā un par tiem ziņot;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

8. uzskata, ka sporta pasākumu un sacensību integritāte prasa, lai sporta tiesību īpašnieki, tiešsaistes derību operatori un publiskās iestādes sadarbotos gan valsts, gan ES un starptautiskā līmenī;
9. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka sporta pasākumu organizētāji, derību operatori un regulatori sadarbojas, veicot pasākumus, lai novērstu risku saistībā ar nelegālām derībām un spēļu rezultātu pasūtīšanu sportā un pētītu iespējas izveidot darboties spējīgus, godīgus un ilgtspējīgus reglamentējošus noteikumus ar mērķi aizsargāt sporta integritāti;
10. uzskata, ka sporta derības ir sporta sacensību komerciālas izmantošanas veids, un iesaka dalībvalstīm aizsargāt sporta sacensības pret neatļautu komerciālu izmantošanu, it īpaši atzīstot sporta sacensību rīkotāju tiesības, un ieviest mehānismus, lai nodrošinātu godīgu finanšu atlīdzību visu veidu profesionālā un amatieru sportā; aicina Komisiju izpētīt, vai ir iespējams piešķirt sacensību rīkotājiem intelektuālā īpašuma tiesības (portreta tiesību⁽¹⁾ veids) uz viņu rīkotājiem pasākumiem;

Kaitējuma patērētājiem nepieļaušana

11. uzskata, ka interneta sniegtā iespējamā plaši pieejamā iespēja privāti spēlēt azartspēles tiešsaistē ar tūlītējiem rezultātiem, kā arī tas, ka šajās azartspēlēs var būt iesaistītas lielas naudas summas, var radīt jaunus azartspēļu atkarības draudus; tomēr norāda, ka tiešsaistē piedāvāto konkrēto azartspēļu veidu ietekme uz patērētājiem vēl nav pilnībā zināma un ir jāpēta sīkāk;
12. vērš uzmanību uz pieaugošajām bažām par jauniešu gan legālu, gan nelegālu piekļuvi tiešsaistes azartspēlēm un uzsver, ka ir vairāk un efektīvāk jāpārbauda vecums, lai nepieļautu, ka nepilngadīgi spēlētāji izmēģina bezmaksas demonstrācijas versijas tīmekļa vietnēs;
13. norāda, ka jo īpaši jauniešiem var būt grūtības nošķirt veiksmes, likteņa, iespējas un iespējamības jēdzienus; prasa dalībvalstīm izskaust galvenos riska faktorus, kas var palielināt varbūtību (jaunām) personām nonākt azartspēļu atkarībā, un atrast līdzekļus, lai novērstu šos faktorus;
14. pauž bažas par pieaugošo mijiedarbi starp interaktīvo televīziju, mobilajiem tālruniem un interneta vietnēm, kas piedāvā attālinātas vai tiešsaistes azartspēles, jo īpaši tās, kuras paredzētas nepilngadīgajiem; uzskata, ka šāda attīstība radīs jaunus uzdevumus reglamentācijas un sociālās aizsardzības jomā;
15. uzskata, ka tiešsaistes azartspēles var apdraudēt patērētājus un ka dalībvalstis tādēļ var likumīgi ierobežot brīvību sniegt tiešsaistes azartspēļu pakalpojumus, lai aizsargātu patērētājus;
16. uzsver, ka vecāki ir atbildīgi par to, lai nepieļautu nepilngadīgo iesaistīšanos azartspēlēs un nonākšanu atkarībā no tām;
17. tajā pašā laikā aicina dalībvalstis piešķirt pietiekamu finansējumu ar tiešsaistes azartspēlēm saistītu problēmu izpētei, profilaksei un risināšanai;
18. uzskata, ka ienākumi no azartspēlēm būtu jāizmanto sabiedrības labā, tostarp, lai turpmāk finansētu izglītību, veselību, profesionālo un amatieru sportu un kultūru;
19. atbalsta tiešsaistes azartspēļu standartu izstrādi attiecībā uz vecuma ierobežojumiem, kredītu un bonusu sistēmu aizliegšanu, lai aizsargātu mazāk aizsargātus spēlētājus, informācijas sniegšanu par iespējamām azartspēļu sekām un palīdzības iespējām atkarības gadījumā, noteiktu spēļu spēju izraisīt atkarību utt;

⁽¹⁾ Portretrecht.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

20. aicina visas iesaistītās puses novērst sociālās izolācijas risku, ko izraisa atkarība no tiešsaistes azartspēlēm;
21. uzskata, ka paškontrolē attiecībā uz tiešsaistes azartspēļu reklamēšanu, popularizēšanu un nodrošināšanu ir nepietiekami efektīva, un tādēļ uzsver nepieciešamību gan pēc kontroles, gan sadarbības starp nozari un iestādēm;
22. prasa dalībvalstīm sadarboties ES līmenī, lai veiktu pasākumus pret jebkādu valsts vai privāta tiešsaistes azartspēļu, tostarp bezmaksas demonstrācijas spēļu, operatora agresīvu reklāmu vai tirgvedību ar mērķi jo īpaši aizsargāt atkarīgus spēlētājus un mazāk aizsargātus patērētājus, piemēram, bērnus un jauniešus;
23. ierosina izpētīt iespēju paredzēt maksimālo summu, ko viena persona var izmantot azartspēļu mērķiem mēneša laikā, vai likt tiešsaistes azartspēļu operatoriem ieviest tirdzniecībā veikalos tiešsaistes azartspēļu priekšapmaksas kartes;

Rīcības kodekss

24. atzīmē, ka rīcības kodekss joprojām var būt noderīgs papildu līdzeklis, lai sasniegtu dažus sabiedrības (un privātus) mērķus un lai ņemtu vērā tehnoloģiju attīstību, pārmaiņas patērētāju izvēlē un tirgus struktūru attīstību;
25. uzsver, ka rīcības kodeksu nosaka nozare un ka tā ir uz paškontroli vērsta pieeja, un līdz ar to rīcības kodekss var vienīgi būt papildinājums tiesību aktiem, nevis to aizstājējs;
26. arī uzsver, ka rīcības kodeksa efektivitāte ir īpaši atkarīga no tā, vai to atzīs valstu regulatori un patērētāji, kā arī no tā izpildes;

Pārraudzība un pētniecība

27. aicina dalībvalstis dokumentēt to tiešsaistes azartspēļu tirgu mērogu un izaugsmi, kā arī problēmas, ko rada tiešsaistes azartspēles;
28. aicina Komisiju sākt pētījumu par tiešsaistes azartspēlēm un risku nonākt atkarībā no azartspēlēm, piemēram, par to, kā reklāma ietekmē atkarību no azartspēlēm, par to, vai ir iespējams izstrādāt kopēju Eiropas spēļu klasifikāciju atbilstīgi to atkarības veicināšanas riskam, un par iespējamiem profilaktiskiem un ārstnieciskiem pasākumiem;
29. aicina Komisiju jo īpaši izpētīt reklāmas un tirgvedības (tostarp bezmaksas tiešsaistes demonstrāciju spēļu) lomu, tieši vai netieši veicinot jauniešu iesaistīšanos azartspēlēs;
30. aicina Komisiju, Eiropu un valstu iestādes vākt informāciju un apmainīties ar to par krāpšanas un citu kriminālu darbību apjomu tiešsaistes azartspēļu nozarē, t.i., starp nozarē iesaistītajiem dalībniekiem;
31. aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar valstu valdībām izpētīt pārrobežu azartspēļu pakalpojumu sniegšanas ekonomisko un neekonomisko ietekmi saistībā ar integritāti, sociālo atbildību, patērētāju aizsardzību un jautājumiem, kas attiecas uz nodokļu piemērošanu;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

32. uzsver, ka patērētāja dzīvesvietas valstij ir jāspēj efektīvi kontrolēt, ierobežot un uzraudzīt azartspēļu pakalpojumus tās teritorijā;
33. aicina Komisiju un dalībvalstis precizēt, kur tiks iekasēti nodokļi par tiešsaistes azartspēļu darbību;
- *
- * *
34. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Pārtikas kvalitātes nodrošināšana, tostarp standartu saskaņošana vai savstarpēja atzīšana

P6_TA(2009)0098

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par pārtikas kvalitātes nodrošināšanu, tostarp standartu saskaņošanu vai savstarpēju atzīšanu (2008/2220(INI))

(2010/C 87 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 33. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 15. oktobra Zaļo grāmatu par lauksaimniecības produktu kvalitāti — produktu standarti, lauksaimniecībai noteiktās prasības un kvalitātes shēmas (COM(2008)0641),
- ņemot vērā savu 1998. gada 9. oktobra rezolūciju par lauksaimniecības produktu un lauksaimniecības pārtikas produktu kvalitātes politiku ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada oktobra darba dokumentu par pārtikas kvalitātes sertifikācijas sistēmām,
- ņemot vērā kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) “veselības pārbaudi”,
- ņemot vērā pilnvaras, ko Eiropadome Komisijai piešķirusi sarunām par lauksaimniecības jautājumu risināšanu saskaņā ar Komisijas 2003. gada janvāra priekšlikumu attiecībā uz nosacījumiem PTO sarunās par lauksaimniecību ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 5. un 6. februārī Briselē rīkoto konferenci par tēmu “Pārtikas kvalitātes sertifikācija — vērtības pievienošana lauku saimniecību ražojumiem”,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem (COM(2008)0040),
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A6-0088/2009),

⁽¹⁾ OV C 328, 26.10.1998., 232. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Dokuments Nr. 625/02.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- A. tā kā Eiropas Savienībai ir pasaulē stingrākās kvalitātes prasības un standarti pārtikas produktiem;
- B. tā kā šie augstie standarti atbilst Eiropas Savienības patērētāju prasībām un ir veids, kā nodrošināt maksimālu pievienoto vērtību;
- C. tā kā patērētājus aizvien vairāk interesē ne vien pārtikas nekaitīgums, bet arī pārtikas produktu izcelsme un ražošanas metodes; tā kā Eiropas Savienība jau ir ņēmusi vērā šo tendenci un ieviesusi šādus četrus pārtikas produktu kvalitātes un izcelsmes marķējumus: aizsargāts cilmes vietas nosaukums (ACN), aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde (AĢN), tradicionāla rakstura produkts (TRP) un bioloģiskā lauksaimniecība;
- D. tā kā kvalitatīvi Eiropas produkti ir Eiropas Savienības kultūras un kulinārijas dzīvā mantojuma daļa un ir daudzu Eiropas Savienības reģionu saimnieciskās un sabiedriskās dzīves būtiska sastāvdaļa, atbalstot darbības, kas tieši saistītas ar faktisko stāvokli jo īpaši lauku apvidos;
- E. tā kā patērētāji sertifikācijas sistēmas uzskata par augstākas kvalitātes garantiju;
- F. tā kā Eiropas Savienības īpašās kvalitātes sistēmas sniedz Kopienas ražojumiem konkrētas konkurences priekšrocības;
- G. tā kā Eiropas pārtikas produktu tirgos pašlaik dominē lielle izplatītāji, kas pieprasa maksu par produktu iekļaušanu noteiktas kategorijas sarakstā, maksu par laišanu tirgū vai prasa segt nozīmīgu un nepamatotu daļu no reklāmas izmaksām, un tas viss ietekmē mazo ražotāju iespējas sasniegt plašu mērķauditoriju;
- H. tā kā ir iespējams izmantot jaunās tehnoloģijas, lai sniegtu izsmeļošu informāciju par dažādu lauksaimniecības un pārtikas produktu izcelsmi un īpašībām;
- I. tā kā viltošana rada zaudējumus gan ražotājiem, gan galapatērētājiem,
1. atzinīgi vērtē Komisijas ierosināto pārdomu procesu par Zaļo grāmatu un atbalsta apņemšanos veicināt ES lauksaimniecības produktu kvalitāti, neradot papildu izmaksas vai apgrūtinājumus ražotājiem;
 2. uzsver, ka godīgas konkurences apstākļu nodrošināšanai stratēģiskām precēm, piemēram, lauksaimniecības un pārtikas produktiem, vajadzētu būt vienam no galvenajiem ES vispārējo interešu mērķiem; uzskata, ka ir būtiski nodrošināt godīgas konkurences apstākļus arī ievestām precēm, kuras lielākoties neatbilst standartiem, kas līdzvērtīgi Kopienas precēm piemērojamiem standartiem; uzskata, ka ES kvalitātes standarti, ko piemēro ārpuskopienas valstu precēm, kurām ir pieejams iekšējais tirgus, arī ir jānosaka kā pamats, lai panāktu vienošanos Pasaulē Tirdzniecības organizācijā (PTO);
 3. uzskata par nepieciešamu uzlabot kontroli un koordināciju starp dažādām iestādēm, lai nodrošinātu ievesto pārtikas produktu atbilstību ES vides aizsardzības, pārtikas nekaitīguma un dzīvnieku labturības standartiem; pieņem zināšanai Lauksaimniecības padomes 2008. gada 19. decembra secinājumus par ārvalstu lauksaimniecības pārtikas produktu drošību un par Kopienas standartu ievērošanu, taču norāda, ka šajos secinājumos trūkst stingras politiskas gribas stiprināt Kopienas veiktos kontroles pasākumus ārvalstīs;
 4. uzsver, ka kvalitātes politiku nevar skatīt šķirti no jautājuma par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni vai no tādiem problemātiskiem jautājumiem kā klimata pārmaiņas, nepieciešamība saglabāt bioloģisko daudzveidību, energoapgāde un ūdens resursu apsaimniekošana;
 5. uzskata, ka pasākumi, kuru mērķis ir palielināt produkcijas apjomu vispārējos izejvielu dārdzības apstākļos, nedrīkst kalpot par ieganstu, lai pazeminātu standartus;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

6. atkārtoti apliecina, ka mērķim panākt maksimāli augstu pārtikas nekaitīguma, dzīvnieku labturības un vides aizsardzības līmeni ir jāļauj arī sasniegt preču tādu kvalitātes līmeni, kas piešķir spēcīgas konkurences priekšrocības lauksaimniecības produktu ražotājiem, un ka lauksaimniecības produktu ražotājiem arī jābūt iespējai pietiekami nopelnīt, lai segtu izmaksas, kas rodas saistībā ar ES pārtikas nekaitīguma, dzīvnieku labturības un vides aizsardzības prasībām; uzskata, ka tad, ja lauksaimniecības produktu ražotājiem sniegtās konkurences priekšrocības nav pietiekamas šo izmaksu segšanai, par galveno instrumentu ir jāķļūst KLP finansējumam, ko Eiropas lauksaimniekiem vajadzētu izmantot, lai nodrošinātu pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku labturību un vides aizsardzību lauksaimniecībā;

7. uzskata, ka ES kvalitātes politikai vajadzētu būt cieši saistītai ar KLP reformu pēc 2013. gada; uzskata, ka ES šajā politikas jomā vajadzētu darboties, sniedzot atbalstu (tostarp finansiālu atbalstu), lai nodrošinātu augstas kvalitātes lauksaimniecisko un pārtikas ražošanu Eiropā; uzsver, ka vairāk jāatbalsta ražotāju organizācijas, it īpaši tā, lai mazie ražotāji neciestu zaudējumus;

8. norāda, ka saskaņā ar starptautisko līgumu par pārtikas un lauksaimniecības augu ģenētiskajiem resursiem Eiropas Savienība ir apņēmusies veikt pasākumus ģenētisko resursu saglabāšanai; tāpēc aicina Komisiju sagatavot konkrētas noieta veicināšanas programmas, kas sekmētu tādu augu šķirņu izmantošanu, kuras apdraud ģenētiskā erozija; uzsver, ka tas ir iecerēts, lai lauksaimniekiem un dārzkopjiem būtu izdevīgāk kultivēt šķirnes, kas reģistrētas kā augu ģenētiskie resursi, un ka līdzīgas noieta veicināšanas programmas vajadzētu sagatavot arī lauksaimniecības dzīvnieku šķirnēm, kurām draud izzušana;

9. atgādina, ka pasaules lauksaimniecības tirgu nemitīgā liberalizācijas procesa rezultātā Eiropas ražotāji ir tieši pakļauti starptautiskai konkurencei un ka ikviens papildu pasākums, kuram ir jānodrošina atbilstība, var kaitēt konkurencei, taču tas var arī būt ES lauksaimniekiem izdevīgs, ja viņi efektīvi spēs tirgū izcelt savus ražojumus un tādējādi gūt peļņu; turklāt atgādina, ka ES lauksaimnieki var gūt labumu no patērētāju prasībām, nodrošinot patērētājiem augstas kvalitātes vietējā ražojuma produktus, cita starpā arī augstākus dzīvnieku labturības un vides standartus;

10. īpaši uzsver, ka ar tirdzniecību nesaistīti problemātiskie jautājumi PTO ietvaros Komisijai jārisina tādā veidā, lai pēc iespējas daudzi ievestie produkti atbilstu tām pašām prasībām, ko piemēro Eiropas lauksaimniekiem, lai ES pārtikas nekaitīguma, dzīvnieku labturības un vides aizsardzības prasībām atbilstošu lauksaimniecības produktu kvalitāte nodrošinātu lauksaimniecības produktu ražotājiem spēcīgas konkurences priekšrocības;

11. ir noraizējies par lielo mazumtirdzniecības tīklu ietekmi uz Eiropas pārtikas produktu vispārējo kvalitātes līmeni, kā arī par to, ka tirgiem, kuros produktus tirdzniecībā laiž ļoti ierobežots izplatītāju skaits, ir tendence vienādot un samazināt lauksaimniecības un pārtikas produktu klāstu, samazinot tradicionālo produktu piedāvājumu, lai vairāk veicinātu pārstrādes produktu noieta; ierosina Komisijai ņemt vērā nepieciešamību regulēt iepirkuma cenu reversas solīšanas praksi, ko izmanto daži lielie Eiropas pircēji, jo tā postoši ietekmē kvalitatīvus produktus;

Ar ražošanas un tirdzniecības standartiem saistītās prasības

12. ir noraizējies par Eiropas pamatstandartu sistēmas sarežģītību un par to noteikumu daudzveidību, kuri jāpilda Eiropas lauksaimniekiem; atbalsta vienkāršotu sistēmu un prasa ikvienu jaunu noteikumu vērtēt saskaņā ar derīguma, nepieciešamības un samērīguma kritērijiem;

13. prasa vēl vairāk vienkāršot tirdzniecības standartus, precizējot galvenos piemērojamos kritērijus; prasa izstrādāt ES pamatnostādnes par to, kā izmantojami īpaši vispārējie termini, piemēram, "ar samazinātu cukura daudzumu", "zemas oglekļa emisijas", "diētisks" vai "dabīgs", lai tādējādi novērstu maldinošu praksi;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

14. pauž satraukumu par to, ka lielākā daļa Eiropas patērētāju nav pietiekami labi informēti par pārtikas ķēdi, jo īpaši par ražojumu un izejvielu izcelsmi; atbalsta pamatproduktu ražošanas vietas norādes obligātu ieviešanu, izmantojot izcelsmes valsts norādi un rēķinoties ar patērētāju vēlēšanos vairāk zināt par viņu pirktu produktu izcelsmi; atbalsta arī šīs shēmas attiecināšanu uz pārstrādātiem pārtikas produktiem un uzskata, ka tajā būtu jāņem vērā galveno sastāvdaļu un izejvielu izcelsme, kā arī produkta pēdējā pārstrādes vieta;

15. uzskata, ka Austrālijas modelis ir izcils piemērs šādai izcelsmes valsts marķējumu sistēmai — tomēr paturot prātā ES dažādo ražošanas nozaru īpatnības —, jo saskaņā ar to ir definēti dažādi atšķirīgi posmi, piemēram, “ražots [valsts]” (no vietējām izejvielām vietēji ražotiem pārtikas produktiem), “izgatavots [valsts]” (pārtikas produktiem, kas izgatavoti pēc būtiska pārstrādes procesa attiecīgajā valstī) vai “izgatavots [valsts] no vietējām vai ievestām izejvielām”; atgādina, ka arī tādi nozīmīgi Eiropas Savienības tirdzniecības partneri kā ASV un Jaunzēlande izmanto tāda paša veida marķēšanas sistēmas;

16. uzskata, ka tad, ja pārtikas nekaitīguma standarti tiek ievēroti, produktu standarti nedrīkst traucēt produktu nonākšanai tirgū, pamatojoties uz produktu ārējo izskatu, formu vai izmēru;

17. uzskata, ka kopīgai ES kvalitātes zīmei, varbūt ar tekstu “ražots Eiropas Savienībā”, gala rezultātā ir jāpanāk, ka ES produkti, pateicoties prasīgajiem normatīviem, pēc kuriem tie ražoti, varēs tirgū pozitīvi izcelties;

18. uzskata, ka fakultatīvie rezervētie apzīmējumi ir jāsekmē vairāk nekā obligātie produktu standarti; tomēr ir pārliecināta, ka, ieviešot tādas harmonizētas jēdzienu definīcijas, kam būtu jāapmierina visi iesaistītie, varētu rasties grūtības dažādo uztura ieradumu un tradīciju dēļ, un turklāt pieaug informācijas daudzums, ar kuru tiek konfrontēts klients, kā arī nepieciešamība radīt uzraudzības sistēmu, kas kontrolētu šo datu izmantošanu;

19. atbalsta pasākumus, kuru mērķis ir vienkāršot ES regulējumu, ja vien tie nevedīs pie šī regulējuma vājināšanās, un ierobežot jomas, kas pakļautas pašregulējumam; uzskata, ka ir nepieciešami kopēji produktu standarti un ka tos var noteikt efektīvāk; uzskata, ka šajā sakarā ir jāsekmē kopregulējuma process, pamatojoties uz parasto Kopienas lēmumu pieņemšanas procesu noteiktajā jomā; prasa, lai valsts iestādes, pārtikas sektora un lauksaimniecības produktu ražošanas pārstāvji būtu iesaistīti šajā procesā;

Eiropas Savienības īpašās kvalitātes sistēmas

20. uzsver, ka pārtikas kvalitātes sistēmām ir jānodrošina informācija un jāgarantē patērētājiem vietējo sastāvdaļu un ražošanas metožu autentiskums; tāpēc uzskata, ka šādas sistēmas jāīsteno un tām jādarbojas ar stingrām kontrolēm un izsekojamības sistēmām;

21. uzskata, ka ir vajadzīga pārredzamāka marķēšanas sistēma, ko atpazīst daudzi patērētāji, un ka gan ES produktiem, gan no trešām valstīm ievesti produktiem vajadzētu norādīt produkta sastāvam noteicošo svarīgāko lauksaimniecisko izejvielu izcelsmi, lai izcelsmes marķējums būtu pārredzams;

22. uzskata, ka tikai oriģinālo ACN produktu kā izejvielu izmantošana ir jānodrošina vienīgi tad, ja aizsargāto apzīmējumu lieto pārstrādes produkta marķēšanai un reklamēšanai; norāda, ka tādējādi, no vienas puses, tiek novērsta patērētāju maldināšana, un, no otras puses, tiek veicināts pieprasījums pēc ACN produktiem;

23. atbalsta tādu noteikumu pieņemšanu, kuri attiecas uz jēdzienu “kalnu” un “salas” lietošanu, jo tie nodrošinātu ievērojamu pievienoto vērtību šo mazāk labvēlīgo reģionu lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem; uzskata, ka, lietojot jēdzienus “kalnu” un “salas”, obligāti jānorāda arī produkta izcelsmes valsts;

24. šajā sakarībā norāda, ka vidusmēra patērētājam nav skaidrs, kāda ir atšķirība starp ACN un AĢN, un ka ir vajadzīga informācijas kampaņa, lai patērētājiem izskaidrotu šo atšķirību;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

25. iebilst pret stingrāku vērtēšanas kritēriju pieņemšanu, piemēram, attiecībā uz eksporta iespējām un ilgtspējību; norāda, ka ir vairāki produkti, kas, lai arī netiek eksportēti, tomēr ir ļoti nozīmīgi vietējās ekonomikas veidošanai un pastāvīgas sociālās kohēzijas garantēšanai;
26. uzsver, ka izcelsmes norādes ir Eiropas mantojuma ārkārtīgi svarīga daļa, kas ir jāaizsargā, jo tām ir izšķirošas nozīmes ekonomiskais potenciāls un tās ir viens no galvenajiem sociālekonomiskās ietekmes faktoriem daudzos Eiropas reģionos; uzskata, ka tās sniedz kvalitātes garantiju, kas jāstiprina, it īpaši stingrāk kontrolējot to, kā izcelsmes norādes lieto attiecīgās pieteikuma iesniedzējas grupas, kuras tās pārstāv; uzskata, ka šīs norādes palīdz patērētājiem izvēlēties sev vajadzīgo no piedāvāto produktu klāsta;
27. uzskata, ka ir labāk jāizskaidro atšķirības starp preču zīmēm un izcelsmes norādēm un ir jāveic pasākumi, lai praksē piemērotu spēkā esošos Kopienas noteikumus, ar ko uzņēmējiem, kuri nepārstāv attiecīgo ACN un/vai AĢN ražotāju organizācijas, aizliedz reģistrēt preču zīmi, kas ietver konkrēto ACN un/vai AĢN vai norādi uz to; uzskata, ka ir absolūti nepieciešams sākt īstenot ar atbilstīgu finansējumu nodrošinātas reklāmas kampaņas, lai patērētājus informētu par šo publiskā sektora sertifikācijas sistēmu priekšrocībām;
28. uzskata, ka ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm marķētu produktu ražotāju rīcībā vajadzētu būt instrumentiem, kas tiem ļauj pareizi apsaimniekot saražoto preču daudzumu, lai saglabātu kvalitāti un uzturētu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reputāciju;
29. uzskata, ka gadījumā, ja ar AĢN marķēts produkts ir izmantots kā salikta pārstrādes produkta sastāvdaļa un ir mainītas AĢN produkta raksturīgās īpašības, aizsardzības organizācijām vai kompetentajām iestādēm ir jāļauj veikt konkrētus kontroles pasākumus, lai noskaidrotu, vai AĢN produkta īpašības nav pārāk stipri mainītas;
30. atbalsta reģistrēto nosaukumu labāku aizsardzību, it īpaši noteiktos iesaiņošanas un tirdzniecības posmos, ko neveic ražošanas vietā, kā arī ikreiz, kad pastāv risks, ka šie aizsargātie nosaukumi tiks ļaunprātīgi izmantoti; prasa, lai tiek pildīti Kopienas noteikumi, ar ko aizliedz reģistrēt preču zīmi, ja tās apzīmējums ir līdzīgs jau reģistrētam ACN vai AĢN;
31. atbalsta kopīgu noteikumu ieviešanu, lai ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm marķētu produktu ražotāji varētu noteikt, kā šīs norādes izmantojamas, arī attiecībā uz to lietošanu pārstrādes produktu apzīmēšanai;
32. atbalsta izcelsmes norāžu reģistrācijas procedūras vienkāršošanu, kā arī to saņemšanai nepieciešamā termiņa samazināšanu;
33. uzsver, ka izcelsmes norāžu aizsardzības līmenis dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgs; atbalsta tiesību aktu un procedūru saskaņošanu šajā jomā, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem par aizsardzību *ex officio*;
34. uzskata, ka ir jāstiprina izcelsmes norāžu starptautiskā aizsardzība; aicina Komisiju intensīvāk strādāt, sevišķi politiskā līmenī, lai PTO sarunu rezultātā uzlabotu AĢN aizsardzību (vai nu uz visiem produktiem attiecinot aizsardzību, kas noteikta Nolīguma par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (TRIPS) 23. pantā, vai izveidojot daudzpusēju AĢN reģistru), un to darīt arī sarunās ar valstīm, kuras vēlas pievienoties PTO, kā arī pašreizējās sarunās par divpusējiem nolīgumiem;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

35. uzskata, ka ES šo starptautisko aizsardzību vajadzētu attiecināt gan uz ražotājiem, kas eksportē, gan uz tiem, kuri savu produkciju neeksportē, atkarībā no faktiskā produktu viltošanas riska nosakot, iespējams, atšķirīgu aizsardzību tā, lai produktiem, kam ir augsts viltošanas risks un ko eksportē, ir nodrošināta aizsardzība PTO līmenī, turpretim produktiem, kuriem viltošanas risks ir salīdzinoši neliels, vietējos tirgos varētu ierosināt vienkāršotu procedūru, saskaņā ar kuru ir vajadzīgs dalībvalsts atzinums, ko paziņo Komisijai (procedūra pielīdzināma spēkā esošajai pagaidu aizsardzībai), un tiek nodrošināta Kopienas tiesiskā aizsardzība;

36. norāda, ka daži nosaukumi sistemātiski tiek nelikumīgi izmantoti trešo valstu teritorijā, kā rezultātā tiek maldināti patērētāji un apdraudēta oriģinālo produktu reputācija; uzsver, ka pasākumu īstenošana nosaukuma aizsardzībai trešā valstī ir ārkārtīgi laikietilpīgs process, ko ar grūtībām spēj īstenot tikai atsevišķas ražotāju organizācijas, jo katrai valstij ir īpašas aizsardzības sistēmas un procedūras; mudina Komisiju pildīt padomdevējas pienākumu, nodrošinot ražotāju organizācijas ar zinātību vai juridisku atbalstu attiecībā uz nolīgumu slēgšanu ar trešām valstīm;

37. uzskata, ka ir būtiski Kopienas un dalībvalstu līmenī kontrolēt aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu lietojumu, un atbalsta nopietnas sankcijas, kas atturētu no šo instrumentu neatļautas lietošanas, dalībvalstīm uzliekot par pienākumu automātiski piemērot šādas sankcijas, ja aizsargātie nosaukumi tiek viltoti vai atdarināti; ierosina šai ziņā prioritāri piemērot īpašos noteikumus, kas iekļauti 13. pantā Padomes 2006. gada 20. marta Regulā (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību⁽¹⁾; atbalsta to, ka tiek vienkāršotas ACN iegūšanas procedūras un ka dalībvalstu iestādes veic stingrus kontroles pasākumus, apliecinot, ka visi ražošanas procesa posmi ir veikti attiecīgajā ģeogrāfiskajā reģionā;

38. uzskata, ka tirgus uzraudzība attiecībā uz to, kā tiek pildīti visi ACN un AĢN noteikumi, palielinās dalībvalstu administratīvās izmaksas, taču ievērojami veicinās efektīvāku aizsardzību; atbalsta Kopienas tehnisko palīdzību uzraudzībai, ko veic dalībvalstis, lai nodrošinātu, ka ACN un AĢN aizsardzības pasākumi ES teritorijā tiek īstenoti iespējami viendabīgi;

39. atbalsta turpmāku rīcību, kas paredzēta, lai ar Kopienas finansiālu atbalstu izplatītu informāciju par šīm sistēmām un tās popularizētu gan iekšējā tirgū, gan trešās valstīs; uzskata, ka ir jāpalielina Kopienas līdzfinansējuma daļa Eiropas programām informācijas sniegšanai par kvalitatīviem Eiropas produktiem un to popularizēšanai; cer, ka Komisija arī turpmāk veicinās AĢN koncepciju attiecībās ar trešām valstīm, jo īpaši kopīgi ar AĢN produktu ražotāju organizācijām veicot vairāk tehniskā atbalsta pasākumu;

40. iesaka izveidot Eiropas Produktu kvalitātes aģentūru, kas cieši sadarbotos ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un par pārtikas kvalitāti atbildīgajiem Komisijas dienestiem; ka šī aģentūra arī lemtu par pieteikumiem, kas aizvien lielākā skaitā tiek saņemti no trešām valstīm attiecībā uz ACN, AĢN un tradicionāla rakstura produktiem (TRP);

41. uzsver, ka patērētāju izvēlei ir nozīmīga Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regula (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību⁽²⁾; aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko marķēšanas prasību noteiktu arī tādiem dzīvnieku valsts produktiem kā pienam, gaļai un olām, kas ražoti, dzīvniekus barojot ar ģenētiski modificētu pārtiku;

42. atbalsta to, ka tiek saglabāta un vienkāršota t. s. tradicionāla rakstura produkta sistēma, tomēr pauž vilšanos par šī instrumenta darbību, jo saskaņā ar to līdz šim ir reģistrēts ļoti niecīgs TRP skaits (20, 30 pieteikumi vēl tiek izskatīti); uzsver, ka Padomes 2006. gada 20. marta Regulā (EK) Nr. 509/2006 par lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem kā garantētām tradicionālām īpatnībām⁽³⁾ 3. panta otrajā daļā minētā reģistra otrais saraksts — kur lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta nosaukuma lietošana nav rezervēta ražotājiem — ir jāatceļ, jo tas pavājina TRP aizsardzību; atgādina, ka TRP sistēma joprojām ir noderīgs instruments attiecīgo ražotāju grupu aizsardzībai un ka pastāv ievērojamas attīstības iespējas, ja tiek ievēroti noteikti nosacījumi;

⁽¹⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 93, 31.3.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

43. uzskata, ka Regulā (EK) Nr. 509/2006 sniegtā “tradicionāla” produkta definīcija ir nepietiekama; uzskata, ka tradicionālu produktu saistīšana ar valsti, kurā attiecīgā tradīcija tiek ievērota, vai apzīmējuma izmantošanas tiesību piešķiršana tikai ražotājiem, kuri ievēro tradicionālās prasības, paaugstinātu TRP statusu;
44. uzskata, ka bioloģiskā ražošana sniedz Eiropas Savienības lauksaimniekiem vienu no lielākajām izaugsmes iespējām un ka jāuzsāk pasākumu programma, lai stiprinātu ES logotipa uzticamību; tomēr norāda, ka Kopienas regulējums šajā jomā nosaka vienotu standartu, lai gan dalībvalstis sertifikācijas procedūru piemēro atšķirīgi, tostarp dažas no tām dārgos inspicēšanas uzdevumus deleģē inspekcijas iestādēm, bet citas — valsts akreditētām struktūrām; norāda, ka sertifikācijas procedūra dalībvalstīs ir atšķirīga un ir dārga; prasa saskaņot tiesību aktus par aizliegtu pesticīdu pieļaujamo līmeni bioloģiskos produktos; principā atbalsta priekšlikumu par ES bioloģiskās lauksaimniecības marķējumu;
45. uzskata, ka vajadzīga lielāka standartizācija attiecībā uz ekoloģisko produktu kontroles un sertifikācijas iestāžu un procedūru tipoloģiju, lai patērētāji saņemtu drošības un uzticamības apliecinājumu — jaunu ES ekoloģiskās lauksaimniecības logotipu, kas garantētu Kopienas līmenī vienotus ražošanas, kontroles un sertifikācijas kritērijus un palīdzētu risināt problēmas un vēl vairāk veicināt ekoloģisko produktu iekšējo tirgu;
46. uzskata, ka nebioloģisko produktu marķēšana, radot iespaidu, ka produkti ir ražoti ar bioloģiskās lauksaimniecības metodēm, var kaitēt bioloģisko produktu vienotā tirgus attīstībai ES; šajā sakarā pauž bažas par mēģinājumiem ekomarķējuma izmantošanu attiecināt arī uz pārtikas produktiem, kas nav ražoti saskaņā ar bioloģiskās lauksaimniecības principiem;
47. atbalsta prasību no trešām valstīm importētu svaigu un pārstrādātu bioloģisko produktu gadījumā obligāti norādīt izcelsmes valsti neatkarīgi no tā, vai tiem ir Kopienas bioloģiskās ražošanas sertifikācijas marķējums;
48. uzskata, ka, lai uzlabotu ES bioloģisko produktu iekšējā tirgus darbību:
- no trešām valstīm ievestiem svaigiem un pārstrādātiem bioloģiskiem produktiem jānorāda izcelsmes valsts neatkarīgi no tā, vai tiek izmantots ES bioloģisko produktu logotips;
 - jāuzlabo ES logotipa uzticamība, īstenojot programmu bioloģisko produktu propagandēšanai;
 - jānosaka aizliegto pesticīdu maksimāli pieļaujamie limiti bioloģiskās lauksaimniecības produktos;
 - jāizpēta jautājums par divkārtu sertificēšanu, ko daudzos gadījumos pieprasa lielākie vairumtirgotāji, jo tādējādi tiek izraisīts bioloģisko produktu deficīts ES tirgū;
 - to nelauksaimniecisko produktu marķējumam, kuriem ir saistība ar bioloģiskās ražošanas metodēm, jābūt atšķirīgam no bioloģisko lauksaimniecības produktu marķējuma;
49. atzinīgi vērtē tradicionālo un ekoloģisko produktu biroju izveidošanu dalībvalstu līmenī; uzskata, ka katrā dalībvalstī ir jābūt valsts vai privātām struktūrām, ko ražotāji un patērētāji būtu vienprātīgi atzinuši un kuru uzdevums būtu popularizēt un pārbaudīt ekoloģisko un kvalitatīvo produktu ražošanu valstī;
50. atzīst, ka patērētāju prasības attiecībā uz pārtikas kvalitāti un pārtikas produktiem arvien pieaug — ne tikai jautājumos par nekaitīgumu, bet arī jautājumos par ētiskiem apsvērumiem, piemēram, vides ilgtspējību, dzīvnieku labturības aizsardzību un ģenētiski modificētu organismu (ĢMO) tehnoloģijām; aicina Komisiju nodrošināt kritērijus kvalitātes iniciatīvām, piemēram, brīvprātīgām “Nesatur ĢMO” marķēšanas shēmām, kas dotu patērētājiem skaidras izvēles iespējas;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

51. uzskata par vajadzīgu veicināt vidi saudzējošas ražošanas sistēmas; tāpēc pauž nožēlu par to, ka trūkst Kopienas noteikumu par integrētu ražošanu, kas dotu iespēju pievērst uzmanību ES ražotāju centieniem, izmantojot atbilstošas reklāmas un tirdzniecības kampaņas šā ražošanas veida pievienotās vērtības izcelšanai;

Sertifikācijas sistēmas

52. uzskata, ka ES noteikumi attiecībā uz standartu saskaņošanu nav nepieciešami; uzskata, ka jaunu sertifikācijas sistēmu ieviešana Kopienas līmenī attiecībā uz pārtikas produktiem nav nepieciešama, jo tas traucētu spēkā esošajām sistēmām un maldinātu patērētājus;

53. uzsver, ka kvalitātes zīmju attīstība, kā arī ar to saistītās saziņas darbības nedrīkst ražotājiem palielināt birokrātiskos šķēršļus; tāpēc uzskata, ka ražotājiem attiecībā uz šo zīmju lietošanu jābūt iniciatīvas tiesībām un ka Kopienas iestāžu darbībai šajā jomā jāaprobežojas ar šo zīmju aizsardzības nodrošināšanu, lai garantētu ražotājiem atbilstošu labumu par ieguldītajiem līdzekļiem un patērētāju aizsardzību pret viltojumiem vai cita veida krāpšanu;

54. uzsver, ka pastāvošajām sertifikācijas sistēmām, kā arī ciešas uzraudzības nodrošinātai atbilstībai reglamentējošajām prasībām jānodrošina arī citi svarīgi pārtikas nekaitīguma elementi, piemēram, izsekojamība; uzsver, ka sertifikācijas prasībām jāatspoguļo sabiedrības pieprasījums un tāpēc ir nepieciešams valsts atbalsts lauksaimniekiem radīto izmaksu segšanai; aicina veicināt ražotāju organizāciju aktīvāku sadarbību, jo individuāli lauksaimnieki nespēj apstrīdēt novecojušus tirdzniecības sertifikācijas noteikumus;

55. norāda, ka privātas sertificēšanas sistēmas pašlaik nepilda uzdevumu palīdzēt ražotājiem informēt patērētājus par produktu īpašībām un faktiski kļūst tikai par līdzekli iekļūšanai tirgū, tādējādi lauksaimniekiem palielinot birokrātiskos šķēršļus un kļūstot par uzņēmējdarbības veidu daudziem pārtikas mazumtirdzniecības uzņēmumiem; uzskata, ka nav jāveicina šādu sistēmu izplatīšanās, kuras piekļuvi tirgum atļauj tikai vienai ražotāju daļai;

56. norāda, ka pašreizējā privāto sertifikācijas sistēmu izplatīšanās daļai nozares apgrūtina piekļuvi tirgum un ka šīs sistēmas tādējādi neveicina patērētāju informēšanu par produktu īpašībām; aicina Komisiju veicināt privāto sertifikācijas sistēmu savstarpēju atzīšanu, lai ierobežotu šādu izplatīšanos un kvalitatīvu produktu izslēgšanu no tirgus; uzskata, ka ir jāizstrādā Kopienas vadlīnijas par noteiktiem aspektiem, kurus minētās sistēmas nevar regulēt, piemēram, par "vērtību paaugstināšanām" atsaucēm, kas būtu jādefinē, pamatojoties uz mērķi, apjomu un apstākļiem;

57. norāda, ka reģionāliem produktiem ir liela nozīme vietējā ekonomikā un vietējām kopienām un ka tāpēc jānorāda priekšlikumi, kuru mērķis ir ierobežot reģistrēto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu skaitu;

58. uzskata, ka nav jāizstrādā jaunas iniciatīvas tradicionālo produktu veicināšanai, jo tas varētu traucēt TRP shēmai;

59. prasa ciešāk sadarboties ar Starptautisko Standartizācijas organizāciju un pēc iespējas plašāk ieviest iespējamās alternatīvas sistēmas, piemēram, HACCP (risku analīze kritiskajos kontroles punktos);

60. norāda, ka Eiropas Savienībai ir vairākas konkurētspējas problēmas ar tās galvenajiem tirdzniecības partneriem starptautiskā mērogā; pauž bažas par spiedienu, ko rada jauno tirgus ekonomikas valstu produkti, kuriem nav tāds pats nekaitīguma un kvalitātes līmenis un kuru kontrole bieži vien ir vāja; šajā sakarā vēlreiz apliecinā, ka ir nepieciešams ieviest koncepciju par "kvalificētu piekļuvi tirgum", ko Parlaments ir ieteicis daudzās rezolūcijās;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

61. prasa noslēgt vairāk divpusējo nolīgumu ar galvenajiem tirgiem, kā arī nolīgumus cīņai pret viltoju-
miem; uzskata, ka Komisijai jāsniedz savs ieguldījums precīzīmu starptautiskās aizsardzības jautājumu
risināšanā, tostarp attiecībā uz AĢN, ACN un TRP aizsardzību;

Citi aspekti

62. atbalsta pasākumus, lai pēc iespējas plašāk popularizētu priekšrocības, ko sniedz ES politika pārtikas
kvalitātes un nekaitīguma jomā; pauž nožēlu par to, ka trūkst pilnīgas informācijas par ES darbību šajā jomā
un sabiedrībai ir grūti tai piekļūt; iesaka Komisijai un dalībvalstīm pastiprināt savus centienus izplatīt
informāciju par to kvalitātes un pārtikas nekaitīguma standartu veicināšanu, kas attiecas uz ES produktiem;

63. uzsver ES finansējuma iespējamo nozīmi šajā jomā; norāda, ka Kopienas līdzdalības līmenis kvalitātes
uzlabošanas programmās konverģences dalībvalstīs ir augsts — 75 %; tomēr uzsver, ka nesen sākušās
pasauls finanšu krīzes dēļ kreditēšanas nosacījumi mazajiem ražotājiem kļūst smagāki, kas ievērojami
ierobežos šo ražotāju piekļuvi līdzfinansējumam;

64. uzskata, ka jāveicina zemnieku tirgi kā vietas, kur lauksaimnieki var paši organizēt vietējo sezonas
produktu pārdošanu, jo tas nodrošina godīgu cenu par augstas kvalitātes produktiem, stiprina saikni starp
ražojumu un ražošanas vietu un mudina patērētājus uz apzinātu izvēli, vadoties no kvalitātes aspektiem;
uzskata, ka dalībvalstīm jāsekmē tādu tirdzniecības platību veidošana, kurās ražotājs var tieši piedāvāt
patērētājam savu produkciju;

65. prasa veidot noieta veicināšanas programmas vietējam tirgum, lai sekmētu vietējas un reģionālas
pārstrādes un mārketinga iniciatīvas; uzskata, ka to var veikt, piemēram, ražotāju apvienības, kuras paaug-
stina pievienoto vērtību lauku vidē un, novēršot garus pārvadājumus, rāda labu piemēru cīņā pret klimata
pārmaiņām;

*

* *

66. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Komisijas ziņojumi par konkurences politiku 2006. un 2007. gadā

P6_TA(2009)0099

**Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par ziņojumiem par konkurences politiku 2006.
un 2007. gadā (2008/2243(INI))**

(2010/C 87 E/10)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas 2007. gada 25. jūnija ziņojumu par konkurences politiku 2006. gadā
(COM(2007)0358) un 2008. gada 16. jūnija ziņojumu par konkurences politiku 2007. gadā
(COM(2008)0368),

— ņemot vērā Komisijas 2005. gada 7. jūnija valsts atbalsta rīcības plānu “Mazāks un mērķtiecīgāks valsts
atbalsts: plāns valsts atbalsta reformai 2005.–2009. gadam” (COM(2005)0107),

— ņemot vērā 2006. gada 14. februāra rezolūciju par valsts atbalsta reformu 2005.–2009. gadam ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 290 E, 29.11.2006., 97. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 15. decembra Regulu (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 6. augusta Regulu (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2002. gada 31. jūlija Regulu (EK) Nr. 1400/2002 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām mehānisko transportlīdzekļu nozarē ⁽³⁾ (mehānisko transportlīdzekļu grupveida atbrīvojuma regula),
- ņemot vērā valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2007.–2013. gadam ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 24. oktobra Regulu (EK) Nr. 1627/2006, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 794/2004 attiecībā uz standartveidlapām paziņojumam par atbalstu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 24. oktobra Regulu (EK) Nr. 1628/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu valstu reģionālajam ieguldījumu atbalstam ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Kopienas nostādnes par valsts atbalstu pētniecībai, attīstībai un inovācijai ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 27. aprīļa rezolūciju par valsts atbalsta rīcības plāna nozaru aspektiem: atbalsts jauninājumiem ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu, lai veicinātu riska kapitāla ieguldījumus mazos un vidējos uzņēmumos ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu attiecībā uz Nostādņu par valsts atbalstu kuģu būvei termiņa pagarināšanu ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par atsaucēs likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 16. novembra Direktīvu 2006/111/EK par dalībvalstu un publisku uzņēmumu finansiālo attiecību pārredzamību, kā arī par dažu uzņēmumu finanšu pārredzamību ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.

⁽²⁾ OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 203, 1.8.2002., 30. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 54, 4.3.2006., 13. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 302, 1.11.2006., 10. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 302, 1.11.2006., 29. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 323, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 296 E, 6.12.2006., 263. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 82, 1.4.2008., 1. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 194, 18.8.2006., 2. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 173, 8.7.2008., 3. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 155, 20.6.2008., 10. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV L 318, 17.11.2006., 17. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- ņemot vērā 2008. gada 19. februāra deklarāciju par izpēti saistībā ar Eiropas Savienības tirgū darbojošos lielveikalu ļaunprātīgu varas izmantošanu un tās novēršanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas veikto nozares izpēti enerģētikas nozarē un banku pakalpojumu privātpersonām sektorā,
- ņemot vērā Komisijas pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas Paziņojumu par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu karteļu gadījumos ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. aprīļa Balto grāmatu par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar EK konkurences noteikumu pārkāpšanu (COM(2008)0165),
- ņemot vērā 2007. gada 11. jūlija Balto grāmatu par sportu (COM(2007)0391),
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6-0011/2009),

1. atzinīgi vērtē Komisijas publiskotos ziņojumus par konkurences politiku 2006. un 2007. gadā;
2. turpina atbalstīt vēl aptverošāku Parlamenta lomu konkurences politikas pilnveidē, īstenojot koplēmuma procedūru;
3. atzinīgi vērtē Komisijas efektīvo rīcību, risinot nepamatoti veidotu karteļu nelikumīgas darbības problēmu un pārkāpējiem uzliekot nepieredzēti lielas sodanaudas;
4. aicina Komisiju un Padomi saistībā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽⁴⁾ darbības pārskatīšanu, ko veiks Komisija, ietvert Regulā (EK) Nr. 1/2003 sodanaudas uzlikšanas principus, kā arī šos principus turpmāk pilnveidot un precizēt, lai panāktu atbilstību vispārējo tiesisko principu prasībām;
5. atbalsta to, ka tiek piemērots pārskatītais soda atļaišanas paziņojums un procedūra, lai mudinātu informācijas sniegšanu par noziedzīgu karteļu nelikumīgu darbību;
6. atzinīgi vērtē to, ka publicēta Baltā grāmata par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar EK Konkurences noteikumu pārkāpšanu, taču mudina reformu turpināt tā, lai nodrošinātu, ka ASV sistēmas nelabvēlīgā ietekme netiktu atkārtota Eiropas Savienībā;
7. aicina Komisiju turpmākajos ziņojumos sniegt labāku informāciju par lomu, kāda ir Komisijas amatpersonai patērētāju sadarbības jautājumos, un par šīs personas iesaistīšanos konkurences lietu izskatīšanā;
8. pauž bažas saistībā ar to, ka lielas korporācijas ļaunprātīgi izmanto ietekmi tirgū, un aicina Komisiju veikt analīzi par piegādātāju, proti, pārtikas ražotāju, un mazumtirgotāju nevienlīdzīgo attiecību ietekmi uz konkurenci, ievērojot iespējamu dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu; cer sagaidīt Komisijas darba grupas pārskatu attiecībā uz pirktpēju;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0054.

⁽²⁾ OV C 210, 1.9.2006., 2. lpp.

⁽³⁾ OV C 298, 8.12.2006., 17. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.).

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

9. aicina Komisiju apsvērt iespēju veikt izpēti par ļaunprātīgām darbībām pakalpojumu nozarē, kas varētu vājināt mazo uzņēmumu spēju piedalīties publiskajā iepirkumā; norāda par problēmu attiecībā uz pašnodarbinātām personām un ārstata darbiniekiem, kuriem dažkārt liedz iespēju piemērot standarta samaksu gadījumos, kad viņi ir gandrīz tikai un vienīgi ekonomiski atkarīgi no viena vai dažiem lieliem to resursu izmantotājiem, un aicina Komisiju izpētīt, kā šīs personas varētu organizēt sarunas un slēgt kopīgumus atbilstīgi konkurences tiesību principiem;
10. aicina Komisiju pārskatīt iekšējās procedūras, izvēloties jautājumus nozaru izpētei;
11. aicina Komisiju veikt nozaru izpēti par reklāmu tiešsaistē;
12. aicina Komisiju veikt analīzi par to, kādas ir iespējamās atšķirības dalībvalstīs publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanā un to dēļ radušos iespējamās konkurences izkropļojumus;
13. atzīmē, ka Komisijas ziņojumos atspoguļota darbība saistībā ar šādām trijām jomām: sodanauda kartējiem par konkurences noteikumu pārkāpumiem, uzņēmumu apvienošanās lietu skaits, par kurām paziņots Komisijai, un daudzie paziņojumi Komisijai par valsts atbalstu; tāpēc mudina Komisiju steidzami pārskatīt personāla resursus, lai nodrošinātu, ka Konkurences ģenerāldirektorātam ir atbilstīgs darbinieku skaits pieaugošās darba slodzes izpildei;
14. uzsver, ka konkurences noteikumu piemērošana attiecībā uz uzņēmumu apvienošanās un pārņemšanu ir jāvērtē pēc to ietekmes uz iekšējo tirgu kopumā, ne tikai no tā atsevišķām daļām;
15. atzinīgi vērtē 2006. un 2007. gada Komisijas ziņojumos par konkurences politiku sniegtos apliecinājumus par efektivitāti, kas sasniegta, reorganizējot uzņēmumu apvienošanās kontroles nodaļu Konkurences ģenerāldirektorātā, attiecībā uz nozaru sadalījumu, dziļāku ekonomisko analīzi un salīdzinošo novērtējumu;
16. atzinīgi vērtē paziņošanu par Apvienošanās regulas⁽¹⁾ pārskatīšanas uzsākšanu; atkārtoti pauž viedokli, ka pašreizējie noteikumi ir nepietiekami, ievērojot to, ka ES tirgi kļūst aizvien integrētāki un sarežģītāki, un ka pārskatīšana jāveic, meklējot saskaņotāku pieeju uzņēmumu salīdzināmu apvienošanās darbību novērtēšanā;
17. atzīmē, ka ir daudz paziņojumu par valsts atbalstu, un atzinīgi vērtē to, ka publiskota vispārējā grupu atbrīvojuma regula, to attiecinot uz MVU, uz atbalstu pētniecībai un attīstībai saistībā ar MVU, uz atbalstu nodarbinātībai, mācībām, kā arī uz reģionālo atbalstu;
18. īpaši atzinīgi vērtē iespēju subsidēt darba devēju izmaksas, kas radušās to darba ņēmējiem saistībā ar bērnu un vecāku aprūpi;
19. ir norūpējies, ka pastiprinās tirgus koncentrācija un interešu konflikti banku sektorā; brīdina par iespējamiem globāliem sistēmiskiem riskiem, ko izraisa interešu konflikti un koncentrācija;
20. atzinīgi vērtē valsts atbalsta rezultātu pārskata izvērtēšanu, tomēr mudina Komisiju veikt analīzi par valsts atbalsta efektivitāti un, pārstrādājot rezultātu pārskatu, aicina noteikt tās dalībvalstis, kuras nav pienācīgi veikušas nelikumīgi piešķirta valsts atbalsta līdzekļu atgūšanu;
21. atzinīgi vērtē to, ka publiskotas pārskatītās Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai, kuras nodrošina, ka dalībvalstis var atbalstīt atjaunojamās enerģijas ražošanu un energoefektīvu koģenerāciju, piešķirot darbības atbalstu, kas pilnībā sedz ražošanas izmaksu un tirgus cenas starpību;

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 20. janvāra Regula (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) (OV L 24, 29.1.2004., 1.lpp.).

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

22. atkārtoti prasa turpināt darbu gan pie pašreizējo konkurences noteikumu precizēšanas, gan to praktiskās piemērošanas saistībā ar vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem, ņemot vērā dalībvalstu ievērojamās atšķirības dažādās politikas jomās;
23. pauž nožēlu, ka Eiropas Savienības enerģijas patērētāji joprojām cieš no nesamērīga cenu kāpuma un izkropļota enerģētikas tirgus, kura darbību saskaņā ar Komisijas nozaru apsekojumu atzina par neatbilstīgu; atkārtoti uzsver, cik svarīgs ir pilnībā pabeigts un labi funkcionējošs iekšējais enerģētikas tirgus;
24. atbalsta Komisijas centienus turpināt Eiropas gāzes un elektroenerģijas tirgu izveidi, kuros būtiskais elements ir pārvades tīklu atdalīšana, no vienas puses, un ražošanas un piegādes darbību atdalīšana, no otras puses (*unbundling*);
25. pauž bažas, ka trūkst pārredzamības par degvielas cenu veidošanos ES tirgos; aicina Komisiju nodrošināt atbilstīgu piesardzību attiecībā uz konkurences rīcību šajos tirgos;
26. prasa ieviest mehānismus, ar ko nodrošina, lai emisiju kvotu tirdzniecības sistēma neizraisītu konkurences kropļojumus gan iekšējā tirgū, gan attiecībā uz ārējiem konkurentiem;
27. atzīmē, ka jau 2007. gada 9. oktobrī Padome aicināja Komisiju apsvērt procedūru vienkāršošanu, pievēršot uzmanību tam, kā valsts atbalsta apsekošanu kritiskos apstākļos varētu veikt ātri;
28. atzinīgi vērtē Komisijas ātro reaģēšanu un precizēšanu saistībā ar finanšu un ekonomikas krīzes pārvaldību un valsts atbalsta izmantošanu; konstatē, ka valsts atbalsta apmērs ir palielinājies, un atzinīgi vērtē turpmākās sīki izstrādātās pamatnostādnes nolūkā veicināt mērķtiecīgāku valsts atbalstu;
29. atzīst Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunkta piemērojamību apstākļiem, ar kādiem patlaban saskaras dalībvalstu tautsaimniecība finanšu tirgu satricinājumu dēļ; taču uzskata, ka Komisijai jāturpina stingra uzraudzība attiecībā uz finanšu glābšanas pasākumu kopumu, lai nodrošinātu, ka ārkārtas pasākumi atbilst godīgas konkurences principiem;
30. brīdina, ka praksē konkurences noteikumu darbība varētu tikt apturēta; uzsver, ka sīki jāpārbauda finansiālās palīdzības operācijas un jānodrošina, lai tās atbilstu Līguma noteikumiem; lūdz Komisiju nākamajā gada ziņojumā par konkurences politiku sniegt visaptverošu *ex-post* pārskatu Eiropas Parlamentam un dalībvalstu parlamentiem par konkurences noteikumu piemērošanu katrā atsevišķajā gadījumā;
31. pauž bažas par pastāvīgo saimnieciskās darbības vājināšanos Eiropas Savienībā un prognozēm, ka tā turpināsies arī 2009. gadā; uzskata, ka saistībā ar konkurences noteikumiem ir atbilstīgi piemērot attiecīgus reaģēšanas mehānismus, piemēram, pārstrukturēšanas atbalstu vai globalizācijas pielāgošanas fondu, lai cīnītos ar kredītkrīzes ietekmi uz izaugsmi un nodarbinātību;
32. mudina Komisiju atzīt, ka jāievieš mehānismi, ar kuriem pēc iespējas samazinātu konkurences izkropļojumus un novērstu to, ka valsts atbalsta garantiju saņēmēji varētu ļaunprātīgi izmantot savu labvēlīgāko stāvokli;
33. mudina Komisiju ierobežot tās finanšu iestādes, kuras saņem valsts atbalstu, lai tās nemēģinātu paplašināt darbību uz konkurentu rēķina;
34. atzinīgi vērtē cenu atšķirību ievērojamo samazinājumu jauniem automobiļiem visā Eiropas Savienībā, kas panākts, sākot mehānisko transportlīdzekļu grupveida atbrīvojuma regulas īstenošanu, un cer sagaidīt Komisijas novērtējumu par šīs regulas efektivitāti;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

35. atzinīgi vērtē Komisijas darbību telekomunikāciju viesabonēšanas cenu pazemināšanā; tomēr atzīmē, ka cenas saglabājas tikai nedaudz zem regulēto cenu griestiem; prasa veikt cenu konkurenci atbalstošus pasākumus, nevis mazumtirdzniecības cenu regulēšanu;
36. atzinīgi vērtē Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta ieguldījumu Baltajā grāmatā par sportu, kurā citstarp uzmanība pievērsta Eiropas Kopienu Tiesas praksei, kā arī Komisijas lēmumu pieņemšanas praksei saistībā ar EK līguma 81. un 82. panta piemērošanu sporta jomā;
37. aicina Komisiju nopietnāk ņemt vērā to politikas pamatnostādņu starptautisko dimensiju, kas attiecas uz Eiropas Savienības konkurētspēju pasaules mērogā, un tirdzniecības sarunās prasīt ievērot un piemērot savstarpības principu;
38. uzskata — ir būtiski, ka konkurences politiku pienācīgi īsteno sarunu gaitā par divpusēju tirdzniecības nolīgumu slēgšanu; prasa, lai šajās sarunās aktīvi tiktu iesaistīts Konkurences ģenerāldirektorāts, nodrošinot konkurences prakses savstarpēju atzīšanu, it īpaši valsts atbalsta, publiskā iepirkuma, pakalpojumu, ieguldījumu un tirdzniecības veicināšanas jomā;
39. mudina Komisiju pārskatīt tās līdzdalības struktūru Starptautiskajā Konkurences tīklā un Eiropas Konkurences dienā, lai nodrošinātu, ka sabiedrība tiktu plašāk un labāk informēta par konkurences politikas būtisko nozīmi ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības sekmēšanā;
40. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts “Small Business Act”

P6_TA(2009)0100

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu “Small Business Act” (2008/2237(INI))

(2010/C 87 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 25. jūnija paziņojumu “Vispirms domāt par mazākajiem” — Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts (COM(2008)0394) un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu par ietekmes novērtējumu (SEC(2008)2102),
- ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 30. novembra rezolūciju “Laiks palielināt apgriezienus — uzņēmējdarbības un izaugsmes veicināšana Eiropā” ⁽¹⁾ un 2006. gada 19. janvāra rezolūciju par Eiropas Mazo uzņēmumu hartas īstenošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Konkurētspējas padomes 2006. gada 13. marta 2 715. sēdes secinājumus par MVU politiku izaugsmei un nodarbinātībai un Konkurētspējas padomes 2008. gada 1. un 2. decembra 2 891. sēdes secinājumus,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2009. gada 12. februāra atzinumu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 14. janvāra atzinumu,

⁽¹⁾ OV C 316 E, 22.12.2006., 378. lpp.

⁽²⁾ OV C 287 E, 24.11.2006., 258. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- ņemot vērā 2008. gada Eiropas Mazo uzņēmumu hartas labas prakses piemēru izlasi,
 - ņemot vērā 2008. gada 25. jūnija Komisijas dienestu darba dokumentu “Eiropas labāko prakšu kodekss, lai veicinātu MVU pieeju publiskā iepirkuma līgumiem” (SEC(2008)2193),
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 8. oktobra paziņojumu “Videi nekaitīgi un konkurētspējīgi MVU — programma, lai palīdzētu maziem un vidējiem uzņēmumiem ievērot vides tiesību aktus” (COM(2007)0379),
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. jūlija paziņojumu par ilgtspējīga patēriņa un ražošanas un ilgtspējīgas rūpniecības politikas rīcības plānu (COM(2008)0397),
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. jūlija paziņojumu “Eiropas rūpnieciskā īpašuma tiesību stratēģija” (COM(2008)0465),
 - ņemot vērā augsta līmeņa neatkarīgu ieinteresēto personu grupas 2008. gada 10. jūlija atzinumu par administratīvo slogu uzņēmējdarbības tiesību prioritārajās jomās un 2008. gada 22. oktobra atzinumu attiecībā uz Direktīvas 2006/112/EK (PVN direktīva) noteikumiem par rēķinu sagatavošanu un piesūtīšanu elektroniski,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Ekonomikas un monetārās komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Kultūras un izglītības komitejas, Juridiskās komitejas, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0074/2009),
- A. tā kā 23 miljoniem mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) ES, kas veido apmēram 99 % no visiem uzņēmumiem un nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darba vietu, ir svarīga nozīme, sniedzot ieguldījumu ekonomikas izaugsmē, sociālajā kohēzijā un darba vietu radīšanā, un tie ir galvenais jauninājumu avots, kā arī tiem ir būtiska nozīme darbavietu saglabāšanā un to skaita palielināšanā;
- B. tā kā MVU ir jābūt visu Kopienas politiku pamatā, lai šiem uzņēmumiem nodrošinātu iespēju attīstīties un piemēroties globalizācijas prasībām, kā arī piedalīties zinību triādē un piemēroties izmaiņām vides un enerģētikas jomā;
- C. tā kā, pat neraugoties uz agrākām Eiropas Savienības iniciatīvām, kopš 2000. gada ir notikuši tikai nelieli vai pat gandrīz nemanāmi MVU uzņēmējdarbības vides uzlabojumi;
- D. tā kā lielākā daļa MVU ir mikrouzņēmumi, amatniecības uzņēmumi, ģimenes uzņēmumi vai kooperatīvi, kas ir uzņēmējdarbības kultūras īstie veidotāji, un tādēļ tiem ir svarīga nozīme sociālās integrācijas un pašnodarbinātības veicināšanā;
- E. tā kā MVU nav nodrošināts pietiekams atbalsts, lai tie varētu sevi aizsargāt pret negodīgu komercdarbības pārrobežu praksi, piemēram, uzņēmumu uzziņu sabiedrību maldinošajām darbībām,
- F. tā kā, neraugoties uz Eiropas MVU atšķirībām, to problēmas uzņēmuma potenciāla īstenošanā bieži vien ir līdzīgas un saistītas ar augstākām administratīvajām un noteikumu ievērošanas izmaksām nekā lielajiem uzņēmumiem, kā arī ar finansējuma un tirgus pieejamību, jauninājumiem un vidi;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- G. tā kā ir jāmaina attieksme pret uzņēmēju lomu un riska uzņemšanos, kas ir MVU labvēlīgas vides veidošanas galvenais nosacījums: politiskajiem vadītājiem un plašsaziņas līdzekļiem atzinīgi jāvērtē uzņēmēji un viņu gatavība uzņemties risku, kā arī jānodrošina iestāžu atbalsts;
- H. tā kā MVU, uzsākot internacionalizācijas procesu, ir jāsakaras ar īpašām problēmām, piemēram, starptautiskās pieredzes un pieredzējušu darbinieku trūkumu, ļoti sarežģītiem starptautiskiem reglamentējošiem noteikumiem un nepieciešamību mainīt organizatorisko un uzņēmējdarbības kultūru;
- I. tā kā Parlaments bieži vien ar nožēlu ir atzīmējis, ka, trūkstot saistošam Eiropas Mazo uzņēmumu hartas juridiskam spēkam, nav nodrošināta tās reāla īstenošana un tās desmit ieteikumiem lielākoties nav pievērsta uzmanība; tā kā Parlaments ir prasījis Padomei izskatīt šo jautājumu iepriekš minētajā 2006. gada 19. janvāra rezolūcijā;

Vispārēja informācija

1. pauž spēcīgu atbalstu iepriekš minētajam Komisijas 2008. gada 25. jūnija paziņojumam, kura mērķis ir veicināt tālejošu politisku programmu, lai veicinātu MVU izaugsmi, izmantojot desmit pamatprincipus un balstoties uz pieeju "vispirms domāt par mazākajiem" visos politikas veidošanas līmeņos;
2. tomēr pauž nožēlu, ka Mazās uzņēmējdarbības akts (MUA) nav tiesiski saistošs instruments; uzskata, ka patiesi novatorisks Mazās uzņēmējdarbības akta aspekts ir centieni panākt, ka princips "vispirms domāt par mazākajiem" būtu Kopienas politikas pamatā; aicina Padomi un Komisiju atbalstīt Parlamenta centienus, lai šādu principu pieņemtu kā saistošu noteikumu, kura veids vēl jāapstiprina, lai nodrošinātu, ka turpmākajos Kopienas tiesību aktos to pienācīgi piemēro;
3. uzsver nepieciešamību īstenot šos 10 pamatprincipus Eiropas, valstu un vietējā līmenī; tādēļ aicina Padomi un Komisiju izstrādāt stingru politisku apņemšanos, lai nodrošinātu to reālu īstenošanu; mudina Komisiju un dalībvalstis cieši sadarboties ar visām attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, lai noteiktu prioritātes un nekavējoties, jo īpaši valsts līmenī, ieviestu MUA rīcības plānu, kuru 2008. gada 1. decembrī pieņēmusi Konkurētspējas padome, tā nodrošinot, ka visas iesaistītās puses pilnīgi pievienojas šiem pamatprincipiem;
4. aicina Komisiju turpmāk uzlabot ar MVU saistīto politikas pasākumu ietekmi un pamanāmību, apvienojot pašreizējos Kopienas instrumentus un līdzekļus, kas paredzēti MVU, atsevišķā izdevumu kategorijā ES budžetā;
5. pauž stingru pārliecību, ka ir svarīgi ieviest pārraudzības mehānismu, lai uzraudzītu jau uzsāktu politikas iniciatīvu pienācīgu un ātru īstenošanu; tādēļ aicina Padomi Lisabonas programmā iekļaut darbības, kas jāveic dalībvalstu līmenī, un katru gadu sniegt informāciju Parlamentam par paveikto darbu;
6. aicina Komisiju izveidot skrīninga sistēmu, lai uzraudzītu Komisijas un dalībvalstu gūtos panākumus pēc 10 pamatprincipu ieviešanas; aicina Komisiju ieviest vienotus vērtēšanas kritērijus, lai novērtētu sasniegto; aicina dalībvalstis pirmos progresu ziņojumus iekļaut gaidāmajos gada ziņojumos par valsts reformu programmām;
7. uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš amatniecības uzņēmumiem, ģimenes uzņēmumiem, kā arī mikro-uzņēmumiem un individuālajiem uzņēmumiem ES, valsts un reģionālajā līmenī, un mudina Komisiju un dalībvalstis veikt īpaši šiem uzņēmumiem paredzētus reglamentējošus, administratīvus, nodokļu un mūžizglītības pasākumus; turklāt aicina atzīt brīvo profesiju pārstāvju īpašās pazīmes un nepieciešamību attiekties pret brīvajām profesijām tāpat kā pret citiem MVU, ja vien tas nav pretrunā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem, kas reglamentē šīs profesijas; uzsver MVU asociāciju svarīgo nozīmi tirgotājiem, amatniecības uzņēmumiem un citu profesiju pārstāvjiem; aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties, lai šajās nozarēs uzlabotu uzņēmējdarbības vidi, kā arī tiesisko sistēmu profesionālajām un nozares asociācijām;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

8. uzskata, ka Komisijas priekšlikumā trūkst skaidras stratēģijas pašnodarbinātām personām, lai uzlabotu viņu tiesisko stāvokli un tiesības, jo īpaši ja viņu statusu pielīdzina darba ņēmējiem; aicina Komisiju garantēt pašnodarbināto personu tiesības vienoties par standarta tarifiem, apvienoties un slēgt koplīgumus, ja viņu sadarbības partneris ir liels uzņēmums ar dominējošu pozīciju tirgū un ja vien tas netraucē ne tik spēcīgiem potenciālajiem klientiem un nerada tirgus traucējumus;
9. mudina Komisiju un dalībvalstis jaunizveidotiem MVU nodrošināt mērķtiecīgus atbalsta pasākumus un individuālu atbalstu, piemēram, informāciju, konsultācijas un iespējas piekļūt riska kapitālam;
10. uzsver nepieciešamību attīstīt sociālu un ekonomisku modeli, lai veidotu atbilstošu drošības tīklu radošiem mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuros bieži vien ir nestabili darba apstākļi.
11. pauž nožēlu par to, ka sievietēm ir grūtības dibināt uzņēmumus un nodrošināt to darbību, jo trūkst informācijas, kontaktu un pieejas tīkliem, nākas saskarties ar dzimumu diskrimināciju un stereotipiem, bērnu aprūpes iestāžu skaits ir nepietiekams un to darbība ir neelastīga, ir grūti apvienot uzņēmējdarbību un ģimenes dzīvi, kā arī sievietēm un vīriešiem ir atšķirīga pieeja uzņēmējdarbībai;
12. atzinīgi vērtē ierosinājumu izveidot uzņēmējdarbībā iesaistīto sieviešu pārstāvju tīklu, ieviest mentoringa sistēmas, lai sievietes uzsāktu uzņēmējdarbību, un mudināt sievietes ar augstāko izglītību nodarboties ar uzņēmējdarbību; tomēr pievērš uzmanību tam, ka daudzos uzņēmumos joprojām pastāv dzimumu segregācija, kas ir ļoti nopietna problēma un tāda būs ilgstoši, jo, kamēr vien sievietes tiks diskriminētas darba tirgū, ES zaudēs spējīgas darbinieces un uzņēmējas un līdz ar to arī ieņēmumus; tāpēc uzskata, ka projektos jāiegulda vēl vairāk līdzekļus, lai veicinātu sieviešu līdzdalību uzņēmējdarbībā;
13. uzsver, ka sievietes uzņēmējas palīdz darba tirgū iesaistīt sievietes un uzlabot viņu ekonomisko un sociālo statusu; tomēr pauž nožēlu, ka šajā jomā turpina pastāvēt atšķirības attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, jo īpaši atalgojuma ziņā, lai gan sievietēm tiek pievērsta pastiprināta uzmanība, un ka sieviešu uzņēmēju skaits ES joprojām ir zems, kas ir daļēji saistīts ar neatzīto (piemēram, neapmaksāto) un tomēr būtisko sieviešu ieguldījumu MVU ikdienas darbībā;
14. mudina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā jaunrades un kultūras nozari kā ES ekonomiskās un sociālās attīstības veicinātāju, kas veido 2,6 % no IKP un nodarbina 2,5 % no ES darbaspēka; uzsver MVU nozīmi IST un jaunrades nozares attīstības veicināšanā;
15. uzsver, ka jaunrades nozarē darbojas galvenokārt MVU un ka tas ir īpaši svarīgi ilgtspējīgas nodarbinātības saglabāšanai reģionos;
16. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu direktīvai par samazinātām PVN likmēm darbietilpīgiem vietējā līmeņa pakalpojumiem, kurus sniedz galvenokārt MVU; tomēr uzsver, ka tas nedrīkst izraisīt konkurences izkropļojumus un neskaidras situācijas attiecībā uz direktīvā ietvertajiem pakalpojumiem;
17. atzīmē nepieciešamību nodrošināt to, ka MVU ir iespēja nelielos apmēros iegādāties videi draudzīgus vietējos produktus, tādējādi kļūstot videi draudzīgākiem un efektīvākiem;
18. atzinīgi vērtē to, ka neilgā laikā pieņemti vispārīgi grupālie atbrīvojumi attiecībā uz valsts palīdzību, pasākumi saistībā ar Eiropas privātuzņēmumu statūtiem un samazinātām PVN likmēm;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

19. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu samazināt PVN likmes vietējo piegāžu pakalpojumiem; aicina Komisiju veikt turpmākas darbības, lai atvieglotu valsts atbalsta noteikumus, tā atvieglotot valsts iepirkuma iespējas vietējiem uzņēmumiem, īpaši vietējiem MVU;
20. atbalsta to, ka līdz 2012. gadam pagarina periodu, kurā filmu ražošanai nepiemēro EK konkurences noteikumus par valsts atbalstu, un to uzskata par lielisku atbalstu radošiem MVU;
21. atzinīgi vērtē jaunus valsts atbalsta noteikumus, kuri paredzēti Komisijas 2008. gada 6. augusta Regulā (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (Vispārējā Grupālā atbrīvojuma regula) ⁽¹⁾ un kuri nosaka, ka konkrētos apstākļos uz MVU neattiecas reģistrēšanas prasības;
22. norāda, ka neraugoties uz Mazajā uzņēmējdarbības aktā sākotnēji pausto skaidro apņemšanos, MVU viedoklis netiek pietiekami ņemts vērā sociālajā dialogā; prasa oficiāli novērst šo trūkumu, izstrādājot atbilstošus priekšlikumus saistībā ar Mazo uzņēmējdarbības aktu;
23. uzskata, ka saistībā ar Mazās uzņēmējdarbības aktu lielāka nozīme jāpiešķir darba tiesību jautājumiem, jo īpaši attiecībā uz elastdrošības principu, kas tieši MVU dod iespēju ātrāk reaģēt uz pārmaiņām tirgū un tādējādi nodrošināt augstāku nodarbinātības līmeni, tostarp uzņēmuma konkurētspēju starptautiskajos tirgos, vienlaicīgi ievērojot sociālās aizsardzības prasības; tādēļ norāda uz 2007. gada 29. novembra rezolūciju par elastdrošību ⁽²⁾;
24. turklāt uzsver darba tiesību nozīmi, jo īpaši attiecībā uz to optimizētu piemērošanu MVU, piemēram, uzlabojot konsultācijas vai vienkāršojot administratīvās procedūras, un aicina dalībvalstis īpašu uzmanību pievērst MVU saistībā ar specifisko pieeju, ko tās pieņēmušas attiecībā uz elastdrošību, tostarp izmantojot aktīvu darba tirgus politiku, jo mazā darbinieku skaita dēļ MVU var izmantot lielāku iekšējo un ārējo elastību, kas ļauj tiem ātrāk reaģēt uz izmaiņām tirgū, taču šiem uzņēmumiem un tajos strādājošajiem darbiniekiem vajadzīga lielāka drošība; uzskata par svarīgu, ka darba tiesības, kas ir viens no svarīgākajiem elastdrošības elementiem, veido drošu tiesisko pamatu MVU, jo finansiālu apsvērumu dēļ šajos uzņēmumos parasti nav juridiskās vai cilvēkresursu pārvaldības nodaļas; norāda, ka saskaņā ar Eurostat datiem 2003. gadā 91,5 % Eiropas uzņēmumu nodarbināja mazāk nekā 10 cilvēkus;
25. uzskata, ka jāievieš pasākumi, lai cīnītos pret nelegālu darbu, kas nenoliedzami rada negodīgu konkurenci MVU, kam raksturīga augsta darbietilpība;
26. aicina dalībvalstis sekmēt mazākumtautību pārstāvju vadīto MVU iesaistīšanu ekonomikas apritē, izstrādājot piegādātāju dažādošanas programmas, kuru mērķis ir nodrošināt vienlīdzīgas iespējas mazāk pazīstamiem uzņēmumiem, lai tie varētu konkurēt ar lielākiem uzņēmumiem par līgumu noslēgšanu;
27. uzsver Eiropas privātā uzņēmuma kā jaunas, papildu tiesiskās formas statūtu nozīmi, ja tie attiecas uz MVU, kuri plāno iesaistīties pārrobežu darbībā un ja šo situāciju nevar ļaunprātīgi izmantot lielākie uzņēmumi, lai neievērotu vai apietu juridiskās prasības dalībvalstīs, kas veicina tādu uzņēmumu vadības sistēmu, kurā ņem vērā visu iesaistīto pušu intereses;
28. aicina valsts varas pārstāvjus, pamatojoties uz principu, ka pieeja informācijai ir priekšnosacījums informācijas iegūšanai, un ņemot vērā internetu kā tam piemērotu rīku, pēc iespējas vienkāršot iestāžu tīmekļa vietnes un dot iespēju lietotājiem gūt informāciju un labāk izprast piedāvātos atbalsta mehānismus;

⁽¹⁾ OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.

⁽²⁾ OV C 297 E, 20.11.2008, 174. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Pētniecības un attīstības, kā arī jauninājumu veicināšana

29. uzsver jauninājumu nozīmi MVU un norāda uz grūtībām pētniecības iespēju izmantošanā; uzskata, ka valstu zinātņu akadēmijām un pētniecības institūtiem varētu būt svarīga nozīme inovāciju veicināšanā un to šķēršļu mazināšanā, kas traucē MVU piekļuvi pētniecībai; uzskata, ka uzmanība ir jāpievērš ne vien augsto tehnoloģiju jauninājumiem, bet jāapsver arī vidējā vai zemākā līmeņa tehnoloģiju un neformālie jauninājumi; pauž pārliecību, ka Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūtam varētu būt svarīga nozīme MVU pētniecības un attīstības veicināšanā; aicina dalībvalstis strādāt pie iniciatīvām, ar ko atvieglo MVU piekļuvi pētniecībai; pauž pārliecību, ka visas Kопienas pētniecības un tehnoloģiju programmas jāizstrādā tā, lai veicinātu MVU pārrobežu līdzdalību;

30. atbalsta Komisijas iniciatīvu uzlabot pieeju Septītajai pamatprogrammai pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) ⁽¹⁾;

31. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest uzlabotus pamatnosacījumus, kuru mērķis ir MVU jauninājumiem labvēlīgas vides veicināšana, īpaši ieviešot paņēmienus, lai visā ES aizsargātu intelektuālo īpašumu un lai efektīvāk apkarotu viltošanu un krāpniecību; uzskata, ka līdzsvaroti intelektuālā īpašuma tiesību noteikumi var nodrošināt aizsardzību, vienlaikus garantējot informācijas un ideju plūsmu un apmaiņu; uzsver, ka MVU nepieciešams atbalsts, lai tiem būtu pieejama intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība, tie ar intelektuālā īpašuma tiesību iestāžu atbalstu veicinātu šo tiesību ievērošanu un izmantotu šīs tiesības finansējuma piesaistei;

32. aicina Komisiju un dalībvalstis prasīt saviem tirdzniecības partneriem piemērot PTO Nolikumu par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (TRIPS) un pielikt visas vajadzīgās pūles, lai pieņemtu tādus divpusējus, reģionālus vai daudzpusējus nolīgumus cīņai pret viltošanu un pirātismu kā Nolikums par viltotu preču tirdzniecības apkarošanu (ACTA);

33. uzskata, ka MVU e-komercijas iespējas vēl pilnībā nav izmantotas un ka vēl daudz jāstrādā, lai izveidotu vienotu Eiropas elektronisko produktu un pakalpojumu tirgu, kurā MVU varētu būt izšķiroša nozīme, lai turpinātu Eiropas tirgus integrāciju;

34. uzskata, ka ir jāveicina MVU līdzdalība klasteros, lai sekmētu jauninājumus un palielinātu ES ekonomikas konkurētspēju; tāpēc aicina Komisiju atbalstīt klasteru pārvaldības uzlabošanu, jo īpaši ar paraugprakses apmaiņu un apmācības programmām, izveidot un izplatīt instrumentus klasteru darbības novērtēšanai, sadarbības sekmēšanai klasteros un administratīvo procedūru turpmākai vienkāršošanai, lai klasteri līdzdarbotos ES programmās;

35. aicina ņemt vērā Mazās uzņēmējdarbības aktā minētos korporatīvos noteikumus attiecībā uz MVU (grupu pirkšana un pārdošana), jo prakse rāda, ka šādas grupas ir mazāk pakļautas maksātnespējas riskam nekā atsevišķi uzņēmumi;

36. pauž stingru pārliecību, ka patentiem ir svarīga nozīme jauninājumu un ekonomiskās darbības rādītāju jomā, jo tie dod iespēju jauninājumu izstrādātājiem gūt ienākumus no novatoriskiem ieguldījumiem un rada nepieciešamo nodrošinājumu ieguldījumiem, kapitālam un aizdevumiem; tāpēc uzskata, ka nekaņējoties jāpanāk vienošanās par Kопienas patentu, kas novatoriskiem produktiem un pakalpojumiem nodrošinās izmaksu ziņā ekonomisku, efektīvu, elastīgu un augsta līmeņa tiesisko aizsardzību, kas piemērota MVU, kā arī jāpanāk vienošanās par saskaņotu Eiropas patentu tiesvedības sistēmu;

37. uzsver, ka ir nepieciešams veicināt novatorisku un pirmskomerciālu publisko iepirkumu, jo tas var sniegt pievienoto vērtību līgumslēdzējām pusēm, pilsoņiem un iesaistītajiem uzņēmumiem; aicina dalībvalstis palielināt inovatīvā publiskā iepirkuma daļu un inovatīvo MVU līdzdalību publiskā iepirkuma procedūrās; aicina Komisiju veicināt paraugprakses izplatību šajā jomā, piemēram, attiecībā uz piedāvājuma konkursu kritērijiem un procedūru, kā arī kārtību riska ierobežošanai un zināšanu apmaiņai;

(1) OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

38. uzskata, ka ņemot vērā starptautisko publisko iepirkumu, kur jaunās tehnoloģijas ļauj veikt pārrobežu e-komerciju, tādas jaunas formas kā, piemēram, apvienotas izsoles MVU konsorcijiem, kā arī izsoļu publicēšana un reklamēšana tiešsaistē, ļauj ievērojami palielināt valsts iepirkuma darījumu apjomu ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī visā pasaulē, tādējādi veicinot pārrobežu e-komerciju;

39. vērš uzmanību uz to, ka ir nepieciešami pietiekami tehniski izglītoti un prasmīgi darbinieki; tāpēc uzskata, ka ir nepieciešami lielāki ieguldījumi izglītībā un ka ir jāpastiprina saikne starp izglītības iestādēm un MVU, lai valsts izglītības programmās veicinātu pašnodarbinātību, uzņēmējdarbības kultūru un sapratni par uzņēmējdarbību; mudina turpmāk paplašināt personu mobilitātes sistēmas, piemēram, programmas "Erasmus jaunajiem uzņēmējiem" un "Erasmus stažieriem", jo īpaši nodrošinot ar sieviešu līdzdalību; atbalsta paredzēto *Leonardo da Vinci* programmas darbības jomas paplašināšanu un Eiropas kredītpunktu uzkrāšanas un pārneses sistēmas profesionālajā izglītībā un apmācībā izveidi; mudina dalībvalstis sadarbībā ar sociālajiem partneriem un apmācības sniedzējiem izveidot ar uz darbu orientētas profesionālās apmācības un pārkvalificēšanas, kā arī mūžizglītības programmas, kuras ir īpaši piemērotas MVU vajadzībām un kuras līdzfinansēs Eiropas Sociālais fonds; aicina Komisiju atvieglot paraugprakses apmaiņu inovatīvās apmācības un pasākumu jomā, lai līdzsvarotu darba un ģimenes dzīvi un veicinātu dzimumu līdztiesību;

40. uzsver, cik svarīgi ir veicināt jauno uzņēmēju un sieviešu dalību uzņēmējdarbībā, tostarp ieviešot privātās apmācības (*tutoring*) un mentoringa programmas; norāda, ka arvien lielāks skaits sieviešu strādā MVU, lai gan galvenokārt mazajos uzņēmumos (mikrouzņēmumos), un ka viņas joprojām ir neaizsargātas pret stereotipu un aizspriedumu negatīvo ietekmi uz uzņēmuma nodošanu un mantošanu, jo īpaši attiecībā uz ģimenes uzņēmumiem; tādēļ, ņemot vērā iedzīvotāju novecošanu, aicina dalībvalstis ieviest piemērotu politiku un mehānismus, jo īpaši nodrošinot diagnosticēšanas, informēšanas, konsultāciju un atbalsta līdzekļus uzņēmumu pārvietošanas gadījumos;

41. norāda, ka Septītajā pētniecības pamatprogrammā ir finanšu riska sadales mehānisms, kas ļautu atvieglot piekļuvi Eiropas Investīciju bankas aizdevumiem liela apjoma projektiem; aicina Komisiju novērtēt MVU iespējas izmantot šo mehānismu un attiecīgi sniegt nepieciešamos priekšlikumus;

42. atzinīgi vērtē vienota Eiropas tīkla ieviešanu, kurā ietverti Eiropas Informācijas centru un Jauninājumu apmaiņas centru pasākumi, lai, izmantojot dažādu veidu pakalpojumus, atbalstītu visus MVU pūliņus jauninājumu un konkurētspējas jomā;

43. aicina Komisiju novērtēt MVU līdzdalību Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogrammā ⁽¹⁾ un sniegt visus nepieciešamos priekšlikumus;

Finansējuma un finansējuma pieejamības nodrošināšana

44. norāda, ka MVU galvenais finansējuma avots Eiropā ir šo uzņēmumu darbība, kā arī finanšu iestāžu izsniegti kredīti un aizdevumi; norāda, ka MVU uzskata par augsta riska kredītņēmējiem, un tas kavē piekļūt finansējumam; aicina finanšu iestādes, Komisiju un dalībvalstis apvienot spēkus, lai nodrošinātu MVU pieeju finansējumam un piedāvātu tiem iespēju konsolidēt kapitālu, gūto peļņu ieguldot uzņēmumā; uzskata, ka nedrīkst prasīt, lai MVU veiktu visus maksājumus pirms darbības sākšanas, nodrošinot, ka šie uzņēmumi var veidot pašu kapitālu un resursus; tādēļ norāda uz nepieciešamību steidzami risināt pašreizējo situāciju finanšu jomā un nekavējoties rīkoties;

45. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus, lai veicinātu un nodrošinātu informāciju par Eiropas fondiem un valsts atbalstu, kas paredzēts MVU, un padarīt šos abus instrumentus pieejamākus un saprotamākus;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1639/2006/EK (2006. gada 24. oktobris), ar ko izveido konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007. līdz 2013. gads) (OV L310, 9.11.2006, 15. lpp.).

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

46. aicina dalībvalstis radīt labākus nosacījumus, ļaujot MVU veikt ieguldījumus apmācībā, tostarp samazinot tiešos nodokļus un paredzot kompensācijas kārtību starp nodokļu un Eiropas Savienības iestādēm;
47. atzīst, ka dalībvalstu nodokļu sistēmas var kaitēt uzņēmumu, īpaši ģimenes uzņēmumu, nodošanai, jo palielinātos uzņēmumu likvidācijas vai slēgšanas risks; tāpēc aicina dalībvalstis rūpīgi pārskatīt valsts tiesisko un nodokļu sistēmu, lai uzlabotu nosacījumus uzņēmumu nodošanai, jo īpaši īpašnieka pensionēšanās vai slimības gadījumā; pauž pārliecību, ka šāds uzlabojums veicinās uzņēmumu, jo īpaši ģimenes uzņēmumu, darbības turpināšanu, darbavietu saglabāšanu un peļņas ieguldīšanu uzņēmumā;
48. pauž gandarījumu par kohēzijas politikas un Lisabonas stratēģijas neseno saskaņošanu; uzskata, ka novirzot reģionālos līdzekļus uzņēmējdarbībai, pētniecībai un jauninājumiem, vietējā līmenī būtu pieejami ievērojami līdzekļi uzņēmējdarbības potenciāla uzlabošanai;
49. uzsver, ka MVU finansēšanā būtiska nozīme ir dinamiskiem finanšu tirgiem, un atzīmē, ka ir jāatver Eiropas riska kapitāla tirgi, uzlabojot riska kapitāla, starpniekkapitāla finansējuma un mikrokrēdītu pieejamību un piekļuves iespējas minētajam finansējumam; tādēļ uzskata, ka normālos apstākļos MVU vajadzētu būt iespējai saņemt kapitāla tirgus dalībnieku krēdītus, kuri var efektīvāk novērtēt MVU iespējas un atbildēt uz to finansiālajām vajadzībām;
50. atbalsta Padomes un Eiropas Investīciju bankas lēmumu pieņemt vairākas reformas, lai paplašinātu EIB grupas piedāvāto finanšu produktu klāstu MVU, kā arī ierosināt ievērojamas kvantitatīvas un kvalitatīvas pārmaiņas globālos aizdevumos finanšu partneriem;
51. uzsver, ka MVU ierobežotās iespējas piekļūt finansējumam ir galvenais šķērslis to izveidei un izaugsmei; tādēļ atzinīgi vērtē Eiropadomes lēmumu par EUR 30 000 miljoniem palielināt EIB finansējumu, kas paredzēts MVU garantijām un citiem MVU finansēšanas instrumentiem; aicina EIB izstrādāt jaunus finanšu instrumentu veidus, kā arī drošus jaunus risinājumus, lai novērstu šķēršļus krēdīta saņemšanai, ko rada nodrošinājums; arī aicina dalībvalstis, ņemot vērā pašreizējo ekonomikas krīzi, mudināt bankas nodrošināt MVU pieeju krēdītiem ar saprātīgiem nosacījumiem;
52. atzinīgi vērtē neseno iniciatīvu attiecībā uz vienoto rīcību mikrofinanšu institūciju atbalstam Eiropā (JASMINE), ar kuru atbalstīs uzņēmējdarbības sākšanu un jo īpaši veicinās jauniešu un sieviešu iesaistīšanu uzņēmējdarbībā; aicina dalībvalstis sadarbībā ar MVU organizācijām un krēdītiestādēm īstenot aktīvu pieeju, nodrošinot informāciju par piekļuvi mikrokrēdītiem un pieteikšanos uz tiem, kā arī citiem finansējuma veidiem;
53. uzsver EIB un Eiropas Investīciju fonda (EIF) svarīgo nozīmi, lai palielinātu finansējumu, kas pieejams MVU, īpaši ņemot vērā pašreizējo finanšu krīzi un tās ietekmi uz krēdītu tirgu; aicina Komisiju un dalībvalstis turpmāk izpētīt, kā varētu uzlabot spēkā esošos banku noteikumus un citus finanšu noteikumus, tostarp krēdītvērtējuma pārredzamību, lai atvieglotu MVU pieeju finansējumam; aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm un EIB izstrādāt atbilstošus pamatnoteikumus, lai veidotu visas Eiropas riska kapitāla tirgu;
54. norāda, ka vienā no četriem MVU bankrota gadījumiem cēlonis ir novēloti maksājumi, taču vairākumā gadījumu vainojamas ir valsts pārvaldes iestādes; uzsver, ka pašreizējai krēdītu krīzei var būt nesamērīga negatīva ietekme uz MVU, jo lielākie klienti izdara spiedienu uz mazajiem piegādātājiem, lai tie noteiktu garākus maksājumu termiņus; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu pārskatīt Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/35/EK par kavētu maksājumu novēršanu tirdzniecības darījumos⁽¹⁾ un aicina dalībvalstis uzlabot maksājumu kultūru valsts pārvaldē; mudina Kopienas līmenī noteikt saskaņotu termiņu maksājumu izpildei, iespējams, paredzot saīsinātu termiņu maksājumiem MVU un sodus par šī termiņa pārsniegšanu;

(1) OV L 200, 8.8.2000., 35. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

55. atzinīgi vērtē Mazās uzņēmējdarbības aktā ierosinātos pasākumus, ar kuriem paredzēts uzlabot MVU kapitāla nodrošinājumu; ņemot vērā pašreizējo finanšu krīzi, īpaši aicina paplašināt un turpināt izmēģinātas un pārbaudītas valsts atbalsta programmas MVU, kā arī paplašināt to atbalstu, izmantojot arī finanšu starpniekus;

56. atzīmē, ka ES Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammai ir milzīgs potenciāls, lai koriģētu tirgus nepilnības MVU finansēšanā, sekmējot jauninājumus vides aizsardzībā un atbalstot uzņēmējdarbības kultūru;

Tirgus pieejamības uzlabošana

57. norāda, ka standartizācija, atvieglojot piekļuvi tirgiem un veicinot darba ražīgumu, var sekmēt jauninājumus un konkurētspēju; aicina Komisiju uzlabot standartu pieejamību MVU un šo uzņēmumu līdzdalību standartizācijas procesā; mudina Komisiju turpmāk starptautiskā līmenī veicināt Kopienas standartus;

58. uzsver, ka ir svarīgi pēc iespējas pilnīgāk iesaistīt Eiropas uzņēmumu tīklu, valsts projektu pārvaldes iestādes, tirdzniecības un rūpniecības palātas, kā arī valsts iestādes, lai vietējā līmenī sekmētu Eiropas pētniecības, izstrādes un jauninājumu programmu un struktūrfondu, tostarp Kopienas iniciatīvas "Eiropas apvienotie resursi mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem" (*JEREMIE*) piedāvāto iespēju izmantošanu;

59. atzīmē, ka publiskais iepirkums veido apmēram 17 % no ES IKP; aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt MVU pieeju un līdzdalību publiskajā iepirkumā, izmantojot iespējas, kuras sniedz iepriekš minētais Eiropas paraugprakses kodekss, kas paredz atvieglot MVU piekļuvi valsts iepirkumu procedūrai, tostarp:

- pastiprināti izmantojot elektronisko iepirkumu,
- pielāgojot līgumu apjomu,
- atvieglojot šo uzņēmumu administratīvo un finanšu slogu konkursa procedūrā,
- nodrošinot atbilstošus un samērīgus atlases kritērijus īpašos piedāvājumu konkursos,
- uzlabojot pieeju informācijai par MVU paredzētiem atklātiem konkursiem,
- saskaņojot prasītos dokumentus;

60. turklāt mudina dalībvalstis veikt šādus pasākumus:

- pieprasīt līgumslēdzējām iestādēm pamatot līgumu nesadalīšanu,
- paplašināt iespēju konkursā piedalīties kā konsorcijam;
- kā vispārpieņemtu praksi noteikt avansa maksājumus visiem publiskā iepirkuma līgumiem;

61. atzīmē, ka ir nepieciešams sistemātisku konsultāciju dienests, kas varētu palīdzēt MVU ikdienas darbā visa uzņēmuma pastāvēšanas laikā, lai optimizētu šo uzņēmumu ieguldījumus;

62. uzskata, ka mūsdienīgi e-komercijas lietojumi, kas balstīti uz sadarbībspējīgu elektronisko parakstu un autentiskuma sertifikātu ieviešanu, ir būtisks MVU konkurētspējas veicināšanas faktors, un Komisijai un dalībvalstīm to vajadzētu sekmēt;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

63. uzsver iekšējā tirgus nozīmi attiecībā uz MVU un norāda, ka MVU pieejas veicināšanai iekšējam tirgum jāklūst par prioritāti;
64. atzīst, ka joprojām pastāv vairāki ierobežojumi MVU iespējām pilnībā izmantot iekšējā tirgus piedāvātās priekšrocības; tādēļ atzīmē, ka vajadzētu uzlabot iekšējā tirgus tiesisko un politisko sistēmu, lai veicinātu MVU pārrobežu darbību; atzīmē arī, ka skaidra normatīvā vide vairāk stimulētu MVU tirdzniecību iekšējā tirgū; uzskata, ka dalībvalstīm jāizveido vienoti kontaktpunkti un interneta portāli;
65. uzsver, ka dalībvalstu un ES līmenī ir būtiski uzlabot informāciju par pieeju tirgum un eksporta iespējām vienotajā tirgū; tādēļ aicina dalībvalstis un Komisiju pastiprināt informācijas un konsultatīvo dienestu, īpaši iekšējā tirgus problēmu risināšanas tīkla SOLVIT darbību;
66. atbalsta prasību dalībvalstīm nodrošināt konsultatīvos pakalpojumus, lai MVU varētu sevi aizsargāt pret negodīgu komercdarbības praksi, piemēram, uzņēmumu uzziņu sabiedrību maldinošām darbībām, un lai šie pakalpojumi stiprinātu MVU uzticību pārrobežu darbībai; uzsver Komisijas nozīmi, gan veicinot šādu konsultatīvo pakalpojumu koordināciju, gan sadarbojoties ar šo pakalpojumu sniedzējiem, lai nodrošinātu atbilstošu un efektīvu pārrobežu sūdzību izskatīšanu; tomēr uzstāj, ka gadījumos, kad šādiem mēreniem pasākumiem nav rezultātu, Komisijai jābūt gatavai uzsākt attiecīgas izmaiņas tiesību aktos, lai MVU nodrošinātu patērētāju aizsardzībai līdzvērtīgas garantijas darījumos, kuros tie ir darījuma vājākā puse;
67. norāda, ka tikai 8 % no visiem MVU ir iesaistīti pārrobežu darbībās un ka tas mazina izaugsmes iespējas; uzskata, ka ir svarīgi veicināt iekšējo tirgu; uzskata, ka dalībvalstīm būtu jāsadarbojas, lai saskaņotu administratīvās prasības, kas ietekmē Kopienas iekšējās darbības; aicina dalībvalstis ātri transponēt un īstenot Pakalpojumu direktīvu⁽¹⁾, īpašu uzmanību pievēršot MVU interesēm, kā arī mudina ātri pieņemt Eiropas privātu uzņēmumu statūtus;
68. uzskata, ka uzņēmumu nodokļu sistēmai jābalstās uz vienota pamata; aicina izveidot vienotu iestādi visu ar PVN saistīto jautājumu risināšanai, lai uzņēmēji varētu pildīt savus pienākumus valstī, kurā reģistrēti uzņēmums;
69. aicina Komisiju nepārtraukti uzlabot pamatprasības, lai MVU būtu pieeja ārvalstu tirgiem un atbalstīt informācijas sniegšanu; mudina izveidot Eiropas uzņēmējdarbības atbalsta centrus Ķīnā un Indijā, kā arī visās jaunajās tirgus ekonomikas valstīs ciešā sadarbībā ar valsts uzņēmējdarbības atbalsta centriem, kas jau darbojas šajās valstīs; tā kā nepietiekamu MVU līdzdalību pārrobežu darbībās var izskaidrot arī ar valodas prasmju un daudz kultūru vides kompetenču trūkumu, ir nepieciešami pastiprināti pasākumi, lai risinātu šo uzdevumu; tomēr atgādina, ka MVU ir nepieciešama labāka pieeja informācijai un kvalificētas konsultācijas savā izcelsmes valstī;
70. uzsver, cik svarīgi ir turpināt tirdzniecības sarunas, lai samazinātu tirdzniecības regulējuma šķēršļus, kuri nesamērīgi ietekmē MVU;
71. aicina Komisiju tās darba programmā paredzēt, ka principu, ar ko nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret MVU, iekļauj Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumos par pieeju publiskā iepirkuma līgumiem; aicina Komisiju īpašu uzmanību pievērst MVU problēmām saistībā ar muitas formalitātēm, jo īpaši sniedzot atbalstu uzņēmumu datorsistēmu maksimāli lētai pielāgošanai tām datorsistēmām, kuras izmanto valsts muitas iestādes, un vienkāršojot pasākumus uzņēmēja statusa iegūšanai;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Birokrātijas apkarošana

72. uzskata, ka atbilstoši apstākļiem obligāti jāsamazina birokrātijas slogs vismaz par 25 % un jāizveido mūsdienīga pārvalde, kas atbilst MVU vajadzībām; tādēļ mudina veicināt apmaiņu ar ciparu tehnoloģiju zināšanām MVU, jo īpaši starp jauniešiem un sievietēm uzņēmējdarbībā, lai, izmantojot uzlabotās zināšanas par digitālajām tehnoloģijām, šiem uzņēmumiem dotu iespēju ietaupīt laiku un naudu, tos atvēlot uzņēmumu attīstībai; aicina Komisiju un dalībvalstis uzņemties iniciatīvu, lai apmainītos ar administratīvo paraugpraksi un to veicinātu, noteiktu stingrus kritērijus, kā arī uzlabotu un veicinātu pamatnostādnes un standartus labvēlīgas administratīvās prakses izveidei attiecībā uz MVU; pauž pārliecību, ka tuvākajā laikā jāievieš arī neatkarīgu ieinteresēto personu augsta līmeņa grupas priekšlikumi par administratīvā sloga mazināšanu, lai sasniegtu izvirzītos mērķus, vienlaicīgi neliedzot MVU piekļūt finansējumam;

73. uzskata, ka MVU un jo īpaši mikrouzņēmumiem nodokļi jāpiemēro tā, lai pēc iespējas samazinātos administratīvais slogs un lai atvieglotu uzņēmuma darbības sākuma periodu un sekmētu ieguldījumus un inovācijas uzņēmuma darbības laikā;

74. uzsver, ka ir ļoti svarīgi novērtēt turpmāko likumdošanas iniciatīvu ietekmi uz MVU; tādēļ aicina ieviest obligātus, sistemātiskus un mērķtiecīgus ietekmes novērtējumus MVU, tā dēvēto "MVU testu", kura rezultāti ir pakļauti neatkarīgam novērtējumam, un tam jābūt pieejamam visām ES likumdevējām iestādēm; uzskata, ka īpaša uzmanība jāpievērš ietekmei uz mazajiem un mikrouzņēmumiem, tostarp šo uzņēmumu administratīvajam slogam; mudina Komisiju MVU testu piemērot visiem jaunajiem ES likumdošanas priekšlikumiem, kas ietekmē uzņēmējdarbību, tostarp vienkāršojot spēkā esošos tiesību aktus un atsaucot iesniegtos likumdošanas priekšlikumus; mudina dalībvalstis valsts līmenī ieviest līdzīgus MVU testus;

75. uzskata, ka jebkuri jauni tiesību akti, piemēram, lai izvairītos no maksājumiem, autortiesību, uzņēmējdarbības tiesību vai konkurences tiesību jomā (piemēram, noteikumi, kas pieņemti, lai atvieglotu datu iegūšanu tiesas prāvās par konkurences apstākļiem neatbilstošu rīcību vai arī tādu, kas izriet no Vispārējā grupu atbrīvojuma regulas attiecībā uz valsts atbalstu), jānoformulē tā, lai ar tiem nediskriminētu MVU, bet gan atbalstītu tos un to sniegtos pakalpojumus iekšējā tirgū;

76. uzsver, ka MVU pienācīgi un laikus jāiesaista politikas veidošanā; tādēļ uzskata, ka Komisijas apspriežu periods jāpagarina vismaz līdz 12 nedēļām, sākot no datuma, kad konsultācijas ir pieejamas visās ES valodās; atzīst reprezentatīvu uzņēmējdarbības organizāciju būtisko un vērtīgo nozīmi, tāpēc aicina Komisiju attiecīgā gadījumā savās padomdevēju ekspertu komitejās un augsta līmeņa grupās tieši integrēt MVU un tos pārstāvošās organizācijas;

77. aicina Komisiju sekmēt uzņēmējdarbības tiesību vienkāršošanu un saskaņošanu un jo īpaši attiecībā uz grāmatvedības uzskaites noteikumiem iekšējā tirgū, lai samazinātu MVU administratīvo slogu un paliecinātu pārredzamību visām iesaistītajām pusēm; mudina Komisiju aktīvi veicināt jauno tehnoloģiju, piemēram, paplašināmās biznesa ziņojumu valodas (XBRL), izmantošanu, iepazīstinot ar ceļvedi XBRL ziņošanas sistēmas ieviešanai Eiropas Savienībā, lai saprātīgā laika periodā to noteiktu par obligātu un veicinātu un atbalstītu šā atvērtā standarta izmantošanu;

78. mudina noteikt "statistikas brīvdienas" mikrouzņēmumiem, piešķirot tiem pagaidu atbrīvojumu obligātos statistikas pārskatu sniegšanā, plaši piemērot "tikai vienreiz" principu attiecībā uz uzņēmumu sniegto informāciju valsts iestādēm un turpmāk attīstīt elektronisko pārvaldi;

79. uzsver, ka ir nepieciešams ieviest kopējus sākuma datumus jaunajiem Kopienas tiesību aktiem, kas ietekmē šos uzņēmumus; aicina dalībvalstis un MVU asociācijas īsi un plaši informēt MVU par izmaiņām tiesību aktos, kas ietekmē MVU;

80. mudina dalībvalstis sadarībā ar MVU organizācijām, pamatojoties uz tādām jau esošajām struktūrām kā Eiropas uzņēmumu tīkls un Eiropas Savienības tiesās pārstāvniecības, izveidot specializētus valsts fiziskus vai elektroniskus pēc vienas institūcijas principa veidotus MVU kontaktpunktus un atbalsta aģentūras, piedāvājot pieeju dažādiem informācijas avotiem un atbalsta pakalpojumiem atbilstoši uzņēmuma dzīvescikla posmam;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

81. atzīst, ka ir grūti uzsākt uzņēmējdarbību, jo dažādās dalībvalstīs ir ieviestas atšķirīgas sistēmas; tādēļ uzskata, ka jāievieš vienota sistēma uzņēmējdarbības uzsākšanai, kurā process notiek pakāpeniski un uzņēmumu ir iespējams dibināt 48 stundu laikā;

82. atgādina, ka finanšu noteikumi, kas regulē Kopienas programmas, bieži vien izraisa nevajadzīgi birokrātiskas, ilgas un dārgas procedūras, īpaši MVU; aicina Komisiju aktivizēt Eiropas mazo un vidējo uzņēmumu novērošanas centra darbību, publicēt datus par šo uzņēmumu līdzdalību Kopienas programmās, pievienojot ieguvumu novērtējumu, un pēc tam iesniegt priekšlikumus par šo uzņēmumu līdzdalības palielināšanu; aicina Komisiju uzlabot attiecīgo MVU nozīmi un pamanāmību dažādās politikas jomās; turklāt mudina īstenot visas iniciatīvas, ar ko veicina "MVU gara" attīstību valsts iestāžu izstrādātajā politikā, piemēram, Komisijas iniciatīvu "Uzņēmumu pieredzes programma", kas Eiropas ierēdņiem ļauj iepazīties ar MVU;

83. pauž nožēlu par dalībvalstu ieradumu "pastiprināt prasības", kas nodara īpašu ļaunumu MVU, un aicina Komisiju noskaidrot, kādi pasākumi vēl ir jāveic, lai to nepieļautu; aicina atkārtoti veikt ietekmes novērtējumu, analizējot, kā dalībvalstis praktiski īsteno lēmumus valsts un vietējā līmenī;

84. aicina izveidot īpašu ES tīmekļa vietni, kura paredzēta MVU un kurā jābūt informācijai par ES projektiem un attiecīgajām pieteikuma veidlapām, telefonu numuriem valstī, saitēm uz partneru vietnēm, tirdzniecības informācijai, informācijai par pētniecības projektiem, kā arī internetā pieejamām konsultācijām, informatīviem paziņojumiem un informācijai par jauniem noteikumiem;

85. aicina Komisiju Kopīgi ar dalībvalstīm sākt darbu pie pieteikumu formu, kuras uzņēmumiem jāaizpilda pieteikumu un konkursu procedūrās, harmonizēšanas;

86. atzinīgi vērtē atbalvojumu par labāko priekšlikumu birokrātijas samazināšanai valsts varas iestādēs, jo tā ir gūta ierosme novatoriskiem birokrātijas samazināšanas pasākumiem vietējā, reģionālajā un valsts līmenī;

87. aicina ES kohēzijas fondu maksājumus jau apstiprinātiem projektiem veikt 30 dienu laikā, lai nodrošinātu šo projektu nepārtrauktību, pastāvēšanu un iznākumu;

Ilgspējības sniegtās iespējas uzņēmējdarbībai

88. atzīst, ka centieni ilgspējības uzlabošanai varētu kļūt par svarīgu jauninājumu, tostarp ekoloģisko jauninājumu, avotu un par svarīgāko līdzekli rūpniecības konkurētspējas nodrošināšanai; pievērš uzmanību tam, ka MVU bieži vien nav pietiekami informēti par jauniem energoefektīviem un videi draudzīgiem risinājumiem vai arī nav tiem nepieciešamo finanšu resursu, lai tos apgūtu; tāpēc aicina Komisiju izpētīt, kā Kopiena varētu palīdzēt MVU kļūt efektīvākiem resursu un energoefektivitātes ziņā;

89. atkārtoti norāda, cik svarīga nozīme ir mazo uzņēmumu sociālajai atbildībai, kuras īstenošanai nepieciešama horizontāla saikne, tīkli un pakalpojumi; uzskata, ka nav efektīvi atsaukties uz Kopienas vides vadības un audita sistēmas sertifikāciju tāpēc, ka tas novirzītu uzmanību no pašreizējiem sertifikātiem, kā arī tāpēc, ka tas saistīts tikai ar vides uzdevumu risināšanu;

90. atzinīgi vērtē pašreizējās iniciatīvas, lai palīdzētu MVU ievērot vides tiesību aktus, tostarp nosakot tiem mazākas starpniecības maksas, nodrošinot pieeju informācijai par vides standartiem vai ieviešot īpašus atbrīvojumus no Kopienas tiesību aktiem;

*

* *

91. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Romu sociālais stāvoklis un labāka piekļuve ES darba tirgum

P6_TA(2009)0117

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par romu sociālo stāvokli un labāku piekļuvi ES darba tirgum (2008/2137(INI))

(2010/C 87 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 3., 6., 7., 29. un 149. pantu, jo īpaši prasību dalībvalstīm nodrošināt iespēju vienlīdzību visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem,
- ņemot vērā EK līguma 13. pantu, ar ko Kopiena ir tiesīga veikt attiecīgas darbības, lai cīnītos pret diskrimināciju, *inter alia*, rases vai etniskās izcelsmes dēļ,
- ņemot vērā 2005. gada 28. aprīļa rezolūciju par romu stāvokli Eiropas Savienībā ⁽¹⁾, 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par romu sieviešu stāvokli Eiropas Savienībā ⁽²⁾, 2008. gada 31. janvāra rezolūciju par Eiropas stratēģiju romu jautājumā ⁽³⁾ un 2008. gada 10. jūlija rezolūciju par romu uzskaiti pēc etniskās piederības Itālijā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par sociālās integrācijas veicināšanu un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošanu ES ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ⁽⁶⁾, un Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽⁷⁾,
- Ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. jūlija paziņojumu “Atjaunināta sociālā programma — iespējas, pieejamība un solidaritāte 21. gadsimta Eiropā” (COM(2008)0412) (Komisijas paziņojums par atjaunināto sociālo programmu),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. jūlija priekšlikumu Padomes Direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas (COM(2008)0426),
- ņemot vērā 2008. gada 17. jūnija nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2010. gads) ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes darba visiem veicināšanu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 1995. gada 1. februāra Mazākumtautību aizsardzības pamatkonvenciju un Eiropas Padomes 1950. gada 4. novembra Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,

⁽¹⁾ OV C 45 E, 23.2.2006., 129. lpp.

⁽²⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 283. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0035.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0361.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0467.

⁽⁶⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0286.

⁽⁹⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 321. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) 1984. gada 10. decembra Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu,
 - ņemot vērā 2003. gada 27. novembrī pieņemto Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) Rīcības plānu par romu un sinti stāvokļa uzlabošanu EDSO darbības teritorijā,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras 2007. gada ziņojumu par rasismu un ksenofobiju dalībvalstīs,
 - ņemot vērā 2005. gada 2. februāra deklarāciju par romu integrācijas desmitgadi un Romu izglītības fonda dibināšanu 2005. gada 12. maijā,
 - ņemot vērā Komisijas 2005. gada ziņojumu "Romu stāvoklis paplašinātā Eiropas Savienībā",
 - ņemot vērā augsta līmeņa ekspertu padomdevēja grupas jautājumā par mazākumtautību sociālo integrāciju un pilnvērtīgu līdzdalību darba tirgū 2007. gada aprīļa ziņojumu "Mazākumtautības darba tirgū — steidzama nepieciešamība uzlabot sociālo integrāciju", ko sagatavoja,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes cilvēktiesību lietu komisāra 2006. gadā publicēto galīgo ziņojumu par romu, sinti un klejotāju cilvēktiesību stāvokli Eiropā,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu "Mazākumtautību integrācija - romi" ⁽¹⁾ (EESK atzinums),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A6-0038/2009),
- A. tā kā pēc nesējām Eiropas Savienības paplašināšanās kārtām ir radušies jauni uzdevumi sociālās integrācijas jomā, kas jārisina saistībā ar jaunajiem demogrāfiskajiem un ekonomiskajiem apstākļiem, un tā kā, lai gan šie uzdevumi ir jārisina visās dalībvalstīs, Centrāleiropas un Austrumeiropas dalībvalstīs tie ir aktuālāki, ņemot vērā šo reģionu valstu strukturālās, ekonomiskās un sociālās pārmaiņas iepriekšējos 20 gados; līdz ar to atzīmē, ka sociāli mazaizsargātu grupu, tādu kā romi, situācija ir visnelabvēlīgākā;
- B. tā kā tajās jaunajās dalībvalstīs, kurās ir vērojams rūpniecības panīkums, reģionu attīstības izredzes ir pasliktinājušās, kā rezultātā daudzi romi straujā nabadzības pieauguma dēļ ir izstumti no sabiedrības; tā kā Parlaments atzīmē un atkārtoti uzsver, ka šajā procesā ir mazinājusies romu pilsoniskuma un Eiropas Savienības pilsoniskuma vērtība un romi attiecīgi nav kļuvuši par paplašināšanās labumguvējiem un rezultātā ir padziļinājusies viņu atstumtība dažādās jomās, palielinot vairākkārtējas diskriminācijas risku;
- C. tā kā romu iespēju vienlīdzības veicināšanas stratēģiskā politiskā iniciatīva ir jāsteno ārkārtīgi sarežģītā sociālā situācijā, jo grūtības, ar kādām sastopas Eiropas skaitliski lielākā mazākumtautība, proti, romi, ir raksturīgas arī citām grupām, un tā kā šīs iniciatīvas efektivitāti var palielināt papildus īstenota visaptveroša romu integrācijas stratēģija un saskaņotu instrumentu kopums, kas ietver nozaru politikas pamatnostādnes, un finansiāls atbalsts šādu instrumentu ieviešanai;

(1) OV C 27, 3.2.2009., 88. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- D. tā kā klejotāji ir atsevišķa etniska parādība, ko saistībā gan ar cilvēktiesību, gan ar sociālajiem un darba tirgus jautājumiem pamatoti var izskatīt kā atsevišķu jautājumu;
- E. tā kā romu integrācija sabiedrībā nav vienpusējs, bet gan daudzpusējs process, un romi ir aktīvi jāiesaista lēmumu pieņemšanas procesā, kad tiek izstrādāta sociālās integrācijas politika;
- F. tā kā romu dzīves apstākļi, veselības stāvoklis un izglītības līmenis nosaka viņu stāvokli sabiedrībā un darba tirgū, un šis stāvoklis bieži vien ir iegansts viņu izslēgšanai no vairuma sabiedrības grupām, un ar to attaisno rasismu, un apgrūtina dzīves kvalitātes uzlabošanu, tā liedzot īstenot cilvēka pamattiesības un pilsoniskās tiesības;
- G. tā kā vāji attīstītā transporta infrastruktūra, valsts administratīvo iestāžu un pakalpojumu trūkums un jo īpaši augstākās izglītības iestāžu un veselības pakalpojumu trūkums un uzņēmumu pārvietošana liek jauniešiem aizceļot no mājām ekonomisku iemeslu dēļ, tā padziļinot reģionālās atšķirības un veidojot geto;
- H. tā kā saskaņā ar daudziem dokumentiem īsi pirms Lisabonas procesa otrā perioda beigām nekavējoties ir jānovērtē romu sociālais stāvoklis un nodarbinātības iespējas un jāpieņem lēmums par veicamajiem pasākumiem;
- I. atzīstot struktūrfondu un Kohēzijas fonda nozīmi integrācijas veicināšanā un norādot, ka sociālo problēmu sarežģītības dēļ tās nav iespējams atrisināt, izmantojot tikai struktūrfondu un Kohēzijas fondam raksturīgo projektu sistēmu;
- J. tā kā nenoliedzami ir svarīgi apzināt iepriekšējo labo praksi, bet tā kā tās noderība ir ierobežota laika un vietas ziņā;
- K. tā kā daudzām romu kopienām pašreiz ir tendence palikt tur, kur tās izveidojušās, nevis pārcelties uz vietām, kurās būtu labākas darba iespējas,

Romu stāvoklis darba tirgū — piekļuves iespējas vai atstumtība?

1. uzskata, ka ir jāizstrādā saskaņota pieeja romu kopienu darba un dzīves apstākļu uzlabošanai, izvirzot šādus trīs mērķus:

- romu ekonomisko iespēju palielināšana;
- cilvēkkapitāla izaugsme un
- sociālā kapitāla un kopienu attīstības stiprināšana;

2. norāda, ka romiem izstrādātā politika daudzos gadījumos viņu stāvokli nav uzlabojusi; prasa, lai visās ES un dalībvalstu darbībās, kas jo īpaši attiecas uz romiem, romu kopienu ieinteresētās personas piedalītos kā lēmumu pieņēmēji, lai ņemtu vērā viņu spēju un pilnvaras organizēt savas kopienu dzīvi;

3. atzīmē, ka nevienlīdzīga pakalpojumu pieejamība un sociālekonomiskie šķēršļi, kas skar romu bērnus, liedz tiem attīstības iespējas agrīnā vecumā un piekļuvi kvalitatīvai izglītībai; atzīmē, ka šie šķēršļi negatīvi ietekmē viņu emocionālo, sociālo, fizisko un personības attīstību, kā arī turpmākās iespējas darba tirgū un līdz ar to arī integrāciju apkārtējā sabiedrībā;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

4. atzīmē, ka izglītības sistēmas ir selektīvas un ka, neskatoties uz dalībvalstu centieniem izskaust segregāciju, daudzās un dažādās sistēmās, kas šķietami paredzētas segregācijas problēmas risināšanai, faktiski bieži vien uzsver atšķirības starp sociālajām grupām un pasliktina nelabvēlīgo stāvokli, kādā atrodas mazturīgie un jo īpaši romi, kuru dzīves līmenis aizvien pazeminās; tādēļ uzsver vajadzību īstenot mērķtiecīgu izglītības politiku, kas ir izstrādāta romu ģimenēm, un rosina aktīvi līdzdarboties;
5. uzsver, ka, lai gan atsevišķās dalībvalstīs romu jauniešu proporcija vidējās un augstākās izglītības jomā ir palielinājusies, viņu kvalifikācijas līmenis joprojām ļoti atpaliek no ES vidējā līmeņa; norāda uz nesaderību starp darbaspēka trūkumu, no vienas puses, un augstu bezdarba līmeni, kas saistīts ar romu prasmju zemo līmeni, no otras puses; tādēļ prasa, lai dalībvalstis un ES atbalsta romus, par prioritāti nosakot viņu kvalifikācijas līmeņa paaugstināšanu; vērš uzmanību uz to, ka formālas kvalifikācijas trūkuma gadījumā romu stāvokli darba tirgū var uzlabot, izstrādājot sistēmu praktisku iemaņu atzīšanai;
6. mudina dalībvalstis garantēt romu sievietēm un meitenēm vienlīdzīgu piekļuvi kvalitatīvai izglītībai un ieviest stimulus (piemēram, profesionālās attīstības iespējas), lai piesaistītu kvalificētus pasniedzējus skolās, kuras atrodas sociālekonomiski atpalikušos apvidos, it īpaši lauku kopienās, kurās ir liels romu skaits;
7. aicina dalībvalstis uzlabot romu sieviešu piekļuvi profesionālajai izglītībai un pielāgot profesionālo izglītību vietējo darba tirgu vajadzībām, lai nodrošinātu, ka romu sievietes iegūst darba tirgū pieprasītās iemaņas;
8. atzīmē, ka vairums romu absolventi pēc augstskolas pabeigšanas neatgriežas savās kopienās un ka daži no viņiem noliedz savu izcelsmi, kā arī dažus no viņiem vairs nepieņem kopienās, pat ja viņi vēlas atgriezties;
9. iesaka izstrādāt visaptverošu programmu paketi, lai rosinātu un motivētu mācību iestāžu beidzēju atgriezties kopienā un strādāt tajā un tās interesēs;
10. uzskata, ka atsevišķās dalībvalstīs romi konkrētā veidā ietekmē iedzīvotāju struktūru; atzīmē, ka romu bērnu proporcija sabiedrībā ir liela, lai gan viņu paredzamais dzīves ilgums piedzimšanas brīdī ir par 10 gadiem īsāks, salīdzinot ar pamatiedzīvotāju paredzamo dzīves ilgumu;
11. uzskata, ka, lai gan dalībvalstis ir izmantojušas ievērojamus ES un dalībvalstu līdzekļus, lai palīdzētu ilgstošiem bezdarbniekiem atrast darbu, līdz šim nav gūts ES līmenī saskaņots problēmas risinājums, proti, dalībvalstis šo situāciju risina ļoti atšķirīgos veidos un ļoti atšķirīgā mērogā un nav nodrošinājušas iespējas atgriezties darba tirgū uz pastāvīgu laiku, turklāt vienlaikus tādi pasākumi kā valsts nodarbinātības programmas ir padziļinājušas romu stigmatizāciju; tādēļ prasa, lai gan ES, gan dalībvalstis mainītu politiku, rodot integrētu pieeju, kas risina visus romu atstumtības aspektus;
12. aicina dalībvalstis arodizglītības programmas pielāgot vietējo darba tirgu vajadzībām un paredzēt stimulus darba devējiem, kuri nekvalificētus iedzīvotājus (tostarp romus) nodrošina ar darbu un piedāvā viņiem mācības un iespējas gūt darba pieredzi tieši darbavietā;
13. aicina dalībvalstis un pašvaldību iestādes katru gadu saskaņā ar dzimumu diferencēšanas principu sagatavot novērtējumus par to ilgstošo bezdarbnieku (tostarp romu) nodarbinātības atsākšanas līmeni, kuri ir pabeiguši darba tirgū piedāvātās mācības, un, balstoties uz gūto pieredzi, izstrādāt vietējām iespējām un ekonomikas vajadzībām pielāgotus, jaunus metodikas paņēmienus un sākt mācību programmu īstenošanu;
14. aicina dalībvalstis izmantot ES fondus, lai saglabātu un aizsargātu tradicionālos romu nodarbošanās veidus;

Tresdiena, 2009. gada 11. marts

15. piekrīt Komisijas viedoklim, ka pieaugušie romi daudzo šķēršļu dēļ ir skaitliski mazāk pārstāvēti ekonomiski aktīvajā iedzīvotāju daļā un mūžizglītībā, viņiem bieži vien nav pieejamas informācijas un sakaru tehnoloģijas, viņi veido ilgstošo bezdarbnieku lielāko daļu un tie, kuri strādā, ir nodarbināti profesijās ar zemu prestižu, kas ir lielākie šķēršļi, lai atgrieztos darba tirgū; tādēļ aicina efektīvi īstenot Direktīvu 2000/78/EK, ar ko aizliedz diskrimināciju nodarbinātības un profesijas jomā reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ;
16. uzskata, ka ir svarīgi paredzēt īpašu Kopienas rīcību, lai veicinātu romu piekļuvi profesionālās izglītības programmām;
17. vērš dalībvalstu uzmanību uz to, ka šis sociālais nošķirums daudziem romu darba meklētājiem liek no legālās ekonomikas pievērsties ēnu ekonomikai un ka ir jāveic saskaņoti centieni ES un dalībvalstu mērogā, lai panāktu šo darba ņēmēju atgriešanos legālā nodarbinātībā, nodrošinot darba un sociālās drošības tiesības;
18. uzskata, ka ir jāveic pasākumi, lai sekmētu iekļaujošu sociālo un ekonomisko politiku, tostarp veicot *ad hoc* pasākumus, lai nodrošinātu pienācīgus mājokļus;
19. īpaši norāda uz to, ka mazkvalificēta un neapmācīta darbaspēka mobilitātes veicināšana varētu palielināt romu sieviešu diskrimināciju, kuras jau tā ir sevišķi pakļautas vairākkārtējai diskriminācijai, un varētu kavēt viņu turpmāko profesionālo izaugsmi darba tirgū;
20. aicina dalībvalstu valdības uzlabot romu sieviešu ekonomisko neatkarību, atvieglojot pašnodarbinātības iespējas un mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) dibināšanu, nodrošinot piekļuvi mikrokrēdītiem un stimulējot pakalpojumu ekonomiku vietējās romu kopienās, lai paplašinātu romu sieviešu zināšanas un prasmes;
21. aicina dalībvalstu valdības izstrādāt stimulu sistēmas, cita starpā paredzot finansiālas priekšrocības uzņēmumiem, kuros nodarbina romu sievietes;
22. uzskata, ka ir jāņem vērā tas, ka praksē romu koloniju likvidācija ir grūti īstenojama, izmantojot ES resursus saskaņā ar pašreiz spēkā esošajiem noteikumiem, ko piemēro Eiropas Reģionālās attīstības fondam, jo to dalībvalstu gadījumā, kuras pievienojās pēc 2004. gada, minimālais kolonijas iedzīvotāju skaits, lai saņemtu finansējumu no mājokļu budžeta, ir tāds, ka tieši tie iedzīvotāji, kuri dzīvo sliktākajos apstākļos un mazākajās kolonijās, nav tiesīgi uz šo palīdzību;
23. uzsver to, ka romu sociālo un ekonomisko problēmu risināšanai vajadzīga visaptveroša pieeja un saskaņots ilgtermiņa rezultāts, ietverot mājokļu, izglītības, veselības aprūpes un darba tirgus politiku; tādēļ iesaka Komisijai un dalībvalstīm visus pasākumus, kas ir paredzēti romu stāvokļa uzlabošanai, uzskatīt par neatņemamu tādu pasākumu sastāvdaļu, kuru mērķis ir sekmēt reģionālo attīstību un sociālo integrāciju;
24. uzskata, ka dalībvalstīm ir jāizmanto pārskatītie struktūrfondus un Kohēzijas fondu reglamentējošie noteikumi, ar kuriem paredz plašāku darbības jomu saistībā ar kompleksajām programmām, ļaujot starp dažādiem fondiem pārskaitīt vairāk nekā 10 % līdzekļu;
25. atzinīgi vērtē priekšlikumu izstrādāt jaunu visaptverošu direktīvu, lai izskaustu ar nodarbinātību nesaistītu diskrimināciju vecuma, invaliditātes, seksuālās orientācijas, reliģijas vai pārliecības dēļ, un aicina efektīvi īstenot Direktīvu 2000/43/EK; uzskata, ka saskaņā ar Sociālās programmas principiem Komisijai ir jānosaka konkrēti uzdevumi un jāizstrādā līdzsvarotas programmas, kuru mērķis ir izskaust romu diskrimināciju un stigmatizāciju, kā arī romu kopienu kriminalizāciju;
26. uzsver, ka pamatnosacījums, lai veicinātu romu sociālo integrāciju un piekļuvi darba tirgum, ir vienlīdzīgu sociālo un politisko tiesību nodrošināšana; šajā sakarībā aicina dalībvalstis un kandidātvalstis izstrādāt stratēģiju, lai palielinātu romu piedalīšanos vēlēšanās gan kā vēlētājiem, gan kā kandidātiem visos līmeņos;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

27. atzīst mikrokredītu nozīmi, kas, raugoties no vairākiem aspektiem, ir ieteikti Komisijas paziņojumā par atjaunināto sociālo programmu un EESK atzinumā un ar kuriem, nodrošinot minimālus resursus, var panākt, ka paši nabadzīgākie iedzīvotāji uzņemas privāto atbildību, apgūst uzņēmējdarbības prasmes un pilnveido radošo potenciālu, tostarp nodrošinot kredītus, lai segtu attiecīgās personas izmaksas par pašnodarbinātā statusu;
28. atbalsta ES iestāžu priekšlikumu, ka, ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principu, ir jāpalielina publiskajos dienestos nodarbināto romu skaits; tomēr norāda, ka nolūkā īstenot šo priekšlikumu, ne tikai valdībām ir jārealizē personāla un darbaspēka apmācības politika, kas sekmē šā mērķa sasniegšanu, bet ir arī vajadzīgi īpaši centieni un aktīvs atbalsts, lai sekmētu šā principa akceptēšanu sabiedrībā;
29. uzsver, ka, citu starpā, sociālo pakalpojumu tirgus, veselības aprūpe, mājaprūpe, sabiedriskā ēdināšana, ar bērnu aprūpi saistītu pakalpojumu sniegšana varētu radīt jaunas darba vietas nenodarbinātiem romiem, jo īpaši sievietēm; tomēr atkārtoti pauž viedokli, ka sociālo pakalpojumu tirgū ir jāizveido pastāvīga saikne starp pakalpojuma sniedzēju un tā saņēmēju un ka līdz ar to romu nodarbinātības palielināšanās minētajās jomās ir iespējama tikai tad, ja to akceptē sabiedrība, savukārt šāda nodarbinātība arī veicina akceptēšanu sabiedrībā;
30. aicina dalībvalstis veikt attiecīgus pasākumus, lai izskaustu rasu naidu un kūdīšanu uz diskrimināciju un vardarbību pret romiem plašsaziņas līdzekļos un visās komunikāciju tehnoloģijas jomās, un mudina plašsaziņas līdzekļus ieviest labu darbā pieņemšanas praksi, kas atspoguļotu iedzīvotāju sastāvu kopumā;
31. atzīmē, ka romu sievietes bieži vien ir nodarbinātas ēnu ekonomikā un viņu nodarbinātības rādītāji ir ārkārtīgi zemi, un uzskata, ka, lai pārvarētu vairākkārtējo diskrimināciju, augsto bezdarbu un nabadzību, ir jāīsteno mērķtiecīga politika, kurā galvenā uzmanība ir pievērsta tam, lai romu sievietēm nodrošinātu reālu piekļuvi darba tirgum, kas ir priekšnoteikums viņu statusa uzlabošanai sabiedrībā un ģimenē;
32. uzskata, ka romu sieviešu nodarbinātība ir jāveicina arī, īstenojot uz nodarbinātību orientētas sociālā atbalsta shēmas un sniedzot atbilstīgu apmācību un specializācijas iespējas, lai romu sievietes sagatavotu ilgtermiņa darbam, kas viņām nodrošinātu iztiku un ļautu darbu savienot ar ģimenes dzīvi; aicina dalībvalstis pieņemt pasākumus, ar kuriem palīdzētu palielināt romu bērnu aprūpes iespējas pat tādā gadījumā, ja bērna māte mājās kopj citus bērnus;
33. uzsver, ka labāki mājokļi un veselības aprūpes pakalpojumi varētu uzlabot romu sieviešu piekļuvi darba tirgum un palielinātu viņu izredzes uz ilgtermiņa darbu;
34. norāda, ka sociālajai un nodarbinātības politikai ir jāveicina iedzīvotāju personiskais potenciāls, jāapmierina viņu vajadzības un jārada jaunas iespējas, lai nodarbinātu vecāka gadagājuma cilvēkus, invalīdus un mazturīgos, mazkvalificētos cilvēkus, tostarp romus;
35. norāda, ka pret romu sievietēm vērstā vairākkārtējā diskriminācija ir jāietver un konkrēti jārisina arī tajā politikā, kas ir izstrādāta romu sievietēm un kam varētu būt divējāda, ilgtermiņā labvēlīga ietekme uz viņām un uz citiem ģimenes locekļiem, jo īpaši bērniem;
36. nepiekrīt viedoklim, ka subsidijas, kas paredzētas, lai ilgstošajiem bezdarbniekiem (tostarp daudziem romiem) palīdzētu atrast darbu, neraugoties uz to, vai tās tiek maksātas darba devējiem vai darba ņēmējiem, pārākājā neitrālas konkurences principu, jo romu reintegrēšana ir sociālās politikas mērķis, kura īstenošanai ir jāizveido subsidētas darba vietas; uzskata, ka darba vietu subsidēšana darba tirgū, lai reintegrētu romu darba ņēmējus, ir vēlāmāka par ilgtermiņa bezdarba subsidēšanu;
37. atzīst, ka atsevišķi tradicionālie romu nodarbošanās veidi, piemēram, māksla un amatniecība, var palīdzēt saglabāt šai kopienai raksturīgās iezīmes un uzlabot tās materiālo stāvokli un sociālās integrācijas līmeni, un uzskata, ka ir vēlams atbalstīt atsevišķus specifiskus profesionālās darbības veidus;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Cīņa par izdzīvošanu atstumtībā no sabiedrības

38. atzīmē, ka, salīdzinot ar citām Eiropas Savienības kultūrām, romiem ir raksturīga spēcīga ģimenes tradīcija; konstatē, ka sabiedrībā ir izveidojies romu ģimeņu tēls, kam raksturīgs uzsvars uz tradicionālajām dzimumu lomām, liels bērnu skaits, vairāku paaudžu dzīvošana kopā, tendence radniekiem dzīvot tuvu līdzās un izteikta attiecību kopšana; tādēļ uzskata, ka līdz ar to romu ģimeņu palīdzībai izstrādātajām ES un dalībvalstu programmām pamatā ir jābūt šim dabiskajam atbalsta tīklam;

39. uzsver romu unikālo kultūras vērtību saglabāšanas un atzīšanas nozīmi, lai aizsargātu viņu identitāti un mazinātu aizspriedumus pret šo mazākumtautību, un tādēļ uzskata, ka dalībvalstīm un Komisijai ir aktīvāk jāatbalsta romu garīgā kultūra;

40. atbalsta Eiropas Sociālo lietu un ekonomikas komitejas atzinumu, ka romu sieviešu stāvoklis ģimenes hierarhijā ir zems, ka viņas precas agri, bieži cieš no vardarbības ģimenē un bieži kļūst par prostitūcijas un cilvēku tirdzniecības upuriem;

41. tādēļ uzskata, ka ES un dalībvalstu ar romiem saistītām programmām jābūt virzītām uz romu kopienu locekļu, jo īpaši sieviešu, individuālu emancipāciju no tradicionālās hierarhijas un sociālekonomisku neatkarību;

42. norāda, ka romu bērnu tendence agri pamest skolu atstāj nelabvēlīgu iespaidu uz viņu izglītības līmeni, sociālo integrāciju un iespējām darba tirgū, bet romu sieviešu gadījumā — viņu fiziskās un psiholoģiskās veselības stāvoklis un tendence agri pamest skolu — negatīvi ietekmē arī viņu bērnu veselības stāvokli un izglītošanu, tādējādi veicinot viņu sociālo atstumtību; tādēļ uzsver, cik svarīgi ir pakalpojumi, kas veicina izpratni, nodrošinot informāciju romu sievietēm;

43. mudina dalībvalstis garantēt, ka pašreizējais un turpmākais tiesiskais regulējums ietvers noteikumus romu sieviešu dažādu formu diskriminācijas novēršanai un izbeigšanai, lai uzlabotu viņu sociālekonomisko statusu un nodrošinātu viņām piekļuvi augstas kvalitātes veselības aprūpei, bērnu aprūpei un izglītībai, kas ir priekšnosacījums viņu nodarbinātībai;

44. uzskata, ka integrācijas process jāsāk agrīnā vecumā, lai efektīvi nodrošinātu alternatīvas nabadzībai un sociālajai atstumtībai; tāpēc jānodrošina iestāžu sistēma sociāliem un izglītības pasākumiem bērniem un ģimenēm kopienās, kas atbilstu reģionālām un personīgām vajadzībām, nodrošinot vienlīdzīgu piekļuvi augstas kvalitātes pakalpojumiem; tādēļ aicina Komisiju sniegt īpašu atbalstu programmām, kas paredzētas romu bērnu agrīnai integrācijai visās valstīs, kurās ir pieejami Eiropas Savienības resursi, piemēram, Pirmspievienšanās atbalsta instruments vai struktūrfondi un Kohēzijas fonds;

45. atzīmē, ka pārmērīgi daudzi romu bērni nonāk palīgskolās un to, ka daudzi no viņiem šajās skolās atrodas bez pamatojuma, pārsvarā diskriminācijas dēļ; vērs uzmanību, ka bērnu, kuri ir nelikumīgi noteikti par bērniem ar garīgiem traucējumiem, ievietošana palīgskolās ir diskriminācija un ir nopietns pārkāpums pret viņu pamattiesībām uz kvalitatīvu izglītību, un rada grūtības turpmākajā mācību procesā un darba meklējumos, iespējams, rada lielāku pasivitāti darba tirgū, vienlaikus veidojot slogu valstu budžetiem;

46. atbalsta Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumā iekļauto ieteikumu par to, ka mazu bērnu attīstības interesēs ir nepieciešamas kompleksas palīdzības formas, kas ir vērstas uz visu ģimeni, bet vienlaikus, atbalstot ģimenes vajadzības, nodrošina pielāgotu praktisko palīdzību, piemēram “droša sākuma” programma;

47. atbalsta Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumā iekļauto viedokli, ka romu kopienai — sakarā ar grupas demogrāfiskajām iezīmēm — ir asimetriska piekļuve sociālajiem pabalstiem; uzsver, ka sociālie pabalsti ir paredzēti tam, lai atvieglotu slogu vai līdzekļu trūkumu gadījumos, kas saistīti ar individuālām situācijām cilvēka dzīvē, pienākumu uzņemšanos par bērnu aprūpi un citām sociāli lietderīgām saistībām;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

48. atbalsta Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumā iekļauto ieteikumu par to, ka, lai veicinātu līdzdalību oficiālajā darba tirgū, jāsniedz papildu atbalsts tiem, kuri maina darba vietas; uzsver — jānodrošina, lai legāls darbs būtu izdevīgs gan darba ņēmējiem, gan darba devējiem;

49. uzsver, ka daļa no aktīvās dzīves, ko romi ir pavadījuši atstumtības stāvoklī, liedz viņiem piekļuvi veselības aprūpes pakalpojumiem un ir iemesls sarežģītai situācijai mūža nogalē un darba gaitu uzsākšanai agrīnā vecumā, biežajam bezdarbam, kā arī neaizsargātībai darba attiecībās, ēnu ekonomikas jomā veiktajam “neredzamajam darbam”, kas bieži ir fiziski ļoti smags, un par šādiem nodarbinātības periodiem nav iespējams saņemt pensiju, — visi šie apstākļi liedz romiem saņemt pienācīgas pensijas un baudīt cilvēka cienīgas vecumdienas;

50. iesaka Komisijai uzņemties iniciatīvu, lai noteiktu efektīvākos Eiropas Savienības lielākās mazākumtautības sociālās, ekonomiskās un kultūras integrācijas atbalsta veidus, un uzsver nepieciešamību Komisijai un dalībvalstu valdībām sadarboties, lai veiktu konkrētas darbības nolūkā risināt romu sarežģītās starptautiskās problēmas;

Secinājumi

51. uzskata, ka romu valodas un kultūras saglabāšana ir Kopienas vērtība; tomēr neatbalsta ideju par to, ka romiem būtu jābūt bezpavalstnieku “Eiropas nācijas” locekļiem, jo tā dalībvalstis atbrīvotu no atbildības un radītu pamatu apšaubīt integrācijas iespējamību;

52. vērš dalībvalstu uzmanību uz to, ka, pieņemot pārāk stingrus noteikumus attiecībā uz romu kopienām, pastāv risks vēl vairāk pasliktināt šīs mazākumtautības jau tā ārkārtīgi sliktu stāvokli un apdraudēt viņu integrācijas iespējas;

53. aicina Komisiju un dalībvalstis strādāt kopā ar nevalstiskām organizācijām (NVO), romu kopienām un vadītājiem, lai izstrādātu kopīgi pieņemamu un ciešā partnerībā īstenojamu plānu romu sociālai integrācijai;

54. aicina dalībvalstis izstrādāt un īstenot projektus, kas paredzēti negatīvo stereotipu par romiem apkarošanai visos līmeņos un kurus var finansēt no struktūrfondiem un Kohēzijas fonda, kā arī no tādām īpašām programmām kā *Progress* un tādām iniciatīvām kā “2008. — Eiropas starpkultūru dialoga gads” un nākamā “2010 — Eiropas nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanas gads”;

55. atzīmē, ka, lai arī paplašināšanās procesā romu sociālā un ekonomiskā stāvokļa uzlabošanai tika pievērsta liela uzmanība, panākumi šajā jomā lielākoties ir ierobežoti; aicina dalībvalstis un Komisiju pārskatīt iepriekšējās un spēkā esošās programmas un iniciatīvas un novērtēt to rezultātus; uzskata, ka Eiropas Savienībai ir pienākums labāk un ciešākā sadarbībā koordinēt sociālās integrācijas instrumentus un tam jāpalīdz nabadzības apkarošanā, romu piekļuves veicināšanā labākai, ilgstošākai un stabilākai nodarbinātībai, jāatbalsta centieni efektīvāk nodrošināt sociālās integrācijas un aizsardzības sistēmas, kā arī tam jābūt līdzeklim politiskās pieredzes analizēšanai un abpusējam izglītošanās procesam un sistēmas izveidei labākās prakses saskaņotai analīzei;

56. aicina Komisiju īpaši izvērtēt katras tās nozares politikas mērķu un instrumentu ietekmi uz romiem, kā arī izstrādāt saskaņotu politisku stratēģiju un panākt augsta līmeņa koordināciju; aicina Komisiju lūgt dalībvalstis ziņojumos par integrētajiem indikatoriem un sociālās integrācijas koordinēšanas atvērto metodi vēltīt uzmanību romu stāvokļa maiņai; aicina Komisiju uzraudzīt diskriminācijas apjomus, regulāri attiecībā uz romiem novērtēt pārmaiņas izglītības, nodarbinātības, sociālajā, veselības un mājokļu jautājumu situācijā dalībvalstīs un pievienošanās valstīs;

57. aicina Komisiju lūgt dalībvalstīm pēc iespējas drīzāk izstrādāt skaidru nelabvēlīgo grupu, tostarp darba tirgū aktīvo romu nodarbinātības politiku, nosakot atbalsta pasākumus koordinētas integrācijas darba tirgū veicināšanai, pasākumus, kas palīdzētu apkarot sociālās nodrošināšanas sistēmas radītās atkarības sekas;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

58. aicina Komisiju sadarboties ar dažādām starptautiskajām organizācijām un atbalstīt ekspertu akadēmiskā tīkla izveidi jautājumos par romiem, kas, veicot izpēti, analīzi, vācot pierādījumus un izstrādājot ieteikumus, sagatavotu zinātniskus datus un sniegtu atbalstu, lai analizētu jautājumus, kas saistīti ar romu integrāciju, lemtu par darba kārtību šajā jomā, atbilstoši padziļinātā veidā aprakstītu romu problēmas, pamatojoties uz šo organizāciju sagatavotajiem ziņojumiem, kā arī sagatavotu vispārēju ES novērtējumu vismaz reizi divos gados;

59. kritizē dalībvalstis, kas vēl nav ratificējušas Eiropas Padomes 1995. gada Mazākumtautību aizsardzības pamatkonvenciju; aicina šīs dalībvalstis steidzami ratificēt šo konvenciju; aicina tās dalībvalstis, kas saistībā ar pamatkonvenciju ir pieņēmušas ierobežojošas deklarācijas, kas negatīvi ietekmē romu kā mazākumtautības atzīšanu, atsaukt šīs deklarācijas;

60. iesaka dalībvalstīm:

a) izveidot ES līmeņa ekspertu grupu, kurā būtu arī romu pārstāvji, lai koordinētu dalībvalstu stratēģiju attiecībā uz romiem un ES fondu izmantošanu tās veicināšanai;

b) dībināt partnerattiecības starp dažādām organizācijām, kas pārstāv romu intereses, un attiecīgajām valsts iestādēm;

c) izmantot tādas instrumentus kā koncesijas kredītu vai valsts pabalstus un, plānojot lauku saimniecību subsīdijas, par būtisku mērķi noteikt tādu apstākļu nodrošināšanu romu pilsoņiem, kuros viņi var nopelnīt iztikas līdzekļus, nodarbojoties ar lauksaimniecību; tādējādi viņi varētu, papildus algotam darbam lauksaimniecībā vai tā vietā, meklēt novatoriskus lauksaimniecības darba veidus, tostarp veidojot sabiedriskos kooperatīvus, šādi pamatojot nepieciešamo līdzekļu piešķiršanu;

61. uzskata, ka dažās dalībvalstīs pie mērķgrupām (apmetnēs vai to daļās) efektīvi var vērsties, izmantojot "daudzējādā ziņā nelabvēlīgas situācijas" definīciju, bet ka, izmantojot šo mērķgrupu, ir sarežģīti sasniegt mazākas vienības, piemēram, ģimeni vai personu;

62. tomēr uzskata, ka jāizstrādā tiesiski nosacījumi brīvprātīgas un anonīmas datu vākšanas uzsākšanai un salīdzināmas datu bāzes izveidei, atbilstoši ņemot vērā datu aizsardzību un cilvēktiesību aizsardzības noteikumus, neizmantojot metodes, kas aizskar cilvēka cieņu; uzskata, ka Komisijai jārikojas, lai īstenotu nepieciešamās izmaiņas likumdošanā;

63. aicina Komisiju pēc neatkarīgas iestādes veiktas analīzes veicināt labāko praksi kopuma izstrādi, pārbaudi un apstiprināšanu attiecībā uz romiem paredzētajām programmām, tostarp jautājumos par mājokļiem, izglītību un nodarbinātību;

64. uzskata, ka datu bāzes izveide nav alternatīva, bet priekšnosacījums novērtēšanas sistēmai, ar kuras palīdzību var izvērtēt pozitīvo pieredzi apmaiņas un resursu izmantošanas ietekmi; uzskata, ka šim nolūkam ir nepieciešama indikatoru sistēma, kas aptver visas dzīves jomas, ko iespējams izmantot ikvienam un kas papildus programmu ieguldījumu un rezultātu indikatoriem ir saistīta arī ar sociālā rezultāta izmantošanu un ietekmes indikatoriem, ietverot nosacījumu finansējumam; tādēļ iesaka Komisijai šo indikatoru sistēmu ieviest struktūrfondu pamatregulas ietvaros un noteikumus attiecībā uz citiem subsīdiju veidiem;

65. iesaka Komisijai noteikt saskaņotākus un vienotākus sagaidāmos rezultātus attiecībā uz visām no ES resursiem finansētajām attīstības programmām, no kurām iespējams pieprasīt atskaiti par romu sociālās izstumšanas novēršanu vai izmaiņām šajā jomā; uzskata, ka dalībvalstij un ES iestādēm ir jāizvērtē visi pasākumi, kas ir finansēti no struktūrfondu un Kohēzijas fonda, no ietekmes, ko programma atstāj uz romu sociālo integrāciju, aspekta; iesaka arī attiecībā uz visām programmām atlases posmā noteikt par prioritāriem tos pasākumus, kuru mērķis ir arī uzlabot īpaši nelabvēlīgās apmetnēs dzīvojošu un nabadzīgu, kā arī nenodarbinātu romu stāvokli;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

66. aicina Komisiju sadarbībā ar katru dalībvalsti izstrādāt un īstenot plaši pieejamu, regulāru informācijas kampaņu, kas paredzēta plašai sabiedrībai un romiem, par dalībvalstu programmām romu dzīves apstākļu uzlabošanai un par to īstenošanas gaitu;
67. aicina Komisiju veikt regulāru to pasākumu un darbību uzraudzību, kas paredzētas romu situācijas uzlabošanai darba tirgū, kā arī uzraudzīt šo pasākumu un darbību ietekmi;
68. vēlētos, lai ES lēmumu pieņēmēju rīcībā ir "mērķtiecīgas" programmas, kurās tiktu iesaistīti ar eksperti, kuri pārstāvētu šajā jomā pieredzējušas organizācijas un sniegtu atbalstu un konsultācijas, lai līdzsvarotu grūtības, ar ko romi sastopas izglītības un kvalifikācijas jomā; uzskata, ka dalībvalstīm, piešķirot ES, kā arī savus līdzekļus, gadījumos, kad tiek pieņemts lēmums par jomu, kas nav agrīnās attīstības un sabiedriskās izglītības joma, finansēšanu, jāaplūko, vai pašvaldību iestādes, organizācijas u. c., kuras ir pieteikušas atbalsta saņemšanai, ir izpildījušas segregācijas novēršanas saistības;
69. aicina Komisiju mudināt valsts iestādes pārtraukt diskriminējošo romu graustu rajonu iedzīvotāju izlikšanas no mājām praksi un tā vietā izstrādāt konkrētus dzīvokļu celtniecības projektus ar Komisijas, Pasaules Bankas un ar romiem saistīto NVO tehniskās pieredzes un pārraudzības mehānismu atbalstu; uzskata, ka lauku apvidos dzīvojošo romu mājokļa problēmām jābūt prioritātei un jāklūst par jautājumu, kam tiek veltīta īpaša uzmanība un rīcība;
70. aicina Komisiju īpašu uzmanību veltīt ne tikai pilsoniskās sabiedrības organizācijām, bet arī romu pašorganizēšanās iespējām un atbalsta sniegšanai integrācijas politikai, lai atbalstītu kopienu attīstību, jo īpaši ar tādu projektu palīdzību, ar kuriem tiek palielināta romu līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesā un viņu atbildība par lēmumiem, kas pieņemti sadarbībā ar viņiem;
71. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar NVO, kas saistīti ar romiem, izvērtēt pašreizējos politikas virzienus un programmas, lai gūtu mācību no projektiem, kas nebija izdevušies;
72. aicina Komisiju atbalstīt ar romiem saistītās nevalstiskās organizācijas gan ES, gan dalībvalstu un vietējā līmenī, lai uzraudzītu romiem paredzēto politikas virzienu un programmu īstenošanu, kā arī Kopienā nodrošināto izglītību attiecībā uz demokrātiju un cilvēktiesībām;
73. ierosina Komisijai un dalībvalstīm izveidot ES līmeņa forumu, kurā sabiedriskās kustības, arodbiedrības, romus un viņu intereses pārstāvošās NVO varētu pastāvīgi apspriesties, izstrādājot virzienus un apmainoties ar labu praksi, lai sekmētu koordinētu pieeju ES līmenī;
74. aicina dalībvalstis būt aktīvākām, veicinot darbavietu pārcelšanu uz romu kopienu apdzīvotām vietām, kā arī veicinot romu pārvietošanos uz turieni, kur ir darbs;
75. atgādina dalībvalstīm un Komisijai, ka, lai arī sociālajiem pabalstiem ir ļoti nozīmīga loma tādu nelabvēlīgos apstākļos dzīvojošu kopienu kā romi atbalstīšanā un stiprināšanā, svarīgi ir arī sekmēt romu spējas palīdzēt pašiem sev; uzskata, ka ilgtermiņa mērķim jābūt nevis atkarības, bet gan neatkarības kultūrai;
76. uzskata, ka daudz lielāka prioritāte ir jāpiešķir nodrošināšanai ar darbu uz vietas un uzņēmējdarbības un vietējo amatnieku darba veicināšanai, kā arī pamatiemaņu attīstīšanai, lai to paveiktu, tādējādi nodrošinot lielāku labklājību un pašvērtības apziņu;

*

* *

77. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Ar naftu saistīto problēmu risināšana

P6_TA(2009)0118

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par ar naftu saistīto problēmu risināšanu (2008/2212(INI))

(2010/C 87 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. janvāra paziņojumu “Energētikas politika Eiropai” (COM(2007)0001),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. jūnija paziņojumu “Saskaroties ar naftas cenu pieauguma problēmu” (COM(2008)0384),
- ņemot vērā Padomes 1973. gada 24. jūlija Direktīvu 73/238/EEK par pasākumiem, kas veicami, lai mazinātu sekas, ko rada jēlnaftas un naftas produktu apgādes grūtības ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 1977. gada 7. novembra Lēmumu 77/706/EEK par Kopienas mērķi samazināt patēriņu no primārās enerģijas avotiem jēlnaftas un naftas produktu piegādes grūtību gadījumā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 24. jūlija Direktīvu 2006/67/EK, ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra priekšlikumu Padomes direktīvai par dalībvalstu pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves (COM(2008)0775),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu “Otrais stratēģiskais enerģētikas pārskats — ES energoapgādes drošības un solidaritātes rīcības plāns” (COM(2008)0781),
- ņemot vērā 2008. gada 12. novembra Zaļo grāmatu “Ceļā uz drošu, ilgtspējīgu un konkurētspējīgu Eiropas enerģētikas tīklu” (COM(2008)0782),
- ņemot vērā savu 2007. gada 15. februāra rezolūciju par energoresursu cenu pieauguma makroekonomisko ietekmi ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā savu 2005. gada 29. septembra rezolūciju par atkarību no naftas ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā savu 2008. gada 19. jūnija rezolūciju par augošo degvielas cenu izraisīto krīzi zivsaimniecības nozarē ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2008. gada 15. un 16. oktobra sanāksmē pieņemtos prezidentvalsts secinājumus par energoapgādes drošību,

⁽¹⁾ OV L 228, 16.8.1973., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 292, 16.11.1977., 9. lpp.

⁽³⁾ OV L 217, 8.8.2006., 8. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 287 E, 29.11.2007., 548. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 227 E, 21.9.2006., 580. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0308.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- ņemot vērā Eiropadomes 2008. gada 19. un 20. jūnija sanāksmē pieņemtos prezidentvalsts secinājumus par augsto pārtikas un naftas produktu cenu ietekmi uz politiku,
 - ņemot vērā Starptautiskās enerģētikas aģentūras (IEA) publikāciju "World Energy Outlook 2008",
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 14. janvāra izpētes atzinumu, kurā aplūkota ar naftu saistīto problēmu risināšana ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas, Ekonomikas un monetārās komitejas, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A6-0035/2009),
- A. tā kā, lai garantētu energoapgādes drošību, turpmākajās desmitgadēs visā Eiropā arvien lielāka uzmanība būs jāpievērš energoapgādes veidu un enerģijas avotu diversifikācijai, enerģijas taupīšanai un energoefektivitātei;
- B. tā kā arvien vairāk ir vajadzīgs steidzami izstrādāt saskaņotu un vispusīgu Kopienas enerģētikas politiku, lai apstākļos, kad Eiropas Savienībā pieaug atkarība no importa, garantētu energoapgādes drošību;
- C. tā kā nafta pieder pie izsmeļamajiem resursiem;
- D. tā kā 2007. gadā ar Eiropas Savienībā un Norvēģijā iegūto naftu vēl bija iespējams apmierināt vairāk nekā 30 % iekšzemes pieprasījuma;
- E. tā kā daļa naftas resursu, tostarp arī viegli iegūstamu, daudzās pasaules valstīs sakarā ar vides politikas pasākumiem vai resursu pārvaldības principiem pašlaik nav pilnībā pieejama un tā kā izejvielu un materiālu izmaksu vispārēja pieauguma dēļ naftas ieguves izmaksas kopš 2005. gada ir divkāršājušās;
- F. tā kā saskaņā ar Amerikas Savienoto Valstu Enerģētikas informācijas pārvaldes (*U.S. Energy Information Administration*) aprēķiniem naftas pieprasījums pasaulē 2030. gadā būs vairāk nekā par trešdaļu lielāks nekā 2006. gadā, pieprasījums Eiropas Savienībā no 2005. līdz 2030. gadam palielināsies vidēji par 0,25 % gadā, galvenokārt sakarā ar pieprasījuma pieaugumu transporta nozarē, un tādējādi 2030. gadā Eiropas Savienībā naftas pieprasījuma procentuālā daļa primārās enerģijas pieprasījumā būs 35 %;
- G. tā kā līdz 2030. gadam Eiropas Savienības atkarība no naftas importa pieaugs līdz 95 % un vienlaikus palielināsies konvencionālo naftas rezervju koncentrācija t.s. stratēģiskās elipses valstīs, un, pieaugot pieprasījuma konkurencei, varētu rasties energoapgādes problēmas;
- H. tā kā ir gaidāms, ka naftas cenas ilgtermiņā palielināsies;
- I. tā kā inflācijas kāpums, ko izraisīja straujš naftas un būtiskāko izejvielu cenu pieaugums, ir samazinājis pirkjspēju;
- J. tā kā 2008. gadā novērotās cenu svārstības nav izskaidrojamas tikai ar attiecīgā brīža pieprasījumu un piedāvājumu un tā kā šīs svārstības negatīvi ietekmē tautsaimniecību;

⁽¹⁾ OV C 182, 4.8.2009., 60. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

K. tā kā jaunu ieguldījumu instrumentu izveide naftas un citu būtiskāko izejvielu tirgū ir pastiprinājusi šo izejvielu cenu svārstības un tā kā enerģijas tirgos ir jāpanāk lielāka pārredzamība,

1. norāda, ka energoapgādes drošība ir atkal kļuvusi par centrālo jautājumu iepriekšminētajā Komisijas paziņojumā par otro stratēģisko enerģētikas pārskatu; tomēr pauž nožēlu, ka Komisija nav guvusi mācību no ekonomiskās krīzes, kura atklāja, ka risinājumus attiecībā uz energoapgādes drošumu, dalībvalstu savstarpēju solidaritāti, nodarbinātību un sociālajām, vides un ekonomiskajām vajadzībām ir iespējams panākt, tikai pilnībā mainot Eiropas Savienības enerģētikas politiku; pauž nožēlu arī par to, ka nav vērojama skaidra vēlme panākt turpmāku enerģētikas politikas un struktūru attīstību;

2. uzsver, ka līdzās īstermiņā īstenojamiem energoapgādes nodrošināšanas pasākumiem ir jāņem vērā arī ilgtermiņa perspektīva;

3. aicina Komisiju, izstrādājot likumdošanas priekšlikumus, pastiprināti analizēt arī ierosināto pasākumu netiešo ietekmi uz energoapgādes drošumu un izmaksām;

Pašreizējo resursu izmantošana

4. konstatē, ka saskaņā ar dažādām aplēsēm arī nākotnē būs iespējams iegūt pietiekami daudz naftas, lai apmierinātu pieprasījumu, tomēr jaunās ieguves metodes, visticamāk, paaugstinās naftas cenu; konstatē, ka tādēļ tiks stimulēti enerģijas taupības pasākumi un tiks atbalstītas alternatīvās degvielas, kā, piemēram, otrās paaudzes biodegviela un ūdeņradis, kā arī elektroautomobiļi; turklāt jāuzlabo arī investīciju nosacījumi, un šajā sakarībā uzsver arī to, ka noturīgi augstā naftas pieprasījuma rezultātā piedāvājums arvien vairāk tuvojas maksimālajai iespējamajai robežai;

5. norāda, ka nav īsti skaidrs, kad un kādā mērā izveidosies plaša starp arvien pieaugošo pieprasījumu un piedāvājuma samazināšanos; pauž bažas par to, ka šī neskaidrība arvien lielākā mērā izpaudīsies naftas cenu svārstībās; tādēļ pauž pārliecību, ka jācenšas stingri īstenot visus pasākumus, ar kuriem ir iespējams samazināt naftas pieprasījumu;

6. atbalsta Komisijas priekšlikumu par īstermiņa pasākumu īstenošanu, lai vajadzības gadījumā mazinātu strauju naftas cenu kāpumu; aicina dalībvalstis sniegt finansiālu atbalstu ieguldījumiem alternatīvajos enerģijas avotos, piemēram, atjaunojamā enerģijā, un uzskatīt par prioritāriem patērētāju izpratnes veicināšanas pasākumus, ar kuriem tiktu veicināta energoefektīvu preču un pakalpojumu iegāde, lai tādējādi ilgtermiņā samazinātu izmaksas, kā arī nākotnē mazinātu naftas krājumu samazināšanās ietekmi;

7. prasa pastiprināt centienus darīt komerciāli pieejamus nekonvencionālus naftas resursus, tādējādi veicinot diversifikāciju, ja tiek attīstīti un pielietoti apkārtējai videi nekaitīgāki ieguves paņēmieni; uzsver, ka priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 98/70/EK attiecībā uz benzīna, dīzeļdegvielas un gāzeļļas specifikācijām un ievieš mehānismu autotransporta līdzekļos lietojamās degvielas radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju kontrolei un samazināšanai, groza Padomes Direktīvu 1999/32/EK attiecībā uz tās degvielas specifikācijām, kuru lieto iekšējo ūdensceļu kuģos, un atceļ Direktīvu 93/12/EEK (COM(2007)0018), ierosinātā pieeja attiecībā uz ES tirgū laisto degvielu siltumnīcefekta gāzu emisijas aprites ciklu naftas nozarei radīs patiesu stimulu samazināt negatīvo ietekmi uz klimatu, uzlabojot ieguves paņēmienus;

8. uzskata, ka ir jāierobežo naftas un citu ar ievērojamām oglekļa emisijām saistītu enerģijas avotu izmantošana, gan paaugstinot energoefektivitāti, gan pārejot uz oglekļa emisiju ziņā neitrālākiem risinājumiem, piemēram, kodolenerģiju vai no atjaunojamiem avotiem iegūtu enerģiju;

9. uzskata, ka pašreizējo rezervju izmantošanu arvien vairāk kavē politiski faktori, tostarp politiskā nestabilitāte, nepietiekama tiesiskā aizsardzība, tāpat arī ar vides politiku saistīti pasākumi un resursu pārvaldība; tādēļ aicina Komisiju visos līmeņos nodrošināt intensīvāku dialogu ar naftas ieguvējvalstīm un censties rast pragmatiskus, abu pušu interesēm atbilstošus konfliktu risinājumus;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

10. aicina Komisiju īstenot dialogu ar naftas koncerniem un ieguvējvalstīm, lai meklētu iespējas, kā nodrošināt stabilākas investīcijas, neraugoties uz cenu un peļņas svārstībām;
11. cer, ka naftas uzņēmumi ieguldīs būtisku pēdējā laikā gūtās peļņas daļu jaunu naftas rezervju izpētē un apguvē, energotaupīgu tehnoloģiju veicināšanā un pētījumos par naftas aizstājējiem (it īpaši saistībā ar transportlīdzekļiem);
12. prasa nodibināt dinamiskākās un abpusēji izdevīgas attiecības starp Eiropas Savienību un naftas ieguvējvalstīm ar mērķi nodrošināt stabilitāku un vienmērīgāku naftas piegādes un cenu noteikšanas vidi, kas atbilstu visu iesaistīto pušu un pasaules ekonomikas interesēm;
13. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu uzsākt starptautisku politisku dialogu, rīkojot augstākā līmeņa sanāksmi, kurā būtu iesaistītas naftas patērētājvalstis un naftas ražotājvalstis, lai izveidotu pamatu līdzsvārotai piedāvājuma un pieprasījuma attiecībai naftas tirgū un novērstu to, ka naftas ražotājvalstis mākslīgi uztur augstas cenas;

Tirgus pārredzamība un cenu veidošanās

14. pauž bažas par 2008. gadā novērotajām pieaugošajām naftas cenu svārstībām, kam ir negatīva ietekme uz visu Eiropas Savienības ekonomiku un uz patērētājiem;
15. uzskata, ka naftas cenu svārstības ir saistītas ar pieaugošo naftas pieprasījumu, naftas rezervju pakāpenisku izsmelšanu, demogrāfiskajām pārmaiņām un pilsētu attīstības tendencēm, it īpaši jaunajās tirgus ekonomikas valstīs, kur caurmēra ienākumu palielināšanās rada pieprasījuma pieaugumu, kā arī ar spekulācijām izejvielu tirgos un ar pasaules ekonomikas cikliem; uzsver, ka sakarā ar ASV dolāra vērtības samazināšanos naftu un citas izejvielas aizvien vairāk izmanto portfeļa diversifikācijai;
16. pauž bažas par spēcīgajām naftas cenu svārstībām un to ietekmi uz ekonomisko un finansiālo stabilitāti; atzīst, ka aktīva naftas un citu energoproduktu tirgus darbība rada labumu, tomēr prasa Komisijai un dalībvalstīm nodrošināt enerģijas tirgos vislielāko iespējamo pārredzamību;
17. atzīst, ka minētās cenu svārstības nodara kaitējumu arī naftas eksportētājvalstu tautsaimniecībai un ka tādēļ naftas cenu stabilizācija ir abu pušu interesēs;
18. atzinīgi vērtē Komisijas 2008. gada 13. jūnija paziņojumu "Saskaroties ar naftas cenu pieauguma problēmu" un piekrīt tajā paustajām bažām par nesen vērotajām naftas cenu svārstībām un to negatīvo ietekmi uz inflāciju, konkurētspēju, tirdzniecību un ekonomisko izaugsmi;
19. uzskata, ka pēdējos astoņos gados naftas cenu pieauguma galvenais iemesls ir bijis strauji augošais pieprasījums, kura dēļ radušās ar naftas ieguvī, transportēšanu un pārstrādi saistītas grūtības, savukārt daži naftas oligarhi negaidīti strauji guvuši lielu peļņu; atzīst, ka naftas cenu attīstību ir pastiprināti ietekmējis ievērojams izejvielu cenu pieaugums un spekulatīvi darījumi finanšu tirgos;
20. uzsver, ka prioritāte jāpiešķir konkurences uzraudzībai naftas un naftas produktu pārstrādes un tirdzniecības jomā, un ka ir vajadzīgi pārredzamāki dati par pārdošanai paredzētās naftas krājumiem;
21. uzskata — lai stabilizētu naftas cenas, ir noteikti jāuzlabo tirgus pārredzamība; aicina Komisiju iesniegt Parlamentam un Padomei attiecīgus priekšlikumus; norāda, ka pārredzamība nekavējoties jāuzlabo arī ieguvējvalstīs un pārredzamā veidā it īpaši jāpublisko arī ieguves apjomi un rezervju līmenis; aicina Komisiju un dalībvalstis, risinot dialogu ar ieguvējvalstīm, censties panākt lielāku pārredzamību;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

22. šajā sakarībā atzinīgi vērtē iepriekšminētajā Komisijas paziņojumā iekļauto ierosinājumu izpētīt, kādi būtu ieguvumi un izmaksas, ja reizi nedēļā tiktu publicēta informācija par krājumu apmēru; aicina Komisiju izmantot šā pētījuma rezultātus turpmākajos likumdošanas priekšlikumos par naftas krājumiem; vienlaikus uzsver, ka pārredzamība šajā kontekstā ir jāpanāk visā pasaulē;

23. norāda, ka naftas produktu atšķirīgās tehniskās specifikācijas galvenajās importētājvalstīs rada tirgus sadrumstalotību, kas piegāžu iztrūkuma gadījumā var izraisīt strauju cenu pieaugumu; aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem par iespējām likvidēt šādus tirgus pieejamības ierobežojumus;

24. uzskata, ka stratēģiskās rezerves ir nepieciešamas tādēļ, lai risinātu "fiziskas" problēmas, kas radušās saistībā ar piegāžu iztrūkumu; pamatojoties uz to, kā arī ilgtspējīgas budžeta politikas dēļ noraida jebkuru mēģinājumu izmantot stratēģiskās rezerves, lai cīnītos pret naftas cenu svārstībām;

25. uzsver — lai mazinātu mazo uzņēmumu atkarību no naftas cenu svārstībām, ir svarīgi aktīvi rīkoties, lai šiem uzņēmumiem darītu pieejamus jaunus, alternatīvus enerģijas veidus; atzīst, ka mazajiem un vidējiem uzņēmumiem ir svarīga nozīme biodegvielas un citu atjaunojamās enerģijas veidu ražošanā; pauž bažas par to, ka minēto produktu ražošanā un tirdzniecībā joprojām nākas saskarties ar tehniskiem un regulatīviem šķēršļiem, un aicina Komisiju rīkoties, lai atvieglotu šo produktu piekļuvi tirgiem;

26. uzsver, ka efektīvai emisiju tirdzniecības sistēmai un citu plaša profila enerģijas taupīšanas pasākumu pieņemšanai ir jābūt svarīgiem instrumentiem, lai attīstītu vispusīgu un progresīvu energoefektīvu tehnoloģiju un produktu tirgu; uzsver arī to, ka noteikti jāpiemēro princips "maksā piesārņotājs"; atgādina — jo lielāks valstu skaits īsteno līdzīgus politikas pasākumus, jo vairāk samazināsies šo pasākumu ietekme uz nozaru konkurētspēju;

Investīcijas naftas ieguvē un pārstrādē

27. konstatē — lai garantētu energoapgādes drošību, saskaņā ar IEA datiem naftas rūpniecībā līdz 2020. gadam būs nepieciešams investēt vairāk nekā 350 miljardus USD gadā; aicina Komisiju un dalībvalstis savā politikā paredzēt pasākumus, lai stimulētu investīciju veikšanu, it īpaši investīcijas Eiropas Savienībā; uzsver, ka šajā sakarībā svarīga nozīme ir ilgtermiņa investīciju drošumam; tomēr noraida iespēju aizstāt privātās investīcijas un kapitālu ar publiskajiem līdzekļiem;

28. pauž bažas par pašreizējās kredītu krīzes ietekmi uz iespējām investēt naftas rūpniecības nozarē un aicina Komisiju un dalībvalstis veikt saskaņotus centienus, lai pārvarētu krīzi;

29. atzinīgi vērtē to, ka pastiprināta biodegvielu izmantošana transporta nozarē varētu radīt pozitīvu ietekmi uz energoapgādes drošuma uzlabošanu; konstatē, ka tādējādi naftas pārstrādes rūpniecībā būs iespējams panākt konsolidāciju un restrukturizāciju; turklāt konstatē, ka transporta nozarē jāveic arī strukturālie pasākumi naftas pieprasījuma mazināšanai;

30. aicina dalībvalstis un operatorus, neraugoties uz šīm tendencēm, nodrošināt, ka Eiropas Savienības rīcībā joprojām ir pietiekami daudz rezervju, lai pārvarētu problemātiskas situācijas, kas iestājušās, piemēram, dabas katastrofu rezultātā;

31. aicina dalībvalstis, Komisiju un naftas koncernus nodrošināt atbilstošu apmācību speciālistiem, kas vajadzīgi naftas rezervju izpētei un naftas ieguvei;

Transporta ceļi

32. atzinīgi vērtē INOGATE programmā sasniegtos panākumus, it īpaši uzticības veidošanas pasākumus; aicina Komisiju izstrādāt stratēģiju, kurā aplūktas iespējas paredzēt šādiem projektiem atbalsta pasākumus un tos labāk koordinēt;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

33. norāda, cik būtiska nozīme ir labām kaimiņattiecībām starp naftas tranzītvalstīm, kā arī attiecībām starp šīm valstīm un to kaimiņvalstīm, un prasa dalībvalstīm un Komisijai stiprināt centienus šajā jomā;
34. konstatē, ka naftas cauruļvadi neietilpst Eiropas enerģētikas tīklā, un aicina dalībvalstis un Komisiju, ņemot vērā pašlaik aktuālos notikumus, it īpaši vietējās ražošanas samazināšanos, pieaugošo atkarību no importa un vajadzību pēc jaunām transporta iespējām, izskatīt iespēju iekļaut naftas infrastruktūru Eiropas enerģētikas tīklos (TEN-E);
35. aicina Komisiju un dalībvalstis, īstenojot kopējo ārpolitiku, tirdzniecības politiku un drošības politiku, īpaši censties panākt stabilizāciju ieguvējvalstīs, kuras apdraud politiska nestabilitāte, jo stabilitāte veido pamatu investīcijām un labklājībai;
36. uzsver, ka jauniem naftas infrastruktūras projektiem, piemēram, cauruļvadiem Odesa-Gdaņska un Konstanta-Trieste, arī turpmāk jābūt augsti prioritāriem Eiropas nozīmes projektiem;
37. pauž bažas par pirātu darbības pastiprināšanos, kas apdraud starptautisko jūras transportu, tādējādi arī naftas transportu, un atzinīgi vērtē Padomes Vienoto rīcību ⁽¹⁾ saistībā ar to;
38. turklāt pauž bažas par draudiem, ko transportceļiem un stratēģiskajai infrastruktūrai rada terorisms, un aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt dialogu ar attiecīgajām iesaistītajām pusēm;

Transports un ēkas

39. norāda uz energoresursu ietaupīšanas iespējām ēku sektorā, atzīmējot, ka tā būtu iespējams mazināt pieprasījumu pēc tādiem fosilajiem enerģijas avotiem kā nafta un gāze, un atzinīgi vērtē Komisijas un dalībvalstu pašreizējos centienus vēl labāk izmantot šīs iespējas;
40. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības centienus diversificēt enerģijas avotus transporta nozarē; dod priekšroku uz tirgu balstītai pieejai jaunu tehnoloģiju ieviešanā; atzīst, ka cena ir jauno tehnoloģiju konkurētspējas labākais kritērijs; tomēr pauž nožēlu par vērienīgu mērķu trūkumu attiecībā uz iespējām izmantot energoefektīvu, labāk konstruētu un vieglāku transportlīdzekļu potenciālu;
41. pauž šaubas par to, vai pirmās paaudzes biodegvielas vidējā termiņā un ilgtermiņā būs piemēroti naftas aizstājēji; prasa stiprināt centienus saistībā ar sintētisko degvielu izpēti;
42. pauž pārliecību, ka naftas patēriņa pieaugumu transporta nozarē vidējā termiņā un ilgtermiņā būs iespējams mazināt tikai tad, ja Eiropas Savienība un dalībvalstis veiks papildu pasākumus, lai kravu pārvadājumiem un mobilitātei tiktu vairāk izmantoti ilgtspējīgāki transporta veidi, kuri patērē maz naftas vai nepatērē to vispār, piemēram, dzelzceļš vai ūdens transports, kā arī vairākveidu pārvietošanās ķēdes pilsētvidē (pārvietošanās kājām, ar velosipēdu, ar sabiedrisko transportu, ar kopēju transportlīdzekli); turklāt pauž pārliecību, ka ir iespējams panākt ievērojamu enerģijas ietaupījumu, pastiprinot mūsdienīgu satiksmes vadības sistēmu izmantojumu, lai tādējādi gan autosatiksmē, gan gaisa satiksmē, gan ūdens satiksmē samazinātu gaidīšanas laiku un novirzīšanos no maršruta, kā arī veicinot videi draudzīgu loģistiku;

Attiecības ar valstīm, kurās pieaug naftas patēriņš

43. uzskata, ka Eiropas Savienības kopējā ārpolitikā, īstenojot attiecības ar valstīm, kurās strauji pieaug naftas patēriņš, vairāk jāņem vērā enerģētikas politikas jautājumi un ka Eiropas Savienībai jātiecas panākt valsts subvenciju samazinājumu naftas produktiem;

⁽¹⁾ Padomes 2008. gada 10. novembra Vienotā rīcība 2008/851/KDĀP par Eiropas Savienības militāro operāciju ar mērķi palīdzēt Somālijas piekrastē novērst un apkarot pirātismu un bruņotas laupīšanas un atturēt no šādiem nodarījumiem (OV L 301, 12.11.2008., 33. lpp.).

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

44. aicina Komisiju paredzēt kopējā ārpolitikā un tirdzniecības un kaimiņattiecību politikā pasākumus, ar kuru palīdzību visā pasaulē būtu iespējams veicināt saiknes noārdīšanu starp ekonomikas izaugsmi un naftas patēriņu;

45. īpaši norāda, ka Eiropas Savienība vēl nav pienācīgi izskatījusi un pārrunājusi starptautiskās enerģoapgādes drošības globālo pamatnosacījumu izmaiņu ģeopolitisko ietekmi un konsekvences attiecībā uz turpmāko starptautisko reglamentējošo politiku; uzskata, ka valsts mēroga risinājumu vietā ir jāpievēršas jauniem un ciešākiem politiskās un ekonomiskās sadarbības veidiem starp Eiropas Savienību, Amerikas Savienotajām Valstīm, Krieviju un Ķīnu, un šī sadarbība vidējā termiņā būs arī jāinstitucionalizē;

*

* *

46. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Videi nekaitīgāks transports un ārējo izmaksu internalizācija

P6_TA(2009)0119

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par videi nekaitīgāku transportu un ārējo izmaksu internalizāciju (2008/2240(INI))

(2010/C 87 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 8. jūlija paziņojumu “Zaļāks transports” (COM(2008)0433),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 8. jūlija paziņojumu “Ārējo izmaksu internalizācijas ieviešanas stratēģija” (COM(2008)0435),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 8. jūlija paziņojumu “Dzelzceļa radītā trokšņa mazināšanas pasākumi attiecībā uz esošo transportlīdzekļu parku” (COM(2008)0432),
- ņemot vērā 2007. gada 12. jūlija rezolūciju “Eiropas dinamisma saglabāšana — ilgtspējīga attīstība mūsu kontinentā” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 11. marta rezolūciju par ilgtspējīgu transporta politiku Eiropā, ņemot vērā Eiropas enerģētikas un vides politiku ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A6-0055/2009),

⁽¹⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 556. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0087.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- A. tā kā Eiropas Savienības mērķi ir samazināt siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijas par 20 %, no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūt vismaz 20 % no visas enerģijas, kā arī samazināt enerģijas patēriņu par 20 %, turklāt īstenot visus minētos uzdevumus līdz 2020. gadam;
- B. tā kā, lai veidotu videi draudzīgāku transportu, Komisija iepazīstinājusi ar vairākiem priekšlikumiem attiecībā uz cīņu ar klimata pārmaiņām, paziņojumu par ārējo izmaksu internalizāciju visos transporta veidos, paziņojumu par dzelzceļa radītā trokšņa samazināšanu, kā arī vienu konkrētu tiesību akta priekšlikumu par ceļa nodevas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem;
- C. tā kā jau 2006. gadā ar 11. panta 3. un 4. punktu "Eurovignette" direktīvā⁽¹⁾, kurā izdarīti grozījumi 2006. gadā, tika noteikts, ka: "Ne vēlāk kā 2008. gada 10. jūnijā Komisija iesniedz plaši pielietojamu, pārskatāmu un saprotamu modeli visiem transporta veidiem visu ārējo izmaksu, tostarp vides, trokšņu, sastrēgumu un ar veselību saistīto izmaksu, novērtējumam, kas būtu izmantojams kā pamats turpmāko infrastruktūru nodevu aprēķiniem. Šim modelim seko ietekmes analīze, kas raksturotu visu transporta veidu ārējo izmaksu internalizāciju, un stratēģija pakāpeniskai un pārdomātai šā modeļa attiecināšanai uz visiem transporta veidiem. Vajadzības gadījumā līdz ar ziņojumu un modeli iesniedz priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas turpmāku pārskatīšanu.";
- D. tā kā izmaksu internalizācijai ir jāklūst par plašākas politikas sastāvdaļu, lai sekmētu vairākveidu pārveidējumu kombinēšanu un ilgtspējīgas transporta sistēmas, turklāt saskaņā ar šādu politiku arī jāparedz, ka tiek veicināta zinātniskā izpēte, ieguldījumi infrastruktūrā, tirgus atvēršana un standartizācija; tā kā tomēr šīs izmaksu izmaiņas vien nebūs pietiekamas, lai mainītu lietotāju uzvedību, ja vien tiem nepiedāvās nepieciešamās alternatīvas (videi draudzīgākus transportlīdzekļus, alternatīvus transporta veidus u.tml.);
- E. tā kā Komisija pārliecinoši norāda uz dzelzceļa radītā trokšņa negatīvo ietekmi uz sabiedrības veselību, taču savā ierosinājumā par dzelzceļa radītā trokšņa mazināšanas pasākumiem par svarīgāko elementu nosaka vien prasību aprīkot kravas vagonus ar klusākām bremsēm;

Videi draudzīgāks transports

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu "Zaļāks transports", jo tas ir pirmais daļējais solis ceļā uz plašāku analīzi par dažādo transporta veidu videi draudzīgāku attīstību, kā arī to, ka tiek atzīts, cik svarīgi un nepieciešami ir padarīt transportu efektīvāku, lai varētu cīnīties pret klimata pārmaiņām;
2. uzsver, ka mobilitāte ir ļoti svarīga gan iedzīvotāju dzīves kvalitātes, izaugsmes un nodarbinātības nodrošināšanā Eiropas Savienībā, gan sociālekonomiskās un teritoriālās kohēzijas veicināšanā un tirdzniecībā ar trešām valstīm, gan svarīga arī tiem uzņēmumiem un tiem nodarbinātajiem, kuri tieši vai netieši saistīti ar transporta un loģistikas nozari;
3. atzīst, ka, kaut arī mobilitātei ir pozitīva ietekme un tā ir neatņemams priekšnosacījums Eiropas Savienības ekonomiskajai attīstībai un sociālekonomiskajai un teritoriālajai kohēzijai, tai tomēr ir arī negatīva ietekme uz dabu un cilvēkiem, un tādēļ atbalsta nostāju, ka ar Eiropas transporta politiku jācenšas padarīt šo nozari videi draudzīgāku, lai novērstu vai vismaz samazinātu transporta negatīvo ietekmi un palīdzētu pildīt Savienības uzdevumus par cīņu ar atmosfēras sasilšanu laikā līdz 2020. gadam, taču vienlaikus nodrošinātu arī iedzīvotāju un uzņēmumu likumīgās intereses attiecībā uz mobilitāti;
4. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas paziņojumā pausta apņēmība izvērtēt visus līdzšinējos Eiropas Savienības pasākumus ilgtspējīgas transporta politikas veicināšanai;
5. pauž nožēlu, ka Komisija nav ierosinājusi integrētu koncepciju par videi draudzīga transporta izveidi, kas attiektos uz visām transporta nozarēm; konstatē, ka Komisija ir veikusi sākotnējus pasākumus, kuriem galarezultātā jāveicina visaptverošas stratēģijas izstrāde par ārējo izmaksu internalizāciju visos transporta veidos; bet tā vietā Komisija līdz šim:

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/62/EK (1999. gada 17. jūnijs) par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem. (OV L 187, 20.7.1999., 42. lpp.).

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- izmanto pakāpenisku pieeju — sagatavojusi rokasgrāmatu par transporta ārējo izmaksu novērtēšanu un par šo izmaksu internalizāciju konkrētās nozarēs (skatīt rokasgrāmatu par ārējo izmaksu aprēķināšanu transporta nozarē);
- iesniegusi priekšlikumu grozīt Direktīvu 1999/62/EK (*"Eurovignette"*) par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem, kuras mērķis ir saskaņā ar minētās direktīvas 11. pantu ļaut dalībvalstīm iekasēt maksu par smago kravas transportlīdzekļu radītajām ārējām izmaksām;
- ierosinājusi izmantot no trokšņa līmeņa atkarīgas maksas par infrastruktūras izmantošanu, lai iekasētu maksu par vilcienu izraisītā trokšņa radītajām ārējām izmaksām;

6. tādēļ prasa Komisijai izstrādāt nepieciešamos pasākumus un instrumentus attiecībā uz visiem transporta veidiem, lai turpinātu attīstīt transportu videi draudzīgā veidā, ņemot vērā spēkā esošās starptautiskās konvencijas un jau līdz šim veiktos pasākumus dažādās transporta nozarēs; saistībā ar šiem priekšlikumiem veikt zinātniski pamatots ietekmes novērtējuma pētījumus par konkrētiem pasākumiem un to ietekmi uz transporta veidu konkurenci, kā arī par to ietekmi uz mobilitātes izmaksām un konkurētspēju, un pēc tam iesniegt gan šādi pamatotu integrētu koncepciju par videi draudzīgāka transporta veidošanu, gan konkrētu tiesību aktu priekšlikumus;

Ārējo izmaksu internalizācija

7. atzīmē, ka Komisijas paziņojumā par ārējo izmaksu internalizācijas stratēģiju nav izpildīts grozītās *"Eurovignette"* direktīvas 11. pantā Parlamenta un Padomes dotais uzdevums, proti, — un to atzīst arī pati Komisija — nav izstrādāts un iesniegts vispārēji pielietojams, pārskatāms un saprotams modelis par ārējo izmaksu novērtējumu kopumā, jo nav veikta analīze par ietekmi uz visiem transporta veidiem, bet praktiski soļi veikti tikai attiecībā uz smagajiem kravas transportlīdzekļiem, kas uzskatāms par pirmo soli pakāpeniskai šāda modeļa attiecināšanai uz visiem transporta veidiem;

8. konstatē, ka Komisijas paziņojumā ir daudz tiešu atsauču uz 2008. gada janvārī publicēto rokasgrāmatu par ārējo izmaksu aprēķināšanu, kurā apkopoti visi jaunākie zinātniskie atzinumi par ārējo izmaksu aprēķināšanu transporta nozarē;

9. konstatē, ka Komisijas paziņojumā sniegts zinātniski saskaņots pamatojums attiecībā uz maksas noteikšanu par dažādu transporta veidu radītām ārējām izmaksām un ka nolemts lietot "pragmatisku pieeju, izmantojot vidējās izmaksas"; kopumā atbalsta Komisijas lēmumu maksas noteikšanai par pamatu ņemt sociālās robežizmaksas atbilstoši 2001. gada Baltajai grāmatai par transportu;

10. konstatē, ka Komisijas paziņojumā un priekšlikumā direktīvai, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK (*"Eurovignette"*) jo īpaši ņemts vērā princips "piesārņotājs maksā", kurš noteikts Līguma 175. panta 5. punktā; tomēr aicina Komisiju turpmākajos pasākumos attiecībā uz izmaksu internalizāciju ņemt vērā visus jau pastāvošos ārējo izmaksu internalizācijas veidus, piemēram, degvielas nodokļus un ceļa nodevas;

11. aicina Komisiju turpmākajos priekšlikumos par videi draudzīgas transporta nozares veidošanu iekļaut novērtējumus par konkurenci starp dažādiem transporta veidiem un ar to saistīto sociālo un vides ietekmi, kā tas jau izdarīts priekšlikumā par *"Eurovignette"* direktīvas pārskatīšanu, kā arī iekļaut mobilitātes un konkurētspējas izmaksas;

12. pauž nožēlu, ka Komisija nav ierosinājusi pasākumus tās arvien pieaugošās nošķirtības seku mazināšanai, kas radusies ES paplašināšanas rezultātā, kā arī nav izteikusi nekādas prognozes par metodes piemērošanas sekām, jo īpaši gan tajās dalībvalstīs, kurās pastāv ģeogrāfiski šķēršļi, gan arī tajās, kurās vēl nav vairākveidu pārvadājumu iespēju; tāpēc Eiropas transporta tīklu (TEN) gaidāmās pārskatīšanas gaitā aicina Komisiju novērst šos trūkumus;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

13. tādēļ TEN-T pārskatīšanas gaitā mudina Komisiju iesniegt papildu priekšlikumu par vairākveidu transporta koridoriem ("zaļajiem koridoriem"), lai nodrošinātu piekļuvi un neierobežotu mobilitāti, un tādējādi novērstu tos šķēršļus, kurus rada pašreizējais priekšlikums;

14. aicina Komisiju vispirms steidzami sagatavot konkrētus priekšlikumus attiecībā uz visu veidu transportu, kā arī nodrošināt grozītās "Eurovignette" direktīvas 11. panta izpildi, iesniedzot ar saprotamu modeli pamatotu visaptverošu koncepciju par ārējo izmaksu aprēķināšanu un uzlikšanu un veicot ietekmes novērtējumu;

Dzelzceļa radītā trokšņa mazināšana

15. konstatē, ka paziņojumā par dzelzceļa radītā trokšņa mazināšanas pasākumiem attiecībā uz esošo transportlīdzekļu parku Komisija atzīst nepieciešamību mazināt ietekmi, kādu uz tuvumā dzīvojošiem cilvēkiem rada dzelzceļa, bet jo īpaši — kravas vagonu troksnis;

16. uzsver, ka iespējami ātri un vēl pirms saistošu tiesību aktu pieņemšanas ir jāatrisina pašreizējās tehniskās problēmas un jānovērš administratīvie šķēršļi attiecīgajos sertifikātos, tādējādi radot iespēju veikt vagonu modernizāciju ar nelielām izmaksām;

17. prasa Komisijai iesniegt direktīvas priekšlikumu par tādas maksas par piekļuvi sliežu ceļiem noteikšanu lokomotīvēm un vagoniem, kas būtu atkarīga no radītā trokšņa līmeņa, lai mudinātu dzelzceļa uzņēmumus iespējami ātri pāriet uz ritošo sastāvu, kas rada nelielu troksni, veicot bremžu kļuču nomaiņu; uzskata, ka nepieciešamos atbilstošos gadījumos jāizskata iespēja piemērot arī īstermiņa pasākumus un uzskata, ka neviens tiesību akts nedrīkst negatīvi ietekmēt dzelzceļa nozares konkurētspēju ar citiem pārvadājumu veidiem;

18. sagaida, ka Komisijas priekšlikumā būs ierosināts praktiski īstenojams veids, kā ar līdzekļu piešķiršanu nodrošināt, lai tiktu pārbūvēti ne tikai dzelzceļa uzņēmumiem piederošie vagoni, bet arī to izmantotie citu uzņēmumu vagoni;

*

* *

19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ieguldījums Eiropadomes 2009. gada pavasara sanāksmes darbā saistībā ar Lisabonas stratēģiju

P6_TA(2009)0120

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par ieguldījumu Eiropadomes 2009. gada pavasara sanāksmes darbā saistībā ar Lisabonas stratēģiju

(2010/C 87 E/15)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. decembra paziņojumu "Īstenošanas ziņojums par Kopienas Lisabonas programmu 2008.–2010. gadam" (COM(2008)0881) un Komisijas 2009. gada 28. janvāra ieteikumu Padomes ieteikumam par atjauninātu 2009. gada redakciju dalībvalstu un Kopienas ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm un par dalībvalstu nodarbinātības politiku īstenošanu (COM(2009)0034),

— ņemot vērā 27 dalībvalstu iesniegtās Lisabonas reformu valsts programmas,

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 3. oktobra paziņojumu “Eiropas intereses — panākumi globalizācijas laikmetā - Komisijas dokuments valstu un valdību vadītāju sanāksmei oktobrī” (COM(2007)0581),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 20. novembra paziņojumu par vienoto tirgu 21. gadsimta Eiropā (COM(2007)0724),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. decembra paziņojumu par Lisabonas stratēģijas izaugsmei un darbavietām ārējo dimensiju - “Ziņojums par piekļuvi tirgum un pamatsistēmas izveidi efektīvākai starptautiskajai sadarbībai regulējuma jomā” (COM(2008)0874),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. decembra paziņojumu “Atjaunināta stratēģiskā sistēma Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā” (COM(2008)0865),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. decembra paziņojumu “Jaunas prasmes jaunām darba vietām — Saskaņotu darba tirgus vajadzību un prasmju plānošana” (COM(2008)0868),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. decembra paziņojumu “Kohēzijas politika: ieguldījums reālajā ekonomikā” (COM(2008)0876),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu “Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns” (COM(2008)0800),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. decembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) 1927/2006 fondu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi (COM(2008)0867),
- ņemot vērā Eiropadomes 2000. gada 23. un 24. marta, 2001. gada 23. un 24. marta, 2005. gada 22. un 23. marta un 2005. gada 27. un 28. oktobra, 2006. gada 23. un 24. marta, 2007. gada 8. un 9. marta un 2008. gada 13. un 14. marta sanāksmju secinājumus,
- ņemot vērā 2007. gada 15. novembra rezolūciju “Eiropas intereses — panākumi globalizācijas laikmetā” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 20. februāra rezolūciju par Integrētām pamatnostādnēm izaugsmei un nodarbinātībai (daļa: dalībvalstu un Kopienas ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes) — jauna cikla uzsākšana (2008-2010) ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 18. novembra rezolūciju par EMS@10 — Ekonomikas un monetārās savienības pirmie 10 pastāvēšanas gadi un nākotnes uzdevumi ⁽³⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,

Finanšu krīze un ekonomiskā vai sociālā ietekme

1. atzīmē, ka globālā finanšu krīze, kura aizsākās no globālas makroekonomiskas nelīdzsvarotības un visas pasaules kredītu krīzes, ir nodarījusi nopietnu kaitējumu finanšu sistēmām visā pasaulē, tostarp ES; atzīmē arī, ka finanšu krīze būtiski izpostīja akciju tirgus kapitalizāciju visā pasaulē, un tās negatīvā ietekme uz “reālo ekonomiku” ir milzīga, jo īpaši tās ietekme uz nodarbinātību un sociālo situāciju it tālejoša; uzsver, ka finanšu tirgi ir ļoti nozīmīgi “reālajā ekonomikā” un attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību vissvarīgāk ir atjaunot kapitāla plūsmu, izsniedzot kredītus un piešķirot finansējumu ieguldījumiem, un tādēļ ir jāatjauno pārliecība un uzticēšanās, ko var panākt ar skaidru apņemšanos, valdības garantijām un efektīvāk īstenotu uzraudzību, ietverot visus finanšu tirgus pasaules mērogā, kā arī noteikumiem, kuri atbalsta drošu kredītu piešķiršanu tirgiem;

⁽¹⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 422. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0058.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0543.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

2. iesaka izmantot īstermiņa pasākumus, lai līdzsvarotu krīzes tūlītējās tiešās sekas un pēc iespējas vairāk samazinātu negatīvo ietekmi uz "reālo ekonomiku", turklāt pēc atveseļošanas pasākumu pabeigšanas izstrādes ir jā sagatavo saskaņots īstermiņa un ilgtermiņa rīcības plāns, kas ļautu ES tautsaimniecībām panākt stabilu izaugsmi un nodrošināt aizsardzību pret līdzīgām krīzēm nākotnē;

3. atgādina, ka Parlaments 2008. gada 20. februāra rezolūcijā par ieguldījumu Eiropadomes 2008. gada pavasara sanāksmes darbā saistībā ar Lisabonas stratēģiju ⁽¹⁾ norādīja, "ka ir ārkārtīgi svarīgi saglabāt finanšu tirgus stabilitāti" un atzīmēja "ka, ņemot vērā neseno kredītu krīzi, Eiropas Savienībai jāizstrādā uzraudzības pasākumi, lai stiprinātu finanšu tirgu pārredzamību un stabilitāti un labāk aizsargātu patērētājus", kā arī pieprasīja "novērtēt piesardzīgas uzraudzības pašreizējās sistēmas un instrumentus Eiropā" un uzstāja uz "ciešu apspriešanos ar Parlamentu, lai precizētu ieteikumus par to, kā uzlabot finanšu sistēmas stabilitāti un tās spēju ilgtermiņā droši finansēt Eiropas uzņēmumus";

4. uzsver, ka finanšu tirgi ir un paliks darbaspējīgu sociālu tirgus ekonomiku pamatā; tie ir paredzēti tam, lai finansētu "reālo ekonomiku", kā arī veicinātu resursu sadalījuma efektivitāti; tie ir paredzēti arī tam, lai nodrošinātu tautsaimniecības ar līdzekļiem to uzplaukumam, kas savukārt pēdējos gadu desmitos deva iespēju pilsoņiem uzlabot dzīves līmeni; uzsver, ka pilnībā uzticami, efektīvi un pārredzami finanšu tirgi ir veselīgas ekonomikas priekšnoteikums un tiem jābūt mijiedarbībā ar spēcīgu, izaugsmi nodrošinošu un darba vietas radošu Eiropas ekonomiku;

5. uzsver, ka finanšu krīze ir radījusi izdevīgu situāciju, kurā vairs nevar neņemt vērā vajadzību ieviest jauninājumus, kas ir ekonomikas virzītājspēks. uzskata, ka šis ir īstais laiks, lai izveidotu dinamisku, uz zināšanām balstītu ekonomiku, ko apmēram pirms astoņiem gadiem ES noteica par savu mērķi; uzskata, ka ir īstais laiks izveidot maksimāli energoefektīvu ekonomiku, kas varētu pārveidot visu pasauli un nākamajās desmitgadēs nodrošināt Eiropas labklājību un starptautisko konkurētspēju. Ir laiks veicināt novatoriskas nozares, kuras spēj Eiropā nodrošināt lielāku izaugsmi;

6. atzīst to glābšanas pasākumu pozitīvos rezultātus, kuri pieņemti, lai izvairītos no papildu kaitējuma fiskālajai sistēmai; tomēr pieprasa izveidot jaunu finanšu struktūru, ieviešot pārredzamu un efektīvu regulējumu, kas būtu izstrādāts patērētāju, uzņēmumu un darba ņēmēju interesēs; pieprasa izstrādāt jaunus tiesību aktu priekšlikumus un starptautiskus nolīgumus, ar kuru palīdzību būtu iespējams atrisināt jautājumus, kuri attiecas uz pārmērīgo riska uzņemšanos, biržas spekulācijām un tuvredzīgu ekonomikas politiku, kas ir krīzes galvenie iemesli; atgādina Komisijai par tās pienākumu atbildēt uz Parlamenta prasībām, kas attiecas uz riska ieguldījumu fondu un privātā kapitāla fondu regulējumu un sagaida likumdošanas priekšlikumus vistuvākajā laikā;

7. uzsver, ka steidzami jānodrošina, lai finanšu nozarē, kas saņēmusi ievērojamu valsts atbalstu, tiktu izsniegti pietiekama apjoma kredīti uzņēmumiem, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī mājsaimniecībām; uzstāj, ka glābšanas plānos jāietver saistoši nosacījumi attiecībā uz peļņas sadali un aizdevumu izsniegšanu;

8. brīdina par apburto loku — mazāk ieguldījumu un mazāki patērētāju tēriņi, kas izraisa darbavietu likvidēšanu, mazāk vērienīgi biznesa plāni un mazāk jauninājumu, kas var veicināt vēl dziļāku un ilgāku ES ekonomikas lejupslīdi; uzsver, cik izšķiroša šajā sakarā ir koordinēta Eiropas reakcija, lai izvairītos no tā, ka atbildes reakcija uz krīzi noved pie vairāku valstu plānu kopuma attiecībā uz finansiālo stabilitāti vai ekonomikas atveseļošanu, šiem plāniem, iespējams, savstarpēji konfliktējot un rodoties izmaksām, kas apdraudētu iekšējo tirgu, ekonomisko stabilitāti un Ekonomikas un monetāro savienību, kā arī vājinātu Eiropas Savienības nozīmi starptautiskajā arēnā;

(1) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0057.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

9. sagaida vienotu rīcību, lai pārvarētu finanšu krīzes ietekmi uz “reālo ekonomiku”; pieprasa definēt kritērijus attiecībā uz turpmākajiem nodarbinātības un izaugsmes rādītājiem, kuriem jāpalīdz noteikt Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna apjoms un saturs; šajā sakarā aicina izstrādāt vispusīgu Eiropas stratēģiju par turpmākiem ieguldījumiem saistībā ar izaugsmes un stabilitātes paktu un tā noteikumiem par elastību (piemēram, kvalificētā un prasmīgā cilvēkkapitālā, lai dotu iespēju tehnoloģiskiem izrāvieniem un attīstībai, jauninājumos, energoefektivitātē, ilgtspējīgā infrastruktūrā, komunikāciju tehnoloģijās, starpsavienojumos un pakalpojumos, tostarp veselības aprūpes pakalpojumos un uzņēmējdarbības iespēju veicināšanā, piemēram palīdzot MVU veikt ieguldījumus jaunos produktos un tirgos), un par darbavietu un ienākumu saglabāšanu, kā arī efektīvāku ekonomikas un sociālās politikas saskaņošanu;

10. uzskata, ka saistībā ar stimulu pasākumiem kā stratēģiski galvenās var izmantot atjaunojamie enerģijas avoti, energoefektivitātes un vides jomas, kas radīs augstas kvalitātes videi saudzīgas darbavietas un Eiropas rūpniecībai nodrošinās tirgus līdera priekšrocības salīdzinājumā ar citiem pasaules reģioniem, kuri vēl nav izmantojuši šo iniciatīvu;

11. uzskata, ka ilgstošu risinājumu atbilstīgi Gēteborgas ilgtspējīgas attīstības stratēģijai, kas pasludināta par Lisabonas stratēģijas daļu, var nodrošināt tikai tāda politika, kas īstermiņā apvieno cīņu pret aizvien lielāko bezdarbu un nabadzību, sagatavojot pamatu, kas ilgākā termiņā ļautu mūsu ekonomikai kļūt ilgtspējīgai;

12. uzsver, ka Eiropas Savienības galvenajai prioritātei ir jābūt savu pilsoņu aizsardzībai pret finanšu krīzes sekām, jo krīze visvairāk skar viņus — strādājošos, mājsaimniecību dalībniekus, uzņēmējus; uzskata, ka krīze skar vai vēl skar daudzus strādājošos un viņu ģimenes, un ir jārikojas, lai palīdzētu apturēt darbavietu zaudēšanu un tad palīdzētu cilvēkiem strauji atgriezties darba tirgū, nevis ilgstoši būt bez darba; sagaida, lai 2009. gada pavasara Eiropadomē tiktu panākta vienošanās par skaidriem norādījumiem un konkrētiem pasākumiem attiecībā uz darba vietu saglabāšanu un jaunu darba iespēju radīšanu;

13. uzskata, ka saistībā ar ekonomiskās krīzes ietekmi vislielākā problēma ir nabadzības pieaugums Eiropas Savienībā; uzskata, ka bezdarba pašreizējā pieauguma apturēšana ir būtiski svarīga ES; norāda, ka efektīvākais veids, kā samazināt un novērst nabadzību, ir tādas stratēģijas izmantošana, kuras pamatā ir mērķis nodrošināt pilnu nodarbinātību, augstas kvalitātes darbavietas un sociālo integrāciju, uzņēmējdarbības veicināšanas pasākumus, kā arī pasākumus MVU nozīmes un ieguldījumu veicināšanai; atgādina, ka stratēģija, kuras mērķis ir risināt jautājumu par izstumšanu no darba tirgus, jāizstrādā tā, lai tās pamatā būtu šādas tēmas: atbalsts pienācīgu ienākumu gūšanai, darba tirgi, kā arī augstas kvalitātes pakalpojumu un izglītības pieejamība; tāpēc uzskata, ka jāatbalsta nodarbinātība ar uzņēmējiem un MVU, kā arī ieguldījumu veicināšanai paredzētiem pasākumiem, kā arī iniciatīvas, kas paredzētas, lai palīdzētu cilvēkiem no jauna iekļauties darba tirgū; uzskata, ka par īpaši prioritāru šajā sakarā jānosaka bezdarbnieku atkārtota apmācība un tāda izglītība, kas orientēta uz kvalificētu un specializētu darbaspēku; uzskata, ka solidaritātes princips ir Eiropas veidošanas pamatā, ka Kopienas finansējums dalībvalstīm ir jāpiešķir saskaņā ar shēmām, kas paredzētas, lai novērstu darbavietu pārmērīgu likvidēšanu un no jauna apmācītu darba ņēmējus, kā arī nodrošinātu profesionālo apmācību cilvēkiem bez kvalifikācijas; uzskata, ka jāizstrādā darba tiesību akti, lai nodrošinātu lielāku elastību un drošību attiecībā uz iekārtošanos jaunā darbā; uzskata, ka jākorrigē pašreizējie Kopienas finanšu instrumenti, piemēram, Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds, lai tos varētu efektīvi un savlaicīgi izmantot gadījumā, ja darbavietas likvidē lielas tautsaimniecības nozares; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu vienkāršot Eiropas Sociālajam fondam piemērojamos kritērijus un no jauna mērķtiecīgi veikt tieši neaizsargātajām grupām paredzētas darbības;

14. norāda, ka pašreizējā ekonomikas lejupslīdē īpaši smagi ir skārusi mazos un vidējos uzņēmumus, kuri ir Eiropas ekonomikas stūrakmens; uzsver, ka kredītu nepieejamība vissmagāk ietekmē MVU sektoru, jo tā ir ekonomikas daļa, kas lielākoties atkarīga no īstermiņa apgrozāmā kapitāla, kuru parasti nodrošina ar kredītiem; norāda — kapitāla trūkums līdztekus vispārējam pieprasījuma sarukumam nospiež MVU uz ceļiem visās jomās. norāda uz to, ka pašreizējās MVU grūtības, ņemot vērā to, ka MVU sniedz lielāko ieguldījumu IKP un tie ir lielākie darba vietu nodrošinātāji ES, var izraisīt tālejošas sekas ES kopumā un jo īpaši mazāk aizsargātajiem un visskaudrāk skartajiem reģioniem; turklāt uzsver, cik svarīgi ir strauji īstenot Mazās uzņēmējdarbības aktu kopumā un it īpaši noteikumus par MVU kredīšanu ar EIB starpniecību;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

15. uzsver, ka pietiekama, pieņemama un samērīga garantētā pieeja finansējumam ir ieguldījumu un izaugsmes izšķirošs priekšnoteikums; uzskata, ka pašreizējā ekonomiskajā situācijā Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts un tā mērķi ir kļuvuši vēl nozīmīgāki nekā līdz šim, jo MVU piedāvā vēl neizmantotu potenciālu ekonomiskajai izaugsmei, kā arī darbavietu radīšanai un saglabāšanai, turklāt sniedz iespēju politiskai vadībai un iespēju nostiprināt uzticību Eiropas uzņēmumiem;

16. norāda, ka noturīgai izaugsmei Eiropai ir vajadzīgs veselīgs, dinamisks un prasmīgs darbaspēks; un to diemžēl apdraud, *inter alia*, negatīvs iedzīvotāju skaita pieaugums vairumā dalībvalstu; uzskata, ka efektīva bērnu aprūpes infrastruktūra, par kuru vienojās Eiropadomes 2002. gada 15. un 16. marta Barselonas sanāksmē, ir būtisks katalizators darba un ģimenes dzīves veiksmīgai apvienošanai; uzskata, ka ģimenēs balstīta bērnu aprūpes attīstīšana atvieglos sievietēm un arī vīriešiem līdzdalību darba tirgū un ģimeņu uzturēšanu; norāda, ka lielāka sieviešu nodarbinātība ne vien nodrošina ekonomisko izaugsmi kopumā, bet arī palīdz pārvarēt demogrāfiskās problēmas, kas Eiropai šodien ir aktuālas; uzskata, ka jāveicina paaudžu solidaritāte, lai iegūtu lielāku potenciālu no pašreizējā darbaspēka;

17. tomēr uzstāj, ka dalībvalstīm ir jākorrigē sava imigrācijas politika, lai mērķtiecīgi censtos piesaistīt augsti kvalificētus imigrantus, kas atbilst Eiropas darba tirgus prasībām, pamatojoties uz ASV pieredzi šajā jomā un pievēršot uzmanību sadarbībai ar izcelsmes valstīm, lai izvairītos no intelektuālā darbaspēka emigrācijas; uzskata, ka izglītības politika vairāk jāorientē uz to, lai piesaistītu ārvalstu pētniekus un studentus, kuri uzturas ES ilgākus laikposmus (piemēram, saistībā ar *Erasmus Mundus* programmu 2007.–2012. gadam); uzskata, ka viens no galvenajiem priekšnoteikumiem, lai radītu pasaulē vadošu uz zināšanām balstītu sabiedrību ir tas, ka visām dalībvalstīm jāgarantē un jāizsargā legālo migrantu pamattiesības un jānodrošina viņiem piekļuve kopējām Eiropas vērtībām un cieņai pret kultūru daudzveidību;

Pilsoņu vajadzības un nepieciešamie atbildes pasākumi

18. atzīmē, ka, ņemot vērā pašreizējo krīzi, ir vairākas Kopienas Lisabonas stratēģijas galvenās prioritātes, kas Eiropas iestādēm aizvien steidzamāk jāīsteno: jāveicina reģionālā un vietējā konkurētspēja, kā arī patērētāju aizsardzības politika, lai tirgos palielinātu efektivitāti un taisnīgumu, jāizmanto iekšējā tirgus priekšrocības, īpaši mazumtirdzniecības un pakalpojumu jomā; ātrāk jāīsteno Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/35/EK (2000. gada 29. jūnijs) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos⁽¹⁾, kā arī nevilcinoties jāpieņem un jāīsteno Komisijas 2008. gada 25. jūnija priekšlikums Padomes direktīvai par Eiropas slēgto sabiedrību statūtiem (COM(2008)0396); ātrāk jāturpina veidot Eiropas pētniecības telpu un īstenot t. s. "piektās brīvības" priekšlikumus, lai uzlabotu zināšanu brīvu apriti un novatorismu, sekmējot zināšanu nodošanu izglītības, pētniecības un jauninājumu, kā arī rūpnieciskās ražošanas ietvaros; jāizveido rentabls Kopienas patents un ES Patentu tiesa, kas būtiski uzlabotu Eiropas uzņēmumu konkurētspēju, veicinātu uzņēmumiem pieeju finansējumam un sekmētu jauninājumus;

19. uzskata, ka Eiropai jācenšas sasniegt kopējs pamatuzdevums: jārada darba iespējas un tādējādi jānovērš masveida bezdarbs; uzskata, ka šim mērķim vajadzētu noteikt Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna apjomu un saturu; uzskata, ka solidaritāte ir neaizstājama, lai nodrošinātu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna un ar to saistīto pasākumu pozitīvu ietekmi uz Eiropas darba tirgu; uzsver, ka nepieciešami papildu centieni, lai atbalstītu sabiedrības neaizsargātākās grupas;

20. stingri atbalsta tādu darba tirgus politiku, kas veicina piekļuvi darba tirgum ikvienam un popularizē mūžizglītību; aicina dalībvalstis un darba tirgus partnerus panākt novatoriskas vienošanās, lai saglabātu darba vietas; cita starpā atbalsta sociālo izdevumu samazināšanu personām ar zemākiem ienākumiem, lai veicinātu mazāk kvalificētā darba spēka nodarbinātību, kā arī atbalsta novatoriskus risinājumus (piemēram, pakalpojumu apmaksu par mājas un bērnu aprūpēšanu, subsīdijas attiecībā uz mazāk aizsargāto grupu pārstāvju pieņemšanu darbā), kas jau tikuši veiksmīgi ieviesti dažās dalībvalstīs; sagaida, lai šajā sakarā tiktu veikta apmaiņa ar paraugpraksēm;

⁽¹⁾ OV L 200, 8.8.2000., 35. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

21. uzsver, cik ļoti nepieciešams ir stiprināt patērētāju aizsardzības noteikumus, lai nepieviltu ES pilsoņu lielās cerības, īpaši attiecībā uz finanšu produktiem; mudina dalībvalstis izstrādāt politiku, kas atbalstītu vissmagāk cietušos no šīs finanšu krīzes;

22. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt brīvu kustību un mobilitāti darba tirgū nekavējoties, uzstājot arī uz to, ka nepieciešamas garantijas attiecībā uz vienādu darba samaksu par vienādu darbu, to tiesību pilnīgu ievērošanu, kas attiecas uz kolektīvām sarunām, kā arī arodbiedrību lomu, tostarp šo organizāciju tiesībām uz kolektīvu rīcību; uzsver, ka likvidējot šķēršļus mobilitātei Eiropas darba tirgū, tiks panākta lielāka Eiropas darbaspēka aizsardzība; uzskata, ka Eiropas Savienībai jācenšas izskaidrot pilsoņiem ieguvumus no tādas pieejas, kurā apvienota paplašināšanās, integrācija, solidaritāte un darba spēka mobilitāte;

23. atzīmē, ka dažas dalībvalstis ir ieviešas minimālās darba algas koncepciju; ierosina, ka citas dalībvalstis varētu gūt labumu, izpētot šo pieredzi; aicina dalībvalstis uzraudzīt sociālās un ekonomiskās līdzdalības priekšnosacījumu ievērošanu attiecībā uz visiem, jo īpaši paredzēt noteikumus tādās jomās kā minimālā alga, citus juridiski vai vispārēji saistošus noteikumus, vai slēdzot koplīgumus saskaņā ar valstu tradīcijām, kas ļautu pilnas slodzes darbiniekiem no saviem ieņēmumiem pārticīgi dzīvot;

24. uzskata, ka finanšu krīze sniedz iespēju veikt nepieciešamās reformas, uzvaru liekot uz saprātīgām ekonomiskām pamatvērtībām — sākot no pienācīgiem ieguldījumiem izglītībā un prasmēs līdz valsts finansējuma kvalitātei un videi, kurā plaukst jauninājumi un darba vietu radīšana; uzskata, ka ilgtspējīga izaugsme un darba vietu radīšana ES aizvien vairāk ir atkarīga no izcilības un novatorisma, kā galvenajiem Eiropas konkurētspējas veicinātājiem;

25. aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis strauji rīkoties, lai veicinātu izaugsmi un darba vietu rašanos, kā arī veicinātu pieprasījumu un patērētāju uzticību; šajā sakarā ir būtiska tāda vieda izaugsme, kas orientēta uz Lisabonas stratēģijas mērķiem, piemēram, ieguldījumiem “zināšanu triādē” (izglītībā, pētniecībā un jauninājumos), “zaļajās” tehnoloģijās, energoefektivitātē, ilgtspējīgā infrastruktūrā un komunikāciju tehnoloģijās; uzsver šādas iniciatīvas sinerģijas efektu attiecībā uz konkurētspēju nākotnē, darba tirgu, kā arī vides un resursu aizsardzību;

26. uzsver, ka dalībvalstīm jāturpina reformēt darba tirgus, lai radītu vairāk darba vietu, un izglītības sistēmas, lai panāktu augstāku kvalifikācijas līmeni, uzskata, ka dalībvalstīm jāturpina arī centieni veicināt produktivitāti ar lielākiem ieguldījumiem izglītībā; turklāt uzsver, ka ir jāuzlabo izglītība un apmācība, kā arī mūžizglītība, lai varētu atrisināt problēmas, kas saistītas ar jauninājumiem un to izplatīšanu, kā arī nodrošinātu darbaspēka nodarbinātības izredzes un elastību; tomēr pašreizējie ieguldījumi cilvēkkapitālā Eiropā joprojām nav atbilstīgi uz zināšanām balstītai ekonomikai;

27. uzsver, ka pašreizējo krīzi nedrīkst izmantot kā aizbildinājumu tam, ka notiek kavēšanās saistībā ar ļoti vajadzīgo ieguldījumu pārorientāciju uz videi saudzīgiem ieguldījumiem, jo tā drīzāk jāuzskata par papildu stimulu, kas paātrina ļoti vajadzīgo rūpniecības pārveidi atbilstīgi vides prasībām; ir pārliecināts, ka ekonomiskā situācija saistībā ar klimata pārmaiņu problēmas risināšanu ir skaidra un jebkāda kavēšanās galu galā radīs lielākas izmaksas;

28. aicina dalībvalstis pārskatīt savus budžetus un ieguldīt līdzekļus viedas izaugsmes projektos, tādējādi pilnībā izmantojot pārskatīto Stabilitātes un izaugsmes paktu;

29. uzsver, ka dalībvalstu ekonomikas ir ļoti cieši saistītas; tāpēc uzsver, ka nepieciešama efektīvāka koordinācija un labāka pārvaldība, kas krīzes apstākļos ir jo īpaši vajadzīgas; norāda, ka arguments par labu lielākai koordinācijai visvairāk attiecas uz eurozonu; šajā sakarā atsaucas uz EMS@10 rezolūcijā paustajiem ieteikumiem; sagaida no Komisijas skaidrus un stingrus norādījumus attiecībā uz dalībvalstu uzlabotu koordinētu pieeju;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

30. uzskata, ka atsacīšanās no cīņas pret klimata pārmaiņām un vides jomas ieguldījumu apturēšana būtu traģiska kļūda, kas izraisītu tūlītējas, kā arī vairākās paaudzēs izjūtamas sekas;

Eiropas rīcības joma

31. uzsver, ka Eiropas un valstu ekonomikas atveseļošanas plānos ir vajadzīga spēcīga sociālā dimensija, aicina Komisiju līdz pat 2009. gada pavasara Eiropadomei uzraudzīt finanšu krīzes sociālo ietekmi, kā arī sagatavot priekšlikumus par šo jautājumu, īpaši attiecībā uz sociālo atstumtību, nabadzību un pensijām;

32. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka Eiropas Sociālais fonda galvenā finansēšanas sistēma tiek pamatā izmantota pārkvalificēšanās un nodarbinātības iespēju veicināšanai, kā arī sociālās integrācijas pasākumiem, lai pārvarētu krīzes izraisīto negatīvo sociālo ietekmi; atgādina, ka vislielākā uzmanība jāpievērš tiem, kuriem darba tirgus ir visnepieejamākais;

33. norāda, ka mums nepieciešama Jauna Zaļā vienošanās, kas risinātu ekonomisko, vides un sociālo krīzi: darba vietu radīšana rūpniecībā un ražošanā jāpapildina ar lieliem ieguldījumiem sociālajos pakalpojumos, jo īpaši izglītības un veselības jomā, radot labākus apstākļus mācību procesam, nozīmīgi palielinot skolotāju skaitu un uzlabojot fiziskos mācību apstākļus mūsu bērniem un studentiem, jo tie visi ir ieguldījumi, kas atmaksāsies nākotnē;

34. norāda uz to, ka Jaunās vienošanās ieguldījumiem jābūt vēršotiem arī uz efektivitātes uzlabošanu un citu resursu ("kritisko materiālu"), ne tikai naftas, aizstāšanu, kas varētu izsīkt īstermiņā un vidējā termiņā, tādējādi traucējot attiecīgo nozaru izaugsmei, piemēram, informācijas, komunikāciju un izklaides nozaru izaugsmei; atzīmē, saskaņā ar jaunākajiem pētījumiem milzīgi ieguvumi efektivitātes jomā ir panākami attiecībā uz tādiem materiāliem, kas samazinātu atkritumu daudzumu, izmaksas un atkarību no resursiem;

35. attiecībā uz enerģiju norāda, ka Eiropa pašlaik ir atkarīga no fosilā kurināmā veidiem, jo tie ir galvenais enerģijas avots; uzskata — lai gan ir jāmazina atkarība no fosilā kurināmā veidiem, obligāti jāgarantē arī Eiropas energoapgādes drošība; ir pārliecināts, ka tas nozīmē, ka nepieciešams dažādot fosilā kurināmā resursu avotus, vienlaikus cenšoties saglabāt pieņemamas enerģijas cenas; uzskata, ka dalībvalstu enerģētikas nozares ir jāatver, un jānodrošina reāla konkurence; uzskata, ka ar pētniecību un izstrādi un dominējošo darbību jomā iekļaujot tā saukto paraugpraksi, ir jāuzlabo energoefektivitāte; uzskata, ka ilgtermiņā saglabājoties augstām naftas un gāzes cenām, Eiropai ir jāspēj mazināt atkarību šajā jomā; uzskata arī, ka Eiropai ir rūpīgi jāapsver virzība uz iekšējo enerģētikas tirgu, dalībvalstu starpā enerģiju jāizplata efektīvāk, un jāsamazina sava atkarība no enerģijas importa, ko piegādā trešās valstis; uzskata, ka ES atjaunojamās enerģijas daļa jāpalielina, lai samazinātu atkarību no fosilā kurināmā; uzskata, ka pasākumi šajā jomā jāizvērs un jāatbalsta dažādi vietēja mēroga risinājumi, lai pieejamos atjaunojamās enerģijas avotus izmantotu iespējami efektīvāk;

36. atzīmē, ka jauninājumu ieviešanas ātruma ziņā ES joprojām atpaliek no ASV tautsaimniecības; norāda, ka jauninājumi var nodrošināt Eiropas tautsaimniecību strauju atveseļošanu, sniedzot relatīvas priekšrocības pasaules tirgos; norāda uz to, ka ekonomikas lejupslīdes periodos tā ir ierasta prakse — samazināt izdevumus pētniecībai un izstrādei; bet tā ir nepareiza pieeja, jo ir jārikojas tieši pretēji; uzskata, ka vairāk ieguldījumu pētniecībā un izstrādē un izglītībā veicina ražīgumu un līdz ar to arī izaugsmi; aicina veikt ieguldījumus pētniecības un zinātnes jomā, par mērķi nosakot 3 % no IKP; uzsver, ka pētniecībai no ES budžeta jāpieskir vairāk līdzekļu; dalībvalstīm vajadzētu palielināt vai vismaz īstenot savus mērķus ieguldījumiem pētniecībā un izstrādē, un tām ar fiskāliem pasākumiem, aizdevuma garantijām un reģionāliem klasteriem un izcilības centriem, kā arī jebkuriem citiem instrumentiem, vajadzētu atbalstīt privātā sektora ieguldījumus pētniecībā un izstrādē; uzskata, ka pieaugušo izglītībai un mūžizglītībai jābūt prioritātēm visos politikas līmeņos, jo tās palielina produktivitāti, nodrošinot nepieciešamās prasmes, lai iekļūtu darba tirgū un saglabātu nodarbinātības iespējas konkurences vadītās nodarbinātības jomās;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

37. norāda, ka, sākoties 21. gadsimtam, tehnoloģiju un telekomunikāciju instrumenti ir atbrīvojuši globalizācijas spēkus darbībai līdz šim neiedomājamā mērogā, tie "izlīdzinājuši" saziņu un darba tirgus un veicinājuši vēl nebijuša novatorisma periodu, padarot tautsaimniecības produktīvākas un piesaistot tām pasaules iedzīvotājus; tāpēc uzskata, ka, maksimāli palielinot tehnoloģijas iespējas un ietekmi, vēl vairāk atverot iekšējo tirgu telekomunikāciju, enerģijas, pētniecības un jo īpaši ražošanas jomā, Eiropa no šīs krīzes var iznākt stiprāka, nekā pirms tās, Eiropa var stiprināt veselības aprūpes kvalitāti un pieejamību, paātrināt videi saudzīgas enerģijas izstrādi un izmantošanu, uzlabot izglītību dalībvalstīs un veicināt Eiropas izredzes kļūt par pasaules līderi tehnoloģijas jomā; norāda uz to, ka uz zināšanām balstītā ekonomikā ir jāattīsta augstas kvalitātes pakalpojumi un jāizstrādā platjoslas stratēģija, ar kuru būtu iespējams paātrināt tīklu modernizēšanu un paplašināšanu; uzskata, ka Komisijas priekšlikums par Eiropas atveseļošanas plānu, kurš paredz līdz 2010. gadam nodrošināt pilnīgu platjoslas komunikāciju tīkla pārklājumu, ir īstais solis uz priekšu, kas ļaus Eiropas Savienībai saglabāt savu konkurētspēju;

38. aicina vairāk uzmanības pievērst Komisijas 2001. gada 21. novembra Baltajai grāmatai par jaunatni (COM(2001)0681) un Eiropadomes Jaunatnes paktam (2005. gada 22. un 23. marts), kā vienam no instrumentiem Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanā; uzskata, ka Komisijai, sagatavojot likumdošanas priekšlikumus vairāk uzmanības jāvelta ietekmei uz jaunatni un jāiekļauj tajos rezultāti no dialoga ar jaunatnes organizācijām, un dalībvalstīm, īstenojot Lisabonas reformu programmas vairāk jāpievērš uzmanība jaunatnei un jāņem tā vērā attiecīgajos politikas virzienos; uzskata, ka studentu mobilitātes pieaugumam un dažādu izglītības sistēmu kvalitātei ir jābūt prioritātei Boloņas procesa galveno mērķu pēc 2010. gada pārskatīšanas kontekstā, un tas jāpanāk, veicot pasākumus dažādās politikas jomās; norāda, ka dažādi mobilitātes aspekti iziet ārpus augstākās izglītības jomas un attiecas uz sociālo lietu, finanšu, kā arī imigrācijas un vīzu politikas jomu, lai izveidotu patiesu Eiropas Augstākās izglītības telpu;

39. uzskata, ka finanšu pārraudzības struktūras "eiropeizēšana", efektīvi konkurences noteikumi, atbilstīga reglamentēšana un uzlabota finanšu tirgu pārredzamība ir izšķirošie nosacījumi vidējā termiņā, lai nepieļautu krīzes atkārtošanos; uzskata, ka integrēta, visaptveroša (attiecas uz visām finanšu nozarēm) un saskaņota uzraudzības sistēma, sākot ar tādu līdzsvarotu pieeju finansiālo risku pārrobežu izplatības regulēšanā, kuras pamatā ir saskaņoti tiesību akti, samazinātu atbilstības izmaksas dažādu jurisdikciju darbību gadījumā; aicina Komisiju izstrādāt priekšlikumus pašreizējās uzraudzības sistēmas pārskatīšanai atbilstīgi šiem principiem; aicina dalībvalstis vidēji ilgā termiņā atgriezties pie līdzsvarota valsts finansējuma, neņemot vērā šajā punktā minētos pasākumus, un tādēļ aicina dalībvalstis paskaidrot, kā tās spēs sasniegt šo mērķi;

40. atbalsta Eiropas dalībvalstu februāra beigās G20 sanāksmē pieņemto lēmumu "noteikti rīkoties pret nodokļu oāzēm un jurisdikcijām, kas atsakās sadarboties", vienojoties par sankciju veidu, cik drīz vien iespējams, kas jāapstiprina Londonas sammitā; iesaka ES savā līmenī pieņemt pienācīgu tiesisko regulējumu, kurā būtu paredzēti atbilstīgi stimuli tirgus dalībniekiem, lai tie atturētos no sadarbošanās ar šīm jurisdikcijām; uzsver, cik ļoti svarīga ir vienota pieeja visā pasaulē, lai risinātu šo jautājumu;

41. aicina dalībvalstis un Eiropas Savienību pielāgot ES budžetu un ļaut izlietot neizmantotos finanšu līdzekļus, lai atbalstītu ES politikas mērķus;

42. pauž bažas par aizvien lielākajām reģionālajām atšķirībām saistībā ar finanšu krīzes sekām, kas cita starpā aizvien vairāk atspoguļojas dalībvalstu kredītspējā, radot situāciju, kad valstīm ar zemākiem rādītājiem palielinās aizdevumu izmaksas; aicina izstrādāt jaunus novatoriskus finanšu instrumentus, lai mazinātu šīs sekas un piesaistītu jaunu kapitālu;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

43. uzsver, ka krīze ārkārtīgi negatīvi ekonomiski un sociāli ietekmē daudzas jaunās dalībvalstis, būtiski bremsējot to konverģenci ar ES-15; turklāt uzskata, ka šī ietekme izplatīsies, skarot arī euro un euro zonas tautsaimniecības; tāpēc pieprasa, lai tiktu veikti stingri Eiropas solidaritātes pasākumi, lai aizsargātu eurozonu un veicinātu Eiropas Savienības iekšējo saskaņību, jo īpaši, lai vairāk atbalstītu Centrālās un Austrumeiropas tautsaimniecības, īpaši jau, pielāgojot struktūrfondus un Globalizācijas fondu šīm valstīm, kā arī īpaši nodrošinot atbalstu no EIB attiecībā uz jauniem novatoriskiem finanšu instrumentiem; norāda uz to, cik svarīga ir Eiropas vienotība ekonomiskās krīzes laikā, kad ekonomiskais pagrimums apdraud arī Eiropas vērtības; tāpēc aicina, lai Komisijas darbības attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm būtu daudz iejūtīgākas un uzmanīgākas;

44. atzīmē, ka Eiropas finansēšanas instrumenti izmantojami valsts izdevumu atbalstam; norāda — lai veicinātu Eiropas ekonomikas atveseļošanu, ir jāpalielina šo finansēšanas instrumentu īstenošanas līmenis un ātrums; uzskata, ka ES kohēzijas politika ir teicams teritoriālās solidaritātes instruments, jo īpaši tā pārrobežu komponenti; ir ļoti apmierināts ar neseno kohēzijas politikas "lisabonizāciju"; uzskata, ka reģionālo finansējumu vairāk novirzot uzņēmējdarbībai, pētniecībai, jauninājumiem, nodarbinātībai un jaunu prasmju apguvei, ievērojamam līdzekļu apjomam vajadzētu kļūt pieejamam vietējā līmenī, lai stiprinātu uzņēmējdarbības iespējas un atbalstītu neaizsargātākos dalībniekus;

45. norāda, ka arī TEN-T un TEN-E programmām pilnā mērā jāsekmē gan atveseļošanas plāns, gan Lisabonas stratēģijas mērķi; uzskata, ka pateicoties koordinātoru pozitīvajiem centieniem, kā arī TEN-T izpildaģentūras izveidei, ko papildina īstenošanas tiesību akti, lai uzlabotu komodalitātes efektivitāti, ir izdevies pilnībā īstenot daudzus TEN-T projektus visā Eiropas Savienībā, lai veicinātu ilgtspējīgu izaugsmi un uzlabotu mobilitāti;

46. atzīmē EIB svarīgo nozīmi attiecībā uz ES atveseļošanas plānu; atzinīgi vērtē EIB kapitāla palielinājumu, ko nodrošinājušas dalībvalstis, lai maziem un vidējiem uzņēmumiem izsniegtu jaunus aizdevumus; uzstāj, ka aizdevumiem pārredzamā un taisnīgā veidā jābūt pieejamiem visu valstu MVU; aicina vairāk stiprināt EIB nozīmi attiecībā uz jauniem novatoriskiem finanšu instrumentiem;

47. attiecībā uz ekonomikas pārvaldību uzskata, ka pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos ir nepieciešami stingri, saskaņoti un savlaicīgi valdības intervences pasākumi visās dalībvalstīs, kā arī regulējoši pasākumi, lai nostiprinātu finanšu tirgus un atjaunotu uzticību; uzskata, ka jāizstrādā jauni normatīvie akti, pamatojoties uz pārredzamības principiem un atbildības standartiem, un ir jāīsteno efektīva uzraudzība, lai aizsargātu patērētāju tiesības; uzskata, ka jaunajā regulējumā vajadzētu iekļaut prasības, kas vērstas pret pārmērīgām svārstībām un nosaka lielāku rezerves kapitālu bankām; šajā sakarā norāda uz pašreizējām problēmām, kas saistītas ar novērtēšanas noteikumiem un riska novērtējumu; uzskata — kontroles pasākumiem ir jāatbilst finanšu jauninājumiem, un šajā ziņā Eiropai ir jāpilnveido savu regulatīvo iestāžu zinātība; uzskata, ka vairāk regulējuma nebūt nenozīmē labāku regulējumu; uzskata, ka dalībvalstīm jākoordinē to regulatīvās darbības; uzskata, ka jā saglabā stabilizācijas standarti un finanšu uzraudzības regulējums eurozonā;

48. atgādina, ka zināma atbildība par pašreizējo krīzi ir jāuzņemas kredītvērtējuma aģentūrām; atzinīgi vērtē Eiropadomes aicinājumu pasteidzināt Komisijas 2008. gada 12. novembra regulas priekšlikuma par kredītvērtējuma aģentūrām pieņemšanu (COM(2008)0704);

49. aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, lai uz tā sauktajiem mikrouzņēmumiem neatbilstīgi Padomes Ceturto direktīvu 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ⁽¹⁾;

(1) OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

50. uzskata, ka vissteidzamākais uzdevums ir uzlabot finanšu nozares regulējumu pasaules mērogā, kam krietni jāpārsniedz klasiskās banku nozares robežas, veikt drosmīgus pasākumus, lai ieviestu saistošus noteikumus par konsultatīvu uzraudzību, pārredzamību, labu praksi, kā arī piemērot sankcijas visām tām valstīm un teritorijām, kuras nesadarbojas; aicina Komisiju izstrādāt atbilstīgus priekšlikumus un mudina Padomi sagatavot starptautisko sarunu politiskos jautājumus, lai šo pieeju varētu ātri pieņemt; atzīmē, ka globāla finansiāla stabilitāte ir sabiedriska labums un atbildība par šī labuma nosargāšanu gulstas uz politisko vadītāju pleciem;

51. mudina Padomi līdz 2009. gada martam atrisināt jautājumu par Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ pārskatīšanu, lai būtu iespējams samazināt PVN likmes par pakalpojumiem, kuros iesaistīts liels darbinieku skaits, un īstenot citus atbilstīgus pasākumus, lai stimulētu iekšzemes pieprasījumu; aicina dalībvalstis šajā sakarā rīkoties koordinēti un ievērot solidaritātes principu, pieļaujot diferencētas iespējas nozaru PVN samazināšanai, kā to paredz PVN direktīva, nosakot, ka atbilstīgi savām prioritātēm dalībvalstis var īstenot šo iespēju vai atteikties no tās; uzskata, ka selektīvi nodokļu atvieglojumi stimulētu iekšzemes pieprasījumu, kā arī ekonomiku;

52. ļoti atzinīgi vērtē Komisijas izveidoto augsta līmeņa neatkarīgu ieinteresēto personu grupu ar administratīvo slogu saistītiem jautājumiem un prasa iespējami drīz īstenot šīs grupas apstiprinātos priekšlikumus; uzsver, ka Lisabonas stratēģijai vajadzētu mazināt regulatīvo slogu uzņēmumiem, vienlaikus veicinot ražīgumu un līdz ar to arī lielākus izaugsmes tempus pārrobežu kontekstā; uzskata, ka Eiropai ir jāizvērtē regulējuma alternatīvas; jaunais regulējums ir jāapspriež ar ieinteresētajām personām, un galvenā uzmanība jāpievērš attiecībai starp regulējuma izmaksām un ieguvumiem;

Lisabonas stratēģijas novērtēšana, nākamie soļi un tālākā virzība

53. atzinīgi vērtē Kopienas Lisabonas stratēģijā sasniegto pēdējo gadu laikā, bet atzīmē, ka joprojām kavējas vairākas nozīmīgas likumdošanas iniciatīvas un tās jāpieņem prioritārā kārtā; uzsver nelīdzsvaroto situāciju attiecībā uz to iniciatīvu kvalitāti un kvantitāti, kuras paredzētas saskaņā ar dažādām Eiropas pamatnostādņēm; aicina izmantot līdzsvarotāku pieeju, lai atbalstītu tādu reformu programmu, kas ietver patiesu dažādas Eiropas politikas jomas atbalstošu pieeju; atbalsta Eiropas reformas programmas ārējās dimensijas stiprināšanu, ar nosacījumu, ka ir ieviesti augsti standarti, atbilstīgs tiesiskais regulējums un kooperatīvas darba metodes, lai sadarbotos ar citiem pasaules mēroga dalībniekiem ekonomikas jomā un risinātu globālus izaicinājumus; šajā sakarā atzinīgi vērtē vairāku Komisijas ģenerāldirektorātu darbu, izstrādājot jaunus kvalitātes rādītājus; mudina Padomi prasīt Komisijai nodrošināt, ka nākamajā valstu ekonomikas atveseļošanas programmu novērtējumā šādi rādītāji tiek izmantoti un iestrādāt tos Komisijas uzraudzības sistēmā, tādējādi iegūstot visaptverošāku un atbilstīgāku priekšstatu par panākumiem un trūkumiem saistībā ar Lisabonas un Ģēteborgas stratēģiju;

54. uzsver, ka, lai veiksmīgāk īstenotu Lisabonas stratēģijas mērķus, Padomei ir jānodrošina efektīvs spiediens saistībā ar daudzpusējo uzraudzību;

55. norāda uz to, ka atklātā koordinācijas metode, kas deviņus gadus bija Lisabonas stratēģijas pamatā, ir parādījusi savu vājumu, saskaroties ar jaunām starptautiskām un iekšējām problēmām, ar kurām jāsaskaras Eiropas Savienībai; tādēļ mudina pēc Lisabonas stratēģijas termiņa beigām pieejas pamatā izmantot aktīvāku un globālāku politiku, proti, atjauninot pašreizējās kopējās politikas jomas (tirdzniecība, iekšējais tirgus, Ekonomikas un monetārā savienība utt.) un izveidojot jaunas kopējās ārpolitikas jomas (enerģija, klimats, attīstība, migrācija utt.);

56. pauž nožēlu, ka tagad, kad atlicis tikai viens gads līdz Lisabonas stratēģijas īstenošanas beigu termiņam, skaidri noteikti mērķi nav sasniegti un progress programmas jomās ir nepietiekams; uzskata, ka dalībvalstis nepietiekami veikušas izpildes pasākumus, lai sasniegtu Lisabonas stratēģijas mērķus; ir pārliecināts, ka Lisabonas stratēģija jāuzskata par svarīgu orientieri tādas turpmākās politikas izveidē, kuras mērķis ir spēcīga, konkurētspējīga un izaugsmi veicinoša ES; tādēļ uzskata, ka dalībvalstīm vajadzētu nopietnāk uzvert šo stratēģiju, proti, ne tikai kā dažādu mērķu apkopojumu, bet gan kā rīcības plānu turpmākai Eiropas attīstībai;

(1) OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

57. ierosina, ka programma "Lisabona Plus" (kurai jā sākas 2010. gadā) turpmāk jāapsver, pamatojoties uz pašreizējās Lisabonas stratēģijas vispārējo struktūru (konkurētspēja un videi saudzīgu principu piemērošana ES nozarēm, kvalitatīva un kvantitatīva nodarbinātības uzlabošana, sociālā integrācija un ilgtspējīga attīstība), tomēr uzsver, ka jāizstrādā vienveidīgāka un savstarpēji atbalstoša pieeja, kas var ievērojami palielināt Eiropas ekonomikas pārvaldības spēju; lūdz Komisiju līdz 2009. gada beigām iesniegt Lisabonas stratēģijas pagājušo deviņu gadu un tās sasniegumu, kā arī dalībvalstu ieguldījumu tās mērķu sasniegšanā, visaptverošu novērtējumu;

58. aicina Komisiju izanalizēt, cik lietderīgi ir izstrādāt turpmāko Lisabonas stratēģiju ar jauniem mērķiem un uzdevumiem, jo īpaši novērtējot dalībvalstu gatavību īstenot šādu jaunu programmu, kā arī tās dzīvotspēju; uzsver, ka integrētās politikas pamatnostādnes izaugsmei un nodarbinātībai ir jāpārorientē, ņemot vērā ekonomisko lejupslīdi, un mudina Padomi apstiprināt īstermiņa pasākumus, lai saglabātu 2008. gada nodarbinātības līmeni, veikt ieguldījumus cīņā pret klimata pārmaiņām un nodrošināt pietiekami lielus ieņēmumus, jo īpaši neaizsargātākajām sabiedrības grupām; sagaida, ka laikus pirms Eiropadomes pavasara sanāksmes, kas būs veltīta Lisabonas jautājumam, Komisija nāks klajā ar iniciatīvām un iesniegs priekšlikumus attiecībā uz šiem mērķiem;

59. uzsver, ka ES budžeta un valsts izdevumu "lisabonizācijai" visās dalībvalstīs ir jāklūst par realitāti, jo tā dominējošo darbību jomā varētu iekļaut pašu Lisabonas stratēģiju un radikāli palielināt efektivitāti, cenšoties sasniegt izaugsmes un darbavietu radīšanas mērķus;

60. atzīmē, ka instrumenta, kas ES ir vajadzīgs Lisabonas stratēģijas mērķu veicināšanai, pamatā ir visu attiecīgo politikas jomu, visu finanšu instrumentu un fondu, kā arī ES budžeta iekļaušana dominējošo darbību jomā, lai paātrinātu un pastiprinātu centienus nodrošināt izaugsmi un darbavietu radīšanu; uzskata, ka īstermiņā ir vajadzīgi spēcīgāki fiskāli stimuli, lai strauji atgūtos pēc ekonomiskās krīzes, ar nosacījumu, ka tiek pārorientēti privātie izdevumi un uzvedība saskaņā ar mērķiem, kas noteikti Lisabonas-Gēteborgas stratēģijā un klimata-enerģijas paketē; šajā sakarā brīdina no bezatbildīgiem nodokļu samazinājumiem; uzskata, ka fiskāli stimuli jāorientē uz sociāliem un vides mērķiem; uzskata, ka iespējamie līdzekļi ir pievienotās vērtības nodokļa likmju samazināšana, ko piemēro darbietilpīgiem un vietējā līmenī sniegtiem pakalpojumiem, turklāt uzskata, ka var piešķirt finansējumu videi saudzīgām iniciatīvām, cita starpā, enerģijas nozarē, kā arī autotransporta nozarē un būvniecības nozarē, jo īpaši tādēļ, ka šajās nozarēs ir katastrofāli krities pieprasījums; uzskata — ar atbrīvojumiem no nodokļa var sniegt atbalstu patērētājiem, iegādājoties mazāk piesārņojošus vieglos automobiļus un videi saudzīgākus mājokļus;

61. pauž nožēlu, ka Lisabonas stratēģija daudzu dalībvalstu politikā joprojām ir vāji atpazīstama; uzskata, ka visu ekonomikas procesu dalībnieku mobilizācijai ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu tās efektīvu īstenošanu; jo īpaši uzskata, ka labāka darba devēju un darbinieku, dalībvalstu parlamentu, reģionālo un vietējo pārvaldes iestāžu, kā arī pilsoniskās sabiedrības līdzdalība uzlabos Lisabonas stratēģijas rezultātus un veicinās attiecīgo reformu sabiedrisko apspriešanu; uzskata, ka iespējams mobilizēt visas ieinteresētās puses, atbilstīgi piemērojot vairāku līmeņu pārvaldības principu;

62. vēlreiz pauž nožēlu par to, ka Parlaments, Padome un Komisija, apspriežoties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, vēl arvien nav vienojušies par precīzu plānu un prakses kodeksu, kas garantētu atbilstošu sadarbību un visu attiecīgo ES iestāžu pilnīgu līdzdalību, kā Lisabonas stratēģijas pienācīgu turpinājumu, īstenojot integrētās politikas pamatnostādnes; tādēļ aicina Padomi un Komisiju nekavējoties iesniegt priekšlikumus ciešākai visu attiecīgo ES iestāžu sadarbībai, ņemot vērā integrēto politikas pamatnostādņu gaidāmo pārskatīšanu, kā arī saistībā ar turpmākās Lisabonas II programmas izstrādi;

*

* *

63. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Reģionu komitejai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Cīņa pret klimata pārmaiņām

P6_TA(2009)0121

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par ES stratēģiju, lai Kopenhāgenas sarunās panāktu visaptverošu nolīgumu par klimata pārmaiņām, un atbilstoša finansējuma nodrošināšanu klimata pārmaiņu politikas īstenošanai

(2010/C 87 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 175. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. decembrī pieņemto klimata un enerģijas paketi, jo īpaši tā nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu ⁽¹⁾ un par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 19.–20. jūnija un 2008. gada 11.–12. decembra Eiropadomes prezidentūras secinājumus,
- ņemot vērā 2009. gada 4. februāra rezolūciju „2050: “Nākotne sākas jau šodien — ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām” ⁽³⁾,
- ņemot vērā ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) Pušu četrpadsmito konferenci (COP 14) un Pušu ceturto konferenci, ko rīkoja 2008. gada 1.–12. decembrī Poznaņā (Polija) kā Kioto protokola pušu sanākumi (COP/MOP 4),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 28. janvāra paziņojumu “Kopenhāgenas sarunu mērķis — visaptverošs nolīgums par klimata pārmaiņām” (COM(2009)0039),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu “Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns” (COM(2008)0800),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 22. novembra paziņojumu “Eiropas elektrotehnoloģiju stratēģiskais plāns (ETA plāns) — Ceļā uz zemas oglekļa emisijas nākotni” (COM(2007)0723),
- ņemot vērā Reglamenta 103. pantu,
- A. tā kā Kopenhāgenā 2009. gada decembrī ir jānoslēdz sarunas par visaptverošu starptautisko nolīgumu par klimata pārmaiņām saskaņā ar mērķi ierobežot planētas vidējās temperatūras pieaugumu, neļaujot tam pārsniegt 2 °C;
- B. tā kā jaunākie pētījumi liecina, ka ir iespējams samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 40 % līdz 2030. gadam, un, ka iztērējot mazāk par pus procentu no IKP, vēja, saules un citi ilgtspējīgi atjaunojami enerģijas avoti varēt apmierināt gandrīz trešdaļu no kopējā globālā enerģijas pieprasījuma; tā kā enerģoefektivitāte varētu samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par vairāk nekā ceturto daļu un tā kā mežu izciršanu varētu gandrīz apturēt;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0610.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0611.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0042.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- C. tā kā arvien vairāk zinātnieku atzīst, ka, lai izvairītos no bīstamajām klimata pārmaiņām, vajadzēs stabilizēt siltumnīcefekta gāzu koncentrācijas līmeni atmosfērā, nepārsniedzot 350 ppmv CO₂ ekvivalenta, kas ir ievērojami zemāks līmenis nekā iepriekš ieteiktais;
- D. tā kā Eiropas Savienība 2009. gada pavasara Eiropadomes sanāksmē vienosies par savu nostāju sarunās;
- E. tā kā Eiropas Savienība ir centusies uzņemties vadošo lomu cīņā pret globālo sasilšanu un pilnībā atbalsta UNFCCC sarunu procesu;
- F. tā kā ES pieņēma iepriekš minēto klimata pārmaiņu un enerģijas paketi, kurā ir iekļauti likumdošanas pasākumi, lai līdz 2020. gadam īstenotu vienpusēju siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu par 20 % salīdzinājumā ar līmeni 1990. gadā, apņemoties panākt samazinājumu par 30 %, ja Kopenhāgenā tiks panākts pietiekami ambiciozs starptautiskais nolīgums;
- G. tā kā jaunattīstības valstīs strauji pieaug emisijas, kuras tās nevar samazināt bez ievērojama tehniskā un finansiālā atbalsta;
- H. tā kā atmežošanas dēļ rodas aptuveni 20 % no visa oglekļa dioksīda (CO₂) emisijas apjoma pasaulē un tas ir arī nopietns apdraudējums klimata pārmaiņu kontekstā, jo šo iemeslu dēļ ir apdraudēta mežu nozīmīgā funkcija, kā oglekļa piesaistītājsistēmām; tā kā atmežošana katru gadu notiek ārkārtīgi lielos apjomos — 13 miljonu hektāru platībā— un galvenokārt to veic jaunattīstības valstu tropu reģionos;
- I. tā kā ES emisiju tirdzniecības sistēma (ES ETS) var darboties kā paraugs emisiju tirdzniecības sistēmu izveidei citās attīstītās valstīs un reģionos;
- J. tā kā pusi no pasaules klimata pārmaiņu mazināšanas centieniem varētu īstenot ar zemu izmaksu visnotaļ izdevīgiem pasākumiem, piemēram, uzlabojot energoefektivitāti;
- K. tā kā emisiju tirdzniecības kvotu izolēs varētu gūt vērā ņemamus ieņēmumus, kurus turpmāk varētu izmantot, lai finansētu risku mazināšanas un pielāgošanās pasākumus jaunattīstības valstīs;
- L. tā kā kvalitatīvu projektu finansēšanas atbalsts jaunattīstības valstīs, īpaši attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), ir atkarīgs no visaptverošas, pārredzamas un pastāvīgas informācijas plūsmas jautājumos par finansējuma pieejamību un nosacījumiem par tā piemērošanu; tā kā tam jābūt starptautiskās sabiedrības pienākumam, ES uzņemoties vadošo lomu un rādot labu piemēru;
- M. tā kā saskaņā ar nesenajām aplēsēm jauni ieguldījumi, kas nepieciešami emisiju samazināšanai pasaulē līdz 2020. gadam ir 175 000 miljoni eiro, no kuriem vairāk nekā pusi būtu jāiegulda jaunattīstības valstīs;
- N. tā kā pēc Komisijas aplēsēm atmežošanas samazināšana uz pusi līdz 2020. gadam izmaksās 15 - 25 000 miljonu eiro gadā līdz pat 2020. gadam, un atmežošanas apturēšana pilnībā prasītu vēl lielākas summas;
- O. tā kā saskaņā ar starptautisko organizāciju dažādiem pētījumiem pielāgošanās izmaksas klimata pārmaiņām jaunattīstības valstīs varētu būt vairāki desmiti miljardu eiro gadā,
1. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir jāsauglabā vadošā loma starptautiskajā klimata pārmaiņu politikā; uzsver to, ka ES viedoklim jābūt vienotam, lai saglabātu savu uzticamību, pildot šo vadošo lomu;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

2. aicina ES aktīvi panākt Kopenhāģenas nolīgumu, kurā ņem vērā jaunākos zinātniskos ziņojumus par klimata pārmaiņām, nosaka siltumnīcefekta emisiju koncentrācijas līmeņa stabilizācijas un vidējās temperatūra pieauguma ierobežošanas mērķus, kuri nodrošina pamatotas iespējas izvairīties no bīstamajām klimata pārmaiņām un ļauj veikt regulārus pārskatus, lai nodrošinātu, ka mērķi ir saskaņā ar jaunākajiem zinātnes atklājumiem; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu šajā jomā;
3. atgādina — lai ierobežotu pasaules vidējās temperatūras pieaugumu par ne vairāk kā 2 °C virs līmeņa kāds bija pirms rūpnieciskā laika, ir nepieciešams, ka ne vien attīstītās valstis samazina savas emisijas, bet arī jaunattīstības valstīm ir jādod savs ieguldījums šī mērķa sasniegšanā;
4. norāda, ka siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšana jaunattīstības valstīs zemāk par noteiktajiem līmeņiem, būs lietderīga, lai ierobežotu vidējo globālo temperatūras pieaugumu zem 2 °C, kam būs nepieciešams plašs rūpniecisko valstu atbalsts;
5. uzsver — lai panāktu nepieciešamās klimata pārmaiņas ierobežojošās darbības jaunattīstības valstīs, nepieciešami vēl lielāki finanšu līdzekļi;
6. uzsver rūpnieciski attīstīto valstu atbildību sniegt pietiekamu ilgtspējīgu un paredzamu finansiālo un tehnisko atbalstu jaunattīstības valstīm, lai tām dotu iniciatīvas apņemties samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, pielāgoties klimata pārmaiņu radītajām sekām un samazināt emisijas, kuras izraisa mežu izciršana un mežu degradācija, kā arī uzlabot savas spējas, lai varētu pildīt saistības saskaņā ar turpmākajiem starptautiskajiem nolīgumiem par klimata pārmaiņām; uzsver, ka lielākā daļa šādu fondu jāizveido no jauna un papildus oficiālajai attīstības palīdzībai (OAP);
7. atgādina par minēto 2009. gada 4. februāra rezolūciju un īpaši par tām rezolūcijas daļām, kas veltītas starptautiskajai dimensijai un finansēšanai, kā arī budžeta jautājumiem, tostarp par to, cik nozīmīgi ES un citām rūpnieciskām valstīm, kā kopumam, ir noteikt ilgtermiņa emisiju samazināšanas mērķi līdz vismaz 80 % līdz 2050. gadam, salīdzinājumā ar 1990. gadu;
8. turklāt atgādina par savu ieteikumu, ka noteikti klimata paketē pieņemti principi jāizmanto kā pamats starptautiskam nolīgumam, jo īpaši saistošais lineārais rādītājs rūpnieciski attīstīto valstu saistībām, diferencēšana pamatojoties uz pārbaudītām emisijām un pastiprināts atbilstības režīms ar prasību sasniegt gada samazinājuma koeficientu;
9. uzsver, ka pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes apstākļos ES mērķi cīnīties pret klimata pārmaiņām varēt apvienot ar būtiskām ekonomiskām iespējām, lai attīstītu jaunas tehnoloģijas, radītu darba vietas un uzlabotu energoapgādes drošību; uzsver, ka vienošanās Kopenhāģenā varētu sniegt nepieciešamo stimulu šādas Jaunās Zaļās vienošanās panākšanai, veicinot ekonomisko izaugsmi, atbalstot zaļās tehnoloģijas un saglabājot šīs jaunās darba vietas ES un jaunattīstības valstīs;
10. aicina Eiropadomi censties panākt starptautisku nolīgumu ar rūpnieciskajām valstīm, ar kuru panāktu kopējo siltumnīcefekta gāzu samazinājumu tuvāk 25-40 % amplitūdas augšējai robežai, kā tas ieteikts Klimata pārmaiņu starptautiskās padomes 4. novērtējuma ziņojumā, kā arī nodrošinot, lai šie samazinājumi būtu no attiecīgo valstu pašu teritorijām;
11. pauž bažas par to, ka minētais Komisijas 2009. gada 28. janvāra paziņojums ir neprecīzs attiecībā uz ES finansiālās atbildības līmeni; aicina Padomi, apstiprinot sarunu pilnvaras Kopenhāģenas konferencei, noteikt reālas saistības par finansējumu, kas ir saskaņā ar pasaules mēroga centieniem, kuri nepieciešami, lai ierobežotu vidējās temperatūras pieaugumu stipri zem 2 °C;
12. uzskata, ka šādās saistībās par finansējumu ir jāiekļauj, kā 2008. gada decembrī noteica Padome, nosacījums dalībvalstīm lielu daļu no ES ETS kvotu izsoles ieņēmumiem izmantot darbību finansēšanai, lai mazinātu un pielāgotos klimata pārmaiņām jaunattīstības valstīs, kuras būs ratificējušas starptautisko nolīgumu par klimata pārmaiņām, bet uzsver, ka emisiju kvotu tirdzniecības sistēma attiecas uz mazāk nekā 50 % ES emisiju, tāpēc nepieciešams šo nozīmīgo darbību finansēšanā iesaistīt arī citas dalībvalstu tautsaimniecības nozares;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

13. uzstāj, kā šādām saistībām jānodrošina paredzami finansēšanas mehānismi, kas izveidoti saistība ar UNFCCC un kuri ir papildus OAP un neatkarīgi no dalībvalstu ikgadējām budžeta procedūrām;
14. atzinīgi vērtē divas iepriekš minētajā 2009. gada 28. janvāra paziņojumā izklāstītās novatoriskās finansēšanas alternatīvas, ja vien tās ir izstrādātas tādējādi, ka garantē pietiekamu, paredzamu finansējuma līmeni; turklāt piekrīt ierosinājumam, ka to varētu apvienot ar finansējumu no līdzekļiem, kas iegūti no aviācijas un jūras transporta emisiju kvotu tirdzniecības sistēmām;
15. atzinīgi vērtē Komisijas domu par to, ka daļa no finansējuma ir piešķirama aizdevumu veidā, tāpēc ka dažas no darbībām var izrādīties jaunattīstības valstīm arī ļoti izdevīgas;
16. uzsver ka saistoši mērķi dotu ieguldītājiem iespēju labāk novērtēt ar klimata pārmaiņām saistītos riskus un iespējas un iesaistītu ieguldītājus projektos, kas paredzēti, lai panāktu gan klimata pārmaiņu mazināšanas, gan pielāgošanās mērķus; turklāt uzsver, ka ir nepieciešama skaidrība attiecībā uz privātā kapitāla nozīmi nepieciešamajos ieguldījumos, lai panāktu šos mērķus;
17. tomēr uzskata, ka ir ļoti svarīgi pieņemt daudz plašāku rīcības plānu par turpmāko finansējumu klimata politikai, kas attiektos uz visām atbilstošajām finansējuma jomām un avotiem; uzskata, ka minētais Komisijas 2009. gada 28. janvāra paziņojums ir labs sākuma punkts šim darbam, bet uzsver, ka tas ir jāstiprina ar skaidri noteiktiem mērķiem; aicina Padomi piešķirt Komisijai pilnvaras steidzami izstrādāt šādu rīcības plānu, ņemot vērā Kopenhāgenas sarunas;
18. uzskata, ka lielu daļu no kopīgajiem klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās centieniem jaunattīstības valstīs jāvelta projektiem, kuru mērķis ir apturēt mežu izciršanu un mežu noplicināšanu, kā arī mežu atjaunošanas un apmežošanas projektiem šajās valstīs;
19. atzinīgi vērtē Kioto protokola tīras attīstības mehānismu, kā iespējamo veidu, lai dotu jaunattīstības valstīm iespēju piedalīties oglekļa emisiju tirgū; uzsver, ka rūpnieciski attīstīto valstu izmantotie kompensācijas paņēmieni, lai panāktu emisijas samazinājuma mērķus, nevar būt daļa no jaunattīstības valstu saistībām siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanai starptautiskajā nolīgumā par klimata pārmaiņām; tāpēc uzskata, ka turpmāko kompensācijas mehānismu daļai ir jābūt stingrākiem projektu kritērijiem, lai izvairītos no tā, ka rūpnieciski attīstītās valstis atņem jaunattīstības valstīm rentablas iespējas emisiju samazināšanai, kā arī lai garantētu šo projektu augstus standartus, ar uzticamiem, pārbaudāmiem un patiesiem emisiju samazinājumiem, kas nodrošina arī ilgtspējīgu attīstību šajās valstīs;
20. uzskata, ka kolektīvs ES ieguldījums attiecībā uz jaunattīstības valstu emisiju samazināšanas centieniem un nepieciešamību pielāgoties nedrīkstētu būt mazāks par 30 000 miljoniem eiro gadā līdz 2020. gadam, un šis skaits var pieaugt, pieaugot arī zināšanām par klimata pārmaiņu smagumu un ar tām saistītajām izmaksām;
21. uzsver, ka lielas finanšu plūsmas uz jaunattīstības valstīm klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās tām centieni finansēšanai, ir tikai daļa no risinājuma; uzstāj uz to, ka fondi būtu jātērē ilgtspējīgi, izvairīties no birokrātijas, īpaši attiecībā uz MVU, kā arī no korupcijas; uzsver, ka finansējumam jābūt paredzāmam, koordinētam un pārredzāmam, lai tas vairotu jaunattīstības valstu darbības spēju gan centrālā gan vietējā līmenī, prioritāti piešķirot cilvēkiem, kuri saskaras ar klimata pārmaiņu radītajām problēmām, nevis valdībām; šajā sakarā uzsver, cik svarīga ir pastāvīga un viegli pieejama informācija par pieejamo finansējumu; aicina Padomi un nākamo — Zviedrijas prezidentūru aktīvi popularizēt šos principus UNFCCC COP15 sarunu laikā Kopenhāgenā 2009. gada decembrī;
22. aicina Komisiju atteikties no savas negatīvās attieksmes pret mežsaimniecības iekļaušanu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā; uzskata, ka būs vajadzīgs gan uz tirgu balstīts gan no tirgus neatkarīgs finansējums, lai finansētu nākotnē paredzētos mehānismus to emisiju samazināšanu, kas rodas izcērtot un noplicinot mežus (REDD), saskaņā ar vienošanos par laiku pēc 2012. gada; šajā sakarā aicina Komisiju un Padomi uzņemties vadību oglekļa emisiju pilotrtirgu attīstīšanā saistībā ar REDD; turklāt aicina Komisiju un Padomi izpētīt, kādā veidā tirgū balstīti vai ārpusrtirgus fondi varētu papildināt vieni otru;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

23. uzskata, ka Eiropas Savienības vadībā, nodrošinot finansiālo un tehnisko atbalstu jaunattīstības valstīm, ievērojami palielināsies iespējas panākt vienošanos Kopenhāgenas sarunās; uzskata, ka Eiropas Savienībai nepieciešams izrādīt vadību finanšu jomā, nodrošinot konkrētus sarunu rādītājus jau sākuma posmā ir nepieciešama gan lai mobilizētu pietiekamu iekšzemes atbalstu, gan lai mudinātu jaunattīstības valstis pieņemt ambiciozus saistošus emisiju samazināšanas mērķus, kā arī lai mudinātu citas Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas valstis sniegt līdzīga veida ieguldījumu;

24. atzīst, ka ES kopumā ir uz pareizā ceļa, lai sasniegtu Kioto mērķus, bet norāda uz to, ka dažas dalībvalstis ir vēl ļoti tālu no Kioto mērķu sasniegšanas, un ka tas varētu kompromitēt ES uzticamību Kopenhāgenas procesā; tāpēc uzstāj, ka tām dalībvalstīm, kas vēl nav ceļā uz Kioto mērķa sasniegšanu, jādara viss iespējamais;

25. uzdod priekšsēdētājam prezidentam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām sekretariātam ar lūgumu nodot to tālāk visām līgumslēdzējam pusēm, kas nav ES dalībvalstis.

Nodarbinātības politikas pamatnostādnes

P6_TA(2009)0122

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņu īstenošanu 2008.–2010. gadā

(2010/C 87 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā 2008. gada 20. maija nostāju par nodarbinātības politikas pamatnostādņēm 2008.–2010. gadā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu “Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns” (COM(2008)0800),
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 15. jūlija Lēmumu Nr. 2008/618/EK par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 28. janvāra priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm (COM(2008)0869),
 - ņemot vērā Eiropadomes 2008. gada 11. un 12. decembra secinājumus par ES rīcības sistēmas izveidi, lai novērstu recesiju un sekmētu ilgtspējīgu ekonomikas un nodarbinātības izaugsmi,
 - ņemot vērā 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par sociālās integrācijas veicināšanu un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošanu ES ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā ekonomikas izaugsme, nodarbinātība un nabadzības un sociālās atstumtības izskaušana ir savstarpēji cieši saistītas;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0207.

⁽²⁾ OV L 198, 26.7.2008., 47. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0467.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- B. tā kā pašreizējā ekonomikas krīze ir radījusi vēl nebijušus uzdevumus saistībā ar bezdarba pieaugumu un sociālo atstumtību un tā kā paredzams, ka Eiropas Savienības ekonomikas lejupslīde pieaugs, palēninot vai pat būtiski samazinot nodarbības pieaugumu un palielinot bezdarbu Eiropas Savienībā 2009. gadā;
- C. tā kā Eiropas nodarbinātības stratēģija un nodarbinātības pamatnostādnes ir galvenie Lisabonas stratēģijas instrumenti, lai risinātu darba tirgus uzdevumus;
- D. tā kā Eiropas Savienība un dalībvalstis ir kopīgi atbildīgas, lai risinātu uzdevumus saistībā ar iedzīvotāju problēmām, iespējām un nedrošību, ko rada globalizācija;
- E. tā kā globālā finanšu un ekonomikas krīze liek Eiropas Savienībai rīkoties izlēmīgi un saskaņoti, lai nepieļautu darbavietu zudumu, nodrošinātu iedzīvotājiem pienācīgus ienākumus, novērstu recesiju un panāktu, ka pašreizējās ekonomikas un nodarbinātības problēmas rada jaunas iespējas;
- F. tā kā līdz ar to nekavējoties ir jāpalielina centieni visos pārvaldes līmeņos, iesaistot sociālos partnerus un citas ieinteresētās puses, lai ieguldītu cilvēkkapitālā un modernizētu Eiropas darba tirgu, jo īpaši īstenojot elastdrošības pieeju, apspriežoties ar sociālajiem partneriem, saskaņā ar valstu paražām un praksi;

Kopskats — ekonomikas atveseļošana un nodarbinātības politikas vadība

1. Uzskata, ka saskaroties ar smago recesiju visā pasaulē un paredzamo bezdarba pieaugumu par vismaz 3,5 miljoniem cilvēku ES līdz 2009. gada beigām, galvenajiem nodarbinātības politikas mērķiem ES un dalībvalstīs jābūt pasargāt iespējami daudz dzīvotspējīgu darbavietu no īslaicīgas pieprasījuma samazināšanās; palīdzēt radīt darbavietas; atbalstīt gan nenodarbināto darbinieku pirkspēju un viņu iespēju ātri no jauna kļūt par nodarbinātiem. Aicina Komisiju dod skaidru signālu dalībvalstīm par to, ka nodarbinātības pamatnostādnes vajadzētu ieviest šādā garā, kā arī uzskatīt nodarbinātību par prioritāru jautājumu, iesniedzot pavasara Eiropadomei, kas notiks 19. martā, priekšlikumus Eiropas Nodarbinātības iniciatīvai, vienlaikus dalībvalstīm sadarbojoties nodarbinātības saglabāšanā un jaunu darbavietu radīšanā;
2. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu un tajā uzsvērto viedokli, ka pastāv saikne starp īstermiņa fiskāliem stimuliem un ilgtermiņa Lisabonas stratēģiju un integrētajām pamatnostādņēm; šajā ziņā uzsver, cik būtiski ir nodrošināt, lai visi dalībvalstu veiktie ekonomikas atveseļošanas īstermiņa pasākumi būtu vērsti uz kopējo mērķu sasniegšanu;
3. atzīmē, ka pašreizējā krīzē lielākā problēma ir tā, ka Eiropas ekonomiskās politikas instrumenti nav pietiekami izstrādāti, lai veiksmīgi risinātu izvirzītos uzdevumus; tādēļ prasa pārskatīt un atjaunināt politikas pamatinstrumentus, jo īpaši integrētās pamatnostādnes, Stabilitātes un izaugsmes paktu, kā arī ilgtspējīgas attīstības stratēģiju, lai tos apvienotu ar tā dēvēto jauno kursu progresīvās izaugsmes sekmēšanai Eiropas Savienībā;
4. uzsver, ka ir jāpārskata integrētās pamatnostādnes, ņemot vērā ekonomikas lejupslīdi, un mudina Padomi vienoties par īstermiņa pasākumiem, lai saglabātu 2008. gada nodarbinātības līmeni, kā arī veikt ieguldījumus cīņā pret klimata pārmaiņām, un aicina dalībvalstis un sociālos partnerus saskaņā ar valstu praksi nodrošināt iedzīvotājiem pietiekamus ienākumus, jo īpaši mazāk aizsargātām sabiedrības grupām; sagaida, ka Komisija jau pirms Eiropadomes pavasara sanāksmes nāks klajā ar iniciatīvām un ierosinās priekšlikumus, lai sasniegtu minētos mērķus;
5. atgādina, ka dalībvalstu saskaņotiem ieguldījumiem piecos galvenajos Lisabonas mērķos – pētniecībā, izglītībā, aktīvā darba tirgus politikā, bērnu aprūpē un privāto ieguldījumu stimulēšanā – jābūt galvenajām nodarbinātības politikas sastāvdaļām un ka bērnu aprūpes infrastruktūra jāuzskata par vienu no priekšnosacījumiem, lai palielinātu līdzdalību darba tirgū un jo īpaši sieviešu līdzdalību; mudina dalībvalstis saskaņot šos kopējos principus, rīkojot apspriedes ar sociālajiem partneriem par savas valsts reformu programmām;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Nodarbinātības pamatnostādnes (2008.-2010. gadam) steidzami jāveic rūpīga īstenošana

6. Ieviešot pamatnostādnes, dalībvalstis:
 - ņem vērā prasības, kas saistītas ar augsta līmeņa nodarbinātības veicināšanu, atbilstošas sociālās aizsardzības nodrošināšanu, sociālās atstumtības apkarošanu un augsta līmeņa izglītību, apmācību un cilvēku veselības aizsardzību, kā arī
 - mērķi apkarot uz dzimumu, rasi, etnisko izcelsmi, reliģiju vai ticību, invaliditāti, vecumu vai seksuālo orientāciju balstītu diskrimināciju;
7. Dalībvalstis nodrošina pastiprinātu pamatnostādņu un sociālās aizsardzības un sociālās iekļaušanas procesa saskaņošanas atvērtās metodes mijiedarbību;
8. Dalībvalstis sadarbībā ar sociālajiem partneriem un atbilstīgi katras dalībvalsts nacionālajai tradīcijai savos valstu reformu plānos analizē un ziņo par to, kā uzlabot atbilstību Eiropas tiesību aktiem sociālajā jomā un to ieviešanu, kā arī par nolīgumu starp sociālajiem partneriem un galveno vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu ieviešanu;
9. vēlreiz atgādina, cik būtiski ir saistībā ar 21. pamatnostādni izmantot elastdrošības koncepciju, lai tuvinātu profesijas, un uzsver, ka šāda pieeja ietver augsta līmeņa aizsardzību sociālās drošības sistēmās, kā arī konstruktīvu darba tirgus politiku;
10. šajā ziņā atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu, ka ir būtiski uzlabot aktīvas iesaistes programmas, jo īpaši tās, kas paredzētas mazkvalificētiem darba ņēmējiem; palielināt subsīdijas nodarbinātības jomā un nodrošināt īstermiņa apmācību mazāk aizsargātām iedzīvotāju grupām un tiem, kuri lielākā mērā ir pakļauti ilgstoša bezdarba apdraudējumam; nodrošināt apmācību un pārkvalificēšanās iespējas un pieprasīto jauno prasmju apguvi mazāk skartajās nozarēs; nodrošināt pienācīgu sociālo aizsardzību, kas sniedz ienākumu drošību, kā arī uzņemties visaptverošas saistības rīkot sociālo dialogu un iesaistīt sociālos partnerus;
11. uzsver, cik būtiski ir īstenot mazāk aizsargātām iedzīvotāju grupām paredzētus pasākumus laikā, kad vērojams augsts bezdarbs, un jo īpaši paredzēt mērķtiecīgus pasākumus ilgstošiem bezdarbniekiem, cilvēkiem ar invaliditāti un imigrantiem;
12. uzskata, ka, ņemot vērā ekonomiskās krīzes smagumu, Komisijai ir jābūt gatavai īstenot ārkārtas pasākumus, tostarp paplašinot piekļuvi Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļiem, ar ko jāatbalsta dažādās situācijās nonākuši darba ņēmēji, tostarp pagaidu darbinieki, kuri zaudējuši darbu, kā arī īslaicīgi darot pieejamus Eiropas Sociālā fonda līdzekļus, lai atbalstītu darbavietu saglabāšanas pasākumus, izmantojot apmācības programmas;
13. uzskata, ka ekonomiskās krīzes situācijā ir jāaktivizē ES darbība, lai veiktu pārstrukturēšanu, jo īpaši nostiprinot tiesības saņemt informāciju un konsultāciju;
14. uzskata, ka nākamās ES struktūrfondu reformas laikā lielāka uzmanība jāvelta tam, lai radītu ilgtspējīgu un kvalitatīvu nodarbinātību;
15. turklāt uzsver, cik būtiska ir izglītība, kas ne tikai palielina darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, bet arī veicina viņu mobilitāti, kas ir būtisks iekšējā tirgus darbības priekšnoteikums; tādēļ uzsver, cik būtiski ir atzīt formālā un neformālā izglītībā iegūtās prasmes;
16. uzsver, cik nozīmīga ir 23. pamatnostādne un būtiski ieguldījumi mūžizglītībā, lai samazinātu bezdarbu, kā arī sasniegtu izvirzīto mērķi, proti, Eiropā uzlabot darbavietu kvalitāti; šajā ziņā uzsver, ka ir jānodrošina visu iedzīvotāju līdzvērtīga piekļuve mūžizglītības programmām un iespēja tajās piedalīties, īpašu uzmanību pievēršot mazāk aizsargātām iedzīvotāju grupām; uzsver, ka ir jāizmanto Eiropas Sociālā fonda (ESF) un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) līdzekļi, lai nekavējoties finansētu iepriekš minētās darbības;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

17. pauž nožēlu, ka visās valstīs izglītībā, apmācībā un mūžizglītībā mazākā mērā iesaistās personas ar nepabeigtu pamatskolas izglītību, vecāka gadagājuma cilvēki, lauku apvidu iedzīvotāji un cilvēki ar invaliditāti;

18. uzsver, ka pieaugušo apmācības uzlabošana ir priekšnoteikums, lai palielinātu iesaistīšanos izglītībā, un ka apmācības uzlabošanas pasākumi ietver mācību un bērnu aprūpes iestāžu pieejamību vietējā mērogā; neklātienēs un tālmācības pakalpojumus tiem, kuri dzīvo attālākos rajonos; informāciju un vadību; pielāgotas programmas un elastīgu mācību režīmu;

19. atgādina, ka Eiropā joprojām ir augsts jauniešu bezdarba līmenis; turklāt atgādina, ka iepriekšējo ekonomisko krīžu pieredze liecina, ka jauniešiem ar nepabeigtu izglītību, kuri kļuvuši par bezdarbniekiem, ir daudz grūtāk iesaistīties darba tirgū; tādēļ uzsver, cik svarīgi ir visām dalībvalstīm sasniegt 18. pamatnostādnes mērķi, proti, lai visiem jauniešiem 4 mēnešu laikā pēc skolas pabeigšanas piedāvātu darbu, mācekļa vietu, papildu apmācību vai citus nodarbinātības pasākumus;

20. aicina īstenot konstruktīvus pasākumus, lai cīnītos pret sieviešu zemo līdzdalību darba tirgū; atgādina, ka sieviešu vispārējais nodarbinātības līmenis ir zems un ka parasti sievietes, nevis vīrieši strādā nepilnu slodzi; tādēļ uzsver, cik svarīgi ir īstenot politiku, ar kuru saskaņā sievietēm un vīriešiem būtu līdzvērtīgi pienākumi; lai to sasniegtu, aicina dalībvalstis nekavējoties izpildīt saistības, kas tām uzliktas saskaņā ar Barselonas mērķiem;

21. ar bažām atzīmē, ka nepilnas slodzes darbs, ko parasti strādā sievietes, ekonomiskās krīzes apstākļos ir atzīts par sevišķi nestabilu;

22. uzskata, ka augsta bezdarba apstākļos ir apdraudēta reģionālās un sociālās kohēzijas īstenošana, un līdz ar to uzsver, cik svarīgi ir īstenot 17. pamatnostādni par sociālo un teritoriālo kohēziju, lai nepieļautu, ka rodas problēmas šajā jomā; tāpēc aicina dalībvalstis veicināt aktīvu visu cilvēku sociālo integrāciju, lai apkarotu nabadzību un sociālo atstumtību, nodrošinot pienācīgus ienākumus un kvalitatīvus sociālos pakalpojumus, kā arī piekļuvi nodarbinātības tirgum, izmantojot darbā pieņemšanas iespējas un iesākuma vai pašreizējo profesionālo apmācību;

23. uzsver, cik būtiski ir ieguldīt labklājības jomā, jo īpaši ekonomiskās krīzes apstākļos; uzskata, ka labklājības joma ietver daudzus nozīmīgus sabiedriskos pakalpojumus, kā arī tajā ir nodarbināts liels iedzīvotāju skaits; uzsver, ka līdz ar to labklājības nozarē ir jāsniedz atbalsts, lai nepieļautu sabiedrisko pakalpojumu kvalitātes pasliktināšanos un bezdarba pieaugumu;

24. pauž nožēlu, ka, iespējams, šīs ekonomiskās krīzes laikā atsevišķi uzņēmumi kā alternatīvu darbinieku skaita samazināšanai var izvēlēties pazemināt darba algas; tomēr uzsver, cik būtiski ir nepieļaut, ka krīzes dēļ notiek vispārēja algu samazināšana; par būtiskiem uzskata šādus aspektus:

— katra dalībvalsts saskaņā ar valsts tradīcijām un praksi izstrādā politiku, lai darba tirgū izskaustu zemo algu radīto konkurenci,

— darba koplīgumi ir pēc iespējas plašāki,

— tiek ievērota darba koplīgumu hierarhija,

— darba koplīgumos un/vai darba tiesībās noteiktās algas un darba apstākļus ievēro un īsteno praksē;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Saskaņotas rīcības nepieciešamība, lai novērstu ekonomisko krīzi

25. uzsver, cik svarīgi ir veikt visaptverošus un saskaņotus ieguldījumus visās dalībvalstīs, tostarp tādās jomās kā produktīva infrastruktūra, izglītība un klimata pārmaiņas, lai sasniegtu izvirzītos mērķus, proti, nodarbinātības līmeņa pieaugumu, kvalitatīvu darbavietu izveidi un sociālās kohēzijas nodrošināšanu; šajā ziņā uzsver, cik būtisks ir ES atbalsts modernas un ilgtspējīgas rūpniecības attīstībai;

26. uzsver, cik būtiski ir ne tikai radīt papildu darbavietas, bet arī saglabāt un uzlabot pašreizējo darbavietu kvalitāti;

27. aicina dalībvalstis turpināt finansiālās ieinteresētības veicināšanu, vajadzības gadījumā nodrošinot visu attiecīgo pušu, tostarp sociālo partneru un citu ieinteresēto personu iesaistīšanu, lai efektīvi īstenotu nodarbinātības pamatnostādnes;

*

* *

28. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Reģionu komitejai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns

P6_TA(2009)0123

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu (2008/2334(INI))

(2010/C 87 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 4. marta paziņojumu pavasara Eiropadomei par impulsiem Eiropas atveseļošanai (COM(2009)0114),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu (COM(2008)0800),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 29. oktobra paziņojumu “No finanšu krīzes augšupejai: Eiropas rīcības programma” (COM(2008)0706),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 28. janvāra ieteikumu attiecībā uz Padomes ieteikumu par atjauninātu 2009. gada redakciju dalībvalstu un Kopienas ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm un par dalībvalstu nodarbinātības politiku īstenošanu (COM(2009)0034),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. decembra paziņojumu “Valsts atbalsta pasākumu Kopienas pagaidu shēma, lai veicinātu piekļuvi finansējumam pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos” (1),

(1) OV C 16, 22.1.2009., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. decembra paziņojumu “Īstenošanas ziņojums par Kopienas Lisabonas programmu 2008.–2010. gadam” (COM(2008)0881),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. decembra paziņojumu “Kohēzijas politika: ieguldījums reālajā ekonomikā” (COM(2008)0876),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2008. gada 16. decembra darba dokumentu “Vienotā tirgus pārskats – tā attīstība gada laikā” (SEC(2008)3064),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. decembra paziņojumu “Par Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģijas ārējo dimensiju: Ziņojums par piekļuvi tirgum un pamatsistēmas izveidi efektīvākai starptautiskajai sadarbībai regulējuma jomā” (COM(2008)0874),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. decembra priekšlikumu regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi (COM(2008)0867),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 11. decembra paziņojumu “Integrētās pamatnostādnes attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību (2008.–2010. gads)”, kurā iekļauts Komisijas ieteikums par dalībvalstu un Kopienas ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm (saskaņā ar EK līguma 99. pantu) un priekšlikums Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm (saskaņā ar EK līguma 128. pantu) (COM(2007)0803),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 7. maija paziņojumu “EMS@10 — panākumu un problēmu apzināšana pēc Ekonomikas un monetārās savienības desmit pastāvēšanas gadiem” (COM(2008)0238) (Paziņojums par EMS@10),
- ņemot vērā dalībvalstu rīcības plānus un atjauninātās valstu reformu programmas 2008.–2010. gadam,
- ņemot vērā to, ka ir izveidota augsta līmeņa ekspertu grupa ES finanšu uzraudzības jautājumos, ko vada Jacques de Larosière, un tās 2009. gada 25. februāra ziņojumu Komisijai saistībā ar Eiropadomes 2009. gada pavasara sanāksmi,
- ņemot vērā Eiropadomes prezidentūras secinājumus par ekonomikas un finanšu jautājumiem, ko tā pieņēma 2008. gada 11. un 12. decembrī notikušajā sanāksmē,
- ņemot vērā Euro grupas valsts un valdību vadītāju sanāksmi, kas notika 2008. gada 12. oktobrī, lai pieņemtu saskaņotu glābšanas plānu ekonomikas krīzes pārvarēšanai,
- ņemot vērā 2008. gada 13. un 14. marta Briseles Eiropadomes prezidentūras secinājumus par atjaunoto Lisabonas stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai (2008.–2010. gads) — jauna posma sākumu,
- ņemot vērā Ekonomikas un finanšu padomes 2008. gada 7. oktobra sanāksmē pieņemtos secinājumus par tūlītēju atbildes reakciju uz finanšu nestabilitāti,
- ņemot vērā Ekonomikas un finanšu padomes 2008. gada 4. novembra sanāksmē pieņemtos secinājumus par starptautiskām ierosmēm, reaģējot uz finanšu krīzi, un par gatavošanos krīzes jautājumiem vēltītai starptautiskai augstākā līmeņa sanāksmei,
- ņemot vērā Ekonomikas un finanšu padomes 2008. gada 2. decembra ieguldījumu Eiropadomes 2008. gada 11. un 12. decembra sanāksmes darbā,

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- ņemot vērā 2008. gada 1. jūnija Saprāšanās memorandu par sadarbību starp Eiropas Savienības finanšu uzraudzības iestādēm, centrālajām bankām un finanšu ministrijām pārrobežu finansiālās stabilitātes jomā,
 - ņemot vērā 2008. gada 22. oktobra rezolūciju par Eiropadomes 2008. gada 15. un 16. oktobra sanākumi (1),
 - ņemot vērā 2008. gada 20. februāra rezolūciju par Integrētām pamatnostādnēm izaugsmei un nodarbinātībai (daļa: dalībvalstu un Kopienas ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes) — jaunā cikla uzsākšana (2008.–2010. g.) (2),
 - ņemot vērā 2008. gada 18. novembra rezolūciju par EMS@10 — Ekonomikas un monetārās savienības pirmie 10 pastāvēšanas gadi un nākotnes uzdevumi (3) (rezolūcija par EMS@10),
 - ņemot vērā 2008. gada 23. septembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem (4),
 - ņemot vērā 2008. gada 9. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par *Lamfalussy* procesa turpinājumu — uzraudzības struktūra nākotnē (5),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, kā arī Budžeta komitejas, Attīstības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A6-0063/2009),
- A. tā kā iepriekšējos 25 gados starptautiskā ekonomika un globālie tirgi ir spējuši panākt nepieredzētu un vēsturiskā skatījumā unikālu izaugsmi un tādu ražošanas jaudu, kas ir nodrošinājusi pārticību lielākam cilvēku skaitam nekā jebkad agrāk, — jaudu, kas ir jāpielāgo apstākļiem, kuros palēninās ekonomika un attiecīgi krītas pieprasījums;
- B. tā kā finanšu un ekonomiskā krīze ar katru dienu palielinās un tādēļ, ka sabiedriskā rīcība nav kļuvusi spēcīgāka un efektīvāka, pietuvina Eiropas Savienību un tās kaimiņvalstis aizvien tuvāk sociālai politiskai krīzei, kas apdraud Eiropas solidaritāti;
- C. tā kā tagad starptautiskās un Eiropas ekonomikas lejupslīdes novēršanā galvenie izaicinājumi ir neuzticēšanās finanšu un kapitāla tirgiem, kā arī bezdarba pieaugums;
- D. tā kā pašreizējās finanšu krīzes nepieredzēti plašie apmēri un tai sekojošā straujā lejupslīde liek rūpīgi pārskatīt finanšu tirgu reglamentējošos noteikumus un pārvaldības sistēmu gan Eiropas, gan starptautiskā līmenī, lai novērstu turpmākas problēmas starptautiskajā ekonomikā, neradītu līdzīgas problēmas finanšu tirgos un padarītu ES ekonomiku noturīgāku pret pārmaiņām;
- E. tā kā nozīmīgu finanšu iestāžu neveiksmes apdraud kredītu tirgus, kavē kapitāla plūsmu, ieguldījumus un tirdzniecību, kā arī izraisa cenu un vērtību lejupslīdi, tādējādi iedragājot stabilitāti un pamatlīdzekļus, kas finanšu iestādēm vajadzīgi aizdevumu sniegšanai un uzņēmumiem — pašfinansēšanas nodrošināšanai;

(1) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0506.

(2) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0058.

(3) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0543.

(4) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0425.

(5) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0476.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- F. tā kā ir izrādījies, ka pašreizējās finanšu krīzes cēloņi un iemesli bijuši pavirša monetārā politika un politiski stimulēts mājokļu kredītēšanas pieaugums, kā arī makroekonomiska nelīdzsvarotība galvenokārt starp ASV un tādām jaunām tirgus ekonomikas valstīm kā Ķīna; uzsver, ka jāturpina attīstīt ES konkurētspēju un ieguldīt infrastruktūrā un pētniecībā, kā arī jaunos uzņēmumos un jaunos tirgos;
- G. tā kā ES politikas veidotājiem, nodrošinot ekonomikas atveseļošanu, jānosaka, ka galvenās prioritātes ir atjaunot finanšu un kapitāla tirgu funkcionēšanu un nodrošināt nodarbinātību, tādējādi radot iespējas palīdzēt ES ekonomikai atgūt izaugsmi, veikt ieguldījumus un veidot jaunas darbavietas;
- H. tā kā pašreizējā lejupslīde būtu jāizmanto kā iespēja veicināt “zaļos” ieguldījumus un radīt videi draudzīgas darbavietas atbilstīgi Lisabonas un Gēteborgas ilgtermiņa mērķu īstenošanai, kā arī klimata un enerģētikas paketei;
- I. tā kā ekonomikas atveseļošanas nodrošināšanai vajadzīga saskaņota rīcība atbilstīgi ES tiesību aktiem, kuri attiecas uz konkurenci un valsts atbalstu, kā arī finanšu un kapitāla tirgu stabilitāti, un šie pasākumi, lai nodrošinātu ES ekonomikas stabilitāti un konkurētspēju, nedrīkst kropļot uzņēmumu konkurenci vai izjaukt līdzsvaru starp dalībvalstīm;
- J. tā kā reālajā ekonomikā finanšu krīzes sekas ir radījušas ārkārtējus ekonomiskos apstākļus, kuros ir nepieciešami savlaicīgi, mērķtiecīgi un proporcionāli pasākumi un lēmumi, lai atrastu risinājumus nepieredzētai vispārējai ekonomikas un nodarbinātības situācijai, un tā kā neizbēgamā valsts iejaukšanās kropļo attiecīgās funkcijas, kādas ir privātajam un valsts sektoram normālākos apstākļos;
- K. tā kā Parlaments savās nostāšanās par likumdošanas priekšlikumiem un arī rezolūcijās ir pievērsies pašreizējās finanšu sistēmas noteikumu nepilnībām;
- L. tā kā jaunākie Kopienas sniegtie dati par 2009. gada perspektīvām norāda uz ekonomikas situācijas strauju pasliktināšanos visā Eiropas Savienībā un tā kā Eiropas Savienība un dalībvalstis tagad ir visvairāk atbildīgas par makroekonomikas stabilitātes, pastāvīgas izaugsmes un nodarbinātības nodrošināšanu;
- M. tā kā finanšu krīze ir atklājusi dilemmu starp nepieciešamību ekonomikas politikas reglamentējošās pilnvaras īstenot ES līmenī un faktu, ka ekonomikas stimulēšanas plāni ir dalībvalstu iestāžu kompetencē;
- N. tā kā atsevišķu dalībvalstu ierosinātajiem īstermiņa pasākumiem ir nepieciešama visaptveroša koordinācija ES līmenī, lai, no vienas puses, garantētu kopēju pastiprinošu ietekmi un, no otras puses, novērstu domino efektu, tirgus kropļošanu un izšķērdīgu divkāršu darbu;
- O. tā kā īstermiņa pasākumiem jābūt tādiem, kas atbilst ilgtermiņa mērķiem un papildina šos mērķus, proti, padarīt Eiropas Savienību par konkurētspējīgāku, uz zinātnes atziņām balstītu ekonomiku, nemazināt pašāvību uz nākotni un uzticēšanos, kā arī nodrošināt makroekonomikas stabilitāti;
- P. tā kā ir jāatzīst dalībvalstu atšķirīgās iespējas iesaistīties atveseļošanas programmās; tā kā ir jāattīsta apjomīga Eiropas Savienības papildu pieeja, kurā liela nozīme piešķirta savstarpēji atbalstošu pasākumu kompleksam ekonomikas, vides, nodarbinātības un sociālās politikas jomā;
- Q. tā kā ir pierādījies, ka dalība euro zonā stiprina ekonomikas stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs; tā kā šādā ekonomikas recesijas laikā pilsoņi gaida ne tikai atbildības pilnu valdības iejaukšanos, kas vērsta pret ekonomikas lejupslīdi, bet arī stingru atbildes reakciju, izstrādājot Eiropas Savienības noteikumus, kā arī izmantojot sociālo un reģionālo kohēziju, vienlaikus saglabājot noteikumus un principus, kuri garantē spēcīgu un stabilu valūtu;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- R. tā kā ir ārkārtīgi svarīgi atjaunot uzticību, lai ļautu pienācīgi darboties finanšu tirgiem un tādējādi ierobežotu finanšu krīzes negatīvo ietekmi uz reālo ekonomiku;
- S. tā kā dalībvalstis, kas nesēn pievienojušās Eiropas Savienībai un neietilpst euro zonā, smagi cieš no spekulācijām ar šo valstu valūtu, no kapitāla aizplūdes un no starptautisko kredītu tirgu sastinguma,

Vispārīgas nostādnes

1. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu, kas izstrādāta, reaģējot uz nopietno un nepārtraukto ekonomikas lejupslīdi, proti, — sākt īstenot Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu (atveseļošanas plānu); atzīmē, ka atveseļošanas programmai, kas vēl steidzami ir jāīsteno, šajā priekšlikumā Kopienas mērogam ir paredzēti 15 % budžeta;
2. uzsver, ka atveseļošanas plāna galvenajai prioritātei jābūt veicināt ekonomiku un Eiropas Savienības konkurētspēju, lai nodrošinātu pilsoņiem iespējas un drošību, kā arī izvairītos no bezdarba palielināšanās; uzskata, ka atveseļošanas plānam ekonomikas lejupslīde jāpavērš pretējā virzienā, dodot iespēju finanšu tirgiem atkal pareizi darboties, jāveicina ieguldījumi, kā arī jāuzlabo izaugsmes un nodarbinātības iespējas, vienlaikus stiprinot ES ekonomiku un darba tirgu un uzlabojot pamatnosacījumus izaugsmei un darbavietu radīšanai;
3. sagaida, ka Komisija nodrošinās skaidru un spēcīgu vadību, lai visām dalībvalstīm būtu saskaņotāka pieeja šīs smagās ekonomiskās krīzes risināšanai un būtu iespējams Eiropā nosargāt pēc iespējas vairāk darbavietu;
4. uzstāj, ka jebkurai finansiālajai palīdzībai jābūt savlaicīgai, mērķtiecīgai un piešķirtai uz noteiktu laiku; brīdina par iespējamām izstumšanas sekām un ES konkurences politikas sabrukumu; mudina iespējami drīz atjaunot godīgu tirgus konkurenci, kas noteikta līgumos; ar bažām norāda uz valsts parādu un budžeta deficīta straujo pieaugumu; turklāt, lai neuzliktu pārlietu lielu slogu nākamajām paaudzēm, aicina, cik drīz vien iespējams, atgriezties pie stabilas valsts finanšu politikas, kā paredzēts pārskatītajā Stabilitātes un izaugsmes paktā;
5. uzsver, ka skaidri noteiktā laikā jāatceļ pagaidu izņēmumi un atkāpes no Kopienas konkurences politikas un jājauno normāls stāvoklis;
6. uzsver, ka atveseļošanas plānam ir jāveicina taisnīga un vienlīdzīga starptautiska nolīguma izstrāde, kuram 2012. gadā jāaizstāj Kioto protokols, un ka ar šādu nolīgumu ir jārada arī iespēja nabadzīgākām valstīm izkļūt no nabadzības, neveicinot globālo sasīlšanu, un jāpalīdz finansēt vērienīgus ieguldījumus, lai pielāgotos klimata pārmaiņām un attīstītu atjaunīgās enerģijas jomu;
7. ar bažām atzīmē valsts parādu un budžeta deficīta straujo pieaugumu; pauž bažas, ka valstu parādi var kļūt par pārmērīgu slogu nākamajām paaudzēm;
8. piekrītot, ka nepieciešamība pielāgoties globālās konkurences videi un Eiropas ekonomikas izaugsmes atjaunošana ir ļoti svarīgi kopēji mērķi, tomēr aicina Eiropas Savienību vairāk censties ieguldīt līdzekļus prasmju apgūšanā, mācībās un stabilu darbavietu radīšanā, nodarbinātības nodrošināšanā un masveida bezdarba novēršanā, vienlaikus nodrošinot konstruktīvu nodokļu politiku, kam jāpalīdz noteikt atveseļošanas plāna apjomu un sastāvdaļas; sagaida, ka pavasara Eiropadome pieņems skaidras pamatnostādnes un konkrētus pasākumus esošo darbavietu nosargāšanai un jaunu darba iespēju radīšanai;
9. kā būtisku efektivitātes nodrošināšanas prasību iesaka koordinēt valstu atveseļošanas plānus un to darīt, katru programmu pieskaņojot katras valsts konkrētajām vajadzībām, tomēr ņemot vērā kopējās intereses un kopējās stratēģijas, kas izstrādātas klimata pārmaiņu novēršanai, kā arī to, ka jānodrošina iespējami lielāka pastiprinošā ietekme īpaši uz nodarbinātību;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

10. iesaka izstrādāt jaunas horizontālas iniciatīvas ES līmenī, apzinoties, ka atšķirīgā dalībvalstu spēja un budžeta manevra rezerves dažādās Eiropas Savienības vietās var dot ļoti atšķirīgus rezultātus; tomēr atgādina par katras dalībvalsts atbildību īstenot fiskālo disciplīnu, veikt ieguldījumus un strukturālās reformas;

11. stingri brīdina par risku, ka īstenotie risinājumi kļūst par visu valstu politikas nostādņu kopsummu ar iespējamām pretrunām un izmaksām, ka tas var kaitēt vienotajam tirgum, ekonomikas un monetārajai savienībai un vājināt Eiropas Savienības nozīmi pasaulē;

12. atbalsta Komisijas ieguldījumu Stabilitātes un izaugsmes pakta pārskatīšanā un atzīmē tās vēlmi paktā paredzēto elastīgumu pilnā mērā izmantot kā pretcikliskas politikas īstenošanas veidu ekonomikas lejupslīdes problēmu risināšanai, lai ļautu dalībvalstīm adekvāti reaģēt uz ekonomikas krīzi, proti, izvērtēt, vai lēmumi par īstermiņa ieguldījumiem atbilst vidēja termiņa budžeta mērķiem un sekmē pastāvīgu izaugsmi un Lisabonas stratēģijas ilgtermiņa mērķu īstenošanu;

13. uzsver, ka ir absolūti nepieciešams, lai dalībvalstis turpina īstenot pārskatīto Stabilitātes un izaugsmes pakta, lai, no vienas puses, efektīvi risinātu pašreizējo ārkārtas situāciju un, no otras puses, garantētu stingru apņemšanos līdz ar ekonomikas atveseļošanas atgriezties pie normālas budžeta disciplīnas, vienlaikus pastiprinot pārskatītā pakta pretcikliskumu;

Finanšu tirgi — no krīzes kontrolēšanas uz stabiliem tirgiem nākotnē

Uzticības atjaunošana finanšu nozarē

14. atzinīgi vērtē īstermiņa pasākumus, kas pieņemti, lai atjaunotu uzticību finanšu sistēmai; atgādina, ka ar šiem ārkārtas pasākumiem ir par maz, lai atrisinātu atsevišķas pamatproblēmas, kas izraisīja šo krīzi, proti, globālo nelīdzsvarotību, pārmērīgu riskēšanu, aizņemto līdzekļu īpatsvara palielināšanu un ienesīgu īslaicīgumu; atgādina, ka jāpārskata atbildības shēmas, kas ir viens no iespējamiem finansiālās nestabilitātes cēloņiem;

15. aicina dalībvalstis rīkoties koordinēti, kredītu tirgu nedrošības mazināšanas un šo tirgu darbības sekmēšanas nolūkā ļaujot valstu bankām sniegt vispārējas un skaidri noteiktas garantijas parādu segšanai, taču neattiecinot tās uz pašu kapitālu;

16. aicina dalībvalstis un it īpaši euro zonas dalībvalstis apsvērt iespēju izveidot dalībvalstu kopīgi garantētu lielu Eiropas kredīta mehānismu;

17. vēlreiz uzsver, ka galvenais, ar ko pamatot pašreizējo valsts ārkārtas iejaukšanos finanšu sistēmas darbībā, ir privātpersonu un uzņēmumu, tostarp MVU, uzkrājumu nodrošināšana un kredītu piešķiršana tiem; atgādina dalībvalstu valdībām par to atbildību un pārskatatbildību savu valstu parlamentu priekšā par to, kā valsts līdzekļus izmanto glābšanas plāniem, un uzstājīgi iesaka ES līmenī ieviest un saskaņot atbilstīgas uzraudzības un, ja nepieciešams, sankciju sistēmu, lai nodrošinātu šādu mērķu sasniegšanu;

18. uzsver, ka ir jānodrošina, lai centrālo procentu likmju samazinājuma ietekme attiektos arī uz aizdevuma ņēmējiem;

19. atgādina, ka regulatoriem un attiecīgajām dalībvalstu iestādēm rūpīgi jāpārbauda banku un banķieru darbība pēdējo mēnešu laikā un arī jānosaka, vai banku sabrukšanu nav veicinājušas nosodāmas un pat noziedzīgas darbības, un jānodrošina, ka ar valsts iejaukšanos un monetārās politikas lēmumiem attiecībā uz procentu likmēm ir iespējams pārtraukt kredītu krīzi;

20. uzskata, ka stingri jāuzrauga finanšu iestādēm piešķirtie palīdzības pasākumu kopumi, lai nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus, tostarp maksāspējas līmeni, gaidāmos ieguvumus, likviditāti starpbanku tirgū, cilvēkresursu attīstību un klientu (privāto klientu vai uzņēmēju) uzticēšanos;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

21. uzskata, ka banku nozares glābšanas plāni jāsaista ar nosacījumiem par monetāriem stimuliem, kredītu sniegšanu, aizdevumu izsniegšanas noteikumiem, nozares pārstrukturēšanu un sociālās politikas noteikumu aizsardzību;

22. uzskata, ka ir jāveicina mikrokredītu attīstība, kuri ir atzīti par efektīvu instrumentu ar ievērojamu pastiprinošo ietekmi, un it īpaši nosakot to par prasību komercbankām, kas ir saņēmušas valsts atbalstu;

23. pieprasa, lai, izstrādājot jebkādu jaunu regulējumu, it īpaši nolūkā atdzīvīnāt pārvēršanu vērtspapīros kā svarīgu procesu, kam ir būtiska nozīme finanšu atjaunošanā hipotekāro aizdevumu, automobiļu iegādes un kredītkaršu finansēšanai, galveno uzmanību pievērš tam, lai bankas atgūtu normālu kredīta pagarināšanas līmeni;

24. aicina Komisiju sagatavot skaidru analīzi par to, kā šis palīdzības pasākumu kopums ietekmēs finanšu nozares konkurētspēju un starpbanku tirgus darbību; aicina Komisiju izveidot daudznozaru grupas, kurās piedalītos eksperti no Komisijas Konkurences, Ekonomikas un finanšu lietu, kā arī Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorāta, visiem trim 3. līmeņa uzraudzītāju komitejām un Eiropas Centrālo banku sistēmas, lai apkopotu zināšanas un zinātību un nodrošinātu līdzsvarotu, objektīvu, kvalitatīvu un savlaicīgu lēmumu pieņemšanu visās dalībvalstīs;

Efektīvākas reglamentējošās un uzraudzības struktūras

25. uzskata, ka, lai gan Eiropas Centrālajai bankai (ECB) nav oficiālu uzraudzības pilnvaru, ir jāpaplašina tās loma finanšu stabilitātes uzraudzībā euro zonā, it īpaši uzraugot ES mēroga banku nozari; tāpēc iesaka, ka, pamatojoties uz Līguma 105. panta 6. punktu, Eiropas Centrālā banka ir jāiesaista sistēmiski nozīmīgo finanšu iestāžu makrouzraudzībā ES mērogā;

26. pauž nožēlu, ka ES nav skaidru instrumentu un politikas nostādņu, ar kuriem rūpīgi un savlaicīgi novērst finanšu krīzes nevienmērīgo ietekmi gan uz euro zonā apvienotajām dalībvalstīm, gan uz dalībvalstīm, kas atrodas ārpus tās;

27. atkārtoti aicina Komisiju analizēt to banku rīcības ietekmi, kuras savus aktīvus no valstīm, kas nesen pievienojušās ES, pārvietoja pēc tam, kad citās valstīs bija pieņemti glābšanas plāni, un rūpīgi izvērtēt spekulatīvos darījumus (pārdošanu īsajā pozīcijā (*short-selling*)) ar nesen pievienojušos dalībvalstu valūtām; aicina Komisiju šīs analīzes rezultātus darīt zināmus Jacques de Larosièrē vadītajai darba grupai un Parlamenta atbildīgajai komitejai;

28. mudina Komisiju un dalībvalstis steidzami risināt banku garantiju jautājumu, lai nodrošinātu, ka līdzīgi veidotas shēmas visā Eiropas Savienībā pasargā bankas no maksātnespējas, un tādējādi atdzīvīnātu starpbanku aizdevumu izsniegšanu, kas ir priekšnosacījums banku krīzes apturēšanai un jaunu kredītu izsniegšanai reālajai ekonomikai, palielinot ieguldījumus un patēriņu un tādējādi rodot izeju no ekonomikas krīzes;

29. uzstājīgi mudina Jacques de Larosièrē grupu ņemt vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijās izteiktos ieteikumus par finanšu tirgus uzraudzību; mudina Komisiju atbalstīt tās ieguldījumu, veidojot stabilu un efektīvu reglamentēšanas un uzraudzības sistēmu, kas var novērst vai ierobežot turpmāko krīžu nelabvēlīgo ietekmi; aicina Padomi pirms attiecīgo secinājumu apstiprināšanas pienācīgi ņemt vērā Parlamenta nostāju, ko tas varētu par tiem izteikt;

30. atzīst Jacques de Larosièrē vadītās grupas izveidotus ieteikumus un uzsver, ka daudzus no tiem pēdējos gados aicinājis īstenot arī Parlaments; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu izmantot savas iniciatīvas pilnvaras un veikt pasākumus, lai novērstu nopietnākās, ar finanšu krīzi saistītās problēmas un aicina Komisiju sākt šo procesu pēc iespējas ātrāk; aicina pavasara Eiropadomi sniegt spēcīgu politisku stimulu un izveidot ceļvedi visām tiesību aktu iniciatīvām, lai nodrošinātu, ka kopā ar Parlamentu tās tiek pieņemtas savlaicīgi;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

31. vēlreiz apstiprina, ka lielāka pārredzamība un labāka risku pārvaldība, kā arī saskaņota uzraudzība ir būtiskākie principi turpmāko krīžu novēršanai un ka reglamentējošo noteikumu reformai jābūt visaptverošai, attiecinot to uz visiem finanšu tirgu dalībniekiem un darījumiem; norāda, ka finanšu tirgu globālais raksturs rada nepieciešamību pēc starptautiskas reformu saskaņotības; uzsver, ka regulatīvo ierosmju mērķim jābūt tirgū radīt pārredzamību, ilgtspēju, stabilitāti un finanšu dalībnieku lielāku atbildīgumu; atgādina Komisijai par tās pienākumu atbildēt uz Parlamenta pieprasījumiem par riska ieguldījumu fondu un privātā kapitāla vērtspapīru reglamentēšanu;

32. uzskata, ka kredītvērtējuma aģentūrām ir jālikvidē informācijas nepilnības un jāsniedz ziņas par neskaidrībām un interešu konfliktiem; uzstāj uz nepieciešamību pārskatīt un uzlabot grāmatvedības procedūras, lai novērstu prociklisku ietekmi;

33. ierosina rūpīgi izvērtēt, vai turpmāki finanšu nozares pareizas reglamentācijas pasākumi, it īpaši reglamentējošo noteikumu makrouzraudzība, var apgrūtināt vai padarīt neiespējamu ekonomikas atveseļošanu un jauninājumus finanšu produktu tirgū, kā arī samazināt ES finanšu tirgu pievilcību, pavēršot finanšu plūsmas un uzņēmumus trešo valstu tirgu virzienā; atgādina, ka ES visvairāk ir ieinteresēta, lai tā paliktu pasaulē nozīmīgākais finanšu tirgus;

Reālā ekonomika — krīze kā iespēja sasniegt pastāvīgu izaugsmi

Nodarbinātības nodrošināšana un pieprasījuma veicināšana

34. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot visus pieejamos līdzekļus, lai atbalstītu ES uzņēmumus, it īpaši mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), lai veicinātu darbavietu rašanos un lai stiprinātu ES investoru, darba devēju, darba ņēmēju un patērētāju uzticību;

35. stingri iesaka visā Eiropas Savienībā steidzami garantēt pietiekamas, pieņemamas un samērā drošas kredītu izmantošanas iespējas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, pilsoņiem un tām nozarēm, kuru ilgtspējīgu nākotni apdraud krīze, it īpaši kredītu trūkums; aicina Komisiju nodrošināt apmaiņu ar šajā jomā gūto paraugpraksi;

36. uzsver, ka pašreizējā situācijā, kad MVU smagi izjūt naudas plūsmas problēmas un tiem ir ierobežotas iespējas izmantot kredītus, valsts iestādēm un privātajiem klientiem būtu jāveic maksājumi MVU ne vēlāk kā 30 dienu laikā; mudina Komisiju ņemt vērā šo aspektu, pārskatot direktīvu par kavētajiem maksājumiem ⁽¹⁾;

37. aicina pilnībā izpildīt un straujāk īstenot gan Eiropas Savienības, gan dalībvalstu līmenī Parlamenta ieteikumus saistībā ar Komisijas paziņojumu ““Vispirms domāt par mazākajiem” – Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts “*Small Business Act*” (COM(2008)0394);

38. aicina efektīvi sākt plaša mēroga Eiropas nodarbinātības iniciatīvu, no vienas puses, nodrošinot, ka uzņēmumu var izveidot bez maksas jebkurā Eiropas Savienības vietā trīs dienu laikā un un ka formalitātes pirmo algoto darbinieku pieņemšanai darbā var nokārtot vienotā piekļuves punktā, un, no otras puses, pastiprinot aktivizēšanas shēmas, it īpaši attiecībā uz zemas kvalifikācijas darbiniekiem, izmantojot individuālas konsultācijas, intensīvas mācības vai pārkvalifikāciju un kvalifikācijas paaugstināšanu, mācekļu praksi, subsidētu nodarbinātību, kā arī dotācijas pašnodarbinātām personām un uzņēmumiem; turklāt atbalstošs pasākums ir tas, ka Komisija piešķirusi Eiropas Sociālā fonda maksājumus, lai veicinātu attīstību un prasmju pilnveidošanu;

39. stingri iesaka ES nodarbinātības iniciatīvā iekļaut principu par agrīnu iejaukšanos laikā, kad darba vietas faktiski ir zudušas, jo īpaši tāpēc, lai samazinātu iedzīvotāju risku zaudēt vietu darba tirgū; uzskata, ka šādas iejaukšanās īstenošana prasīs ievērojamus ieguldījumus mācībās, tostarp palielināt mācību pakalpojumu sniedzēju skaitu, tajā pašā laikā pievēršot uzmanību mācību un darba reintegrācijas programmu saskaņošanai, un šim nolūkam jāizmanto ne tikai īstermiņa pasākumi, bet arī jācenšas nodrošināt iespējami augsta līmeņa kvalifikāciju, lai palielinātu vispārējo prasmju līmeni Eiropas Savienībā un apmierinātu pašreizējās ekonomikas mainīgās vajadzības;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīva 2000/35/EK par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV L 200, 8.8.2000., 35. lpp.).

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

40. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus un aicina dalībvalstis pielāgot jaunus regulu noteikumus par Eiropas Sociālo fondu, Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu un Eiropas Reģionālās attīstības fondu, tostarp noteikumus par procedūru vienkāršošanu un attiecināmo izmaksu paplašināšanu, lai vēl efektīvāk pildītu nodarbinātības un sociālās integrācijas mērķus, turpinot veicināt nodarbinātību ekonomikas pamatnozārēs un nodrošinot, ka, sniedzot šādu atbalstu, sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšana aizvien ir prioritāte, lai nepieļautu nesimetrisku attīstību Eiropas Savienībā; cer, ka ātrāk tiks piešķirti nodarbinātības atbalstam paredzētie līdzekļi un ka ES atbalsta programmas tiks pārorientētas tā, lai palīdzētu sabiedrības neaizsargātākajām grupām, to skaitā programmas par pienācīgu dzīves apstākļu garantēšanu un iespēju izmantot augstas kvalitātes vispārējas nozīmes pakalpojumus;

41. aicina dalībvalstis veikt ieguldījumus sociālajā ekonomikā, kas var veicināt izaugsmi, jo tā ir būtisks potenciāls, lai izveidotu kvalitatīvas darbavietas un stiprinātu sociālo un teritoriālo kohēziju;

42. uzsver, ka svarīgi ir īstenot kopējos elastdrošības principus, vienlaikus garantējot ikvienam pietiekamu sociālo aizsardzību, it īpaši sociālās nodrošināšanas sistēmas, kas paredz atbilstīgu nodrošinājumu saskaņā ar valsts tradīcijām;

43. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm turpināt regulāri sekot situācijas attīstībai ES darba tirgū un krīzes radītajai ietekmei uz šo tirgu, kā arī veikt atbilstīgus pasākumus, lai Eiropas Savienības ekonomiku nostādītu uz ilgtspējīga attīstības ceļa;

44. uzsver, ka pienācīgs dzīves līmenis ir jāgarantē visiem Savienības pilsoņiem, un aicina īstenot atbilstīgus ārkārtas pasākumus; aicina pielāgot sociālo politiku, lai novērstu lejupslīdes sekas, atbalstot aktīvas darba tirgus un sociālās integrācijas politiskās nostādnes un pievēršot īpašu uzmanību neaizsargātākajiem sabiedrības locekļiem;

45. aicina Komisiju steidzami izvērtēt lejupslīdes riskus, kas ietekmē rūpniecības nozares visā Eiropā, lai nepieciešamības gadījumā rīkotos ES līmenī; tomēr uzsver, ka, iespējams, atsevišķām ES rūpniecības nozaru problēmām finanšu krīze nav vienīgais cēlonis; tāpēc uzskata, ka valsts atbalsta pasākumi ir jāveic uzmanīgi, kompensējot vienīgi finanšu krīzes izraisītās sekas, un ka šie pasākumi jāsaista ar ļoti stingriem nosacījumiem par pārstrukturēšanu, ieguldījumiem jauninājumos un ilgtspēju;

46. brīdina vēlreiz par ES konkurences noteikumu pārmērīgu mīkstināšanu, kas var vājināt arī iekšējo tirgu; pauž bažas, ka valstu reakcija uz ekonomikas lejupslīdi var novest pie protekcionisma un izkropļot konkurenci, ilgtermiņā radot nopietnu kaitējumu Savienības pilsoņu ekonomiskajai labklājībai;

47. aicina izvērtēt valstu atveseļošanas plānos ietvertos pasākumu tūlītējo ietekmi uz pirkjspēju;

48. aicina Padomi apstiprināt priekšlikumu, kas paredz dot visām dalībvalstīm iespēju piemērot samazinātu PVN likmi energoefektīvām precēm un pakalpojumiem, darbietilpīgiem un vietējā mērogā sniegtiem pakalpojumiem, ņemot vērā to iespējamo ietekmi uz nodarbinātību un pieprasījuma veicināšanu;

49. uzsver pievienoto vērtību, ko Eiropas transporta tīklu programma (TEN-T) sniedz Lisabonas stratēģijas īstenošanai, Eiropas Savienības ar klimata pārmaiņām saistīto mērķu sasniegšanai un lielākai sociālai, ekonomiskai un teritoriālai kohēzijai, vienlaikus nodrošinot savlaicīgu atbalstu kopējā pieprasījuma uzturēšanai Eiropā; uzsver, ka 30 TEN-T prioritārie projekti — it īpaši pārrobežu savienojumi — ir svarīgi, lai dotu jaunu impulsu ekonomikai un palielinātu pieprasījuma pēc labākas un videi nekaitīgākas komodalitātes; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt jaunus veidus transporta infrastruktūru finansēšanai un nākamajos finanšu plānos un atveseļošanas plānā ievērojami palielināt TEN-T projektu budžetu;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

50. aicina dalībvalstis apsvērt iespēju samazināt ar nodarbinātību saistītos nodokļus zemākiem ienākumiem, lai palielinātu pirkspēju un stimulētu pieprasījumu pēc mazumtirdzniecības precēm;

Lielāka kohēzija un mazākas ekonomiskās atšķirības

51. uzsver, ka, ņemot vērā nepārprotami atšķirīgo krīzes ietekmi Eiropas teritorijā, ierosinātajos stimulešanas pasākumos svarīgi ir teritoriālās kohēzijas mērķi;

52. aicina Komisiju, it īpaši ņemot vērā pašreizējo krīzi, pievērst atbilstīgu uzmanību horizontālās politikas aspektu ietekmei uz atšķirīgajiem reģionu rezultātiem euro zonā, kā norādīts tās paziņojumā par EMU@10;

53. aicina izstrādāt atbilstīgus mehānismus, lai garantētu, ka mazāk dinamisko reģionu paātrināta konverģence pamatojas uz stratēģiskiem mērķiem, piemēram, pāreju uz videi draudzīgu ekonomiku un atbilstīgu līdzdalību Lisabonas stratēģijas īstenošanā, proti, atbalstot jauninājumus, MVU un mikrolīmeņa iniciatīvas;

54. atzinīgi vērtē visus Komisijas priekšlikumus, kas vienkāršo un paātrina piekļuvi esošajiem kohēzijas instrumentiem un atvieglo projektu ātrāku īstenošanu, proti, piešķirot līdzekļus priekšlaikus, uz laiku palielinot Kopienas atbalsta likmes, uzlabojot tehnisko palīdzību un paātrinot maksājumu procedūras;

Pārdomātas un ilglaicīgas strukturālās reformas un ieguldījumi

55. aicina precizēt atveseļošanas instrumentus un darbības plānus gan ES, gan dalībvalstu līmenī, kas visā Eiropas Savienībā spētu veicināt pieprasījumu un uzticību, ievērojot saskaņā ar vispārējo Lisabonas stratēģijas prioritāšu kopumu, proti, ieguldījumi izglītībā, infrastruktūrā, pētniecībā un attīstībā, prasmju palielināšanā un mūžizglītībā, energoefektivitātē un videi draudzīgās tehnoloģijās, platjoslas tīklos, pilsētas transportā, novatoriskās rūpniecības nozarēs un pakalpojumos, veselības aprūpes pakalpojumos, kā arī bērniem un vecākiem cilvēkiem domātos pakalpojumos;

56. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu no 2010. gada uz 2009. gadu pārcelt 500 miljonu euro ieguldījumus transporta infrastruktūrā; tomēr uzsver, ka Komisijai un dalībvalstīm pilsētas transporta un prioritārie TEN-T projekti ir jāiekļauj starp tiem, kuriem saskaņā ar atveseļošanas plānu jāizmanto papildu 5 miljardu euro finansējums; uzskata, ka lielāka apropriāciju pieejamība dotu īpašu labumu tiem TEN-T projektiem, kuru īstenošanā paveikts vairāk;

57. uzsver, ka pašreizējos ārkārtīgi smagajos apstākļos tām dalībvalstīm, kas nesen pievienojušās Eiropas Savienībai un kas nav euro zonas dalībvalstis, ir nepieciešama piekļuve ES fondiem; šie fondi būtu vajadzīgs budžeta stimulants valstīm, kurām nav tādu rīcības iespēju kā euro zonas dalībvalstīm vai kurās vērojams liels budžeta un norēķinu konta deficīts;

58. uzsver, ka krīze ļoti negatīvi ietekmējusi ekonomiku un sociālo jomu daudzās jaunajās dalībvalstīs, ievērojami apdraudot izaugsmi un stabilitāti un palielinot nabadzības līmeni; turklāt sagaida, ka domino efekts skars euro un ekonomikas attīstību euro zonas valstīs; tādēļ Kopienas solidaritātes un kolektīvās atbildības īstenošanas labad aicina šajā sakarībā izmantot Kopienas mērogā koordinētu pieeju; aicina Komisiju pārskatīt un uzlabot visus instrumentus, kas nodrošina stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs, jo īpaši maiņas kursa stabilitāti, lai ātri un efektīvi varētu īstenot drošības tīkla noteikumus un reaģēšanas pasākumu kompleksus;

59. aicina Komisiju apsvērt iespējamus pasākumus energoapgādes drošības uzlabošanai, straujāk attīstot Eiropas Savienības iekšējā gāzes pārvades tīklu, kas varētu nodrošināt apgādes drošību;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

60. uzskata, ka ekonomikas lejupslīdes radīto problēmu risināšanā ārkārtīga nozīme ir stingrai valsts ieguldījumu politikai, kuras mērķis ir veidot t. s. zema oglekļa satura ekonomiku;
61. šajā sakarā aicina dalībvalstis reformēt savus nodokļu režīmus, nodrošinot to atsevišķo nozaru ilgtspējīgu darbību, kuras būtiski ietekmē vidi, piemēram, lauksaimniecība, transports un enerģētika;
62. stingri atbalsta to, ka sāk īstenot pilsētvides politikas kopumu, kas apvieno transporta un ēku energoefektivitāti ar darbavietu radīšanu;
63. uzsver, ka nepieciešami ievērojami ieguldījumi, īstenojot saskaņotus un iepriekš nebijušus pasākumus enerģētikas, vides un infrastruktūras jomās, lai atbalstītu ilgtspējīgu attīstību, dotu ieguldījumu kvalitatīvu darbavietu radīšanā un nodrošinātu sociālo kohēziju; tāpēc uzskata, ka iedzīvotāji varētu piekrist rīkoties tā, kā no viņiem tiek gaidīts, ja viņi šo rīcību uzskatīs par taisnīgu un par tādu, kas garantē nodarbinātību un sociālo integrāciju;
64. aicina izstrādāt ES iniciatīvas izglītības un mācību jomā, kā arī attiecībā uz piekļuvi riska kapitālam, kredītiem un mikrokredītiem, lai veicinātu izaugsmi un konvergenci visā Eiropas Savienības teritorijā;
65. uzsver, ka jāsamazina birokrātiskais slogs privātu uzņēmumu līdzfinansētiem ieguldījumu projektiem; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, kas paātrina un atvieglo ieguldīšanu;
66. uzsver, ka, risinot ekonomikas krīzes izraisītās aktuālās problēmas, nedrīkst aizmirst arī ilgtermiņa stratēģiju un iespēju sasniegt vairākus mērķus, kuru izpilde ir ilgi aizkavējusies, proti:
- ņemot vērā darbavietu radīšanas milzīgo potenciālu pakalpojumu nozarē, pastiprināti likvidēt pakalpojumu sniegšanas brīvību ierobežojošos šķēršļus, kā paredzēts Pakalpojumu direktīvā, kuras īstenošana ir atlikta ⁽¹⁾,
 - uzlabot Pasta pakalpojumu direktīvas īstenošanu ⁽²⁾,
 - pilnveidot enerģētikas iekšējo tirgu,
 - steidzami palielināt ieguldījumus pētniecībā un izstrādē, jo visnotaļ pieticīgais Lisabonas mērķis — 3 % no IKP — līdz šim nav sasniegts, galvenokārt tāpēc, ka privātais sektors nav sniedzis savu 2 % daļu, un tāpēc, ka, neraugoties uz izvirzīto uzdevumu kļūt par pasaulē dinamiskāko uz zinātnes atziņām balstīto ekonomiku, pieaug pētniecībā un izstrādē veikto ieguldījumu atšķirība, salīdzinot ar citiem reģioniem; noteikt, ka jebkāda nozarei paredzēta atbalsta saņemšanas priekšnoteikums ir ievērojami ieguldījumi pētniecībā un izstrādē un jauninājumos,
 - steidzami pabeigt ES patentu režīma izveidi,
 - likvidēt visus atlikušos šķēršļus, kas traucē darba ņēmēju pārvietošanās brīvību;
 - pilnveidot TEN-T prioritāros tīklus;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Direktīva 2008/6/EK, ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pilnīgu izveidi (OV L 52, 27.2.2008., 3. lpp.).

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Eiropas ekonomikas instrumenti — Eiropas Savienība kopīgā darbā*Ekonomikas koordinācija*

67. aicina labāk saskaņot pašreizējo atveseļošanas plānu dalībvalstu līmenī, Lisabonas stratēģijas mērķus un prioritātes, integrētas politikas pamatnostādnes un dalībvalstu reformu programmas, kā arī pārskatītajā Stabilitātes un izaugsmes paktā paredzēto elastības mehānismu izmantošanu;

68. norāda uz pašreizējās krīzes galveno dilemmu — Eiropas ekonomikas politikas instrumenti vēl nav pietiekami attīstīti, lai veiksmīgi īstenotu paredzētos uzdevumus; tādēļ līdz Eiropadomes 2010. gada pavasara sanāksei prasa pārskatīt un atjaunināt svarīgos politikas instrumentus, jo īpaši integrētas politikas pamatnostādnes;

69. aicina Komisiju vadīt valstu reformu programmas, ņemot vērā izaugsmes prognozes;

70. aicina Komisiju izstrādāt atbilstīgus detalizētus kritērijus un standartus atveseļošanas plānu stingrai uzraudzībai, kā arī regulārai un atkārtotai to efektivitātes novērtēšanai, it īpaši par pieteikto ieguldījumu atbilstību realitātei, ņemot vērā to, ka vēl nav iespējams pilnībā novērtēt šīs krīzes patiesos apmērus un vajadzīgos korektīvos līdzekļus;

71. aicina atbilstīgās puses — Parlamentu, Padomi, Komisiju un sociālos partnerus ES un dalībvalstu līmenī — kopīgi strādāt, pamatojoties uz ieteikumiem, kas tiks sniegti Eiropadomes pavasara sanāksmē 2009. gada martā:

- savstarpēji vairāk stiprināt stabilitātes politiku un uz izaugsmi orientētu makroekonomikas politiku, padarot stabilitātes politiku un ieguldījumus par kopēju un savstarpēji atbalstāmu jautājumu;
- izveidot dalībvalstīm saistošu sistēmu, saskaņā ar kuru tās pirms nozīmīgu ekonomikas politikas lēmumu pieņemšanas apspriestos savā starpā un ar Komisiju, pamatojoties uz kopēju izpratni par problēmām, prioritātēm un nepieciešamiem un piemērotiem korektīviem pasākumiem;
- pieņemt tālejošus un atsevišķām valstīm pielāgotus atveseļošanas plānus un atjaunotas stabilitātes un konverģences programmas, pārskatīt dalībvalstu budžetus, lai reaģētu uz jaunākajām ekonomikas prognozēm, kā arī uzņemties saistības tos steidzami īstenot;
- izstrādāt saskaņīgu ES stratēģiju īstermiņa un ilgtermiņa pasākumiem, kuru pamatā būtu kopējas prioritātes un mērķi;
- stiprināt euro zonas ekonomikas pārvaldību atbilstīgi ieteikumiem, kas pausti Parlamenta 2008. gada 18. novembra rezolūcijā par EMU@10;

72. aicina Parlamentu, Padomi, Komisiju un Eiropas Investīciju banku steidzami apsvērt ieguvumus, ko sniegtu tāda Eiropas neatkarīga parādu fonda pieejamība, kura parādu apkalpošanas izmaksas būtu zemākas par valstu parādu līdzvērtīgu kopsummam;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Eiropas Investīciju banka

73. uzskata, ka Eiropas Investīciju bankas (EIB) līdzdalībai ir izšķiroša nozīme un ka liela daļa no atveseļošanas plānā minētajiem aizdevumiem ir tās kompetencē; atzinīgi vērtē dalībvalstu vienošanos par EIB kapitāla palielināšanu; atgādina, ka arī dažiem EIB intervences pasākumiem būs nepieciešams atbalsts no ES budžeta, bet atveseļošanas plānā tas patlaban nav paredzēts; uzskata, ka to varētu panākt, vai nu sapludinot subsīdijas un aizdevumus, vai arī izmantojot tādu pašu kapitāla vai kopīga riska sadales instrumentus kā riska dalīšanas finanšu mehānisms (RSFF) un Aizdevumu garantiju instruments Eiropas transporta tīkla projektiem (LGT); ja izmanto otru minēto instrumentu, varētu prasīt, lai EIB iegulda pati savas rezerves, kas palielinātu sviras efektu; uzsver EIB nozīmi MVU, komercbanku, tostarp pašreizējo valsts un privātā sektora partnerības struktūru, pārfinansēšanā; šajā sakarībā atgādina, ka jāizstrādā videi labvēlīgi finansēšanas kritēriji;

ES budžets

74. atgādina, ka ekonomikas atveseļošanas plānā un turpmākajos pasākumos, ko Komisija ieteica 2009. gada 28. janvārī, ir paredzēts Kopienas ieguldījums apmēram EUR 30 000 000 000 apjomā, kas jāpiešķir šādām nozarēm: EUR 5 000 000 000 energosistēmu starpsavienojumiem un ātrdarbīgam internetam, pārskatot daudzgadu finanšu shēmu 2007.–2013. gadam, un pasākumiem saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas izvērtēšanu; avansa maksājumiem struktūrfondu un Kohēzijas fonda ietvaros, vairākām iniciatīvām pētniecības un jauninājumu jomā, piemēram, Eiropas “zaļo” automobiļu, nākotnes rūpnīcu un energoefektīvu ēku iniciatīvai, lai palielinātu priekšfinansējumu visattīstītākajiem Eiropas transporta projektiem, kā arī iniciatīvām, kuru mērķis ir atbalstīt MVU vai Kopienas jauninājumu programmu, un finansējumam, ko EIB jau piešķirusi kā izsniegtus vai jaunus aizdevumus un līdzekļus;

75. uzsver, ka pašreizējo krīzi nedrīkst izmantot kā ieganstu tam, lai aizkavētu jau sen nepieciešamo tēriņu pārorientāciju uz “zaļajiem” ieguldījumiem, bet tā jāizmanto kā papildu stimulš šādas pārorientācijas straujākai turpināšanai, un šajā kontekstā atkārtoti uzsver 2009. gadā plānotās budžeta pārskatīšanas svarīgumu, kas nedrīkst būt tikai teorētisks redzējums par to, kāds varētu būt budžets pēc 2013. gada, bet tajā jāietver drosmīgi priekšlikumi attiecībā uz izmaiņām plānošanā daudzgadu programmu vidusposma pārskatīšanas laikā, lai reaģētu uz pašreizējo krīzi, veicinot ilgtspējīgu attīstību un ņemot vērā klimata pārmaiņu radītās problēmas;

76. uzsver, ka daži ekonomikas atveseļošanas plānā ierosinātie pasākumi ir formulēti pārāk neskaidri; prasa, lai Komisija abām budžeta lēmējinstādēm nekavējoties sniegtu jebkādu detalizētu informāciju, kas nepieciešama lēmuma pieņemšanai; arī uzsver, ka vairāku atveseļošanas plānā iekļauto pasākumu dēļ ir jāveic izmaiņas spēkā esošajās daudzgadu programmās; šajā sakarībā atgādina, ka šīs izmaiņas jāveic, pilnībā ievērojot Parlamenta pilnvaras;

77. uzsver, ka šā iemesla dēļ Komisijas ierosinātā ekonomikas atveseļošanas plāna īstenošanai var vajadzēt krietni daudz laika, un mudina visas attiecīgās iestādes pēc iespējas ātrāk pieņemt nepieciešamos lēmumus, ņemot vērā ļoti grūto ekonomisko situāciju, kādā pašreiz atrodas Eiropas Savienība;

78. uzsver, ka lielākā daļa Komisijas ierosināto Kopienas pasākumu ir balstīti uz jau ieplānoto budžeta piešķirumu pārvietošanu, nevis jaunu budžeta resursu izmantošanu; aicina Komisiju izdarīt visus nepieciešamos secinājumus, pamatojoties uz ļoti sliktajām ekonomikas prognozēm, ko tā publicēja 2009. gada janvārī, un no jauna izvērtēt savus budžeta priekšlikumus, ņemot vērā šīs jaunās prognozes;

79. atzinīgi vērtē Komisijas ierosināto Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu un ar to saistītās iniciatīvas un atgādina, ka jebkādi jauni izdevumi, kuri nav paredzēti 2009. gada budžetā, ir jāfinansē, izmantojot jaunus līdzekļus, lai negatīvi neietekmētu 2007.–2013. gadam paredzēto daudzgadu finanšu shēmu, par ko vienojušās abas budžeta lēmējinstādes; šajā sakarībā atgādina iespējas, kas paredzētas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma noteikumos, it īpaši 21.–23. punktā;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

80. uzsver, ka ekonomikas atveseļošanas plānā ir paredzēts daudzos līmeņos veikt saskaņotu darbību, lai stiprinātu Eiropas ekonomiku; atgādina, ka Parlaments ir gatavs piedalīties sarunās ar Padomi par Komisijas priekšlikumu pārskatīt 2007.–2013. gadam paredzētās daudzgadu finanšu shēmas EUR 5 000 000 000 izmantošanu un ieviest jebkādas citas izmaiņas instrumentos, kuri ietekmētu budžetu; uzskata, ka sarunās galvenā uzmanība jāpievērš tam, kā saskaņā ar dalībvalstu prioritātēm paplašināt šajā budžeta pārskatīšanā atbalstīto projektu skaitu;

81. atzīst EIB un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) vadošo lomu ieguldījumu finansēšanā un finansējuma pieejamības veicināšanā uzņēmumiem, it īpaši MVU; norāda, ka ES budžeta ieguldījumi EIB operācijās var radīt būtisku sviras efektu ieguldījumu jomā, un vēlas noskaidrot, kā ES budžets varētu vēl vairāk veicināt šādu ietekmi, taču jebkurā gadījumā šie ieguldījumi jāpapildina ar saprašanās memorandu starp Parlamentu, Padomi, Komisiju un EIB par ieguldījumu prioritātēm, nodrošinot, ka ieguldījumi tiek veikti patiesi ilgtspējīgos projektos; pauž bažas, ka Padome un Komisija aizvien vairāk uztic EIB un ERAB daudz papildu uzdevumu, iepriekš nesniedzot visas nepieciešamās ekonomiskās un finanšu garantijas, lai EIB un ERAB spētu šos uzdevumus izpildīt sekmīgi; norāda, ka Komisija ierosina stiprināt finanšu instrumentus, ko EIB izveidojusi saistībā ar daudzgadu finanšu shēmu 2007.–2013. gadam; aicina Komisiju sniegt pirmo novērtējumu par darbībām, kas jau īstenotas šai sakarībā, un ieteikt risinājumus budžeta un normatīvajām grūtībām, ar kurām nākas saskarties, īstenojot tādas iniciatīvas kā *Jasmine*, *Jasper* un *Jeremie*;

82. gaida, ka Komisija paskaidros savus nodomus attiecībā uz turpmākajām darbībām, it īpaši attiecībā uz iespējamo ES budžeta ieguldījumu šo instrumentu stiprināšanai; aicina Komisiju norādīt abām budžeta lēmējinstādēm, cik lielā mērā jaunajiem instrumentiem, kas nodoti EIB rīcībā turpmāko iniciatīvu īstenošanai, būs nepieciešams ieguldījums no ES budžeta; norāda arī, ka EIB un ERAB uzticēto uzdevumu skaita palielināšanās rada svarīgus jautājumus par finansēto projektu demokrātisko kontroli, kad ir iesaistīti līdzekļi no ES budžeta;

83. pauž nožēlu, ka Komisijas priekšlikums ieguldīt līdzekļus Eiropas energosistēmu starpsavienojumu izveidē un platjoslas infrastruktūras projektos ir bijis veltīgs, jo netika panākta vienošanās ar Padomi pretēji Eiropadomes gribai, kas izteikta 2008. gada decembrī; uzskata, ka ES budžets ir jāizmanto ekonomikas krīzes risināšanai, liekot lietā atbilstīgus pasākumus, kas paredzēti Iestāžu nolīgumā, un aicina Padomi iespējami drīz apspriest ar Parlamentu alternatīvus priekšlikumus; uzskata, ka izmantot var tikai tās rezerves, kas jau apstiprinātas, un to nevar darīt, atsaucoties uz paredzētajām vajadzībām turpmākajos budžeta gados; atgādina, ka līdzekļu pārvietošana var negatīvi ietekmēt pašreizējos politikas virzienus; uzskata, ka termiņa vidusposma pārskats ir pēdējā iespēja reaģēt uz ekonomikas krīzi; norāda, ka šis atveseļošanas plāns, ja to apstiprinās, būtiski ietekmēs 2009. gada budžetu; atgādina Komisijai, ka tās priekšlikums ir indikatīvs un atkarīgs no likumdevēju iestāžu apstiprinājuma; aicina sniegt plašāku informāciju par katra projekta izstrādes stadiju, lai nodrošinātu ātru īstenošanu, kā arī sniegt novērtējumu par projektu īstermiņa ietekmi uz nodarbinātību un visas ES ekonomikas izaugsmi un aicina sniegt konkrētus skaitļus par īstenošanu, it īpaši finanšu plānu; norāda, ka ES izdevumiem jaunajos enerģētikas projektos, kuri saskaņā ar pašreizējo ES finanšu shēmu ir jāierobežo, jābūt vērstiem uz projektiem, ko var ātri sākt īstenot un kas var palīdzēt sasniegt Eiropas Savienības 2020. gada mērķus klimata pārmaiņu politikas jomā, it īpaši uz enerģijas taupīšanas un energoefektivitātes projektiem, kā arī ieguldījumiem atjaunīgās enerģijas tīklos;

84. atgādina par kopīgo deklarāciju attiecībā uz kohēzijas politikas īstenošanu, par kuru vienojās 2008. gada 21. novembra saskaņošanas sanāksmē un kurā uzsvērtā struktūrfondu un kohēzijas fondu paātrinātas īstenošanas pozitīvā ietekme uz ekonomiku, kā arī par deklarāciju attiecībā uz maksājumu apropriācijām, ar kurām atbalsta jaunu iniciatīvu finansēšanu, it īpaši saistībā ar ekonomikas krīzi; atzīmē, ka, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu par Eiropas Sociālā fonda, Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Kohēzijas fonda finanšu pārvaldību, 2009. gadam paredzētā papildu avansa maksājumu summa ir EUR 6 300 000 000 un ka citas ierosinātās fondu finanšu pārvaldības izmaiņas var paātrināt starpposma maksājumu veikšanu;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

85. aicina Komisiju pastāvīgi informēt budžeta lēmējinstītūciju un precizēt, vai saskaņā ar fondu finanšu pārvaldības sistēmu gaidāmie maksājumi atbildīs maksājumu grafikam, ko 2009. gadam paredzējusi budžeta lēmējinstītūcija, proti, vai maksājumi, par kuriem vienojušies Parlaments un Padome, būs pietiekami, lai finansētu pašreizējās vai turpmākās iniciatīvas;

86. atgādina, ka priekšlikumi par jebkādam maksājumu līmeņa izmaiņām, ko Komisija ierosinās, ir jāiekļauj budžeta grozījumos, kuri jāpieņem abām budžeta lēmējinstādēm;

87. uzsver pievienoto vērtību, ko Eiropas transporta tīklu programma (TEN-T) sniedz Lisabonas stratēģijas īstenošanai, Eiropas Savienības ar klimata pārmaiņām saistīto mērķu sasniegšanai un lielākai sociālai, ekonomiskai un teritoriālai kohēzijai, vienlaikus nodrošinot arī savlaicīgu atbalstu kopējā pieprasījuma uzturēšanai Eiropā; tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu no 2010. gada uz 2009. gadu pārcelt EUR 500 000 000, lai veiktu ieguldījumus transporta infrastruktūrā;

88. aicina Komisiju, iesniedzot konkrēto to projektu sarakstu, kuriem pieprasīts ES budžeta finansējums, un saskaņā ar Eiropadomes 2008. gada decembra pieprasījumu ņemt vērā, ka jāpalielina ES ekonomikas konkurētspēja ilgtermiņa perspektīvā, sekmējot jau apstiprināto un ielānoto projektu attīstību;

89. iesaka elastīgi pietiekami Eiropas budžeta izdevumu struktūrai un piešķirt neizlietotās apropriācijas vai budžeta apropriācijas, kas nav paredzētas gada bilancē, kohēzijas ietvaros noteiktām prioritātēm; atkārtoti aicina steidzami nostiprināt ES budžetu, atkārtoti novērtējot tā izmēru un izdevumu struktūru;

Eiropas Savienība un pasaules mēroga pārvaldība

90. uzstājīgi mudina Eiropas Savienību uzņemties vadošu lomu starptautiskos forumos, it īpaši Finanšu stabilitātes forumā un Starptautiskajā Valūtas fondā, kā arī turpmākajās G 20 sanāksmēs; uzskata, ka ļoti svarīgi ir stiprināt valūtas zonu un finanšu tirgu daudzpusēju uzraudzību; atgādina, ka brīvu globāla mēroga kapitāla plūsmu laikā konverģence ir pamatprincips patiesi līdzvērtīgiem konkurences apstākļiem un visaptverošai normatīvai un uzraudzības sistēmai;

91. atgādina, cik svarīga ir 2009. gada 2. aprīlī Londonā paredzētā G 20 augstākā līmeņa sanāksme, kurā ir gaidāma pāreja no paziņojumiem pie lēmumiem; atgādina, ka svarīgi vienoties par skaidru rīcības grafiku, lai process būtu orientēts uz rezultātu; uzstāj, ka ir jāvienojas ne tikai par finansiāliem apsvērumiem, bet dalībvalstu vai valdību vadītājiem ir jādomā arī par globālās nelīdzsvarotības izlīdzināšanu un jāvienojas par dažādu nesen pieņemtu atveseļošanas plānu saskaņošanu, paturot prātā bezdarba problēmu; atbalsta Laro-sière grupas ieteikumu izmantošanu par pamatu, lai veidotu ES nostāju par turpmāko finanšu struktūru; aicina Padomi un Komisiju uzklaut Parlamenta viedokli pirms vienošanās par nostāju augstākā līmeņa sanāksmes sarunās;

92. visnotaļ atbalsta G 20 ES dalībvalstu lēmumu veikt izšķirošus pasākumus pret nodokļu oāzēm un jurisdikcijām, kuras izvairās no sadarbības, pēc iespējas drīz vienojoties par sankciju paketi, kas jāapstiprina Londonas augstākā līmeņa sanāksmē; iesaka pieņemt ES līmenī attiecīgu tiesisko regulējumu, lai ierobežotu darījumus ar šīm jurisdikcijām; uzsver, ka šā jautājuma risināšanai ir būtiski rast globālas visaptverošas pieejas;

93. stingri iesaka pienācīgi novērtēt starptautisko darījumu ietekmi uz Eiropas Savienības reālo ekonomiku, it īpaši attiecībā uz tirdzniecību, klimata pārmaiņām un finansēm; atbalsta paplašinātu starptautisku dialogu ar pašreiz svarīgākajiem valūtu blokiem, lai novērstu ietekmi, kādu uz reālo ekonomiku atstāj manipulācijas ar valūtām un to nestabilitāte;

94. aicina Padomi un Komisiju pastiprināt konsultācijas un veicināt sadarbības attiecības ar Eiropas Savienības tirdzniecības partneriem, it sevišķi ar ASV jauno administrāciju;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

95. uzskata, ka pašreizējā krīze nedrīkst traucēt Eiropas Savienībai īstenot tās pienākumus — veicināt starptautisko attīstību un novērst nabadzību pasaulē; brīdina, ka jāizvairās no riska atgriezties pie protekcionisma politikas; uzsver, ka pasaules mēroga atveseļošanās centienus varētu jūtami pastiprināt, laikus pabeidzot tirdzniecībai veltīto Dohas sarunu kārtu;

*

* *

96. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Investīciju bankai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Euro grupas priekšsēdētājam.

Kohēzijas politika: ieguldījumi reālajā ekonomikā

P6_TA(2009)0124

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par Kohēzijas politiku: ieguldījumu reālajā ekonomikā (2009/2009(INI))

(2010/C 87 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu “Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns” (COM(2008)0800),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. decembra paziņojumu “Kohēzijas politika: ieguldījums reālajā ekonomikā” (COM(2008)0876),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 14. novembra darba dokumentu “Reģioni 2020. gadā — ES reģionu nākotnes problēmu novērtējums” (SEC(2008)2868),
- ņemot vērā 2008. gada 11. un 12. decembra Eiropadomes prezidentūras secinājumus,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1083/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu attiecībā uz dažiem noteikumiem par finanšu pārvaldību (COM(2008)0803),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1081/2006 par Eiropas Sociālo fondu, lai paplašinātu to izmaksu veidus, kuras ir atbilstīgas atbalstam no ESF (COM(2008)0813),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu attiecībā uz mājokļu energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas ieguldījumu atbilstību (COM(2008)0838),
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A6-0075/2009),

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- A. tā kā Eiropas ekonomika cieš no globālās finanšu krīzes sekām un no nopietnākās lejupslīdes pēdējo 60 gadu laikā, kas skārusi ļoti daudzas valstis;
- B. tā kā ES kohēzijas politika sniedz nozīmīgu ieguldījumu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna īstenošanā un ir Kopienas lielākais avots ieguldījumiem reālajā ekonomikā, jo tā nodrošina mērķtiecīgu palīdzību prioritārajām vajadzībām un jomām gan valsts, gan privātajā sektorā;
- C. tā kā vairāk nekā 65 % no kopējiem ES kohēzijas politikai atvēlētajiem līdzekļiem laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam finansiālā izteiksmē ir paredzēts ieguldīt atjaunotās Lisabonas stratēģijas četrās prioritārajās jomās izaugsmei un darbavietu radīšanai, proti, cilvēkos, uzņēmējdarbībā, enerģētikā un infrastruktūrā, kā arī pētniecībā un inovācijā un tā kā šie ieguldījumi ir būtiski svarīgi, lai būtu iespējams pienācīgi reaģēt uz pašreizējo finanšu krīzi;
- D. tā kā pašreizējā lejupslīde būtu jāizmanto kā iespēja veicināt ieguldījumus videi nekaitīgos pasākumos un radīt videi nekaitīgas darba vietas;
- E. tā kā tas, cik sekmīgi izdodas mazināt ekonomisko lejupslīdi, ir atkarīgs no dalībvalstu un reģionu vēlmes nevilcinoties īstenot savu programmu mērķus;
1. ļoti atzinīgi vērtē Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna pieņemšanu, kurā izklāstīta koordinēta dalībvalstu un Komisijas rīcība ekonomiskās krīzes risināšanai; uzskata, ka plāns ir balstīts uz solidaritātes un sociālā taisnīguma principu, ka tas nedrīkst būt pretrunā Lisabonas stratēģijai un ka tajā ierosinātie pasākumi būs ieguldījums dziļākās un ilgtermiņa strukturālajās reformās;
 2. uzskata, ka tā kā ES kohēzijas politikas mērķis ir nodrošināt ekonomikas izaugsmi un sociālo attīstību un patiesi stimulēt ekonomiku īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā, tā var sniegt nopietnu ieguldījumu pašreizējās finanšu krīzes pārvarēšanā un darbā pie dalībvalstu un reģionu, tostarp pastāvīgi grūtā situācijā esošo dalībvalstu un reģionu atveseļošanas;
 3. uzsver to, ka struktūrfondi ir spēcīgi instrumenti, kas izveidoti, lai palīdzētu veikt reģionu pārstrukturēšanu ekonomikas un sociālajā jomā un tādējādi īstenotu pasākumus plāna četrās prioritārajās jomās ekonomikas stimulēšanai, un atbalsta šo fondu izmantošanu, nevis jaunu ekonomisku instrumentu ieviešanu; norāda, ka šie pasākumi papildina valsts līmenī īstenotos pasākumus; uzskata, ka tā kā dalībvalstu budžeti ir ļoti ierobežoti, ir jāpaātrina ES kohēzijas politikas līdzekļu piešķiršana un intervences pasākumu īstenošana, lai savlaicīgi stimulētu ekonomiku un sniegtu atbalstu it īpaši krīzes skartajiem iedzīvotājiem;
 4. atzinīgi vērtē Komisijas likumdošanas priekšlikumus, kas ir iesniegti vienlaikus ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu un papildina to un paredz 2007.-2013. gadā grozīt trīs no spēkā esošajām struktūrfondu regulām (regulas Nr. (EK) Nr. 1083/2006, Nr. 1080/2006 un Nr. 1081/2006); pilnībā atbalsta ierosinātās izmaiņas, kuru mērķis ir uzlabot naudas plūsmu un likviditāti dalībvalstīs, atvieglot finansēšanas instrumentu izmantošanu, paplašināt iespējas atbalstīt ieguldījumus energoefektivitātē un atjaunojamās enerģijas avotos mājokļu jomā un palielināt struktūrfondu elastību un pielāgot tos, lai tie atbilstu ārkārtas ekonomisko apstākļu ilgtermiņa vajadzībām;
 5. prasa Komisijai cieši uzraudzīt dalībvalstu īstenotos ekonomiskos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tie nekropļo brīvā tirgus konkurenci un sociālos standartus, kas ir bijuši nozīmīgi Eiropas integrācijas un ekonomiskās attīstības balsti jau kopš ES dibināšanas, kā arī uzraudzīt, kā tiek ievērotas Kopienas tiesu aktos noteiktās vides un klimata aizsardzības prasības;
 6. mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka īstenotie pasākumi, kas paātrina, vienkāršo un padara elastīgāku struktūrfondu un kohēzijas fonda izmantošanu, nemazina atbildību par fondu izmantošanas uzraudzību;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

7. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir izveidojusi ekspertu grupu ("darba grupu procedūru vienkāršošanai"), kas strādās pie turpmākās iespējamās struktūrfondu izmantošanas procedūru vienkāršošanas; ar nepacietību gaida no Komisijas turpmākus vienkāršošanas priekšlikumus, kas plānoti 2009. gada sākumā;
8. aicina dalībvalstis un reģionus nodrošināt, ka tiek pilnībā piemērots partnerības princips, kas noteikts struktūrfondu pamatregulas (Regulas (EK) Nr. 1083/2006) 11. pantā, un tiek ievērota prasība par partneru pilnīgu iesaistīšanu;
9. uzsver pamatorganizāciju, NVO un sociālās ekonomikas svarīgo lomu sociālās kohēzijas un integrācijas veicināšanā, it īpaši ekonomiskās krīzes laikā; aicina Komisiju nodrošināt, lai jebkura struktūrfondu vienkāršošana ietvertu šādu organizāciju administratīvā sloga mazināšanu;
10. pauž īpašas bažas par krīzes teritoriāli nevienmērīgo ietekmi visā Eiropā un to, ka tā smagāk skar tās dalībvalstis, kurās jau tā dzīves kvalitāte ir zemāka par vidējo ES līmeni, un mudina Komisiju un dalībvalstis pienācīgi ņemt vērā teritoriālās kohēzijas mērķi konkrētu pasākumu plānošanā un īstenošanā, lai cīnītos pret ekonomisko krīzi; jo īpaši lūdz Komisijai nodrošināt atbilstošu ģeogrāfisko līdzsvaru, iesniedzot konkrētu projektu sarakstu, ko pieprasījusi Eiropadome, lai palielinātu ieguldījumus infrastruktūrā un energoefektivitātē;
11. uzskata, ka tādi pasākumi kā maksājumu pielāgošana un paātrināšana, vienreizēju maksājumu un vienotu likmju izmantošana veicinās un paātrinās projektu īstenošanu, it īpaši infrastruktūras, enerģētikas un vides jomā un ESF projektu gadījumā; tādēļ uzskata, ka Komisijai būtu jāsniedz dalībvalstīm skaidri norādījumi; tomēr pauž nožēlu, ka nav ņemti vērā citi nozīmīgi pasākumi, piemēram, priekšlikumi nekavējoties un patiešām palielināt likviditāti uz vietas, nākamajos gados vairāk iesaucoties starposma maksājumos;
12. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu palielināt avansa maksājumus, lai atvieglotu projektu īstenošanu, nodrošinot finanšu resursus agrīnā projekta īstenošanas stadijā un tādējādi samazinot nepieciešamību pēc aizdevumiem no bankām; tomēr mudina bankas un finanšu iestādes pilnībā izmantot tām dotās iespējas saglabāt un atbalstīt aizdevumu izsniegšanu tautsaimniecībai un padarīt galvenos procentu likmju samazinājumus pieejamus aizdevumu ņēmējiem;
13. cieši uzsver pozitīvo lomu, kāda kohēzijas politikai var būt solidaritātes nostiprināšanā un uzticēšanās atjaunošanā, ieviešot pasākumus, kuru mērķis ir palielināt iekšējo pieprasījumu ar valsts investīciju palīdzību;
14. aicina dalībvalstis un reģionālās un pašvaldību iestādes nodrošināt savus ieguldījumus, kas nepieciešami saskaņā ar līdzfinansēšanas noteikumiem, lai būtu iespējams pilnībā izmantot struktūrfondu piešķirtos līdzekļus;
15. uzsver, ka sekmīgai ekonomikas atveseļošanai svarīgi ir cilvēku un uzņēmējdarbības, bet jo īpaši nodarbinātības atbalsta pasākumi; aicina apņēmīgi rīkoties, atbalstot pieprasījumu ekonomikā, kā arī pasākumus, lai palīdzētu maziem un vidējiem uzņēmumiem, sociālās ekonomikas uzņēmumiem un vietējām un reģionālām iestādēm, tādējādi saglabājot kohēziju un nodrošinot galvenos ieguldījumu un infrastruktūras projektus; aicina dalībvalstis plaši izmantot struktūrfondus, lai stabilizētu darbavietu radīšanu, atbalstītu mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), uzņēmējdarbību un profesionālo apmācību;
16. atzinīgi vērtē priekšlikumu par to, ka ieguldījumiem energoefektivitātē un atjaunojamās enerģijas izmantošanai mājokļu visā Eiropas Savienībā jābūt tiesīgiem pretendēt uz finansējumu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF); aicina dalībvalstis un reģionus pilnībā izmantot šo jauno iespēju un attiecīgi pielāgot savas darbības programmas, lai nostiprinātu savu ilgtspējīgas attīstības pieeju un ieguldītu klimatam nekaitīgās infrastruktūrās un jauninājumos; visumā uzsver to, cik svarīgi ir ieguldījumi enerģētikas infrastruktūrā, kas kļūva redzams, piemēram, nesenās gāzes krīzes laikā;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

17. mudina dalībvalstis izpētītu sinerģiju starp kohēzijas politikas finansējumu un citiem Kopienas finansējuma avotiem (*TEN-T*, *TEN-E*, Septītā pamatprogramma pētniecības un tehnoloģijas attīstības jomā un Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogramma), kā arī Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas nodrošināto finansējumu; mudina dalībvalstis vienkāršot un uzlabot piekļuvi finansējumam, kas pieejami no finanšu instrumentiem *JESSICA*, *JASMINE* un *JEREMIE*, lai veicinātu, ka tos biežāk izmanto MVU un citas ieinteresētās puses;

18. mudina Komisiju domāt par pasākumiem, kuru mērķis ir uzlabot naudas plūsmu uz atbildīgajām iestādēm, un palielināt tehnisko palīdzību dalībvalstīm un labas prakses piemēru apmaiņu reģionu starpā, lai uzlabotu projektu kvalitāti un projektu īstenošanas efektivitāti; uzsver *JASPERS* nozīmi projektu sagatavošanā; aicina Komisiju vajadzības gadījumā atbalstīt dalībvalstis darbības programmu pārskatīšanas procesā; tomēr uzskata, ka pašvaldību un reģionālajām iestādēm ir nekavējoties jāsaņem informācija par veiktajām izmaiņām;

19. uzskata, ka Komisijas apstiprinājums dalībvalstu izveidotajām pārvaldības un kontroles sistēmām ir būtiski svarīgs programmu īstenošanas paātrināšanai un aicina dalībvalstis pēc iespējas ātrāk pabeigt Komisijas informēšanas procesu;

20. uzsver to, cik svarīga ir izglītība un apmācība, lai nodrošinātu ilgtermiņa ekonomikas atveseļošanu, un prasa atjaunināt pasākumus, kas pieejami saistībā ar ESF, nodrošinot gan labāku piekļuvi resursiem, gan lielāku elastību;

21. aicina Komisiju izstrādāt piemērotus detalizētus kritērijus un standartus atveseļošanas plānu efektivitātes ciešai uzraudzībai un pastāvīgai atkārtotai novērtēšanai valsts un reģionālā līmenī, īpašu uzmanību pievēršot pārredzamības prasību ievērošanai; prasa 2010. gadā novērtēt, cik efektīvas ir bijušas reformas, kas veiktas pēc pārskatītās struktūrfondu regulas pieņemšanas, lai turpinātu uzlabot šo pasākumu efektivitāti, kā arī analizēt, kādi ir iemesli problēmām un kavējumiem īstenošanas gaitā; mudina Komisiju nākamā posma struktūrfondu priekšlikumos ņemt vērā šos novērojumus;

22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Labāka karjera un lielāka mobilitāte: Eiropas partnerība pētniekiem

P6_TA(2009)0125

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par labāku karjeru un lielāku mobilitāti: Eiropas partnerība pētniekiem (2008/2213(INI))

(2010/C 87 E/20)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas 2008. gada 23. maija paziņojumu “Labāka karjera un lielāka mobilitāte: Eiropas partnerība pētniekiem” (COM(2008)0317)) un tam pievienotos Komisijas dienestu darba dokumentus, proti, ietekmes novērtējumu (SEC(2008)1911) un tā kopsavilkumu (SEC(2008)1912),

— ņemot vērā Padomes 2006. gada 19. decembra Lēmumu Nr. 2006/973/EK par īpašo programmu “Cilvēki”, ar ko īsteno Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrāciju pasākumiem (2007.–2013.)⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 400, 30.12.2006., 270-298. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2008. gada 3. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2001. gada 20. jūnija paziņojumu “Mobilitātes stratēģija Eiropas pētniecības telpā” (COM(2001)0331) un 2003. gada 18. jūlija paziņojumu “Pētnieki Eiropas pētniecības telpā: viena profesija, dažādas karjeras iespējas” (COM(2003)0436)), kā arī Komisijas 2005. gada 11. marta lēmumu 2005/251/EK par Eiropas pētnieku hartu un Rīcības kodeksu par pētnieku pieņemšanu darbā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Kultūras un izglītības komitejas atzinumus (A6-0067/2009),
- A. tā kā, lai Eiropā paaugstinātu ražīgumu un konkurētspēju un veicinātu Lisabonas stratēģijas mērķu īstenošanu, ir vajadzīgs vairāk pētnieku, kas, *inter alia*, spēj attīstīt progresīvu pētniecību;
- B. tā kā pētnieku nepietiekamības novēršanai ir nepieciešams atvieglot Eiropas zinātnieku, kas pašreiz strādā ārpus Eiropas Savienības, atgriešanos un veicināt trešo valstu zinātnieku, kas vēlas strādāt Eiropas Savienībā, ieceļošanu;
- C. tā kā, lai nodrošinātu augsti kvalificētus cilvēkresursus un piesaistītu šādu darbaspēku no trešām valstīm, ir ārkārtīgi svarīgi Eiropas Savienībā veicināt labas pētnieku karjeras iespējas;
- D. tā kā Eiropas Savienībai ir jāapkaro ekonomikas negatīvās tendences, pievēršoties izglītībai un pētniecībai, un jādara viss iespējams, lai nodrošinātu pētnieku nodarbinātību, drošību un mobilitāti un līdz ar to viņu palikšanu Eiropas Savienībā;
- E. tā kā pētnieku mobilitāte ir viens no galvenajiem priekšnoteikumiem, lai pilnībā izveidotu Eiropas Pētniecības telpu (EPT);
- F. tā kā, lai Eiropā pētniecība varētu pienācīgi attīstīties, jānodrošina brīva pētnieku pārvietošanās; tā kā tādēļ šajā jomā ir ļoti svarīga saskaņota sadarbība starp dalībvalstīm, kā arī starp valsts un privāto sektoru;
- G. tā kā daudzos gadījumos informācija par pētnieku darba iespējām ir visai ierobežota, jo pētniecības institūtos notiek daudzi iekšējie konkursi;
- H. tā kā Eiropas pētnieki noveco un steidzami ir vajadzīgas iniciatīvas, lai pētnieku karjeru padarītu pieejamu un interesantu jauniem cilvēkiem, jo īpaši sievietēm;
- I. tā kā daudzos pētniecības institūtos pētnieku karjeru sistēma joprojām ir neelastīga un ir vairāk atkarīga no pētnieku darba stāža, bet ne sasniegumiem;
- J. tā kā no dalības mobilitātes projektos pētniekus attur sarežģītas pieteikšanās procedūras un administratīvo prasmju trūkums līdz ar tādām problēmām kā pieteikumu aizpildīšana svešvalodā un patentu reģistrēšana;

⁽¹⁾ OV C 175, 28.7.2009., 81. lpp.

⁽²⁾ OV L 75, 22.3.2005., 67. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- K. tā kā daudzas universitātes vēl nav atzinušas, cik svarīgi ir dalīties zināšanās ar rūpniecības nozari, uzņēmējdarbības aprindām un sabiedrību, kas noved pie tā, ka akadēmiskajai pasaulei nav saiknes ar uzņēmējdarbības vidi un ka mazinās Eiropas Savienības konkurētspēja;
- L. tā kā pētnieku mobilitātē liela nozīme ir valodu zināšanām un tādējādi pētnieku kustība ir lielāka uz valstīm ar izplatītākām valodām, kas citām valstīm atstāj mazākas iespējas gūt labumu no mobilo pētnieku darba;
- M. tā kā mobilitāte ir būtiska daļa doktora grāda iegūšanas procesā, jo tā sniedz plašāku pētniecības pieredzi un karjeras iespējas;
- N. tā kā mobilitāte var ievērojami palīdzēt dažām dalībvalstīm pārvarēt grūtības saistībā ar jauno pētnieku apmācību jomās, kurās tām nav pietiekama doktorantūras studentu skaita vai atbilstīgas pētniecības infrastruktūras;
- O. tā kā ir jāuzlabo pētniecības institūtu, uzņēmējdarbības aprindu un rūpniecības nozares sadarbība, lai nodrošinātu zināšanu apmaiņu, labākus jauninājumus un efektīvāku līdzekļu izmantošanu;
- P. tā kā dalība ES pētniecības programmās ir lieliska iespēja veicināt pētnieku karjeras iespējas, jo tas ļauj konkurēt starptautiskā līmenī, piekļūt daudz nacionāliem pētniecības tīkliem un saņemt lielāku finansējumu savu pētniecības iestāžu uzlabošanai;
- Q. tā kā sievietes joprojām ir nepietiekami pārstāvētas lielākajā daļā zinātnes un inženierijas nozaru un atbildīgos amatos,

Atklāta darbā pieņemšana un stipendiju pārnēsāmība

1. atzinīgi vērtē un atbalsta Komisijas Eiropas pētnieku partnerības iniciatīvu un uzskata, ka piedāvātajiem pasākumiem būtu jābūt efektīviem EPT izveides galveno šķēršļu novēršanā;
2. uzsver, ka sekmīgas pasaules līmeņa Eiropas pētniecības sistēmas izveidei, izmantojot Komisijas un dalībvalstu integrētu partnerību, nepieciešams visu partneru reģionālā, valsts un Eiropas līmenī pilnvērtīgs ieguldījums;
3. uzsver nepieciešamību uzņemties saistības attiecībā uz ierosināto iniciatīvu, pieņemot konkrētus priekšlikumus, un nodrošināt drīzu darba atsākšanu, lai sasniegtu iepriekšminētās īpašās programmas "Cilvēki" mērķus;
4. aicina uzlabot informācijas pieejamību un pārredzamību attiecībā uz pētnieku darbā pieņemšanas iespējām un nodrošināt atklātākas darbā pieņemšanas procedūras sabiedriskās iestādēs; uzskata, ka darbā pieņemšanas informāciju vajadzētu publicēt attiecīgo pētniecības institūtu un EURAXESS tīmekļa vietnēs;
5. norāda uz nepieciešamību nākotnē noteikt un ieviest vienotu ES karjeras modeli pētniecības jomā, ieviest integrētu informācijas sistēmu par darba un prakses vietu piedāvājumiem pētniecības jomā Eiropas Savienībā un uzskata, ka tas ir būtiski, lai pētniekiem radītu vienotu darba tirgu;
6. turklāt uzsver saistībā ar nepieciešamību visiem partneriem veikt ieguldījumus, cik svarīga ir, no vienas puses, dalībvalstu apņemšanās piedalīties procesā, un, no otras puses, Komisijas atbildība, lai atbalstītu procesu un visu partneru sadarbību, izstrādājot un izplatot palīgmateriālus un precīzu informāciju un veicinot paraugprakses apmaiņu;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

7. mudina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt standartus pētnieku kvalifikācijas un jo īpaši neformālas kvalifikācijas savstarpējai atzīšanai;
8. atkārtoti norāda, cik būtiska nozīme ir Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa ieteikumam par Eiropas Kvalifikāciju sistēmas (EQF) izveidi mūžizglītības veicināšanā⁽¹⁾, un aicina Komisiju mudināt dalībvalstis un palīdzēt tām līdz 2010. gadam izstrādāt valsts kvalifikāciju sistēmas, kas būtu saistītas ar EQF;
9. mudina dalībvalstis atsākt centienus, lai īstenotu principus, kas noteikti Eiropas pētnieku hartā un Rīcības kodeksā par pētnieku pieņemšanu darbā;
10. mudina dalībvalstis un sabiedriskās pētniecības iestādes nodrošināt pētniekiem vajadzīgos atbalsta pakalpojumus, vienkāršojot pieteikšanās procedūras un atvieglojot pētnieku piekļuvi līdzekļiem, *inter alia*, ar individuālām stipendijām, kas veicina pētnieku brīvību pētījumu tēmu izvēlē; tādēļ aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt vienotas pētnieku mobilitātes pieteikuma veidlapas;
11. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis saistībā ar visu iesaistīto pētnieku karjeru mijiedarbības un mobilitātes prasībām ņemt vērā mobilitātes un partnerattiecību programmas, kurās ir iesaistītas trešās valstis, piemēram, tādas programmas kā *Erasmus Mundus*;
12. mudina dalībvalstis un Komisiju pārskatīt nepieciešamos priekšnoteikumus atsevišķu pētniecības stipendiju pārnēsāmības ieviešanai, ja tas līdzekļu piešķirējam strukturām ļauj labāk sasniegt savas pētniecības vajadzības un pētniekiem — izmantot pētniecības iespējas, kas nav pieejamas viņu pētniecības iestādēs; uzskata, ka pārskatīšanā būtu īpaši jāņem vērā sekas, ko pārnēsāmība radītu dalībvalstu pētniecības iestādēm, un “pētnieku nevienlīdzīgas sadalīšanas” draudi Eiropas Savienībā, kā arī risks, ka notiktu pārmērīga pētnieku aizceļošana uz trešām valstīm un nepietiekama ierašanās no tām;
13. uzskata, ka pētnieku mobilitātes palielināšana un to iestāžu resursu stiprināšana, kuras piesaista pētniekus no citām dalībvalstīm, veicinās izcilības centru veidošanos un šo izcilību arī izplatīs visā Eiropas Savienībā;
14. uzsver pētnieku atlases un paaugstināšanas procesu pilnīgas atklātības un pārskatāmības nozīmi; prasa dalībvalstīm nodrošināt sieviešu un vīriešu pētnieku vienlīdzīgāku darbā pieņemšanu un paaugstināšanu atbildīgās iestādēs;
15. uzskata, ka pētnieku mobilitātei Eiropā jāpiespīr prioritāte, lai nodrošinātu, ka tiek izplatītas zināšanas un ka novatoriskai un progresīvai pētniecībai dažādās nozarēs tiek piesaistīti enerģiski un kompetenti pētnieki un lielāki finanšu līdzekļi;
16. prasa vienkāršot apmaiņu ar pētniekiem un zinātniekiem no trešām valstīm, ieviešot tādus mehānismus kā īpašas pētnieku vīzas;
17. uzskata, ka lielāka mobilitāte jāpanāk, vairāk rūpējoties par pētniecības iestāžu un universitāšu interesēm un izdevīgumu uzņemt pētniekus no citām dalībvalstīm, izmantojot “pētniecības ceļazīmes”; uzskata, ka ar šādu “pētniecības ceļazīmi” tiktu pārskaitīta nauda pētniekiem, un to izmantotu pētnieki, kas strādā pētniecības iestādēs ārpus savas dalībvalsts; uzskata, ka šis papildu atbalsts pētnieku mobilitātei jāsniedz papildus pašreizējām finansēšanas shēmām un, ka “pētniecības ceļazīme” stimulēs dalībvalstis un pētniecības iestādes konkurēt, lai piesaistītu vīstāntīgākos zinātniekus;

(1) OV C 111, 6.5.2008., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

Mobilo pētnieku sociālā nodrošinājuma un papildu pensiju vajadzību apmierināšana

18. mudina Komisiju un dalībvalstis izskatīt iespēju izveidot Eiropas pētnieku pensiju fondu, kas nebūtu atkarīgs no pētniecības līgumu ilguma;

19. atgādina, ka, tikai ņemot vērā pētnieku, valstu pētniecības iestāžu un pētniecības politikā ieinteresēto aprindu viedokli, dalībvalstis var izstrādāt vispusīgu valsts rīcības plānu visaptverošai Eiropas partnerībai;

Pievilcīgi nodarbinātības un darba apstākļi

20. aicina dalībvalstis un sabiedriskās pētniecības iestādes sniegt ārvalstu pētniekiem vajadzīgos atbalsta pakalpojumus, tostarp attiecībā uz mājokļa, skolu un bērnu aprūpes iestāžu pieejamību; uzskata, ka šos pakalpojumus vajadzētu reklamēt visās interneta vietnēs, kas nodarbojas ar pētnieku pieņemšanu darbā;

21. aicina nodrošināt elastīgākus darba apstākļus abu dzimumu pētniekiem, lai viņi varētu apvienot darbu ar ģimenes dzīvi, un aicina likvidēt darba samaksas atšķirības starp dzimumiem pētniecības jomā;

22. aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai atvieglotu ģimeņu atkalapvienošanās gadījumos, kad abi dzīvesbiedri ir pētnieki;

23. mudina dalībvalstis labāk izmantot iepriekš minētās īpašās programmas "Cilvēki" piedāvātās finansēšanas sistēmas, lai ES teritorijā nepieļautu intelektuālā darbaspēka emigrāciju; aicina dalībvalstis ieinteresēt pētniekus atgriezties savas valsts pētniecības iestādēs, palielinot viņu algas vai radot papildu izdevīgumu, lai nodrošinātu, ka to piedāvātie ekonomiskie apstākļi ir samērojami ar apstākļiem, kas pētniekam nodrošināti mobilitātes periodā;

24. aicina dalībvalstis un sabiedriskās pētniecības iestādes uzlabot pētnieku karjeras iespējas, veicinot pētnieku darba tirgus reformu, lai to padarītu konkurētspējīgāku un mazāk piesaistītu konkrētām iestādēm; uzskata, ka pētniekiem, uzsākot darbu, jābūt iespējai ieskaitīt darba stāžā uzturēšanos ārvalsts izglītības iestādē;

25. pauž bažas par elastības trūkumu līgumos ar pieredzējušiem pētniekiem un pētniekiem karjeras noslēgumā, jo tas ierobežo viņu mobilitāti un kavē zināšanu un pieredzes pilnvērtīgu apmaiņu; pauž nožēlu, ka privātajā sektorā dažkārt trūkst noteikumu, kas būtu līdzīgi valsts sektorā pastāvošajam personāla regulējumam un pārvaldībai;

26. aicina dalībvalstis sekmēt dalību Septītajā pamatprogrammā pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrāciju pasākumiem (2007.–2013.)⁽¹⁾, nodrošinot efektīvus atbalsta pakalpojumus, jo īpaši kontaktpunktu izveidi dalībvalstīs, lai labāk izmantotu līdzfinansēšanas iespējas;

27. aicina dalībvalstis un sabiedriskās pētniecības iestādes paredzēt mobilitātes iniciatīvas, piemēram, mobilitāti uzskatīt par svarīgu priekšrocību, pieņemot darbā, un veicināt karjeras izaugsmi pētniekiem, kas atgriezušies pēc uzturēšanās citās dalībvalstīs;

28. uzskata, ka dalībvalstīm arī turpmāk budžetā ir jāparedz vairāk līdzekļu pētniecībai ar mērķi radīt kvalitatīvas darbavietas atbilstīgi ētikas pamatprincipiem un Eiropas Savienības Pamattiesību hartai;

⁽¹⁾ OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

Eiropas pētnieku apmācības, prasmju un pieredzes uzlabošana

29. mudina dalībvalstis pētnieku darbu rūpniecības nozarē uzskatīt par vērtīgu darba pieredzi viņu karjeras izaugsmē, lai uzlabotu mobilitāti starp privāto un publisko sektoru;
30. aicina dalībvalstis ieguldīt lietišķajos pētījumos, lai nodrošinātu ciešāku sadarbību starp universitātēm, pētniecības iestādēm un privāto sektoru;
31. mudina dalībvalstis uzlabot jaunu pētnieku karjeras iespējas, piemēram, palielinot finansējumu un nodrošinot karjeras izaugsmi, kas pamatojas nevis uz nostrādāto laiku, bet drīzāk uz sasniegumiem, piemēram, jauninājumu ieviešanas spēju, praksi uzņēmumos u.c.;
32. mudina Komisiju un dalībvalstis pārskatīt doktorantūras studentu juridisko statusu dalībvalstīs, lai izpētītu iespēju ieviest vienotu doktorantūras studentu statusu dalībvalstu tiesību aktos nodarbinātības jomā;
33. mudina dalībvalstis veicināt jaunu pētnieku karjeras iespēju uzlabošanu, *inter alia*, atbalstot starpdisciplīnu apmācību un atzīstot starpdisciplīnu mobilitātes vērtību;
34. mudina dalībvalstis veicināt jauninājumus, sekmējot vecāko pētnieku starpdisciplīnu un starptautisko mobilitāti un mobilitāti starp daudzām disciplīnām, *inter alia*, kā jauno pētnieku apmācības progresa veicināšanas veidu;
35. stingri iesaka uzlabot pētnieku sagatavošanu visā viņu karjeras laikā, lai sekmētu viņu nodarbinātības un karjeras iespējas;
36. uzsver, ka zināšanu sabiedrībā izcilas pētniecības pamati tiek ielikti jau skolā; tādēļ aicina dalībvalstis piešķirt solītos budžeta līdzekļus izglītības jomā;
37. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis palielināt vispārējā budžetā zinātniskajai pētniecībai piešķirto nozīmi, ievērojot apņemšanos līdz 2010. gadam sasniegt vidēji 3 % palielinājumu un sagatavot 600 000 jaunu pētnieku;
38. uzsver, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš doktorantūras studentiem, jo tieši viņi pārstāv zinātniskās karjeras sākumposmu; uzskata, ka jauno pētnieku mobilitāte, jo īpaši līdzdalība izcilības tīklos, palielinātu viņu iespējas dot ieguldījumu Eiropas pētniecības attīstībā;
39. mudina dalībvalstis uzlabot akadēmiskās pasaules un rūpniecības nozares saikni, veicinot pētnieku un vadītāju mobilitāti starp abām šīm jomām ar īpašām programmām, piemēram, *Conventions Industrielles de Formation par la Recherche (CIFRE)* Francijā;
40. uzskata, ka, pastiprinoties apmaiņai ES attiecīgajās augstākās izglītības programmās un galveno uzsvāru liekot uz pētniecību, tiks sagatavotas nākamās Eiropas pētnieku paaudzes un pētniecības nozare kļūs dinamiskāka;

*

* *

41. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

Patērētāju, jo īpaši nepilngadīgo, aizsardzība saistībā ar videospēļu lietošanu

P6_TA(2009)0126

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par patērētāju, jo īpaši nepilngadīgo, aizsardzību saistībā ar videospēļu lietošanu (2008/2173(INI))

(2010/C 87 E/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 22. aprīļa paziņojumu par patērētāju, jo īpaši nepilngadīgo, aizsardzību saistībā ar videospēļu lietošanu (COM(2008)0207),
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 1. marta rezolūciju par patērētāju, jo īpaši jauniešu, aizsardzību, marķējot noteiktas videospēles un datorspēles pēc vecuma grupas ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra ieteikumu 2006/952/EK par nepilngadīgo un cilvēka cieņas aizsardzību un par tiesībām uz atbildi saistībā ar Eiropas audiovizuālo un tiesišaistes informācijas pakalpojumu nozares konkurētspēju ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 20. decembra paziņojumu par Eiropas pieeju, kā sekmēt plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi digitālajā vidē (COM(2007)0833),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Kultūras un izglītības komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumus (A6-0051/2009),
- A. tā kā Eiropā aizvien straujāk pieaug videospēļu popularitāte un strauji attīstās videospēļu tirgus;
- B. tā kā vairums videospēļu neietver vardarbību un sniedz lietotājiem izklaidi, kas bieži vien veicina dažādu prasmju un zināšanu attīstību;
- C. tā kā iepriekš videospēles galvenokārt bija paredzētas nepilngadīgajiem, bet mūsdienās aizvien vairāk spēļu tiek veidotas tieši pieaugušajiem;
- D. tā kā videospēļu tirgus ir globāls;
- E. tā kā lēmumu pieņemšana par videospēļu pārdošanas ierobežošanu vai aizliegšanu ir dalībvalstu kompetencē;
- F. tā kā, lai aizsargātu bērnu garīgo veselību, pret tādiem bērnu aizsardzības noteikumu pārkāpumiem, kas ir saistīti ar videospēlēm, ir jāvērsas ar vislielāko neiecietību un jāveic noteiktāki pasākumi,

⁽¹⁾ OV C 65, 14.3.2002., 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 378, 27.12.2006., 72. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

1. atzinīgi vērtē iepriekšminēto Komisijas paziņojumu par patērētāju, jo īpaši nepilngadīgo, aizsardzību saistībā ar videospēļu lietošanu;
2. uzsver spēļu nozares ieguldījumu Lisabonas programmas mērķu sasniegšanā un norāda uz daudzās spēlēs ietvertajiem kultūras daudzveidības elementiem;
3. uzsver, ka videospēles ir labs stimulējošs līdzeklis, ko var izmantot ne tikai izklaidei, bet arī izglītojošiem mērķiem; uzskata, ka skolām ir jāpievērš uzmanība videospēļu fenomenam un bērni un vecāki ir jāinformē par iespējamajām videospēļu priekšrocībām un trūkumiem;
4. uzsver, ka videospēles ir viena no visu vecumu un sociālo slāņu iedzīvotāju iemīļotākajām izklaidēm; atzīst, ka videospēlēm piemīt izglītojošs raksturs, tostarp tās palīdz nepilngadīgajiem apgūt jaunās tehnoloģijas; tomēr izprot Komisijas paustās bažas par iespējamo apdraudējumu, kas var rasties, ja nepilngadīgie nepareizi izmanto videospēles;
5. uzskata, ka videospēles var veicināt faktu un prasmju apguvi, piemēram, stratēģisko domāšanu, radošumu, sadarbības spējas un inovatīvo domāšanu, kas ir svarīgas prasmes informācijas sabiedrībā;
6. uzsver videospēļu labvēlīgo ietekmi medicīnā un jo īpaši to, ka praksē ir pierādījusies tā dēvētās videospēļu terapijas efektivitāte, šo terapiju pielietojot triekas slimnieku, cilvēku ar traumatiskiem smadzeņu bojājumiem, cilvēku, kas cieš no muskuļu problēmām, kā arī ar autismu slimu bērnu rehabilitācijā;
7. uzskata, ka saskaņoti videospēļu marķēšanas noteikumi nodrošina izpratni par marķēšanas sistēmām un vienlaikus sekmē efektīvu iekšējā tirgus darbību; tādēļ atzinīgi vērtē Padomes un Komisijas darbu, lai veicinātu videospēļu marķēšanas noteikumu pieņemšanu ES mērogā un saskaņā ar brīvprātības principu izveidotu rīcības kodeksu attiecībā uz bērniem paredzētām interaktīvām spēlēm;
8. atzīmē, ka tirgus nosacījumi ir būtiski mainījušies no brīža, kad videospēles pārsvarā varēja iegādāties veikalos un spēlēt, izmantojot datoru vai konsoli, līdz pašreizējai situācijai, kad spēles var nopirkt un lejupielādēt internetā;
9. atzīmē, ka videospēles var spēlēt, izmantojot dažādas platformas, tādas kā spēļu konsoles un personālos datorus, taču aizvien biežāk izmanto arī mobilās ierīces, piemēram, mobilos tālruņus;
10. atgādina, ka videospēles kļūst interaktīvākas vai pat ietver dinamiska rakstura programmu, kas ļauj lietotājiem pašiem izstrādāt atsevišķas spēles daļas; atzīmē, ka lietotājiem ir aizvien vairāk iespēju piedalīties forumu diskusijās, teksta un balss tērzēšanā un sabiedrības grupu dzīvē, kuras ir integrētas noteiktās videospēlēs; atgādina par diferenciāciju tirgū, kurā parādās aizvien vairāk tieši pieaugušajiem paredzētas spēles;
11. uzskata, ka jaunākās tendences uzsver vajadzību nodrošināt nepilngadīgo pienācīgu aizsardzību, *inter alia* novēršot nepilngadīgo iespējas piekļūt kaitīgam saturam;
12. atgādina, ka aizvien sarežģītāk ir īstenot vecāku kontroli, jo tiešaistes videospēles netiek izplatītas kā fiziska pakotne ar skaidru un viegli salasāmu marķējumu un bērni bez vecāku ziņas vai atļaujas var lejupielādēt videospēles, kas nav piemērotas viņu vecumam;
13. atzīmē, ka, lai gan videospēlēs attēlotā vardarbība automātiski nerada vardarbīgu izturēšanos, daži eksperti tomēr uzskata, ka videospēlēs attēloto varmācīgo ainu vērošana ilgtermiņā var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēkus, kuri spēlē šādas spēles, un var izveidoties vardarbīgas izturēšanās paradumi; tomēr atzīmē, ka, apsverot spēļu ietekmi uz uzvedību, ir jāievēro piesardzības pieeja, jo īpaši apsverot ietekmi uz maziem bērniem;
14. uzsver, ka dažiem spēlētājiem veidojas atkarība; aicina ražotājus, mazumtirgotājus, vecākus un citas iesaistītās puses veikt pasākumus jebkādu negatīvu seku novēršanai;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

15. uzsver, ka pašreizējās tendences palielina vajadzību spēlēm piemērot efektīvu vecuma kontroles sistēmu, jo īpaši tiešsaistes spēlēm;
16. uzskata, ka ir jāizpēta dažādas pieejas videospēļu kontroles pastiprināšanai, vienlaikus atzīstot, ka, visticamāk, neviena no sistēmām nedos absolūtu garantiju, ka bērniem nebūs pieejamas nepiemērotas videospēles;
17. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar nozares pārstāvjiem izpētīt "sarkanās pogas" ieviešanas lietderīgumu, ko var ietvert (mobīlajās) konsolēs vai spēļu iekārtās un datoros un kas atspējo noteiktu spēli vai spēj kontrolēt piekļuvi spēlei noteiktās stundās vai noteiktās spēles daļās;
18. šajā ziņā aicina veikt papildpasākumus, tostarp apsvērt iespēju Paneiropas Spēļu informācijas (PEGI) vecuma kategoriju sistēmā iekļaut skaņas brīdinājumus, un ļaujtas uz spēļu nozares profesionāļiem, ka viņi sistemātiski pielāgos tiešsaistes spēļu piekļuves modeļus, lai nodrošinātu, ka nepilngadīgie netiek pakļauti nelabvēlīgai tiešsaistes spēļu ietekmei;
19. uzsver to nozīmi, kāda ir piemērotiem tiešsaistes videospēļu iegādes kontroles pasākumiem, tostarp tādas iegādes kontrolei, ko veic, izmantojot kredītkartes vai dāvanu kartes;
20. uzskata, ka tendences saistībā ar videospēlēm, jo īpaši tiešsaistes videospēlēm, uzliek sabiedrībai par pienākumu vairot izpratni par videospēļu saturu, vecāku kontroli un tādiem instrumentiem kā PEGI sistēma; atzinīgi vērtē nozarē paveikto, lai ieviestu pašregulējuma sistēmu;
21. atzinīgi vērtē PEGI tiešsaistei (*PEGI Online*), kas ir loģisks PEGI attīstības rezultāts un attiecas uz internetā pieejamajām videospēlēm, tādām kā lejupielādējamās vai tiešsaistē spēlējamās spēles; atbalsta tās pastāvīgo līdzfinansēšanu, ko veic Komisija saskaņā ar Drošāka interneta programmu, kuras mērķis ir risināt jautājumus par bērnu drošību interneta vidē un jauno tiešsaistes tehnoloģiju lietošanu; aicina Komisiju saistībā ar Drošāka interneta programmu veicināt sistemātiskus pētījumus par videospēļu ietekmi uz nepilngadīgajiem;
22. atzinīgi vērtē Eiropas Padomes darbu, lai izstrādātu videospēļu pamatnostādnes, kā arī uzlabotu bērnu zināšanas par interneta drošību kopumā;
23. uzskata, ka ir jāorganizē patērētājiem un jo īpaši vecākiem paredzētas valsts informācijas un izpratnes veidošanas kampaņas, lai viņiem palīdzētu izvēlēties bērnu vecumam un zināšanu līmenim atbilstīgas videospēles un lai viņi nepirktu ražojumus, kas nav attiecīgi marķēti; mudina dalībvalstis šajā ziņā apmainīties ar labāko praksi;
24. uzskata, ka PEGI vecuma kategoriju sistēma ir nozīmīgs līdzeklis, kas ir uzlabojis pārredzamību patērētājiem, īpaši vecākiem, spēļu iegādē, ļaujot tiem pieņemt pārdomātu lēmumu, vai spēle ir piemērota bērniem, tomēr izsaka nožēlu, ka daudziem patērētājiem, īpaši vecākiem, trūkst zināšanu par videospēlēm un to iespējamo ietekmi uz bērniem;
25. aicina Komisiju ierosināt pasākumus, ar kuriem veicināt lielāku drošību tiešsaistes videospēļu spēlēšanas laikā, tostarp inovatīvas metodes, lai nepilngadīgie nevarētu piekļūt nepiemērota satura tiešsaistes videospēlēm;
26. aicina dalībvalstis turpināt ciešu sadarbību, lai veicinātu nepilngadīgo aizsardzību; aicina videospēļu un konsoļu nozarē iesaistītos turpināt PEGI un *PEGI Online* sistēmu uzlabošanu un jo īpaši aicina regulāri atjaunināt vecuma klasificēšanas un marķēšanas kritērijus, aktīvāk popularizēt PEGI un papildināt tās parakstītāju pušu sarakstu; mudina dalībvalstis nodrošināt, lai neviena valsts klasificēšanas sistēma netiktu izstrādāta tādā veidā, kas radītu tirgus fragmentāciju;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

27. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties ar patērētāju organizācijām un citām ieinteresētājām pusēm, lai, rīkojot informācijas kampaņas, uzlabotu patērētāju, īpaši jauniešu un viņu vecāku, izpratni par spēkā esošajām klasificēšanas sistēmām un jo īpaši par PEGI sistēmu; uzsver, cik būtiski ir sniegt šo informāciju skolās;
28. mudina dalībvalstis rīkot informācijas kampaņas vecākiem un skolotājiem, lai pārvarētu tehnoloģisko zināšanu plaisu starp paaudzēm un veicinātu PEGI un PEGI Online sistēmu izmantošanu, kā arī sekmētu jauno tehnoloģiju, tostarp videospēļu, drošāku un apzinātāku lietošanu;
29. aicina Komisiju īstermiņā veicināt labākās prakses apmaiņu starp kompetentajām valsts izglītības iestādēm, lai videospēļu lietotprasmi iekļautu pamatskolas un vidusskolas izglītības programmās; aicina visas iesaistītās puses regulāri apmainīties ar pieredzi un informāciju, lai videospēļu jomā izstrādātu labāko praksi;
30. uzsver, ka pašreiz ne visās dalībvalstīs ir izstrādāti noteikumi, ar ko nodrošina, ka mazumtirgotāji ierobežo vardarbīga satura videospēļu pārdošanu pieaugušajiem, un aicina interneta kafejnīcu īpašniekus nepieļaut, ka viņu uzņēmumos bērni spēlē savam vecumam neatbilstīgas videospēles; atsaucas uz 2008. gada 9. decembrī publicēto *Eurobarometer* apsekojumu "Ceļā uz bērniem drošāku interneta izmantošanu ES — vecāku viedoklis" ⁽¹⁾, kurā konstatēts, ka 3,2 % bērnu vecumā no 6 līdz 17 gadiem internetam piekļūst interneta kafejnīcās bez vecāku uzraudzības; uzskata, ka vajadzīga kopīga pieeja, lai pret mazumtirgotājiem un interneta kafejnīcu īpašniekiem piemērotu bargas sankcijas; tādēļ aicina dalībvalstis veikt attiecīgus pasākumus, lai neļautu bērniem iegādāties un spēlēt spēles, kas paredzētas lielāka vecuma grupai, piemēram, veicot personas datu pārbaudi; atbalsta Komisijas ierosinājumu ieviest Paneiropas rīcības kodeksu videospēļu mazumtirgotājiem un ražotājiem, lai nepieļautu vardarbīgu un kaitīgu videospēļu pārdošanu nepilngadīgajiem;
31. aicina dalībvalstis paredzēt īpašus tiesību aktus civiltiesību un krimināltiesību jomā par vardarbīga rakstura televīzijas spēļu, videospēļu un datorspēļu mazumtirdzniecību; uzskata, ka īpaša uzmanība jāpievērš bērniem un jauniešiem paredzētām tiešsaistes spēlēm, kuru mērķis ir gūt peļņu;
32. aicina Komisiju ar īpašiem likumdošanas pasākumiem novērst tiešsaistes spēļu ļaunprātīgu izmantošanu negodīgos komerciālos nolūkos, piemēram, izplatot spēles, kas negodīgā veidā nepilngadīgiem lietotājiem liek uzņemties juridiskas saistības (piemēram, izmantojot automātisku abonēšanu vai ļaunprātīgas tālruna numuru izmantošanas programmas, kas savieno ar dārgām maksas līnijām) un kas sūta pret konkurenci vērstu reklāmas informāciju (piemēram, izmantojot produktu izvietojumu vai citas slēptā mārketinga metodes);
33. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties ar iestādēm citviet pasaulē, lai veicinātu starptautisku pamatnostādņu, marķēšanas sistēmu un rīcības kodeksu pieņemšanu, sekmējot videospēļu un tiešsaistes spēļu globālās klasificēšanas sistēmu izveidi;
34. uzskata, ka nozarē iesaistītie ir jāmudina turpināt pašregulatīvu sistēmu izveidi un uzlabošanu un ka šobrīd nepastāv vajadzība šajā jomā pieņemt ES mēroga tiesību aktus;
35. atgādina, cik liela ir plašsaziņas līdzekļu nozīme, lai veicinātu vecāku lielāku atbildību un ierobežotu pieaugušajiem paredzētu videospēļu reklāmas televīzijā, demonstrējot tās raidlaikus, kad bērni televīziju skatās vismazāk;
36. uzskata, ka par videospēļu aizliegšanu atbildīgajām valsts varas iestādēm ir jāinformē tām ekvivalentās iestādes citās dalībvalstīs un aizliegums jāpublisko PEGI sistēmā, nosūtot automatizētu brīdinājuma ziņojumu;
37. aicina Komisiju, izmantojot programmu MEDIA un valsts nodokļu atvieglojumu mehānismus, atbalstīt jaunās tendences, kas raksturīgas šajā mūsdienu zināšanu sabiedrības nozarē, kura strauji attīstās, jo īpaši veicinot izglītojošu, multivides un kultūras elementu iekļaušanu videospēlēs un nodrošinot atbilstīgas apmācības iespējas un izglītojošus kursus;

(1) http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_248_en.pdf

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

38. aicina Komisiju izstrādāt pamatnostādnes, lai novērstu iespējamus interešu konfliktus vērtēšanas iestādēs un garantētu šādu organizāciju neatkarību no interešu grupām, kas saistītas ar nozari;

39. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Kopējās aviācijas telpas veidošana ar Izraēlu

P6_TA(2009)0127

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par kopējās aviācijas telpas veidošanu ar Izraēlu (2008/2136(INI))

(2010/C 87 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 9. novembra paziņojumu "Veidojot kopējo aviācijas telpu ar Izraēlu" (COM(2007)0691),
 - ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 17. janvāra rezolūciju par Kopienas ārējās aviācijas politikas programmas izstrādi ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A6-0090/2009),
- A. tā kā regulējuma saskaņošana ir viens no priekšnosacījumiem sekmīgai visaptverošu nolīgumu slēgšanai gaisa satiksmes jomā, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem par drošumu, drošību, konkurenci, valsts atbalstu, vidi un darba ņēmēju tiesībām;
- B. tā kā, risinot sarunas par visaptverošu nolīgumu ar Izraēlu gaisa transporta jomā, Komisijai ir jāizmanto dalībvalstu un citu ieinteresēto pušu zināšanas un informācija, kā arī jāiesaista tās kā pirms šīm sarunām, tā arī to laikā un pēc to beigām;
- C. tā kā Izraēla ir nozīmīgākais aviācijas tirgus Tuvajos Austrumos un tam ir lielas izaugsmes iespējas, un tā kā jāņem vērā šis valsts stratēģiskais stāvoklis, veidojot tiltu starp Eiropu un Tuvajiem Austrumiem, kā arī attālākiem reģioniem,
1. atzinīgi vērtē sarunu uzsākšanu ar Izraēlu par visaptverošu gaisa satiksmes nolīgumu;
 2. uzsver šī nolīguma nozīmi, jo tas rada apstākļus kopējās aviācijas telpas paplašināšanai;
 3. uzsver, ka šim nolīgumam nebūtu jāierobežo tas tirgus pieejamības līmenis, kāds jau ir sasniegts ar pašreizējiem divpusējiem nolīgumiem;

⁽¹⁾ OV C 287 E, 24.11.2006, 84. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

4. uzsver, ka nolīgumam būtu jābūt līdzsvarotam attiecībā uz piekļuvi tirgum; turklāt tirgus atvēršanai jābūt pakāpeniskai, abpusējai un ilgtspējīgai;
5. uzsver, ka tirgus atvēršanai vienmēr jānotiek pēc regulējuma saskaņošanas attiecībā uz drošuma, drošības, vides, valsts atbalsta, konkurences tiesību aspektiem un darba ņēmēju tiesībām un ka liberalizācijas pakāpei jābūt saistītai ar vienlīdzīgas konkurences nodrošināšanu šajās jomās;
6. atzīst, ka garos un vidējos gaisa satiksmes maršrutos aviācijas nozare ir ātrākais satiksmes veids un arī nākotnē būs vispievilcīgākais transporta veids ātruma un izmaksu ziņā;
7. atzīst aviācijas nozares nozīmīgo ieguldījumu darba vietu radīšanā gan tiešā, gan netiešā nozīmē, īpaši to pasaules vietu savienošanā, kur pašlaik nav pieejami citi konkurētspējīgi transporta veidi; tomēr atbalsta jauktas transporta sistēmas un citu transporta veidu izmantošanu un attīstību;
8. atzīst, ka aviācijas nozarei ir zināma negatīva ietekme uz vidi, jo īpaši saistībā ar radīto troksni un būtisku piesārņojošu vielu emisiju apjomu; tādēļ par ļoti svarīgu uzskata nolīguma doto iespēju Eiropas Savienībā veikt pasākumus, lai mazinātu aviācijas ietekmi uz ūdeņiem, gaisa kvalitāti un trokšņa līmeni;
9. uzsver, ka nolīgumā būtu jāparedz stingri lidojumu drošības un drošuma noteikumi;
10. uzsver, ka sarunām vajadzētu noritēt ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm, jo tām ir vajadzīgā pieredze un zināšanas, lai palīdzētu šādu sarunu procesā;
11. aicina Komisiju nodrošināt, ka Parlaments un visas attiecīgās ieinteresētās puses sarunu laikā tiek pilnībā informētas un lai ar tiem notiktu visas nepieciešamās konsultācijas;
12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Izraēlas Valsts valdībai un parlamentam.

Humanitārās situācijas pasliktināšanās Šrilankā

P6_TA(2009)0129

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par humanitārās situācijas pasliktināšanos Šrilankā

(2010/C 87 E/23)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 91. pantu un 90. panta 4. daļu,

- A. ņemot vērā ārkārtas situāciju, kurā aptuveni 170 000 civiliedzīvotāju nespēj izkļūt no kaujas darbības zonas starp Šrilankas armiju un Tamīlas tīgeru atbrīvošanas (LTTE) spēkiem, un kuriem nav pieejama nekāda palīdzība,
- B. tā kā ANO aģentūras kopš 2009. gada janvāra beigām ir dokumentējušas vairāk nekā 2 300 civiliedzīvotāju nāvi un vismaz 6 500 ievainotas personas;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

1. pieprasa Šrilankas armijai un LTTE nekavējoties pārtraukt uguni, lai atļautu civiliedzīvotājiem pamest frontes joslu; nosoda visus LTTE veiktos vardarbības aktus un iebiedēšanu, kuras dēļ civiliedzīvotāji nevar pamest konflikta teritoriju;
2. nosoda uzbrukumus civiliedzīvotājiem, kurus ir dokumentējusi Starptautiskā krīžu grupa;
3. aicina abas puses ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un aizsargāt civiliedzīvotājus, kā arī palīdzēt viņiem gan frontes joslā gan arī drošā teritorijā;
4. pauž bažas par ziņojumiem attiecībā uz pārmērīgu cilvēku koncentrāciju un sliktiem apstākļiem Šrilankas valdības izveidotajās bēgļu nometnēs;
5. prasa pilnībā un bez šķēršļiem atļaut ienākt karadarbības zonā starptautiskajām un vietējām humānās palīdzības organizācijām, kā arī žurnālistiem;
6. aicina Šrilankas valdību sadarboties ar valstīm un palīdzības organizācijām, kuras vēlas un ir spējīgas evakuēt civiliedzīvotājus;
7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Šrilankas valdībai, ANO ģenerālsekretāram un informēšanas nolūkā Komisijai.

Lauksaimniecības zemes kvalitātes pasliktināšanās ES un it īpaši Dienvideiropā: problēmas risināšana ar ES lauksaimniecības politikas instrumentu palīdzību

P6_TA(2009)0130

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par lauksaimniecības zemes kvalitātes pasliktināšanos ES un it īpaši Dienvideiropā: problēmas risināšana ar ES lauksaimniecības politikas instrumentu palīdzību (2008/2219(INI))

(2010/C 87 E/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1994. gadā pieņemto konvenciju par cīņu pret pārtuksnešošanas valstīs, kurās novērojami būtiski sausuma periodi un/vai pārtuksnešošanās, jo īpaši Āfrikā, un Apvienoto Nāciju Organizācijas 1992. gadā pieņemto konvenciju par bioloģisko daudzveidību,
 - ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 14. novembrī pirmajā lasījumā pieņemto nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar ko izveido pamatnostādnes augsnes aizsardzībai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par risinājumu meklēšanu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A6-0086/2009),
- A. tā kā lauksaimniecība ir ekonomikas nozare, kura ir ļoti atkarīga no dabas parādībām un kurai tajā pašā laikā ir plašas iespējas iejaukties,

⁽¹⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 281. lpp.

⁽²⁾ Šajā dienā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0473.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- B. tā kā lauksaimniecība ir vislabākais līdzeklis, kas ļauj novērst augšņu kvalitātes pasliktināšanos, un tā kā tas rada nepieciešamību pēc pamatotas stratēģijas, kura veicinātu šīs darbības veida saglabāšanu;
- C. tā kā Eiropas Savienības lauku iedzīvotājiem ir būtiska loma pārtuksnešošanās apkarošanā un Eiropas Savienības ražotāji sniedz ievērojamu ieguldījumu augu segas saglabāšanā reģionos, kuros pastāvīgi mēdz būt sausums; kā arī tā kā jo īpaši ilggadīgām kultūrām, pļavām un mežsaimniecības kultūrām ir labvēlīga ietekme uz ūdens aizturēšanu;
- D. tā kā jo īpaši Dienvideiropas lauksaimniecības zemi, tomēr arī citus Eiropas Savienības dalībvalstu reģionus skar vides pasliktināšanās process, ko izraisa negatīvā mijiedarbība starp cilvēka rīcību un laika apstākļiem;
- E. tā kā arī pārāk intensīva lauksaimniecība var veicināt augsnes eroziju un padarīt augsni neražīgu;
- F. tā kā pašlaik pārtuksnešošanās ir uzskatāma par vienu no parādībām, kas visvairāk apdraud augsni Vidusjūras valstīs;
- G. tā kā no augsnes iegūst izejvielas, lai ražotu cilvēku pārtiku, lopbarību, tekstilmateriālus un degvielu, un tā kā augsne būtiski sekmē CO₂ uztveršanu; tomēr tā kā augsne vairāk nekā jebkad ir pakļauta neatgriezeniskiem bojājumiem, ko rada vēja un laminārā erozija, piesārņojums, sasāļošanās, sablīvēšanās, organisko vielu noārdīšanās un augsnes bioloģiskās daudzveidības samazināšanās;
- H. tā kā jau ir novērota negatīva ietekme saistībā ar hidroģeoloģiskā līdzsvara izjaukšanu, jūras ūdeņu nonākšanu piekrastes gruntsūdeņos, augsnes sasāļošanos, lauksaimniecības zemes zaudēšanu, bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, uguns nedrošības paaugstināšanos, kā arī augu un dzīvnieku patoloģiju pieaugumu;
- I. tā kā izmaiņas, ko ir izraisījusi mijiedarbība starp cilvēka un dabisko vidi un ražošanu, būtiski ietekmē augkopības un lopkopības sistēmas, augsnes ražību, produktu piedāvājumu un neizbēgami skar nodrošinātību ar pārtiku, kā arī ietekmē attiecīgo reģionu sociālo, kultūras un ekonomikas plānošanu, kam cēlonis ir lauku pamešana arī hidroģeoloģisko seku dēļ;
- J. tā kā apūdeņošana palīdz arī uzturēt mitrumu augsnē un papildināt gruntsūdeni un tā kā šie faktori būtu jāņem vērā, izstrādājot kopējo lauksaimniecības politiku (KLP);
- K. tā kā ūdens trūkums un sausums vēl vairāk veicina lauksaimniecības izejvielu cenu pieaugumu un tā kā iedzīvotāji ir pastāvīgi jānodrošina ar pārtikas produktiem;
- L. tā kā lauksaimniecības un mežsaimniecības sistēmu pārvaldība sniedz iespēju ietekmēt kopējo oglekļa līdzsvaru un sniegt ieguldījumu, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas;
- M. atgādinot, ka pastāv minētā Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencija par cīņu pret pārtuksnešošanos, kuras mērķis ir cīnīties pret aramzemju kvalitātes pasliktināšanos un sausumu, kā arī atgādinot, ka Parlaments atbalsta šo konvenciju;
- N. atzīstot, ka Ūdens pamatdirektīvā (Direktīva 2000/60/EK ⁽¹⁾) darbojas kā reglamentējoši noteikumi, ka tā ir augšņu aizsardzības pamatinstruments un ka tā veicina reģionu sadarbību, ilgtspējīgu ūdens izmantošanu un pieejamo ūdens resursu aizsardzību un vienlaikus sekmē plūdus izraisošu nokrišņu un sausuma mazināšanos;
- O. uzskatot, ka ir vajadzīga integrēta un daudznozaru pieeja, lai nepieļautu, ka risinājumi ir jāmeklē steidzami, kas varētu izraisīt citas negatīvas sekas un kaitējošu ķēdes reakciju;

(1) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- P. uzskatot, ka ir lietderīgi veikt situācijas monitoringu, lai novērtētu izmaiņas pašreizējās norisēs un atklātu jaunu riska situāciju parādīšanos, jo īpaši izmantojot ar satelītu iegūtus datus un pedoloģiskos modeļus (kartogrāfija);
- Q. tā kā aizvien biežāk tiek novēroti ārkārtas meteoroloģiskie apstākļi, mijoties sausuma un stipru nokrišņu gadījumiem, un šie apstākļi paātrina litosfēras noārdīšanos, jo īpaši teritorijās, kur zemes struktūra ir trauslāka, t. i., Eiropas ziemeļos un dienvidos;
- R. konstatējot, ka pasaules līmenī pieaug pieprasījums pēc pārtikas produktiem un to cenas;
1. uzskata, ka KLP pārvaldības pamatnostādnēs un metodēs ir skaidri jāiekļauj noteikti principi un instrumenti, kas kopumā paredzēti klimata aizsardzībai un konkrēti tāda kaitējuma ierobežošanai, kuru izraisa zemes kvalitātes pasliktināšanās;
 2. uzsver, ka Kopienas pasākumu finansējums, kas pieņemts, lai pielāgotu lauksaimniecības nozari klimata pārmaiņām, ir jābalsta uz teritoriālu pieeju, kurā tiek ņemts vērā dažādo Eiropas Savienības reģionu apdraudējuma līmenis; atgādina, ka saskaņā ar uzticamiem starptautiska un Eiropas līmeņa vērtējumiem Dienvideiropā lauksaimniecības zeme ir jutīgāka pret klimata pārmaiņām;
 3. pauž nožēlu par to, ka dalībvalstu un to valdību vadītājiem nav bijis sava viedokļa, pieņemot lēmumu samazināt lauku attīstības pasākumu finansējumu, un konstatē, ka otrajā pīlārā ir paredzēts pārāk maz līdzekļu, lai varētu atbilstoši risināt jaunās problēmas saistībā ar klimata pārmaiņām;
 4. uzskata, ka pašreizējo problēmu, tostarp pārtikas trūkuma, ūdens nepietiekamības, temperatūras paaugstināšanās un ūdens iztvaikošanas, novēršanai, kā arī augšņu kvalitātes pasliktināšanās riska dēļ ir nepieciešama jauna, pilnīga un zinātniska lauksaimniecības politika, kas atbilst Vidusjūras reģiona klimata apstākļiem; uzskata, ka ar Eiropas Savienības un dalībvalstu iestāžu palīdzību šajās politikas nostādnēs jāiekļauj pētniecība un tādu kultūru pilnveidošana, kuras ir pielāgotas jaunajiem uzdevumiem vides jomā, tostarp ūdens taupīšanai, vienlaikus nodrošinot lauksaimniekus ienākumus, kas ir pietiekami, lai garantētu Eiropas dzīves līmeni;
 5. uzskata, ka KLP principiem attiecībā uz labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem augsnes aizsardzības stratēģijā ir īpaši jāsekmē pasākumi, lai pārbaudītu un uzlabotu pašreizējo drenāžas sistēmu darbību un ekoloģisko ilgtspējību, izstrādājot ekoloģiski ilgtspējīgus, konkrētajām teritorijām pielāgotus ūdens apsaimniekošanas plānus, un teritorijās, kuras apdraud sausums, lauksaimniekus konsultējot par konkrētajai teritorijai pielāgotu un ūdens taupīgāku kultūru efektīvu ieviešanu;
 6. ierosina Eiropas Savienībai vairāk atbalstīt lauksaimniecībā izmantojamo zemju ūdens apsaimniekošanas uzlabošanu, kas rada nepieciešamību veicināt efektīvāku un dažādiem kultūraugiem labāk pielāgotu apūdeņošanas sistēmu ieviešanu, atbalstīt pētījumus šajā jomā un sekmēt biotehnoloģisko sasniegumu izmantošanu;
 7. uzskata, ka ar kooperatīvu starpniecību ir jāizveido un jāapsaimnieko "mini-rezervuāri" apūdeņošanai (pakalnu ezeri) un cīņai pret ugunsgrēkiem un ka tie būtu jāizvieto teritorijās, kur apūdeņošana ar paštecī nav iespējama, nodrošinot labākos nosacījumus darbības izmaksu ziņā un izmantojot arī notekūdeņus, kas attīrīti ar augiem vai uzglabājot diļos un baseinos;
 8. uzsver, cik liela nozīme ir audzēšanai terasēs, lai novērstu augsnes eroziju un uzlabotu augsnes spējas uzkrāt ūdeni, un uzskata, ka ir lietderīgi veikt terašu saglabāšanas, atjaunošanas un izveidošanas pasākumus;
 9. uzskata, ka lauksaimniecības un mežsaimniecības sistēmās ir jāiekļauj mazauglīgu vai piesārņotu lauksaimniecības zemju apmežošanas programmas, jo koku saknes var iesakņoties nestabilā klints virsējā slānī, kas darbojas kā attīrīšanas substrāts;
 10. atbalsta Kopienas mežsaimniecības politikas ieviešanu, kuras galvenais mērķis būtu klimata pārmaiņu apkarošana;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

11. turklāt uzskata, ka ir jāveicina lauksaimniecības pasākumi augu segas saglabāšanai, lai erozijas dēļ neizraisītos upju gultņu sasāļošanās;
12. konstatē, ka vairākas Vidusjūras krūmu sugas ir ļoti izturīgas pret uguni un tām ir īpaša spēja atjaunoties un ka līdz ar to šīs sugas ir jāizmanto, jo īpaši tādēļ, ka šo sugu sakņu sistēmas īpašības ļauj cīnīties pret augsnes eroziju;
13. uzskata, ka šajā nolūkā varētu audzēt tādas šķirnes, kurām nepieciešams mazāk ūdens vai pat attiecīgā gadījumā būtu iespējams vasarāju kultūras aizvietot ar ziemāju kultūrām, kurām nepieciešams mazāk apūdeņošanas un kuras ļauj cīnīties pret eroziju, izveidojot augu segu kritiskajā ziemas periodā;
14. uzskata, ka vietējā stādu audzēšana var radīt ekoloģiskos tipus, kas ir labāk piemēroti videi, un ka līdz ar to šāda audzēšana jāveicina ar īpašiem pasākumiem;
15. aicina veicināt aizsargstādījumu saglabāšanu un veidošanu, jo īpaši reģionos, kur pēdējos gados šādi stādījumi ir izzuduši;
16. atzīst augu ģenētisko resursu būtisko lomu lauksaimniecības pielāgošanā mainīgajiem klimatiskajiem apstākļiem; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt programmas, kas mudinātu lauksaimniekus un dārzniekus, kā arī mazos un vidējos dārzkopības uzņēmumus saglabāt un attīstīt augu ģenētiskos resursus;
17. atgādina, ka lauksaimniecības zemju atjaunošanā un ūdens uzkrāšanā liela nozīme ir atmatām; aicina Komisiju un attiecīgās dalībvalstis veicināt tādas lauksaimniecības sistēmas, kas ir piemērotas Vidusjūras reģiona zemju ekosistēmām;
18. uzskata, ka KLP principiem par labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem saistībā ar augsnes organisko vielu saglabāšanas kritērijiem ir jāveicina oglekļa absorbcija un sekvestrācija, optimizējot audzēšanas metodes neauglīgā vidē (ierobežotas darbības virsējā slānī, kultūraugu rotācija, videi pielāgoti genotipi, iztvaikošanas kontrole, mērķtiecīga mēslošana, integrēta kontrole utt.);
19. aicina attiecīgās teritorijas atbildīgās iestādes veikt pasākumus, lai izstrādātu apsaimniekošanas plānus un apūdeņošanai paredzēto ūdeņu izmantošanas metodes atbilstīgi jaunajām prasībām un vides apstākļiem, paredzēt ūdens resursu mērķtiecīgu izmantošanu atkarībā no kvalitātes un veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka apūdeņošanas ūdeņu apsaimniekošanas uzņēmumi optimizē pieejamo ūdens resursu apsaimniekošanu, ņemot vērā nepieciešamību samazināt resursu zudumus izplatīšanas sistēmās;
20. ierosina izveidot Eiropas struktūrvienību sausuma novērošanai kā īpašu Eiropas vides aģentūras Kopenhāgenā dienestu, un saskaņoti Eiropas Savienības līmenī uzlabot reaģēšanas spējas ugunsgrēku gadījumā, jo sausums un ugunsgrēki lielā mērā veicina pārtuksnešošanas un lauksaimniecībā izmantojamās augsnes kvalitātes pasliktināšanos, jo īpaši Vidusjūras reģionā;
21. uzsver, ka ir jāuzlabo informācijas apmaiņas un koordinēšanas efektivitāte starp dalībvalstīm;
22. iesaka izveidot ātrās brīdināšanas un pastāvīga monitoringa sistēmu augsnes stāvokļa uzraudzībai, lai laikus varētu veikt pasākumus pret eroziju un organisko vielu noplicināšanos, kas izraisa siltumnīcefekta gāzu emisijas, kā arī aramzemju un bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;
23. tādēļ prasa, lai Komisija, gatavojot priekšlikumu par jaunām definīcijām kalnu un salu teritorijām un citām zonām, kurās ir nelabvēlīgi dabas apstākļi, kurš ir plānots 2009. gadā, attiecībā uz uzraugāmajām zonām prioritārajos novērtēšanas kritērijos ietvertu augsnes kvalitātes pasliktināšanās un pārtuksnešanās riska līmeni;
24. uzskata, ka ir jāpastiprina pētniecība, attīstība un jauninājumu ieviešana, īpašu uzmanību veltot ūdens trūkuma un sausuma vairāk skartajiem reģioniem un ņemot vērā biotehnoloģijas sasniegumus;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

25. arī aicina Komisiju Septītās pamatprogrammas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem vidusposma pārskatā, kas plānots 2009. gadā, paredzēt spēcīgākus stimulus, lai lielākā skaitā dalībvalstu atbalstītu pētniecības un attīstības programmas, kuru mērķis ir uzlabot zināšanas, un nodrošinātu skarto augšņu teritoriju ilgtspējīgu apsaimniekošanu;
26. aicina Komisiju izvērtēt, vai ir nepieciešams izveidot ietvaru, ko varētu izmantot, lai apkarotu klimata pārmaiņu cēloņus un sekas, jo īpaši augsnes kvalitātes pasliktināšanos;
27. uzskata, ka ir jāparedz atbilstīgas mācību un profesionālās pilnveides programmas gan nozarē strādājošiem, gan sabiedrībai ar divkāršu mērķi meklēt īpašus risinājumus un veicināt lietotāju izpratni par viņu kolektīvo atbildību, izmantojot teritorijā esošos resursus;
28. aicina Eiropas Savienību veikt informatīvus un izglītojošus pasākumus jo īpaši jauniešu lauksaimniekiem, lai veicinātu tādu lauksaimniecības metožu ieviešanu, kas ir labvēlīgas augsnes saglabāšanai, konkrēti attiecībā uz klimata pārmaiņu sekām un lauksaimnieciskās ražošanas ietekmi uz klimatu;
29. atgādina, ka Eiropas Parlamenta 2008. gada 5. jūnija rezolūcija par jauno lauksaimnieku nākotni saistībā ar notiekošo KLP reformu⁽¹⁾ paredz, ka finansējums projektiem pirmām kārtām ir jāpiešķir darbībām, kas var palīdzēt jauniešu lauksaimniekiem nākotnē sākt uzņēmējdarbību;
30. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāpastiprina un jāuzlabo neatkarība un pašnodrošinājums pārtikas un lopbarības apgādes jomā, labāk aizsargājot lauksaimniecības zemi un tās ražīguma faktoros, un jo īpaši jāveicina ilgtspējīga mājlopu audzēšanai paredzētu atmatu izmantošana (ar programmām, kas veicina ganību lopu gaļas patēriņu, un prēmijas par vides aizsardzībai atbilstošām ganībām utt.), lai panāktu lielāku neatkarību no lopbarības importa; uzskata, ka lauksaimniecības politikai, lai nodrošinātu ieguldījumu pārtikas drošībā un ilgtspējībā pasaulē, ES ir jātiecas Eiropas Savienības lauksaimniecības nodrošināt līdzsvaru starp augkopību, lopkopību un enerģijas ražošanu;
31. saistībā ar CO₂ tirdzniecību pasaulē aicina veicināt mežu saglabāšanu un atjaunošanu, jo īpaši tajās dalībvalstīs, kurās ir samazinājušies dabisko mežu resursi, un uzsver, ka Eiropas Savienībā ir jāievieš integrēta un ilgtspējīga mežu apsaimniekošanas sistēma.
32. uzsver, ka ūdens aprites ciklā, lai ūdens resursus apsaimniekotu ilgtspējīgi, liela nozīme ir mežiem un svarīgs ir apmežoto platību, ganību un kultūraugu platību līdzsvars; īpaši uzsver, ka svarīgas ir augsnes ar augstu organisko vielu saturu un piemērota kultūraugu seka; brīdina, ka aizvien intensīvāka zemju izmantošana apdraud lauksaimniecību, nodrošinātību ar pārtiku un ūdens resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu;
33. aicina, lai lauksaimniecības darbību jomā attiecībā uz pļavu, pastāvīgo ganību vai apmežotu platību saglabāšanu atzītu, ka ir iespējams saistīt "zaļo" sertifikātu iegūšanu ar sabiedriskā labuma radīšanu (CO₂ uzglabāšana, bioloģiskā daudzveidība, augsnes aizsardzība);
34. aicina dalībvalstis izmantot KLP otro pīlāru, lai lauksaimniecības darbību jomā saistībā ar pļavu, pastāvīgo ganību vai apmežotu platību saglabāšanu piešķirtu prēmijas un tādējādi sniegtu ieguldījumu sabiedriskā labuma radīšanā (CO₂ uzglabāšana, bioloģiskā daudzveidība, augsnes aizsardzība); aicina Komisiju prioritāri risināt jautājumu par atmatu saglabāšanu;
35. aicina Padomi un Komisiju izvērtēt stratēģijas degradētu augšņu atjaunošanai, izmantojot stimulējošus noteikumus, kas ierobežo augšņu kvalitātes pasliktināšanos;
36. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

(1) Šajā dienā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0258.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

Darbinieku līdzdalība uzņēmumos ar Eiropas uzņēmuma statūtiem

P6_TA(2009)0131

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par darbinieku piedalīšanos uzņēmumos ar Eiropas statūtu un citu papildu pasākumu palīdzību

(2010/C 87 E/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 25. jūnija paziņojumu “Vispirms domāt par mazākajiem” Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts “Small Business Act” (COM(2008)0394) un Komisijas darba programmas 2008. un 2009. gadam,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas privātā uzņēmuma statūti (SPE) veicinās MVU uzņēmējdarbību iekšējā tirgū, bet būs pieejami arī lielākiem uzņēmumiem,
1. aicina Komisiju, pamatojoties uz EK līguma 138. pantu, uzsākt apspriešanos ar sociālajiem partneriem, lai novērtētu un nepieciešamības gadījumā racionalizētu, izveidotu vai pastiprinātu noteikumus par darbinieku līdzdalību Eiropas iekšējā tirgū;
 2. aicina Komisiju izvērtēt esošo Eiropas uzņēmumu statūtu un atbilstīgo Eiropas Kopienų Tiesas nolēmumu (piemēram, Daily Mail un General Trust, Sevic Systems, Inspire Art, Überseering un Cartesio) ietekmi uz darbinieku līdzdalību uzņēmumu padomēs un iespēju izvairīties no attiecīgajiem valsts tiesību aktiem vai apiet tos;
 3. aicina Komisiju saistībā ar iepriekš minēto ieteikto apspriešanos novērtēt pārrobežu problēmas attiecībā uz uzņēmumu vadību, nodokļu tiesību aktiem un darbinieku finansiālo līdzdalību akciju daļu programmās; aicina vajadzības gadījumā pārskatīt un/vai iesniegt jaunus priekšlikumus apspriešanai ar Padomi un Parlamentu;
 4. aicina Komisiju izvērtēt, vai nākt klajā ar noteikumu SPE statūtiem, atbilstīgi kuram aizdevuma vai akcionāra cita ieguldījuma atmaksai jābūt pakārtotai, ja ieguldījums pamatkapitālā būtu bijis daudz piemērotāks (piemēram, gadījumā, ja uzņēmumam pašam ir pārāk lieli parādi); uzskata, ka ir jāapsver noteikums, kas paredzētu, ka akcionāram ir jāatgriež saņemtais atmaksājums, ja tas ir izmaksāts laika posmā neilgi pirms vai drīz pēc uzņēmuma maksātnespējas iestāšanās;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

Migrantu bērni

P6_TA(2009)0132

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par izcelsmes valstī atstātajiem migrantu bērniem

(2010/C 87 E/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1989. gada 20. novembra Konvenciju par bērna tiesībām, jo īpaši tās 3. un 20. pantu,
- ņemot vērā ANO Starptautisko Konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību, jo īpaši tās 38., 42. un 45. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 24. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā brīva darbaspēka aprīte sniedz labumu visu dalībvalstu tautsaimniecībām un nodrošina Eiropas pilsoņiem ekonomiskās un personīgās attīstības iespēju;
- B. tā kā šo pozitīvo ietekmi var mazināt nevēlama migrācijas blakus iedarbība, piemēram, neapmierinoši apstākļi, kuros dzīvo izcelsmes valstī palikušie bērni, kad viņu vecāki pārceļas dzīvot citā dalībvalstī;
- C. tā kā darbaspēka migrācija pēdējo desmitgažu laikā ir stabili pieaugusi un šobrīd lielākā daļa starptautisko migrantu — 64 miljoni — dzīvo Eiropas Savienībā;
- D. tā kā migrācijai piemīt ievērojams attīstības veicināšanas potenciāls, tomēr gan nosūtošajās, gan uzņemošajās valstīs pastāv arī neatrisinātas problēmas;
- E. tā kā saskaņā ar *Unicef* un Rumānijas Sociālās alternatīvas biedrības veikto pētījumu 2008. gadā vismaz 350 000 bērnu viens no vecākiem strādāja ārzemēs un aptuveni 126 000 bērnu abi vecāki bija migrējuši;
- F. tā kā migrācija var labvēlīgi ietekmēt nosūtošās valsts mājsaimniecības, jo ar naudas pārvedumu palīdzību un citos veidos tā mazina nabadzību un palielina ieguldījumus cilvēku kapitālā;
- G. tā kā bērnus, kurus ir atstājuši citā dalībvalstī strādājoši vecāki, tomēr skar arī negatīvi aspekti, piemēram, vispārējs aprūpes trūkums fiziskās un garīgās veselības jomā, kā arī ar psihisko veselību saistīta ietekme, piemēram, depresijas, spēlēm un attīstībai veltītā brīvā laika zaudēšana, skolas neapmeklēšana un vispārējs dalības trūkums izglītībā un apmācībā, nepareizs uzturs kā arī cietsirdīga izturēšanās pret bērniem;
- H. tā kā, neskatoties uz to, ka ir izstrādāta visaptveroša politika to migrantu bērnu dzīves apstākļu un izglītības uzlabošanai, kuri uz galamērķa valsti ir pārcēlušies kopā ar saviem vecākiem, jautājumam par izcelsmes valstī atstātajiem bērniem ir pievērsti ļoti maz uzmanības;
- I. tā kā bērnus bieži atstāj izcelsmes valstī, jo trūkst informācijas par iespējām un priekšrocībām, ko var piedāvāt galamērķa valstīs,

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

1. aicina Komisiju veikt pētījumu, lai novērtētu, cik daudz migrantu bērnu ES līmenī ir atstāti izcelsmes valstī, un lai apkopotu ES mēroga datus par šo parādību;
2. aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai uzlabotu to bērnu apstākļus, kurus vecāki ir atstājuši izcelsmes valstī, un nodrošināt šo bērnu normālu attīstību no izglītības un sociālās dzīves viedokļa;
3. aicina dalībvalstis izveidot sadarbības mehānismus, lai novērstu atsevišķas dzīvošanas un mērojamo attālumu kaitīgo ietekmi uz ģimenēm, jo īpaši bērniem;
4. aicina dalībvalstis labāk informēt migrantus par viņu tiesībām un par viņu ģimenes locekļu tiesībām saistībā ar pārvietošanās brīvību, kā arī par dalībvalstu un Eiropas līmenī pieejamo informāciju par dzīvošanu ārzemēs un noteikumiem un nosacījumiem saistībā ar strādāšanu citā dalībvalstī;
5. aicina Komisiju ieteikt visām ieinteresētajām pusēm pienācīgi izmantot visus pastāvošos instrumentus, kas var palīdzēt migrantiem un viņu bērniem, kuri nav pametuši izcelsmes valsti;
6. aicina Komisiju un dalībvalstis pasākumos, kuru mērķis ir uzlabot migrantu bērnu stāvokli, aktīvi iesaistīt sociālos partnerus un nevalstiskās organizācijas;
7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, Reģionu komitejai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī sociālajiem partneriem.

Horvātijas 2008. gada progresā ziņojums

P6_TA(2009)0133

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par Horvātijas 2008. gada progresā ziņojumu

(2010/C 87 E/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2005. gada 3. oktobra lēmumu sākt pievienošanās sarunas ar Horvātiju,
 - ņemot vērā 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par Horvātijas 2007. gada progresā ziņojumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Horvātijas 2008. gada progresā ziņojumu, ko Komisija publicēja 2008. gada 5. novembrī (SEC(2008)2694),
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā Horvātijai ir ievērojami panākumi visās jomās, uz kurām attiecas Kopenhāgenas kritēriji;
- B. tā kā šie ievērojamie panākumi ir jākonsolidē, cenšoties atbilstīgi un sistemātiski pieņemt un īstenot Komisijas ziņojumā un šajā rezolūcijā minētās reformas;
- C. tā kā ES ir veikusi pasākumus, lai uzlabotu paplašināšanās procesa kvalitāti;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0120.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- D. tā kā Komisijas 2007. gada 6. novembra paziņojumā "Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2007.-2008. gadā" (COM(2007)0663), sākot ar pievienošanās sarunu agrākajiem posmiem, liela uzmanība pievērsta tiesiskumam un labai pārvaldei, jo īpaši atsaucoties uz cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību, kā arī administratīvai un tiesu reformai un pilsoniskās sabiedrības attīstībai;
- E. tā kā ir jāsaglabā visu iesaistīto pušu kopējais mērķis līdz 2009. gadam pabeigt pievienošanās sarunas ar Horvātiju;
- F. tā kā 2008.gadā notikušās slepkavības un uzbrukumi liecina par to, cik svarīgi ir nopietni un nekavējoties cīnīties pret korupciju un organizēto noziedzību Horvātijā;
- G. tā kā ir iecelts jauns iekšlietu ministrs, tieslietu ministrs un policijas vadītājs un viņiem uzticēts uzdevums risināt šos jautājumus,

Vispārējās piezīmes

1. atzinīgi vērtē Horvātijas panākumus 2008. gadā, kurus tā guvusi, pieņemot tiesību aktus un īstenojot reformas, kas nepieciešamas, lai pievienotos Eiropas Savienībai;
2. jo īpaši novērtē to, ka normatīvos un regulatīvos pasākumus beidzot papildinājuši arī centieni veicināt un uzlabot administratīvo veikspēju, kas nepieciešama šādu reformu īstenošanai;
3. ir pārliecināts, ka mērķi noslēgt sarunas 2009. gadā saskaņā ar Komisijas publicēto rīcības plānu var sasniegt, ja Horvātijas valdība pastiprina centienus īpaši risināt sarežģītākos jautājumus, kas saistīti ar pievienošanās procesu, tostarp ar korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanu saistītos jautājumus, un beidzot arī šajās jomās īsteno noteiktos mērķus un ja Padome nekavējoties sāk sarunas par visām sadaļām;
4. atzinīgi vērtē Komisijas ieteikumu par to, ka Padomei būtu jāizveido *ad hoc* tehniskā darba grupa, kas atbildētu par pievienošanās līguma izstrādi; iesaka arī, lai šī grupa strādātu paralēli sarunu norisei un tādēļ sāktu darbu 2009. gada pirmajā pusē; turklāt atzinīgi vērtē Komisijas nolūku 2009. gadā iesniegt paziņojumu, kurā precīzi izklāstīta Horvātijas pievienošanās finansiālā ietekme uz ES;

Polītiskie kritēriji

5. ir apmierināts ar sasniegumiem attiecībā uz pamatdokumentu un galveno tiesību aktu pieņemšanu noteiktās jomās, jo īpaši diskriminācijas novēršanas, sieviešu tiesību, minoritāšu tiesību un bēgļu atgriešanās jomā; uzsver, ka pašlaik būtiska nozīme ir ātram un efektīvam īstenošanas procesam;
6. tomēr norāda uz vajadzību īstenot valsts pārvaldes reformu, ieviešot jaunu atalgojuma sistēmu un visaptveroši pārstrādājot pārvaldes procedūras, lai veicinātu pārredzamību, pārskatatbildību un depoliticizāciju Horvātijas valsts iestādēs; aicina pievērst īpašu uzmanību reģionālām un vietējām pārvaldes iestādēm, jo to spēja risināt jaunus uzdevumus ir būtiska, lai veiksmīgi īstenotu decentralizācijas procesu;
7. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt ārvalstu ieguldītājiem juridisko noteiktību un vienlīdzību tiesas priekšā, un šajā sakarībā mudina Horvātijas iestādes ātri izskatīt neatrisinātās lietas saistībā ar īpašumu atgūšanu saskaņā ar Horvātijas Konstitucionālās tiesas attiecīgajiem lēmumiem;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

8. uzskata, ka ir nopietnāk jāstrādā tieslietu jomā, lai novērstu tiesvedībā radītā sastrēguma un tiesas procesu ieilgšanas cēloņus, sāktu rūpīgi un visaptveroši uzlabot tiesu sistēmas, tostarp visu veidu tiesu, darbu un izstrādātu objektīvu un pārredzamu procedūru tiesnešu atlasei, tostarp atsevišķus novērtēšanas un veicināšanas kritērijus, kā arī nodrošinātu, ka sodus par kara noziegumiem piemēro saskaņā ar kopējiem standartiem un neatkarīgi no etniskās izcelsmes, un visbeidzot lai rastu veidus, kā, pastiprinot reģionālo sadarbību, risināt problēmu, kas saistīta ar tiesvedības procesiem un spriedumu pasludināšanu bez apsūdzētās personas klātbūtnes;

9. ņem vērā Kara noziegumu tribunāla bijušajai Dienvidslāvijai virsprokurora paziņojumu ANO Drošības padomē 2008. gada 12. decembrī, kurā viņš norādīja, ka Horvātija ir sniegusi atbildes uz lielāko daļu no prokuratūras iesniegtajiem palīdzības pieprasījumiem, taču vienlaikus uzsvēra, ka daži svarīgi dokumenti saistībā ar Gotovina lietu joprojām nav ņemti vērā; mudina Horvātijas valdību pastiprināt centienus, lai nodrošinātu Tribunālam šo svarīgo dokumentu pieejamību;

10. atzinīgi novērtē, ka Horvātijas valdība beidzot ir veikusi papildu pasākumus, lai cīnītos pret korupciju un organizēto noziedzību; uzsver, ka Korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas biroja (USKOK) pastiprināts izmeklēšanas un izsekošanas darbs ir jāaskaņo ar atbilstīgiem centieniem īstenot reformas policijas un tiesu sistēmā, ja šis darbs dod rezultātus; uzskata, ka nevienā no līmeņiem nedrīkst izrādīt ne mazāko iecietību un spriedumi ir jāpasludina un jāizpilda, tostarp piemērojot arī īpašuma arestu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē tiesību akta pieņemšanu, saskaņā ar kuru uz laiku "iesaldē" visu to personu aktīvus, kuras apsūdzētas par korupciju un organizēto noziedzību;

11. ar gandarījumu atzīmē, ka četrās dažādās tiesās oficiāli sākuši strādāt dienesti, kas jo īpaši atbild par cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību, un ka šajos dienestos ieceltie sešdesmit tiesneši ir rūpīgi pārbaudīti un saņems būtisku finansiālu atbalstu, lai pildītu viņiem uzticētos sarežģītos uzdevumus;

12. šajā sakarībā aicina Horvātijas valdību nodrošināt policijai un tiesu iestādēm rīcības brīvību un neatkarību, kā arī cilvēku un finanšu resursus, kas tām vajadzīgi, lai īstenotu pilnvaras cīņā pret korupciju un organizēto noziedzību;

13. pauž apmierinātību, ka Horvātijā valda preses brīvība, tomēr norāda uz nesenajiem gadījumiem, kad iebiedēti un pat noslepkavoti žurnālisti, kas pēta ar korupciju un organizēto noziedzību saistītos jautājumus; aicina policiju un tiesu iestādes apņēmīgi rīkoties, izmeklējot šos gadījumus un saucot vainīgos pie atbildības, lai nodrošinātu pastāvīgu atbilstību pievienošanās politiskajiem kritērijiem; šajā sakarībā uzsver vajadzību pilnībā aizsargāt cilvēktiesības, kas nav politiski diskutējams jautājums;

14. atzinīgi vērtē to, ka Horvātijas valdība ir pieņēmusi rīcības plānu, lai īstenotu konstitucionālo likumu par mazākumtautībām, un finansējuma palielināšanu; mudina Horvātijas iestādes īstenot plānu, apspriežoties ar nevalstiskajām organizācijām, kas pārstāv mazākumtautību kopienas; turklāt uzsver vajadzību pievērst galveno uzmanību minoritāšu ekonomiskajām un sociālajām tiesībām, jo īpaši attiecībā uz nodarbinātības pieejamību, un izstrādāt ilgtermiņa stratēģiju minoritāšu pārstāvju nodarbināšanai valsts pārvaldes un tiesu iestādēs; turklāt, lai nacionālo minoritāšu padomes varētu pilnīgi neatkarīgi īstenot savas pilnvaras, aicina tās saglabāt finansiālu neatkarību no vietējām iestādēm, kuras šīs padomes paredz konsultēt;

15. atzinīgi vērtē panākumus mazākumtautību politikas jomā Horvātijā, jo īpaši to, ka mazākumtautībām šajā valstī ir gan izglītības iespējas, gan iespējas pārstāvēt sevi parlamentā;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

16. atzinīgi vērtē arvien jaunus panākumus mazākumtautību izglītības jomā; tomēr pauž bažas, ka pašreizējās struktūras joprojām rada nošķiršanu, nevis mēģina integrēt dažādas etniskās grupas (piemēram, veidojot jauktas mācību klases); pauž bažas arī par to, ka, jo īpaši romu gadījumā, šie pasākumi var mazināt izglītības kvalitāti salīdzinājumā ar parastajām mācību grupām;

17. norāda ka, neraugoties uz panākumiem, kas gūti, radot bēgļu atgriešanās priekšnosacījumus, vēl ir daudz jāstrādā, lai nodrošinātu šīs atgriešanās ilgtspējību saistībā ar mājokļiem, jo īpaši bijušajiem īrniekiem pilsētās, kā arī saistībā ar integrāciju un piekļuvi darba tirgum; uzsver vajadzību īstenot atgriešanās programmas saskaņoti ar citām sociālajām un nodarbinātības programmām;

18. atzinīgi vērtē arī visaptverošu tiesību aktu pieņemšanu cīņā pret diskrimināciju un piešķir ļoti lielu nozīmi šo noteikumu īstenošanai dzīvē; aicina valsts un vietējās iestādes būt neiecietīgām pret etniska naida un cita veida naida izpausmēm un nodrošināt, ka vainīgos par šādām izpausmēm sauc pie atbildības; turklāt aicina dalībvalstu iestādes aizsargāt seksuālo minoritāšu tiesības;

Ekonomiskie kritēriji

19. uzskata, ka Horvātijas apliecinātā nodarbinātības līmeņa palielināšanās un ilgtspējīgs ekonomikas pieaugums ir veicinoši faktori; tomēr norāda uz pastāvīgi augsto bezdarba līmeni jauniešu un minoritāšu pārstāvju vidū, kā arī pārtikas cenu pieauguma un kopējās inflācijas ietekmi uz iedzīvotāju iztiku;

20. norāda uz vajadzību risināt problēmas, kas saistītas ar pieaugošo tirdzniecības un tekošā konta deficītu, kā arī ar ārējo parādu, kas vājina un apdraud Horvātijas ekonomiku; uzsver — lai saglabātu pašreizējo ekonomikas pieauguma līmeni un dotu Horvātijai iespēju panākt attīstības ziņā ES dalībvalstis, būs jāpaātrina strukturālo reformu gaita;

21. vērš uzmanību uz vajadzību veicināt energoapgādes drošības un ilgtspējīgas attīstības saskaņošanas politiku, apspriežoties ar visām ieinteresētajām personām; aicina Horvātijas iestādes īstenot ES klimata paketē noteiktos mērķus un piešķirt atbilstīgi prioritāru nozīmi energoefektivitātei un atjaunojamiem enerģijas avotiem, jo īpaši piekrastes teritorijā; atgādina Horvātijai par finansiālajām iespējām, ko ES piedāvā Vidusjūras reģiona valstīm šajā sakarībā; atzinīgi vērtē rīcības plāna pieņemšanu, lai īstenotu Kioto protokolu, un aicina iestādes veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai efektīvi mazinātu rūpniecības radīto emisiju;

Spēja pildīt ar dalību ES saistītos pienākumus

22. kopumā ir apmierināts ar tempu, kādā norit tiesību aktu pielāgošana; tomēr uzskata, ka lielāka uzmanība jāpievērš tiesību aktu kvalitātei; mudina Horvātijas iestādes pastiprināt centienus, lai nodrošinātu Kopienas tiesību aktu īstenošanai nepieciešamo administratīvo veiktspēju;

23. atzinīgi vērtē pašreizējā privatizācijas procesa panākumus tērauda rūpniecības un telekomunikāciju jomā un Horvātijas iestāžu lēmumu rīkot konkursus par Horvātijas kuģu būvētavu privatizēšanu, kas būtu jāpabeidz 2009. gadā, un uzsver, ka kuģu būvētavu pārdošanas procesam ir jābūt pilnīgi pārredzamam un saskaņā ar ES noteikumiem konkurences jomā; aicina Horvātijas valdību, izmantojot Komisijas atbalstu, pieņemt īpašus pasākumus, lai segtu ar pārstrukturēšanu saistītās sociālās izmaksas; aicina Komisiju un Padomi, pārskatot Horvātijas panākumus vajadzīgo reformu īstenošanā, ņemt vērā pašreizējo ekonomisko un finanšu krīzi;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

24. norāda, ka panākumi lauksaimniecības nozarē gūti nevienmērīgi un, kaut arī attīstība kvalitātes politikas un bioloģiskās lauksaimniecības jomā bijusi veiksmīga, ir jāuzlabo spēja izmantot lauku attīstībai paredzētos līdzekļus; uzsver, ka ir jāpalielina administratīvā veiktspēja un ir vajadzīga lauksaimniecības atbalsta sistēmas reforma, lai īstenotu vienmērīgu pāreju uz ES kopējās lauksaimniecības politikas kārtību un mazinātu šādas pārejas ietekmi uz sabiedrību;

25. aicina Horvātijas iestādes pienācīgi izmantot ES pirmspievienšanās līdzekļus un visos līmeņos — valsts, reģionālā un vietējā — izstrādāt struktūru un metodes ES struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļu apgūšanai;

Reģionālā sadarbība

26. pauž dziļu nožēlu, ka pievienošanās sarunas ir efektīvi bloķētas uz ievērojami ilgu laiku divpusēju jautājumu dēļ;

27. uzsver, ka divpusējiem jautājumiem nav jābūt par šķērslī panākumiem pievienošanās sarunās, ja šīs sarunas netiek izmantotas, lai priekšlaicīgi panāktu šādu jautājumu galīgo risinājumu; tomēr mudina Horvātijas valdību un kaimiņvalstu valdības ātri risināt visus neizlemtos jautājumus;

28. uzsver, ka labām kaimiņattiecībām joprojām ir galvenā nozīme Eiropas integrācijas procesā, un aicina Horvātiju un tās kaimiņvalstis aktīvi veicināt pārrobežu sadarbību reģionā un palielināt ieguldījumus pārrobežu sadarbības projektos;

29. Atgādina par Horvātijas un Slovēnijas ministru prezidentu 2007. gada 26. augusta neoficiālo vienošanos par to, ka jautājumu par robežu strīdu iesniedz starptautiskai struktūrai, atzinīgi vērtē Horvātijas un Slovēnijas gatavību pieņemt Komisijas piedāvājumu būt par starpnieci un uzskata, ka šīs starpniecības pamatā jābūt starptautiskajām tiesībām un jurisdikcijai;

*

* *

30. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Horvātijas valdībai un parlamentam.

Turcijas 2008. gada progresa ziņojums

P6_TA(2009)0134

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par Turcijas 2008. gada progresa ziņojumu

(2010/C 87 E/28)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. novembrī publicēto Turcijas 2008. gada progresa ziņojumu (SEC(2008)2699),

— ņemot vērā savu iepriekšējo 2006. gada 27. septembra rezolūciju par Turcijas progresu ceļā uz pievienošanās ⁽¹⁾, 2007. gada 24. oktobra rezolūciju par ES un Turcijas attiecībām ⁽²⁾ un 2008. gada 21. maija rezolūciju par Turcijas 2007. gada progresa ziņojumu ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 284. lpp.

⁽²⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 452. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0224.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- ņemot vērā 2005. gada 3. oktobrī apstiprināto sarunu programmu Turcijai,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 18. februāra Lēmumu 2008/157/EK par principiem, prioritātēm un nosacījumiem, kas ietverti Eiropas partnerībā ar Turcijas Republiku ⁽¹⁾ ("Pievienošanās partnerība"), kā arī iepriekšējos Padomes 2001., 2003. un 2006. gada lēmumus par Pievienošanās partnerību,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā pievienošanās sarunas ar Turciju tika uzsāktas 2005. gada 3. oktobrī pēc tam, kad Padome bija apstiprinājusi sarunu programmu, un tā kā šo sarunu uzsākšana bija sākuma punkts ilgam un atvērtam procesam;
- B. tā kā Turcija ir apņēmusies veikt reformas, uzturēt labas kaimiņattiecības un īstenot pakāpenisku saskaņošanu ar ES, un tā kā šie centieni ir jāuztver kā iespēja Turcijai sevi turpmāk modernizēt;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropadomes 2006. gada decembra sanāksmes slēdzieniem pilnīga atbilstība Kopenhāgenas kritērijiem un ES integrācijas kapacitātei joprojām ir pamats uzņemšanai ES, kas ir kopiena, kuras pamatā ir kopējas vērtības;
- D. tā kā Komisija secināja, ka 2008. gadā ir vērojama spēcīga politiskā spriedze un ka Turcijas valdība, neraugoties uz savām plašajām pilnvarām, nav izvirzījusi konsekventu un visaptverošu politisko reformu programmu;
- E. tā kā Turcija joprojām nav īstenojusi noteikumus, kas paredzēti EK un Turcijas asociācijas nolīgumā un tā papildu protokolā;
- F. tā kā 2008. gadā tika sāktas četras sarunu sadaļas,
1. pauž bažas par to, ka Turcijā trešo gadu pēc kārtas ir vērojama reformu procesa lejupslīde, un aicina Turcijas valdību apliecināt savu politisko gribu turpināt reformu procesu, ko tā apņēmas 2005. gadā; uzsver, ka šāda modernizācija, pirmkārt un galvenokārt, ir pašas Turcijas interesēs un dod labumu visai Turcijas sabiedrībai;
 2. pauž bažas par to, ka turpinās polarizācija Turcijas sabiedrībā un starp nozīmīgākajām politiskajām partijām un ka tā 2008. gadā ir pieaugusi un negatīvi ietekmē politisko institūciju un reformu procesa darbību;
 3. uzsver, ka politiskās reformas ieņem galveno vietu reformu procesā, un atzinīgi vērtē to, ka Turcijas valdība ir sagatavojusi un apstiprinājusi valsts programmu *acquis communautaire* pieņemšanai;
 4. mudina politisko partiju vadītājus nopietni tiekties uz dialogu un kompromisa veidā vienoties par reformu plānu Turcijas modernizēšanai, lai virzītos uz stabilu, demokrātisku, plurālistisku, sekulāru un plaukstošu sabiedrību, kurā ievēro cilvēktiesības un pamatbrīvības un kuras pamatā ir tiesiskums;

(1) OV L 51, 26.02.2008., 4. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

I. Kopenhāģenas kritēriju izpilde

Demokrātija un tiesiskums

5. pauž nožēlu par to, ka sākotnējie centieni visaptveroši reformēt konstitūciju izvērtās diskusijās par "lakatu jautājumu" un veicināja turpmāku sabiedrības polarizēšanos; aicina Turcijas valdību atsākt darbu pie jaunas, pilsoniskas konstitūcijas, kurā liela nozīme būtu cilvēktiesību aizsardzībai un pamatbrīvībām, un mudina valdību nodrošināt politisko partiju un pilsoniskās sabiedrības, kā arī etnisko un reliģisko minoritāšu ciešu līdzdalību šajā veidošanas procesā;
6. pauž bažas par 2008. gadā uzsāktu tiesvedību pret divām parlamentā pārstāvētām partijām par to slēgšanu, jo īpaši — vēl neizskatīto lietu pret Demokrātisko sabiedrības partiju (*Demokratik Toplum Partisi – DTP*); uzsver, ka prioritāri ir jāgroza tiesību normu sistēmu par politiskajām partijām, lai tā pilnībā atbilstu Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksei un Eiropas Padomes Venēcijas Komisijas ieteikumiem;
7. aicina Turcijas iestādes veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai vēlēšanu komisijā varētu pārstāvēt visas vēlēšanās kandidējošās partijas;
8. pauž nožēlu, ka nav panākts progress attiecībā uz to, lai bruņotos spēkus pakļautu pilnīgai un sistemātiskai civilajai uzraudzībai un nostiprinātu pilnīgu parlamentāru uzraudzību pār militāro un aizsardzības politiku;
9. atzīmē progresu, kas panākts attiecībā uz tiesu reformas stratēģijas attīstību; tomēr norāda, ka steidzami nepieciešami turpmāki sistemātiski centieni, lai palielinātu tiesu objektivitāti un profesionalismu, nodrošinot, ka tiesas locekļi atturas no iejaukšanās politiskās diskusijās un ievēro Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā (ECTK) iekļautos standartus;
10. pauž nožēlu, ka nav panākts progress ombuda biroja izveidošanā; pieņem zināšanai Konstitucionālās tiesas negatīvo lēmumu attiecībā uz likumu par ombudu un mudina Turcijas valdību, cik drīz vien iespējams, atkārtoti ieviest tiesību aktus, kas nepieciešami šā biroja izveidei, kā to agrāk atbalstīja gan valdība, gan parlaments;
11. pauž nožēlu, ka Turcijas valdība nav iepazīstinājusi ar visaptverošu korupcijas novēršanas stratēģiju; uzsver vajadzību nostiprināt parlamentāro uzraudzību pār publiskiem izdevumiem un to, ka nepieciešami jauni tiesību akti attiecībā uz revīzijas palātu;
12. atzinīgi vērtē prāvas sākšanu pret personām, ko apsūdz dalībā kriminālajā organizācijā "Ergenekon"; mudina iestādes turpināt izmeklēšanu un pilnībā atklāt grupējuma tīklu, kurš aizsniedzas līdz valsts struktūrām; pauž bažas par ziņojumiem, kas saņemti par izturēšanos pret atbildētājiem šajā lietā; mudina Turcijas iestādes nodrošināt viņiem taisnīgu tiesu un stingri ievērot tiesiskuma principus;

Cilvēktiesības un cieņa pret mazākumtautībām, un to aizsardzība

13. pauž nožēlu, ka Turcijā joprojām netiek pilnībā aizsargāta vārda brīvība un preses brīvība; uzskata, ka regulāra vietņu aizliegšana un tiesas prāvas pret kritiski noskaņotu presi demokrātiskā, plurālistiskā sabiedrībā neveicina preses brīvību; uzskata, ka 2008. gada aprīlī pieņemtais grozījums kriminālkodeksa 301. pantā nav bijis pietiekams, jo cilvēki tiek joprojām vajāti par nevardarbīga viedokļa paušanu, pamatojoties uz šo un citiem pantiem kriminālkodeksā, pretterora likumā vai likumā par presi (piemēram, 1995. gada Saharova balvas par domas brīvību laureāte *Leyla Zana*); atgādina, ka ir nepieciešams atcelt 301. pantu un fundamentāli reformēt kriminālkodeksu un citus tiesību aktus, ko izmanto, lai patvaļīgi ierobežotu tādu uzskatu paušanu, kas neaicina uz vardarbību, lai nodrošinātu vārda brīvības pilnīgu ievērošanu atbilstoši ECKT standartiem;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

14. atzinīgi vērtē to, ka tieslietu ministrs *Mehmet Ali Şahin* ir valdības vārdā izteicis atvairošanos vardarbības rezultātā cietumā mirušā *Engin Ceber* tuviniekiem; pievienojas Turcijas parlamenta Cilvēktiesību komitejas paustajām bažām par to, ka tiesas nesauc vainīgos pie atbildības gadījumos, kad notikusi spīdzināšana un necilvēcīgu izturēšanās, un tādu gadījumu skaits pieaug; aicina Turcijas valdību turpināt sistemātiski cīnīties pret spīdzināšanu un necilvēcīgu izturēšanos oficiālajās aizturēšanas vietās un ārpus tām un darīt galu praktizētajai nesodāmībai; šajā sakarībā uzsver, ka šo centienu ticamību ievērojami palielinātu ANO Konvencijas pret spīdzināšanu fakultatīvā protokola ratificēšana un īstenošana; pauž arī bažas par to, ka policija piemēro pārmērīgu spēku publiskās demonstrācijās;

15. atzinīgi vērtē Turcijas Lielās Nacionālās Asamblejas Cilvēktiesību izmeklēšanas komitejas darbu, veicot izmeklēšanu attiecībā uz spīdzināšanu un necilvēcīgu izturēšanos pret ieslodzītajiem un attiecībā uz žurnālista *Hrant Dink* slepkavību; mudina Turcijas iestādes pilnībā veikt turpmākos pasākumus pēc komitejas ziņojumu rezultātiem, kā arī pēc Ministru prezidenta inspekcijas ziņojuma rezultātiem; arī uzskata, ka hipotēze par to, kur ir iesaistīts "Ergenekon", būtu jāuztver nopietnāk, izskatot citas neatrisinātas lietas, kā, piemēram, par *Hrant Dink* slepkavību;

16. atzinīgi vērtē to, ka 2008. gada februārī tika pieņemts likums par fondiem, un piekrīt Komisijas vērtējumam, ka šis likums par fondiem pievēršas daudziem neatrisinātiem jautājumiem attiecībā uz īpašumiem, kas skar tādas kopienas, kuras nav musulmaņu kopienas; mudina Turcijas valdību nodrošināt, lai likums tiktu īstenots saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, un atrisināt līdz šim neatrisināto jautājumu par īpašumiem, kas ir konfiscēti un pārdoti trešām personām, kā arī par to fondu īpašumiem, kuri tika apvienoti pirms jauno tiesību aktu pieņemšanas;

17. atgādina, ka joprojām nepieciešams tāds tiesiskais regulējums, kas izstrādāts saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, lai ļautu visām reliģiskām kopienām darboties bez nepamatotiem ierobežojumiem, jo īpaši attiecībā uz to juridisko statusu, garīdznieku apmācīšanu, hierarhijas ievēšanu, reliģisko izglītību un lūgšanu vietu būvniecību; aicina Turcijas iestādes, visas politiskās partijas, pilsonisko sabiedrību un attiecīgās kopienas iesaistīties tādas vides veidošanā, kas veicina reālu reliģijas brīvības ievērošanu visā pilnībā; atkārtoti aicina nekavējoties no jauna atvērt grieķu pareizticīgo garīgo semināru "Halki" un atļaut publiski izmantot ekumēniskā patriarha garīdzniecības titulu; atzinīgi vērtē valdības nesenās iniciatīvas un sarunas, kas pašlaik risinās starp valdību un alevītu līderiem par ieilgušām problēmām, piemēram, alevītu lūgšanu vietām un memoriāla izveidošanu, atgādinot par Sivasas slaktiņu, un aicina Turcijas valdību nekavējoties pievērsties viņu problēmām un noteikt, ka ticības mācība, ko nodrošina valsts, nav obligāta; pauž nožēlu par plāniem ekspropriēt Sv. Gabriēla sīriešu pareizticīgo klosteri Turabdinā un par tiesvedību pret klostera pārstāvjiem;

18. mudina Turcijas valdību prioritārā kārtā sākt politisku iniciatīvu, lai panāktu noturīgu risinājumu kurdu jautājumā, ar šo iniciatīvu pievērsties kurdu izcelsmes iedzīvotāju ekonomiskajām un sociālajām iespējām, un veikt taustāmus uzlabojumus attiecībā uz viņu kultūras tiesībām, tostarp reālām iespējām mācīties kurdu valodu valsts un privātajās skolās, izmantot to radio un televīzijā un piekļuvei sabiedriskajiem pakalpojumiem, kā arī ļaut personām, kas ieņem vēlētu amatu, līdztekus turku valodai izmantot otru valodu, lai sazinātos ar saviem vēlētājiem; atzinīgi vērtē to, ka 2009. gada 1. janvārī sabiedriskais televīzijas kanāls sāka raidīt kurdu valodā 24 stundas diennaktī;

19. nosoda Kurdistānas Strādnieku partijas (*Partiya Karkerên Kurdistan - PKK*) un citu teroristu grupu vardarbību Turcijas teritorijā; atkārtoti pauž solidaritāti ar Turciju tās cīņā pret terorismu un atkārtoti aicina PKK nekavējoties pasludināt uguns pārtraukšanu bez jebkādiem nosacījumiem un to ievērot;

20. aicina DTP un no tās ievēlētos deputātus skaidri distancēties no teroristiskās PKK un vardarbības, ko tā piemēro, un aicina visas partijas dot ieguldījumu tādā risinājumā, kas palielina Turcijas valsts stabilitāti, labklājību un integritāti;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

21. atzīmē, ka Turcijas valdība ir nolēmusi izpildīt Dienvidaustrumu Anatolijas projektu (*Güneydoğu Anadolu Projesi – GAP*) Turcijas dienvidaustrumu attīstīšanai; tomēr norāda uz šā projekta sociālajām, ekoloģiskajām, kultūras un ģeopolitikas sekām, tostarp ietekmi uz kaimiņvalstu — Irākas un Sīrijas — ūdensapgādi, un aicina valdību tās turpmākajā darbā ar plānu pilnībā ņemt vērā šos jautājumus, aizsargāt to iedzīvotāju tiesības, ko tas skar, un nodrošināt ciešu sadarbību ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām; aicina Komisiju iesniegt pētījumu par GAP projektu un tā sekām;

22. atkārtoti atgādina, ka Eiropas plurālisma un dažādības vērtības ietver sevī daudz plašākas minoritāšu tiesību definīcijas ievērošanu, balstoties uz 1923. gada Lozannas līgumu, nekā tā, ko ir pieņēmusi Turcija; pauž bažas par to, ka saglabājas naidīgs noskaņojums un vardarbība pret minoritātēm; pauž bažas, ka Turcijā nav vērojams progress kultūras daudzveidības nodrošināšanā un cieņas pret mazākumtautībām un to aizsardzības veicināšanā atbilstoši ECTK standartiem; mudina Turcijas valdību sākt sen nepieciešamo dialogu ar EDSO Augsto komisāru nacionālo minoritāšu jautājumos par tādiem jautājumiem kā minoritāšu piedalīšanos sabiedrības dzīvē un pārraidēm minoritāšu valodās;

23. aicina Turcijas valdību vērsties pret organizācijām un grupām, kas kūda uz naidu pret minoritātēm, un aizsargāt visus, kas tiek apdraudēti un baidās par savu dzīvību, kā arī neatlaidīgi censties izveidot vidi, kas veicina cilvēku pamattiesību un brīvību pilnīgu ievērošanu;

24. aicina Turcijas valdību meklēt risinājumu, lai saglabātu Turcijas salu *Gökçeada* (Imvros) un *Bozcaada* (Tenedos) divkultūru raksturu, un risināt problēmas, kas radušās grieķu minoritātes pārstāvjiem attiecībā uz viņu izglītības un īpašuma tiesībām;

25. atzinīgi vērtē “Dzimumu vienlīdzīgu iespēju komisijas” izveidošanu Turcijas parlamentā; atzinīgi vērtē Komisijas sniegto vērtējumu par tiesisko regulējumu, kurā tiek garantētas sieviešu tiesības un plaši iekļauta dzimumu līdztiesība; tomēr mudina Turcijas valdību nodrošināt tā īstenošanu tādā veidā, lai tas pozitīvi ietekmētu sieviešu stāvokli Turcijā; norāda uz drīzajām pašvaldību vēlēšanām kā iespēju labot to, ka sievietes tiek maz pārstāvētas politikā;

26. pauž bažas par to, ka Turcijā pieaug tā dēvēto “slepkavību ģimenes goda aizstāvēšanas dēļ” skaits, un aicina Turcijas iestādes un pilsonisko sabiedrību pastiprināt centienus, lai nepieļautu slepkavības, vardarbību ģimenē un piespiedu laulības; atzinīgi vērtē to, ka ir pieaudzis patversmju skaits, bet aicina steidzami īstenot efektīvu un noturīgu politiku budžeta un personāla jautājumos un atbalstīt sievietes un bērnus pēc tam, ka viņi ir pametuši patversmi; aicina Turcijas valdību ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm cīnīties ar sieviešu tirdzniecību;

27. atzinīgi vērtē Augstākās apelācijas tiesas lēmumu atcelt spriedumu, ar kuru tika aizliegta interešu grupa “Lambdaistanbul”; mudina valdību nodrošināt, ka tiek garantēta vienlīdzība neatkarīgi no dzimuma, rases, etniskās izcelsmes, reliģiskās pārliecības vai ticības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas;

Funkcionējoša tirgus ekonomika

28. atzinīgi vērtē Komisijas doto novērtējumu, kurā Turcija klasificēta kā funkcionējoša tirgus ekonomika;

29. atzīmē, ka, lai gan 2008. gadā Turcijas ekonomikas izaugsme palēninājās, tās kopējie ekonomikas rādītāji liecināja, ka Turcijas ekonomikas elastība un pamati ir ievērojami stiprāki nekā pirms dažiem gadiem; atzīmē, ka starptautiskās finanšu krīzes ietekme uz Turcijas banku sistēmu līdz šim ir ierobežota, bet pauž bažas par krīzes ietekmi uz ekonomisko izaugsmi; pieprasa Komisijai īpaši ziņot par to, kā krīzes sekas izpaudīsies attiecībā uz Turcijas ekonomiku; mudina Turcijas valdību turpināt ciešo sadarbību ar Starptautisko Valūtas fondu un citām starptautiskām un Eiropas finanšu iestādēm;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

Spēja uzņemties dalības pienākumus

30. pauž nožēlu, ka joprojām nav izpildītas daudzas saistības, ko Turcija uzņēmas ES un Turcijas muitas savienībā, un ka tas traucē divpusējās tirdzniecības attiecības;

31. norāda, ka saskaņā ar muitas savienību Turcijai ir pienākums veikt sarunas un noslēgt brīvās tirdzniecības nolīgumus (*FTA*) ar trešām valstīm, ar kurām ES ir noslēgusi *FTA*; aicina Padomi un Komisiju iekļaut Turciju plānoto ES un trešo valstu *FTA* ietekmes novērtējuma pētījumos un turpmāk pastiprināt informācijas nodošanu par ES nostāju un *FTA* sarunu gaitu;

32. pauž nožēlu, ka Turcijas valdība nav pilnībā īstenojusi ES un Turcijas asociācijas nolīgumu un tā papildu protokolu; atgādina, ka tas, ja Turcija neizpilda saistības līdz 2009. gada decembrim, var turpmāk negatīvi ietekmēt sarunu procesu; aicina Padomi atbilstīgi tās 2006. gada 11. decembra secinājumiem turpināt pārraudzīt un pārskatīt panākumus, kas gūti, risinot Eiropas Kopienas un dalībvalstu 2005. gada 21. septembra deklarācijā minētos jautājumus;

33. atzinīgi vērtē Turcijas progresu izglītības un kultūras jomā; atkārtoti atgādina, ka visu piekļuves nodrošināšana izglītībai ir ne vien laba stratēģija, kā iekļaut minoritātes, bet arī modernas labklājības sabiedrības pamats; uzskata plānu atvērt Turcijas universitātēs fakultātes armēņu un kurdu valodas studijām par labas gribas zīmi, kam jāseko konkrētai rīcībai;

II. Labklājības pieaugums

Sociālās kohēzijas un labklājības palielināšana

34. norāda, ka uz sociāli orientētu tirgu balstās sociāli saskaņota sabiedrība un ka tas ir viens no stabilitātes un labklājības izšķirošajiem priekšnosacījumiem; šajā sakarībā pauž atzinību par to, ka tika pieņemts likums par sociālo apdrošināšanu un vispārējo veselības apdrošināšanu, kas palīdzēs nostiprināt Turcijas sabiedrības sociālo kohēziju;

35. pauž atzinību arī par to, ka Turcijas parlaments 2008. gada maijā ir pieņēmis nodarbinātības paketi, kas vērsta uz darba iespēju veicināšanu sievietēm, jauniešiem un personām ar īpašām vajadzībām; tomēr pauž bažas par to, ka pavājinās nodarbinātības tirgus, kurā ir iesaistīti tikai 43 % iedzīvotāju darbaspējīgā vecumā, un jo īpašas bažas par to, ka samazinās kopējā sieviešu nodarbinātība; mudina Turcijas valdību veikt turpmākus pasākumus, lai risinātu neoficiālās ekonomikas problēmu;

36. atkārtoti aicina Turcijas valdību veikt turpmākus reālus pasākumus, lai nostiprinātu sieviešu pozīcijas politikas, ekonomikas un sociālajā sektorā, piemēram, ar pagaidu pasākumu palīdzību viņu aktīvas dalības politikā palielināšanai; uzsver vajadzību veikt efektīvus pasākumus, lai uzlabotu sieviešu piekļuvi izglītībai, jo šis rādītājs nožēlojamā kārtā ir zemākais ESAO valstu starpā;

37. atzīmē progresu veselības aizsardzības jomā; tomēr pauž bažas, ka nav vērojams progress attiecībā uz garīgo veselību; mudina Turcijas iestādes atvēlēt vairāk līdzekļu garīgās veselības aprūpei un rast risinājumu problēmai par neadekvātu vispārējo medicīnisko aprūpi un personu ar garīgās veselības traucējumiem ārstēšanu garīgās veselības stacionāros un rehabilitācijas iestādēs; aicina, lai bērnu un pieaugušo ar īpašām vajadzībām veselības aprūpē ārstniecības iestādēs pilnībā tiktu ievērotas viņu cilvēktiesības;

38. pauž nožēlu, ka nav panākts progress tiesību normu par arodbiedrību tiesībām uzlabošanā, un Turcijas parlamentu pieņemt jaunu arodbiedrību likumu, kurš atbilstu Starptautiskās darba organizācijas konvencijām; pauž nožēlu, ka, lai gan 2004. gadā tika atviegloti noteikumi par arodbiedrību veidošanu un dalību tajās, arodbiedrību darbība joprojām tiek ierobežota; aicina Turcijas iestādes rast risinājumu kopīgi ar arodbiedrībām, lai 1. maijā Taksima laukumā Stambulā varētu notikt mierīgas demonstrācijas, ievērojot bīdrosānās brīvību;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

39. atkārtoti uzsver nepieciešamību pievērsties problēmai attiecībā uz attīstības atšķirībām starp Turcijas reģioniem un lauku un pilsētu teritorijām, kura ir galvenais šķērslis ceļā uz Turcijas sabiedrības labklājību; tāpēc pauž nožēlu, ka līdz šim Turcijas valdība nav iepazīstinājusi ar visaptverošu stratēģiju šīs problēmas risināšanai, un pauž vilšanos, ka Komisija nav iesniegusi ziņas par ES ieguldījumu saskaņā ar Pirmspieņemšanās palīdzības instrumentu šajā stratēģiskajā plānošanā, ka to pieprasīja Parlaments minētajā 2008. gada 21. maija rezolūcijā;

III. Labu kaimiņattiecību veidošana

40. uzsver nepieciešamību pilnībā noregulēt Kipras jautājumu, pamatojoties uz ANO Drošības padomes rezolūcijām un uz tiem principiem, uz kā balstās Eiropas Savienība; atzinīgi vērtē abu politisko līderu apņemšanos abām pusēm atgriezties pie risinājuma sarunās un atbalsta abu Kipras kopienu vadītāju pašreizējo sarunu turpināšanos, un pieņems jebkādu vienošanos, ko viņi būs panākuši, ja tā atbilst tiem principiem, uz kuriem balstās ES, ieskaitot četras pamatbrīvības, izņemot pārejas posma atkāpes, un ja tā tiks pieņemta pēc referendumā; aicina Turciju veicināt labvēlīgu gaisotni sarunām, atvelkot Turcijas bruņotos spēkus un ļaujot abiem politiskajiem vadītājiem brīvi risināt sarunas par savas valsts nākotni;

41. aicina Turciju ievērot saistības, kas izriet no starptautiskajām tiesībām, ANO Drošības padomes attiecīgās rezolūcijas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumu ceturtajā Kipras prasībā pret Turciju attiecībā uz izmeklēšanu par bezvēsts pazudušo personu likteni; mudina visas ES dalībvalstis aicināt Turciju attiecīgi rīkoties šajā galvenokārt humānajā jautājumā;

42. aicina uz lielāku pārrobežu sadarbību starp vietējām iestādēm, uzņēmējiem un citiem vietējiem partneriem un kaimiņos esošajām ES dalībvalstīm Grieķiju un Bulgāriju;

43. atzinīgi vērtē to, ka pēdējā gada laikā ir attīstījusies Turcijas un Irākas iestāžu saziņa un sadarbība, ieskaitot kontaktus starp Turciju un Kurdu reģionālo valdību Ziemeļīrākā; mudina šīs iestādes vēl pastiprināt savu sadarbību, lai nodrošinātu, ka tiek novērsti teroristu uzbrukumi no Irākas teritorijas, par ko atbild Irāka, garantētu stabilitāti un dotu ieguldījumu visa Turcijas un Irākas kaimiņu reģiona ekonomiskajā attīstībā; atgādina savus iepriekšējos aicinājumus Turcijas valdībai, veicot pret teroristiem vērstas operācijas, ievērot Irākas teritoriālo integritāti, cilvēktiesības un tiesiskumu, kā arī nodrošināt, lai netiktu pieļauti civiliedzīvotāju upuri;

44. atzinīgi vērtē to, ka prezidents A. Gül 2008. gada septembrī apmeklēja Armēniju pēc prezidenta S. Sarkisian ielūguma, un pauž cerību, ka tas patiešām veicinās labvēlīgu gaisotni attiecību normalizēšanai abu valstu starpā; aicina Turcijas valdību no jauna atvērt robežu ar Armēniju un pilnībā atjaunot ekonomiskās un politiskās attiecības ar Armēniju; vēlreiz aicina Turcijas un Armēnijas valdību sākt izlīguma procesu attiecībā uz mūsdienām un pagātnei, lai varētu risināt patiesu un atklātu diskusiju par pagātnes notikumiem; aicina Komisiju sekmēt šo izlīguma procesu;

45. atzinīgi vērtē Turcijas un Grieķijas valdības pastāvīgos centienus uzlabot divpusējās attiecības; atgādina, ka *casus belli*, ko 1995. gadā izsludināja Turcijas Lielā Nacionālā Asambleja, atcelšana būtu nozīmīgs impulss šo attiecību turpmākai uzlabošanai; atgādina par Turcijas saistībām ievērot labas kaimiņattiecības un aicina Turcijas valdību ar nozīmīgiem un intensīviem centieniem risināt visus nenokārtotos strīdus mierīgā ceļā saskaņā ar ANO Statūtiem, citām attiecīgām starptautiskām konvencijām, divpusējiem nolīgumiem un saistībām;

IV. ES un Turcijas divpusējās sadarbības nostiprināšana

46. aicina Padomi apsvērt jautājumu par virzību uz priekšu sarunu sākšanā par sadaļām, kurās Turcija saskaņā ar Komisijas sniegto novērtējumu ir izpildījusi sadaļas atvēršanas nosacījumus;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

47. atzīst Turcijas mērķi kļūt par Eirāzijas enerģētikas centru un tās iespējamo nozīmi Eiropas enerģijas drošības sekmēšanā; atzinīgi vērtē Turcijas panākto progresu enerģētikas jomā; atgādina iepriekš minēto 2007. gada 24. oktobra rezolūciju, kurā ir atbalstīta sarunu sākšana šajā sadaļā, un pauž nožēlu, ka Padomē nav panākta vienošanās par to; mudina Turciju kļūt par Eiropas Enerģētikas kopienas pilntiesīgu dalībnieci, lai stiprinātu sadarbību enerģētikas jomā starp ES un Turciju, jo no šīs sadarbības labumu var gūt visas iesaistītās puses; aicina Turciju pilnībā atbalstīt Nabuko cauruļvada projektu, kas Eiropai ir prioritārs projekts, un cer, ka drīzumā tiks noslēgts starpvaldību nolīgums ar mērķi uzsākt cauruļvada ekspluatāciju;

48. atzīmē progresu migrācijas un patvēruma jomā; tomēr pauž nožēlu, ka Turcija kopš 2006. gada decembra nav atsākusi sarunas par atpakaļuzņemšanas nolīgumu ar ES, kura parakstīšana ir priekšnoteikums vīzu režīma atvieglošanas nolīgumam; kā arī aicina Turcijas valdību pastiprināt sadarbību ar ES migrācijas pārvaldībā, tostarp atbilstīgi īstenojot pašreizējos divpusējos atpakaļuzņemšanas nolīgumus un protokolus ar dalībvalstīm; atzīmē, ka nav konstatēta attīstība attiecībā uz pieskaņošanos ES vīzu sarakstiem; aicina Komisiju un Turcijas valdību sākt sarunas par vīzu režīma atvieglošanas nolīgumu; mudina dalībvalstīs atvieglot vīzu ierobežojumus godīgiem ceļotājiem, kā studentiem, akadēmiskajiem mācību spēkiem vai uzņēmējiem; aicina pilnībā ievērot patvēruma meklētāju un bēgļu cilvēktiesības, ieskaitot to, lai ANO Augstais komisārs bēgļu lietās varētu brīvi un neierobežoti piekļūt aizturēšanas centriem;

49. atzinīgi vērtē to, ka 2008. gada septembrī tika uzsākta jauna tādu projektu veidošana, kuru mērķis ir uzlabot dialogu starp pilsonisko sabiedrību Turcijā un ES; aicina Komisiju ziņot par darbību, kas veikta ES un Turcijas pilsoniskās sabiedrības dialoga ietvaros; atkārtoti aicina Turcijas valdību reformu procesā vairāk iesaistīt tās pilsonisko sabiedrību;

50. atzīmē, ka Komisija gatavojas sniegt ietekmes novērtējumu tikai par atsevišķām politikas jomām⁽¹⁾; mudina Komisiju sagatavot un nekavējoties iesniegt Parlamentam visaptverošu ietekmes pētījumu kā turpmāko pasākumu pēc 2004. gadā iesniegtā ietekmes pētījuma;

51. aicina Turcijas valdību un tiesu iestādes uzlabot sadarbību ar ES dalībvalstīm un iestādēm krimināllietās gadījumos, kad ES pilsoņi un iedzīvotāji kļuvuši par upuri krāpšanai, kā tas bija tā sauktā "zaļā fonda" ("Green Funds") gadījumā (musulmaņu investīciju fonds ar galveno mītni Turcijā) un labdarības organizācijas "Deniz Feneri" gadījumā, kura atrodas Vācijā;

Sadarbība starptautiskos un globālos jautājumos

52. atzinīgi vērtē Turcijas centienus dot ieguldījumu, lai panāktu neregulējumu daudzos krīzes reģionos pasaulē, jo īpaši Tuvajos Austrumos un Dienvidkaukāzā, kā arī Afganistānas un Pakistānas savstarpējās attiecībās; jo īpaši atzinīgi vērtē Turcijas aktīvo un konstruktīvo iesaistīšanos pēc konflikta starp Krieviju un Gruziju, lai veicinātu mieru un stabilitāti Dienvidkaukāzā, īpaši ar tās ierosināto Kaukāza Stabilitātes un sadarbības platformu; aicina Padomi un Komisiju pastiprināt sadarbību ar Turciju un meklēt sinerģiju ES un Turcijas pieejā šiem reģioniem;

53. apsveic Turciju ar ievēšanu ANO Drošības padomē un aicina Turcijas valdību īstenot ANO tādu pieeju, kas ir cieši koordinēta ar ES nostāju;

54. atzinīgi vērtē to, ka Turcijas parlaments ratificē Kioto protokolu;

⁽¹⁾ Eiropas Komisija: rīcība attiecībā uz Parlamenta nenormatīvajām rezolūcijām — 2008. gada maijs, II.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

55. atzinīgi vērtē Turcijas pastāvīgo ieguldījumu Eiropas drošības un aizsardzības politikā un NATO operācijās; tomēr pauž nožēlu, ka NATO un ES stratēģisko sadarbību, kas pārsniedz "Berlīne plus" (*Berlin Plus*) nolīguma ietvarus, bloķē Turcijas iebildumi, kas negatīvi ietekmē izvietotā ES personāla aizsardzību, un mudina Turciju atsaukt šos iebildumus, cik drīz vien iespējams; aicina Padomi apspriesties ar Turciju kā vienu no lielākajām bruņoto spēku kontingenta piegādātājām Eiropas drošības un aizsardzības politikas plānošanas un lēmumu pieņemšanas posmos;

56. aicina Turcijas valdību parakstīt un iesniegt ratificēšanai Starptautiskās krimināltiesas statūtus, šādi palielinot Turcijas ieguldījumu un iesaistīšanos pasaules daudzpusējā sistēmā;

*

* *

57. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, Eiropas Cilvēktiesību tiesas priekšsēdētājam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Turcijas valdībai un parlamentam.

2008. gada progresa ziņojums par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku

P6_TA(2009)0135

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par 2008. gada progresa ziņojumu par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku

(2010/C 87 E/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā prezidentūras secinājumus Saloniku 2003. gada 19.–20. jūnija Eiropadomē, kuras laikā visām Rietumbalkānu valstīm tika apsoltā iespēja pievienoties Eiropas Savienībai,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 1993. gada 7. aprīļa rezolūciju S/RES/817 un 1993. gada 18. jūnija rezolūciju S/RES/845,
- ņemot vērā Eiropadomes 2005. gada 16. decembra lēmumu piešķirt Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai ES kandidātvalsts statusu, kā arī prezidentūras secinājumus 2006. gada 15.–16. jūnija un 2006. gada 14.–15. decembra Eiropadomē,
- ņemot vērā 1995. gada pagaidu nolīgumu starp Grieķijas Republiku un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku,
- ņemot vērā ES un Rietumbalkānu deklarāciju, ko 2006. gada 11. martā Zolburgā vienbalsīgi pieņēma visu ES dalībvalstu ārlietu ministri un Rietumbalkānu valstu ārlietu ministri,
- ņemot vērā secinājumus ES un Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas Stabilizācijas un asociācijas padomes 2007. gada 24. jūlija ceturtajā sanāksmē,

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- ņemot vērā ES un Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2007. gada 18. septembra nolīgumus par vīzu režīma atvieglojumiem un atpakaļuzņemšanu,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 18. februāra Lēmumu 2008/212/EK par principiem, prioritātēm un nosacījumiem, kas ietverti Pievienošanās partnerībā ar Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā ES prezidentūras 2008. gada 29. marta Brdo pieņemto deklarāciju "Jauna prioritāte attiecībā uz Rietumbalkāniem", kurā uzsvērts, ka Saloniku dienaskārtībā un Zalcburgas deklarācijā vajadzīgas jaunas iniciatīvas,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada Progresā ziņojumu par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku (SEC(2008)2695),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 10. jūlija rezolūciju par Komisijas 2007. gada stratēģijas dokumentu attiecībā uz ES paplašināšanos ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 23. aprīļa rezolūciju par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2007. gada progresā ziņojumu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā ES un Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas Apvienotās parlamentārās komitejas 2007. gada 29.–30. janvāra un 26.–27. novembra ieteikumus,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 24. oktobra nostāju par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopieni un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku par īstermiņa vīzu atvieglošanu izsniegšanu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 24. oktobra nostāju par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopieni un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku par atpakaļuzņemšanu ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2007. gada 8. novembra Lēmumu 2007/824/EK, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Kopieni un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku par vīzu izsniegšanas atvieglošanu ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2007. gada 8. novembra Lēmumu 2007/817/EK, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Kopieni un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā ES un Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas Piektās apvienotās parlamentārās komitejas galīgo deklarāciju, kas tika pieņemta 2008. gada 28. novembrī,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. novembra paziņojumu "Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2008.–2009. gadā" (COM(2008)0674) un 2008. gada 9. decembrī notikušās Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes secinājumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā Komisijas 2007. gada stratēģijas dokumentā attiecībā uz ES paplašināšanos liela nozīme, sākot no šīs stratēģijas sākuma stadijām, ir piešķirta tiesiskumam un labai pārvaldībai, jo īpaši korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas, administratīvās un tiesu reformas, kā arī pilsoniskas sabiedrības attīstības jomās,

⁽¹⁾ OV L 80, 19.3.2008., 32. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0363.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0172.

⁽⁴⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 402. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 402. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 334, 19.12.2007., 120. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 334, 19.12.2007., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- B. tā kā ES ir veikusi pasākumus, lai uzlabotu paplašināšanās procesa kvalitāti,
- C. tā kā ES dalībvalsts Grieķijas un Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas sarunu process pašlaik notiek ANO aizgādībā, lai panāktu savstarpēji pieņemamu risinājumu jautājumam par kandidātvalsts nosaukumu; tā kā saskaņā ar 2006. gada 11. marta Zalcburgas deklarāciju joprojām ir būtiski nodrošināt labas kaimiņattiecības un vienoties ar kaimiņvalstīm par neatrisinātu jautājumu savstarpēji pieņemamiem risinājumiem;
1. atzinīgi vērtē faktu, ka partijas valdībā un opozīcija Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā ar plašu pilsoniskās sabiedrības un sabiedriskās domas atbalstu ir vienotas attiecībā uz vēlmi izpildīt Kopenhāģenas kritērijus dalībai ES un pēc iespējas drīz pievienoties Eiropas Savienībai; šajā sakarībā uzsver, ka runa nav galvenokārt par ārēji uzliktu prasību izpildi, bet gan par pašas kandidātvalsts nākotnes uzlabošanu;
 2. atkārtoti apstiprina pilnu atbalstu Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas un visu Rietumbalkānu valstu perspektīvai kļūt par ES dalībvalstīm, kas ir būtiski reģiona stabilitātei, samierināšanai un miermīlīgai nākotnei;
 3. atzinīgi vērtē faktu, ka septiņus gadus pēc Ohridas nolīguma valsts parlaments ir pieņēmis likumu par valodu lietošanu pārvaldē un izglītībā; īpaši atzinīgi vērtē, ka ir plašākas iespējas iegūt augstāko izglītību, ko sniedz jaunu fakultāšu atvēršana dažādās pilsētās, tostarp tādu fakultāšu, kur studiju programmas ir atšķirīgās valodās; norāda, ka ir uzlabojusies mazākuma kopienu locekļu tainīga pārstāvība, jo īpaši valsts pārvaldē, policijā un bruņotajos spēkos;
 4. atzinīgi vērtē valsts panākto progresu dialogā par vīzu režīma atcelšanu, jo īpaši par liela skaita biometrisko ceļošanas un personu apliecinošu dokumentu izsniegšanu, integrētas robežu pārvaldības sistēmas īstenošanu un valsts vīzu informācijas sistēmas ieviešanu; ar gandarījumu runā par progresu, kas panākts cīņā pret cilvēku tirdzniecību, nelegālo migrāciju un korupciju, un aicina valdību turpināt centienus šajā jomā; atzinīgi vērtē īstenoto atpakaļuzņemšanas nolīgumu ar ES un prasa ciešāku sadarbību ar Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*FRONTEX*), Eiropas Policijas biroju (*Eiropolu*) un Eiropas Savienības Tiesu iestāžu sadarbības struktūrvienību (*EUROJUST*); atzīmē grūtības, ar kādām saskaras Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas pilsoņi sakarā ar to, ka visas ES dalībvalstis neatzīst viņu republikas pases; un, ņemot vērā panākto progresu, aicina Komisiju ieteikt Padomei pēc iespējas drīz atcelt vīzu režīmu Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas pilsoņiem, kā arī atcelt prasību pēc vīzām;
 5. atzinīgi vērtē Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas valdības centienus ekonomikas jomā, kuru rezultātā panākts ievērojams progress ekonomisko kritēriju izpildē, tādējādi tuvinot valsti funkcionējošai tirgus ekonomikai; īpaši atzinīgi vērtē nodokļu maksāšanas procedūru atvieglojumus, vienas institūcijas apstiprinājuma reģistrācijas reformu, ārējās tirdzniecības veicināšanu un birokrātijas izskaušanu; mudina valdību turpināt tās politiku virzībā uz IKP pieaugumu, zemu inflācijas līmeni, fiskālo disciplīnu un vispārējās uzņēmējdarbības vides nostiprināšanu;
 6. piebilst, ka pēc nopietnajiem mēģinājumiem izgāzt parlamenta vēlēšanas 2008. gada 1. jūnijā, jo īpaši valsts ziemeļrietumu daļā, valdība, lai panāktu korektus vēlēšanu rezultātus, ir veikusi efektīvus pasākumus, daļēji atkārtotot vēlēšanas un veicot efektīvu procesa uzraudzību; atzinīgi vērtē tiesvedību uzsākšanu, lai sodītu tos, kuri izraisīja nekārtības vēlēšanu laikā; atzinīgi vērtē grozījumu pieņemšanu Vēlēšanu kodeksā, pamatā, atbilstoši Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas un Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja ieteikumiem, kā arī paļaujas, ka tiks paveikts viss iespējamais, lai novērstu jebkādas mēģinājumus izgāzt turpmākās vēlēšanas, piemēram, prezidenta un vietējo pašvaldību vēlēšanas 2009. gada martā;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

7. atzinīgi vērtē panākto progresu, ieviešot vajadzīgās decentralizētas pirmspievienšanās palīdzības (IPA) vadības struktūras; atbalsta valdības centienus palielināt administratīvo veikspēju, kas ļaus īstenot Komisijas lēmumu uzticēt IPA vadību dalībvalstu iestādēm;

8. piebilst, ka Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika līdzīgi lielākajai daļai dalībvalstu pēc lēmuma, kas sīki apspriests tās Parlamentā, vienlaikus ar Melnkalni atzina kaimiņvalsts Kosovas neatkarību, kaut arī tas varētu radīt īslaicīgus sarežģījumus, vēloties saglabāt labas attiecības ar citu kaimiņvalsti — Serbiju; atzinīgi vērtē ar Kosovas iestādēm panākto vienošanos par robežas demarkāciju;

9. atzīmē, ka palielinātā interese par Serbiju, kas 2009. gadā varētu iegūt ES kandidātvalsts statusu, nedrīkst atslābināt Bijusās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas vēlmi iestāties Eiropas Savienībā vai palēnināt pievienošanās procesa attīstību;

10. piebilst, ka Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika veic pasākumus, lai izpildītu kritērijus dalībai ES, un apzinās panākto progresu, īstenojot 2001. gadā parakstīto Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu un Ohridas pamatnolīgumu, kā arī neseno progresu, īstenojot Komisijas kritērijus; tomēr pauž nožēlu, ka trīs gadus pēc tam, kad tai ir piešķirts ES kandidātvalsts statuss, pievienošanās sarunas joprojām nav sākušās, kas rada nenoteiktu situāciju, kura uz valsti iedarbojas bremzējoši un var destabilizēt reģionu; uzskata, ka šo ārkārtējo situāciju vajadzētu izbeigt; mudina paātrināt šo procesu un atgādina, ka Eiropas Parlaments tā iepriekš minētajā 2008. gada 23. aprīļa rezolūcijā pauda cerību, ka 2008. gadā varētu tikt pieņemts lēmums par pievienošanās sarunu uzsākšanu, apzinoties, ka šķēršļi, kas joprojām saglabājas un kavē ātrāku pievienošanās, ir jālikvidē vēl gados, kad notiks gaidāmās sarunas; mudina Padomi paātrināt šo procesu, lemjot par pievienošanās sarunu uzsākšanas datumu šā gada laikā, līdz kuram tiktu pilnībā īstenotas pievienošanās partnerības galvenās prioritātes;

11. saistībā ar 2008. gada 19.–20. jūnija Eiropadomes un 2008. gada 8.–9. decembrī notikušās Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes secinājumiem atkārtoti atgādina, ka Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai kā ES kandidātvalstij svarīgi turpināt labu kaimiņattiecību veicināšanu un meklēt risinājumus neatrisinātiem jautājumiem ar kaimiņvalstīm, ieskaitot sarunas un savstarpēji pieņemamu risinājumu attiecībā uz nosaukumu, pamatojoties uz šās valsts starptautisko apņemšanos un divpusējām un daudzpusējām saistībām un pienākumiem;

12. atbalsta vidutāja *Matthew Nimetz* centienus ANO, kā teikts iepriekš minētajās ANO Drošības padomes 1993. gada rezolūcijās S/RES/817. un S/RES/845, kuru mērķis ir atrisināt domstarpības par valsts konstitucionālo nosaukumu, lai panāktu pēc iespējas drīz galīgu nolīgumu starp Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku un Grieķiju, pamatojoties uz viņa 2008. gada 6. oktobra priekšlikumu, kā starptautiskā līmenī tikt skaidrībā par atšķirībām starp dažādiem rajoniem, kas pieder dažādām valstīm, bet kurus visus kopā sauc par Maķedoniju; konstatē, ka abām pusēm bijusi nogaidoša attieksme pret šo priekšlikumu; pieņem zināšanai jauna Bijusās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas vidutāja nozīmēšanu; prasa abām pusēm saglabāt apņēmību risināt sarunas ANO aizgādībā un panākt kompromisa risinājumu, lai šis jautājums nebūtu par šķērslī Bijusās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas dalībai starptautiskās organizācijās, kā nosaka iepriekš minētais 1995. gada Pagaidu nolīgums, kurš joprojām ir spēkā; brīdina, ka gadījumā, ja drīzumā netiks panākta vienošanās starp abām valstīm, Bijusās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas pievienošanās ES var ļoti aizkavēties; uzskata, ka neatrisinātu divpusēju problēmu risināšana Balkānos nedrīkst kavēt pievienošanos vai būt svarīgāka par Eiropas integrācijas procesu;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

13. pieņem zināšanai Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas iesniegumu Starptautiskajā Tiesā attiecībā uz Pagaidu nolīguma 11. pantu; pauž cerību attiecībā uz Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas un Grieķijas apņemšanos turpināt sarunas, kaut arī Starptautiskajā Tiesā notiek tiesvedība par Pagaidu nolīguma piemērošanu; ņemot vērā "Nimetz procesa" ietvaros izziņoto jauno sarunu kārtu, pauž cerību, ka visu kaimiņos esošo valstu valdības atbalstīs šīs valsts integrāciju Eiropas Savienībā, tādējādi veicinot reģiona stabilitāti un labklājību;

14. atzinīgi vērtē Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas iestāžu centienus sadarboties ar ES dalībvalstīm, kas atrodas kaimiņos, lai pārskatītu iespējamās vēsturiskās pretrunas un vēstures nepareizu interpretāciju, kas varētu izraisīt domstarpības, un mudina kopā ar kaimiņvalstīm godināt valsts kopējo kultūras un vēsturisko mantojumu; pauž bažas par progresa trūkumu, apkarojot jaunu naida kurināšanu pret kaimiņvalstīm, jo īpaši plašsaziņas līdzekļos un izglītības sistēmā, un joprojām mudina valdību nodrošināt valsts atbilstību attiecīgiem ES un Eiropas Padomes standartiem;

15. piezīmē, ka demokrātijas apstākļos starp valdību un opozīciju notiek mijiedarbība, kurā allaž tiek pausti pretēji viedokļi, uzmanība tiek pievērsta alternatīviem risinājumiem un kur tiek noteikts atbalstītāju vairākums, lai mainītu politiku; uzsver, ka jānodrošina, lai dažādi iedzīvotāju slāņi nenobīstas, ka šī tolerance varētu samazināties, ja vienai partijai ir vairākums parlamentā, kā tas bija Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas gadījumā kopš pēdējām parlamenta vēlēšanām;

16. mudina sabiedrības locekļiem, kuri iesniedz prasības par varas ļaunprātīgu izmantošanu un/vai korupciju, izsniegt dokumentu, kurā ir skaidrs apstiprinājums par prasības iesniegšanu; atzinīgi vērtē pašreizējo praksi informēt pilsoņus par tiesvedības, kas uzsākta pēc viņu prasības, norisi un galīgo rezultātu, kā arī to, ka šīs prasības tiek skaidri un vienveidīgi reģistrētas policijā un tiesu iestādēs;

17. aicina Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas valdību pastiprināt cīņu pret organizētās noziedzības saitēm Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā, Melnkalnē, Kosovā un Albānijā;

18. pauž nožēlu, ka jaunais 2007. gada 20. septembra Likums par baznīcas, reliģiskās kopienas un reliģiskās grupas juridisko statusu nav piesaistījis dažādu ticību pārstāvjus, jo viņiem ir tādas pašas tiesības izsūdzēt grēkus un paust savu ticību, kā arī izmantot un celt šim mērķim kulta ēkas, kā to dara divu tradicionāli lielāko konfesiju, t. i., "Maķedonijas" ortodoksālās baznīcas un islāma pārstāvji; atgādina, ka iestāžu pienākums ir izrādīt toleranci pret tiem, kuru pārliecība ir atšķirīga, kā arī aizstāvēt tiesības uz reliģisko daudzveidību;

19. pauž nožēlu par pieaugošo spiedienu no valdības puses uz plašsaziņas līdzekļiem, jo īpaši vēlēšanu kampaņu laikā; prasa saglabāt neatkarīgu un atšķirīgu informāciju radio un televīzijā, kur jāsaglabājas dažādiem sabiedrībā pausti viedokļiem, gan paturot redakcionālu brīvību tiem, kuri sniedz informāciju, gan izvairoties no ciešu saišu izveides starp komerciālām raidorganizācijām un atsevišķām partijām vai politiķiem; pauž arī bažas par laikrakstu un televīzijas kanālu lielo finansiālo atkarību no valdības sludinājumiem un šo sludinājumu radītajiem ienākumiem, kas var novērst no kritiska žurnālista skatījuma;

20. piebilst, ka pat pēc 2005. gada Nodarbinātības likuma grozījumu pieņemšanas joprojām nav skaidrs, kā dažādas līdzās pastāvošas arodbiedrības var noslēgt likumīgus līgumus ar valdību un uzņēmējiem, jo pašreizējais pienākums arodbiedrībām pārstāvēt 33 % nodarbināto, pirms viņi var kļūt par līgumslēdzējiem, ierobežo daudzveidību un rada situāciju, ka ieinteresētās personas nepārtraukti prasa pārskatīt dalības līmeni šajās arodbiedrībās;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

21. aicina Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas valdību steidzami izveidot jaunas atkritumu apglabāšanas vietas un slēgt un attīrīt vecās atkritumu apglabāšanas vietas, vienlaikus izstrādājot praktiskus pasākumus integrētā atkritumu cikla modernizācijai, ieskaitot diferencētu atkritumu savākšanu, ko cita starpā var darīt sindikāti, kā arī uzstādīt iekārtas, ar kurām no atkritumiem var iegūt enerģiju un degvielu;
22. prasa uzlabot un saglabāt ūdens kvalitāti un ūdens līmeni Ohridas, Prespas un Dojranas ezeros pierobežā, kā arī saprātīgi vienoties par šiem jautājumiem ar kaimiņvalstīm Albāniju un Grieķiju; atzinīgi vērtē ierosināto likumprojektu par ūdens apsaimniekošanu un mudina šo jautājumu nekavējoties izskatīt parlamentā;
23. ar satraukumu atzīmē negatīvo ietekmi uz cilvēkiem un vidi, ko rada naftas pārstrādes uzņēmums "OKTA", kas darbojas Ilindenā pilsētā netālu no Skopjes un kuru uzskata par valsts lielāko piesārņotāju;
24. brīdina, ka, neveicot ieguldījumus ūdens uzglabāšanā, apstrādē un transportēšanā, var tikt apdraudēta dzeramā ūdens piegāde pilsētām;
25. aicina Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas valdību atsākt vietējo sabiedrisko pakalpojumu liberalizācijas un privatizācijas procesu, pievēršot īpašu uzmanību elektroenerģijas ražošanai, transportam un izplatīšanas nozarēm;
26. pauž nožēlu, ka dzelzceļu tīkla darbība pēdējos gados ir pasliktinājusies; īpaši atzīmē, ka gan biežums iekšzemes pasažieru pārvadājumiem pa dzelzceļu, gan savienojumu skaits ar kaimiņvalstīm ir samazināti līdz minimumam un ritošais sastāvs, ko pašlaik izmanto, ir ļoti nepiemērots pasažieru pārvadājumiem relatīvi īsos attālumos; līdz ar to ir nepieciešami jauni ieguldījumi, lai nākotnē saglabātu pasažieru dzelzceļa pārvadājumus; pauž nožēlu par progresa trūkumu attiecībā uz dzelzceļa savienojuma būvniecību starp Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku un Bulgāriju, ar tiktu veicināta visa reģiona ekonomiskā attīstība un stabilitāte;
27. mudina valdību paātrināt plānošanu un ražošanu elektroenerģijas ieguvei no atjaunojamiem enerģijas avotiem, jo īpaši attiecībā uz saules un vēja enerģiju; šajā sakarībā aicina Skopjes iestādes pielikt visas pūles, lai izstrādātu enerģētikas politiku atbilstoši Eiropas Savienības mērķiem, un atbalstīt ES nostāju gaidāmajā Kopenhāgenas konferencē par līgumu periodam pēc Kioto protokola pieņemšanas;
28. pauž bažas, ka lielos apmēros pieaug skaits ziņojumiem, ko cietušie iesniedz saistībā ar vardarbību ģimenē, un mudina papildus pašreizējām Ģimenes tiesībām sagatavot atsevišķu likumu pret šādu vardarbību, kas ļautu ierosināt tiesvedību pret tiem, kuri izrādījuši vardarbību ģimenē;
29. pauž satraukumu par romu minoritātes nelabvēlīgo stāvokli valstī, ņemot vērā pašu jaunāko cilvēktiesību aizsardzības organizācijas "Amnesty International" ziņojumu, saskaņā ar kuru 39 % romu sieviešu ir mazizglītotas vai vispār nav saņēmušas izglītību, 83 % nav nekad strādājušas apmaksātu darbu un 31 % cieš no hroniskām slimībām un šie procentuālie rādītāji strukturāli ir augstāki par vidējiem rādītājiem sievietēm, kuras nav romu sievietes;
30. atzinīgi vērtē līdz šim panākto progresu attiecībā uz romu politisko pārstāvību; vienlaikus mudina valdību paātrināt un piešķirt attiecīgus resursus pašreizējās romu politikas īstenošanai;
31. tāpat kā ANO Augstā komiteja bēgļu jautājumos, atzinīgi vērtē faktu, ka līdz šim nevienas mazākumtautības pārstāvji, kuri bēguši no Kosovas un kuriem nav bijis pastāvīgas uzturēšanās atļaujas, nav tikuši piespiesti doties projām, un cer, ka drīzumā tiks panākta vienošanās starp valdību un ANO Augsto komiteju bēgļu jautājumos par atbildību attiecībā uz šīs grupas finansiālu atbalstu;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

32. tā kā starptautiskā finanšu krīze ir sasniegusi Eiropu un var netieši ietekmēt tirdzniecību un ārvalstu investīcijas Rietumbalkānos, aicina Komisiju būt modrai un vajadzības gadījumā veikt attiecīgus pasākumus, lai garantētu stabilizācijas un asociācijas procesa (SAP) vienmērīgu turpināšanos attiecībā uz Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, kā arī citām Rietumbalkānu valstīm, kas ir nozīmīgs faktors stabilitātei reģionā un arī pašas ES labākajām interesēm;

33. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas parlamentam.

Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāla pilnvaras

P6_TA(2009)0136

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta ieteikums Padomei par Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāla pilnvarām (2008/2290(INI))

(2010/C 87 E/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ieteikuma priekšlikumu Padomei par Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāla ("Tribunāls") pilnvarām (B6-0417/2008), ko ALDE grupas vārdā iesniedza *Annie Neyts Uytendaele* un kas attiecas uz republikām, kuras līdz 1991. gada 25. jūnijam veidoja Dienvidslāvijas Sociālistisko Federālo Republiku, t. i., Bosniju un Hercegovinu, Horvātiju, Maķedoniju, Melnkalni, Serbiju, Kosovu un Slovēniju,
- ņemot vērā to, ka Tribunāls ir Apvienoto Nāciju Organizācijas tiesa, kas darbojas Eiropā un izskata Eiropas lietas un kas tika izveidota 1993. gadā kā pagaidu iestāde, lai izmeklētu nopietnus starptautisko tiesību aktu pārkāpumus cilvēktiesību jomā, kas tika veikti bijušajā Dienvidslāvijā kopš 1991. gada, un sauktu pie atbildības atbildīgās personas,
- ņemot vērā to, ka tajā laikā vietējās tiesu sistēmas bijušajā Dienvidslāvijā nespēja vai nevēlējās izmeklēt un ierosināt lietas pret visvairāk atbildīgajām personām,
- ņemot vērā to, ka Tribunāls ir izvirzījis apsūdzības 161 personai un pabeidzis tiesvedību pret 116 apsūdzētajiem, ka pašreiz Tribunālā dažādos posmos notiek tiesvedība pret vairākiem apsūdzētajiem, ka tikai pieci apsūdzētie atrodas pirmstiesas izmeklēšanas stadijā un gaida tiesas procesu uzsākšanu un ka tikai divi no tiem, kuriem izvirzītas apsūdzības — *Ratko Mladić* un *Goran Hadžić* —, joprojām atrodas brīvībā⁽¹⁾,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2003. gada rezolūciju Nr. S/RES/1503 un 2004. gada rezolūciju Nr. S/RES/1534, kurās Tribunālu aicina veikt visas iespējamās darbības, lai pabeigtu tā darbu līdz 2010. gadam ("pabeigšanas stratēģija"),
- ņemot vērā to, ka pabeigšanas stratēģijā paredzētie datumi ir plānotie datumi, bet ne galīgie termiņi,

⁽¹⁾ Starptautiskās Krimināltiesas priekšsēdētāja 2008. gada 24. novembra vēstule Nr. S/2008/729 ANO Drošības Padomei.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- ņemot vērā sešus ikmēneša izvērtējumus un ziņojumus, ko iesniedzis Tribunāla priekšsēdētājs un prokurors saskaņā ar 6. punktu ANO Drošības padomes 2004. gada rezolūcijā Nr. 1534 par sasniegto progresu pabeigšanas stratēģijas izpildē,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju Nr. A/RES/63/256 par visaptverošu priekšlikumu par atbilstīgiem stimuliem, lai saglabātu Ruandas Starptautisko Kara noziegumu tribunāla un Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāla personālu, ko vienojoties pieņēma 2008. gada 23. decembrī,
 - ņemot vērā ievērojamo un pastāvīgo Eiropas Savienības un tās dalībvalstu atbalstu Tribunālam,
 - ņemot vērā to, ka pilnīga sadarbība ar Tribunālu ir kļuvusi par galveno kritēriju ES politikā attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm,
 - ņemot vērā 2009. gada 15. janvāra rezolūciju par Srebrenicu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 114. panta 3. punktu un 83. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A6-0112/2009),
- A. tā kā Tribunāls, kas atrodas Hāgā, un tā darbs ir pelnījis, ka Eiropas Savienība un tās dalībvalstis turpina to pilnībā atbalstīt;
- B. tā kā Tribunāls ir radījis precedentu, pieņemot spriedumus attiecībā uz genocīdu, kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci, un tā kā Tribunāls jau ir sniedzis ievērojamu ieguldījumu Rietumbalkānu izlīguma procesā, tādējādi atbalstot miera atjaunošanu un uzturēšanu reģionā;
- C. tā kā pilnīga sadarbība ar Tribunālu ir viens no stingrajiem nosacījumiem, ko Eiropas Savienība noteikusi līgumattiecībās ar šī reģiona valstīm;
- D. tā kā Tribunāls ir palīdzējis veidot pamatus jaunām konfliktu atrisināšanas un pēckonflikta attīstības normām visā pasaulē, radījis pieredzi, no kuras nākotnē varētu mācīties citi iespējami *ad hoc* tribunāli, un ir pierādījis, ka ir iespējama efektīva un pārredzama starptautiska tiesvedība, un tā kā tā ieguldījums starptautisko krimināltiesību attīstībā ir plaši atzīts;
- E. tā kā dažas Tribunāla izvirzītās apsūdzības un pieņemtie lēmumi un spriedumi dažādās Rietumbalkānu daļās un ārpus Rietumbalkāniem ir tikuši uztverti kā strīdīgi; tā kā no šādas atbildes reakcijas var gūt vērtīgu mācību, kas veidos daļu no Tribunāla mantojuma, un tā kā ar tām tiek uzsvērtā nepieciešamība izveidot Apelāciju palātu, kā arī informācijas sniegšanas programmu;
- F. tā kā Tribunāls turpina vadīt plašu informatīvu programmu loku, lai tuvinātu tā darbu iesaistītajām valstīm, tai skaitā veicinot tiesas procesu atspoguļojumu presē ar plašsaziņas līdzekļu palīdzību, vietējo amatpersonu tiešu iesaisti sabiedrības informēšanā un centienus palielināt to valsts tiesībsardzības iestāžu veikspēju, kas nodarbojas ar kara noziegumiem, kā arī vairākus projektus, kuru mērķis ir atrast paraugpraksi;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0028.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- G. tā kā iepriekšminētajā ANO Drošības padomes 2003. gada rezolūcijā Nr. S/RES/1503 un 2004. gada rezolūcijā Nr. S/RES/1534 Tribunālu un Starptautisko Ruandas kara noziegumu tribunālu aicina pabeigt visu izmeklēšanu līdz 2004. gada beigām, visas pirmās instances tiesas prāvas līdz 2008. gada beigām un visu darbu līdz 2010. gadam; tā kā Tribunāls tomēr ir norādījis, ka tas nespēs pabeigt pirmās instances tiesas prāvas ātrāk kā 2009. gada beigās arī pārsūdzību lielā skaita dēļ; tā kā tādēļ ir nepieciešams jauns ANO Drošības padomes lēmums, lai pagarinātu Tribunāla pilnvaru termiņu;
- H. tā kā Tribunāls ir uzņēmies izstrādāt plānu, ko ar minētajām rezolūcijām apstiprināja ANO Drošības padome un kas ir kļuvis zināms kā "pabeigšanas stratēģija", lai nodrošinātu, ka Tribunāls beidz savu misiju veiksmīgi, laicīgi un saskaņā ar iesaistīto valstu tiesību sistēmām;
- I. tā kā plāns sastāv no trim posmiem un Tribunāla pilnvaru beigu termiņiem un tā kā pašreizējais mērķis ir pabeigt visus tiesvedības procesus (tiesas procesus un apelācijas) līdz 2011. gadam, pieļaujot, ka termiņu nedaudz pārsniedz, pabeidzot darbu 2012. gada sākumā; tā kā šo mērķu sasniegšanai Tribunāls pievērs lielāku uzmanību augstākā līmeņa vadītājiem, kuri tiek turēti aizdomās par paveiktajiem noziegumiem Tribunāla jurisdikcijā, ir nodevis kompetentām valstu tiesībsardzības iestādēm lietas, kas iesniegtas pret vidējā un zemākā līmeņa apsūdzētajiem, un mēģinājis apvienot tiesas prāvas, lai gan ir rūpīgi jāuzrauga, lai, apvienojot prāvas, netiek pārkāptas apsūdzēto tiesības; tā kā valsts prokurori un tiesas var uzsākt un izskatīt vairākas lietas un to arī dara, bet dažu valstu tiesas nespēj vai nevēlas uzsākt krimināllietu izskatīšanu atbilstīgi starptautiskiem standartiem un taisnīgas tiesas normām, un dažos gadījumos lietas nodošanai valsts tiesām pretojas tieši iesaistītie cietušie un liecinieki;
- J. tā kā Tribunāla trīs Tiesu palātas (un viena Apelāciju palāta) strādā ļoti produktīvi un uzklausa lietas ar vairākiem apsūdzētajiem; tā kā lietu nodošana kompetentām valsts tiesībsardzības iestādēm ir būtiski ietekmējusi Tribunāla kopējo darba slodzi, bet tā kā faktori, kurus Tribunāls nevar kontrolēt, ir radījuši kavējumus, un tā kā nevar nerēķināties ar turpmākiem neparedzamiem kavējumiem;
- K. tā kā divi atlikušie apsūdzamie — *Ratko Mladić* un *Goran Hadžić* — ir jāsauc tiesas priekšā, un tā kā viņu aizturēšana ir atkarīga no Tribunāla statūtu 29. pantā minētās obligātās valstu sadarbības, tai skaitā meklēšanas, aizturēšanas un personu, kas izvairās no tiesas, nodošanas, kā arī, piemēram, vietējos arhīvos atrodamu pierādījumu iesniegšanas, un tā kā ne vienmēr notiek bēgulojošu apsūdzāmo aizturēšana un nodošana Tribunālam un pierādījumu sniegšana;
- L. tā kā Tribunāla statūtu 21. pantā tiek paredzēts, ka jebkurai apsūdzētai personai nodrošina tiesības tikt tiesātai, personai pašai piedaloties procesā, un tā kā Tribunāls nevarētu turpināt izskatīt lietu, personai neesot klāt, pat ja tā rīcībā būtu daudz pierādījumu;
- M. tā kā tiek atzīta Tribunāla aņemšanās ātri izpildīt pilnvaras, bet tā kā neizskatītās lietas ir jāizskata, nenosakot nereālus laika ierobežojumus, jo tas varētu kaitēt apsūdzēto personu tiesībām uz taisnīgu tiesu; tā kā nedrīkst veikt pasākumus, kas varētu vēl vairāk apdraudēt to cietušo un liecinieku drošību un labklājību, kuri sniedz savas liecības Tribunālam, un tā kā, nosakot termiņu Tribunāla pabeigšanas stratēģijai, nevar noteikt, ka divi atlikušie apsūdzamie, kas izvairās no tiesas, paliek nesodīti, un nevar noteikt neatbilstošu laika ierobežojumu izskatāmajiem tiesvedības procesiem,
1. iesniedz Padomei šādus ieteikumus:
- a) atgādina, ka viena no pamatvērtībām, kas atspoguļota starptautiskās sabiedrības lēmumā par Tribunāla izveidošanu, bija taisnības meklēšana un cīņa pret nesodāmību; pilnībā atbalstot Tribunāla darbu, norāda, ka tas netiks pilnībā sasniegts, kamēr netiks nodrošināts, ka notiekošie tiesvedības procesi tiks pabeigti bez pārmērīgas steigas un divi atlikušie apsūdzamie — *Ratko Mladić* un *Goran Hadžić* — tiks nodoti tiesai un tiesāti;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- b) uzsver, ka nebūtu jācenšas paātrināt tiesas procesus, neievērojot atbilstošas procesuālās prasības, un atkārtoti uzsver pašlaik valdošo kopējo viedokli, ka Tribunāla padarīto darbu vērtēs ne tikai pēc tā, vai atbildīgie par visnopietnākajiem noziegumiem, kas ir tā piekritībā, ir veiksmīgi notiesāti, bet arī pēc tā, vai tas ir izdarīts saskaņā ar visstingrākajiem taisnīguma standartiem;
- c) uzsver, ka augsti kvalificētu darbinieku saglabāšana Tribunālā ir noteicošs faktors veiksmīgai tiesu un apelāciju pabeigšanai un ka atlikušo lietu pabeigšanai nepieciešamo iestādes speciālo zināšanu zaudēšanu saasina laika grafiks, kas paredzēts pabeigšanas stratēģijā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē iepriekšminēto ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju Nr. A/RES/63/256, ar kuru Tribunālam ļauj piedāvāt personālam slēgt līgumus atbilstīgi pabeigšanas stratēģijā noteiktajiem termiņiem un izpētīt iespējas par nemonetāru stimulu radīšanu, lai paturētu svarīgākos darbiniekus;
- d) uzsver to, ka, no vienas puses, pabeigšanas stratēģijā norādītais datums palīdz nodrošināt Tribunāla darba produktivitāti, bet, no otras puses, ja taisnība ir jāpanāk un *Ratko Mladić* un *Goran Hadžić* ir jātiesā, šo datumu nevar uzskatīt par Tribunāla darbības galīgo termiņu;
- e) tādēļ aicina Padomi steidzamā kārtā izskatīt, vai būtu jāparedz Tribunāla pilnvaru pagarinājums uz diviem gadiem un vai tas būtu pietiekams, paturot prātā, ka jebkurš pagarinājums būtu izvērtējams, ņemot vērā ne tikai laiku, bet arī rezultātu, un veicināt šo jautājumu izskatīšanu attiecīgajās ANO iestādēs;
- f) aicina Padomi mudināt ANO Drošības padomi apņemties nodrošināt nepieciešamos resursus un atbalstu Tribunālam, līdz Tribunāla pilnvaru beigām izmantojot ANO vispārējo budžetu;
- g) aicina Padomi turpināt atbalstīt Tribunāla centienus, lai panāktu, ka iesaistītās valstis pastiprina sadarbību un ātrāk notver divus atlikušos apsūdzamos, tādējādi ļaujot Tribunālam izpildīt savas pilnvaras, kā arī precīzi norādīt ANO uz to, ka divi atlikušie apsūdzamie, kuri izvairās no tiesas, būtu jātiesā vai nu Tribunālam, vai tiesas mehānismiem, kas turpina darbu pēc Tribunāla pilnvaru beigām, lai neradītu iespaidu par to, ka kāds paliek nesodīts;
- h) uzsver, ka atbildīgajām iestādēm jānodod galvenie dokumenti, kas ir būtiski, lai sauktu pie atbildības *Ante Gotovina*, *Mladen Markač* un *Ivan Čermak*; uzsver, ka būtu jāizpilda Tribunāla virsprokurora *Serge Brammertz* nesenos aicinājumus atrast un nodot Tribunālam attiecīgos trūkstošos dokumentus;
- i) norāda, ka Eiropas Savienībai joprojām būtu jāuzsver, ka atbilstība Kopenhāģenas kritērijiem ietver pieejamu, pilnībā funkcionējošu tiesu iekārtu, kas var izskatīt lietas pret tiesību aktu pārkāpumiem cilvēktiesību jomā, pat ja Tribunāla struktūra ir beigusī savu darbu; aicina Padomi izstrādāt skaidras normas Rietumbalkānu valstu tiesu iestāžu darba novērtēšanai pēc Tribunāla darba beigām, tostarp, lai nodrošinātu, ka ieslodzījuma apstākļi atbilst starptautiskiem standartiem un ka tiek ievēroti Tribunāla pieņemtie spriedumi, un aicina ES palielināt atbalstu kara noziegumu vietējai izmeklēšanai un tiesvedībai, piemēram, sniedzot palīdzību tiesībsardzības, tiesu un apsūdzības iestādēm, tostarp paredzot finansējumu apmācībai un liecinieku aizsardzībai;
- j) atzīst, ka valstu būtiskā nozīme joprojām ir starptautiskās sistēmas stūrkmens, un norāda, ka ir svarīgi, ka arī starptautiskā sabiedrība atbalsta Balkānu vietējo veikspējas attīstību tā, lai vietējās tiesas var turpināt Tribunāla iesākto darbu; atbalsta to, ka ir piešķirts ES finansējums, piemēram, informatīvām programmām, kas iekļautas Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta (*EIDHR*) programmā; šajā sakarībā aicina Padomi izskatīt atbalsta palielināšanu Tribunāla stratēģijas turpināšanai un aicina palielināt Rietumbalkānu tiesu un apsūdzības iestāžu sadarbību, jo īpaši lietās, kas saistītas ar personu izdošanu un savstarpēju juridisko palīdzību;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- k) norāda, ka noteicoša nozīme, lai nodrošinātu, ka Tribunāla padarītais darbs stiprina principus, kuru dēļ tas tika izveidots, būs skaidram mehānismam, kas veiktu Tribunāla atlikušās funkcijas pēc tam, kad tas būs likvidēts;
- l) aicina Padomi atbilstošās ANO iestādēs nekavējoties turpināt procedūras, kas paredzētas mehānismam, lai veiktu tūlītējas un ilgtermiņa atlikušās funkcijas, piemēram, liecinieku aizsardzību, liecinieku aizsardzību pret iebiedēšanu, necieņas pret tiesas darbu novēršanu, pārskatu izstrādāšanu gadījumos, kad saņemti skaidri vainu apstiprinoši pierādījumi, ar reģionu saistītu tiesas procesu uzraudzību (pašreiz tos uzrauga Tribunāla apsūdzības dienests, izmantojot Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju (EDSO)), ieslodzījuma apstākļu un jautājumu, kas attiecas uz apzēlošanu un soda maiņu izskatīšanu u. c.; ierosina iesniegt ANO Drošības padomei priekšlikumu par iespējamu kopēja biroja izveidi, kurš veiktu Tribunāla, Starptautiskā Ruandas kara noziegumu tribunāla un Sjerraleones Īpašās tiesas turpmākās atlikušās funkcijas;
- m) atgādina Padomei, ka ES būtu īpaši jāinteresējas par Tribunāla mantojuma nodrošināšanu, paredzot, ka tā arhīva materiāli tiek droši uzglabāti drošā un piemērotā vietā, iespējams, Rietumbalkānu reģionā, ka tie ir cik vien iespējams pilnīgi un pieejami un ka šāda dokumentācija ir pieejama tīmeklī; ierosina, ka atbilstošas garantijas brīvi piekļūst dokumentācijai būtu jāsniedz visiem prokuroriem un advokātiem, un pēc atbilstoša laika vēsturniekiem un pētniekiem;
- n) uzsver, ka Tribunāla mantojumam vajadzētu būt saistītam ar vispārējo izlīguma procesu; šajā sakarībā aicina Rietumbalkānu valstis un ES atbalstīt darbu, ko veic nevalstiskās organizācijas un citas iestādes, kas palīdz cietušajiem, veicina dažādu tautību dialogu un savstarpēju sapratni un palīdz rast patiesību un panākt samierināšanu;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei un informēšanas nolūkā Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības Padomei un Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāla priekšsēdētājam.

5. Pasaules Ūdens forums, kas notiks 2009. gada 16.-22. martā Stambulā

P6_TA(2009)0137

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par ūdeni 5. Pasaules Ūdens foruma kontekstā, kas notika Stambulā no 2009. gada 16. līdz 22. martam

(2010/C 87 E/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pirmo četru Pasaules ūdens forumu, kas notika attiecīgi Marakešā (1997.g.), Hāgā (2000.g.), Kioto (2003.g.) un Mehiko (2006.g.) nobeiguma deklarācijas,
- ņemot vērā Dublinas konferences (1992.g.) deklarāciju par ūdeni ilgtspējīgas attīstības kontekstā, kurā ieteikts pieņemt integrētu ūdens pārvaldību, atzīstot ūdens vērtību visos tā izmantošanas veidos, un kurā ieviests ūdens tarifkācijas princips,

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju A/RES/58/217, kurā 2005. –2015. gads pasludināts par Starptautisko rīcības desmitgadi ūdens jomā un 22. marts pasludināts par Pasaules ūdens dienu,
- ņemot vērā Starptautiskās konferences par ūdeni, kas notika Bonnā 2001. gadā, ministru deklarāciju, kurā uzsvēta neatliekamā nepieciešamība veicināt jaunu finansējumu no visām iespējamajām investoru kategorijām, kā arī nepieciešamība stiprināt publisko finansējumu ūdenim attiecībā pret privāto kapitālu, vienlaikus veicinot vietēja līmeņa pasākumus,
- ņemot vērā Monterejas 2002. gada konferenci, kurā tika ieviests pasaules partnerības jēdziens saistībā ar ūdeni, kas būtu līdzvērtīgu partneru daudzdimensionāls dialogs, kurā iesaistīti arī uzņēmumi, finanšu institūcijas un pilsoniskā sabiedrība, un šo iniciatīvu pārņēma Jaunā partnerība Āfrikas attīstībai (NEPAD), G8 valstu vadītāju sanāksme Dženovā 2001. gadā un Forums partnerībai ar Āfriku 2003. gadā,
- ņemot vērā ANO Ekonomikas komisijas Eiropai konvenciju, kas pieņemta 1992. gadā Helsinkos un stājās spēkā 1996. gadā, kas radīja juridisku pamatu reģionālajai sadarbībai pārrobežu ūdensceļu un starptautisko ezeru aizsardzībai un izmantošanai,
- ņemot vērā ANO pasaules augstākā līmeņa sanāksmi par tūkstošgadi (Ņujorkā 2000. gada 6. –8. septembrī), kurā tika izstrādāti Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM), paredzot līdz 2015. gadam uz pusi samazināt to iedzīvotāju īpatsvaru, kuriem nav patstāvīgas piekļuves dzeramajam ūdenim,
- ņemot vērā 2008. gada Saragozas hartu “Jauna visaptveroša vīzija par ūdeni” un 2008. gada Saragozas Starptautiskās izstādes pēdējā diena - 2008. gada 14. septembrī - pieņemtos “Ūdens tīrības” ieteikumus, kas nosūtīti ANO ģenerālsekretāram,
- ņemot vērā 2006. gadā publicēto ANO Pasaules ziņojumu par ūdens resursu pārvaldību: “Ūdens – kopēja atbildība”,
- ņemot vērā 2004. gada 11. marta rezolūcijas par stratēģiju iekšējam tirgum (2003-2006) ⁽¹⁾ 5. punktu, kurā pausts uzskats, ka “ ūdens ir kopīga cilvēces bagātība” un ka “ ūdens resursu pārvaldība nav jāpakļauj iekšējā tirgus noteikumiem”,
- ņemot vērā ANO Attīstības programmas 2006. gada pārskatu par cilvēces attīstību “Ūdens starp varu un nabadzību”, kurā šī ANO aģentūra parādīja, ka nabadzība, nevis fizisks ūdens trūkums ir galvenais iemesls tam, ka vairāk nekā miljards cilvēku nevar piekļūt ūdenim,
- ņemot vērā 2007. gada 15. marta rezolūciju par vietējām pašvaldībām un attīstības sadarbību ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 15. marta rezolūciju par ceturto Pasaules Ūdens forumu Mehiko 2006. gada 16.–22. martā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības pilsoniskās sabiedrības nozīmīgo ierosmi attiecībā uz ūdeni un visu cilvēku piekļuves tiesībām dzeramajam ūdenim, kas norisinājās Eiropas Parlamentā, jo īpaši “ Deputātu un pilsoņu pasaules asambleja par ūdeni (2007. gada 18.–20. martā” un “Ūdeni - mieram” (2009. gada 12.–13. februārī), kā arī “memorandu par Pasaules ūdens protokolu”, kas tika apspriests,
- ņemot vērā mutisko jautājumu Komisijai B6-0113/2009 par 5. Pasaules Ūdens forumu Stambulā 2009. gada 16. –22. martā,
- ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,

⁽¹⁾ OV C 102 E, 28.4.2004., 857. lpp.

⁽²⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 249. lpp.

⁽³⁾ OV C 291 E, 30.11.2006., 294. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- A. tā kā ūdens un sanitārijas trūkums izraisa 8 miljonus nāves gadījumu gadā un vairāk nekā miljardam cilvēku nav ērtas piekļuves dzeramajam ūdenim par pieņemamu cenu un ap divarpus miljardiem cilvēku rīcībā nav nekādu sanitārijas līdzekļu;
- B. tā kā 2,8 miljardi cilvēku dzīvo vietās, kuras skar pieejamo ūdens resursu trūkums un šis skaitlis līdz 2030. gadam palielināsies līdz 3,9 miljardiem cilvēku;
- C. tā kā nabadzīgie iedzīvotāji ir visneaizsargātākie pret klimata pārmaiņām, kā arī viņiem ir vismazākā pielāgošanās spēja šīm pārmaiņām;
- D. tā kā starptautiskā lauksaimniecības biznesa industrija ir galvenais saldūdens patērētājs pasaulē (70 % no iegūtā ūdens daudzuma pasaulē), tā kā šī industrija ūdeni saņem par niecīgu cenu un ka ūdens resursu pārmērīga izmantošana rada ūdeņu piesārņošanas pieaugumu un paplašināšanos, kā arī vispārēju augsnes pasliktināšanos, kas ir iemesls aizvien strukturālākai sausuma fenomenu izplatībai;
- E. tā kā pakalpojumiem, kas saistīti ar ūdens izmantošanu un racionālu pārvaldību, būtu jānosaka tāds cenu līmenis, kas neļautu dažās nozarēs pārmērīgi izmantot ūdeni un kas ļautu ieguldīt infrastruktūru uzturēšanā un uzlabošanā, vienlaikus ar atbalsta pasākumiem, kas ļautu nodrošināt taisnīgu ūdens piegādi, un valdību atbalstu, lai nabadzīgās ģimenes varētu samaksāt par savām pamatvajadzībām saistībā ar ūdeni;
- F. tā kā vispārējās subsīdijas ūdenim, kuru rezultātā ūdens cena ir mākslīgi pazemināta, rada pārmērīgu šī resursa izmantošanu dažās nozarēs un ir viens no galvenajiem ūdens nepietiekamības cēloņiem;
- G. tā kā ūdens piegāde ir ļoti nevienlīdzīga, kaut gan tai vajadzētu būt vienai no universālajām pamattiesībām, ņemot vērā to, ka vietējā līmenī visatbilstošāk var noteikt un pārvaldīt ūdens piegādi;
- H. tā kā, ja nav stabila reglamentējoša pamata šiem pasākumiem, ūdens liberalizācija un ierobežojumu atcelšana attiecībā uz ūdeni jaunattīstības valstīs, it īpaši vismazāk attīstītajās valstīs var izraisīt cenu paaugstināšanos, kas skars visnabadzīgākos iedzīvotājus un ierobežos viņu piekļuvi ūdenim;
- I. tā kā valsts un privātā sektora partnerība, kurai būtu jāapvieno stingrs un pārredzams regulējums, publiskais īpašums un privātie ieguldījumi, būtu jāorientē uz piekļuves uzlabošanu ūdenim un sanitārijai visiem, kā arī efektīvāku izmantošanu izmaksu līmenī;
- J. tā kā galvenie šķēršļi efektīvai ūdens pārvaldībai ir tas, ka ūdenim ne politiski, ne finansiāli netiek piešķirta prioritāte, slikta pārvaldība, juridiskā pamata nepietiekamība, pārredzamības trūkums sarunās par līgumu piešķiršanu, korupcija un diskusiju trūkums par tarifiem;
- K. tā kā atbilstīgi ESAO datiem, valsts atbalsta daļa attīstībai, kas paredzēta ūdenim un sanitārijai ir tikai 9 % no divpusējās attīstības palīdzības un 4,5 % no daudzpusējās attīstības palīdzības un tā ir slikti sadalīta, jo vismazāk attīstītās valstis nav saņēmušas 24 % no fondu līdzekļiem, kaut gan tie šīm valstīm ir visvairāk nepieciešami;
- L. tā kā Pasaules Ūdens forums, kas notiek reizi trijos gados, ir diskusiju un pasaules politisko lēmumu virzības vieta saistībā ar ūdens un ūdens resursu pārvaldību un paužot nožēlu par to, ka līdz šim Pasaules Ūdens foruma darbība ir maz iekļauta ANO darbos,
1. paziņo, ka ūdens ir cilvēces kopīgs resurss un ka pieeja dzeramajam ūdenim būtu uzskatāma par vienu no pamattiesībām un vispārējām tiesībām; prasa, lai tiktu darīts viss nepieciešamais, lai līdz 2015. gadam nodrošinātu vismazāk nodrošināto iedzīvotāju piekļuvi dzeramajam ūdenim;
 2. paziņo, ka ūdens tiek uzskatīts par sabiedrisku labumu un tas jāpakļauj valsts publiskai kontrolei, neatkarīgi no tā, vai to pilnīgi vai daļēji pārvalda privātais sektors;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

3. uzsver, ka visās ar ūdens pārvaldību saistītās politikas jomās jāiekļauj arī sabiedrības veselības un vides aizsardzība, un ka pasaules forumam demokrātiski, iesaistoši un vienprātīgi būtu jāveicina tādu stratēģiju izstrāde, kas sekmētu tāda tautsaimniecības un lauksaimniecības attīstības veidu, kas nodrošinātu augstu ūdens kvalitātes līmeni;
4. pauž vēlmi atteikties no vispārējām subsīdijām ūdens piegādei, kas neļauj stimulēt efektīvu ūdens pārvaldību un izraisa pārmērīgu ūdens patēriņu, lai atbrīvotu līdzekļus mērķtiecīgām subsīdijām, jo īpaši attiecībā uz nabadzīgiem un lauku iedzīvotājiem, lai izveidotu visiem pieejamu piekļuvi ūdenim;
5. uzsver viena baseina piekrastes valstu kopīgas ūdens pārvaldības struktūru izveides nozīmi, lai veidotu un stiprinātu labvēlīgu solidaritāti spriedzes mazināšanai un konfliktu atrisināšanai;
6. atgādina sieviešu svarīgo lomu ūdens apgādē, pārvaldībā un saglabāšanā;
7. prasa dalībvalstīm, neskatoties uz krīzi, palielināt savu ieguldījumu attīstības palīdzībā, lai sasniegtu TAM attiecībā uz apgādi ar dzeramo ūdeni, kurai nepieciešamie līdzekļi ir 180 000 000 000 dolāru gadā;
8. prasa, lai Eiropas ūdens fonda līdzekļi ĀKK valstu labā tiktu palielināti saistībā ar 10. EAF, kā arī izstrādāt jaunus finansējuma veidus, tostarp privātos, kā arī novatorisku partnerību, īpaši solidāro finansējumu;
9. pauž vēlmi, lai divpusējā attīstības palīdzība atbalsta dažus daudzpusējus pasākumus, piemēram, Āfrikas ūdens iniciatīvu;
10. uzskata, lai nodrošinātu ūdens nozarei pēc iespējas pilnīgāku finansējumu, attīstības palīdzība jāizmanto kopā ar vietējo pašvaldību resursiem, labprātīgiem ziedojumiem, aizņēmumiem bankās un privāto kapitālu;
11. uzstāj, ka jāveido garantijas mehānismi, kurus var ieviest finanšu un attīstības institūcijas, lai mazinātu investoru piesardzību attiecībā uz ūdens tirgu;
12. apstiprina, ka valsts, nosakot politikas jomas un nepieciešamos līdzekļus, kā arī atlasot partnerus un sadalot atbildību, kaut arī deleģē izpildi vietējām pašvaldībām, joprojām ir galvenais ūdens politikas dalībnieks;
13. uzstāj, lai ūdens resursu pārvaldes pamatā būtu decentralizēta, iesaistoša un integrēta pieeja, kas ūdens politikas noteikšanā vietējā līmenī apvieno izmantotājus un lēmumu pieņēmējus;
14. prasa Komisijai izstrādāt programmas izpratnes veicināšanai attiecībā uz ūdeni gan ES, gan ES partnervalstīs;
15. uzstāj, ka ir nepieciešams atbalstīt vietējās pārvaldes iestādes to centienos īstenot demokrātisku ūdens pārvaldību, kas būtu efektīva, pārredzama, regulēta un kas ņemtu vērā ilgtspējīgas attīstības mērķus, lai apmierinātu iedzīvotāju vajadzības;
16. prasa Padomei un Komisijai atzīt vietējo pašvaldību nozīmīgo lomu ūdens pārvaldībā un aizsardzībā, lai tās it visur kļūtu atbildīgas par ūdens nozares pārvaldību, pauž nožēlu, ka Eiropas Savienības (ES) vietējās pašvaldības Eiropas Savienības līdzfinansējuma programmās netiek novērtētas;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

17. tāpēc prasa Padomei un Komisijai mudināt ES vietējās pārvaldes iestādes daļu no lietotāju maksājumiem par pakalpojumiem saistībā ar ūdeni un sanitāriju paredzēt decentralizētiem sadarbības pasākumiem;
18. prasa publiskā īpašuma saglabāšanas kontekstā un saistībā ar piemērotu regulējošo un juridisko pamatu vēltīt lielākus pūliņus, lai privāto sektoru iesaistītu ūdens piegādē, lai izmantotu šā sektora kapitālu, zināšanas un tehnoloģiju, lai uzlabotu piekļuvi ūdenim un sanitārijai visiem un atzītu piekļuvi ūdenim par vienu no pamattiesībām;
19. uzskata, ka valstu uzdevums ir integrēt nelielos privātos pakalpojumu sniedzējus ūdens apgādes stratēģijā;
20. uzskata, ka valsts un privātā sektora partnerības sistēmas, kurās infrastruktūras paliek valsts iestāžu īpašums un tās ar privāto sektoru slēdz pārvaldības nolīgumus, var būt viens no līdzekļiem, kā uzlabot pieejamu piekļuvi ūdenim un sanitārijai;
21. uzstāj, ka jāveicina jaunas pieejas, piemēram, lauku apvidu irigācija un zaļo joslu iekārtošana ap pilsētām, lai stiprinātu pārtikas nekaitīgumu un vietējo autonomiju;
22. uzskata, ka vietējo NVO starpnieka loma attiecībā uz iedzīvotājiem ir neaizvietojams papildinājums, lai nodrošinātu projektu izdošanos visnabadzīgākajās valstīs;
23. vēlas tādas tarifu izlīdzināšanas īstenošanu, kas ļautu par pieņemamu cenu apgādāt ar ūdeni vismazāk nodrošinātos;
24. ir pārliecināts, ka jāizmanto arī vietējie uzkrājumi, ņemot vērā to, ka šajā nolūkā valdībām jānovērš visi tiesiskie, fiskālie vai administratīvie šķēršļi, kas kavē vietējo finanšu tirgu attīstību;
25. aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt tādu atbalsta politiku ūdens pārvaldībai, kuras pamatā būtu vispārējas, taisnīgas un nediskriminējošas piekļuves princips tīram ūdenim;
26. prasa, lai Komisija un dalībvalstis atvieglo un atbalsta jaunattīstības valstu centienus, lai piemērotos klimata pārmaiņām un samazinātu to ietekmi; atgādina šajā sakarībā pasaules klimata pārmaiņu alianses ātras izveidošanas nozīmi;
27. prasa, lai ūdens un ūdens resursu pārvaldības problēmas, kā arī tiesības visiem piekļūt ūdenim tiktu iekļautas to nolīgumu dienaskārtībā, kas tiks noteikti Pušu 15. konferencē Kopenhāgenā (2009. gada 7.-15. decembrī) par Kioto protokola nākotni, atbilstīgi arī valdību ekspertu grupas darbam par klimata izmaiņām (GIEC);
28. uzsver, ka ir svarīgi ņemt vērā nabadzīgo cilvēku vajadzības, izstrādājot ūdens apgādes un pārvaldības politiku, jo īpaši, attiecībā uz iedzīvotājiem, kuri ir visneaizsargātākie pret klimata pārmaiņām;
29. prasa, lai prezidentūra Stambulas forumā pārstāv ES ar šādām pilnvarām:
 - uzskatīt piekļuvi dzeramajam ūdenim ne vien par tautsaimniecisku tirgus labumu, kas pakļauts tikai tirgus likumiem, bet par svarīgām cilvēka pamattiesībām;
 - aizstāvēt šajā rezolūcijā paustos virzienus;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

30. pauž vēlmi, lai ANO tiktu uzsāktas sarunas, kuru rezultātā tiktu noslēgts starptautisks līgums, kurā atzītas piekļuves tiesības dzeramajam ūdenim, prasa ES dalībvalstīm, kā arī Eiropas Savienības prezidentūrai Ģenerālajā asamblejā, kā arī ANO Cilvēktiesību padomē uzsākt politisku un diplomātisku iniciatīvu šajā virzienā;

31. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ĀKK – ES Ministru padomei, ANO ģenerālsēkretāram un Pasaules nolīguma par ūdeni komiteju ģenerālsēkretariātam.

EK sniegtais atbalsts veselības aprūpes pakalpojumu attīstībai Subsahāras Āfrikā

P6_TA(2009)0138

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par pieeju EK sniegtajam atbalstam veselības aprūpes pakalpojumu attīstībai Subsahāras Āfrikā

(2010/C 87 E/32)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 10/2008 par Eiropas Kopienas sniegto atbalstu veselības aprūpes pakalpojumu attīstībai Subsahāras Āfrikā,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju organizācijas 2000. gada 18. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kas Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM) nosaka kā starptautiskās sabiedrības kopīgi pieņemtus kritērijus nabadzības izskaušanai,
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 7. oktobra paziņojumu “Kāpināt progresu, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus — Eiropas Savienības ieguldījums” (COM(2005)0132),
- ņemot vērā Rīcības programmu, kuru pieņēma 1994. gada starptautiskajā konferencē par iedzīvotājiem un attīstību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 22. novembrī pieņemto ĀKK un ES 14. Apvienotās parlamentārās asamblejas deklarāciju par veselības aprūpes un medikamentu pieejamību, jo īpaši novārtā atstātu slimību gadījumos ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2007.–2013. gada tematiskās programmas stratēģijas dokumentu “Ieguldījumi cilvēkos”, kas pamatojas uz Regulu (EK) 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā,

⁽¹⁾ A/COFN.171/13/Rev.1.

⁽²⁾ OV C 58, 1.3.2008., 29. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas (PVO) 2008. gada Pasaules Veselības ziņojumu par nepieciešamību aktīvi atbalstīt primārās veselības aprūpes attīstību,
 - ņemot vērā 2007. gada 20. jūnija rezolūciju par Pusceļu Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanā ⁽¹⁾ un pirms 2008. gada 25. septembra ANO augsta līmeņa sanāksmes par Tūkstošgades attīstības mērķiem 2008. gada 4. septembrī pieņemto rezolūciju par māšu mirstību ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijai uzdoto mutisko jautājumu attiecībā uz Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 10/2008 par EK sniegto atbalstu veselības aprūpes pakalpojumu attīstībai Subsahāras Āfrikā (O-0030/2009-B6-0016/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā EK finansējums veselības aprūpes nozarei kopš 2000. gada nav palielinājies proporcionāli vispārējās attīstības palīdzības apjomam, kaut gan Komisija ir apņēmusies iesaistīties TAM sasniegšanā un risināt veselības aprūpes jomas krīzi Subsahāras Āfrikā;
- B. tā kā EK nav sistemātiski rīkojusies, lai nodrošinātu pietiekamas specializētas zināšanas Kopienas veselības aprūpes politikas atbilstīgai īstenošanai;
- C. tā kā vispārējā budžeta atbalstā pašreizējā formā ir paredzēta saikne ar veselības aprūpes nozari, taču budžeta īstenošanā šī saikne netika pietiekami izmantota un pietiekamā apjomā netika risinātas nabadzīgāko iedzīvotāju grupu vajadzības;
- D. tā kā Subsahāras Āfrikā Komisija maz izmantoja nozares budžeta atbalstu, kurš ir tieši vērst uz palīdzību veselības aprūpes nozarei;
- E. tā kā puse Subsahāras Āfrikas iedzīvotāju vēl arvien mīt nabadzībā un tā kā Āfrika ir vienīgais kontinents, kuram nav panākumu virzībā uz TAM sasniegšanu, bet jo īpaši virzībā uz triju ar veselības aprūpi saistīto TAM sasniegšanu, proti, bērnu un māšu mirstības jomā un cīņā ar HIV/AIDS, malāriju un tuberkulozi, turklāt tieši šie mērķi ir īpaši svarīgi nabadzības mazināšanā, taču to sasniegšana līdz 2015. gadam ir maz ticama;
- F. tā kā, par spīti ilgtspējas problēmām, kādas bijušas vērojamas ar veselības aprūpi saistītos projektos, ir pierādījies, ka šī palīdzības sniegšanas metode ir lietderīga Subsahāras Āfrikas veselības aprūpes nozares atbalstīšanai;
- G. tā kā ik gadu 3,5 miljoni bērnu vecumā līdz pieciem gadiem mirst no caurejas un pneimonijas,
1. uzskata, ka vājas veselības aizsardzības sistēmas, tostarp cilvēkresursu krīze ir nopietns šķērslis TAM sasniegšanai veselības aprūpes jomā, un pauž viedokli, ka veselības aprūpes sistēmas nostiprināšanai vajadzētu kļūt par svarīgu elementu nabadzības samazināšanā; uzskata, ka veselības aprūpes TAM sasniegšanai ir nepieciešams stabils ilgtermiņa finansējums veselības aprūpes pamatstrukturām;
 2. uzskata, ka nepieciešama kopīga apņemšanās, lai sasniegtu labākus rezultātus veselības aprūpes jomā un panāktu tos veselības attīstības mērķus, par kuriem panākta starptautiska vienošanās; šajā sakarā atzinīgi vērtē jaunattīstības valstu apņemšanos strādāt, lai sasniegtu noteikto mērķi un 15 % valsts budžeta atvēlētu ieguldījumiem veselības aizsardzībā, saskaņā ar saistībām, ko uzņēmušies Āfrikas vadītāji 2001. gada aprīļa augstākā līmeņa sanāksmē Abudžā, Nigērijā (Abudžas 15 % mērķis); pauž nožēlu, ka EK veselības aprūpei piešķirusi tikai 5,5 % palīdzības no devītā Eiropas Attīstības fonda (EAF) līdzekļiem;

⁽¹⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 232. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti P6_TA(2008)0406.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

3. mudina Komisiju aktīvāk atbalstīt veselības pakalpojumus Subsahāras Āfrikā un pārskatīt ES finansējuma piešķiršanu, lai lielākus līdzekļus atvēlētu veselības aprūpes sistēmas atbalstīšanai;
4. mudina Komisiju 10. EAF vidusposma pārskatīšanā palielināt līdzekļus, kas piešķirti veselības aprūpes nozarei, turklāt neraugoties uz to, vai ir izstrādāta visaptveroša stratēģija par atbalstu nozarēm, kurām ir plašāka ietekme uz veselības nodrošināšanu, piemēram, izglītībai, ūdensapgādei un kanalizācijai, lauku attīstībai un pārvaldībai;
5. uzsver, ka konsekvences dēļ arī uz visiem citiem Eiropas attīstības politikas izdevumiem (tostarp uz EAF) ir jāattiecinā tādās pašas saistības, kādas attiecībā uz attīstības sadarbības un ekonomiskās sadarbības instrumentu, proti, līdz 2009. gadam 20 % līdzekļu atvēlēt veselības aprūpei un pamatizglītībai; aicina Komisiju līdz 2009. gada 10. aprīlim informēt Parlamenta atbildīgās komitejas par to, cik lielu procentuālo daļu no tiem attīstības palīdzības līdzekļiem, kuri piešķirti Subsahāras Āfrikai katrā valstī atvēlēs pamatizglītībai, vidējai izglītībai un veselības aprūpes pamatpakalpojumiem;
6. aicina Padomi iekļaut EAF ES budžetā, jo Parlaments to jau vairākkārt lūdzis un tas ļautu gan īstenot saskaņotāku politiku, gan veikt Parlamenta uzraudzību pār attīstības izdevumiem;
7. aicina Komisiju nodrošināt pietiekamas specializētas zināšanas, lai aktīvi varētu piedalīties dialogā veselības aprūpes nozarē, cenšoties nodrošināt, ka veselības jomas speciālisti ir visās pārstāvniecībās, kurās veselības aprūpe ir svarīgākā joma, pēckonflikta valstīs ciešāk sadarbojoties ar Eiropas Kopienas Humanitārās palīdzības biroja padomniekiem veselības aprūpes jautājumos, veidojot ciešākas partnerattiecības ar PVO, lai izmantotu tās pieredzi, un noslēdzot oficiālus nolīgumus ar ES dalībvalstīm, lai liktu lietā arī to pieredzi; aicina Komisiju līdz 2009. gada 10. aprīlim informēt Parlamenta atbildīgās komitejas par to, cik daudz veselības un izglītības jomas ekspertu reģionā ir pieejami gan delegāciju, gan centrālo dienestu līmenī, kā arī sniegt precīzu grafiku/pārskatu 2009. un 2010. gadam par to, kā paredzēts palielināt šo skaitu un kur šo personālu izvietos, tādējādi Komisijas atbildes varēs ņemt vērā 2007. gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrā;
8. aicina Komisiju valstu līmenī sniegt tehnisko palīdzību Pasaules fondam HIV/AIDS, tuberkulozes un malārijas apkarošanai (*GFATM*) gan dotāciju pieprasījumu sagatavošanā, gan dotāciju līgumu izpildē un sniegt arī informāciju EK centrālajiem dienestiem, lai tie aktīvāk varētu darboties *GFATM* valdē;
9. mudina Komisiju palielināt personāla un līdzekļu daudzumu gan vadības, gan delegāciju līmenī, lai atbalstītu veselības stratēģiju valstīs un nodrošinātu *GFATM* līdzekļu izmantošanas efektivitāti; aicina lielāku uzmanību pievērst viegli novēršamām slimībām, piemēram slimībām ar caureju, jo no tām varētu viegli izvairīties, ja visi iedzīvotāji varētu lietot ziepes un tiktu īstenoti atbilstoši izpratnes veidošanas pasākumi par roku mazgāšanas nepieciešamību;
10. mudina Komisiju aktīvāk izmantot vispārējā budžeta atbalstu veselības aprūpes stiprināšanai, nosakot izpildes rādītājus attiecībā uz Abudžas sanāksmē panākto vienošanos par 15 % līdzekļu atvēlēšanu un pārraugot īstenošanas pakāpi (specifiskas nepilnības valsts finanšu pārvaldē un ar veselības aprūpes nozari saistītajās iepirkuma procedūrās), sniedzot tehnisko palīdzību politikas dialogam veselības nozarē un pienācīgu statistikas sistēmu izstrādei;
11. pauž pārliecību, ka ar TAM līgumiem var nodrošināt ilgtspējīgus ilgtermiņa ieguldījumus jaunattīstības valstu veselības aprūpes nozarē un palīdzēt tām sasniegt TAM, taču tikai tad, ja Komisija nodrošina, ka TAM līgumi galvenokārt attiecas uz veselības aprūpes un izglītības jomu; tomēr uzsver, ka TAM līgumi ir tikai daļa no risinājuma attiecībā uz palīdzības efektivitātes uzlabošanu un ātrāku veselības aprūpes jomas TAM sasniegšanu; mudina Komisiju arī izstrādāt alternatīvu pieeju, jo īpaši attiecībā uz tām valstīm, kuras vēl nav piemērotas TAM līgumu slēgšanai, kuras ir ļoti tālu no TAM sasniegšanas veselības aprūpes jomā un kurām ir vislielākā nepieciešamība saņemt lielāku attīstības palīdzību;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

12. aicina Komisiju izmantot tādas mērķus, ar kuriem var tieši noteikt politikas pasākumu rezultātus un ieviest mehānismus un pārraudzības līdzekļus, lai nodrošinātu, ka atbilstīgu daļu no vispārējā budžeta atbalsta izmanto pamatvajadzību apmierināšanai, jo īpaši veselības aprūpes jomā; uzsver, ka vienlaikus ar šo atbalstu ir jāsniedz palīdzība veikspējas palielināšanai; aicina Komisiju līdz 2009. gada beigām par veiktajiem pasākumiem informēt Parlamentu;
13. aicina palielināt veikspēju visās ministrijās, lai ar budžeta atbalstu nodrošinātu veselības aprūpes jomas lielāku efektivitāti, jo valstu līdzatbildība pārāk bieži ir vienīgi finanšu ministriju ziņā;
14. mudina Komisiju plašāk izmantot nozares budžeta atbalstu; aicina Komisiju pārskatīt vispārējo prasību, ka nozares budžeta atbalstu var izmantot tikai tad, ja veselības aprūpe ir svarīgākā joma un pārskatīt kārtību, kā pašlaik tiek sadalīti līdzekļi starp nozares budžeta atbalstu un vispārējā budžeta atbalstu;
15. aicina Komisiju atbalstīt parlamentu, pilsoniskās sabiedrības un vietējo varas iestāžu kontroli pār budžeta atbalstu, lai nodrošinātu stingru un precīzu saikni starp budžeta atbalstu un TAM sasniegšanu;
16. pauž nožēlu, ka tikai nedaudz partnervalstu (sešas) ir noteikušas, ka veselības aprūpe ir svarīgākā joma saskaņā ar 10. EAF; mudina Komisiju sistemātiski aicināt valstis palielināt veselības aizsardzības valsts budžetu, palielināt veselības aprūpes budžetu, šo rīcību iekļaujot rezultatīvajos rādītājos un šādu palielinājumu paredzot vispārējā budžeta atbalsta finansēšanas līgumos;
17. aicina Komisiju uzņemties daudz stingrāku lomu, lai sekmētu dialogu starp partnervalstu valdībām un pilsonisko sabiedrību, privāto sektoru un valstu parlamentiem;
18. aicina Komisiju izstrādāt un izplatīt precīzas vadlīnijas par to, kad kurš instruments būtu lietojams un kā tos vislabāk kombinēt, lai panāktu maksimālu sinerģiju; aicina Komisiju ņemt vērā valstu dažādo stāvokli un nodrošināt saskaņotību starp dažādiem finanšu instrumentiem, lai nodrošinātu panākumus attiecībā uz TAM sasniegšanu veselības aprūpes jomā;
19. prasa, lai Komisija un dalībvalstis piemēro ES Rīcības kodeksu par darba dalīšanu attīstības politikas jomā, lai nodrošinātu veselības aprūpes jomas izdevumu un programmu labāku saskaņošanu un pievērstu pastiprinātu uzmanību tām valstīm, kuras ilgstoši nesaņem palīdzību, tostarp valstīm, kurās ir ārkārtas situācija un nestabils stāvoklis;
20. aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar Revīzijas palātu noskaidrot, kā varētu novērst Revīzijas palātas ziņojumā minētos trūkumus un par šo pārrunu rezultātiem līdz 2009. gada beigām informēt Parlamenta atbildīgās komitejas;
21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Revīzijas palātai, kā arī visu attiecīgo Āfrikas valstu valdībām un parlamentiem.
-

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

Vienotas euro maksājumu telpas (SEPA) izveide

P6_TA(2009)0139

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par vienotas euro maksājumu telpas (SEPA) izveidi

(2010/C 87 E/33)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas un Eiropas Centrālās bankas 2006. gada 4. maija kopīgo paziņojumu par vienoto euro maksājumu telpu,
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2007. gada augusta īpašo dokumentu Nr. 71 par vienotās euro maksājumu telpas ietekmi uz ekonomiku,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīvu 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽¹⁾ (Maksājumu pakalpojumu direktīvu),
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. oktobra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pārrobežu maksājumiem Kopienā (COM(2008)0640),
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2008. gada novembra sesto progresa ziņojumu par vienoto euro maksājumu telpu (SEPA),
 - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā vienotā euro maksājumu telpa (SEPA) ir paredzēta kā integrēts tirgus maksājumu pakalpojumiem, kurš pakļauts efektīvai konkurencei un kurā nenoskīr pārrobežu maksājumus euro no nacionālajiem maksājumiem euro;
- B. tā kā SEPA ir ne tikai Eiropas Maksājumu padomes pašregulācijas iniciatīva, bet arī vērā ņemama valsts politikas iniciatīva, kura stiprina Ekonomikas un monetāro savienību un Lisabonas programmu; tā kā SEPA pamatā ir Maksājumu pakalpojumu direktīva, ar ko izveido nepieciešamo saskaņoto tiesisko regulējumu; tā kā tādēļ Parlaments ir īpaši ieinteresēts SEPA darbības panākumos;
- C. tā kā pāreja uz SEPA (SEPA migrācija) oficiāli sākās 2008. gada 28. janvārī, kad darbību uzsāka SEPA maksājumu instruments kredītu pārvedumiem, savukārt SEPA karšu sistēma darbojas kopš 2008. gada 1. janvāra, un SEPA tiešā debeta shēmai jāsāk darboties 2009. gada 1. novembrī;
- D. tā kā nav noteikts juridiski saistošs termiņš pārejai uz SEPA instrumentiem, un tā kā visas iesaistītās puses šobrīd piekrit, ka šāda termiņa noteikšana ir absolūti nepieciešama SEPA veiksmīgai darbībai;
- E. tā kā pāreja uz SEPA ir gausa — līdz 2008. gada 1. oktobrim tikai 1,7 % no visiem darījumiem tika veikti SEPA kredītu pārvedumu formātā;
- F. tā kā ir svarīgi, lai visas iesaistītās puses — likumdevēji, banku nozare un maksājumu pakalpojumu lietotāji (jo īpaši valsts sektors, kas ir maksājumu produktu masveida lietotājs) — sniegtu ieguldījumu SEPA izveidē;

⁽¹⁾ OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- G. tā kā *SEPA* instrumentu izmantošana tikai pārrobežu maksājumu darījumiem nevarēs nodrošināt *SEPA* projekta panākumus, jo turpināsies fragmentācija un nebūs iespējams nodrošināt ieguvumu, kas paredzēts banku nozarei un tās klientiem;
- H. tā kā 2008. gada 4. septembrī Komisija un Eiropas Centrālā banka norādīja Eiropas Maksājumu padomei, ka tās ir gatavas atbalstīt ideju par daudzpusējas savstarpējas apmaiņas maksu (*MIF*) *SEPA* ietvaros īstenotiem pārrobežu tiešajiem debeta maksājumiem, ja vien šāda maksa būs objektīvi pamatota un to piemēros ierobežotu laiku;
- I. tā kā Komisija ir norādījusi uz *MIF* problēmām un nozarei ir grūti atrast piemērotu risinājumu;
- J. tā kā, ņemot vērā ES karšu maksājumu risinājumu, kura pamatā ir *SEPA* karšu sistēma, ir jāatrisina arī jautājums par *MIF* piemērošanu;
- K. tā kā ir jānodrošina pašreizējo tiešā debeta pilnvaru nepārtraukts likumīgums, jo pienākums parakstīt jaunas pilnvaras, pārejot no valstu tiešā debeta shēmām uz *SEPA* tiešā debeta shēmu, būtu apgrūtināošs,
1. uzsver to, ka Parlaments atbalsta tādas *SEPA* izveidi, kura ir pakļauta efektīvai konkurencei un kurā nenosīkir pārrobežu maksājumus euro no nacionālajiem maksājumiem euro;
 2. aicina Komisiju noteikt skaidru, piemērotu un saistošu termiņu pārejai uz *SEPA* instrumentiem, kam vajadzētu būt ne vēlāk kā 2012. gada 31. decembrī — datums, pēc kura visi maksājumi euro jāveic, izmantojot *SEPA* standartus;
 3. aicina Komisiju nodrošināt juridisku skaidrību attiecībā uz *MIF* piemērošanu pārrobežu tiešā debeta maksājumiem un jo īpaši noteikt pārejas periodu, pēc kura *MIF* var izmantot tikai tad, ja tiek ievērotas Komisijas pamatnostādnes, kuras jāpieņem pēc iespējas ātrāk, un to pamatā jābūt pārredzamības un salīdzināmības principiem, kā arī novērotajām izmaksām un maksām saistībā ar pakalpojumiem, kurus snieguši maksājumu pakalpojumu sniedzēji;
 4. aicina Komisiju precizēt jautājumu par *MIF* izmantošanu karšu maksājumiem;
 5. aicina pastiprināti censties dalībvalstīs rast piemērotus risinājumus, lai nodrošinātu pašreizējo tiešā debeta pilnvaru nepārtrauktu likumīgumu *SEPA* tiešā debeta shēmā;
 6. aicina dalībvalstis mudināt to valsts administrācijas iestādes pēc iespējas ātrāk sākt izmantot *SEPA* instrumentus un piešķirt šīm iestādēm stimulējošu lomu pārejas procesā;
 7. aicina Komisija nodrošināt, ka pārejas uz *SEPA* instrumentiem rezultātā neizveidojas dārgāka maksājumu sistēma ES pilsoņiem;
 8. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

Eiropas Savienības un Brazīlijas stratēģiskā partnerība

P6_TA(2009)0140

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta ieteikums Padomei par Eiropas Savienības un Brazīlijas stratēģisko partnerību (2008/2288(INI))

(2010/C 87 E/34)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ieteikuma priekšlikumu par Eiropas Savienības un Brazīlijas stratēģisko partnerību (B6-0449/2008), ko Padomei iesniegusi *Véronique De Keyser* PSE grupas vārdā,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu,
- ņemot vērā Eiropas Kopienas un Brazīlijas Federatīvās Republikas sadarbības pamat nolīgumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Starpreģionālās sadarbības pamat nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Dienvidu kopējo tirgu un tā dalībvalstīm, no otras puses ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2001. gada 15. novembra rezolūciju par starptautiskām partnerattiecībām un kopīgu stratēģiju attiecībās starp Eiropas Savienības un Latīņamerikas valstīm ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 27. aprīļa rezolūciju par ciešākām partnerattiecībām starp Eiropas Savienību un Latīņameriku ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Gatavošanās ES un Brazīlijas partnerības izveidei" (COM(2007)0281),
- ņemot vērā ES un Brazīlijas pirmās augstākā līmeņa sanāksmes kopīgo paziņojumu Lisabonā 2007. gada 4. jūlijā,
- ņemot vērā 2008. gada 24. aprīļa rezolūciju par Latīņamerikas, Karību jūras reģiona valstu un Eiropas Savienības augstākā līmeņa V sanāksmi Limā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Limas deklarāciju, ko pieņēma Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu un Eiropas Savienības augstākā līmeņa piektajā sanāksmē Limā, Peru 2008. gada 16. maijā,
- ņemot vērā kopīgo paziņojumu, ko pieņēma ES un Brazīlijas otrajā augstākā līmeņa sanāksmē Riodežaneiro 2008. gada 22. decembrī,
- ņemot vērā Reglamenta 114. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A6-0062/2009),

⁽¹⁾ OV L 262, 1.11.1995., 54. lpp.

⁽²⁾ OV L 69, 19.3.1996., 4. lpp.

⁽³⁾ OV C 140 E, 13.6.2002., 569. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 296 E, 6.12.2006., 123. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0177.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- A. tā kā Brazīlija ir aizvien nozīmīgāka reģionālā un globālā dalībiece un ir kļuvusi par ļoti svarīgu ES sarunu partneri;
- B. tā kā Brazīlija un Eiropas Savienība ir partneres ar kopīgu pasaules redzējumu un tās var veicināt pārmaiņas un risinājumus visā pasaulē;
- C. tā kā ES un Brazīlijas pirmajā augstākā līmeņa sanāksmē tika uzsākta ES un Brazīlijas stratēģiskā partnerība, pamatojoties uz pušu ciešajām vēsturiskajām, kultūras un ekonomiskajām saiknēm, un otrajā ES un Brazīlijas augstākā līmeņa sanāksmē tika pieņemts kopīgs rīcības plāns, kas būs pamatā stratēģiskās partnerības darbībām nākamajos trīs gados;
- D. tā kā partnerēm ir kopīgas pamatvērtības un principi, piemēram, demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšana, kā arī tirgus ekonomika un sociālā kohēzija, kas ir galvenie priekšnosacījumi, lai izveidotu stratēģisko partnerību;
- E. tā kā darba kārtības prioritātes abos reģionos ir mainījušās, cita starpā politiskās un ekonomiskās integrācijas procesu, ekonomiskās globalizācijas pieauguma dēļ, kā arī palielinoties tādu jautājumu nozīmei kā demokrātija, cilvēktiesības un vide;
- F. tā kā Brazīlija ir Dienvidamerikas integrācijas priekšgalā, izveidojot Dienvidamerikas valstu savienību (UNASUR);
- G. tā kā stratēģiskā partnerība nozīmīgi veicinās Eiropas un Latīņamerikas globālās starpreģionālās partnerības telpas izveidi līdz 2012. gadam, kuru ierosināja Parlaments tā iepriekš minētajā 2006. gada 27. aprīļa rezolūcijā;
- H. tā kā Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārās asamblejas (*EuroLat*) izveide bija izšķirošs solis ceļā uz demokrātiskās leģitimitātes un politiskās dimensijas nostiprināšanu ES un Latīņamerikas attiecībās un tā kā nākotnē paredzētā *Mercosur* parlamenta pievienošanās tai veicinās *EuroLat*, kā pastāvīga divu reģionu politiskā dialoga foruma lomu,
1. iesniedz Padomei šādus ieteikumus:
- a) stratēģiskajai partnerībai jābūt daļai no divpusējās reģionālās pieejas un vispārējās nostājas par attiecībām starp Eiropas Savienību un Latīņameriku un Karību jūras reģiona valstīm, kas ir šo abu reģionu stratēģiskās asociācijas pamatā, par ko lēma Eiropas Savienības un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmēs;
- b) īpašajiem mehānismiem, kas izstrādāti saskaņā ar stratēģisko partnerību notiekošā politiskā dialoga vajadzībām, jāveicina attiecības ar dažādiem reģionālās integrācijas procesiem, kā arī starp tiem, lai sargātu šīs stratēģiskās partnerības vērtības un intereses, kā arī jāstiprina daudzpusīgums starptautiskajās attiecībās;
- c) stratēģiskajai partnerībai jāveicina ES un *Mercosur* asociācijas nolīguma noslēgšana, kas ir ES stratēģisks mērķis ekonomisko un tirdzniecības attiecību padziļināšanai, kā arī politiskā dialoga un sadarbības paplašināšanai starp abiem reģioniem;
- d) šai stratēģiskajai partnerībai jārada patiesa pievienotā vērtība gan attiecībā uz pašreizējo Sadarbības pamatnolīgumu ar Brazīliju, gan attiecībā uz pašreizējo Sadarbības pamatnolīgumu ar *Mercosur*, gan turpmāko asociācijas nolīgumu ar *Mercosur*;
- e) stratēģiskās partnerības politiskās programmas pamatā jābūt kopīgu stratēģiju veicināšanai, lai risinātu pasaules līmeņa problēmas, tostarp *inter alia* attiecībā uz mieru un drošību, demokrātiju un cilvēktiesībām, klimata pārmaiņām, finanšu krīzi, bioloģisko daudzveidību, energoapgādes drošību, ilgtspējīgu attīstību un cīņu pret nabadzību un atstumtību;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- f) labākais veids, kā risināt pasaules mēroga problēmas, ir efektīva daudzpusība atbilstīgi ANO sistēmai; partnerēm jācenšas tuvināt savas nostājas, ciešāk sadarbojoties un sistemātiski apspriežoties pirms ANO un citu starptautisku organizāciju (piemēram, PTO) sanāksmēm un forumiem (piemēram, G20);
- g) stratēģiskajā partnerībā jāuzsver, cik nozīmīgi ir īstenot notiekošo reformu procesu, ko pieņēma ANO augstākā līmeņa sanāksmē 2005. gadā, tostarp šīs organizācijas galveno struktūru reformu procesu;
- h) partnerēm jācenšas veicināt ANO iespējas konfliktu novēršanā un krīžu pārvarēšanā reģionālās organizācijās un starpvalstu līmenī, kā arī jācenšas koordinēt centienus ANO miera uzturēšanas un stabilizācijas operācijās;
- i) stratēģiskajai partnerībai jābūt līdzeklim demokrātijas un cilvēktiesību, tiesiskuma un labas pārvaldes veicināšanā pasaules līmenī; partnerēm vairāk jāsadarbojas ANO Cilvēktiesību padomē un ANO Ģenerālās asamblejas Trešajā komitejā, lai veicinātu cilvēktiesības visā pasaulē;
- j) partnerēm jāturpina strādāt, lai stiprinātu daudzpusēju tirdzniecības sistēmu PTO līmenī; pašreizējās finanšu krīzes apstākļos, ņemot vērā finanšu un tirdzniecības ciešo saikni, ir jāizvairās no protekcionisma; partnerēm jāsadarbojas, lai sniegtu savu ieguldījumu Dohas attīstības programmas sarunu veiksmīgā noslēgšanā;
- k) stratēģiskā partnerība jāizmanto, lai veicinātu partneru sadarbību citos starptautiskos forumos, piemēram, Pasaules Bankā, Starptautiskajā Valūtas fondā un G20, lai rastu risinājumus pašreizējai pasaules finanšu krīzei, kura skaidri parādīja, cik steidzami nepieciešama starptautiskās finanšu struktūras reforma;
- l) jāatbalsta Komisijas 2008. gada 18. septembra paziņojumā "Daudzvalodība — Eiropas priekšrocība un kopīga apņemšanās" (COM(2008)0566) uzsvērtais viedoklis par "daudzvalodības ārējās dimensijas" stratēģisko nozīmi Eiropas Savienībai mūsdienu globalizētajā pasaulē; jāapstiprina, ka "dažas ES valodas lieto arī daudzās valstīs, kas nav ES dalībvalstis un atrodas dažādos kontinentos," un ka tās "veido būtisku saikni starp cilvēkiem un tautām" un ir "vērtīgs saziņas līdzeklis uzņēmējdarbībā" tādos jaunizveidotajos tirgos kā Brazīlija, un ka šīs valodas ir arī vērtīgs ieguvums sadarbībai un attīstībai;
- m) partnerēm jāstrādā kopīgi, lai risinātu visaktuālākās globālās problēmas miera un drošības jomā, tostarp *inter alia*, jautājumos par atbrūnošanos, ieroču neizplatīšanu un kontroli, īpaši attiecībā uz kodolieročiem, ķīmiskajiem un bioloģiskajiem ieročiem un to nogādes līdzekļiem, korupciju, starptautisko organizēto noziedzību un īpaši narkotiku tirdzniecību, naudas atmazgāšanu, kājnietu un vieglo ieroču un munīcijas tirdzniecību, cilvēku tirdzniecību un terorismu; partnerēm pilnībā jāpilda saistības, kas paredzētas Eiropas Savienības un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu koordinācijas un sadarbības mehānismā narkotiku apkarošanas jomā;
- n) Eiropas Savienības un Brazīlijas Federatīvās Republikas stratēģiskajai partnerībai ir jābalstās uz galīgo lēmumu savstarpēju atzīšanu;
- o) partnerēm cieši jāsadarbojas, lai popularizētu un īstenotu Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM) cīņā pret nabadzību un ekonomisko, kā arī sociālo nelīdztiesību pasaules līmenī; partnerēm jāstiprina sadarbība attīstības palīdzības jomā, tostarp trīspusējā sadarbība, un tām arī jāstrādā kopīgi, apkarojot starptautisko terorismu, narkotiku tirdzniecību un noziedzību;
- p) atzinīgi jāvērtē Brazīlijas pūles sasniegt TAM un jāapsveic to saistībā ar pozitīvajiem sasniegumiem vairākās jomās, piemēram, nabadzības mazināšanā, bērnu nepietiekama uztura problēmas risināšanā un pamatizglītības veicināšanā; jāuzsver, ka Brazīlijai jāpieliek ievērojami pūliņi, lai līdz 2015. gadam sasniegtu TAM, piemēram, lai nodrošinātu pietiekamu pamatizglītību visām meitenēm un zēniem un turpinātu samazināt to bērnu mirstību, kas jaunāki par pieciem gadiem; jānorāda, ka dzimumu līdztiesības veicināšana ir daļa no cilvēka pamattiesībām un ir līdzeklis TAM sasniegšanai, kas jāiekļauj ES un Brazīlijas stratēģiskajā partnerībā;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- q) jāatzīmē, ka, neskatoties uz ekonomisko attīstību un bagātības uzkrājumiem, Brazīlijā joprojām ir daudz nabadzīgu cilvēku; jāuzsver vajadzība atbalstīt Brazīlijas valdības centienus nabadzības samazināšanā nabadzīgākajos reģionos un sabiedrības slāņos, ņemot vērā, ka 65 % no nabadzīgākajiem Brazīlijas iedzīvotājiem ir melnādainie vai jauktas etniskās izcelsmes, turpretim 86 % no privilēģētākās sociālās šķiras ir baltie cilvēki;
- r) stratēģiskajai partnerībai jābūt gan debašu forumam, gan partneru paraugprakses apmaiņai sociālās un reģionālās kohēzijas jomā; šajā sakarā jāzsaka atzinība par Brazīlijas “*Bolsa Familia*” programmas ļoti pozitīvo ietekmi nabadzības samazināšanā un tautas attīstības rādītāju uzlabošanā;
- s) jāuzsāk plašs dialogs par migrācijas jautājumiem, kurā prioritāte jāpiešķir jautājumiem par legālo un nelegālo migrāciju, vienlaicīgi apspriežot arī jautājumus par migrantu cilvēktiesībām un ieguldījuma veicināšanu;
- t) partnerēm kopīgi jāstrādā, veicinot sarunas starptautiskos forumos par to, lai 2009. gadā noslēgtu globālu un visaptverošu nolīgumu klimata pārmaiņu jomā par laiku pēc 2012. gada, kura pamatā būtu kopīgi, tomēr diferencēti pienākumi;
- u) partnerēm arī cieši jāsadarbojas, lai īstenotu Konvenciju par bioloģisko daudzveidību un sasniegtu bioloģiskās daudzveidības 2010. gada mērķi;
- v) partnerēm jāveicina starptautiskā sadarbība visu veidu mežu, tostarp Amazones lietus mežu, saglabāšanas un ilgtspējīgas apsaimniekošanas jomā; tām jāsekmē paraugprakses apmaiņa mežu ilgtspējīgas apsaimniekošanas un mežu tiesībaizsardzības jomā;
- w) partnerēm jāattīsta enerģētikas tehnoloģijas ar zemu oglekļa emisiju un jānodrošina atjaunojamo enerģiju ilgtspējīga ražošana un izmantošana, tostarp tādas ilgtspējīgas biodeģvielas izmantošana, kas neietekmē pārtikas kultūru ražošanu un bioloģisko daudzveidību; tām jāpalielina atjaunojamo enerģiju procentuālā daļa to izmantoto enerģijas veidu kopumā un jāveicina energoefektivitāte un enerģijas pieejamība, kā arī jāsasniedz lielāka energoapgādes drošība;
- x) jāpastiprina sadarbība kodolpētniecībā, lai Brazīlija varētu piedalīties *ITER* (Starptautiskajā kodoltermiskā eksperimentālā reaktora) projektā kodoltermiskās enerģijas ražošanai;
- y) ņemot vērā to, ka piekļuve zālēm un veselības aprūpei ir visaptverošs mērķis, jāatbalsta Brazīlijas centieni cīņā pret AIDS izmantot zemu izmaksu zāles un ES jāturpina pētījumi par obligāto licencēšanu zālēm, kuras paredzētas tādu novārtā pamestu pandēmisku slimību ārstēšanai, kas apdraud nabadzīgus cilvēkus;
- z) naudas summa, kas pieejama Brazīlijai atbilstīgi Attīstības sadarbības instrumentam ⁽¹⁾ (ASI), jāizmanto pasākumiem, ar kuriem atbalsta Brazīlijas cīņu pret nabadzību un centienus sasniegt TAM, kā arī citām darbībām, ko var uzskatīt par īstu attīstības palīdzību, piemēram, vides jomā;
- aa) jāizvērs jau notiekošie dialogi, kā arī jāuzsāk jauni attiecībā uz vidi un ilgtspējīgu attīstību, enerģētiku, transportu, pārtikas nodrošinājumu, zinātni un tehnoloģiju, informācijas sabiedrību, nodarbinātību un sociālajiem jautājumiem, finansēm un makroekonomiku, reģionālo attīstību, kultūras un izglītības jomām;
- ab) stratēģiskajai partnerībai jāveicina kontakti starp pilsoniskās sabiedrības organizācijām, uzņēmumiem un darba tirgus partneru forumiem, kā arī jāveicina apmaiņa izglītības un kultūras jomā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr.1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā (OJ L 378, 27.12.2006., 41. lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- ac) darbības, ar kurām atbalsta ES un Brazīlijas politisko partnerību, abpusējo informētību un sapratni, kā arī apmaiņas programmas ir jāfinansē nevis ar ASI, bet gan ar citu instrumentu;
 - ad) stratēģiskajai partnerībai jānodrošina regulāra dialoga izveidošana starp Brazīlijas Nacionālā kongresa un Eiropas Parlamenta deputātiem;
 - ae) jāiekļauj noteikums par to, ka Eiropas Savienības iestādēm un Brazīlijas valdībai jāsniedz Eiropas Parlamentam un *EuroLat* regulāra un detalizēta informācija par stratēģiskajā partnerībā notiekošo;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei, informācijai Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Brazīlijas Federatīvās Republikas prezidentam un Nacionālajam kongresam.

ES un Meksikas stratēģiskā partnerība

P6_TA(2009)0141

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta ieteikums Padomei par Eiropas Parlamenta ieteikuma priekšlikumu Padomei par ES un Meksikas stratēģisko partnerību (2008/2289(INI))

(2010/C 87 E/35)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ieteikuma priekšlikumu Padomei, ko PPE-DE grupas vārdā iesniedza *José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra*, par ES un Meksikas stratēģisko partnerību (B6-0437/2008),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 15. jūlija paziņojumu "Virzība uz ES un Meksikas stratēģisku partnerību" (COM(2008)0447),
- ņemot vērā 2007. gada 11. oktobra rezolūciju par sieviešu slepkavībām Meksikā un Centrālamerikā un Eiropas Savienības lomu to apkarošanā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Ekonomikas partnerattiecību, politikas koordinācijas un 1997. gada 8. decembrī parakstīto sadarbības nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Meksikas Savienotajām Valstīm, no otras puses ("Vispārējais nolīgums") ⁽²⁾,
- ņemot vērā deklarācijas, kas pieņemtas Latīņamerikas un Karību jūras reģiona un Eiropas Savienības (ES un LAK) valstu un valdību vadītāju piecās augstākā līmeņa sanāksmēs, kuras secīgi notika Riodežaneiro (1999. gada 28. un 29. jūnijā), Madridē (2002. gada 17. un 18. maijā), Gvadalaharā (2004. gada 28. un 29. maijā), Vinē (2006. gada 12. un 13. maijā) un Limā (2008. gada 16. un 17. maijā),
- ņemot vērā kopīgo paziņojumu, ko 2008. gada 17. maijā pieņēma ceturtajā Meksikas un Eiropas Savienības augstākā līmeņa sanāksmē Limā, Peru,

⁽¹⁾ OV C 227 E, 4.9.2008., 140. lpp.

⁽²⁾ OV L 276, 28.10.2000., 45. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- ņemot vērā kopīgo paziņojumu, ko pieņēma astotajā ES un Meksikas apvienotās parlamentārās komitejas sanāksmē 2008. gada 13.–14. oktobrī Mehiko,
 - ņemot vērā kopīgo deklarāciju, ko pieņēma ES un Meksikas apvienotās parlamentārās komitejas septītajā sanāksmē Mehiko 2008. gada 28.–29. oktobrī,
 - ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada 13. oktobra sanāksmes secinājumus,
 - ņemot vērā Eiropas un Latīņamerikas parlamentārās asamblejas (EUROLAT) 2008. gada 1. maija ziņojumu piektajai ES un LAK augstākā līmeņa sanāksmei,
 - ņemot vērā 2008. gada 24. aprīļa rezolūciju par Latīņamerikas, Karību jūras reģiona valstu un Eiropas Savienības augstākā līmeņa V sanāksmi Limā⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Sansalvadoras deklarāciju, ko pieņēma astoņpadsmitajā Iberoamerikas valstu un valdību vadītāju augstākā līmeņa sanāksmē 2008. gada 29.–31. oktobrī,
 - ņemot vērā 2006. gada 14. februāra rezolūciju par Cilvēktiesību un demokrātijas klauzulu Eiropas Savienības nolīgumos⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 114. panta 3. punktu un 83. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu (A6-0028/2009),
- A. tā kā Meksikai un ES ir kopīgas pamatvērtības, kopīgi principi un kopīgas vēsturiskas un kultūras saiknes;
- B. tā kā demokrātijas principu un cilvēktiesību ievērošana, kā noteikts demokrātijas klauzulā, ir gan stratēģiskās partnerības, gan Vispārējā nolīguma pamatelements, kurš jāpiemēro abām pusēm;
- C. tā kā Meksika aizvien palielina politisko ietekmi starptautiskā mērogā, kā tas apstiprinājies, pasaules līmenī neseno to izvirzot par ANO Drošības padomes nepastāvīgo locekli (2009.–2010. gadā), kā arī reģionālā līmenī tai uzticot Rio grupas *pro tempore* sekretariāta prezidentūras pienākumus (2008.–2010. gadā);
- D. tā kā ir svarīgi, lai ES atzītu Meksikas ieguldījumu daudzpusējā sistēmā, ievērojot, ka daudzpusīgums ir viens no pamatprincipiem, ko abas puses — Meksika un ES — ir apņēmušas veicināt starptautiskā līmenī;
- E. tā kā Meksika ir sākusi īstenot stratēģisko nozaru strukturālu reformu plānu un ir valsts ar desmito lielāko ekonomiku pasaulē, kā arī tā ir G-20 un G-5 (Brazīlija, Ķīna, Indija, Dienvidāfrika un Meksika) locekle un turklāt vienīgā ESAO dalībiece no Latīņamerikas valstīm;
- F. tā kā Meksikas iedzīvotāju skaits ir vairāk par 100 miljoniem un ar jauniešu ievērojamu pārsvaru, ņemot vērā, ka 45 % meksikāņu ir jaunāki par 20 gadiem, un tā kā tai ir svarīgs ģeogrāfiskais un stratēģiskais stāvoklis, veidojot tiltu starp Ziemeļameriku un Dienvidameriku un starp Karību jūras un Klusā okeāna reģiona valstīm;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0177.

⁽²⁾ OV C 290 E, 29.11.2006., 107. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- G. tā kā Vispārējam nolīgumam ir trīs pilāri: politiskais dialogs; brīvas tirdzniecības telpas pakāpeniska izveide; un sadarbība; tā kā turklāt kopš nolīguma stāšanās spēkā 2000. gadā attiecībās starp abām pusēm raksturīga padziļināšanās un nostiprināšanās gan politiskā ziņā, gan tirdzniecības un sadarbības jomā;
- H. tā kā augstākā līmeņa sanāksmē Limā ES un Meksika uzsvēra tirdzniecības un investīciju plūsmu labvēlīgo attīstību saistībā ar asociācijas nolīgumu;
- I. tā kā gan divpusēji, gan saskaņā ar Vispārējo nolīgumu ES un Meksika ir pastiprinājušas sadarbību visos līmeņos un attiecībā uz visām institūcijām, jo īpaši parlamentārā jomā un saistībā ar ES un Meksikas apvienotās parlamentārās komitejas un Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārās asamblejas darbību;
- J. tā kā stratēģiskās partnerības priekšlikums tiek ierosināts globālas finanšu un ekonomikas krīzes laikā un tā kā ir risks, ka krīze varētu ietekmēt divpusējo attiecību ekonomisko un sociālo līdzsvaru;
- K. tā kā ES un Meksikas attiecību padziļināšanās var veicināt vienprātību starp ES un Latīņamerikas partneriem par reģionāliem un globāliem jautājumiem, vienoti sekmējot kopīgās intereses un vērtības starptautiskos un reģionālos forumos;
- L. tā kā stratēģiskā partnerība ir jāizprot kā būtisks kvalitatīvs lēciens ES un Meksikas attiecībās divos atšķirīgos līmeņos: daudzpusēji, savstarpēji saskaņojot nostāju par visai pasaulei nozīmīgiem jautājumiem; un divpusēji, attīstot abu pušu attiecības un izstrādājot īpašas iniciatīvas;
- M. tā kā politiskās un ekonomiskās integrācijas procesi, arvien straujāka virzība ekonomikas globalizācijas virzienā un nozīmīgā loma, kāda ir debatēm par demokrātiju, cilvēktiesībām un apkārtējo vidi, citstarp ir mainījuši prioritātes abu reģionu darba programmās;
- N. tā kā Meksikas stratēģiskais stāvoklis un tās tirdzniecības nolīgumu kopums nozīmē, ka šī valsts ir stratēģiski ļoti nozīmīga Eiropas eksportam, turklāt ES ir tās otrais lielākais ārvalstu investīciju avots;
- O. tā kā Meksikas un ES brīvās tirdzniecības zonai ir būtiska nozīme ES divpusējās attiecībās, jo tās darbības joma ir ļoti plaša (preces, pakalpojumi, iepirkumi, konkurence, intelektuālā īpašuma tiesības, investīcijas un saistītie maksājumi);
- P. tā kā emigrācija no Meksikas uz ES citstarp ir viena no Meksikas svarīgākajām un sensitīvākajām problēmām, ņemot vērā Meksikas emigrantu lielo skaitu Eiropas Savienībā un to, ka daudzi no viņiem ir augsti kvalificēti,
1. izsaka Padomei šādus ieteikumus:
 - a) pauž cerību, ka stratēģiskā partnerība iezīmēs kvalitatīvu lēcieni ES un Meksikas attiecībās gan daudzpusēji, saskaņojot nostāju par visai pasaulei nozīmīgiem jautājumiem, gan attīstot divpusējās attiecības;
 - b) atbalsta ES un Meksikas augstākā līmeņa gadskārtējo sanāksmju tiesiski noformētu statusu saistībā ar stratēģisko partnerību, kā tas jau bijis līdzīgos gadījumos ar ASV, Krieviju, Ķīnu un Brazīliju;
 - c) nešaubās, ka ar stratēģisko partnerību tiks dots jauns stimuls attiecībā uz ES un Meksikas Vispārējā nolīguma dažādajām jomām — politisko (tostarp cilvēktiesību jomu), drošības, narkotiku tirdzniecības izskausanas, vides, sadarbības (tehniskās un kultūras) un sociāli ekonomisko jomu;
 - d) izsaka vēlmi, lai nodaļas par tirdzniecību pamatā būtu vienlīdzīgas attieksmes, solidaritātes un dialoga princips un cieņa pret Meksikas un ES īpatnībām;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- e) atkārtoti izsaka atbalstu Meksikas valdībai un prezidentam *Felipe Calderón* par viņu veikto īpaši svarīgo darbu, atveseļojot konkrētas valsts iestādes; uzskata, ka šī kampaņa ir būtiska, lai izbeigtu korupciju un nodrošinātu, ka sabiedrība tiek aizsargāta;
- f) uzskata, ka tas attiecas arī uz darbības jomu cīņā pret sieviešu slepkavībām abos reģionos un ka šajā nolūkā jāveicina dialogs, sadarbība un paraugprakses apmaiņa;
- g) cer, ka ar stratēģisko partnerību būs iespējama nostājas stingrāka saskaņošana attiecībā uz krīzes situācijām un visai pasaulei nozīmīgiem jautājumiem, pamatojoties uz savstarpējām interesēm un aktuālām problēmām;
- h) vēlas redzēt skaidras pamatnostādnes par to, kā vislabāk sadarboties, lai atbilstoši Limas deklarācijai veicinātu iedarbīgu daudzpusīgumu un palielinātu ANO spēju uzturēt un stiprināt mieru un nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu, vienlaikus atbilstīgi starptautiskajām tiesībām risinot arī tādus ar vispārējiem draudiem mieram un drošībai saistītus jautājumus kā narkotiku un ieroču izplatīšana, organizētā noziedzība, terorisms un cilvēku tirdzniecība;
- i) mudina, lai stratēģisko partnerību uzskatītu par iespēju apspriest, kā padarīt cilvēktiesību un demokrātijas klauzulu efektīvāku un novērtēt tās ievērošanu, tostarp attīstot klauzulas pozitīvos aspektus un visos nolīgumos un abām pusēm atgādinot par cilvēktiesību un demokrātijas pamatvērtībām;
- j) saistībā ar to pauž atzinību Meksikas valdībai par tās ieguldījumu ANO darbā un cīņā ar narkotiku tirdzniecību, starptautisko terorismu un organizēto noziedzību, īpaši ņemot vērā pieaugošo narkotiku tirdzniecības un lietošanas upuru skaitu;
- k) nešaubās, ka īpašie politiskā dialoga mehānismi, kas izstrādāti saskaņā ar ES un Meksikas stratēģisko partnerību, reāli veicinās attiecības dažādos reģionālās integrācijas procesos, lai sargātu šīs stratēģiskās partnerības vērtības un intereses, kā arī stiprinātu daudzpusīgumu starptautisko attiecību jomā;
- l) ierosina, lai ES un Meksikas pilsoniskās sabiedrības forumam tiktu piešķirta lielāka nozīme un lai tā ieteikumi pēc iespējas tiktu ņemti vērā;
- m) uzsver stratēģiskās partnerības nozīmi, jo tā atbilstīgi Sansalvadoras deklarācijai ir instruments, kam jāpalīdz stiprināt pušu sadarbību starptautiskos forumos, piemēram, saistībā ar Pasaules Banku, SVF, ESAO, G-20 un G8+G5, lai meklētu risinājumus globālajai finanšu krīzei un uzsāktu kopīgus pasākumus, kuru mērķis ir atjaunot uzticības finanšu iestādēm;
- n) uzsver, ka jo īpaši saistībā ar pasaules finanšu krīzi ir jāveicina MVU attīstība, ņemot vērā to būtisko nozīmi ekonomikas un sociālās jomas stiprināšanā un noderīgu darbavietu radīšanā;
- o) uzsver nozīmi, kāda ir visiem starp ES un Meksiku noslēgtajiem divpusējiem nolīgumiem, jo īpaši Vispārējam nolīgumam, kas ietver brīvās tirdzniecības zonu, un stratēģiskajai partnerībai;
- p) uzsver pozitīvo ietekmi, ko abām pusēm nodrošinājusi Vispārējā nolīguma īstenošana, palielinot divpusējās tirdzniecības apjomu par vairāk nekā 100 %;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- q) uzsver, ka ES un Meksikas stratēģiskā partnerība dos jaunu ierosmi divpusējām attiecībām un palīdzēs paplašināt un uzlabot tādas sadarbības programmas kā Integrēta mazo un vidējo uzņēmumu atbalsta programma (PIAPYME), kuras rezultāti būs abpusēji izdevīgi; tādēļ prasa veikt informatīvu kampaņu, lai popularizētu visas programmas, no kurām abas puses gūs labumu, izmantojot savstarpējo attiecību padziļināšanos; norāda, ka stratēģiskā partnerība palīdzēs vēl vairāk stiprināt koordināciju starp abām pusēm galvenajos daudzpusējos forumos un institūcijās;
 - r) ierosina, ka Meksikai jāklūst par jaunās G-20 finanšu un ekonomikas starptautiskās struktūras pastāvīgu locekli, ņemot vērā, ka šajā kontekstā divpusējā stratēģiskā partnerība ar ES kļūs vēl nozīmīgāka;
 - s) uzsver, ka jāizveido kopējs pamats, lai izstrādātu vērienīgu stratēģiju cīņai ar klimata pārmaiņām, gatavojoties ANO konferencei par klimata pārmaiņām, kas notiks 2009. gadā Kopenhāgenā, un panāktu vispārēju vienošanos;
 - t) mudina īstenot saskaņotāku pieeju zinātnes un tehnoloģiju nodošanas veicināšanā, lai pastiprinātu konkrētu sadarbību cīņā ar klimata pārmaiņām un vides aizsardzības uzlabošanas jomā;
 - u) vēlas redzēt lielākus panākumus visaptveroša un strukturēta dialoga risināšanā par legālo un nelegālo imigrāciju, kā arī par saikni starp migrāciju un attīstību atbilstīgi Meksikas un ES pieredzei šajās jomās un Limas deklarācijai;
 - v) aicina Apvienoto padomi, pamatojoties uz Vispārējā nolīguma 43. panta klauzulu par attīstību nākotnē, citstarp apsvērt abu pušu nolīguma par imigrācijas politiku savlaicīgu noslēgšanu, īpaši attiecībā uz 4. režīma procedūrām;
 - w) prasa atkārtoti apstiprināt saistības attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķiem un no jauna apzināties, ka nepieciešama ciešāka sadarbība sociālās kohēzijas, dzimumu līdztiesības, klimata pārmaiņu, ilgtspējīgas attīstības jomā, cīņā pret starptautisko terorismu, narkotiku tirdzniecību un organizēto noziedzību, kā arī pārtikas nodrošinājuma jomā un nabadzības izskaušanā;
 - x) uzskata, ka ES iestādēm un Meksikas valdībai regulāri jāinformē Eiropas Parlaments, Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārā asambleja un ES un Meksikas apvienotā parlamentārā komiteja par stratēģiskās partnerības darbību un saistībā ar to veikto pasākumu uzraudzību;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei un informācijas nolūkā Komisijai, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Meksikas Savienoto valstu valdībai un Kongresam.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

Tibetas sacelšanās 50. gadadiena un Viņa Svētības Dalailamas un Ķīnas valdības dialogs

P6_TA(2009)0142

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par Tibetas sacelšanās 50. gadadienu un Viņa Svētības Dalailamas un Ķīnas valdības dialogu

(2010/C 87 E/36)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ķīnu un Tibetu, it īpaši 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par Tibetu ⁽¹⁾ un 2008. gada 10. jūlija rezolūciju par situāciju Ķīnā pēc zemestrīces un pirms Olimpiskajām spēlēm ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Viņa Svētības Dalailamas runu Eiropas Parlamentā 2008. gada 4. decembrī,
 - ņemot vērā ASV un Eiropas Savienības valstu valdību paziņojumu par Tibetu, kas tika pieņemts 2008. gada 10. jūnijā ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmē,
 - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā 2009. gada martā aprit 50 gadi, kopš Viņa Svētība Dalailama aizbēga no Tibetas un kopš sākās viņa trimda Indijā;
- B. tā kā Viņa Svētības Dalailamas sūtņu un Ķīnas valdības pārstāvju dialoga astoņās kārtās nav gūti vērā ņemami panākumi un tā kā turpmākas sarunas nav plānotas;
- C. tā kā "Memorandā par tibetiešu patiesu autonomiju", kas sagatavots pēc Ķīnas valdības prasības un ko Viņa Svētības Dalailamas sūtņi izklāstīja astotajā sarunu kārtā 2008. gada novembrī Pekinā, ir ievēroti Ķīnas Konstitūcijas pamatprincipi un Ķīnas Tautas Republikas teritoriālā integritāte, taču Ķīnas valdība to noraidīja kā "daļējas neatkarības" un "maskētas neatkarības" mēģinājumu;
- D. tā kā Viņa Svētība Dalailama ir lūdzis izvairīties no vardarbības, 1989. gadā ir saņēmis Nobela Miera prēmiju par saviem centieniem un neaicina pasludināt Tibetas neatkarību, bet tikai atsākt sarunas ar Ķīnas varas iestādēm, lai panāktu vispārēju politisku vienošanos par patiesu autonomiju, paliekot Ķīnas Tautas Republikas sastāvā;
- E. tā kā dažās pēdējās dienās Ķīnas iestādes ir pastiprinājušas drošības pasākumus Tibetā, aizliedzot žurnālistiem un ārzemniekiem apmeklēt reģionu un anulējot ārzemniekiem jau izsniegtās atļaujas, tādējādi īstenojot pret tibetiešiem vērstu asu drošības kampaņu;
- F. tā kā liels skaits *An Tuo* klostera mūki tika arestēti Ķīnas Cjinhai provincē 2009. gada 25. februārī miermīlīga gājiena laikā, kas bija rīkots sakarā ar tibetiešu Jaungadu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0119.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0362.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

1. mudina Ķīnas valdību 2008. gada novembra “Memorandu par tibetiešu patiesu autonomiju” uzskatīt par pamatu būtiskai diskusijai, kas Tibetā radītu pozitīvas un nozīmīgas pārmaiņas, kuras atbilstu Ķīnas Tautas Republikas Konstitūcijā noteiktajiem principiem;
2. aicina Padomi noskaidrot, kas īsti notika sarunās starp Ķīnas Tautas Republiku un Viņa Svētības Dalailamas sūtņiem;
3. aicina Padomes prezidentūru sakarā ar 50. gadadienu kopš Viņa Svētības Dalailamas došanās trimdā uz Indiju pieņemt deklarāciju, kas aicinātu Ķīnas valdību sākt konstruktīvu dialogu, lai panāktu vispārēju politisku vienošanos, un iekļaut deklarācijā atsauci uz “Memorandu par tibetiešu patiesu autonomiju”;
4. nosoda visus vardarbības aktus, neatkarīgi no tā, vai tos veikuši demonstranti vai tie ir likumību un kārtību sargājošo spēku nesamērīga apspiešana;
5. aicina Ķīnas valdību nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus, kas ieslodzīti tikai par iesaistīšanos miermīlīgos protestos, un atskaitīties par visiem nogalinātajiem, pazudušajiem un visiem ieslodzītajiem, kā arī viņiem izvirzītajām apsūdzībām;
6. prasa Ķīnas iestādēm ļaut ārvalstu plašsaziņas līdzekļiem iebraukt Tibetā, tostarp tajos Tibetas rajonos, kas ir ārpus Tibetas autonomā reģiona, un izbeigt īpašo atļauju režīmu, kurš ieviests, lai kontrolētu piekļuvi Tibetas autonomajam reģionam;
7. mudina Ķīnas iestādes atļaut ANO cilvēktiesību ekspertiem un atzītām starptautiskām nevalstiskām organizācijām netraucēti ierasties Tibetā, lai izvērtētu situāciju;
8. aicina Padomes prezidentūru uzņemties iniciatīvu un iekļaut Tibetas jautājumu Vispārējo lietu padomes sanāksmē, lai apspriestu, kā Eiropas Savienība varētu sekmēt Tibetas jautājuma risināšanu;
9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ķīnas Tautas Republikas prezidentam, valdībai un parlamentam un Viņa Svētībai Dalailamam.

Gvineja-Bisava

P6_TA(2009)0143

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par Gvineju-Bisavu

(2010/C 87 E/37)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ES prezidentūras 2009. gada 2. marta paziņojumu par traģiskajiem notikumiem Gvinejā-Bisavā,
- ņemot vērā Gvinejā-Bisavā gan 2005. gada jūnijā un jūlijā notikušās prezidenta vēlēšanas, gan 2008. gada 16. novembrī notikušās parlamenta vēlēšanas,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes 2009. gada 3. marta paziņojumu par pašreizējo politisko krīzi Gvinejā-Bisavā,

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- ņemot vērā Āfrikas Savienības (ĀS) Komisijas 2009. gada 2. marta paziņojumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā 2009. gada 2. martā dažas stundas pēc tam, kad bumbas sprādzienā gāja bojā bruņoto spēku komandieris ģenerālis *Batista Tagme Na Waie*, armijas karavīri nogalināja Gvinejas-Bisavas prezidentu *João Bernardo Vieira*; tā kā ir nogalinātas divas ļoti ietekmīgas personas un sāncensī, kuri pēdējo četru mēnešu laikā bija izvairījušies no vairākiem slepkavības mēģinājumiem;
- B. tā kā šos uzbrukumus neuzskata par valsts apvērsumu un tā kā ĀS Miera un drošības padome nav apturējusi Gvinejas-Bisavas dalību tās darbībā, kā tas notika ar Gvinejas-Bisavas kaimiņvalstīm Gvineju un Mauritāniju pēc valsts apvērsumiem pagājušā gadā;
- C. tā kā nesen ievēlētais parlamenta priekšsēdētājs *Raimundo Pereira* tika iecelts par prezidentu uz ierobežotu laiku, kamēr nav notikušas vēlēšanas, kā tas paredzēts valsts konstitūcijā; tā kā *Raimundo Pereira* lūdza starptautiskās sabiedrības palīdzību, lai stabilizētu situāciju valstī;
- D. tā kā desmitiem gadu ilgā nestabilitāte Gvinejā-Bisavā ir izraisījusi valstī dziļu krīzi, radot situāciju, kad trūkst piekļuves tīram ūdenim, veselības aprūpei un izglītībai, bet ierēdņi daudzās ministrijās mēnešiem nav saņēmuši algas, un tā kā Gvineja-Bisava ir viena no dažām valstīm, kas iekļauta Apvienoto Nāciju Organizācijas Miera uzturēšanas komisijas darba kārtībā, kuras mērķis ir nepieļaut, ka šajās valstīs atgriežas karš un haoss; tā kā slepkavības notika laikā, kad ES un starptautiskā sabiedrība ir pastiprinājusi savu iesaisti, lai izveidotu Gvineju-Bisavu par demokrātisku un stabilu valsti;
- E. tā kā kopš 2008. gada jūnija ES, izmantojot EDAP misiju "ES drošības sektora reformu atbalsts — Gvineja-Bisava", sniedz konsultācijas un palīdzību, atbalstot Gvinejas-Bisavas drošības sektora reformēšanu;
- F. tā kā 2008. gada novembrī notikušās parlamenta vēlēšanas bija svarīga pārbaude Gvinejai-Bisavai, kuras pārejai uz demokrātisku pārvaldes sistēmu bija ļoti nepieciešams jauns stimulss; tā kā vēlēšanas izpelnījās gan pilsoņu, gan starptautisko novērotāju, jo īpaši ES Vēlēšanu novērošanas misijas, uzslavu un radīja iespēju saņemt pastiprinātu ANO atbalstu valsts miera veidošanas centieniem; tā kā vēlēšanu laikā armija neiesaistījās vēlēšanu procesā un izpildīja apņemšanos nodrošināt mierīgus apstākļus;
- G. tā kā slepkavības, šķiet, ir saistītas ar politisko spriedzi, kuras pamatā ir sena sāncensība, etniska šķelšanās un nestabilitāte militārajās aprindās, kā arī aizvien augošas intereses saistībā ar narkotiku tirdzniecību valstī un kura rada ļoti sarežģītu un bīstamu situāciju, kas pastāvīgi apdraud valsts spēju atgūties;
- H. tā kā Gvineja-Bisava saskaras ar narkotiku tirdzniecības problēmu un tā ir liels narkotiku tranzīta punkts starp Dienvidameriku un Eiropu un tā kā narkotiku tirdzniecība nopietni apdraud valsts politisko stabilitāti;
- I. tā kā aizvien vairāk pierādījumu par narkotiku tirdzniecību un tranzītu reģionā liecina par to, ka tā ir kļuvusi par apdraudējumu visai Rietumāfrikai un pamatīgi apdraud arī Eiropas Savienību, ietekmējot tās kaimiņreģionus,
1. spēcīgi nosoda Gvinejas-Bisavas prezidenta *João Bernardo Vieira* un bruņoto spēku virspavēlnieka ģenerāļa *Tagmé Na Waié* nogalināšanu;
 2. izsaka visdziļāko līdzjūtību nogalinātā prezidenta *João Bernardo Vieira* un ģenerāļa *Tagmé Na Waié* ģimenēm un Gvinejas-Bisavas tautai;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

3. mudina Gvinejas-Bisavas varas iestādes rūpīgi izmeklēt šos noziegumus un tiesāt atbildīgos un aicina starptautisko sabiedrību izmantot visu nepieciešamo ietekmi un sniegt visu nepieciešamo atbalstu šā mērķa sasniegšanai; norāda, ka lietās, kas saistītas ar ģenerāļa *Ansumane Mané* slepkavību 2000. gadā un ģenerāļa *Veríssimo Correia Seabra* slepkavību 2004. gadā, vēl nav rasta skaidrība un slepkavas nav atrasti, apsūdzēti un notiesāti; uzsver, ka nesodāmība nav risinājums;
4. atzinīgi vērtē bruņoto spēku apņemšanos ievērot Gvinejas-Bisavas konstitūciju un mudina stingri ievērot valsts konstitucionālo kārtību;
5. mudina visus iesaistītos dalībniekus atrisināt domstarpības politiskiem un mierīgiem līdzekļiem, pamatojoties uz Gvinejas-Bisavas iestāžu sistēmu, un iebilst jebkādiem mēģinājumiem nekonstitucionālā veidā mainīt valdību;
6. pauž cerību, ka prezidenta vēlēšanas notiks 60 dienu laikā, kā paredzēts konstitūcijā, un aicina dalībvalstis un starptautisko sabiedrību pārliecināties, ka Gvineja-Bisava saņem visu finansiālo un tehnisko atbalstu, kas nepieciešams ticamu vēlēšanu sarīkošanai;
7. uzsver, ka tikmēr, kamēr Gvinejas-Bisavas iestādēs netiks novērstas strukturālās nepilnības, pastāv risks, ka valstī netiks ieviesta stabilitāte un tā nespēs atrisināt plašās korupcijas problēmu un atbrīvoties no svarīgas narkotiku tranzītvalsts statusa;
8. aicina Padomi, Komisiju, dalībvalstis, Apvienoto Nāciju Organizāciju, ĀS, Rietumāfrikas valstu ekonomikas savienību (ECOWAS), Valstu, kurās runā portugāļiski, kopienu (CPLP) un citus starptautiskās sabiedrības pārstāvjus uzraudzīt notikumu attīstību Gvinejā-Bisavā, palīdzēt saglabāt konstitucionālo kārtību un turpināt atbalstīt valstī miera veidošanas centienus;
9. aicina dažādos politiskos grupējumus valstī nekavējoties uzsākt pārrunas, lai izstrādātu programmu, kura ir saistoša visiem dalībniekiem un kurā tiktu paredzēta paātrināta drošības sektora reformēšana, vēlēšanu likuma pārskatīšana, valsts pārvaldes reformēšana, pretkorupcijas pasākumi, makroekonomiskās situācijas stabilizācija un apspriešanās ar pilsonisko sabiedrību par valsts izlīgumu;
10. atzinīgi vērtē 2009. gada 3. martā pieņemto ECOWAS lēmumu nosūtīt uz Gvineju-Bisavu ministru delegāciju, kurā iekļautu Nigērijas, Burkinafaso, Kaboverdes, Gambijas un Senegālas ministrus un ECOWAS Komisijas priekšsēdētāju, un līdzīgu lēmumu, ko tajā pašā dienā pieņēma CPLP, par politiskas misijas nosūtīšanu uz Gvineju-Bisavu Portugāles ārlietu un sadarbības ministra vadībā, abos gadījumos iesaistot visas ieinteresētās personas, lai atjaunotu uzticību starp politisko aprindu pārstāvjiem, drošības spēkiem un pilsonisko sabiedrību un atjaunotu valstī normālu konstitucionālo situāciju;
11. ar patiesām bažām vērs uzmanību uz apdraudējumu, ko miera nostiprināšanai Gvinejā-Bisavā un stabilitātei Rietumāfrikas reģionā rada narkotiku tranzīts no tik tālām valstīm kā Kolumbija un Afganistāna un cilvēku tirdzniecība, un aicina Apvienoto Nāciju Organizācijas aģentūras ar atbilstošu ECOWAS atbalstu izstrādāt reģionālu rīcības plānu šīs problēmas risināšanai;
12. aicina ANO Miera uzturēšanas komisiju palīdzēt nodrošināt apsoltās sponsoru palīdzības (gan finansiālas, gan tehniskas) sniegšanu, jo īpaši drošības sektora un administratīvajām reformām un narkotiku tirdzniecības novēršanai;
13. aicina Padomi un Komisiju, izmantojot EDAP misiju "ES drošības sektora reformu atbalsts — Gvineja-Bisava", turpināt sniegt konsultācijas un palīdzību, lai atbalstītu drošības sektora reformas Gvinejā-Bisavā un ziņot par jau panākto attīstību;
14. uzdod Priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, ANO un ECOWAS ģenerālsekretāriem, ĀS iestādēm, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai, CPLP sekretariātam un Gvinejas-Bisavas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

Filipīnas

P6_TA(2009)0144

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par Filipīnām

(2010/C 87 E/38)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā prezidentūras 2008. gada 15. septembra deklarāciju ES vārdā par situāciju Mindanao,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu vēstnieku un Austrālijas vēstniecības misijas vadītāja vietnieka 2009. gada 29. janvāra aicinājumu,
 - ņemot vērā trīspusējās darba grupas 2009. gada 11.–13. marta sanākumi, lai uzraudzītu miera līguma īstenošanu, ko 1996. gadā noslēdza Moro Nacionālās atbrīvošanās fronte (MNLF) un Filipīnu Republikas valdība,
 - ņemot vērā GRP un Filipīnu Nacionālās demokrātiskās frontes Hāgas 1992. gada 1. septembra kopīgo deklarāciju un Oslo 2004. gada 14. februāra pirmo un 3. aprīļa otro kopīgo paziņojumu,
 - ņemot vērā Komisijas 2007.–2013. gada valsts stratēģijas dokumentu Filipīnām, miera procesa atbalsta programmu, kas izstrādāta saskaņā ar stabilitātes instrumentu, un sarunas par partnerības un sadarbības nolīgumu starp ES un Filipīnām,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Filipīnām, konkrēti 2007. gada 26. aprīļa rezolūciju ⁽¹⁾, un atkārtoti apstiprinot atbalstu miera sarunām starp GRP un NDFP, kā noteikts 1997. gada 17. jūlija ⁽²⁾ un 1999. gada 14. janvāra ⁽³⁾ rezolūcijās,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā vairākas bruņotas grupas un konkrēti Moro Islāma atbrīvošanās fronte (MILF) ir cīnījusies ar valdības spēkiem Filipīnu dienvidos kopš 1969. gada un tā kā ir runa par vieniem no visilgstošākajiem nemieriem Āzijā;
- B. tā kā konflikts starp valdību un NDFP nemierniekiem ir prasījis vairāk nekā 40 000 dzīvību un neregulāra vardarbība ir turpinājusies, neskatoties uz 2003. gada uguns pārtraukšanu un miera sarunām;
- C. tā kā karadarbība starp valdības spēkiem un MILF atsākās 2008. gada augustā Mindanao pēc tam, kad Filipīnu Augstākā Tiesa pasludināja par konstitūcijai neatbilstošu vienošanās memorandu starp MILF un GRP attiecībā uz senču zemēm, kurš nodrošinātu būtisku autonomiju Bangsamoro nācijai;
- D. tā kā kauju atsākšanās jau ir prasījusi vairāk nekā 100 cilvēku dzīvību un likusi pārvietot aptuveni 300 000 cilvēku, no kuriem daudzi joprojām atrodas evakuācijas centros;

⁽¹⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 788.lpp.

⁽²⁾ OV C 286, 22.9.1997., 245.lpp.

⁽³⁾ OV C 104, 14.4.1999., 116. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- E. tā kā Malaizija, kas atbalstīja miera procesu, atsauc savus uguns pārtraukšanas situācijas novērotājus no Mindanao 2008. gada aprīlī, jo nebija gūti panākumi miera procesā, taču ir gatava pārskatīt savu lomu, ja GRP precizēs savu nostāju sarunās;
- F. tā kā miera sarunas starp GRP un NDFP kopš 2004. gada ir apstājušās un tā kā Norvēģijas valdība ir pielikusi ievērojamas pūles, lai mudinātu abas puses atsākt oficiālas sarunas;
- G. tā kā Filipīnās kopš 2001. gada ir nogalināti simtiem aktīvistu, arodbiedrību pārstāvju, žurnālistu un reliģisko līderu un tā kā GRP noliedz jebkādu drošības spēku un armijas iesaistīšanos šajās politiskajās slepkavībās, lai gan ir plaši pieejami pretēji pierādījumi;
- H. tā kā 2008. gadā ir bijuši vairāki gadījumi, kad vietējās tiesas atzina aktīvistu arestu un apcietinājumu par nelikumīgu un lika viņus atbrīvot, taču aktīvistu vēlāk tika atkārtoti arestēti un notiesāti par sacelšanos vai slepkavībām;
- I. tā kā Filipīnu tiesu iestādes nav neatkarīgas un juristi un tiesneši tiek vajāti un nogalināti; tā kā liecinieku neaizsargātība neļauj efektīvi izmeklēt kriminālnoziedzumus un saukt vainīgos pie atbildības;
- J. tā kā lielākajā daļā nogalināšanas gadījumu bez tiesas sprieduma netiek uzsākta oficiāla kriminālizmeklēšana un noziedzumu izdarītāji netiek sodīti, neskatoties uz daudzajiem valdības apgalvojumiem, ka ir pieņemti pasākumi, lai pārtrauktu nogalināšanu un vainīgos sauktu pie atbildības;
- K. tā kā 2008. gada aprīlī ANO Cilvēktiesību padome izskatīja situāciju Filipīnās uz uzsvera, ka netiek sodīti atbildīgie par nogalināšanas bez tiesas sprieduma un piespiedu pazušanas gadījumiem, taču GRP noraidīja ieteikumus paveiktā darba pārbaudes ziņojumam;
- L. tā kā, lai pārtrauktu nolaupīšanas un nogalināšanas bez tiesas sprieduma gadījumus, ir jāpievēršas Filipīnu vardarbības ekonomiskajiem, sociālajiem un kultūras sakņu iemesliem;
1. pauz dzīlas bažas par simtiem tūkstošiem valsts iekšienē pārvietotām personām Mindanao, aicina GRP un MILF darīt visu iespējamo, lai panāktu situāciju, kas ļautu cilvēkiem atgriezties mājās, un aicina pastiprināt valstu un starptautiskos centienus, lai aizsargātu pārvietotos cilvēkus un palīdzētu viņiem rehabilitēties;
 2. stingri uzskata, ka konfliktu var atrisināt vienīgi dialoga ceļā un ka šīs ilgstošās nemiernieku darbības pārtraukšana ir īpaši būtiska Filipīnu kopējai attīstībai;
 3. aicina GRP nekavējoties atsākt miera sarunas ar MILF un precizēt vienošanās memoranda statusu un nākotni pēc iepriekš minētā Augstākās Tiesas nolēmuma pieņemšanas; atzinīgi vērtē GRP paziņojumu, ka tā paredz atteikties priekšnoteikumiem sarunu atsākšanai;
 4. atzinīgi vērtē Utrehtā 2008. gada novembrī ar Norvēģijas starpniecību Oslo notikušās sarunas starp GRP un NDFP un pauz cerību, ka šajā gadījumā būs iespējams ātri atsākt arī oficiālas sarunas; aicina iesaistītās puses ievērot savas divpusējās vienošanās, tikties saskaņā ar vispārējo vienošanos par cilvēktiesību un starptautisko tiesību aktu cilvēktiesību jomā ievērošanu (CARHRIHL) un ļaut veikt kopīgas izmeklēšanas par cilvēktiesību pārkāpumiem;
 5. aicina Padomi un Komisiju sniegt un atvieglot atbalstu un palīdzību pusēm CARHRIHL īstenošanā, jo īpaši ar attīstības, drošības un rehabilitācijas programmām;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

6. aicina Eiropadomi un Komisiju atbalstīt GRP tās centienos sekmēt miera sarunas, tostarp vajadzības gadījumā ar starpniecības līdzekļiem un ar starptautiskās novērotāju grupas atbalstu, kura ir atbildīga par uguns pārtraukšanas uzraudzīšanu starp bruņotajiem spēkiem un MILF;
7. ierosina pastiprināt starptautiskās novērotāju grupas nozīmi, piešķirot tai lielākas pilnvaras izmeklēšanās un vienojoties par tās atklājumu publiskošanas politiku;
8. aicina GRP palielināt attīstības palīdzību Mindanao, lai uzlabotu vietējo iedzīvotāju kritiskos dzīves apstākļus, un atzinīgi vērtē vairāk nekā EUR 13 miljonu vērtu finanšu atbalstu ar pārtikas un nepārtikas precēm, ko ES ir sniegusi kopš karadarbības atsākšanās 2008. gada augustā;
9. pauz dziļas bažas par simtiem politisko aktīvistu un žurnālistu nogalināšanas gadījumiem bez tiesas sprieduma, kas ir notikuši pēdējos gados Filipīnās, un drošības spēku lomu šo slepkavību ierosināšanā un veikšanā;
10. aicina GRP izmeklēt nāves soda izpildes gadījumus bez tiesas sprieduma, kā arī piespiedu pazušanas gadījumus; tajā pašā laikā aicina GRP ieviest neatkarīgu kontroles mehānismu, lai uzraudzītu izmeklēšanas un šādu noziegumu veicēju saukšanu pie atbildības;
11. aicina GRP pieņemt pasākumus, lai pārtrauktu cilvēktiesību aktīvistu, pilsoniskās sabiedrības pārstāvju, žurnālistu un liecinieku kriminālprocesos pastāvīgo iebiedēšanu un vajāšanu, un nodrošināt patiesi efektīvu liecinieku aizsardzību;
12. atgādina prasību Filipīnu iestādēm nodrošināt ANO īpašajām struktūrām, kas darbojas cilvēktiesību aizsardzības jomā, neierobežotu piekļuvi valstī; arī prasa iestādēm ātri pieņemt un īstenot tiesību aktus, lai iekļautu ratificētos starptautiskos cilvēktiesību instrumentus (piem., kas vērsti pret spīdzināšanu un piespiedu pazušānu) valsts tiesību aktos;
13. aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai ES finanšu atbalsta sniegšana Filipīnu ekonomiskajai attīstībai tiktu apvienota ar iespējamo ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību pārkāpumu uzraudzību, īpašu uzmanību pievēršot dialoga veicināšanai un visu grupu integrēšanai sabiedrībā;
14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Filipīnu Republikas prezidentam un valdībai, MILF, NDFP, ANO Augstajam komisāram cilvēktiesību jautājumos un Dienvidaustrumu Āzijas valstu asociācijas (ASEAN) dalībvalstīm.

NVO izraidīšana no Dārfūras

P6_TA(2009)0145

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par NVO izraidīšanu no Dārfūras

(2010/C 87 E/39)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2009. gada 6. marta deklarāciju, ko prezidentvalsts Eiropas Savienības vārdā sagatavoja pēc tam, kad Starptautiskā Krimināltiesā pieņēma lēmumu izdot Sudānas prezidenta *Omar Hassan Al-Bashir* apcietināšanas orderi,

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- ņemot vērā komisāra *Louis Michel* 2009. gada 5. marta paziņojumu par humanitāro nevalstisko organizāciju izraidīšanu no Sudānas,
 - ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par situāciju Sudānā un Dārfūrā, kurās īpaši pausts pastāvīgs atbalsts Starptautiskajai Krimināltiesai,
 - ņemot vērā Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus un to stāšanos spēkā 2002. gada 1. jūlijā,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes 2005. gada 31. martā pieņemto rezolūciju S/Res/ 1593 (2005), ar kuru Dārfūras jautājums tiek nodots izskatīšanai Starptautiskajā Krimināltiesā,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā 2009. gada 4. martā Starptautiskās Krimināltiesas Pirmstiesas palāta izdeva orderi Sudānas prezidenta *Omar Hassan Al-Bashir* apcietināšanai, viņu apsūdzot iespējamos noziegumos pret cilvēci un kara noziegumos konflikta pārņemtajā Sudānas provincē Dārfūrā;
- B. tā kā, atbildot uz šo Starptautiskās Krimināltiesas lēmumu, Sudānas valdība nolēma izraidīt no Dārfūras 13 vadošās NVO;
- C. tā kā palīdzības sniegšanas aģentūras Dārfūrā pārvalda vislielāko humānās palīdzības operāciju pasaulē; tā kā ANO ziņo, ka gandrīz 4,7 miljoniem cilvēku, tostarp 2,7 miljoniem iekšzemē pārvietoto cilvēku, ir nepieciešama palīdzība;
- D. tā kā palīdzības sniegšanas aģentūru izraidīšanas dēļ var palielināties mirstība un saslimstība, jo veselības aprūpes dienesti pārtrauc savu darbību un uzliesmo tādas slimības kā caureja un elpošanas ceļu infekcijas; tā kā izraidīšana var izraisīt arī imunizācijas samazināšanos un bērnu mirstības palielināšanos, ja viņiem netiek nodrošināta piekļuve terapeitiskai barošanai un barošanas pakalpojumiem;
- E. tā kā NVO ir izraidītas laikā, kad to pakalpojumi ir būtiski nepieciešami, īpaši ņemot vērā, ka Dārfūras rietumos šobrīd plosās meningīta epidēmija; tā kā izraidīšanas dēļ slimniekiem pieejamā ārstnieciskā palīdzība būs ļoti ierobežota vai neesoša;
- F. tā kā ANO doktrīna par pienākumu aizsargāt nosaka — ja valsts iestādes acīmredzami nespēj aizsargāt iedzīvotājus, citi ir atbildīgi par nepieciešamās aizsardzības nodrošināšanu;
- G. tā kā Sudānas — ANO locekles — valdības pienākums ir sadarboties ar Starptautisko Krimināltiesu saskaņā ar rezolūciju S/Res/1593 (2005), kuru Drošības padome pieņēma, pamatojoties uz pilnvarām, kas tai piešķirtas 7. nodaļā;
- H. paužot nopietnas bažas par to, ka pēc apcietināšanas ordera izdošanas Sudānas valdība ir vairākkārt atteikusies sadarboties ar Starptautisko Krimināltiesu un patiesībā vēl biežāk ar skaidru necieņu izturas pret Starptautisko Krimināltiesu un starptautisko kopienu,
1. stingri nosoda 13 humānās palīdzības aģentūru izraidīšanu no Dārfūras, tādējādi atbildot uz Starptautiskā Krimināltiesas 2009. gada 4. martā izdoto starptautisko orderi prezidenta *Al-Bashir* apcietināšanai;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

2. Pieprasa tūlītēju un bez nosacījumu visu organizācijas “Ārsti bez robežām” beļģu nodaļas palīdzības sniedzēju atbrīvošanu, kuri 2009. gada 11. martā tika nolaupīti viņu birojos Saraf-Umrā, 200 km uz rietumiem no Elfašeras, ziemeļu Darfūras galvaspilsētas.
 3. pauž nopietnas bažas par izraidīšanas tūlītējo ietekmi uz humānās palīdzības sniegšanu — palīdzības, kas ir būtiski svarīga simtiem tūkstošu cilvēku;
 4. pieprasa, lai Sudānas valdība nekavējoties atceltu lēmumu izraidīt 13 palīdzības sniegšanas aģentūras un ļautu tām turpināt svarīgo darbu Darfūras neaizsargāto iedzīvotāju izdzīvošanas nodrošināšanai; aicina Padomi un Komisiju pastiprināt centienus, lai kopā ar Āfrikas Savienību, Arābu valstu līgu un Ķīnu pārliecinātu Sudānas valdību pakļauties šai prasībai;
 5. aicina Sudānas valdību veikt iedarbīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka cilvēktiesību aizstāvji Sudānā netiek vajāti, ja viņi pauž atbalstu Starptautiskās Krimināltiesas lēmuma, un nepieļaut cilvēktiesību aizstāvju apspiešanu un iebaidīšanu;
 6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ES īpašajam pārstāvim Sudānā, Sudānas valdībai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī ANO Drošības padomes locekļiem, Āfrikas Savienības iestādēm, Arābu valstu līgas iestādēm un Starptautiskās Krimināltiesas prokuroram.
-

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Parlamenta Reglamenta 139. panta piemērojamības pagarināšana

P6_TA(2009)0116

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta lēmums, ar ko pagarina Parlamenta Reglamenta 139. panta piemērojamību līdz Parlamenta septītā pilnvaru laika beigām

(2010/C 87 E/40)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 290. pantu,
 - ņemot vērā Padomes 1958. gada 15. aprīļa Regulu Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu Nr.(EK) 920/2005 ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Prezidija 2008. gada 17. novembrī pieņemto Ricības kodeksu attiecībā uz daudzvalodību,
 - ņemot vērā Prezidija 2006. gada 13. decembra lēmumu par atkāpi no Reglamenta 138. punkta un tā turpmākos lēmumus, ar kuriem šīs atkāpes piemērošanu pagarina līdz Parlamenta pašreizējā pilnvaru laika beigām,
 - ņemot vērā Reglamenta 138. un 139. pantu,
- A. tā kā atbilstoši Reglamenta 138. pantam Parlamenta dokumenti ir jāsagatavo visās oficiālajās valodās un visiem deputātiem ir tiesības izteikties viņu izraudzītajā oficiālajā valodā ar tulkojumu citās oficiālajās valodās;
- B. tā kā atbilstoši 139. pantam atkāpes no 138. panta noteikumiem ir pieļaujamas līdz sestā pilnvaru laika beigām, ja, neraugoties uz atbilstīgi veiktajiem pasākumiem, kādai no oficiālajām valodām nav pieejams pietiekams skaits lingvistu; tā kā saistībā ar katru oficiālo valodu, kurai ir nolemts piemērot atkāpi, Prezidijs pēc ģenerālsekretāra ierosinājuma nosaka, vai pastāv attiecīgie nosacījumi, un ik pēc sešiem mēnešiem pārskata savu lēmumu;

⁽¹⁾ OV L 17, 6.10.1958., 385. lpp.

⁽²⁾ OV L 156, 18.6.2005., 3. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- C. tā kā 2006. gada 13. decembrī Prezidijs apstiprināja, ka grūtības nodrošināt maltiešu, rumāņu, bulgāru un īru valodas tulkojumus ir pietiekamas, t.i., ir izpildīti nosacījumi, lai attiecībā uz katru no šīm valodām piemērotu atkāpi no 138. panta; tā kā ar sekojošu Prezidija lēmumu šīs atkāpes tika pagarinātas tā, ka no 2009. gada 1. janvāra līdz Parlamenta pilnvaru laika beigām atkāpe attiecas un bulgāru un rumāņu valodu (mutiskā tulkošana), čehu valodu (mutiskā tulkošana Čehijas prezidentūras laikā Padomē), maltiešu valodu (mutiskā un rakstiskā tulkošana) un īru valodu (mutiskā un rakstiskā tulkošana, kā arī tekstu juridiski lingvistiskā pārbaude);
- D. tā kā Padomes Regula (EK) Nr. 920/2005 paredz pagaidu (atjaunojamu) atkāpi uz pieciem gadiem attiecībā uz īru valodu;
- E. tā kā, neraugoties uz atbilstīgi veiktajiem pasākumiem, sagaidāms, ka īru un maltiešu valodas tulkojumu nodrošināšanas spējas nebūs pietiekamas, lai, sākot ar Parlamenta septīto pilnvaru laiku, šajās valodās sniegtu pilnīgus mutiskās tulkošanas pakalpojumus; tā kā, neskatoties uz pietiekamām spējām nodrošināt tulkojumus saistībā ar Parlamenta ierasto darbu, attiecībā uz noteiktām citām valodām mutisko tulku skaits var būt nepietiekams, lai pilnībā apmierinātu visas papildu vajadzības, kad Parlamenta septītajā pilnvaru laikā attiecīgās dalībvalstis būs Padomes prezidentvalstis;
- F. tā kā, neskatoties uz iestāžu pastāvīgiem centieniem, kvalificētu īru valodas tulkotāju un juristu lingvistu skaits vēl joprojām ir tik ierobežots, ka tuvākajā laikā būs iespējams nodrošināt tikai nelielu daļu šīs valodas tulkojumu; tā kā atbilstoši Padomes Regulai (EK) Nr. 920/2005 Eiropas Savienības tiesību akti, kas pieņemti pirms 2007. gada 1. janvāra, nav jātulko uz īru valodu; tā kā, ņemot vērā Regulā paredzētās atkāpes, uz īru valodu tiek tulkoti tikai Komisijas priekšlikumi regulām, ko pieņem koplēmuma procedūrā, un, kamēr šī situācija turpināsies, Parlamenta dienesti nevarēs nodrošināt citu tiesību aktu īru valodas versijas;
- G. tā kā septītajā pilnvaru laikā par Eiropas Savienības dalībvalstīm var kļūt citas Eiropas valstis; tā kā attiecīgo jauno valodu lingvistu skaits pēc pievienošanās dienas var būt nepietiekams, kā rezultātā būs nepieciešami pagaidu pasākumi;
- H. tā kā Reglamenta 139. panta 4. punkts paredz, ka pēc Prezidija pamatota ieteikuma Parlamenta pilnvaru laika beigās Parlaments var nolemt pagarināt šī panta darbību;
- I. tā kā, ņemot vērā iepriekšminēto, Prezidijs ieteica pagarināt 139. panta darbību līdz Parlamenta septītajā pilnvaru laika beigām,
1. nolemj pagarināt Parlamenta Reglamenta 139. panta piemērojamību līdz Parlamenta septītajā pilnvaru laika beigām;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai informācijai.
-

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Eiropas Kopienas un Armēnijas nolīgums: gaisa satiksmes pakalpojumi *

P6_TA(2009)0082

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un Armēnijas Republiku par atsevišķiem gaisa satiksmes pakalpojumu aspektiem (COM(2007)0729 – C6-0519/2008 – 2007/0251(CNS))

(2010/C 87 E/41)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2007)0729),
- ņemot vērā EK līguma 80. panta 2. punktu un 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu,
- ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0519/2008),
- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu, 83. panta 7. punktu un 43. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A6-0049/2009),

1. apstiprina nolīguma slēgšanu;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Armēnijas Republikas valdībām un parlamentiem.

Nolīgums starp EK un Izraēlu par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem *

P6_TA(2009)0083

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopienu un Izraēlas Valsti par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (COM(2008)0178 – C6-0520/2008 – 2008/0068(CNS))

(2010/C 87 E/42)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2008)0178),

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- ņemot vērā EK līguma 80. panta 2. punktu un 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu,
 - ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0520/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu, 83. panta 7. punktu un 43. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A6-0059/2009),
1. apstiprina nolīguma parakstīšanu;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Izraēlas Valsts valdībai un parlamentam.

Papildprotokols tirdzniecības, attīstības un sadarbības nolīgumam starp EK un Dienvidāfriku, lai ņemtu vērā Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos ES ***

P6_TA(2009)0084

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par papildprotokola noslēgšanu Tirdzniecības, attīstības un sadarbības nolīgumam starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Dienvidāfrikas Republiku, no otras puses, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai (16447/2008 (COM(2008)0749 – C6-0017/2009 – 2008/0212(AVC))

(2010/C 87 E/43)

(Piekrišanas procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes iesniegto tekstu (16447/2008),
 - ņemot vērā Padomes lūgumu dot savu piekrišanu saskaņā ar EK līguma 300. panta 3. punkta otro daļu saistībā ar 310. pantu un 300. panta 2. punkta pirmo daļu (C6-0017/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 75. pantu un 83. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ieteikumu (A6-0073/2009),
1. sniedz piekrišanu Papildprotokola noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Tipa apstiprinājuma prasības attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu vispārējo drošību *I**

P6_TA(2009)0092

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par tipa apstiprinājuma prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu vispārējo drošību (COM(2008)0316 – C6-0210/2008 – 2008/0100(COD))

(2010/C 87 E/44)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0316),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedza priekšlikumu (C6-0210/2008),
- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A6-0482/2008),

1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
2. prasa Komisijai vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt šo priekšlikumu vai to aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0100

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 10. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par tipa apstiprināšanas prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un tiem paredzēto sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisko vienību vispārējo drošību

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. 661/2009.)

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole (pārstrādāta versija) *I**

P6_TA(2009)0093

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (pārstrādāta versija) (COM(2007)0844 – C6-0002/2008 – 2007/0286(COD))

(2010/C 87 E/45)

(Koplēmuma procedūra: pārstrādāta redakcija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0844),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 175. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru Komisija iesniedza priekšlikumu Parlamentam (C6-0002/2008),
 - ņemot vērā 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu sistemātiskāku pārstrādāšanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2008. gada 10. septembra vēstuli Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai saskaņā ar Reglamenta 80.a panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 80.a un 51. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A6-0046/2009),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas viedokli šajā priekšlikumā nav ietverti nekādi citi būtiski grozījumi, kā vien tie, kas par tādiem nosaukti priekšlikumā, un tā kā attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu negrozīto noteikumu kodifikāciju priekšlikumā ir iekļauta vienkārši pašreizējo tekstu kodifikācija, nemainot to satura būtību;
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem un kurā iekļauti Juridiskās komitejas apstiprinātie tehniskie pielāgojumi, kā arī kurā iekļauti turpmāk minētie grozījumi;
 2. prasa Komisijai vēlreiz iesniegt priekšlikumu, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

P6_TC1-COD(2007)0286

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 10. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ||,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

pieņemot lēmumu saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Vairākas būtiskas izmaiņas jāveic Padomes Direktīvā (1978. gada 20. februāris) 78/176/EEK par titāna dioksīda ražošanas atkritumiem ⁽⁴⁾, Padomes 1982. gada 3. decembra Direktīvā 82/883/EEK par procedūrām tādas vides uzraudzībai un kontrolei, kuru ietekmē titāna dioksīda ražošanas atkritumi ⁽⁵⁾, Padomes Direktīvā 92/112/EEK (1992. gada 15. decembris) par procedūrām tādu programmu saskaņošanai, kuras paredzētas, lai samazinātu un galīgi likvidētu titāna dioksīda rūpniecības radīto piesārņojumu ⁽⁶⁾, Padomes Direktīvā 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ⁽⁷⁾, Padomes Direktīvā 1999/13/EK (1999. gada 11. marts) par gaistošu organisko savienojumu emisijas ierobežošanu no organiskiem šķīdinātājiem noteiktos darbības veidos un iekārtās ⁽⁸⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/76/EK (2000. gada 4. decembris) par atkritumu sadedzināšanu ⁽⁹⁾, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/80/EK (2001. gada 23. oktobris) par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām ⁽¹⁰⁾. Skaidrības labad minētās direktīvas būtu jāpārstrādā.
- (2) Lai novērstu, samazinātu un, cik iespējams, likvidētu piesārņojumu, ko rada rūpnieciskās darbības, atbilstīgi principam, ka "maksā piesārņotājs" un saskaņā ar piesārņojuma novēršanas principu jāizveido vispārēja sistēma galveno rūpniecisko darbību kontrolei, piešķirot prioritāti vietējai intervencei un nodrošinot pārdomātu dabas resursu pārvaldību.
- (3) **Šajā direktīvā noteikto emisiju robežvērtību ievērošana būtu jāuztver kā vajadzīgs, tomēr nepieņemams priekšnoteikums, lai sasniegtu piesārņojuma novēršanas un samazināšanas mērķus un panāktu augstu vides, tostarp gruntsūdeņu, gaisa un augsnes, kā arī sabiedrības aizsardzības līmeni. Lai sasniegtu minētos mērķus, iespējams, vajadzēs noteikt stingrākas robežvērtības šajā direktīvā ietvertajām piesārņotājielām, emisiju vērtības citām vielām un vides komponentiem, kā arī citus atbilstošus nosacījumus.**

⁽¹⁾ 2009. gada 14. janvāra Atzinums.

⁽²⁾ OV C 325, 19.12.2008., 60. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta Nostāja.

⁽⁴⁾ OV L 54, 25.2.1978., 19. lpp. ||

⁽⁵⁾ OV L 378, 31.12.1982., 1. lpp. ||

⁽⁶⁾ OV L 409, 31.12.1992., 11. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp. ||

⁽⁸⁾ OV L 85, 29.3.1999., 1. lpp. ||

⁽⁹⁾ OV L 332, 28.12.2000., 91. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp. ||

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- (4) Atšķirīgas pieejas emisiju samazināšanai gaisā, ūdenī un augsnē var veicināt piesārņojuma pārnesei no vienas dabas vides segmenta citā, nevis vides aizsardzību kopumā. Tādēļ ir lietderīgi nodrošināt integrētu pieeju, lai novērstu un kontrolētu emisijas gaisā, ūdenī vai augsnē, apsaimniekotu atkritumus, efektīvi izmantotu enerģiju un novērstu nelaimes gadījumus.
- (5) Ir lietderīgi pārskatīt tiesību aktus, kas attiecas uz rūpnieciskajām iekārtām, lai vienkāršotu un izskaidrotu spēkā esošos noteikumus, samazinātu nevajadzīgu administratīvo slogu un īstenotu secinājumus, kuri izklāstīti Komisijas paziņojumā "Tematiskā stratēģija par gaisa piesārņojumu" ⁽¹⁾, paziņojumā "Tematiskā stratēģija augsnes aizsardzībai" ⁽²⁾, kā arī paziņojumā "Tematiskā stratēģija atkritumu rašanās ierobežošanai un atkritumu pārstrādei" ⁽³⁾, ko pieņēma kā turpmāku pasākumu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 22. jūlija Lēmumam Nr. 1600/2002/EK ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽⁴⁾. Minētajos paziņojumos noteiktos mērķus — aizsargāt cilvēku veselību un vidi — nevar sasniegt bez turpmākas rūpniecisko darbību izraisītas emisijas samazināšanas.
- (6) Lai garantētu piesārņojuma novēršanu un kontroli, iekārtas būtu jāekspluatē tikai tad, ja tām piešķirta atļauja vai — atsevišķas iekārtas un darbības, kurās izmanto organiskos šķīdinātājus — tikai tad, ja tām piešķirta atļauja vai tās ir reģistrētas. **Būtu maksimāli jāsamazina organisko šķīdinātāju vispārēja izmantošana.**
- (7) Lai atvieglotu atļauju izsniegšanu, dalībvalstīm vispārīgajos saistošajos noteikumos būtu jāspēj noteikt prasības attiecībā uz konkrētiem iekārtu veidiem.
- (8) Lai novērstu dubulta regulējuma veidošanos, tādas iekārtas atļaujā, uz kuru attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā ⁽⁵⁾, nebūtu jāietver siltumnīcefekta gāzu emisiju robežvērtības, izņemot gadījumus, kad jānovērš nozīmīga vietējā piesārņojuma rašanās, vai attiecībā uz iekārtu, kurai uz laiku nepiemēro minēto tirdzniecības sistēmu.
- (9) Operatoriem kompetentajai iestādei būtu jāiesniedz atļaujas pieteikums, kurā ietverta informācija, kas vajadzīga atļaujas nosacījumu noteikšanai. Operatoriem, iesniedzot atļaujas pieteikumu, būtu jāspēj izmantot informācija, kas iegūta, piemērojot Padomes Direktīvu 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽⁶⁾ un Padomes Direktīvu 96/82/EK (1996. gada 9. decembris) par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas ⁽⁷⁾.
- (10) Atļaujā būtu jāietver visi pasākumi, kas vajadzīgi, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā, jāietver arī piesārņotājvielu emisiju robežvērtības, attiecīgas prasības augsnes un gruntsūdeņu aizsardzībai, kā arī monitoringa prasības **un izmantoto bīstamo vielu vai preparātu saraksts, kā noteikts Padomes Direktīvā 67/548/EEK (1967. gada 27. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu** ⁽⁸⁾. Atļaujas noteikumi būtu jāparedz, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem.
- (11) Lai noteiktu labākos pieejamos tehniskos paņēmienus un ierobežotu traucējumus Kopienā attiecībā uz rūpniecisko darbību emisiju līmeni, Komisijai pēc informācijas apmaiņas ar ieinteresētajām personām būtu jāpublicē labāko pieejamo tehnisko paņēmieni atsaucēs dokumentu, turpmāk tekstā — "LPTP atsaucēs dokumenti". LPTP atsaucēs dokumenti būtu jāizmanto kā atsaucē, nosakot atļaujas noteikumus. Tos var papildināt, izmantojot citus avotus.

⁽¹⁾ COM(2005)0446. ||

⁽²⁾ COM(2006)0231. ||

⁽³⁾ COM(2005)0666. ||

⁽⁴⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp. ||

⁽⁶⁾ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp. ||

⁽⁷⁾ OV L 10, 14.1.1997., 13. lpp. ||

⁽⁸⁾ OV 196, 16.8.1967., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- (12) Lai ņemtu vērā atsevišķus konkrētus apstākļus, kompetentajām iestādēm būtu jābūt iespējām **noteikt emisiju robežvērtības, ekvivalentus parametrus vai tehniskus pasākumus, kuri paredz emisijas līmeni, kas var pārsniegt tādu emisijas līmeni, kas saistīts ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, kā aprakstīts LPTP atsaucēs dokumentos.**
- (13) Lai sniegtu operatoriem iespēju pārbaudīt jaunākos paņēmienus, kuri varētu nodrošināt augstāku vides aizsardzības līmeni, kompetentajām iestādēm būtu arī jābūt iespējām piešķirt pagaidu atkāpes no emisijas līmeņa, kas saistīts ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, kā aprakstīts LPTP atsaucēs dokumentos.
- (14) Iekārtas izmaiņas var izraisīt augstāku piesārņojuma līmeni. Tādēļ kompetentā iestāde būtu jāinformē par visām plānotajām izmaiņām, kuras var ietekmēt vidi. Attiecībā uz būtiskām iekārtu izmaiņām, kuras varētu izraisīt ievērojamu negatīvu ietekmi uz cilvēka veselību un vidi, būtu vajadzīgs pārskatīt atļauju, lai nodrošinātu, ka attiecīgās iekārtas joprojām atbilst šīs direktīvas prasībām.
- (15) Kūtsmēslu un pusšķidro mēslu lietošana var radīt būtisku ietekmi uz vides kvalitāti. Lai nodrošinātu minētās ietekmes novēršanu un kontroli integrētā veidā, operatoram vai trešajām pusēm kūtsmēsli un pusšķidrie mēsli, kuri rodas minētajā direktīvā noteikto darbību rezultātā, jālieto, izmantojot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus. Lai nodrošinātu dalībvalstīm elastību minēto prasību izpildē, operatoram vai trešajām pusēm, kas veic izkliešanu, izsniegtajā atļaujā vai citos pasākumos varētu būt noteikts izmantot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus.
- (16) Lai ņemtu vērā labāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmaiņas vai citas izmaiņas, kas attiecas uz iekārtas izmaiņām, regulāri būtu jāpārskata atļaujas noteikumi un, ja vajadzīgs, tie jāatjaunina, jo īpaši gadījumā, ja Komisija pieņem jaunu vai atjauninātu LPTP atsaucēs dokumentu.
- (17) Jānodrošina, ka iekārtas ekspluatācijas rezultātā **būtiski** nepasliktinās augsnes un gruntsūdeņu kvalitāte. Tādēļ atļaujas noteikumos, **ciktāl tas ir vajadzīgi un atbilstīgi**, būtu jāietver augsnes un gruntsūdeņu monitorings, **kā arī pienākums veikt teritorijas attīrīšanu** pēc darbības pilnīgas izbeigšanas **saskaņā ar Kopienas un valsts tiesību aktu prasībām. Tūlīt pēc tam, kad stāsies spēkā Kopienas tiesību akti, ar kuriem groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu⁽¹⁾ vai jaunie tiesību akti par augsnes un gruntsūdeņu aizsardzību, Komisijai būtu jāpārskata šajā direktīvā paredzētie augsnes un gruntsūdeņu aizsardzības noteikumi, lai nodrošinātu saskaņu un novērstu pārklāšanos.**
- (18) Lai nodrošinātu šīs direktīvas efektīvu īstenošanu un izpildi, operatoriem regulāri būtu jāsniedz kompetentajām iestādēm ziņojums par atbilstību atļaujas noteikumiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, **lai operators ievērotu šos noteikumus un lai** operators un kompetentā iestāde veic vajadzīgos pasākumus gadījumā, ja nav panākta atbilstība šīs direktīvas prasībām, un nodrošina sistēmu vides pārbaudīšanu. **Dalībvalstis nosaka piemērotākos izpildes pasākumus, tostarp par to, kā būtu jāievēro emisiju robežvērtības.**
- (19) **Nemot vērā Orhūsas konvencijas⁽²⁾ noteikumus**, ir vajadzīga efektīva sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanā, lai dotu iespēju sabiedrībai paust un lēmumu pieņemējam ņemt vērā viedokļus un bažas, kas var būt saistītas ar minētajiem lēmumiem, tādējādi palielinot politisko atbildību un lēmumu pieņemšanas procesa pārredzamību un sekmējot sabiedrības informētību vides jautājumos un atbalstu pieņemtajiem lēmumiem. Attiecīgās sabiedrības pārstāvjiem būtu jānodrošina tiesas pieejamība, lai palīdzētu aizsargāt personu tiesības dzīvot veselībai un labklājībai piemērotā vidē.

(1) OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

(2) 1998.gada Orhūsas konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- (20) Lielas sadedzināšanas iekārtas būtiski palielina piesārņotājvielu emisiju apjomu gaisā, kas ievērojami ietekmē cilvēku veselību un vidi. Lai novērstu minēto ietekmi un veicinātu to prasību izpildi, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/81/EK (2001. gada 23. oktobris) par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēru piesārņojošām vielām⁽¹⁾, un sasniegtu mērķus, kuri noteikti Komisijas paziņojumā "Tematiskā stratēģija par gaisa piesārņojumu", Kopienas mērogā jānosaka stingrākas emisiju robežvērtības atsevišķām sadedzināšanas iekārtu un piesārņotājvielu kategorijām.
- (21) Gadījumā, ja pēkšņi deficīta apstākļos tiek pārtrauktas gāzes vai kurināmā piegādes ar zemu sēra saturu, kompetentajai iestādei būtu jāspēj piešķirt pagaidu atkāpes, lai ļautu attiecīgo sadedzināšanas iekārtu emisiju apjomam pārsniegt šajā direktīvā noteiktās emisiju robežvērtības.
- (22) Attiecīgajam operatoram *nevajadzētu* ekspluatēt sadedzināšanas iekārtu ilgāk nekā 24 stundas pēc tam, kad pienācīgi nedarbojas vai ir bojātas piesārņojuma attīrīšanas iekārtas, un divpadsmit mēnešus ilgā laikposmā ekspluatācijas ilgums bez minētajām iekārtām *nedrīkstētu* pārsniegt 120 stundas, lai ierobežotu piesārņojuma negatīvo ietekmi uz vidi. Tomēr gadījumos, ja ir svarīgāk nodrošināt nepārtrauktu enerģijas padevi vai ir jānovērš vispārējais emisiju palielinājums, ekspluatējot citu sadedzināšanas iekārtu, kompetentajām iestādēm būtu jābūt iespējām piešķirt atkāpi no minētajiem termiņiem.
- (23) Lai nodrošinātu vides un cilvēku veselības augsta līmeņa aizsardzību un novērstu atkritumu pārrobežu pārvešanu uz iekārtām, kuras darbojas, ievērojot zemākus vides kvalitātes standartus, jāsiglabā un jānosaka stingrāki darbības noteikumi, tehniskās prasības un emisiju robežvērtības atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtām visā Kopienā.
- (24) Organisko šķīdinātāju izmantošana noteiktos darbības veidos un iekārtās izraisa organisko savienojumu emisiju gaisā, kas veicina uz vietas un pat ārpus valsts robežām troposfēras robežslānī tādu oksidētāju fotoķīmisku veidošanos, kas ir kaitīgi dabas resursiem un negatīvi ietekmē cilvēku veselību. Tāpēc ir vajadzīga preventīva rīcība, lai novērstu organisko šķīdinātāju izmantošanu un noteiktu prasību panākt atbilstību organisko savienojumu emisiju robežvērtībām un attiecīgiem ekspluatācijas noteikumiem. Būtu jābūt iespējai operatoriem piešķirt atkāpes no emisiju robežvērtību ievērošanas, ja citi pasākumi, piemēram, ražojumu vai tehnisko paņēmieni izmantošana ar mazu šķīdinātāju saturu vai bez šķīdinātājiem, sniedz alternatīvus līdzekļus līdzvērtīgai emisijas samazināšanai.
- (25) Iekārtas, kurās ražo titāna dioksīdu, var izraisīt ievērojamu piesārņojumu gaisā un ūdenī **un var izraisīt toksisku apdraudējumu**. Lai samazinātu šādu ietekmi, Kopienas mērogā jānosaka stingrākas atsevišķu piesārņotājvielu emisiju robežvērtības.
- (26) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs) ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽²⁾.
-
- (27) **Saskaņā ar principu "maksā piesārņotājs" dalībvalstīm būtu jāpieņem** noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, lai tās tiktu īstenotas. Šīm sankcijām būtu jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.
- (28) Lai nodrošinātu pietiekami ilgu laiku pašreizējo iekārtu tehniskai pielāgošanai šīs direktīvas jaunajām prasībām, minētajām iekārtām būtu jāpiemēro dažas jaunās prasības pēc noteikta laikposma, sākot no šīs direktīvas stāšanās spēkā. Ir vajadzīgs pietiekami ilgs laiks, lai sadedzināšanas iekārtās ieviestu vajadzīgos emisiju samazināšanas pasākumus, lai ievērotu V pielikumā noteiktās emisiju robežvērtības.

⁽¹⁾ OV L 309, 27.11.2001., 22. lpp. ||

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. ||

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- (29) *Lai novērstu lielās problēmas, ko rada dioksīnu, furānu un citu attiecīgu piesārņotājvielu emisijas, ko rada čuguna un tērauda ražošanas iekārtas, bet īpaši dzelzsrūdas saķepināšanas iekārtas, būtu jāpiemēro šajā direktīvā noteiktā minimālo prasību procedūra un ne vēlāk kā līdz 2011. gada 31. decembrim.*
- (30) *Nemot vērā to, ka šīs darbības mērķus, proti, nodrošināt augstu vides aizsardzības līmeni un uzlabot vides kvalitāti nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un ka tādēļ rūpniecisko darbību radītā piesārņojuma pārrobežu rakstura dēļ tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.*
- (31) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Jo īpaši šajā direktīvā ir uzsvērtā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. panta piemērošana.
- (32) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos jāattiecina uz tiem noteikumiem, kuros ieviestas būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām, kuras ir pārstrādātas ar šo direktīvu. Pienākums transponēt nemainītos noteikumus ir saistīts ar iepriekšējām direktīvām.
- (33) Šī direktīva neskar dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un direktīvu piemērošanai, kā izklāstīts IX pielikuma B daļā.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Kopīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets

Šajā direktīvā izklāstīti noteikumi par tāda piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, ko rada rūpnieciskās darbības.

Tajā arī ietverti noteikumi, kas paredzēti, lai novērstu vai — gadījumos, kad novēršana nav iespējama — samazinātu emisijas gaisā, ūdenī un zemē, kā arī novērstu atkritumu rašanos, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā.

2. pants

Darbības joma

- Šo direktīvu piemēro rūpnieciskajām darbībām, kuras rada II līdz VI nodaļā minēto piesārņojumu.
- Šī direktīva neattiecas uz jaunu produktu un procesu izpēti, izstrādi vai testēšanas darbībām.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas.

- 1) "Viela" ir ķīmiskais elements un tā savienojumi, izņemot šādas vielas:
 - a) radioaktīvas vielas, kas noteiktas Padomes Direktīvā 96/29/Euratom, (1996. gada 13. maijs) kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām ⁽¹⁾;
 - b) ģenētiski modificēti mikroorganismi, kā noteikts Padomes Direktīvā 90/219/EEK (1990. gada 23. aprīlis) par ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežotu izmantošanu ⁽²⁾;
 - c) ģenētiski modificēti organismi, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē ⁽³⁾;
- 2) "piesārņojums" ir cilvēka darbības izraisīta vielu, vibrācijas, siltuma vai trokšņa tieša vai netieša novadīšana gaisā, ūdenī vai zemē, kam var būt kaitīga ietekme uz cilvēka veselību vai vides kvalitāti, kas var radīt kaitējumu īpašumam vai sabojāt vai traucēt vides pievilcību un citus likumīgus vides izmantošanas veidus;
- 3) "iekārta" ir stacionāra tehniska vienība, kurā tiek veikta viena vai vairākas darbības, kas uzskaitītas I pielikumā vai VII pielikuma 1. daļā, kā arī visas citas darbības, kuras veic tajā pašā teritorijā un kuras ir tieši tehniski saistītas ar minētajos pielikumos uzskaitītajām darbībām un kurām varētu būt ietekme uz emisijām un piesārņojumu;
- 4) "emisija" ir tieša vai netieša vielu, vibrāciju, siltuma vai trokšņa novadīšana no iekārtas punktveida vai difūza avota gaisā, ūdenī vai zemē;
- 5) "emisijas robežvērtības" ir masa, kas izteikta ar dažiem īpašiem parametriem, koncentrācija un/vai emisijas līmenis, ko nedrīkst pārsniegt kādā laika periodā vai vairākos laika periodos;
- 6) "vides kvalitātes standarts" ir prasību kopums, kuras saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem attiecīgajā laikā jāievēro konkrētajā vidē vai attiecīgā tās daļā;
- 7) "atļauja" ir rakstisks pilnvarojums, ar kuru tiek dota atļauja ekspluatēt iekārtu vai tās daļu, vai sadedzināšanas iekārtu, atkritumu sadedzināšanas iekārtu vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtu;
- 8) "būtiskas izmaiņas" ir iekārtas vai sadedzināšanas iekārtas, atkritumu sadedzināšanas iekārtas vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtas īpašību vai darbības veida izmaiņas vai paplašināšana, kas var būtiski nelabvēlīgi ietekmēt cilvēkus vai vidi.

⁽¹⁾ OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.

⁽²⁾ ^{||}OV L 117, 8.5.1990., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- 9) "labākie pieejamie tehniskie paņēmieni" ir efektīvākais un pilnīgākais darbību un ekspluatācijas metožu izstrādes posms, kurā tiek parādīta konkrēto metožu faktiskā piemērotība tam, lai noteiktu pamatus emisijas robežvērtībām un citus atļaujas noteikumus, kas paredzēti, lai novērstu un — gadījumos, kad novēršana ir neiespējama — samazinātu emisijas un ietekmi uz vidi kopumā:
- a) "paņēmieni" ietver gan izmantoto tehnoloģiju, gan risinājumus, kas attiecas uz iekārtas uzbūvi, uzstādīšanu, apkopi, ekspluatāciju un ekspluatācijas pārtraukšanu;
- b) "pieejamie" paņēmieni ir tās metodes, kuras ir izstrādātas tiktāl, ka ir ieviešamas attiecīgajā ražošanas nozarē, ievērojot ekonomiski pamatotus un tehniski piemērotus nosacījumus, ņemot vērā izmaksas un priekšrocības neatkarīgi no tā, vai metodes tiek izmantotas vai nodrošinātas konkrētajā dalībvalstī, ja tās ir operatoram pietiekami pieejamas;
- c) "labākās" ir tādas, kas ir visefektīvākās, lai sasniegtu augstu vides vispārējās aizsardzības līmeni kopumā;
- 10) **"emisiju līmeņi, kas saistīti ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem" ir tāda emisijas līmeņu virkne, ko sasniedz, normālos ekspluatācijas apstākļos piemērojot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, kas aprakstīti LPTP atsaucis dokumentos un izteikti kā noteikta laika perioda vidējās vērtības bāzes apstākļos;**
- 11) "operators" ir fiziska vai juridiska persona, kas ekspluatē vai kontrolē iekārtu vai sadedzināšanas iekārtu, atkritumu sadedzināšanas iekārtu vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtu, vai — gadījumos, kad to paredz valsts tiesību akti — persona, kurai deleģētas noteicošas ekonomiskas pilnvaras attiecībā uz iekārtas vai attīrīšanas iekārtas tehnisku darbību;
- 12) "sabiedrība" ir viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas un — saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai praksi — to apvienības, organizācijas vai grupas;
- 13) "attiecīgā sabiedrības daļa" ir sabiedrības daļa, kuru ietekmē vai var ietekmēt, vai kura ir ieinteresēta lēmuma pieņemšanā par atļaujas izsniegšanu vai atjaunināšanu vai par atļaujas piešķiršanas nosacījumiem; **piemērojot šo definīciju, uzskata, ka nevalstiskās organizācijas, kuras atbalsta vides aizsardzību un ievēro visas attiecīgās valsts tiesību aktu prasības, tiek uzskatītas par ieinteresētām;**
- 14) "jauns paņēmiens" ir rūpnieciskai darbībai paredzēts jauns paņēmiens, kas, ja **ir rūpnieciski pārbaudīts un** tiek ieviests ražošanā, nodrošinātu augstāku **vai vismaz tādu pašu** vispārējo vides aizsardzības līmeni **un** lielākus izmaksu ietaupījumus nekā pašreizējie labākie pieejamie tehniskie paņēmieni;
- 15) "bīstamas vielas" ir bīstamas vielas vai preparāti, kā noteikts ||Direktīvā 67/548/EEK || un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/45/EK (1999. gada 31. maijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu jautājumos, kas attiecas uz bīstamu preparātu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu ⁽¹⁾;
- 16) "pamatziņojums" ir kvantitatīva informācija par piesārņojuma stāvokli augsnē un gruntsūdeņos, **ko radījis ievērojams attiecīgo bīstamo vielu apjoms;**
- 17) "regulāra inspekcija" ir vides inspekcija, ko veic, izpildot plānoto pārbaudes programmu;
- 18) "ārkārtas inspekcija" ir vides inspekcijas, ko veic, reaģējot uz sūdzībām vai veicot negadījumu, starpgadījumu un neatbilstības izmeklēšanu;

(1) OV L 200, 30.7.1999., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- 19) **“vides inspekcija” ir jebkura darbība, kas ietver pārbaudi ar mērķi noskaidrot, vai iekārta atbilst noteiktām vides prasībām;**
- 20) “kurināmais” ir jebkurš ciets, šķidrums vai gāzveida degošs materiāls, ko izmanto kurināšanai sadedzināšanas iekārtās;
- 21) “sadedzināšanas iekārta” ir tehniska aparatūra, kurā oksidē kurināmo, lai izmantotu šādi iegūto siltumenerģiju;
- 22) “biomasa” ir kāds no šādiem produktiem :
- a) produkti, kuru sastāvā ir tādi augu izcelsmes materiāli no lauksaimniecības vai mežsaimniecības, kurus var izmantot tajos esošās enerģijas iegūšanai;
 - b) šādi atkritumi, ko izmanto kā kurināmo:
 - i) augu atkritumi no lauksaimniecības un mežsaimniecības;
 - ii) augu atkritumi no pārtikas rūpniecības gadījumos, kad iegūto siltumenerģiju reģenerē;
 - iii) šķiedraini augu atkritumi no celulozes masas ražošanas un papīra ražošanas no celulozes, ja tās līdzsadedzina ražošanas vietā un izdalījušos siltumenerģiju reģenerē;
 - iv) korķa atkritumi;
 - v) koksnes atkritumi, izņemot tādus koksnes atkritumus, kuros pēc apstrādes ar koksnes aizsargvielām vai pārklājumiem var būt halogēnorganiskie savienojumi vai smagie metāli;
- 23) “jaukta kurināmā sadedzināšanas iekārta ” ir jebkura sadedzināšanas iekārta, kurā vienlaicīgi vai pārmaiņus var izmantot vismaz divu veidu kurināmo;
- 24) “gāzturbīna” ir jebkura rotācijas mašīna, kurā siltumenerģiju pārvērš mehāniskā darbā un kuras galvenās sastāvdaļas ir kompresors, siltumiekārta, kurā oksidē kurināmo darba šķidrums sakarsēšanai, un turbīna;
- 25) “atkritumi” ir atkritumi, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem ⁽¹⁾ 3. panta 1. punktā;
- 26) “bīstamie atkritumi” ir bīstamie atkritumi, kā tie definēti Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 2. punktā;
- 27) “dažādi sadzīves atkritumi” nozīmē mājsaimniecības atkritumus, kā arī mājsaimniecības, tirdzniecības, ražošanas un iestāžu atkritumus, kas pēc sava rakstura un sastāva ir līdzīgi mājsaimniecību atkritumiem, izņemot tās atkritumu daļas, kas Komisijas ||Lēmuma 2000/532/EK ⁽²⁾ ar kuru izveidots Eiropas atkritumu saraksts ||, pielikumā norādītas 20 01 pozīcijā un ko savāc atsevišķi to rašanās vietā, un pārējos atkritumus, kas šajā pielikumā norādīti 20 02 pozīcijā;
- 28) “atkritumu sadedzināšanas iekārta” nozīmē jebkuru stacionāru vai mobilo tehnisku ierīci un iekārtu, kas paredzēta atkritumu termiskai pārstrādei ar sadedzināšanā iegūtās siltumenerģijas reģenerāciju vai bez tās, veicot atkritumu sadedzināšanu oksidējot, kā arī citi termiskās apstrādes procesi, ja šādā apstrādē radušās vielas pēc tam sadedzina;

⁽¹⁾ OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Lēmums 2000/532/EK (2000. gada 3. maijs), ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) punktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem (OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.).

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- 29) "atkritumu līdzsadedzināšanas iekārta" nozīmē stacionāru vai mobilu tehnisku vienību, kas paredzēta enerģijas vai materiālu produktu ražošanai un kurā atkritumus izmanto par kurināmo vai papildu kurināmo vai kurā atkritumu iznīcināšanai tos apstrādā termiski, veicot atkritumu sadedzināšanu oksidējot, kā arī citi termiskās apstrādes procesi, ja šādā apstrādē radušās vielas pēc tam sadedzina;
- 30) "nominālā jauda" nozīmē atkritumu sadedzināšanas iekārtā vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtā ietilpstošo krāšņu jaudu summu, ko noteicis konstruktors un apstiprinājis operators, ņemot vērā atkritumu siltumietilpību, kas izteikta ar atkritumu daudzumu, ko sadedzina vienā stundā;
- 31) "dioksīni un furāni" nozīmē visus VI pielikuma 2. daļā uzskaitītos polihlordibenzo-p-dioksīnus un dibenzofurānus;
- 32) "atlikumi" nozīmē jebkādu šķidrū vai cietus atkritumus, kas rodas atkritumu sadedzināšanas iekārtās vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtās;
- 33) "organisks savienojums" ir jebkurš savienojums, kurā ietilpst vismaz elements ogleklis un viens vai vairāki no šādiem elementiem: ūdeņradis, halogēni, skābeklis, sērs, fosfors, silīcijs vai slāpeklis, izņemot oglekļa oksīdus un neorganiskos karbonātus un bikarbonātus;
- 34) "gaistoši organiskie savienojumi" ir jebkuri organiskie savienojumi, kā arī kreoza frakcija, kam temperatūrā 293,15 K tvaiku spiediens ir 0,01 kPa vai lielāks vai kam ir konkrētos izmantošanas apstākļos attiecīga gaistamība;
- 35) "organiskais šķīdinātājs" ir jebkurš gaistošs organiskais savienojums, ko izmanto šādos nolūkos:
- a) tam ķīmiski nemainoties, atsevišķi vai kopā ar citām vielām, lai šķīdinātu jēlvielas, ražojumus un atkritumvielas;
 - b) par tīrīšanas līdzekli, lai šķīdinātu piemaisījumus;
 - c) par šķīdinātāju;
 - d) par disperģējošu vidi;
 - e) par viskozitātes korektoru;
 - f) par virsmas spraiguma korektoru;
 - g) par plastifikatoru;
 - h) par konservantu;
- 36) "aizsargkārtā" ir pārklājums, kā noteikts 2. panta 8. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/42/EK (2004. gada 21. aprīlis), ar ko ierobežo gaistošo organisko savienojumu emisijas, kuras rada organisko šķīdinātāju izmantošana noteiktās krāsās, lakās un transportlīdzekļu galīgās apdares materiālos ⁽¹⁾;
- 37) "**vispārīgi saistošie noteikumi**" ir vides jomas tiesību aktos noteiktās emisiju robežvērtības vai citi nosacījumi nozares vai plašākā līmenī, kas paredzēti tiešai izmantošanai, lai noteiktu atļaujas izdošanas nosacījumus.

⁽¹⁾ OV L 143, 30.4.2004, 87.lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

4. pants

Pienākums iegūt atļauju

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka neviena iekārta vai sadedzināšanas iekārta, atkritumu sadedzināšanas iekārta vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārta netiek ekspluatēta, ja nav saņemta atļauja.

Atkāpjoties no panta pirmās daļas noteikumiem, dalībvalstis var noteikt procedūru V nodaļā minēto iekārtu reģistrācijas procesam.

Reģistrācijas procedūru noteiks juridiski saistošā tiesību aktā, kurā ietvers vismaz operatora paziņojumu kompetentai iestādei par nodomu ekspluatēt iekārtu..

2. **Dalībvalstis var noteikt, ka** atļauja var attiekties uz divām vai vairākām iekārtām vai to daļām, kuras darbina vienā un tajā pašā vai dažādās vietās.

Ja atļauja attiecas uz divām vai vairākām iekārtām, jāpanāk katras iekārtas **individuāla** atbilstība šajā direktīvā noteiktajām prasībām.

5. pants

Operatori

Dalībvalstis var noteikt, ka divas vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas **ir** ražošanas iekārtas vai sadedzināšanas iekārtas, atkritumu sadedzināšanas iekārtas vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtas kopīgais operators, vai ražošanas iekārtas vai atūrīšanas iekārtas atsevišķu daļu operatori. **Tikai vienu fizisku vai juridisku personu nosaka par atbildīgu par šīs direktīvas noteikumu ievērošanu.**

6. pants

Atļaujas piešķiršana

1. Kompetentā iestāde piešķir atļauju, ja iekārta atbilst šīs direktīvas prasībām.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, ja atļauju izsniegšanā iesaistītas vairākas kompetentās iestādes vai vairāki operatori, atļaujas vai vairāku atļauju izsniegšanas nosacījumi un procedūras ir pilnīgi saskaņotas, lai garantētu visu šajā procedūrā kompetento iestāžu efektīvu integrētu pieeju.

3. Attiecībā uz jaunām iekārtām vai gadījumos, kad tiek veiktas būtiskas izmaiņas, uz kurām attiecas Direktīvas 85/337/EEK 4. pants, piešķirot attiecīgo atļauju, jāpārbauda un jāizmanto saskaņā ar minētās direktīvas 5., 6., 7. un 9. pantu iegūtā informācija vai izdarītie secinājumi.

7. pants

Vispārīgie saistošie noteikumi

Neierobežojot pienākumu iegūt atļauju, dalībvalstis vispārīgos saistošos noteikumos var ietvert prasības attiecībā uz konkrētiem iekārtu vai sadedzināšanas, atkritumu sadedzināšanas vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtu veidiem.

Ja pieņem vispārīgos saistošos noteikumus, atļaujā var vienkārši iekļaut atsauci uz šādiem noteikumiem.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

8. pants

Ziņošana par atbilstību

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

- (1) operators vismaz reizi **24** mēnešos iesniedz kompetentajai iestādei **atbilstīgus datus** par atbilstību atļaujas noteikumiem **un tos nekavējoties publicē internetā. Ja inspekcija atbilstīgi 25. pantam konstatē atļaujas nosacījumu pārkāpumu, informēšanas biežumu maina uz 12 mēnešiem;**
- (2) operators nekavējoties informē kompetento iestādi par starpgadījumu vai negadījumu, kuram ir būtiska ietekme uz vidi.

9. pants

Neatbilstība

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka tiek ievēroti atļaujas noteikumi.
2. Gadījumā, ja konstatēti šīs direktīvas prasību pārkāpumi, dalībvalstis nodrošina, ka:
 - a) operators nekavējoties informē kompetentās iestādes;
 - b) operators un kompetentās iestādes veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību iespējami īsākā laikā.

Pārkāpumu gadījumā, kas rada **būtiskas** briesmas cilvēku veselībai vai videi, ražošanas iekārtas vai sadedzināšanas iekārtas, atkritumu sadedzināšanas iekārtas vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtas darbība tiek apturēta līdz atbilstības atjaunošanai saskaņā ar pirmās daļas b) apakšpunkta nosacījumiem.

10. pants

Siltumnīcefekta gāzu emisijas

1. Ja siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas no iekārtas ir noteiktas Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā saistībā ar iekārtā veicamajām darbībām, atļaujā neietver attiecīgās gāzes tiešās emisijas robežvērtības, ja vien tas nav nepieciešams, lai nerastos nozīmīgs vietējais piesārņojums.
2. Saistībā ar darbībām, kas minētas I pielikumā Direktīvā 2003/87/EK, dalībvalstis var izvēlēties neizvirzīt prasības attiecībā uz energoefektivitāti sadedzināšanas iekārtām un citām iekārtām objektā, kuras emitē oglekļa dioksīdu.
3. Nepieciešamības gadījumā kompetentās iestādes atļauju attiecīgi groza.
4. 1. līdz 3. punktā paredzētie noteikumi neattiecas uz iekārtām, kurām uz laiku nepiemēro siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu Kopienas tirdzniecības sistēmu saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 27. pantu.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

II NODAĻA

Īpaši noteikumi par I pielikumā minētajām darbībām

11. pants

Darbības joma

Šī nodaļa attiecas uz darbībām, kas izklāstītas I pielikumā, un attiecīgā gadījumā uz minētajā pielikumā noteiktajām jaudas robežvērtībām.

12. pants

Vispārīgie principi, kuri reglamentē operatoru pamatsaistības

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu, ka iekārtas tiek ekspluatētas atbilstīgi šādiem principiem:

- 1) tiek veikti visi vajadzīgie preventīvie pasākumi piesārņojuma novēršanai;
- 2) izmantojot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus;
- 3) nerodas būtisks piesārņojums;
- 4) saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK nerodas atkritumi;
- 5) gadījumos, kad atkritumi rodas, tie tiek pārstrādāti, vai — gadījumos, kad pārstrāde ir tehniski un ekonomiski neiespējama — apglabāti tā, lai tiktu novērsta vai samazināta jebkāda ietekme uz vidi;
- 6) enerģija tiek izmantota efektīvi;
- 7) tiek veikti pasākumi, kas vajadzīgi negadījumu novēršanai un to seku ierobežošanai;
- 8) pēc darbības pilnīgas izbeigšanas tiek veikti pasākumi, kas vajadzīgi piesārņojuma riska novēršanai un iekārtas ekspluatācijas vietas sakārtošanai **apmierinošā** stāvoklī saskaņā ar 23. panta 2. un 3. **punktā noteiktajām prasībām**.

13. pants

Pieteikumi atļauju saņemšanai

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka iesniegtajā pieteikumā atļaujas saņemšanai aprakstīta:
 - a) iekārta un tās darbības;
 - b) izejvielas un palīgmateriāli, citas iekārtā izmantotās vai tajā iegūtās vielas un enerģija;
 - c) iekārtas emisiju avoti;
 - d) apstākļi iekārtas uzstādīšanas vietā;
 - e) **ja darbībā tiek izmantotas bīstamas vielas ievērojamā apjomā — pamatziņojums, kurā sniedz informāciju par šīm vielām;**
 - f) no iekārtas katrā dabas vides segmentā prognozējamo emisiju raksturs un daudzumi, kā arī emisiju būtiskākā ietekme uz vidi;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- g) paredzētā tehnoloģija un pārējās metodes, lai novērstu vai — gadījumos, kad tas nav iespējams — samazinātu emisijas no iekārtas;
- h) **vajadzības gadījumā** pasākumi atkritumu rašanās novēršanai iekārtā vai iekārtā radušos atkritumu pārstrādei;
- i) papildu pasākumi, kas paredzēti, lai tiktu ievēroti operatora pamatsaistību vispārējie principi, kuri noteikti 12. pantā;
- j) plānotie pasākumi emisiju monitoringam vidē;
- k) kopsavilkums par galvenajām paredzēto tehnoloģiju, metožu un pasākumu **attiecīgajām** alternatīvām, kuras iesniedzējs ir izvērtējis.

Pieteikumā atļaujas saņemšanai iekļauj arī pirmajā daļā minētās informācijas netehnisku kopsavilkumu **un attiecīgajā gadījumā pamatziņojumu.**

2. Ja informācija, kas sniegta saskaņā ar Direktīvā 85/337/EEK noteiktajām prasībām, vai drošības pārskats, kurš sagatavots saskaņā ar Padomes Direktīvu 96/82/EK, vai cita informācija, kas sniegta, ievērojot citus tiesību aktus, atbilst 1. punktā noteiktajām prasībām, to var iekļaut pieteikumā vai pievienot pieteikumam.

14. pants

LPTP atsauces dokumenti un informācijas apmaiņa

1. Komisija **organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, attiecīgo kompetento iestāžu pārstāvjiem, šīs nozares ražošanas nozares tehnikas izmantotājiem un piegādātājiem, nevalstiskām organizācijām, kas atbalsta vides aizsardzību un Komisiju saistībā ar:**

- a) **iekārtu darbību attiecībā uz emisijām, piesārņojumu, izejvielu patēriņu un īpašībām, enerģijas izmantošanu un atkritumu rašanos; kā arī**
- b) **izmantotajiem labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, saistīto monitoringu un izmantoto labāko pieejamo tehnisko paņēmienu attīstību.**

Komisija izveido Informācijas apmaiņas forumu šajā punktā minētās informācijas apmaiņas organizēšanai, kurā piedalās 1. daļā minētās iesaistītās personas.

Komisija izstrādā pamatnostādnes par informācijas apmaiņu, tostarp par datu vākšanu un LPTP atsauces dokumentu satura noteikšanu. Šajā sakarībā Komisija publicē novērtējuma ziņojumu. Šis ziņojums ir pieejams internetā.

2. **Komisija publicē 1. punktā paredzētās informācijas apmaiņas rezultātus kā jaunu vai atjauninātu LPTP atsauces dokumentu.**

3. LPTP dokumentos jo īpaši aprakstīti labākie pieejamie tehniskie paņēmieni, ar tiem saistītie emisiju līmeņi, **patēriņa līmeņi** un attiecīgā uzraudzība, augsnes un gruntsūdeņu uzraudzība, kā arī vietas attīrīšana un jaunākie paņēmieni, īpašu uzmanību pievēršot III pielikumā noteiktajiem kritērijiem, **un to finalizēšana ir jāpabeidz astoņu gadu laikā pēc iepriekšējās versijas publicēšanas.** Komisija **pārbauda, vai LPTP secinājumi par LPTP atsauces dokumentiem ir pieejami visās dalībvalstu oficiālajās valodās. Pēc dalībvalsts pieprasījuma Komisija nodrošina visa LPTP dokumenta pieejamību pieprasītajā valodā.**

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

15. pants

Atļaujas noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļaujā iekļauti visi pasākumi, kas vajadzīgi 12. un 19. pantā noteikto prasību ievērošanai.

Minētajos pasākumos iekļauj vismaz šādus aspektus:

- a) emisijas robežvērtības piesārņojošām vielām, kuras uzskaitītas II pielikumā, un citām piesārņojošām vielām, kuras varētu tikt emitētas no konkrētās iekārtas ievērojamā daudzumā, ņemot vērā to raksturu un piesārņojuma pārneses iespējas no vienas dabas vides daļas citā;
- b) **vajadzības gadījumā** atbilstošas prasības, kuras nodrošina augsnes un gruntsūdeņu aizsardzību un pasākumus iekārtā radušos atkritumu apsaimniekošanai;
- c) monitoringa prasības, norādot mērījumu metodes un biežumu, novērtēšanas procedūru un pienākumu regulāri sniegt kompetentajai iestādei datus par noplūžu monitoringa rezultātiem un citus datus, kas vajadzīgi atļaujas noteikumu ievērošanas pārbaudei;
- d) prasības **regulāri** veikt monitoringu attiecībā uz **attiecīgām** bīstamām vielām, kuras, visticamāk, **ievērojamos daudzumos** konstatēs attiecīgajā teritorijā un kuras rada augsnes un gruntsūdeņu piesārņošanas iespēju iekārtas teritorijā;
- e) pasākumus, kuri attiecas uz kad iekārta tiek palaista, rodas noplūdes, darbības traucējumi, notiek iekārtas īslaicīga apstādīšana vai ekspluatācijas pilnīga izbeigšana;
- f) noteikumi, kas palīdz samazināt piesārņojumu lielā attālumā vai pārrobežu piesārņojumu.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās emisijas robežvērtības var papildināt vai aizstāt ar tām ekvivalentiem parametriem vai tehniskiem pasākumiem.

3. LPTP atsauces dokumentus izmanto kā atsauci atļaujas noteikumu noteikšanai.

4. Ja uz iekārtu vai daļu no iekārtas neattiecas LPTP atsauces dokumenti vai ja šādi dokumenti neattiecas uz darbības iespējamo ietekmi uz vidi, kompetentā iestāde, **apspriežoties ar operatoru**, attiecīgajai iekārtai vai darbībām nosaka **emisijas vērtības, kas sasniedzamas, izmantojot** labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, kuru pamatā ir III pielikumā minētie kritēriji, kā arī attiecīgi nosaka atļaujas noteikumus.

5. Iekārtām, kas minētas I pielikuma 6.6. punktā, 1. līdz 4. punktu piemēro, neskarot ar dzīvnieku labturību saistītos tiesību aktus.

16. pants

Emisijas robežvērtības, ekvivalenti parametri un tehniski pasākumi

1. Piesārņojošām vielām noteiktās emisijas robežvērtības attiecas uz punktu, kurā notiek emisija no iekārtām un minēto vērtību noteikšanā pirms minētā punkta atšķaidījumu neņem vērā.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Attiecībā uz netiešu piesārņotājvielu noplūdi ūdenī, nosakot attiecīgās iekārtas emisijas robežvērtības, var ņemt vērā ūdens attīrīšanas iekārtu darbību, ja videi kopumā tiek garantēts ekvivalents aizsardzības līmenis un ja tas nerada vides piesārņojuma līmeņa paaugstināšanos.

2. Neierobežojot 19. panta noteikumus, emisijas robežvērtības, ekvivalenti parametri vai tehniski pasākumi, kas minēti 15. panta 1. un 2. punktā, jānosaka, pamatojoties uz labākajām pieejamām metodēm, nenorādot kādas konkrētas metodes vai īpašu tehnoloģiju.

Kompetentā iestāde nosaka emisijas robežvērtības, **kā arī monitoringa un atbilstības prasības, kuru mērķis ir nodrošināt, lai netiktu pārsniegti ar LPTP saistītais emisijas līmenis.**

Emisijas robežvērtības var papildināt ar ekvivalentiem parametriem vai tehniskiem pasākumiem, ja vien ar tiem ir iespējams sasniegt līdzvērtīgu

3. Atkāpjoties no 2. punkta 2. daļas, kompetentā iestāde **izņēmuma** gadījumos, **atkarībā no** vides un ekonomisko izmaksu un ieguvumu **novērtējuma** un ņemot vērā attiecīgās iekārtas tehniskos parametrus, tās atrašanās vietu un vietējos vides apstākļus, var noteikt emisijas robežvērtības, **ekvivalentus parametrus vai tehniskus pasākumus, kā arī monitoringa un atbilstības prasības tā, ka var tikt pārsniegti ar LPTP saistītais emisijas līmenis.**

Minētās emisijas robežvērtības, **ekvivalenti parametri vai tehniskie pasākumi** tomēr nedrīkst pārsniegt emisijas robežvērtības, kas noteiktas **saskaņā ar 68. pantu vai attiecīgā gadījumā paredzētas** V līdz VIII pielikumā.

Dalībvalstis nodrošina, lai attiecīgajai sabiedrības daļai savlaicīgi tiktu nodrošinātas reālas iespējas piedalīties šāda lēmuma pieņemšanā, kurš attiecas uz šajā punktā minētās atkāpes piešķiršanu.

Ja emisijas robežvērtības, ekvivalentus parametrus vai ekvivalentus tehniskus pasākumus nosaka saskaņā ar šo punktu, atļaujas noteikumiem ir jāpievieno dokuments ar pamatojumu tam, kādu apsvērumu dēļ ir pieļaujamas atkāpes no emisijas vērtībām, kas saistītas ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, kā norādīts LPTP atsaucēs dokumentos.

Komisija var noteikt kritērijus šajā punktā minētās atkāpes piešķiršanai.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisku elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Panta 2. un 3. punktu piemēro kūtsmēsļu un pusšķidro mēsļu lietošanai ārpus iekārtas uzstādīšanas vietas, kā minēts I pielikuma 6.6. punktā, **izņēmums ir teritorijas, uz kurām attiecas Padomes Direktīvas 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti⁽¹⁾, darbības joma.**

5. Kompetentā iestāde var piešķirt pagaidu atkāpes no 2. punktā un 12. panta || 1. un 2. punktā noteiktajām prasībām attiecībā uz to emisiju palielināšanos jaunu paņēmieni izmēģināšanas un izmantošanas dēļ, ja 6 mēnešu laikā no atkāpes piešķiršanas minēto paņēmieni lietošanu pārtrauc vai darbības rezultātā sasniedz vismaz tādu emisijas līmeni, kas saistīts ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem.

17. pants

Monitoringa prasības

1. Attiecīgā gadījumā 15. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minēto monitoringa prasību pamatā ir secinājumi par monitoringu, kā aprakstīts LPTP atsaucēs dokumentos.

⁽¹⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

2. Biezumu attiecībā uz periodisku monitoringu, kas minēts 15. panta 1. punkta d) apakšpunktā, kompetentā iestāde nosaka atļaujā katrai atsevišķai iekārtai vai vispārīgos saistošos noteikumos.

Neskarot pirmo daļu, periodisku monitoringu veic vismaz reizi **piecos gados attiecībā uz gruntsūdeņiem un reizi desmit gados attiecībā uz augsni, ja vien monitoringa pamatā ir piesārņojuma risku sistemātisks novērtējums.**

Komisija var noteikt kritērijus, ar ko paredz regulāra monitoringa biežumu.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisku elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

18. pants

Vispārīgie saistošie noteikumi

1. Pieņemot vispārīgos saistošos noteikumus dalībvalstis nodrošina integrētu pieeju un augstu vides aizsardzības līmeni, kas līdzvērtīgs tādām, ko var sasniegt, piemērojot atsevišķus atļaujas noteikumus.

2. Vispārīgo saistošo noteikumu pamatā ir labākie pieejamie tehniskie paņēmieni, nenorādot kādas konkrētas metodes vai īpašu tehnoloģiju, **lai nodrošinātu atbilstību 15. un 16. pantam.**

█

3. Dalībvalstis nodrošina, ka vispārīgos saistošos noteikumus regulāri atjaunina, ņemot vērā jaunākos labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, **lai nodrošinātu atbilstību 22. pantam.**

█

4. Vispārīgajos saistošajos noteikumos, ko pieņem saskaņā ar 1. līdz 3. punktu, ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai.

19. pants

Vides kvalitātes standarti

Gadījumos, kad vides kvalitātes standarts nosaka nepieciešamību izvīzīt stingrākus nosacījumus nekā tie, ko iespējams nodrošināt ar labākajām pieejamām metodēm, atļaujās iekļauj papildu nosacījumus, neierobežojot citus pasākumus, kurus var veikt vides kvalitātes standartu izpildei.

20. pants

Labāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmaiņas

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde seko labāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmaiņām vai ir par tām informēta un ka tiek publicēti visi jaunie vai pārskatītie LPTP atsaucē dokumenti, **informējot arī attiecīgo sabiedrības daļu.**

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

21. pants

Operatoru veiktās izmaiņas iekārtās

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka operators informē kompetento iestādi par iekārtas parametru vai darbības veida plānotajām izmaiņām vai paplašināšanu, kas var ietekmēt vidi. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde atjaunina atļauju.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka operators plānotās būtiskās izmaiņas veic tikai pēc tam, kad ir izsniegta atļauja saskaņā ar šo direktīvu.

Pieteikumā atļaujas saņemšanai un kompetentās iestādes lēmumā norāda tās iekārtu daļas un tos 13. pantā minētos aspektus, kurus var skart attiecīgās būtiskās izmaiņas.

3. Visas iekārtas parametru vai darbības izmaiņas vai tās paplašināšanu uzskata par būtisku, ja šīs izmaiņas vai paplašinājums pats sasniedz jaudas robežvērtības, kuras noteiktas I pielikumā.

22. pants

Atļaujas izsniegšanas noteikumu pārskatīšana un atjaunināšana, ko veic kompetentā iestāde

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompetentā iestāde vajadzības gadījumā regulāri pārskata un atjaunina visus atļaujas izsniegšanas nosacījumus, lai nodrošinātu to atbilstību šai direktīvai.

2. Pēc kompetentās iestādes pieprasījuma operators iesniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai pārskatītu atļaujas noteikumus.

Pārskatot atļaujas noteikumus, kompetentā iestāde izmanto visu informāciju, kas iegūta moitoringa vai pārbaudžu rezultātā.

3. Ja Komisija **publicē** jaunu vai atjauninātu LPTP atsaucis dokumentu, dalībvalstis četru gadu laikā no tā publicēšanas nodrošina to, ka kompetentā iestāde pārskata un, **ja vajadzīgs**, atjauno atļaujas noteikumus, ko piemēro attiecīgajām iekārtām.

Pirmo daļu piemēro jebkurai atkāpei, kas piešķirta saskaņā ar 16. panta 3. punktu.

4. Atļaujas noteikumus pārskata un, ja vajadzīgs, atjaunina vismaz šādos gadījumos:

a) iekārtas radītais piesārņojums ir tik būtisks, ka jāpārskata atļaujā noteiktās esošās emisijas robežvērtības vai arī atļaujā jāiekļauj jaunas attiecīgas robežvērtības;

b) sakarā ar labāko pieejamo tehnisko paņēmieni **būtiskām pārmaiņām**, ir iespējams ievērojami samazināt emisijas;

c) ekspluatācijas drošībai jāizmanto citas metodes;

d) ja **nepieciešams, lai nodrošinātu saskaņu ar Direktīvu 2001/81/EK vai atbilstību** vides kvalitātes standartiem atbilstīgi 19. pantam.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

23. pants

Objekta slēgšana un vides sakārtošana

1. Neskarot Direktīvu 2004/35/EK, **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/118/EK (2006. gada 12. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos** ⁽¹⁾, **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/99/EK (2008. gada 19. novembris) par vides krimināltiesisko aizsardzību** ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009./../EK, ar ko izveido sistēmu augsnes aizsardzībai **||** ⁽³⁾ ⁽⁴⁾, kompetentā iestāde nodrošina, ka atļaujas **noteikumi**, kas paredzēti, lai nodrošinātu 12. panta 8. punktā noteiktā principa ievērošanu, tiktu īstenoti pēc darbības pilnīgas izbeigšanas.

2. Ja darbībā iesaistīta tādu **attiecīgu** bīstamu vielu izmantošana, ražošana vai novadīšana **ievērojamā daudzumā**, kuras attiecas uz augsnes un gruntsūdeņu piesārņošanu iekārtas uzstādīšanas vietā, operators sagatavo pamatziņojumu pirms iekārtas ekspluatācijas vai pirms ir atjaunināta iekārtas atļauja. Ziņojumā ietver kvantitatīvu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu augsnes un gruntsūdeņu sākotnējo stāvokli **attiecībā uz attiecīgu bīstamo vielu ievērojamo daudzumu**.

Komisija nosaka **vispārīgos** kritērijus attiecībā uz pamatziņojuma saturu.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisku elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Pēc darbības pilnīgas izbeigšanas operators **informē kompetento iestādi un** novērtē augsnes un gruntsūdeņu piesārņojuma stāvokli, ko izraisījušas bīstamas vielas. Ja, **salīdzinot ar 2. punktā minētajā pamatziņojumā noteikto sākotnējo stāvokli**, iekārta radījusi bīstamu vielu piesārņojumu augsnē un gruntsūdeņos, operators **atjauno teritoriju un atgriež to sākotnējā stāvoklī**.

4. Ja operatoram nepieprasa sagatavot 2. punktā minēto pamatziņojumu, pēc darbības pilnīgas izbeigšanas operators veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka objekta vietā nerastos nekāds ievērojams risks cilvēku veselībai un videi.

24. pants

Emisiju salīdzināšana, izmantojot emisiju līmeņus, kas saistīti ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem

Dati, kuri saistīti ar atbilstību **atļaujas izsniegšanas noteikumiem**, kas minēti 8. panta 1. punktā, ietver salīdzinājumu **starp** emisijas līmeni un **to emisijas līmeni, kas saistīts ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem**, kā aprakstīts LPTP atsaucēs dokumentos. **Šos datus bez kavēšanās publicē internetā.**

25. pants

Inspekcijas

1. Dalībvalstis izstrādā iekārtu inspekciju sistēmu.

Šādā sistēmā paredz veikt inspekcijas iekārtas teritorijā.

Dalībvalstis nodrošina, ka operatori kompetentajām iestādēm sniedz palīdzību, kas tiem vajadzīga, lai minētās iestādes varētu veikt pārbaudes uz vietas, ņemt paraugus un vākt informāciju, kura tiem vajadzīga, pildot pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

⁽¹⁾ OV L 372, 27.12.2006., 19. lpp.

⁽²⁾ OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.

⁽³⁾ OV L...

⁽⁴⁾ OV: lūdzu ievietot numuru, datumu un publikācijas atsauci.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

2. Dalībvalstis nodrošina, ka visām iekārtām ir inspekcijas plāns.
3. Katrā inspekcijas plānā jāiekļauj šādi dati:
 - a) vispārīgs attiecīgo būtisko vides jautājumu novērtējums;
 - b) inspekcijas plānā iekļautais ģeogrāfiskais apgabals;
 - c) pārbaudes plānā iekļautais iekārtu saraksts un vispārīgs novērtējums attiecībā uz to atbilstību šīs direktīvas prasībām;
 - d) tā pārskatīšanas noteikumi;
 - e) regulāru inspekciju programmu izklāsts atbilstīgi 5. punktam;
 - f) procedūras ārkārtas inspekcijām saskaņā ar 6. punktu;
 - g) attiecīgā gadījumā noteikumi par sadarbību starp dažādām inspekcijas iestādēm.
4. Pamatojoties uz pārbaudes plāniem, kompetentā iestāde regulāri izstrādā inspekcijas programmas, nosakot apmeklējumu periodiskumu uz dažāda veida iekārtu atrašanās vietu.

Dalībvalstis nodrošina, lai būtu pieejams pietiekams skaits kvalificētu darbinieku šo inspekciju veikšanai.

Minētajās programmās ietver **vismaz** vienu **iepriekš neizziņotu katras iekārtas teritorijas** apmeklējumu reizi **18** mēnešos. **Biežumu palielina uz reizi vismaz sešos mēnešos, ja inspekcija konstatē, ka atļaujas nosacījumi nav ievēroti.**

Ja šādu programmu pamatā **ir** sistemātisks attiecīgo konkrēto iekārtu vides risku novērtējums, **iekārtu teritoriju var apmeklēt retāk, taču obligāti reizi 24 mēnešos.**

Vides apdraudējuma sistemātisks novērtējums ir jābalsta uz šādiem objektīviem kritērijiem:

- a) **operatoru kopsavilkums par atļaujas nosacījumu ievērošanu;**
- b) **iekārtas ietekme uz vidi un cilvēka veselību;**
- c) **operatora piedalīšanās Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS) saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 761/2001 ⁽¹⁾ vai ekvivalentas vides vadības sistēmas piemērošana.**

Komisija **var noteikt turpmākos** kritērijus vides risku novērtēšanai.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisku elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

5. Regulārām inspekcijām jābūt pietiekamām, lai pilnībā pārbaudītu attiecīgās iekārtas radītās ietekmes uz vidi visus elementus.

Regulāras inspekcijas nodrošina to, ka operators izpilda atļaujas izsniegšanas noteikumus.

Regulāras inspekcijas palīdz arī novērtēt atļaujas prasību efektivitāti.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 761/2001 (2001. gada 19. marts), ar ko organizācijām atļauj brīvprātīgi piedalīties Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS)(OV L 114, 24.4.2001., 1. lpp.).

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

6. **Iepriekš neizziņotas** ārkārtas inspekcijas veic, lai izmeklētu nopietnas **un pamatotas** sūdzības par vides noteikumu neievērošanu, nopietniem negadījumiem, starpgadījumiem vai neatbilstībām vides jomā, **vai faktiem, kas nopietni ietekmē cilvēka veselību**, pēc iespējas īsākā laikā un, ja vajag, pirms atļaujas izsniegšanas, pārskatīšanas vai atjaunināšanas.

Veicot šādu ārkārtas inspekciju, kompetentās iestādes var pieprasīt, lai operatori sniedz informāciju, kas vajadzīga negadījuma, starpgadījuma vai noteikumu neievērošanas gadījuma rūpīgai izvērtēšanai, tostarp veselības aizsardzības statistikas jomā.

7. Pēc katras regulāras un ārkārtas inspekcijas kompetentā iestāde sagatavo ziņojumu, kurā apraksta konstatējumus attiecībā uz iekārtu atbilstību šajā direktīvā noteiktajām prasībām, kā arī secinājumus par to, vai jāveic turpmāka darbība.

Ziņojumu nodod attiecīgajam operatoram **divu mēnešu laikā**. Šo ziņojumu kompetentā iestāde dara publiski pieejamu **internetā četru** mēnešu laikā pēc pārbaudes pabeigšanas.

Kompetentā iestāde nodrošina, ka visas ziņojumā norādītās vajadzīgās darbības veic pietiekami īsā laika posmā.

26. pants

Pieeja informācijai un sabiedrības iesaistīšanās atļauju izsniegšanas procedūrā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajai sabiedrības daļai laikus tiek dotas reālas iespējas piedalīties šādās procedūrās :

- a) atļaujas izsniegšana jaunai iekārtai;
- b) atļaujas izsniegšana būtisku izmaiņu veikšanai;
- c) atļaujas vai atļaujas nosacījumu atjaunināšana iekārtām saskaņā ar 22. panta 4. punkta a) apakšpunktu;
- d) **atļaujas vai tās noteikumu atjaunināšana iekārtai, ja ir piešķirama atkāpe saskaņā ar 16. panta 3. punktu.**

Šādas līdzdalības gadījumā piemēro procedūru IV pielikumā.

Nevalstiskās organizācijas, kuras veicina vides aizsardzību un atbilst visām attiecīgās valsts tiesību aktu prasībām, tiek uzskatītas par ieinteresētām.

█

2. Pēc lēmuma pieņemšanas par atļaujas izsniegšanu, pārskatīšanu vai atjaunināšanu █kompetentā iestāde **nekaņējoties informē sabiedrību un dara sabiedrībai pieejamu šādu informāciju:**

- a) lēmuma saturs, tostarp atļaujas kopija un atļaujas vēlāku atjauninājumu kopija;
- b) iemesli, kas ir šā lēmuma pamatā;
- c) to apspriežu rezultāti, kuras organizēja pirms lēmuma pieņemšanas, un paskaidrojums par to, kā tos ņēma vērā minētajā lēmumā;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- d) LPTP atsaucis dokumentu nosaukums, kas attiecas uz attiecīgo iekārtu vai darbību;
- e) tas, kā tika **noteikti 15. pantā minētie atļaujas noteikumi**, ņemot vērā labākos pieejamos tehniskos paņēmienus un ar tiem saistīto emisijas līmeni, kas aprakstīts LPTP atsaucis dokumentos;
- f) ja atkāpi piešķir saskaņā ar 16. panta 3. punktu, šādas atkāpes **īpašo iemeslu, pamatojoties uz 16. panta 3.punktā noteiktajiem kritērijiem**, un noteikto nosacījumu pamatojums;
- g) atļauju pārskatīšanas rezultāti, kā minēts 22. panta 1., 3. un 4. punktā;
- h) noplūžu monitoringa rezultāti, kuri ir kompetento iestāžu rīcībā un kuri vajadzīgi saskaņā ar atļaujas izsniegšanas nosacījumiem.

Dalībvalstis nodrošina, lai a) līdz g) apakšpunktā minētā informācija bez kavēšanās būtu pieejama internetā.

3. || 1. un 2. punktu piemēro, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti 4. panta 1. un 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ⁽¹⁾.

27 pants

Iespēja vērsties tiesās

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar valsts tiesību sistēmu attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem ir iespēja pārskatīšanas kārtībā ierosināt lietu tiesā vai citā neatkarīgā un objektīvā struktūrā, kas izveidota ar tiesību aktiem, lai apstrīdētu tādu lēmumu, aktu vai bezdarbības būtības vai procesuālo likumību, uz kuru attiecas 26. pants, ja ir ievērots viens no šādiem nosacījumiem:

- a) tie ir pietiekami ieinteresēti;
- b) ja dalībvalsts administratīvi procesuālajās tiesībās tas paredzēts kā priekšnoteikums — kuru tiesības ir aizskartas.

2. Dalībvalstis nosaka, kurā stadijā minētos lēmumus, aktus vai bezdarbību var apstrīdēt.

3. Dalībvalstis nosaka, kas tieši uzskatāms par pietiekamu ieinteresētību un tiesību aizskārumu, paturot prātā mērķi — nodrošināt attiecīgajai sabiedrības daļai tiesas pieejamību.

Tālab 1. punkta a) apakšpunkta sakarā jebkuras valsts tiesību aktos visām noteiktajām prasībām atbilstošas un vides aizsardzību veicinošas nevalstiskās organizācijas interesi uzskata par pietiekamu.

Uzskata arī, ka šādām organizācijām ir tiesības, kuras var tikt aizskartas, kā noteikts 1. punkta b) apakšpunktā.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punkta noteikumi neliedz lietu nodot iepriekšējai izskatīšanai administratīvā iestādē, un — ja valsts tiesību aktos ir šāda prasība — tie neietekmē prasību pirms tiesu pārskatīšanas procedūras piemērošanas izmantot visas iespējas administratīvajā pārskatīšanas procedūrā.

Visām šīm procedūrām jābūt godīgām, taisnīgām, savlaicīgām un ne pārmērīgi dārgām.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

5. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībai ir pieejama praktiska informācija par piekļuvi administratīvajām un tiesu pārskatīšanas procedūrām.

28. pants

Pārrobežu ietekme

1. Ja dalībvalsts apzinās, ka iekārtas ekspluatācija var būtiski negatīvi ietekmēt vidi citā dalībvalstī, vai ja dalībvalsts, kuru minētās iekārtas ekspluatācija var būtiski ietekmēt, to pieprasa, tad dalībvalsts, kurā tika iesniegts pieteikums atļaujas saņemšanai atbilstīgi 4. pantam vai 21. panta 2. punktam, tai pašā laikā, kad tā informē sabiedrību, minētajai otrai dalībvalstij nosūta visu informāciju, kas jāsniedz vai jādara pieejama saskaņā ar IV pielikumu.

Šāda informācija ir pamats visām abu dalībvalstu apspriedēm, kas vajadzīgas divpusējām attiecībām un ko veic, ievērojot savstarpējības un līdztiesības principus.

2. Divpusējās attiecībās dalībvalstis raugās, lai 1. punktā minētajos gadījumos tās dalībvalsts sabiedrībai, kuras teritorijā iespējama nelabvēlīga ietekme uz vidi, noteiktu laiku būtu pieejami arī pieteikumi atļauju izsniegšanai, un lai tai ir tiesības paust viedokli pirms kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu.

3. Visus atbilstīgi 1. un 2. punktam notikušo apspriežu rezultātus ņem vērā, kad kompetentā iestāde pieņem lēmumu par iesniegto pieteikumu.

4. Kompetentā iestāde visas dalībvalstis, ar kurām notikusi apspriešanās atbilstīgi 1. punktam, informē par pieteikuma sakarā pieņemto lēmumu un nosūta tām 26. panta 2. punktā paredzēto informāciju. Šī dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka minēto informāciju piemērotā veidā dara pieejamu attiecīgajai sabiedrības daļai šo valstu teritorijā.

I

29. pants

Jaunākie paņēmieni

Dalībvalstis ievieš stimulus operatoriem izstrādāt un ieviest jaunākos paņēmienus.

Pirmajā daļā Komisija pieņem šādus **kritērijus**:

- a) to rūpniecisko darbību veids jaunāko paņēmieni prioritārai izstrādei un piemērošanai;
- b) orientējoši dalībvalstu mērķi attiecībā uz jaunāko paņēmieni izstrādi un piemērošanu;
- c) mehānismi, lai novērtētu progresu jaunāko paņēmieni izstrādē un piemērošanā.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisku elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

III NODAĻA

Īpaši noteikumi par sadedzināšanas iekārtām

30. pants

Darbības joma

Šī nodaļa attiecas uz sadedzināšanas iekārtām, kuras paredzētas enerģijas ražošanai un kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir 50 MW vai lielāka, neatkarīgi no tajās izmantotā kurināmā veida.

Šī nodaļa neattiecas uz šādām sadedzināšanas iekārtām:

- a) iekārtām, kurās degšanas produktus izmanto tiešai apsildei, žāvēšanai vai jebkādai citai priekšmetu vai materiālu apstrādei;
- b) pēcsadedzināšanas krāsnīm, kas paredzētas izplūdes gāzu attīrīšanai ar sadedzināšanas paņēmieni, ja tās nedarbojas kā neatkarīgas sadedzināšanas iekārtas;
- c) katalītiskā krekinga katalizatoru reģenerācijas iekārtām;
- d) iekārtām sēra iegūšanai no sērūdeņraža;
- e) reaktoriem, ko izmanto ķīmiskajā rūpniecībā;
- f) koksa krāsnīm;
- g) kauperiem (domnas krāšņu gaisa sildītājiem);
- h) visām tehniskajām ierīcēm, kas paredzētas sauszemes transportlīdzekļu, kuģu un lidaparātu piedziņai;
- i) gāzturbīnām uz platformām atklātā jūrā;
- j) iekārtām, kuras kā kurināmo izmanto cietos vai šķidros atkritumus, izņemot 37. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētos atkritumus.

Šīs nodaļas 31., 32., un 35. pantu nepiemēro tām sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas nozarēm specifiski vislabākās pieejamās metodes atsauces dokumenti un ja tās ir izslēgtas no Lielas sadedzināšanas iekārtas vislabākās pieejamās metodes atsauces dokumenta.

31. pants

Apvienošanas noteikumi

1. Ja divu vai vairāku atsevišķu sadedzināšanas iekārtu dūmgāzes aizvada caur vienu kopīgu skursteni, šādu iekārtu apvienojumu uzskata par vienu sadedzināšanas iekārtu un to jaudu saskaita.
2. Ja divas vai vairākas atsevišķas sadedzināšanas iekārtas, kurām atļauja jau ir piešķirta vai par kurām ir iesniegts pilnīgs pieteikums pirms 72. panta 2. punktā minētā datuma, ir uzstādītas tā, lai ņemot vērā tehniskos un ekonomiskos faktorus, to izplūdes gāzes var aizvadīt caur vienu kopīgu skursteni, šādu iekārtu apvienojumu uzskata par vienu sadedzināšanas iekārtu ar to pievienoto jaudu.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

32. pants

Emisiju robežvērtības

1. Izplūdes gāzes no sadedzināšanas iekārtām izvada kontrolēti, izmantojot skursteņus, kuriem ir viens vai vairāki dūmvadi, kuru skursteņa garumu aprēķinā tādā veidā, lai tas atbilstu cilvēku veselības un vides aizsardzības prasībām.
2. Visās atļaujās iekārtām, kurās ietilpst sadedzināšanas iekārtas, kurām atļauja jau ir piešķirta vai par kurām ir iesniegts pilnīgs pieteikums pirms 72. panta 2. punktā minētā datuma, ja šādu iekārtu sāk ekspluatēt ne vēlāk kā vienu gadu pēc minētā datuma, ietver nosacījumus par to emisijas robežvērtību ievērošanu, kuras noteiktas V pielikuma 1. daļā.
3. Visās atļaujās iekārtām, kurās ietilpst sadedzināšanas iekārtas, kas nav minētas 2. punktā, ietver noteikumus, nodrošinot, ka šādu iekārtu radītās emisijas gaisā nepārsniedz emisiju robežvērtības, kas noteiktas V pielikuma 2. daļā.
4. Kompetentās iestādes gadījumos, kad operators nevar ievērot robežvērtības tāpēc, ka deficīta apstākļos pārtrauktas kurināmā piegādes ar nelielu sēra saturu, drīkst piešķirt atkāpi uz laiku līdz sešiem mēnešiem neievērot 2. un 3. punktā noteiktās sēra dioksīda emisijas robežvērtības sadedzināšanas iekārtām, kurās parasti izmanto šādu kurināmo.

Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par visām atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar pirmo daļu.

5. Kompetentā iestāde drīkst piešķirt atkāpi neievērot 2. un 3. punktā noteiktās emisijas robežvērtības, ja sadedzināšanas iekārtā, kurā dedzina gāzveida kurināmo, izņēmuma kārtā pāriet uz citu kurināmo tāpēc, ka pēkšņi pārtraukta gāzes piegāde. Šādu atkāpi piešķir uz laiku līdz 10 dienām, izņemot gadījumus, kad svarīgāk ir nodrošināt nepārtrauktu enerģijas piegādi.

Operators nekavējoties informē kompetento iestādi par katru šādu pirmajā daļā minēto konkrētu gadījumu.

Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par visām atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar pirmo daļu.

6. Ja sadedzināšanas iekārtas jaudu palielina **vismaz par 20 MW**, emisijas robežvērtības, kas noteiktas V pielikuma 2 daļā, attiecas uz iekārtas daļu, kuru ietekmējušas izmaiņas, un ko nosaka attiecībā pret visas sadedzināšanas iekārtas nominālo siltuma jaudu.

33. pants

Emisiju samazināšanas iekārtu nepareizas darbības vai bojājumu gadījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļaujās ir paredzēti noteikumi, kuri attiecas uz procedūrām gadījumos, kad pienācīgi nedarbojas vai ir bojātas emisijas samazināšanas iekārtas.
2. Bojājumu gadījumos kompetentās iestādes pieprasa, lai operators sašaurina vai izbeidz darbību, ja 24 stundu laikā netiek panākti normāli ekspluatācijas apstākļi, vai ekspluatē iekārtu, izmantojot kurināmo ar zemu piesārņotājvielu saturu.

Operators paziņo kompetentajām iestādēm par šādiem gadījumiem 48 stundu laikā pēc tam, kad ir konstatēta emisijas samazināšanas iekārtu nepareiza darbība vai bojājums.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Ekspluatācijas kopējais ilgums bez emisijas samazināšanas iekārtām nedrīkst pārsniegt 120 stundas jebkurā 12 mēnešus ilgā laikposmā.

Kompetentās iestādes drīkst piešķirt atkāpi no pirmajā un trešajā daļā noteiktajiem laika ierobežojumiem vienā no šādiem gadījumiem:

- a) svarīgāk ir nodrošināt nepārtrauktu enerģijas padevi,
- b) uz ierobežotu laika posmu bojāto sadedzināšanas iekārtu var aizstāt ar citu iekārtu, kura varētu izraisīt kopējo emisijas palielināšanos.

34. pants

Emisiju monitorings gaisā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar V pielikuma 3. daļu veic gaisu piesārņojošu vielu monitoringu. **Dalībvalstis var pieprasīt, lai šāds monitorings tiktu veikts par operatora līdzekļiem.**
2. Monitoringa automatiskās iekārtas uzstādīšanu un darbību kontrolē un tajos veic uzraudzības testus katru gadu, kā noteikts V pielikuma 3. daļā.
3. Kompetentā iestāde nosaka emisiju monitoringam izmantojamās paraugu ņemšanas vai mērīšanas vietas.
4. Visus monitoringa rezultātus reģistrē, apstrādā un sagatavo tā, lai kompetentai iestādei nodrošinātu iespējas verificēt atbilstību atļaujā iekļautajiem darbības noteikumiem un emisiju robežvērtībām.

35. pants

Atbilstība emisijas robežvērtībām

Uzskata, ka emisiju robežvērtības gaisā ir ievērotas, ja tiek izpildīti V pielikuma 4. daļā aprakstītie noteikumi.

36. pants

Jaukta kurināmā sadedzināšanas iekārtas

1. Emisijas robežvērtības jaukta kurināmā sadedzināšanas iekārtām, kas ir paredzētas divu vai vairāku kurināmā veidu vienlaicīgai dedzināšanai, kompetentās iestādes nosaka šādā kārtībā :
 - a) atbilstīgi sadedzināšanas iekārtas visai nominālajai ieejas siltuma jaudai, kā norādīts V pielikuma 1. un 2. daļā katram kurināmā veidam un piesārņojošajai vielai izvēlas emisijas robežvērtību;
 - b) pēc kurināmā aprēķina vidējās emisijas robežvērtības, ko iegūst, reizinot katras atsevišķās piesārņojošās vielas emisijas robežvērtības, kuras minētas a) apakšpunktā, ar katra kurināmā veida ieejas siltuma jaudu un reizinājumu dalot ar visu kurināmā veidu ieejas siltuma jaudas summu;
 - c) saskaita visas pēc kurināmā aprēķinātas emisijas robežvērtības.
2. Jaukta kurināmā sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto tikai destilācijas un konversijas atlikumus no jēlnaftas pārstrādes pašu patēriņam vai arī kopā ar citu kurināmo, Komisija var veikt grozījumus 1. punktā, lai noteiktu vidējās sēra dioksīda robežvērtības visām šādām iekārtām, kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir 50 MW vai lielāka.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

IV NODAĻA

Īpaši noteikumi par atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtām

37. pants

Darbības joma

1. Šīs nodaļas noteikumi attiecas uz atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtām, kurās sadedzina vai līdzsadedzina cietos vai šķidros atkritumus.

Šajā nodaļā atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtas nozīmē: visas sadedzināšanas līnijas vai līdzsadedzināšanas līnijas, atkritumu savākšanas, glabāšanas, vietējās pirmapstrādes ierīces, degvielas un gaisa padeves sistēmas, sildierīces, izplūdes gāzu attīrīšanas ierīces, vietējās atlikumu un notekūdeņu attīrīšanas vai uzglabāšanas iekārtas, skursteņi, kā arī ierīces un sistēmas sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas procesa vadībai un kontrolei, sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas apstākļu reģistrācijai un monitoringam.

Ja atkritumus līdzsadedzina tā, ka iekārtas galvenā funkcija ir *atkritumu termiskā pārstrāde*, *nevis* enerģijas vai materiālu produktu ieguve, || iekārtu uzskata par atkritumu sadedzināšanas iekārtu.

2. Šīs nodaļas noteikumi neattiecas uz šādām iekārtām:

a) iekārtām, kurās apstrādā tikai šādus atkritumus:

i) atkritumus, kas minēti 3. panta 22. punkta b) apakšpunktā,

ii) radioaktīvos atkritumus,

iii) dzīvnieku kautķermeņus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam ⁽¹⁾;

iv) atkritumus, kas rodas piekrastes iekārtās naftas un gāzes resursu izpētei un ieguvei, ko sadedzina uz šādu iekārtu klāja;

b) uz eksperimentālajām iekārtām, kuras izmanto pētījumiem, tehnoloģiju izstrādei un pārbaudēm, lai uzlabotu sadedzināšanas procesu, ja tajās sadedzina mazāk par 50 tonnām atkritumu gadā.

38. pants

Pieteikumu iesniegšana atļauju saņemšanai

Atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtas atļaujas pieteikumā ietver pasākumu aprakstu, kas paredz garantijas, ka tiks ievērotas šādas prasības:

a) iekārtas konstrukcijā un aprīkojumā ir ievērotas un tās ekspluatācijā tiks ievērotas šīs nodaļas prasības, ņemot vērā sadedzināmo vai līdzsadedzināmo atkritumu veidus;

⁽¹⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- b) sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas procesā iegūtā siltumenerģija ir iespējami reģenerēta, ražojot siltumenerģiju, tvaiku vai elektroenerģiju;
- c) samazināsies atlikumu daudzums un kaitīgums, un gadījumos, kad tas vajadzīgs, tos pārstrādās;
- d) atlikumus, no kā nav iespējams izvairīties un kuru daudzumu nevar samazināt vai pārstrādāt, apglabās saskaņā ar valsts un Kopienas normatīvajiem aktiem.

39. pants**Atļaujas noteikumi**

1. Atļaujā jāiekļauj:
 - a) visi atkritumu veidi, kurus drīkst pārstrādāt, iekļaujot vismaz tādus atkritumu veidus, kas norādīti atkritumu Eiropas sarakstā, kas noteikts ar Komisijas Lēmumu 2000/532/EK un, ja nepieciešams, ietver ziņas par katra veida atkritumu daudzumu;
 - b) atkritumu sadedzināšanas iekārtas vai līdzsadedzināšanas iekārtas kopējo jaudu;
 - c) emisiju robežvērtības emisijām gaisā un ūdenī;
 - d) prasības attiecībā uz pH, temperatūru un plūsmu notekūdeņu izplūdēm;
 - e) tādas paraugu ņemšanas un mērīšanas procedūras un to veikšanas periodiskums, kuras jāveic, ievērojot noteikumus par emisiju monitoringu.
 - f) maksimāli pieļaujamais termiņš, kura laikā emisijas gaisā vai notekūdeņu izplūdēs var pārsniegt noteiktās emisiju robežvērtības attīrīšanas ierīču vai mērīdzekļu tehniski neizbēgamu dīkstāvju, darbības traucējumu vai bojājumu dēļ.
2. Papildus 1. punktā noteiktajām prasībām atļaujā atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtu ekspluatācijai, ja tajās pārstrādā bīstamos atkritumus, iekļauj:
 - a) sarakstu, kurā norāda visu to bīstamo atkritumu veidu daudzumu, ko drīkst iekārtā pārstrādāt;
 - b) šo bīstamo atkritumu masas minimālo un maksimālo plūsmu, to zemāko un augstāko siltumietilpību, kā arī maksimāli pieļaujamo PCB, PCP, hlora, fluora, sēra, smago metālu un citu piesārņotāju vielu saturu.
3. Dalībvalstis var noteikt, kādi atkritumu veidi jāiekļauj atļaujā un ko var izmantot līdzsadedzināšanai noteikta veida atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtās.
4. Kompetentā iestāde periodiski pārskata un, ja vajadzīgs, maina un atjaunina atļaujas noteikumus.

40. pants**Emisiju kontrole**

1. Izplūdes gāzes no atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtām jāizvada kontrolēti un izmantojot skursteņus, kuru augstums aprēķināts tādējādi, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

2. Emisijas no atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtām gaisā nedrīkst pārsniegt emisijas robežvērtības, kas norādītas VI pielikuma 3. un 4. daļā vai noteiktas saskaņā ar minētā pielikuma 4. daļu.

Ja atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtās vairāk nekā 40 % no tajās iegūtās siltumenerģijas rodas, sadedzinot bīstamos atkritumus, vai iekārtā līdzsadedzina neapstrādātus jauktus sadzīves atkritumus, piemēro VI pielikuma 3. daļā norādītās emisiju robežvērtības.

3. Iespējami jāierobežo izplūdes gāzu attīrīšanas ierīcēs radušos notekūdeņu novadišana ūdens vidē, un piesārņotājvielu koncentrācijas nedrīkst pārsniegt VI pielikumā 5. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

4. Emisiju robežvērtība attiecas uz punktu, kurā izplūdes gāzu attīrīšanas notekūdeņus aizvada no atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtas.

Gadījumos, kad notekūdeņus no izplūdes gāzu attīrīšanas iekārtām attīra nevis atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtu vietējās notekūdeņu attīrīšanas ierīcēs, bet speciālās šim notekūdeņu veidam paredzētās attīrīšanas iekārtās, VI pielikuma 5. daļā noteiktās emisiju robežvērtības attiecas uz vietu, kurā notekūdeņus aizvada no atkritumu sadedzināšanas iekārtas. Ja izplūdes gāzu attīrīšanas iekārtu notekūdeņus attīra kopā ar citiem notekūdeņiem vietējās attīrīšanas iekārtās vai centralizēti, operators veic atbilstošus masas bilances aprēķinus emisiju līmeņa noteikšanai notekūdeņos, izmantojot VI pielikuma 6. daļas 2. punktā noteikto mērījumu rezultātus, emisiju līmeņu noteikšanai attiecībā uz notekūdeņu daļu, kas rodas izplūdes gāzu attīrīšanas procesā.

Nekādā gadījumā notekūdeņus nedrīkst atšķaidīt tāpēc, lai ievērotu VI pielikuma 5. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

5. Atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtu teritorijai, kā arī ar to saistītajai teritorijai, kurā uzglabā atkritumus, saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem jābūt izveidotai un apsaimniekotai tā, lai novērstu piesārņotājvielu neatļautu vai nejašu noplūdi augsnē, virszemes ūdeņos un gruntsūdeņos.

Jānodrošina glabāšanas jaudas piesārņotā lietusūdens notecei no atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtas teritorijas un piesārņotā ūdens glabāšanai, kas rodas, novēršot piesārņotājvielu noplūdes vai dzēšot ugunsgrēkus. Glabāšanas jaudām jābūt pietiekamām, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad tas ir vajadzīgs, šādu ūdeni pirms novadišanas varētu analizēt un attīrīt.

6. Neskarot 44. panta 4. punkta c) apakšpunktu, atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtā vai atsevišķās krāsnīs, kas ir atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtas daļa, nekādā gadījumā nedrīkst turpināt atkritumu sadedzināšanu ilgāk par četrām stundām nepārtraukti pēc tam, kad pārsniegtas emisiju robežvērtības.

Kopīgais ekspluatācijas ilgums šādos apstākļos nedrīkst pārsniegt 60 stundas gadā.

Šā punkta otrajā daļā noteiktais laika ierobežojums attiecas uz tādām krāsnīm, kas pieslēgtas vienai izplūdes gāzu attīrīšanas ierīcei.

41. pants

Bojājumi

Bojājumu gadījumos operators iespējami ātri darbību sašaurina vai pārtrauc līdz laikam, kad kļūst iespējams atjaunot normālu ekspluatācijas režīmu.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

42. pants

Emisiju monitorings

1. Dalībvalstis nodrošina, ka emisiju monitoringu veic saskaņā ar VI pielikuma 6. un 7. daļu.
2. Kontrolē automatisko mērīšanas sistēmu uzstādīšanu un darbību, un tām katru gadu izdara uzraudzības pārbaudes saskaņā ar VI pielikuma 6. daļas 1. punktu.
3. Emisiju monitoringam izmantojamās paraugu ņemšanas vai mērīšanas vietas nosaka kompetentā iestāde.
4. Visus monitoringa rezultātus reģistrē, apstrādā un sagatavo tā, lai kompetentajai iestādei nodrošinātu iespējas verificēt atbilstību atļaujā iekļautajiem darbības nosacījumiem un emisiju robežvērtībām.
5. Tiklīdz Kopienā kļūst pieejamas attiecīgas mērījumu metodes, nosaka dienu, no kuras emisijām gaisā jāveic nepārtraukti smago metālu, dioksīnu un furānu mērījumi.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisku elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

43 pants

Atbilstība emisijas robežvērtībām

Uzskata, ka emisiju robežvērtības gaisā un ūdenī ir ievērotas, ja tiek ievēroti VI pielikuma 8. daļā aprakstītie nosacījumi.

44. pants

Ekspluatācijas noteikumi

1. Atkritumu sadedzināšanas iekārtās nodrošina tādu sadedzināšanas pakāpi, lai kopējais oglekļa saturs sārņos un izdedžos nepārsniegtu 3 %, vai to karsēšanas zudumi būtu mazāki par 5 % no šo materiālu sausnas masas. Vajadzības gadījumos izmanto atkritumu pirmapstrādes metodes.
2. Atkritumu sadedzināšanas iekārtām un atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtām jābūt plānotām, aprīkotām, uzbūvētām un jādarbojas tā, lai atkritumu sadedzināšanā vai līdzsadedzināšanā izdalījušos gāzu temperatūra pēc pēdējās sadedzināšanai vajadzīgā gaisa pievadīšanas arī visnelabvēlīgākajos apstākļos kontrolēti un homogēni uz vismaz divām sekundēm paaugstinātos vismaz līdz 850 °C.

Sadedzinot vai līdzsadedzinot bīstamos atkritumus, kas, izsakot hlora veidā, satur vairāk par 1 % halogēnorganisko vielu, šā punkta pirmajā daļā minētajai temperatūrai ir jābūt vismaz 1 100°C.

Atkritumu sadedzināšanas iekārtās punkta pirmajā un otrajā daļā minētā temperatūra jāmēra pie sadedzināšanas kameras iekšējās sienas. Kompetentā iestāde var atļaut veikt mērījumus sadegšanas kamerā citā reprezentatīvā mērīšanas vietā.

3. Visas atkritumu sadedzināšanas iekārtas sadedzināšanas kameras jāaprīko ar vismaz vienu papildu degli. Šim deglim jāieslēdzas automatiski, ja sadedzināšanas gāzu temperatūra pēc pēdējās sadedzināšanai vajadzīgā gaisa pievadīšanas nokrītas attiecīgi zem 2. punktā noteiktās temperatūras. Šis deglis jāizmanto arī iekārtas palaišanas un apturēšanas laikā, lai nodrošinātu, ka šīs temperatūras tiek pastāvīgi uzturētas tikmēr, kamēr sadedzināšanas kamerā ir nesadeģuši atkritumi.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Papildu deglim nedrīkst padot kurināmo, kas var radīt lielākas kaitīgo vielu emisijas, nekā sadedzinot dīzeļdegvielu, kā definēts Padomes Direktīvas 93/12/EEK (1993. gada 23. marts) par sēra saturu noteiktu veidu šķidrā kurināmajā ⁽¹⁾ 1. panta 1. punktā, sašķidrināto gāzi un dabasgāzi.

4. Atkritumu sadedzināšanas un atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtās jābūt automātiskai sistēmai, ar kuru aptur atkritumu padevi iekārtā šādos gadījumos:
 - a) palaišanas laikā, līdz tiek sasniegta 2. punktā norādītā vai cita temperatūra, kas noteikta saskaņā ar 45. panta 1. punktu;
 - b) ja netiek pastāvīgi uzturēta 2. punktā norādītā temperatūra, vai cita temperatūra, kas noteikta saskaņā ar 45. panta 1. punktu;
 - c) gadījumos, kad izplūdes gāzu attīrīšanas ierīču dīkstāves, darbības traucējumu vai bojājumu dēļ nepārtrauktajos mērījumos konstatēta jebkādas emisiju robežvērtības pārsniegšana.
5. Cik vien iespējams jārekuperē siltumenerģija, kas izdalās atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtās.
6. Inficēti ārstniecības atkritumi jāievieto tieši sadedzināšanas krāsnī, iepriekš nesajaucot ar citu veidu atkritumiem un neveicot ar tiem tiešas darbības.
7. Dalībvalstis nodrošina, ka atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtu ekspluatāciju un pārvaldību veic personas ar atbilstošu kompetenci.

45. pants

Atļauja mainīt ekspluatācijas noteikumus

1. Ar noteikumu, ka ievērotas citas šajā nodaļā noteiktās prasības, kompetentā iestāde dažiem atkritumu veidiem vai to termiskās pārstrādes procesiem var pieļaut nosacījumus, kas atšķiras no 44. panta 1., 2. un 3. punktā izklāstītajiem, un attiecībā uz temperatūru – no minētā panta 4. punktā norādītajiem, ko norāda atļaujā. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus, kas reglamentē šādu atļauju izdošanu.
2. Atkritumu sadedzināšanas iekārtām mainot ekspluatācijas apstākļus, nedrīkst rasties vairāk atlikumu, vai tajos nedrīkst palielināties organisko piesārņotājielu saturs, salīdzinājumā ar atlikumiem, kas būtu radušies apstākļos, kuri izklāstīti 44. panta 1., 2. un 3. punktā.
3. Atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtām, kurām atļauts mainīt ekspluatācijas apstākļus saskaņā ar 1. punktu, jāievēro vismaz VI pielikuma 3. daļā noteiktās kopējā organiskā oglekļa un CO emisiju robežvērtības.

Celulozes un papīra ražošanas uzņēmumos katlos, kuros līdzsadedzina mizu atkritumus to rašanās vietā, kuri ir ekspluatācijā, kuriem ir atļaujas pirms 2002. gada 28. decembra, un kuriem ir atļauts mainīt ekspluatācijas noteikumus saskaņā ar 1. punktu, jāievēro vismaz VI pielikuma 3. daļā noteiktās kopējā organiskā oglekļa un CO emisiju robežvērtības.

4. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai visus ekspluatācijas noteikumus, kas atļauti saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, kā arī verifikācijas rezultātus, un tie ir daļa no informācijas, kura sniedzama saskaņā ar 66. pantā noteiktajām prasībām par ziņošanu.

⁽¹⁾ OV L 74, 27.3.1993., 81. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

46. pants

Atkritumu piegāde un pieņemšana

1. Atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtu operatori veic visus ar atkritumu piegādi un saņemšanu saistītos piesardzības pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu vai ierobežotu gaisa, augsnes, virszemes ūdeņu un gruntsūdeņu piesārņošanu, kā arī smakas un citas negatīvas ietekmes uz vidi, troksni un riska faktorus, kas var tieši apdraudēt cilvēku veselību.
2. Pirms atkritumu pieņemšanas atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtās operatori nosaka katra atkritumu veida masu saskaņā ar Eiropas atkritumu sarakstu, kas izveidots ar Komisijas Lēmumu 2000/532/EK.
3. Pirms atkritumu pieņemšanas atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtās operatoriem jābūt pieejamai informācijai par atkritumiem, lai verificētu atbilstību 39. panta 2. punktā noteiktajām atļaujas prasībām.

Minētajā informācijā ietilpst šādi dati:

- a) visi administratīvie dati par atkritumu rašanās procesu, kas ietverti 4. punkta a) apakšpunktā minētajos dokumentos;
- b) atkritumu fiziskais un, ciktāl iespējams, arī ķīmiskais sastāvs, kā arī visi citi dati, kas vajadzīgi, lai novērtētu atkritumu piemērotību paredzētajam sadedzināšanas procesam;
- c) atkritumu bīstamības raksturojums, vielas, ar kurām tos nedrīkst sajaukt, un piesardzības pasākumi, kas jāievēro, veicot darbības ar atkritumiem.

4. Pirms bīstamo atkritumu pieņemšanas atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtās operatoriem jāveic šādas procedūras:

- a) Direktīvā 2008/98/EK prasīto dokumentu pārbaude un gadījumos, kad tas vajadzīgs, arī to dokumentu pārbaude, kas minēti tiesību aktos par bīstamajām kravām un Padomes Regulā (EEK) Nr. 259/93 (1993. gada 1. februāris) par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ievēšanu tajā un izvešanu no tās ⁽¹⁾;
- b) reprezentatīvu paraugu ņemšana pirms izkraušanas, lai verificētu to atbilstību 3. punktā paredzētajai informācijai, izņemot gadījumus, kad tas nav jādara, un dotu iespējas kompetentajām iestādēm noteikt apstrādājamo atkritumu īpašības.

Šos b) apakšpunktā minētos paraugus glabā vismaz vienu mēnesi pēc attiecīgo atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas.

5. Kompetentā iestāde var noteikt atbrīvojumus no 2., 3. un 4. punkta noteikumiem tādām atkritumu sadedzināšanas vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtām, kas ir ražošanas iekārtu daļa un uz kurām attiecas II nodaļas noteikumi, un kurās sadedzina vai līdzsadedzina tikai tajās radušos atkritumus.

47. pants

Atlikumi

1. Jāsamazina atlikumu daudzums un to kaitīgums. Gadījumos, kad tas vajadzīgs, atlikumus pārstrādā tieši iekārtās vai ārpus tām.

⁽¹⁾ OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

2. Sauso putekļveida atlikumu pagaidu glabāšana jāveic tā, lai novērstu šo atlikumu izkļūšanu vidē.
3. Pirms atlikumu apglabāšanas vai pārstrādes paņēmiena izvēles jāveic testēšana, kurā nosaka atlikumu fizikālās un ķīmiskās īpašības, kā arī piesārņošanas potenciālu. Testēšanā nosaka kopējo šķīstošo frakciju un smago metālu šķīstošo frakciju.

48 pants

Būtiskas izmaiņas

Ekspluatācijas veida maiņu, kas ir saistīta ar bīstamo atkritumu sadedzināšanu vai līdzsadedzināšanu atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtās, kas ir tādu ražošanas iekārtu daļa, uz kurām attiecas II nodaļas noteikumi, un kurās dedzina tikai nebīstamus atkritumus, uzskata par būtiskām izmaiņām.

49. pants

Ziņošana un sabiedrības informēšana par atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtām

1. Lai dotu iespējas paust viedokli, pirms kompetentā iestāde pieņem attiecīgu lēmumu, sabiedrībai noteiktu laiku ir pieejami pieteikumi jaunu sadedzināšanas iekārtu vai līdzsadedzināšanas iekārtu atļauju saņemšanai. Sabiedrībai ir pieejams arī šis lēmums, kas ietver vismaz atļaujas kopiju, kā arī jebkādus tā vēlākus grozījumus un papildinājumus.
2. Šīs direktīvas 66. pantā minētajā ziņojumā par atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtu ar nominālo jaudu — divas un vairāk tonnas stundā — jāiekļauj informācija par attiecīgās iekārtas darbību un monitoringu un jāsniedz pārskats par sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas procesu, faktiskajām emisijām gaisā un ūdenī salīdzinājumā ar emisiju robežvērtībām. Šādi informācijai ir jābūt pieejamai sabiedrībai.
3. Sabiedrībai ir pieejams saraksts, kurā kompetentā iestāde iekļauj tādas atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtas, kuru nominālā jauda nepārsniedz divas tonnas atkritumu stundā.

V NODAĻA

Īpaši noteikumi par iekārtām un darbībām, kurās izmanto organiskos šķīdinātājus

50. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro VII pielikuma 1. daļā minētajām darbībām, un attiecīgos gadījumos, kad tiek sasniegti minētā pielikuma 2. daļā norādītie patēriņa līmeņi.

51. pants

Definīcijas

Šajā nodaļā izmanto šādas definīcijas:

- 1) "Esoša iekārta" nozīmē ekspluatācijā esošu iekārtu, kurai izdota atļauja pirms 2001. gada 1. aprīļa vai par kuru pirms 2001. gada 1. aprīļa iesniegta pilnīga dokumentācija atļaujas saņemšanai, ja šāda iekārta nodota ekspluatācijā ne vēlāk kā 2002. gada 1. aprīlī;
- 2) "Izplūdes gāzes" ir no skursteņiem un piesārņojuma attīrīšanas iekārtām gaisā izvadītās gāzveida izplūdes, kas satur gaistošas organiskās vielas un citas piesārņotājielas;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- 3) "Difūzā emisija" ir jebkādu gaistošu organisko savienojumu emisija, kas nav izplūdes gāzu veidā, gaisā, augsnē un ūdenī, kā arī šķīdinātāji, kas ietilpst jebkādos ražojumos, ja VII pielikuma 2. daļā nav noteikts citādi;
- 4) "Pilnā emisija" ir difūzo emisiju un izplūdes gāzu emisiju summa;
- 5) "Maisījums" lietots nozīmē, kas noteikta 3. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 1907/2006 kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) ⁽¹⁾;
- 6) "Sastviela" ir jebkurš maisījums, ieskaitot visus organiskos šķīdinātājus vai maisījumus, kuros ietilpst organiskie šķīdinātāji, kas vajadzīgi to pareizam lietojumam un ko izmanto, lai nodrošinātu ražojuma atsevišķu daļu sasaisti;
- 7) "Iespiedkrāsa" ir maisījums, ieskaitot visus organiskos šķīdinātājus vai maisījumus, kuros ietilpst organiskie šķīdinātāji, kas vajadzīgi to pareizam lietojumam un ko izmanto iespieddarbos, lai iespiestu uz virsmas tekstu vai attēlus;
- 8) "Laka" ir caurspīdīga aizsargkārtā;
- 9) "Izlietojums" ir organisko šķīdinātāju pilns izlietojums iekārtā kalendārā gada laikā vai jebkurā citā 12 mēnešu periodā, neieskaitot jebkādas GOS, ko atgūst atkārtotai lietošanai;
- 10) "Ieguldījums" ir organisko šķīdinātāju daudzums un šo šķīdinātāju daudzums maisījumos, ko lieto, veicot darbību, ieskaitot šķīdinātājus, kas ir atgūti iekārtā un ārpus tās un kas jāierēķina ik reizi, kad tos izmanto darbības veikšanai;
- 11) "Atkārtota izmantošana" ir jebkuram tehniskam vai komerciālam mērķim iekārtā atgūto organisko šķīdinātāju izmantošana, ieskaitot izmantošanu kā degvielu, bet neieskaitot galīgo atbrīvošanos no tādējādi atgūtā šķīdinātāja;
- 12) "Slēgtie apstākļi" ir apstākļi, kuros iekārtu ekspluatē tā, ka darbības rezultātā izdalījušos gaistošos organiskos savienojumus uztver un kontrolēti izvada caur skursteni vai piesārņojuma mazināšanas aprīkojuma, un kuri tāpēc nav pilnīgi gaistoši;
- 13) "Palaišanas un apturēšanas operācijas" ir operācijas, ko veic, lai sāktu vai pabeigtu kādu darbību, sāktu vai beigtu kāda aprīkojuma elementa vai tvertnes izmantošanu vai to sagatavotu darbam, vai sagatavotu darba pārtraukšanai.

52. pants

Bīstamo vielu aizstāšana

Vielas vai maisījumi, ko tajos ietilpstošo gaistošo organisko savienojumu dēļ klasificē kā kancerogēnas, mutagēnas vai reproduktīvai funkcijai toksiskas vielas vai maisījumus saskaņā ar Direktīvu 67/548/EEK un kam piešķir vai kam jābūt klāt brīdinājumiem par risku R45, R46, R49, R60, R61, iespējami īsā laikā jāaizstāj, ciktāl tas ir iespējams, ar mazāk kaitīgām vielām vai maisījumiem.

53. pants

Emisiju kontrole

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

⁽¹⁾ OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- a) gaistošo organisko savienojumu emisijas no ražošanas iekārtām nepārsniedz izplūdes gāzēm un difūzajām emisijām noteiktās robežvērtības vai pilnās emisijas robežvērtības un tiek ievērotas citas VII pielikuma 2. un 3. daļā noteiktās prasības;
- b) ražošanas iekārtas atbilst VII pielikuma 5. daļā noteiktā emisijas samazināšanas plāna prasībām, ievērojot nosacījumu, ka tiek panākta a) apakšpunktā minēto emisiju robežvērtību piemērošanai ekvivalenta emisijas samazināšanās;

Dalībvalstis saskaņā ar 66. panta 1. punktu ziņo Komisijai par progresu, kas panākts b) apakšpunktā minētās ekvivalentās emisijas samazināšanā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta noteikumiem, ja operatoram ir kompetentas iestādes akceptēts pamatojums, ka konkrētajai ražošanas iekārtai difūzo emisiju robežvērtība nav tehniski vai ekonomiski īstenojama, kompetentā iestāde, ja nav gaidāms būtisks risks cilvēku veselībai un videi, un operators var pamatot, ka tiek izmantoti labākie pieejamie tehniskie paņēmieni, kompetentā iestāde var atļaut šīs emisijas robežvērtības pārsniegšanu.

3. Atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem, tām VII pielikumā 2. daļā tabulas 8. punktā minētajām pārklājumu veidošanas operācijām, ko nevar veikt slēgtos apstākļos, kompetentā iestāde var atļaut neievērot minētajā punktā noteiktās prasības, ja operators kompetentajai iestādei var pamatot, ka tehniski vai ekonomiski tās ievērot nav iespējams, un ka tiek izmantoti labākie pieejamie tehniskie paņēmieni.

4. Saskaņā ar 66. panta 2. punktu dalībvalstis ziņo Komisijai par šā panta 2. un 3. punktā minētajām atkāpēm.

5. Ciktāl tehniski un ekonomiski ir iespējams aizsargāt sabiedrības veselību un vidi, to gaistošo organisko savienojumu emisijas, kuriem ir piešķirtas vai jāpiešķir riska frāzes R40, R45, R46, R49, R60, R61 vai R68, jākontrolē slēgtos apstākļos, un tās nedrīkst pārsniegt VII pielikuma 4. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

6. Iekārtās, kurās veic divas vai vairākas darbības, turklāt katra no tām pārsniedz VII pielikuma 2. daļā noteiktās robežvērtības:

a) attiecībā uz 5. punktā norādītajām vielām, katra atsevišķa darbība atbilst minētā punkta prasībām;

b) attiecībā uz citām vielām:

i) atbilst 1. punkta prasībām katrai atsevišķai darbībai, vai

ii) gaistošo organisko savienojumu pilnā emisija nepārsniedz emisiju, kas izdalītos, piemērojot i) apakšpunktu.

7. Jāveic visi vajadzīgie piesardzības pasākumi, lai samazinātu gaistošo organisko savienojumu emisiju iekārtas palaišanas un apturēšanas laikā.

54. pants

Emisiju monitorings

Dalībvalstis, izmantojot specifikāciju atļaujas nosacījumos vai vispārējus saistošus noteikumus, nodrošina, ka emisiju mērījumi tiek veikti saskaņā ar VII pielikuma 6. daļu.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

55. pants

Atbilstība emisijas robežvērtībām

Uzskata, ka emisiju robežvērtības izplūdes gāzēs ir ievērotas, ja tiek ievēroti VII pielikuma 8. daļā aprakstītie nosacījumi.

56. pants

Ziņošana par atbilstību

8. panta 1. punktā minētajā ziņojumā par atbilstību norāda atbilstību kādā no šādiem veidiem:

- a) emisijas robežvērtībām izplūdes gāzēs, difūzās emisijas robežvērtībām un pilnās emisijas robežvērtībām,
- b) emisiju samazināšanas plāna prasībām saskaņā ar VII pielikuma 5. daļu,
- c) atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar 53. panta 2. un 3. punktu.

Ziņojumā par atbilstību var iekļaut šķīdinātāju apsaimniekošanas plānu, kas izstrādāts saskaņā ar VII pielikuma 7. daļu.

57. pants

Esošo iekārtu būtiskas pārmaiņas

1. Organisko šķīdinātāju dienas vidējā maksimālā izlietojuma izmaiņas esošajām iekārtām, ja attiecīgā iekārta darbojas ar projektēto jaudu, izņemot darbību palaišanas un apturēšanas operāciju, kā arī remonta un apkopju laikā, uzskatāmas par būtisku pārmaiņu, ja tās izraisa gaistošo organisko savienojumu emisiju palielināšanos vairāk par:

- 25 % iekārtām, kurās veic darbības, uz kurām attiecas VII pielikuma 2. daļas 1., 3., 4., 5., 8., 10., 13., 16., un 17. punktā norādītās zemākās robežvērtības, un iekārtām, kurās veic pārējās VII pielikuma 2. daļā minētās darbības, kurās šķīdinātāja patēriņš ir mazāks par 10 tonnām gadā;
- 10 % visām pārējām iekārtām.

2. Ja esošajā iekārtā ir būtiskas pārmaiņas, vai pēc būtiskām pārmaiņām tā pirmo reizi iekļaujas šīs direktīvas darbības jomā, tā iekārtas daļa, kurā ir būtiskas pārmaiņas, jāuzskata par jaunu iekārtu vai esošu iekārtu, ja pilnā emisija no visas iekārtas nepārsniedz to emisiju, kas izdalītos gadījumā, ja būtiski mainīto daļu uzskatītu par jaunu iekārtu.

3. Būtisku pārmaiņu gadījumā kompetentā iestāde pārbauda iekārtas atbilstību šīs direktīvas prasībām.

58. pants

Informācijas apmaiņa par organisko šķīdinātāju aizstāšanu

Komisija organizē informācijas apmaiņu ar dalībvalstīm, attiecīgo nozari un nevalstiskajām vides aizsardzības organizācijām par organisko šķīdinātāju un to potenciālo aizstājēju izmantošanu un par paņēmieniem, kuru lietošanai ir potenciāli mazākā ietekme uz gaisu, ūdeni, augsni, ekosistēmām un cilvēku veselību.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Informācijas apmaiņa jāorganizē par šādiem jautājumiem:

- a) piemērotība izmantošanai;
- b) iespējamās ietekmes uz cilvēka veselību un jo īpaši arodekspozīciju darba vietā,;
- c) potenciālās ietekmes uz vidi;
- d) ekonomiskās sekas, jo īpaši pieejamo variantu izmaksas un ieguvumi.

59. pants

Pieklūve informācijai

1. Jāpublisko kompetentās iestādes lēmums, ieskaitot vismaz vienu atļaujas eksemplāru un visi turpmākie grozījumi un papildinājumi.

Publisko vispārējos obligātos noteikumus, kas piemērojami iekārtām, un iekārtu sarakstu, par kurām jāsaņem atļauja un jāveic reģistrācija.

2. Saskaņā ar 54. pantu jāpublisko kompetentās iestādes rīcībā esošie emisiju monitoringa rezultāti.
3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, kā noteikts Direktīvas 2003/4/EK 4. panta 1. un 2. punktā.

VI NODAĻA

Īpaši noteikumi par titāna dioksīda ražošanas iekārtām

60. pants

Darbības joma

Šis nodaļas noteikumi attiecas uz titāna dioksīda ražošanas iekārtām.

61. pants

Atkritumu noglabāšanas aizliegums

Dalībvalstis aizliedz šādu atkritumu nogremdēšanu ūdenstilpēs, jūrā vai okeānā:

- 1) cietie atkritumi;
- 2) pamatatsārmi, kuri rodas filtrācijas fāzē pēc titanilsulfāta šķīduma hidrolīzes iekārtās, kurās izmanto sulfātprocesu, arī ar šiem pamatatsārmjiem saistītie skābie atkritumi, kas satur vairāk nekā 0,5 % brīvas sērskābes un smagos metālus, un skābie atkritumi, kas atšķaidīti līdz tie satur 0,5 % vai mazāk brīvas sērskābes;
- 3) atkritumi no iekārtām, kurās izmanto hlorīdprocesu, kas satur vairāk nekā 0,5 % brīvas sālsskābes un smagos metālus, arī šādi atkritumi, atšķaidīti līdz tie satur 0,5 % vai mazāk brīvas sērskābes;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- 4) filtrācijas sāļi, dūņas un šķidrie atkritumi, kas rodas 2. un 3. punktā minēto atkritumu apstrādē (koncentrēšana vai neitralizācija) un satur dažādus smagos metālus, izņemot neitralizētus un filtrētus vai dekantētus atkritumus, kuri satur tikai smago metālu zīmes un kuru pH pirms jebkādas atšķaidīšanas pārsniedz 5,5.

62. pants

Emisiju kontrole ūdenī

1. Iekārtu radītās emisijas ūdenī nedrīkst pārsniegt VIII pielikuma 1. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.
2. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar VIII pielikuma 2. daļas 1. punktu veic akūtās toksicitātes noteikšanu, un tā atbilst VIII pielikuma 2. daļas 2. punktā norādītajām vērtībām.

63. pants

Emisiju novēršana un kontrole gaisā

1. Jānovērš skābju pilienu emisijas no ražošanas iekārtām.
2. Iekārtu radītās emisijas gaisā nedrīkst pārsniegt VIII pielikuma 3. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

64. pants

Emisiju un vides monitorings

1. Lai kompetentā iestāde varētu verificēt atbilstību atļaujas nosacījumiem un 62. panta noteikumiem, dalībvalstis nodrošina monitoringu emisijām ūdenī.
2. Lai kompetentā iestāde varētu verificēt atbilstību atļaujas nosacījumiem un 63. panta noteikumiem, dalībvalstis nodrošina monitoringu emisijām gaisā.

Šādu emisiju monitoringu veic saskaņā ar VII pielikuma 5. daļu.

3. Dalībvalstis nodrošina titāna ražošanas atkritumu ūdenī novadīšanas rezultātā ietekmētās vides monitoringu saskaņā ar VIII pielikuma 4. daļu.
4. Monitorings jāveic saskaņā ar attiecīgiem CEN standartiem, bet, ja to nav, saskaņā ar ISO standartiem, valstu vai starptautiskajiem standartiem, pēc kuriem iegūst līdzvērtīgas zinātniskās kvalitātes datus.

VII NODAĻA

Komiteja, pārejas un nobeiguma noteikumi

65. pants

Kompetentās iestādes

Dalībvalstis izraugās kompetento iestādi vai iestādes, kas atbild par šajā direktīvā noteikto saistību izpildi.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

66. pants

Dalībvalstu iesniegtie ziņojumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka Komisijai ir pieejama informācija par šīs direktīvas ieviešanu, par reprezentatīviem emisiju datiem un citām ietekmēm uz vidi, emisiju robežvērtībām, labāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmantošanu saskaņā ar 15. un 16. pantu, **kā arī par atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar 16. panta 3. punktu.**

Dalībvalstīm jāsigatavo un regulāri jāpilnveido valsts informācijas sistēmas tā, lai šā punkta pirmajā daļā minētā informācija būtu pieejama Komisijai elektroniskā veidā. **Dalībvalstīm jānodrošina sniegtās informācijas kopsavilkuma pieejamība sabiedrībai.**

2. Par informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz saskaņā ar 1. punktu, Komisija nosaka informācijas veidus un tās sniegšanas formu.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Triju gadu laikā pēc 71. panta 1. punktā minētās dienas un pēc tam vienu reizi trijos gados Komisija, pamatojoties uz 1. punktā minēto informāciju, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas izpildi, kuram, ja vajadzīgs, pievieno attiecīgu likumdošanas priekšlikumu.

67. pants

Pielikumu grozījumi

1. Ņemot vērā labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, **kuri aprakstīti LPTP atsaucēs dokumentos Komisija 12 mēnešu laikā pēc LPTP atsaucēs dokumentu pieņemšanas, kā norādīts 14. pantā, balstoties uz labāko pieejamo tehnoloģiju secinājumiem labāko pieejamo tehnoloģiju atsaucēs dokumentā, pieņem V, VI, VII un VIII pielikumu un nosaka emisiju robežvērtības kā minimālās prasības. Emisijas robežvērtības var papildināt ar ekvivalentiem parametriem vai tehniskiem pasākumiem un monitoringa un atbilstības prasībām, ja vien ar tiem ir iespējams sasniegt ekvivalentu vides aizsardzības līmeni.**

Pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. **Pirms pirmajā punktā minēto pasākumu pieņemšanas Komisijai jāapspriežas ar attiecīgās nozares pārstāvjiem un nevalstiskajām organizācijām, kas atbalsta vides aizsardzību, kā arī jāsniedz ziņojums par apspriežu rezultātiem un par to, kā tie ir ņemti vērā.**

68. pants

Minimālās prasības

1. **Neskarot 67. pantu, Komisija 12 mēnešu laikā no LPTP atsaucēs dokumenta publicēšanas saskaņā ar 14. pantu, balstoties uz LPTP secinājumiem LPTP atsaucēs dokumentā, nosaka emisiju robežvērtības, kā arī monitoringa un atbilstības prasības kā minimālās prasības. Emisijas robežvērtības var papildināt ar ekvivalentiem parametriem vai tehniskiem pasākumiem, ja ar šiem ekvivalentajiem parametriem ir iespējams sasniegt līdzvērtīgu vides aizsardzības līmeni.**

Šādas minimālās prasības ir vērstas uz attiecīgo darbību vai iekārtu būtisku ietekmi uz vidi un to pamatā ir emisiju līmeņi, kas saistīti ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Pasākumus, kas paredzēti nebūtisku šīs direktīvas elementu grozīšanai, pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Pirms pirmajā punktā minēto īstenošanas pasākumu pieņemšanas Komisijai jāapspriežas ar attiecīgās nozares organizācijām un nevalstiskām organizācijām, kas atbalsta vides aizsardzību, kā arī jāsniedz ziņojums par apspriežu rezultātiem un par to, kā tie ir ņemti vērā.

3. Saskaņā ar 1. un 2. punktu Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim jo īpaši nosaka emisiju robežvērtības, kā arī monitoringa un atbilstības prasības dioksīniem un furāniem, kuru emisijas radušās no iekārtām, kas veic I pielikuma 2.1 un 2.2 punktā minētās darbības.

Dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var noteikt stingrākas emisiju robežvērtības dioksīna un furāna emisijām.

Pasākumus, kas paredzēti nebūtisku šīs direktīvas elementu grozīšanai, pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

69. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Komiteja.
2. Ja ir norāde uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

70. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankcijas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kurus pieņem saskaņā ar šo direktīvu. Šādām sankcijām ir jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis vēlākais līdz ... šos noteikumus paziņo Komisijai, bet to iespējamās vēlākos grozījumus paziņo nekavējoties.

71. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis pieņem normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai, vēlākais līdz ... (*) izpildītu 2. pantā, 3. panta 4. punktā, 3. panta 15. līdz 18. punktā, 20. pantā, 4. panta 2. punktā, 5. pantā, 6. pantā, 8. panta 1. punktā, 9. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 12. panta 8. punktā, 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā, 14. pantā, 15. panta 1. punkta d) apakšpunktā, 15. panta 3. līdz 5. punktā, 16. panta 2. līdz 5. punktā, 17. pantā, 18. panta 2. līdz 4. punktā, 22. panta 2. līdz 3. punktā, 22. panta 4. punkta b) un d) apakšpunktā, 23. pantā, 24. pantā, 25. pantā, 26. panta 1. punkta d) apakšpunktā, 26. panta 2. punkta c) līdz g) apakšpunktā, 29. pantā, 31. pantā, 33. panta 2. punktā, 34. panta 2. līdz 4. punktā, 35. pantā, 36. panta 2. punktā, 42. panta 5. punktā, 64. panta 2. punktā, 64. panta 4. punktā, 65., 66. un 70. pantā, un pielikumos – I pielikuma 1.1 punktā, 2.5 punkta c) apakšpunktā, 3.5, 4.7, 5.2, 5.3 punktā, 6.1 punkta c) apakšpunktā, 6.4 punkta b) apakšpunktā, 6.6, 6.9, 6.10 punktā, IV pielikuma 1. punkta b) apakšpunktā, V pielikuma 1. līdz 4. daļā, VI pielikuma 1. daļas b) apakšpunktā, 4. daļas 2.2, 3.1 un 3.2 punktā, 6. daļas 2.5 un 2.6 punktā, VII pielikuma 7. daļas 3. punktā, VIII pielikuma 1. daļas 1. punktā un 2. punkta c) apakšpunktā, un 3. daļas 2. un 3. punktā noteiktās prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Dalībvalstis minētos noteikumus piemēro no ... (*). Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

(*) 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

72. pants

Atcelšana

1. Direktīvas 78/176/EEK, 82/883/EEK, 92/112/EEK, 96/61/EK, 1999/13/EK un 2000/76/EK kurās grozījumi izdarīti ar IX pielikuma A daļā norādītajiem tiesību aktiem, tiek atceltas no ... (*), neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem, kuros transponē valsts tiesību aktos un piemēro IX pielikuma B daļā norādītās direktīvas.

2. Direktīva 2001/80/EK kurā grozījumi izdarīti ar direktīvām, kas minētas IX pielikuma A daļā, tiek atcelta no 2016. gada 1. janvāra, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem, kuros transponē valsts tiesību aktos un piemēro IX pielikuma B daļā norādītās direktīvas.

3. Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu X pielikumā.

73. pants

Pārejas noteikumi

1. Attiecībā uz iekārtām, kas minētas I pielikuma 1.2, 1.3, 1.4, 2.1 līdz 2.4 punktā, 2.5 punkta a) un b) apakšpunktā, 2.6, 3, 4.1 līdz 4.6, 5.1 un 5.2 punktā, 5.3 punkta a) un b) apakšpunktā, 5.4 punktā, 6.1. punkta a) un b) apakšpunktā, 6.2 līdz 6.5 punktā, 6.6 punkta b) un c) apakšpunktā, 6.7 un 6.8 punktā, kā arī tām 1.1 punktā minētajām iekārtām, kuru nominālā aprēķinātā termiskā jauda ir vienāda vai lielāka par 50 MW, un 6.6 punkta a) apakšpunktā minētajām iekārtām ar vietām vairāk nekā 40 000 mājputniem, un kuras iesniegušas pilnīgu pieteikumu atļaujas saņemšanai pirms 71. panta 1. punktā minētās dienas un ievērojot nosacījumu, ka šīs iekārtas nodotas ekspluatācijā ne vēlāk kā gada laikā pēc šā termiņa, dalībvalstis no ... (**), piemēro normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saskaņā ar 71. panta 1. punktu.

2. Attiecībā uz iekārtām, kas minētas I pielikuma 2.5 punkta c) apakšpunktā, 5.3 punkta c), d) un e) apakšpunktā, 6.1 punkta c) apakšpunktā, 6.9 un 6.10 punktā, kā arī tām 1.1 punktā minētajām iekārtām, kuru nominālā aprēķinātā termiskā jauda ir zemāka par 50 MW, un 6.6 punkta a) apakšpunktā minētajām iekārtām ar vietām līdz 40 000 mājputniem, un kuras darbojas pirms 71. panta 1. punktā minētās dienas, dalībvalstis no ... (***) piemēro normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saskaņā ar 71. panta 1. punktu.

3. Attiecībā uz sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas III nodaļas noteikumi, dalībvalstis saskaņā ar 71. panta 1. punktu pieņemtos normatīvos un administratīvos aktus piemēro no 2016. gada 1. janvāra.

4. Attiecībā uz sadedzināšanas iekārtām, kurās veic atkritumu līdzsadedzināšanu, VI pielikuma 4. daļas 3.1 punktu piemēro līdz 2015. gada 31. decembrim.

Tomēr no 2016. gada 1. janvāra attiecībā uz šīm iekārtām ir spēkā VI pielikuma 4. daļas 3.1 punkta noteikumi.

(*) Trīs gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

(**) Trīs gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

(***) 54 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

74. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

75. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

...

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

Direktīvas 11. pantā minēto rūpniecisko darbību veidi

Turpmāk norādītās robežvērtības visumā attiecas uz ražošanas jaudām un ražību. Gadījumos, kad vienā iekārtā veic vairākas darbības, kuras iekļautas vienā punktā, šādu darbību jaudas ir jāsaskaita.

Aprēķinot kopējo nominālo siltumspēju 1.1. punktā minētajām iekārtām, attiecībā uz sadedzināšanas iekārtām, ko izmanto veselības aprūpes iestādēs, šajā aprēķinā ņem vērā tikai parasto ekspluatācijas jaudu.

Aprēķinot kopējo nominālo siltumspēju 1.1. punktā minētajām sadedzināšanas iekārtām ar nominālo siltumspēju zem 3 MW tās šajā aprēķinā nav jāiekļauj.

Aprēķinot kopējo nominālo siltumspēju 1.1. punktā minētajām sadedzināšanas iekārtām ar nominālo siltumspēju zem 50 MW, kas darbojas ne vairāk par **500 stundām** gadā, tās šajā aprēķinā nav jāiekļauj.

1. Enerģētikas nozares
 - 1.1. Kurināmā sadedzināšana iekārtās ar kopējo nominālo siltumspēju 20 MW un vairāk ;
 - 1.2. Minerāleļļas un gāzes pārstrāde
 - 1.3. Koks ražošana
 - 1.4. Kurināmā gazifikācija vai sašķidrināšana
2. Metālu ražošana un pārstrāde
 - 2.1. Metālu rūdu (ieskaitot sēra rūdu) apdedzināšana vai aglomerācija
 - 2.2. Čuguna vai tērauda ražošana (pirmējā vai otrējā kausēšana), tostarp nepārtrauktās liešanas iekārtas, kuru jauda ir lielāka par 2,5 tonnām stundā

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- 2.3. Melno metālu pārstrāde :
- a) karstā velmēšana ar jaudu, kas lielāka par 20 tonnām neapstrādāta tērauda stundā;
 - b) kalšana ar āmuriem, kuru enerģija ir lielāka par 50 kilodžouliem uz vienu āmuru, ja patērētā siltumspēja ir lielāka par 20 MW;
 - c) metāla aizsargpārklājumu uzkausēšana ar jaudu, kas lielāka par 2 tonnām neapstrādāta tērauda stundā.
- 2.4. Melno metālu liešana ar ražošanas jaudu, kas lielāka par 20 tonnām lējumu dienā;
- 2.5. Krāsaino metālu ražošana:
- a) neattīrītu krāsaino metālu ražošana no rūdas, koncentrātiem vai otrreizējām izejvielām metalurģiskos, ķīmiskos vai elektrolītiskos procesos;
 - b) krāsaino metālu kausēšana, tostarp leģēšana, ieskaitot reģenerētus produktus ar kausēšanas jaudu, kas svinam un kadmijam ir lielāka par 4 tonnām dienā, bet visiem pārējiem metāliem - lielāka par 20 tonnām dienā, un izņemot liešanu lietuvēs;
 - c) krāsaino metālu liešana lietuvēs, kas ražo metālu lējumus ar **kausēšanas** jaudu virs 2,4 tonnām svina un kadmija lējumu dienā, bet visu pārējo metālu lējumus virs 12 tonnām dienā.
- 2.6. Metālu vai plastmasu virsmas elektrolītiska vai ķīmiska apstrāde, ja apstrādes tvertņu tilpums ir lielāks par 30 m³.
3. Minerālu rūpniecība
- 3.1. Cementa klinkera ražošana rotācijas krāsnīs ar ražošanas jaudu, kura lielāka par 500 tonnām dienā, vai kaļķa ražošana rotācijas krāsnīs vai citu veidu krāsnīs, kuru jauda ir lielāka par 50 tonnām dienā;
- 3.2. Azbesta ražošana vai tādu izstrādājumu ražošana, kuru pamatā ir azbests;
- 3.3. Stikla ražošana, ieskaitot stiklšķiedras ražošanu, ar kausēšanas jaudu virs 20 tonnām dienā;
- 3.4. Minerālvielu kausēšana, ieskaitot minerālšķiedru ražošanu, ar kausēšanas jaudu virs 20 tonnām dienā;
- 3.5. Keramikas izstrādājumu ražošana, tos apdedzinot, - jo īpaši dakstiņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, keramikas izstrādājumu vai porcelāna izstrādājumu ražošana, ar jaudu virs 75 tonnām dienā **un** krāsns krāvuma blīvumu lielāku par 300 kg/m³.
4. Ķīmiskā rūpniecība
- Šajā iedaļā ražošana attiecībā uz šajā iedaļā iekļautajiem darbības veidiem ir rūpnieciska ražošana, ķīmiski vai bioloģiski pārstrādājot 4.1 līdz 4.7 punktā uzskaitītās vielas vai vielu grupas.
- 4.1. Pamata organisko ķīmisko vielu ražošana, piemēram:
- a) parasto ogļūdeņražu (lineāru vai ciklisku, piesātinātu vai nepiesātinātu, alifātisku vai aromātisku) iegūšana;
 - b) skābekli saturošu ogļūdeņražu, piemēram, spirtu, aldehīdu, ketonu, karbonskābju, esteru, acetātu, ēteru, peroksīdu, epoksīdsveķu iegūšana;
 - c) sēru saturošu ogļūdeņražu iegūšana;
 - d) slāpekli saturošu ogļūdeņražu, piemēram, amīnu, amīdu, nitrozosavienojumu, nitrosavienojumu vai nitrātsavienojumu, nitrilu, cianātu, izocianātu iegūšana;
 - e) fosforu saturošu ogļūdeņražu iegūšana;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- f) halogēnogļūdeņražu iegūšana;
 - g) metālorganisko savienojumu iegūšana;
 - h) galveno plastmasas materiālu (polimēri, sintētiskās šķiedras un celulozes šķiedras) iegūšana;
 - i) sintētiskā kaučuka iegūšana;
 - j) krāsvielu un pigmentu iegūšana;
 - k) virsmas aktīvo vielu iegūšana.
- 4.2. Neorganisko ķīmisko vielu ražošana, piemēram:
- a) tādu gāzu iegūšana kā amonjaks, hlors vai hlorūdeņradis, fluors vai fluorūdeņradis, oglekļa oksīdi, sēra savienojumi, slāpekļa oksīdi, ūdeņradis, sēra dioksīds, karbonilhlorīds;
 - b) tādu skābju iegūšana kā hromskābe, fluorūdeņražskābe, fosforskābe, slāpekļskābe, hlorūdeņražskābe, sērskābe, oleums, sērpaskābes;
 - c) tādu bāzu iegūšana kā amonija hidroksīds, kālija hidroksīds, nātrija hidroksīds;
 - d) tādu sāļu iegūšana kā amonija hlorīds, kālija hlorāts, kālija karbonāts, nātrija karbonāts, perborāts, sudraba nitrāts;
 - e) nemetālu, metālu oksīdu vai citu neorganisku savienojumu, piemēram, kalcija karbīda, silīcija, silīcija karbīda iegūšana;
- 4.3. Fosforu, slāpekli vai kāliju saturošu mēslošanas līdzekļu (vienkāršo vai kombinēto minerālmēsļu) ražošana;
- 4.4. Augu aizsardzības līdzekļu vai biocīdu ražošana;
- 4.5. Farmaceutisko preparātu un to starpproduktu ražošana;
- 4.6. Sprāgstvielu ražošana;
- 4.7. Ķīmisko vielu ražošana izmantošanai par degvielām vai smērvielām.
5. Atkritumu apsaimniekošana
- 5.1. Bīstamo atkritumu apglabāšana vai reģenerācija ar jaudu virs 10 tonnām dienā, kurā tiek izmantotas šādas darbības:
- a) bioloģiskā attīrīšana;
 - b) fizikāli ķīmiska apstrāde;
 - c) sadedzināšana vai līdzsadedzināšana;
 - d) sajaukšana vai maisīšana;
 - e) pārpakošana;
 - f) glabāšana ar glabāšanas jaudu, kas ir lielāka par 10 tonnām;
 - g) zmantošana galvenokārt par kurināmo vai enerģijas ieguvei citā veidā;
 - h) šķīdinātāju pārstrāde/reģenerācija;
 - i) neorganisko materiālu, izņemot metāllus un metālu savienojumus, pārstrāde/reģenerācija;
 - j) skābju vai bāzu reģenerācija;
 - k) piesārņojuma attīrīšanai izmantojamo komponentu reģenerācija;
 - l) katalizatoru sastāvdaļu reģenerācija;
 - m) naftas produktu atkārtota pārstrāde vai citi atkārtotas izmantošanas veidi.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- 5.2. Nebīstamo atkritumu sadedzināšana **un līdzsadedzināšana** ar jaudu virs 3 tonnām stundā;
- 5.3. Nebīstamo atkritumu apglabāšana vai reģenerācija ar jaudu virs 50 tonnām dienā, kurā tiek izmantotas šādas darbības:
- bioloģiskā attīrīšana;
 - fizikāli ķīmiska apstrāde; **izņemot darbības, uz kurām attiecas Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu ⁽¹⁾, kuras rada tikai attīrītas dūņas atbilstīgi Padomes Direktīvai 86/278/EEK (1986. gada 12. jūnijs) par vides, jo īpaši augsnes, aizsardzību, lauksaimniecībā izmantojot notekūdeņu dūņas ⁽²⁾. Šo izņēmumu piemēro tikai tad, ja ir jāsasniedz šajā direktīvā noteiktajam vides;**
 - atkritumu sagatavošana līdzsadedzināšanai;
 - pelnu un izdedžu attīrīšana, **uz kuru neattiecas citas rūpniecisko darbību kategorijas;**
 - metāllūžņu sagatavošana **sasmalcinātavās.**
- 5.4. Atkritumu poligoni, kuros dienā apglabā vairāk par 10 tonnām un kuru kopējā ietilpība ir lielāka par 25 000 tonnu, izņemot inerto atkritumu poligonus.
6. Citi pasākumi
- 6.1. Šādu izstrādājumu rūpnieciska ražošana:
- celulozes ražošana no koksnes vai citiem šķiedrainiem materiāliem;
 - papīra vai kartona ražošana ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 20 tonnas dienā;
 - koksnes paneļu ražošanai, izņemot saplākšņa ražošanu, ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 600 m³ dienā.
- 6.2. Tekstila šķiedru vai tekstilmateriālu priekšapstrāde (piemēram, mazgāšana, balināšana, merserizācija) vai krāsošana, ja tās jauda ir lielāka par 10 tonnām dienā;
- 6.3. Ādu miecēšana, ja tās jauda ir lielāka par 12 tonnām gatavo izstrādājumu dienā;
- 6.4. a) Kautuvju darbība ar liemeņu ražošanas jaudu, kas lielāka par 50 tonnām dienā;
- b) Apstrāde un pārstrāde, izņemot tikai iepakojšanu šādām iepriekš apstrādātām vai neapstrādātām izejvielām cilvēku vai dzīvnieku pārtikas produktu vai barības ražošanai no:
- dzīvnieku izcelsmes izejvielām (izņemot tikai pienu) ar gatavās produkcijas ražošanas jaudu, kas lielāka par 75 tonnām dienā;
 - augu izcelsmes izejvielām ar gatavās produkcijas ražošanas jaudu, kas lielāka par 300 tonnām dienā;
 - augu un dzīvnieku izcelsmes izejvielām ar gatavās produkcijas ražošanas jaudu tonnās dienā, kas ir lielāka par:
 - 75, ja A ir vienāds vai lielāks par 10; vai
 - [300- (22,5 × A)] visos citos gadījumos,kur A ir dzīvnieku izcelsmes materiālu masas daļa (procentos) gatavajā izstrādājumā.
- Gatavā izstrādājuma masā neiekļauj iepakojumu.
- Šīs apakšiedaļas noteikumi neattiecas uz ražošanu, kurā vienīgā izmantotā izejviela ir piens;

⁽¹⁾ OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp.

⁽²⁾ OV L 181, 4.7.1986., 6. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- c) Piena apstrāde un pārstrāde, kurai pieņem tikai pienu vairāk nekā 200 tonnas dienā (vidēji gadā);
- 6.5. Dzīvnieku liķu vai dzīvnieku izcelsmes atkritumu apglabāšana vai pārstrāde, kuras jauda ir lielāka par 10 tonnām dienā;
- 6.6. Intensīva putnu un cūku audzēšana ar vairāk nekā:
- a) 40 000 vietām **mājputniem**,
 - b) 2 000 vietām gaļas cūkām (virs 30 kg), vai
 - c) 750 vietām sivēnmātēm.
- Ja tajā pašā iekārtā tiek audzēti citu a) punktā neminētu sugu mājputni vai a), b) un c) punktā neminētu sugu mājdzīvnieki, to skaita robežvērtību aprēķina pēc attiecīgajiem slāpekļa ekskrecijas koeficientiem, ņemot vērā šos iepriekš noteiktos skaita ierobežojumus. **Komisija izstrādā pamatnostādnes robežvērtību aprēķināšanai un slāpekļa ekskrecijas koeficientu noteikšanai.**
- 6.7. Vielu, objektu vai produktu virsmas apstrāde, izmantojot organiskos šķīdinātājus - jo īpaši apretēšana, iespiešana, pārklāšana, attaukošana, impregnēšana, līmēšana, apdrukāšana, tīrīšana vai piesūcināšana, kuru organiskā šķīdinātāja jauda ir lielāka par 150 kg stundā vai lielāka par 200 tonnām gadā.
- 6.8. Ogles (cietās ogles) vai elektrografīta ražošana, izmantojot sadedzināšanu vai grafitizāciju.
- 6.9. Koksnes un koksnes izstrādājumu konservācija ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz **50 m³** dienā.
- 6.10. Centralizēta tādu notekūdeņu attīrīšana, uz kuriem neattiecas || Direktīva 91/271/EEK || un kurus novada no iekārtām, uz kurām attiecas I nodaļas noteikumi.

II PIELIKUMS**Piesārņotājielu saraksts****GAISS**

1. Sēra dioksīds un citi sēra savienojumi
2. Slāpekļa oksīdi un citi slāpekļa savienojumi
3. Oglekļa oksīds
4. Gaistošie organiski savienojumi
5. Metāli un to savienojumi
6. Putekļi, tostarp smalkas cietās daļiņas
7. Azbests (suspendētas daļiņas, šķiedra)
8. Hlors un tā savienojumi
9. Fluors un tā savienojumi
10. Arsēns un tā savienojumi

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

11. Cianīdi
12. Vielas un preparāti, kuru kancerogēnās vai mutagēnās īpašības vai īpašības, kuras var ietekmēt reproduktīvo funkciju, darbojoties caur gaisa vidi, ir pierādītas
13. Polihlordibenzodioksīni un polihlordibenzofurāni

ŪDENS

1. Halogēnorganiskie savienojumi un vielas, kuras šādus savienojumus var veidot ūdens vidē
2. Fosfororganiskie savienojumi
3. Alvororganiskie savienojumi
4. Vielas un preparāti, kuru kancerogēnās vai mutagēnās īpašības vai īpašības, kuras var ietekmēt reproduktīvo funkciju, ūdens vidē vai caur to ir pierādītas
5. Stabili ogļūdeņraži un stabilas bioakumulējamas organiskas toksiskas vielas
6. Cianīdi
7. Metāli un to savienojumi
8. Arsēns un tā savienojumi
9. Biocīdi un augu aizsardzības līdzekļi
10. Vielu suspensijas
11. Vielas, kuras veicina eitrofikāciju (īpaši nitrāti un fosfāti)
12. Vielas, kurām ir nelabvēlīga ietekme uz skābekļa līdzsvaru (un kuras var noteikt, izmantojot tādus parametrus kā BSP, KSP u.c.)
13. Vielas, kas minētas X pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvā 2000/60/EK ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽¹⁾

⁽¹⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

III PIELIKUMS

Kritēriji labāko pieejamo tehnisko paņēmieni noteikšanai

1. Mazatkritumu tehnoloģiju izmantošana;
2. Mazāk kaitīgu vielu izmantošana;
3. Procesos radušos un izlietoto vielu un, attiecīgos gadījumos, arī to atkritumu reģenerācijas un pārstrādes veicināšana;
4. Līdzīgi darbības procesi, iekārtas vai metodes, kas sekmīgi izmēģinātas rūpnieciskā mērogā;
5. Tehnoloģiskie sasniegumi, izmaiņas zinātnes atziņās un atklājumos;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

6. Attiecīgo emisiju īpašības, iedarbība un apjoms;
7. Datums jaunu vai esošo iekārtu nodošanai ekspluatācijā;
8. Labāko pieejamo tehnisko paņēmieni ieviešanai vajadzīgais laiks;
9. Procesā izmantojamo izejvielu (arī ūdens) patēriņš un īpašības, un to energoefektivitāte;
10. Nepieciešamība novērst vai samazināt līdz minimumam emisiju kopējo ietekmi uz vidi un ietekmes uz vidi risku;
11. Nepieciešamība novērst negadījumus un samazināt to nevēlamo ietekmi uz vidi.

IV PIELIKUMS**Sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanā**

1. Pēc iespējas agrīnākā lēmuma pieņemšanas stadijā vai, vēlākais, tiklīdz pamatoti iespējams šādu informāciju sniegt, sabiedrību informē (ar publisku paziņojumu vai citā piemērotā veidā, piemēram, elektroniskajos sabiedrības saziņas līdzekļos, ja tie ir pieejami) par šādiem jautājumiem:
 - a) pieteikums atļaujas saņemšanai vai, attiecīgi, atļaujas atjaunināšanai vai piešķiršanas nosacījumiem saskaņā ar 22. pantu, tostarp 13. panta 1. punktā uzskaitīto elementu apraksts;
 - b) jaunu vai atjauninātu vispārīgo saistošo noteikumu izstrāde saskaņā ar 18. pantu, tostarp ierosinātās noteikumu prasības un netehnisks kopsavilkums par juridisko un administratīvo sistēmu, kurā piemēros minētos noteikumus;
 - c) attiecīgā gadījumā — to, ka lēmums jāpieņem pēc valsts vai pārrobežu mēroga ietekmes uz vidi novērtējuma vai pēc dalībvalstu apspriešanās saskaņā ar 28. pantu;
 - d) sīkāka informācija par kompetentajām iestādēm, kas atbild par lēmuma pieņemšanu un kurās var saņemt attiecīgu informāciju, un kam var iesniegt atsauksmes vai jautājumus, kā arī atsauksmju vai jautājumu iesniegšanas termiņš;
 - e) iespējamo lēmumu būtība vai — ja iespējams tikai viens lēmums — lēmuma projekts;
 - f) attiecīgā gadījumā — sīkākas ziņas par pieteikumu atļaujas atjaunināšanai vai atļaujas piešķiršanas nosacījumiem;
 - g) norāde uz attiecīgās informācijas pieejamības laiku un vietu vai veidu;
 - h) sīkākas ziņas par sabiedrības līdzdalības pasākumiem un apspriešanos, kas notikusi, ievērojot 5. punktu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka pieņemamā termiņā attiecīgajai sabiedrības daļai ir pieejami:
 - a) saskaņā ar valsts tiesību aktiem — būtiskākie ziņojumi un ieteikumi, kurus kompetentā iestāde vai iestādes ir saņēmušas līdz laikam, kad attiecīgo sabiedrības daļu informē saskaņā ar 1. punktu;
 - b) saskaņā ar noteikumiem Direktīvā 2003/4/EK 1. punktā neminēta informācija, kas attiecas uz lēmumu, kuru pieņem saskaņā ar 6. pantu, un kas kļūst pieejama tikai pēc attiecīgās sabiedrības daļas informēšanas saskaņā ar 1. punktu.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

3. Attiecīgā sabiedrības daļa ir tiesīga pirms lēmuma pieņemšanas kompetentajai iestādei paust atsauksmes un viedokļus.
4. Pieņemot lēmumu, pienācīgi jāievēro saskaņā ar šo pielikumu notikušās apspriešanās rezultāti.
5. Dalībvalstis paredz sīki izstrādātus noteikumus sabiedrības informēšanai (piemēram, izsūtīt informāciju pa pastu noteiktā teritorijā vai publicējot to vietējā laikrakstā) un attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa apzināšanai (piemēram, aicinot iedzīvotājus izteikties rakstiski vai veicot sabiedrības aptauju). Dažādos lemsanas posmos jāparedz pieņemami termiņi, ar tiem atvēlot pietiekami daudz laika sabiedrības informēšanai un ļaujot attiecīgajai sabiedrības daļai sagatavoties un efektīvi piedalīties vides lēmumu pieņemšanā saskaņā ar šo pielikumu.

V PIELIKUMS

Tehniskie noteikumi par sadedzināšanas iekārtām

1. daļa

Emisijas robežvērtības 32. panta 2. punktā minētajām sadedzināšanas iekārtām

1. Jāaprēķina visas emisijas robežvērtības 273,15 K temperatūrā pie 101,3 kPa spiediena sausām izplūdes gāzēm pēc korekcijas pēc ūdens tvaiku satura un pie standartizēta O₂ satura 6 % cietajam kurināmajam, 3 % katliem, kuros izmanto šķidro un gāzveida kurināmo, un 15 % gāzes turbīnām un gāzes dzinējiem.

Attiecībā uz kombinētā cikla gāzes turbīnām ar papildu kurināšanu standartizēto O₂ saturu drīkst noteikt kompetentā iestāde, ņemot vērā attiecīgā iekārtas īpašos parametrus.

2. SO₂ emisiju robežvērtības (mg/Nm³) katliem, kuros izmanto cieto vai šķidro kurināmo

Nominālā ieejas siltuma jauda (MWth)	Akmeņogles un brūnogles	Biomasa	Kūdra	Šķidrās kurināmais
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Sadedzināšanas iekārtām, kuru **nominālā siltuma jauda ir mazāka par 500 MW un kurās** izmanto **šķidro** kurināmo, un kurām atļauju piešķirā pirms 2002. gada 27. novembra, ja tās gada laikā neekspluatē ilgāk par 1 500 stundām (piecu gadu perioda vidējais rādītājs), nosaka SO₂ emisiju robežvērtības 800 mg/Nm³.

3. SO₂ emisiju robežvērtības (mg/Nm³) katliem, kuros izmanto šķidro un gāzveida kurināmo

Kopumā	35
Sašķidrināta gāze	5
Gāzes ar zemu siltumietilpību, kuras iegūst no koksa gāzes	400
Domnu gāzes ar mazu siltumietilpību	200

4. NO_x emisiju robežvērtības (mg/Nm³) katliem, kuros izmanto cieto un šķidro kurināmo

Nominālā ieejas siltuma jauda (MWth)	Akmeņogles un brūnogles	Biomasa un kūdra	Šķidrās kurināmais
50-100	300 450 — brūnogļu pulvera sadedzināšanai	300	450
100-300	200	250	200
> 300	200	200	150

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Sadedzināšanas iekārtām, kuras izmanto cieto **vai šķidro** kurināmo **un** kuru nominālā siltuma jauda nepārsniedz 500 MW, kā arī kurām atļauju piešķir pirms 2002. gada 27. novembra un kuras gada laikā neekspluatē vairāk nekā 1 500 stundas (kārtējo piecu gadu vidējais rādītājs) NO_x emisijas robežvērtība ir 450 mg/Nm³.

Sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto cieto **vai šķidro** kurināmo **un** kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir 500 MW vai lielāka, kurām piešķir atļauju pirms 1987. gada 1. jūlija un kuras neekspluatē ilgāk nekā 1 500 stundas gadā (piecu gadu perioda vidējais rādītājs), NO_x emisiju robežvērtības ir 450 mg/Nm³.

5. NO_x emisiju robežvērtības (mg/Nm³) un CO sadedzināšanas iekārtām, kurās par kurināmo izmanto gāzi

	NO _x	CO
Ar gāzi kurināmi katli	100 ⁽⁵⁾	100
Gāzturbīnas (tostarp kombinētā cikla gāzturbīnas), kurās par kurināmo izmanto dabasgāzi ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Gāzturbīnas (tostarp kombinētā cikla gāzturbīnas), kurās par kurināmo izmanto dabasgāzi ⁽⁴⁾	90	100
Gāzes dzinēji	100	100

Piezīmes:

⁽¹⁾ Dabasgāze dabā ir sastopamais metāns, kas satur līdz 20 % (pēc tilpuma) inerto komponentu un citu sastāvdaļu.

⁽²⁾ 75 mg/Nm³ šādos gadījumos, kur gāzturbīnas lietderības koeficientu nosaka, darbinot ar ISO noteiktajiem slodzes nosacījumiem:

i) gāzturbīnām, kuras izmanto kombinētajās siltuma un elektroenerģijas ražošanas sistēmās, kuru kopējais lietderības koeficients ir virs 75 %;

ii) gāzturbīnām, kuras izmanto kombinētajās siltuma un elektroenerģijas ražošanas sistēmās, kuru gada vidējais elektriskās lietderības koeficients ir virs 55 %;

iii) gāzturbīnām mehāniskajām piedziņām.

⁽³⁾ Viencikla gāzturbīnām, kas neatbilst nevienai 2) piezīmē minētajai kategorijai, bet kuru lietderības koeficients ir augstāks par 35 %, ko nosaka, darbinot ar ISO noteiktajiem slodzes nosacījumiem, NO_x emisijas robežvērtība ir 50η/35, kur η ir procentos izteikts gāzturbīnas lietderības koeficients, darbinot ar ISO noteiktajiem slodzes nosacījumiem.

⁽⁴⁾ Šī emisijas robežvērtība attiecas uz gāzturbīnām, kurās par šķidro kurināmo izmanto vieglos un vidējos destilātus.

Gāzturbīnām tostarp kombinētā cikla gāzturbīnām NO_x un CO emisiju robežvērtības, kas noteiktas šajā punktā ietvertajā tabulā, attiecas tikai uz slodzi virs 70 %.

Šajā punktā norādītās emisiju robežvērtības neattiecas gāzturbīnām **vai gāzes motoriem**, kas paredzēti darbināšanai ārkārtas situācijās, un kuras darbina mazāk par 500 stundām gadā. Šādu iekārtu operatoriem jāreģistrē ekspluatācijas ilgums.

⁽⁵⁾ **Iekārtām (kuras minētas Direktīvas 2001/80/EK 4. panta 1. un 3. punktā), domnas gāzes un/vai koka gāzes izmantošanai, slāpekļa dioksīdam un slāpekļa (II) oksīdam, kuru mēra kā slāpekļa dioksīdu, piemēro emisiju robežvērtību 135 mg/Nm³.**

6. Putekļu emisiju robežvērtības (mg/Nm³) katliem, kuros izmanto cieto un šķidro kurināmo

Nominālā ieejas siltuma jauda (MWth)	Akmeņogles un brūnogles	Biomasa un kūdra	Šķidrās kurināmās
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

7. Putekļu emisiju robežvērtības (mg/Nm³) katliem, kuros izmanto gāzveida kurināmo

Kopumā	5
Domnu gāze	10
Citur izmantojamās tēraudrūpniecības gāzes	30

2. daļa

Emisijas robežvērtības 32. panta 3. punktā minētajām sadedzināšanas iekārtām

1. Jāaprēķina visas emisijas robežvērtības 273,15 K temperatūrā pie 101,3 kPa spiediena sausām izplūdes gāzēm pēc korekcijas pēc ūdens tvaiku satura un pie standartizēta O₂ satura 6 % cietajam kurināmajam, 3 % katliem, kuros izmanto šķidro un gāzveida kurināmo, un 15 % gāzes turbīnām un gāzes dzinējiem.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Attiecībā uz kombinētā cikla gāzes turbīnām ar papildu kurināšanu standartizēto O₂ saturu drīkst noteikt kompetentā iestāde, ņemot vērā attiecīgā iekārtas īpašos parametrus.

2. SO₂ emisiju robežvērtības (mg/Nm³) katliem, kuros izmanto cieto vai šķidro kurināmo

Nominālā ieejas siltuma jauda (MWth)	Akmeņogles un brūnogles	Biomasa	Kūdra	Šķidrās kurināmais
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 dedzināšanai verdošā slānī	200
> 300	150 200 dedzināšanai cirkulējošā vai spiedienam pakļautā verdošā slānī	150	150 200 dedzināšanai verdošā slānī	150

3. SO₂ emisijas robežvērtības, kas izteiktas mg/Nm³ katliem, kuros izmanto šķirdu un gāzveida kurināmo

Kopumā	35
Sašķidrināta gāze	5
Koksa gāzes ar zemu siltumietilpību	400
Domnu gāzes ar zemu siltumietilpību	200

4. NO_x emisiju robežvērtības (mg/Nm³) katliem, kuros izmanto cieto vai šķidro kurināmo

Nominālā ieejas siltuma jauda (MWth)	Akmeņogles un brūnogles	Biomasa un kūdra	Šķidrās kurināmais
50-100	300 450 — brūnogļu pulvera sadedzināšanai	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 — brūnogļu pulvera sadedzināšanai	150	100

5. NO_x emisiju robežvērtības (mg/Nm³) un CO ar gāzi darbināmām sadedzināšanas iekārtām

	NO _x	CO
Ar gāzi kurināmi katli	100	100
Gāzturbīnas (tostarp kombinētā cikla gāzturbīnas) ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾	100
Gāzes dzinēji	75	100

Piezīmes

(1) Gāzturbīnām, kuras par šķidro kurināmo izmanto vieglos un vidējos destilātus, piemēro arī šajā punktā noteiktās NO_x un CO emisiju robežvērtības.

(2) Viencikla gāzturbīnām, kuru lietderības koeficients ir augstāks par 35 %, ko nosaka, darbinot ar ISO noteiktajiem slodzes nosacījumiem, NO_x emisijas robežvērtība ir 50xη/35, kur η ir procentos izteikts gāzturbīnas lietderības koeficients, darbinot ar ISO noteiktajiem slodzes nosacījumiem.

Gāzturbīnām, tostarp kombinētā cikla gāzturbīnām NO_x un CO emisiju robežvērtības, kas noteiktas šajā punktā, attiecas tikai uz slodzi virs 70 %.

Šajā punktā norādītās emisiju robežvērtības neattiecas gāzturbīnām **vai gāzes motoriem**, kas paredzēti darbināšanai ārkārtas situācijās, un kuras darbina mazāk par 500 stundām gadā. Šādu iekārtu operatoriem jāreģistrē ekspluatācijas ilgums.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

6. Emisiju robežvērtības (mg/Nm^3) katliem, kuros izmanto šķidro un gāzveida kurināmo

Nominālā ieejas siltuma jauda (MWth)	
50-300	20
> 300	10 20 biomasai un kūdrai

7. Putekļu emisiju robežvērtības (mg/Nm^3) katliem, kuros izmanto gāzveida kurināmo

Kopumā	5
Domnu gāze	10
Citur izmantojamās tēraudrūpniecības gāzes	30

3. daļa

Emisiju monitoringa

1. Jāveic nepārtraukti SO_2 , NO_x , CO un putekļu koncentrācijas mērījumi visu to sadedzināšanas iekārtu izplūdes gāzēs, kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir 100 MW vai lielāka.

I

2. Kompetentā iestāde drīkst izlemt nepieprasīt veikt 1. punktā minētos nepārtrauktos mērījumus šādos gadījumos:
- sadedzināšanas iekārtām, kuru darba mūžs ir sākies par 10 000 darba stundām;
 - SO_2 un putekļu mērījumi no sadedzināšanas iekārtām, kuras darbina ar dabasgāzi;
 - SO_2 mērījumi sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto mazutu ar zināmu sēra saturu gadījumos, kad tās nav aprīkotas ar izplūdes gāzu attīrīšanas iekārtām no sēra;
 - SO_2 mērījumi sadedzināšanas iekārtās, kurās dedzina biomasu, ja operators var pierādīt, ka SO_2 emisija nekādos apstākļos nevar pārsniegt noteiktās emisijas robežvērtības.
3. Ja neprasa veikt nepārtrauktos mērījumus, SO_2 , NO_x , putekļu, un — ar gāzi kurināmām iekārtām — arī CO mērījumi jāveic vismaz ik pēc sešiem mēnešiem.
4. Sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto akmeņogles un brūnogle, kopējā dzīvsudraba emisiju mērījumus veic vismaz vienu reizi gadā.
5. Lai novērtētu SO_2 un NO_x emisijas, kā alternatīvu 3. punktā minētajiem SO_2 un NO_x mērījumiem var izmantot citas procedūras, kuras jāpārbauda un jāapstiprina kompetentajai iestādei. Šādām procedūrām jāizmanto CEN standartu, vai ja nav CEN standartu, izmanto ISO standartus, valstu vai starptautiskos standartus, kas nodrošinās, ka iegūtajiem datiem ir līdzvērtīga zinātniskā kvalitāte.
6. Kompetentā iestāde jāinformē par būtiskām izmaiņām lietotajā kurināmā veidā vai iekārtas ekspluatācijas režīmā. Kompetentā iestāde izlemj, vai 1. līdz 4. punktā noteiktās prasības attiecībā uz monitoringu arī šādā gadījumā ir atbilstošas, vai arī tām vajadzīga pielāgošana.
7. Nepārtrauktajos mērījumos, kurus veic saskaņā ar 1. punktu, ietilpst arī izplūdes gāzu skābekļa saturs, temperatūra, spiediens un ūdens tvaika saturs mērījumi. Ūdens tvaika saturu var nepārtraukti nemērīt gadījumos, kad izplūdes gāzu paraugus pirms emisijas analīzes žāvē.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

8. Attiecīgo piesārņotājvielu paraugu ņemšanu un analīzi, procesa parametru mērījumus, automātisko mērīšanas sistēmu kvalitātes nodrošināšana un mērījumu CEN standartu, izmanto ISO standartus, valstu vai starptautiskos standartus, kas nodrošinās, ka iegūtajiem datiem ir līdzvērtīga zinātniskā kvalitāte.

Automātiskās mērījumu sistēmas pārbauda, vismaz reizi gadā veicot paralēlus mērījumus ar standartmetodēm.

Operatoram jāinformē kompetentā iestāde par automātisko mērīšanas ierīču pārbaūžu rezultātiem.

9. Emisiju dienas robežvērtībām atsevišķa mērījumu rezultāta 95 % ticamības intervāls nedrīkst būt lielāks par šādu emisiju robežvērtības procentos izteiktu daļu:

Oglekļa oksīds	10 %
Sēra dioksīds	20 %
Slāpekļa oksīdiem:	20 %
Putekļi	30 %

10. Validētās stundas un diennakts vidējās vērtības nosaka pēc izmērītām validētām stundas vidējām vērtībām, no kurām atņem 9. punktā norādītā ticamības intervāla vērtību.

Neņem vērā dienas, kurās vairāk nekā trīs stundas vidējās vērtības nav ticamas automātisko mērījumu mērsistēmas nepareizas darbības vai tehnisko apkopju un kārtējā remonta dēļ. Ja gada laikā šādu iemeslu dēļ vairāk nekā desmit dienu mērījumu rezultāti nav vērā ņemami, kompetentās iestādes prasa, lai operatori veic atbilstīgus pasākumus automātisko mērījumu sistēmas drošuma uzlabošanai.

4. daļa

Emisiju robežvērtību ievērošanas novērtējums

1. Veicot nepārtrauktos mērījumus, uzskata, ka 1. un 2. daļā noteiktās emisiju robežvērtības ir ievērotas, ja, novērtējot mērījumu rezultātus, kas iegūti darbības stundās kalendārā gada laikā, ir ievēroti visi turpmāk minētie noteikumi:

- a) nevienas **dienas** validētās vidējās vērtības nepārsniedz attiecīgās 1. un 2. daļā minētās emisiju robežvērtības;

█

- b) 95 % validēto stundas vidējo vērtību gada laikā nepārsniedz 200 % no attiecīgajām emisiju robežvērtībām, kas noteiktas 1. un 2. daļā.

█

2. Ja nepārtraukti mērījumi nav nepieciešami, uzskata, ka 1. un 2. daļā noteiktās emisiju robežvērtības ir ievērotas, ja katras mērījumu sērijas vai citu procedūru, kuras definētas un noteiktas kompetentās iestādes noteikumos rezultāti nepārsniedz emisiju robežvērtības.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

VI PIELIKUMS

Tehniski noteikumi par atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtām

1. daļa

Definīcijas

Šajā pielikumā izmanto šādas definīcijas:

- a) "esoša atkritumu sadedzināšanas iekārta" nozīmē vienu no šādām atkritumu sadedzināšanas iekārtām:
- i) kas darbojas un kurai saņemta atļauja saskaņā ar piemērojamajiem Kopienas tiesību aktiem pirms 2002. gada 28. decembra,
 - ii) kas ir pilnvarota vai reģistrēta sadedzināšanai un kurai ir atļauja, kas saskaņā ar piemērojamajiem Kopienas tiesību aktiem izdota pirms 2002. gada 28. decembra, ar nosacījumu, ka tā nodota ekspluatācijā ne vēlāk kā 2003. gada 28. decembrī,
 - iii) kas pēc kompetentās iestādes ieskatiem iesniegusi pilnīgu pieteikumu atļaujas saņemšanai pirms 2002. gada 28. decembra, ar nosacījumu, ka tā nodota ekspluatācijā ne vēlāk kā 2004. gada 28. decembrī;
- b) "jauna atkritumu sadedzināšanas iekārta" nozīmē jebkuru atkritumu sadedzināšanas iekārtu, uz kuru neattiecas a) apakšpunkts.

2. daļa

Dibenzo-p-dioksīnu un dibenzofurānu toksiskuma ekvivalences koeficienti

Dioksīnu un furānu kopējās koncentrācijas noteikšanai, pirms šādu dibenzo-p-dioksīnu un dibenzofurānu masas koncentrācijas summēšanas, tās reizina ar turpmāk norādītajiem koeficientiem:

	Toksiskuma ekvivalences koeficients
2,3,7,8 — Tetrahlordibenzodioksīns (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — Pentahlordibenzodioksīns (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — Heksahlordibenzodioksīns (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Heksahlordibenzodioksīns (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Heksahlordibenzodioksīns (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptahlordibenzodioksīns (HpCDD)	0,01
Oktahlordibenzodioksīns (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — Tetrahlordibenzofurāns (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — Pentahlordibenzofurāns (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — Pentahlordibenzofurāns (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — Heksahlordibenzofurāns (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Heksahlordibenzofurāns (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Heksahlordibenzofurāns (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — Heksahlordibenzofurāns (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptahlordibenzofurāns (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — Heptahlordibenzofurāns (HpCDF)	0,01
Oktahlordibenzofurāns (OCDF)	0,001

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

3. daļa

Atkritumu sadedzināšanas iekārtu emisiju robežvērtības emisijām gaisā

1. Visas emisiju robežvērtības aprēķina sausām izplūdes gāzēm pēc ūdens tvaika satura korekcijas 273,15 K temperatūrā, spiediena 101,3 kPa.

Tās standartizē ar 11 % skābekļa saturu izplūdes gāzēs, izņemot gadījumus, kad sadedzina Direktīvas 2008/98/EK 3. punkta 3. apakšpunktā minēto atkritumu minerāleļļu, kad tās standartizē ar 3 % skābekļa saturu, kā arī gadījumos, kas minēti 6. daļas 2.7 punktā.

- 1.1 Diennakts vidējās emisijas robežvērtības šādām piesārņotājvielām (mg/Nm³)

Putekļi	10
Gāzveida un viegli gaistošas organiskās vielas, izteiktas kā kopējais organiskais ogleklis (TOC)	10
Hlorūdeņradis (HCl)	10
Fluorūdeņradis (HF)	1
Sēra dioksīds (SO ₂)	50
Slāpekļa oksīds (NO) un slāpekļa dioksīds (NO ₂), kas izteikti NO ₂ esošajām atkritumu sadedzināšanas iekārtām ar nominālo jaudu virs sešām tonnām atkritumu stundā vai jaunām atkritumu sadedzināšanas iekārtām	200
Slāpekļa oksīds (NO) un slāpekļa dioksīds (NO ₂), kas izteikti NO ₂ esošajām atkritumu sadedzināšanas iekārtām ar nominālo jaudu 6 tonnas atkritumu stundā vai zemāku	400

- 1.2 Pusstundas vidējās emisijas robežvērtības šādām piesārņotājvielām (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Putekļi	30	10
Gāzveida un viegli gaistošas organiskās vielas, izteiktas kā kopējais organiskais ogleklis (TOC)	20	10
Hlorūdeņradis (HCl)	60	10
Fluorūdeņradis (HF)	4	2
Sēra dioksīds (SO ₂)	200	50
Slāpekļa oksīds (NO) un slāpekļa dioksīds (NO ₂), kas izteikti NO ₂ esošajām atkritumu sadedzināšanas iekārtām ar nominālo jaudu virs sešām tonnām atkritumu stundā vai jaunām atkritumu sadedzināšanas iekārtām	400	200

- 1.3 Vidējās šādu smago metālu emisiju robežvērtības (mg/Nm³) paraugu ņemšanas laikiem no 30 minūtēm līdz 8 stundām:

Kadmija un tā savienojumi, izteikti kā kadmijs (Cd)	kopā 0,05	
Tallijs un tā savienojumi, izteikti kā tallijs (Tl)		
Dzīvsudrabs un tā savienojumi, izteikti kā dzīvsudrabs (Hg)	0,05	

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Antimons un tā savienojumi, izteikti kā antimons (Sb)	kopā 0,5
Arsēns un tā savienojumi, izteikti kā arsēns (As)	
Svins un tā savienojumi, izteikti kā svins (Pb)	
Hroms un tā savienojumi, izteikti kā hroms (Cr)	
Kobalts un tā savienojumi, izteikti kā kobalts (Co)	
Varš un tā savienojumi, izteikti kā varš (Cu)	
Mangāns un tā savienojumi, izteikti kā mangāns (Mn)	
Niķelis un tā savienojumi, izteikti kā niķelis (Ni)	
Vanādijs un tā savienojumi, izteikti kā vanādijs (V)	

Šīs vidējās vērtības attiecas arī uz attiecīgo smago metālu un to savienojumu emisijām gāzu vai tvaiku veidā.

- 1.4 Vidējās dioksīnu un furānu emisiju robežvērtības (ng/Nm^3) paraugu ņemšanas laikiem no 6 stundām līdz 8 stundām. Dioksīnu un furānu emisiju robežvērtība attiecas uz dioksīnu un furānu kopējo koncentrāciju, ko aprēķina saskaņā ar 2. daļu.

Dioksīni un furāni	0,1
--------------------	-----

- 1.5 Izplūdes gāzēs nedrīkst būt pārsniegtas šādas oglekļa oksīda (CO) emisiju robežvērtības (mg/Nm^3):

- 50, kas noteikta kā diennakts vidējā vērtība;
- 100, kas noteikta kā pusstundas vidējā vērtība;
- 150, kas noteikta kā 10 minūšu vidējā vērtība.

Kompetentā iestāde var noteikt atbrīvojumus no šajā punktā noteiktajām emisiju robežvērtībām atkritumu sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto verdošā slāņa tehnoloģiju, ar nosacījumu, ka atļaujā stundas vidējās vērtības veidā noteiktā oglekļa emisiju robežvērtība nepārsniedz $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

2. Emisiju robežvērtības 40. panta 5. punktā un 41. pantā aprakstītajos apstākļos.

Atkritumu sadedzināšanas iekārtas kopējā putekļu koncentrācija emisijās gaisā nekādā gadījumā nepārsniedz $150 \text{ mg}/\text{Nm}^3$, kas izteikta kā pusstundas vidējā vērtība. Nedrīkst pārsniegt 1.2 punktā un 1.5 punkta b) apakšpunktā noteiktās CO un kopējā organiskā oglekļa (TOC) emisiju robežvērtības gaisā.

3. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus, kas reglamentē šajā pielikumā noteiktos atbrīvojumus.

4. daļa

Emisiju robežvērtību gaisā noteikšana atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtām

1. Gadījumos, kad šās daļas tabulā nav noteikta konkrēta kopējā emisiju robežvērtība "C", jāizmanto šāda formula (jaukšanas likums).

Katras attiecīgās piesārņotājvielas un CO emisiju robežvērtību izplūdes gāzēs, kas rodas, dedzinot atkritumus līdzsadedzināšanas iekārtās, aprēķina šādi:

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

$$\frac{V_{\text{waste}} \times C_{\text{waste}} + V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}}}{V_{\text{waste}} + V_{\text{proc}}} = C$$

V_{waste} : atkritumu sadedzināšanā radušos izplūdes gāzu tilpums, ko nosaka pēc atļaujā norādītajiem atkritumiem ar zemāko siltumspēju un standartizē pēc šajā direktīvā dotajiem nosacījumiem.

Ja siltumenerģijas daudzums, kas rodas, sadedzinot bīstamos atkritumus, nepārsniedz 10 % no kopējā iekārtā iegūtā siltumenerģijas daudzuma, V_{waste} jāaprēķina pēc (nosacītā) atkritumu daudzuma, ko sadedzinot, iegūtu 10 % siltumenerģijas no kopēja fiksēta siltuma daudzuma.

C_{waste} : 3. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

V_{proc} : izplūdes gāzu tilpums, kas rodas iekārtas procesā, ieskaitot atļaujā parasti izmantojamā kurināmā (izņemot atkritumus) sadedzināšanu, ko nosaka pēc skābekļa satura, pie kura emisijas jāstandartizē saskaņā ar Kopienas vai valsts tiesību aktiem. Ja nav tiesību aktu noteikumu par šāda veida iekārtām, jāizmanto faktiskais skābekļa saturs izplūdes gāzēs, tās neatšķaidot ar procesam nevajadzīgu gaisa daudzumu.

C_{proc} : emisiju robežvērtības, kas konkrētām ražošanas nozarēm noteiktas šajā daļā, vai gadījumos, ja šādu vērtību nav, attiecīgo piesārņotājvielu vai oglekļa oksīda emisiju robežvērtības izplūdes gāzēs no darbībām, kas atbilst normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, sadedzinot parasto atļauto kurināmo (izņemot atkritumus). Ja šādu pasākumu nav, izmanto atļaujā noteiktās emisiju robežvērtības. Ja šādu robežvērtību nav, izmanto masas faktiskās koncentrācijas.

C: kopējo emisiju robežvērtības pie skābekļa satura, kas konkrētām piesārņotājvielām dažās ražošanas nozarēs noteikts šajā daļā, vai gadījumos, kad šādu lielumu nav, kopējo emisiju robežvērtības, ar ko aizstāj emisiju robežvērtības, kas noteiktas citos šīs direktīvas pielikumos. Kopējo skābekļa saturu, ar ko aizstāj skābekļa saturu standartizācijai, aprēķina pēc iepriekšminētā satura, ievērojot parciālos tilpumus.

Visas emisiju robežvērtības jāaprēķina sausām izplūdes gāzēm pēc ūdens tvaika satura korekcijas 273,15 K temperatūrā pie spiediena 101,3 kPa.

Dalībvalstis var paredzēt noteikumus, kas reglamentē šajā daļā paredzētos izņēmumus.

2. Īpaši noteikumi par cementa cepliem, kuros dedzina atkritumus

2.1 Emisiju robežvērtības, kas noteiktas 2.2 un 2.3 punktā, piemēro kā diennakts vidējās vērtības kopējiem putekļiem, HCl, HF, NO_x, SO₂ un TOC (nepārtrauktiem mērījumiem), kā vidējās vērtības paraugu ņemšanas laikiem no 30 minūtēm līdz 8 stundām smagajiem metāliem, un kā vidējās vērtības paraugu ņemšanas laikiem no 6 stundām līdz 8 stundām dioksīdiem un furāniem.

Visas vērtības standartizē pie 10 % skābekļa satura.

Pusstundas vidējās vērtības vajadzīgas tikai diennakts vidējo vērtību aprēķināšanai.

2.2 C – kopējās emisijas robežvērtības (mg/Nm³ izņemot dioksīnus and furānus) šādām piesārņotājvielām

Piesārņotājviela	C
Kopējie putekļi	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Piesārņotājviela	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksīni un furāni (ng/kg)	0,1

2.3 C - SO₂ un kopīgā organiskā oglekļa (TOC) kopējās emisiju robežvērtības (mg/Nm³)

Piesārņotājviela	C
SO ₂	50
TOC	10

Kompetentā iestāde var atļaut atkāpes no šajā punktā noteiktajām emisiju robežvērtībām gadījumos, kad kopējais organiskais ogleklis un SO₂ nerodas no atkritumu sadedzināšanas.

3. Īpaši noteikumi par līdzsadedzināšanas iekārtām, kurās dedzina atkritumus

3.1. C_{proc}, kas izteiktas kā dienas vidējās vērtības (mg/Nm³) ir spēkā līdz 2015. gada 31. decembrim.

Nosakot sadedzināšanas iekārtu nominālo siltumspēju, jāievēro 31. pantā paredzētie noteikumi par apvienošanu.

Pusstundas vidējās vērtības vajadzīgas tikai diennakts vidējo vērtību aprēķināšanai.

Cietajam kurināmajam, izņemot biomasu, noteiktais C_{proc}, mg/Nm³ (O₂ saturs 6 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50-100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
Putekļi	50	50	30	30

Biomasai noteiktais C_{proc} (O₂ saturs 6 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
Putekļi	50	50	30	30

Šķidrājam kurināmajam noteiktais C_{proc} (O₂ saturs 3 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400 līdz 200 (lineāra samazināšanās no 100 līdz 300 MWth)	200
NO _x	—	400	200	200
Dust	50	50	30	30

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

3.2 C_{proc} izsakot diennakts vidējās vērtības veidā (mg/Nm^3), ir spēkā no 2016. gada 1. janvāra.

Nosakot sadedzināšanas iekārtu nominālo siltumspēju, jāievēro 31. pantā paredzētie noteikumi par apvienošanu. Pusstundas vidējās vērtības vajadzīgas tikai diennakts vidējo vērtību aprēķināšanai.

3.2.1 C_{proc} sadedzināšanas iekārtām, kas minētas 32. panta 2. punktā

Cietajam kurināmajam, izņemot biomasu, noteiktais C_{proc} (O_2 saturs 6 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50-100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 kūdrai: 300	200	200
NO _x	—	300 putekļveida būnoglēm: 400	200	200
Putekļi	50	30	25 kūdrai: 20	20

C_{proc} biomasai (O_2 saturs 6 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
Putekļi	50	30	20	20

C_{proc} šķidrājam kurināmajam (O_2 saturs 3 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Putekļi	50	30	25	20

3.2.2 C_{proc} sadedzināšanas iekārtām, kas minētas 32. panta 3. punktā

C_{proc} cietajam kurināmajam, izņemot biomasu (O_2 saturs 6 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50-100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 kūdrai: 300	200 kūdrai: 300, izņemot sadedzināšanu verdošajā slānī: 250	150 cirkulācijas vai verdošā slāņa sadedzināšanas iekārtas ar papildu gaisa padevi, vai, kurinot ar kūdru, visu veidu dedzi- nāšanai verdošā slānī: 200
NO _x	—	300 kūdrai: 250	200	150 putekļveida būnoglēm: 200
Putekļi	50	20	20	10 kūdrai: 20

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

C_{proc} biomasai (O_2 saturs 6 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	150 dedzināšana verdošā slānī 200
NO _x	—	250	200	150
Putekļi	50	20	20	20

C_{proc} šķidrajam kurināmajam (O_2 saturs 3 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
Putekļi	50	30	25	20

3.3. C – Kopējo emisiju robežvērtības smagajiem metāliem (mg/Nm³)

izteikts vidējo vērtību veidā visiem paraugu ņemšanas periodiem no 30 minūtēm līdz 8 stundām (O_2 saturs 6 % cietajam kurināmajam un 3 % šķidrajam kurināmajam).

Piesārņotājviela	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4 C - Kopējo emisiju robežvērtības (ng/Nm³)

dioksīniem un furāniem izteikts vidējo vērtību veidā visiem paraugu ņemšanas periodiem no 6 minūtēm līdz 8 stundām (O_2 saturs 6 % cietajam kurināmajam un 3 % šķidrajam kurināmajam).

Piesārņotājviela	C
Dioksīni un furāni	0,1

4. Īpaši noteikumi ražošanas nozarēm, kurās līdzsadedzināšanas iekārtās dedzina atkritumus un uz kurām neattiecas šīs daļas 2. un 3. punkts

4.1. C – Kopējo emisiju robežvērtība (mg/Nm³)

dioksīniem un furāniem vidējās vērtības visiem paraugu ņemšanas periodiem no 6 stundām līdz 8 stundām:

Piesārņotājviela	C
Dioksīni un furāni	0,1

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

4.2 C – Kopējo emisiju robežvērtības (mg/Nm³)

smagajiem metāliem izteiktas kā vidējās vērtības visiem paraugu ņemšanas periodiem no 30 minūtēm līdz 8 stundām:

Piesārņotājviela	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

5. daļa

Emisiju robežvērtības notekūdenī, ko novada no izplūdes gāzu attīrīšanas iekārtām

Piesārņotājviela	Emisijas robežvērtības nefiltrētiem paraugiem (mg/l, izņemot dioksīnus un furānus)	
	95 % 30	100 % 45
1. Kopējais suspendēto cietvielu daudzums, kā definēts I pielikumā Direktīvā 91/271/EEK		
2. Dzīvsudrabs un tā savienojumi, izteikti kā dzīvsudrabs (Hg)	0,03	
3. Kadmijs un tā savienojumi, izteikti kā kadmijs (Cd)	0,05	
4. Tallijs un tā savienojumi, izteikti kā tallijs (Tl)	0,05	
5. Arsēns un tā savienojumi, izteikti kā arsēns (As)	0,15	
6. Svins un tā savienojumi, izteikti kā svins (Pb)	0,2	
7. Hroms un tā savienojumi, izteikti kā hroms (Cr)	0,5	
8. Varš un tā savienojumi, izteikti kā varš (Cu)	0,5	
9. Niķelis un tā savienojumi, izteikti kā niķelis (Ni)	0,5	
10. Zn un tā savienojumi, izteikti kā cinks (Zn)	1,5	
11. Dioksīni un furāni	0,3 ng/l	

6. daļa

Emisiju monitorings

1. Mērīšanas metodes
 - 1.1 Mērījumiem, ko veic gaisu un ūdeni piesārņojošu vielu koncentrāciju noteikšanai, jābūt reprezentatīviem.
 - 1.2 Visu piesārņotājvielu, tostarp dioksīnu un furānu, paraugu ņemšanu un analīzes, kā arī kā arī automātisko mērīšanas sistēmu kvalitātes nodrošināšana un kalibrēšana jāveic saskaņā ar attiecīgajiem CEN standartiem. Ja nav CEN standartu, izmanto ISO standartus, valstu vai starptautiskos standartus, kas nodrošinās, ka iegūtajiem datiem ir līdzvērtīga zinātniskā kvalitāte. Automātiskās mērīšanas sistēmas jāpārbauda, vismaz reizi gadā veicot paralēlus mērījumus pēc references metodēm.
 - 1.3 Dienas emisiju robežvērtībām atsevišķa mērījumu rezultāta 95 % ticamības intervāls nedrīkst būt lielāks par šādu emisiju robežvērtības procentos izteiktu daļu:

oglekļa oksīdam:	10 %
sēra dioksīdam:	20 %
slāpekļa dioksīdam:	20 %

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

kopējiem putekļiem:	30 %
kopējam organiskajam ogleklim:	30 %
hlorūdeņradim:	40 %
fluorūdeņradim:	40 %.

Periodiskus emisiju mērījumus gaisā un ūdens vidē veic saskaņā ar 1.1 un 1.2. punktu.

2. Gaisa piesārņotājvielu mērījumi
 - 2.1 Jāveic šādi gaisa piesārņotājvielu mērījumi:
 - a) nepārtraukti mērījumi šādām vielām: NO_x, ja ir noteiktas emisiju robežvērtības, CO, kopējiem putekļiem, kopējam organiskajam ogleklim, HCl, HF, SO₂;
 - b) nepārtraukti mēra šādus procesa norises parametrus: temperatūra pie iekšējās sienas vai citā sadegšanas kameras reprezentatīvā vietā, ko noteikusi kompetentā iestāde, izplūdes gāzu skābekļa saturs, spiediens, temperatūra un mitrums;
 - c) vismaz divi smago metālu, dioksīnu un furānu mērījumi gadā; taču darbības pirmo 12 mēnešu laikā izdara vienu mērījumu vismaz reizi trīs mēnešos.
 - 2.2. Sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtas nododot ekspluatācijā un iespējami nelabvēlīgākajos ekspluatācijas apstākļos vismaz vienreiz pārbauda izplūdes gāzu rezidences laiku, minimālo temperatūru un skābekļa saturu.
 - 2.3. Nepārtrauktus HF mērījumus var neveikt, ja tiek veikta attīrīšana no HCl, kas nodrošina, ka netiek pārsniegtas HCl emisiju robežvērtības. Šādā gadījumā HF emisijas mēra periodiski, kā noteikts 2.1 punkta c) apakšpunktā.
 - 2.4. Ūdens tvaiku saturu var nepārtraukti nemērīt gadījumos, kad pārbaudāmās izplūdes gāzes pirms analīzes žāvē.
 - 2.5. Kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu atļaut neveikt nepārtrauktus HCl, HF un SO₂ mērījumus sadedzināšanas iekārtām vai līdzsadedzināšanas iekārtām un noteikt veikt periodiskus mērījumus saskaņā ar 2.1 punkta c) apakšpunktu, **ja operators var pierādīt, ka šo piesārņotājvielu emisijas nekādos apstākļos nevar pārsniegt noteiktās emisiju robežvērtības. Šo atkāpi nepiemēro, ja dedzina jauktus atkritumus no dažādiem avotiem.**
- 2.6. Kompetentā iestāde var atļaut samazināt smago metālu, kā arī dioksīnu un furānu mērījumu biežumu līdz **vienam mērījumam** gadā **ja** šādos gadījumos:
 - a) emisijas no atkritumu līdzsadedzināšanas vai sadedzināšanas iekārtām nekādos apstākļos nepārsniedz 50 % no emisiju robežvērtībām;
 - b) sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtās sadedzināmie atkritumi sastāv tikai no noteiktām, atlasītām nebīstamu atkritumu frakcijām, kas nav piemērotas atkārtotai pārstrādei un kam piemīt dažas īpašības, ko tālāk precizē c) apakšpunktā minētajā novērtējumā;
 - c) operators var pierādīt pamato ar datiem par attiecīgo atkritumu īpašībām un minēto piesārņotājvielu emisiju monitoringu, ka smago metālu, dioksīnu un furānu emisijas visos apstākļos ir ievērojami zemākas nekā emisijas robežvērtības;
 - d) **operators var pierādīt, ka netiek apstrādāti nedz elektroiekārtu vai elektronikas atkritumi, nedz atkritumi, kas satur hlorētas sastāvdaļas.**

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- 2.7. Mērījumu rezultātus standartizē pēc 3. daļā norādītās skābekļa standartkoncentrācijas vai aprēķina saskaņā ar 4. daļu un izmantojot 7. daļā doto formulu.

Ja atkritumus sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtās sadedzina ar skābekli bagātinātā atmosfērā, mērījumu rezultātus var standartizēt pēc kompetentās iestādes noteiktā skābekļa satura, kas raksturo īpašus apstākļus katrā atsevišķā gadījumā.

Gadījumos, kad sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtās, kurās sadedzina bīstamos atkritumus, piesārņotājvielu emisijas samazina, attīrot izplūdes gāzes, pirmajā daļā noteikto standartizāciju pēc skābekļa satura veic tikai tad, ja skābekļa saturs laika periodā, kurā mēra attiecīgo piesārņotājvielu, pārsniedz skābeklim noteikto standartkoncentrāciju.

3. Ūdens piesārņotājvielu mērījumi
- 3.1 Notekūdeņu novadīšanas vietā veic šādus mērījumus:
- a) nepārtraukti pH, temperatūras un plūsmas mērījumi;
 - b) katru dienu mēra kopējo suspendēto cietvielu uz vietas ņemtu paraugu vai plūsmai proporcionāla diennakts vidējā parauga mērījumi;
 - c) vismaz reizi mēnesī mēra plūsmai proporcionālā diennakts paraugā mēra Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Ni un Zn;
 - d) vismaz reizi sešos mēnešos mēra dioksīnus un furānus; taču darbības pirmo 12 mēnešu laikā izdara vienu mērījumu vismaz reizi trīs mēnešos.
- 3.2 Ja notekūdeņus no izplūdes gāzu attīrīšanas kopā ar pārējiem notekūdeņiem attīra uz vietas, operators veic mērījumus:
- a) izplūdes gāzu attīrīšanas notekūdeņu plūsmā, pirms to ievadīšanas visu notekūdeņu kopējās attīrīšanas iekārtā;
 - b) pārējo notekūdeņu plūsmā vai plūsmās, pirms to ievadīšanas visu notekūdeņu kopējās attīrīšanas iekārtā;
 - c) vietā, kurā attīrītus notekūdeņus aizvada no atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtas.

7. daļa

Formula emisiju koncentrācijas aprēķināšanai pie skābekļa procentuālās standartkoncentrācijas

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = pie skābekļa procentuālās standartkoncentrācijas aprēķinātā emisiju koncentrācija;

E_M = mērītā emisiju koncentrācija;

O_S = skābekļa standartkoncentrācija;

O_M = mērītā emisiju koncentrācija.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

8. daļa

Emisiju robežvērtību ievērošanas novērtēšana

1. Robežvērtības emisijām gaisā
 - 1.1. Uzskata, ka emisiju robežvērtības gaisā ir ievērotas, ja:
 - a) nevienas piesārņotājvielas emisiju diennakts vidējās vērtības nepārsniedz 3. daļas 1.1 punktā vai 4. daļā norādītās vai saskaņā ar 4. daļu aprēķinātās noteiktās emisiju robežvērtības;
 - b) nevienas piesārņotājvielas pusstundas vidējās vērtības nepārsniedz 3. daļas 1.2 punktā tabulas A ailē noteiktās emisiju robežvērtības, vai arī gadījumos, uz kuriem tas attiecas, 97 % pusstundas vidējo vērtību nepārsniedz nevienu no 3. daļas 1.2 punktā tabulas B ailē noteiktajām emisiju robežvērtībām;
 - c) neviena vidējā vērtība reprezentatīvajā periodā, kas noteikts smagajiem metāliem, dioksīniem un furāniem, nepārsniedz 3. daļas 1.1 punktā vai 4. daļā norādītās vai saskaņā ar 4. daļu aprēķinātās noteiktās emisiju robežvērtības;
 - d) attiecībā uz oglekļa oksīdu (CO):
 - i) atkritumu sadedzināšanas iekārtās:
 - vismaz 97 % diennakts vidējo vērtību gada laikā nepārsniedz 3. daļas 1.5 punkta a) apakšpunktā noteikto emisijas robežvērtību,;
 - un
 - vismaz 95 % visu 10 minūšu vidējo vērtību jebkurā 24 stundu periodā vai visu pusstundas vidējo vērtību tajā pašā laika periodā nepārsniedz 3. daļas 1.5 punkta b) un c) apakšpunktā norādītās emisijas robežvērtības.
 - ii) atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtās: ir ievēroti 4. daļas noteikumi.
 - 1.2. Pusstundas vidējās vērtības un 10 minūšu vidējās vērtības jānosaka faktiskajā darbības laikā (izslēdzot palaišanas un apturēšanas periodus gadījumos, kad to laikā atkritumus nesadedzina), no izmērītajiem daudzumiem atņemot 6. daļas 1.3 punktā norādīto ticamības intervālu. Diennakts vidējās vērtības jānosaka pēc šīm validētajām vidējām vērtībām.

Lai iegūtu derīgu diennakts vidējo vērtību, diennakts laikā nepārtrauktu mērījumu sistēmas darbības traucējumu dēļ var atņemt ne vairāk par piecām pusstundas vidējām vērtībām. Nepārtrauktu mērījumu sistēmas apkopju vai darbības traucējumu dēļ gada laikā var atņemt ne vairāk par piecām diennakts vidējām vērtībām.
 - 1.3. Reprezentatīvā perioda vidējās vērtības, kā arī vidējās vērtības gadījumos, kad veic periodiskus mērījumus HF, HCl un SO₂ emisijām, jānosaka saskaņā ar 39. panta 1. punkta e) apakšpunkta un 42. panta 3. punkta un 6. daļas 1. punkta prasībām.
2. Robežvērtības emisijām ūdenī

Uzskata, ka emisiju robežvērtības ūdenī ir ievērotas, ja:

 - a) kopējā suspendēto cietvielu daudzuma (piesārņotājviela Nr. 1) 95 % un 100 % izmērīto vērtību nepārsniedz 5. daļā noteiktās attiecīgās emisiju robežvērtības;
 - b) smagajiem metāliem (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni and Zn) 5. daļā noteiktās emisiju robežvērtības tiek pārsniegtas ne vairāk kā vienā mērījumā gadā; vai, ja dalībvalsts noteikusi, ka gadā jāveic mērījumi vairāk nekā 20 paraugos, 5. daļā noteikto emisiju robežvērtību pārsniegšana konstatēta ne vairāk kā 5 % šo paraugu;
 - c) dioksīnu un furānu mērījumu rezultāti nepārsniedz 5. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

VII PIELIKUMS

1. daļa

Darbības

1. Visos nākamajos punktos darbībās ir ietverta aprīkojuma tīrīšana, bet nav ietverta ražojumu tīrīšana, ja nav norādīts citādi.

2. Saistvielas klāšana

Jebkura darbība, ar kuru uz virsmas uzklāj saistvielu, izņemot saistvielu klāšanu un laminēšanu iespieddarbos.

3. Aizsargkārtas klāšana

Jebkura darbība, kuras ietvaros vienu vai vairākas reizes uzklāj nepārtrauktu kārtu:

a) kādam no šādiem transportlīdzekļiem:

i) jaunām automašīnām, ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva) ⁽¹⁾ definē kā M1 kategoriju, un N1 kategorijas jaunām automašīnām, ja tās pārklāj tādās iekārtās, ko izmanto M1 kategorijas transportlīdzekļu || aizsargkārtas klāšanai;

ii) kravas automobiļu kabīnēm, ko definē kā vadītājam paredzēto telpu, un visam tehniskajam aprīkojumam paredzēto kopējo telpu Direktīvā 2007/46/EK minētās N2 un N3 kategorijas transportlīdzekļiem;

iii) furgoniem un kravas automobiļiem, ko Direktīvā 2007/46/EK definē kā N1, N2 un N3 kategorijas transportlīdzekļus, neskaitot kravas automašīnu kabīnes;

iv) autobusiem, ko Direktīvā 2007/46/EK definē kā M2 un M3 kategorijas transportlīdzekļus;

v) piekabēm, ko Direktīvā 2007/46/EK definē kā O1, O2, O3 un O4 kategoriju;

b) metāla un plastmasas virsmām, ieskaitot lidmašīnu, kuģu, vilcienu utt. virsmas;

c) koka virsmām;

d) audekla, audumu, plēvju un papīra virsmām;

e) ādai.

Aizsargkārtas klāšanā neietilpst substrātu pārklāšana ar metāla aizsargkārtām ar elektroforēzes un ķīmiskas smidzināšanas paņēmieniem. Ja aizsargkārtas klāšana ietver fāzi, kur attiecīgais priekšmets tiek apdrukāts ar jebkādu tehnisku paņēmieni, iespieddarbu fāze tiek uzskatīta par aizsargkārtas klāšanas daļu. Lai gan iespieddarbi šeit netiek iekļauti kā atsevišķa darbība, uz tiem var attiecināt šīs direktīvas V nodaļu, ja iespieddarbi ietilpst tās darbības jomā.

4. Sloksņu pārklāšana

Jebkura darbība, kur rullētu tēraudu, nerūsējošu tēraudu, vara sakausējumus vai alumīnija sloksnes nepārtrauktā procesā pārklāj ar aizsargkārtu, kas veido plēvi, vai lamināta aizsargkārtu.

5. Ķīmiskā tīrīšana

Jebkura rūpnieciska darbība vai komercdarbība, kurā izmanto gaistošus organiskos savienojumus iekārtās, kas paredzētas apģērbu, saimniecības piederumu un līdzīgu patēriņa preču tīrīšanai, izņemot gadījumus, ja trauku un planķumu tīrīšanai tekstilrūpniecībā un šūšanas rūpniecībā tiek izmantots roku darbs.

⁽¹⁾ OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

6. Apavu izgatavošana

Jebkura darbība, kuras ietvaros tiek ražoti nokomplektēti apavi vai to daļas.

7. Aizsargkārtu maisījumu, laku, iespiedkrāsu un saistvielu ražošana

Minēto gala produktu un starpproduktu izgatavošana, ja to veic vienviet, sajaucot pigmentus, sveķus un saistvielas ar organiskiem šķīdinātājiem vai citiem nesējiem, ieskaitot disperģēšanas un pirmsdisperģēšanas darbības, viskozitātes un toņa korekciju un gala produkta uzpildi tam paredzētā traukā.

8. Farmaceutisko ražojumu izgatavošana

Farmaceutisko ražojumu ķīmiskā sintēze, raudzēšana, ekstrakcija, formulēšana un pilnīga sagatavošana, un, ja to veic vienā iekārtā, starpproduktu izgatavošana.

9. Iespieddarbi

Jebkura teksta un/vai attēlu reproducēšanas darbība, ar kuru iespiedkrāsu ar iespiedformu pārnes uz jebkāda veida virsmu. Te ietilpst arī attiecīgie lakošanas, aizsargkārtu klāšanas un laminēšanas paņēmieni. Tomēr šī nodaļa attiecas tikai uz šādiem apakšprocesiem:

- a) fleksogrāfija - darbība, kurā iespēšanai tiek izmantota gumijas vai elastīgu fotopolimēru iespiedforma, kam iespieduma laukumi atrodas virs joslām, kuras iespēšanu neveic, turklāt tiek lietotas šķidrās iespiedkrāsas, kas iztvaikojot izžūst;
- b) termofiksācijas ruļļu ofsetiespiedums - iespieddarbi ar lentes padevi, kur izmanto iespiedformu ar iespiedlaukumiem un joslām, kas neiespiež vienā plaknē, turklāt lentes padeve nozīmē, ka iespēzamo materiālu mašīnai padod no ruļļa, nevis no atsevišķām lapām. Joslas, kas neiespiež, tiek apstrādātas tā, lai tās saistītu ūdeni un atgrūstu iespiedkrāsu. Iespiedlaukumus apstrādā tā, lai tie uzvertu un padotu iespiedkrāsu uz iespēšanai paredzētās virsmas. Iztvaikošana notiek krāsni, kur iespēzamo materiālu sasilda ar karstu gaisu;
- c) ar laminēšanu saistītie iespieddarbi - divu vai vairāku lokanu materiālu savienošana, izgatavojot laminātus;
- d) izdevumu rotācijas dobspiedumi - rotācijas dobspiedumu iespieddarbi, ko izmanto, iespēžot uz žurnālu, brošūru, katalogu un līdzīgu izdevumu papīra ar iespiedkrāsām uz toluola bāzes;
- e) rotācijas dobspiedumi - iespieddarbi, kur izmanto cilindrisku iespiedformu, kam iespiedlaukumi atrodas zem joslām, kas neiespiež, lietojot šķidrās iespiedkrāsas, kas iztvaikojot žūst. Dobumus piepilda ar iespiedkrāsu un pārpalikums notīra no neapdrukājamā laukuma, pirms apdrukājama materiāla pieskaras cilindram un uzņem iespiedkrāsu no dobumiem;
- f) rotācijas rastra iespiedums - iespieddarbi ar lentes padevi, kur iespiedkrāsu padod uz virsmas, to izspēžot caur porainu iespiedformu ar atklātu iespiedlaukumu, bet joslas, kas neiespiež, ir noslēgtas, turklāt tiek lietotas šķidrās iespiedkrāsas, kas žūst tikai iztvaikojot. Lentes padeve nozīmē to, ka materiālu, uz kā iespēž, mašīnai padod no ruļļa, nevis no atsevišķām lapām;
- g) lakošana - darbība, ar ko laka vai lipīga aizsargkārtā tiek uzklāta uz lokana materiāla, lai turpmāk aizzīmogotu iepakojuma materiālu.

10. Gumijas pārveidošana

Jebkura dabīgas vai sintētiskas gumijas sajaukšanas, sasmalcināšanas, samaisīšanas, kalandrēšanas, ekstrūzijas un vulkanizācijas darbība un jebkura palīgdarbība ar mērķi pārveidot dabīgo vai sintētisko gumiju gatavos ražojumos.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

11. Virsmu tīrīšana

Jebkura darbība, izņemot ķīmisko tīrīšanu ar organiskiem šķīdinātājiem, lai atbrīvotu materiāla virsmu no netīrumiem, ieskaitot attaukošanu. Tīrīšana, kas sastāv vairāk nekā no vienas fāzes pirms vai pēc jebkādas citas fāzes, jāaplūko kā viena tīrīšanas darbība. Šī darbība neattiecas uz aprīkojuma tīrīšanu, bet uz ražojumu virsmas tīrīšanu.

12. Augu eļļu un dzīvnieku tauku ieguve un augu eļļas rafinēšana

Jebkura darbība, lai iegūtu augu eļļu no sēklām un citām augu izcelsmes vielām, sausnes pārstrāde lopbarības ražošanai, tauku un no sēklām iegūto augu eļļu, kā arī augu izcelsmes un dzīvnieku izcelsmes vielu attīrīšana.

13. Transportlīdzekļu galīga apdare

Jebkāda rūpnieciska vai komerciāla aizsargkārtu klāšana un ar to saistītās attaukošanas darbības, proti kāda no turpmāk minētajām:

- oriģinālās aizsargkārtas klāšana autotransporta līdzekļiem, kas definēti Direktīvā 2007/46/EK vai to daļai, izmantojot galīgās apdares materiālus, ja to veic ārpus sākotnējās izgatavošanas konveijera;
- aizsargkārtu klāšana piekabēm (ieskaitot puspiekabes) (O kategorija Direktīvā 2007/46/EK).

14. Aizsargkārtu klāšana stieplu tinumiem

Jebkura aizsargkārtas klāšana metāla vadītājiem, ko izmanto transformatoru un motoru tinumos utt.

15. Koka piesūcināšana

Jebkura darbība ar mērķi ievadīt konservantus koksnē.

16. Koka un plastmasas laminēšana

Jebkura darbība ar mērķi saistīt kopā koku un/vai plastmasu, veidojot laminētus ražojumus.

2. daļa

Sliekšņa vērtības un emisijas robežvērtības

Standartapstākļi ir Emisijas robežvērtības izplūdes gāzēs jāaprēķina 273,15 K temperatūrā pie 101,3 kPa spiediena un pēc korekcijas pēc ūdens tvaiku satura sausnās izplūdes gāzēs.

	Darbība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Sliekšņa vērtība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Emisijas robežvērtības izplūdes gāzēs (mg C/Nm ³)	Difūzās emisijas robežvērtības (procentos attiecībā pret izmantoto šķīdinātāju)		Pilnās emisijas robežvērtības		Īpaši noteikumi
				Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	
1.	Termofiksācijas ruļļu ofsetiespiedums (> 15)	15—25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Šķīdinātāja atlikums gatavajā ražojumā nav jāuzskata par difūzo emisiju.
2.	Izdevumu rotācijas dobspiedums (> 25)		75	10	15			
3.	Citi rotācijas dobspiedumi, fleksogrāfija, rotācijas rastra iespiedums, laminēšana un lakošana (> 15), iespiedums uz audekla, auduma un kartona (> 30)	15—25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Sliekšņa vērtība rotācijas rastra iespiedumam uz audekla un kartona.
4.	Virsmas tīrīšana, izmantojot pantā 53. panta 5. punktā norādītos savienojumus. (> 1)	1—5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ Robežvērtība attiecas uz savienojumu masu mg/Nm ³ , nevis uz pilnu oglekļa daudzumu

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

	Darbība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Sliekšņa vērtība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Emisijas robežvērtības izplūdes gāzēs (mg C/Nm ³)	Difūzās emisijas robež vērtības (procentos attiecībā pret izman- toto šķīdinātāju)		Pilnās emisijas robežvērtības		Īpaši noteikumi
				Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	
5.	Cita virsmu tīrīšana (> 2)	2—10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Iekārtas, kas pierāda kompetentām iestādēm, ka vidējais organisko šķīdinātāju saturs visos lietojamajos tīrīšanas līdzekļos nepārsniedz 30 svara %, ir atbrīvotas no šo vērtību ievērošanas.
6.	Transportlīdzekļu aizsargkārtas (< 15) un transportlīdzekļu galīgā apdare	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Ar 15 minūšu laikā noteiktiem vidējiem mērījumiem jāpierāda, ka tiek ievērots 9 8. daļas 2. punkts.
7.	Slokšņu pārklāšana (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Iekārtās, kur lieto atgūto šķīdinātāju atkārtotas izmantošanas metodes, emisijas robežvērtībai jābūt 150.
8.	Citu aizsargkārtu klāšana, ieskaitot aizsargkārtu klāšanu uz metāla, plastmasas, audekla ⁽⁵⁾ , auduma, plēves un papīra (> 5)	5—15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾				⁽¹⁾ Emisijas robežvērtība attiecas uz aizsargkārtu klāšanas un žāvēšanas procesiem, ko izmanto slēgtos apstākļos. ⁽²⁾ Pirmā emisijas robežvērtība attiecas uz žāvēšanas procesiem, bet otra — uz aizsargkārtu klāšanas procesiem. ⁽³⁾ Audekla pārklāšanas iekārtās, kur lieto tehniskos paņēmienus, kas atļauj atkārtoti izmantot atgūtos šķīdinātājus, emisijas robežvērtībai aizsargkārtu klāšanas un žāvēšanas procesos kopā jābūt 150. ⁽⁴⁾ Uz aizsargkārtu klāšanu, kas nav izdarāma slēgtos apstākļos (piemēram, kuģubūvē, lidaparātu krāsošana), var neattiecināt šīs vērtības saskaņā ar 53.panta 3) apakšpunktu. ⁽⁵⁾ Rotācijas rastra iespaidums ietilpst darbībā Nr. 3.
9.	Stieplu tinumu aizsargpārklājumi (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Attiecas uz iekārtām, kur vidējais stieples diametrs ≤ 0,1 mm. ⁽²⁾ Attiecas uz visām citām iekārtām.
10.	Aizsargkārtu klāšana koka virsmām (> 15)	15—25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾	25 20				⁽¹⁾ Emisijas robežvērtība attiecas uz aizsargkārtu klāšanas un žāvēšanas procesiem, ko izmanto slēgtos apstākļos. ⁽²⁾ Pirmā vērtība attiecas uz žāvēšanas procesiem, otrā uz pārklāšanas procesiem.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

	Darbība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Sliekšņa vērtība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Emisijas robežvērtības izplūdes gāzēs (mg C/Nm ³)	Difūzās emisijas robež vērtības (procentos attiecībā pret izman- toto šķīdinātāju)		Pilnās emisijas robežvērtības		Īpaši noteikumi
				Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	
11.	Ķīmiskā tīrīšana					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾		⁽¹⁾ Izteikta kā šķīdinātāja masa, kas izdalās uz vienu iztīrītā un izžāvētā ražojuma kilogramu. ⁽²⁾ Emisijas robežvērtība 4. daļas 2. punktā nav attiecināma uz šo darbību.
12.	Koka piesūcināšana (> 25)		100 ⁽¹⁾	45		11 kg/m ³		⁽¹⁾ Emisijas robežvērtība nav attiecināma uz piesūcināšanu ar kreozotu.
13.	Ādas pārklāšana ar aizsarg- kārtu (> 10)	10—25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²	Emisijas robežvērtības izsaka šķīdi- nātāja gramus, kas izdalās uz vienu izgatavotā ražojuma m ² . ⁽¹⁾ Aizsargkārtu klāšanai uz ādas, saimniecības priekšmetiem un konkrētiem ādas izstrādājumiem, ko lieto galantērijā, piemēram, somas, jostas, maciņi utt.	
14.	Apavu izgatavošana (> 5)					25 g uz pāri		Pilnās emisijas robežvērtības ir izteiktas šķīdinātāja gramus uz izga- tavoto pilno apavu komplektu.
15.	Koka un plastmasas laminē- šana (> 5)					30 g/m ²		
16.	Saistvielu klāšana (> 5)	5—15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				⁽¹⁾ Ja lieto tehniskos paņēmienus, kas ļauj atkārtoti izmantot atgūto šķīdinātāju, emisijas robežvērtībai jābūt 150.
17.	Aizsargkārtu maisījumu, laku, iespaidkrāsas un saist- vielu ražošana (> 100)	100—1 000 > 1 000	150 150	5 3		5 % no ieguldītā šķīdinātāja 3 % no ieguldītā šķīdinātāja	Difūzās emisijas robežvērtībā nav iekļauts šķīdinātājs, ko pārdod kā aizsargkārtu maisījumu sastāvdaļu hermētiskā traukā.	
18.	Gumijas pārveidošana (> 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾		25 % no ieguldītā šķīdinātāja		⁽¹⁾ Ja lieto tehniskos paņēmienus, kas ļauj atkārtoti izmantot atgūto šķīdinātāju, izplūdes gāzēs emisijas robežvērtībai jābūt 150. ⁽²⁾ Difūzās emisijas robežvērtībā nav iekļauts šķīdinātājs, ko pārdod kā ražojumu vai maisījumu sastāvdaļu hermētiskos traukos.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

	Darbība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Sliekšņa vērtība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Emisijas robežvērtības izplūdes gāzēs (mg C/Nm ³)	Difūzās emisijas robež vērtības (procentos attiecībā pret izman- toto šķīdinātāju)		Pilnās emisijas robežvērtības		Īpaši noteikumi
				Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	
19.	Augu eļļu un dzīvnieku tauku ieguve un augu eļļas rafinēšana (> 10)							<p>Dzīvnieku tauki: 1,5 kg/t</p> <p>Ricinēļa: 3 kg/t</p> <p>Rapšu sēklas: 1 kg/t</p> <p>Saulespuķu sēklas: 1 kg/t</p> <p>Sojas pupas (normāls malums): 0,8 kg/t</p> <p>Sojas pupas (baltās pārslas): 1,2 kg/t</p> <p>Citas sēklas un citi augu izcelsmes vielas: 3 kg/t ⁽¹⁾ 1,5 kg/t ⁽²⁾ 4 kg/t ⁽³⁾</p> <p>⁽¹⁾ Pilnās emisijas robežvērtības iekārtās, kur pārstrādā atsevišķās sēklu partijas un citas augu izcelsmes vielas, jānosaka kompe- tentām iestādēm katrā konkrētā gadījumā, izmantojot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus.</p> <p>⁽²⁾ Piemērojams visiem frakcionē- šanas procesiem, izņemot atgumijo- šanu (gumijas atdalīšanu no eļļas).</p> <p>⁽³⁾ Piemērojams atgumijošanaī.</p>
20.	Farmācijas produktu ražo- šana (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % no ieguldītā šķīdinā- tāja	15 % no iegul- dītā šķīdin- ātāja	<p>⁽¹⁾ Ja lieto tehniskos paņēmienus, kas ļauj atkārtoti izmantot atgūto šķīdinātāju, izplūdes gāzēs emisijas robežvērtībai jābūt 150.</p> <p>⁽²⁾ Difūzās emisijas robežvērtībā nav iekļauts šķīdinātājs, ko pārdod kā ražojumu vai maisījumu sastāvdaļu hermētiskos traukos.</p>

3. daļa

Transportlīdzekļu aizsargkārtu rūpniecības iekārtu emisiju robežvērtības

- Pilnās emisijas robežvērtības izsaka organiskā šķīdinātāja gramos attiecībā pret ražojuma virsmas laukuma kvadrātmetriem un organiskā šķīdinātāja kilogramos uz automašīnas virsbūvi.
- Virsmas laukums jebkuram ražojumam zemāk parādītajā tabulā ir definēts šādi:

— virsmas laukums, ko aprēķina kā ar elektroforēzi klājamās aizsargkārtas pilnu laukumu, un jebkādas daļas virsma, kam turpmākajās klāšanas procesa fāzēs būtu jāuzklāj tādas aizsargkārtas, kādas izmantotas attiecīgajam ražojumam, vai pilns virsmas laukums ražojumam, kam attiecīgajā iekārtā uzklāj aizsargkārtu.

Ar elektroforēzi klājamās aizsargkārtas virsmu aprēķina pēc formulas:

$$\frac{2 \times \text{ražojuma korpusa masa}}{\text{vidējais metāla loksnes biezums} \times \text{metāla loksnes blīvums}}$$

Šī metode jālieto citām ar aizsargkārtu pārklājamām daļām, ko izgatavo no loksņēm.

Lai aprēķinātu citu pievienojamo daļu virsmas laukumus vai pilno iekārtā uzklājamo aizsargkārtas virsmas laukumu, izmanto datorizētu konstruēšanu vai citas līdzvērtīgas metodes.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

3. Pilnās emisijas robežvērtība turpmāk dotajā tabulā attiecas uz procesa etapiem, ko veic vienā iekārtā, sākot ar aizsargkārtas klāšanu ar elektroforēzi vai jebkādu citu klāšanas procesu, līdz galīgajai virskārtas vaskošanai un pulēšanai, tās ieskaitot, kā arī attiecas uz šķīdinātāja izmantošanu, lai notīrītu aprīkojumu, ieskaitot smidzināšanas kameras un citu stacionāru aprīkojumu, ražošanas laikā un arī ārpus tā.

Darbība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Ražošanas sliekšņa vērtība (attiecas uz pārklājamās preces ražošanas gada apjomu)	Pilna emisijas robežvērtība	
		Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas
Aizsargkārtas klāšana jaunām automašīnām (> 15)	> 5 000	45 g/m ² vai 1,3 kg/virsbūvi + 33 g/m ²	60 g/m ² vai 1,9 kg/virsbūvi + 41 g/m ²
	≤ 5 000 monokokam vai >3 500 uz šasijas (ar rāmi)	90 g/m ² vai 1,5 kg/virsbūvi + 70 g/m ²	90 g/m ² vai 1,5 kg/virsbūvi + 70 g/m ²
		Pilna emisijas robežvērtība (g/m ²)	
Aizsargkārtu klāšana jaunām kravas automobiļu kabīnēm(> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Aizsargkārtas klāšana jauniem furgoniem un kravas automobiļiem(> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Aizsargkārtu klāšana jauniem autobusiem (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Iekārtās, kur aizsargkārtu klāšana transportlīdzekļiem nesasniedz tabulā 3. punktā dotās šķīdinātāja izlietojuma sliekšņa vērtības, jāievēro 2. daļā noteiktās prasības transportlīdzekļu galīgās apdares sektoram.

4. daļa

Emisiju robežvērtības gaistošajiem organiskajiem savienojumiem ar īpašām riska frāzēm

- Direktīvas 52. pantā minēto gaistošo organisko savienojumu emisiju robežvērtība, ja tādu savienojumu summārā masas plūsma, kuru īpašību dēļ tie marķējami saskaņā ar minēto pantu, ir lielāka vai vienāda ar 10 g/h, ir 2 mg/Nm³. Emisijas robežvērtība attiecas uz atsevišķu savienojumu masu summu.
- Tādu halogēnus saturošo gaistošo organisko savienojumu emisiju robežvērtība, kuriem piešķirts brīdinājums par risku R40 vai R68, un to savienojumu summārā masas plūsma, kuru dēļ tie marķējami ar R40 vai R68, ir lielāka par vai vienāda ar 100 g/h, ir 20 mg/Nm³. Emisijas robežvērtība attiecas uz atsevišķu savienojumu masu summu.

5. daļa

Samazināšanas plāns

- Gadījumos, kad tiek uzklātas aizsargkārtas, lakas, saistvielas un iespaidkrāsa, var lietot zemāk minēto plānu. Ja šāda metode nav piemērota, kompetentās iestādes drīkst atļaut operatoram piemērot alternatīvu plānu, pēc kura tiek panākts tāds pats emisiju samazinājums kā gadījumā, ja tiktu piemērotas 2. un 3. daļā noteiktās emisiju robežvērtības. Plāna uzbūvē jāņem vērā šādi fakti:
 - ja vēl tikai izstrādā aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, jādod operatoram termiņa pagarinājums, lai īstenotu emisijas samazināšanas plānu;
 - emisijas samazināšanas atsaucis lielumam jāatbilst pēc iespējas precīzāk emisijai, kas izdalītos, ja netiktu veiktas nekādas darbības tās samazināšanai.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

2. Šāds plāns jāīsteno iekārtās, kur ražojuma cietās daļas saturu var uzskatīt par nemainīgu:

a) gada emisijas atskaites vērtību aprēķina šādi:

- i) nosaka pilno cieto daļu masu gada laikā izlietotā aizsargkārtas un/vai iespiešanas, lakas un saistvielu daudzumā. Cietās daļas ir visas aizsargkārtas, iespiešanas, laku un saistvielu vielas, kas sacietē pēc ūdens vai gaistošu organisko savienojumu izvaikošanas;
- ii) gada emisijas atskaites vērtību aprēķina, reizinot apakšpunktā i) noteikto masu ar atbilstīgu koeficientu, kas ir dots tabulā. Kompetentas iestādes var precizēt šos koeficientus atsevišķām iekārtām, lai atspoguļotu dokumentēto cieto daļu izmantošanas efektivitātes palielināšanos.

Darbība	Koeficients, kas jālieto a) punkta ii) apakšpunktā
Rotācijas dobspieduma iespiešana; fleksogrāfija; laminēšana kā iespiešanas sastāvdaļa; lakošana kā iespiešanas sastāvdaļa; koka pārklāšana; audeklu, auduma, plēves vai papīra pārklāšana; saistvielu klāšana	4
Slokšņu pārklāšana, transporta līdzekļu galīgā apdare	3
Pārklājumi saskarē ar pārtikas produktiem, aizsargkārtas lidaparātiem	2,33
Citas aizsargkārtas un rotācijas rastra iespiešanas	1,5

b) mērķa emisija ir vienāda ar gada emisijas atskaites vērtību, ko reizina ar procentiem, proti:

- 1) (difūzās emisijas robež vērtība + 15) iekārtām, kas atbilst 2. daļas 6. punktam, un 2. daļas 8. un 10. punktā minētiem ražojumiem ar zemāku sliekšņa vērtības diapazonu,
 - 2) (difūzās emisijas robež vērtība + 5) visām citām iekārtām;
- c) noteikumi ir ievēroti, ja faktiskā šķīdinātāju emisija, ko nosaka šķīdinātāju apsaimniekošanas plāns, ir mazāka vai vienāda ar mērķa emisiju.

6. daļa

Emisiju monitorings

- Jānodrošina nepārtraukta prasību izpildes kontrole kanālos, ar ko savienots piesārņojuma mazināšanas aprīkojums un kuru galā izdalās vidēji kopumā vairāk nekā 10 kg/h organiskā oglekļa.
- Citos gadījumos dalībvalstis nodrošina nepārtrauktu vai periodisku mērījumu izpildi. Periodisku mērījumu gadījumā ik reizi, veicot mērījumus, jāiegūst vismaz trīs izmērītās vērtības.
- Mērījumi netiek prasīti gadījumā, ja šīs direktīvas prasību izpildei nav vajadzīgs piesārņojuma mazināšanas aprīkojums cauruļvada galā.

7. daļa

Šķīdinātāju apsaimniekošanas plāns

1. Principi

Šķīdinātāju apsaimniekošanas plāns jāizmanto:

- a) noteikumu ievērošanas pārbaudei, kā to nosaka 56. pants;
- b) turpmāko emisijas samazināšanas iespēju apzināšanai;
- c) ļauj sniegt informāciju sabiedrībai par šķīdinātāju izlietojumu, šķīdinātāju emisiju un šīs nodaļas prasību ievērošanu.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

2. Definīcijas

Šādas definīcijas ir pamatnostādnes masu bilances sastādīšanai.

Organisko šķīdinātāju ieguldījums (I):

- 11 Organisko šķīdinātāju daudzums vai to daudzums nopirktajos maisījumos, ko izlieto procesā laikposmā, kurā tiek aprēķināta masu bilance.
- 12 Organisko šķīdinātāju daudzums vai to daudzums atgūtajos maisījumos, no kuriem šķīdinātājs tiek atkārtoti izmantots procesā. Atkārtoti izmantojamais šķīdinātājs jāieskaita katru reizi, kad to lieto darbības veikšanai.

Organisko šķīdinātāju izdalīšanās (O):

- O1 O1 Emisija ar izplūdes gāzēm.
- O2 Organiskie šķīdinātāji, kas izšķīst ūdenī, ja notekūdeņu apstrāde ir pareizi ņemta vērā, aprēķinot O5.
- O3 Organisko šķīdinātāju daudzums, kas paliek kā piesārņojums vai nogulsnes procesa gala produktos.
- O4 Neuzvertās organisko šķīdinātāju emisijas gaisā. Šeit ietilpst vispārējā telpu ventilācija, ar kuru gaiss tiek izlaists ārējā vidē caur logiem, durvīm, ventilācijas kanāliem un līdzīgām atverēm.
- O5 Organiskie šķīdinātāji un organiskie savienojumi, kas izzūd ķīmisko un fizikālo reakciju dēļ (ieskaitot tos, ko iznīcina sadedzinot vai citas izplūdes gāzu vai notekūdeņu apstrādes gaitā tiktāl, ka tie nav jāieskaita O6, O7 vai O8 punktā).
- O6 Organiskie šķīdinātāji, ko satur savāktie atkritumi.
- O7 Organiskie šķīdinātāji vai organiskie šķīdinātāji maisījumos, ko pārdod vai ir nodoms pārdot kā komerciāli vērtīgu ražojumu.
- O8 Organiskie šķīdinātāji maisījumos, kas ir atgūti atkārtotai lietošanai, bet ne izmantošanai procesā, ja tie nav iekļauti O7.
- O9 Organiskie šķīdinātāji, kas izdalās citādi.

3. Šķīdinātāju apsaimniekošanas plāna izmantošana noteikumu ievērošanas pārbaudē

Šķīdinātāju apsaimniekošanas plāna izmantošanu nosaka konkrētās prasības, kas ir jāpārbauda, kā parādīts turpmāk:

- a) pārbauda, vai ir ievērots 5. daļā noteiktais emisijas samazināšanas plāns, ja pilnās emisijas robežvērtība ir izteikta šķīdinātāju emisijā uz ražojuma vienību vai citādi, kā tas ir noteikts 2. un 3. daļā:

- i) Visām darbībām, kurās izmanto 5. daļā noteikto emisiju samazināšanas plānu, šķīdinātāju apsaimniekošanas plāns jāstāda katru gadu, lai noteiktu patēriņu (C). Patēriņš jāaprēķina, izmantojot šādu vienādojumu:

$$C = I1 - O8$$

Paralēla darbība jāveic, lai noteiktu cietās daļas, ko izmanto aizsargkārtās, lai iegūtu gada emisijas atskaites vērtību un mērķa emisiju katru gadu;

- ii) vērtējot atbilstību pilnās emisijas robežvērtībai, kas ir izteikta kā šķīdinātāju emisija uz ražojuma vienību vai citādi, kā tas noteikts 2. un 3. daļā, šķīdinātāju apsaimniekošanas plānam ik gadu jānosaka emisija (E). Emisija jāaprēķina saskaņā ar šādu vienādojumu:

$$E = F + O1$$

kur F ir difūzā emisija, kas ir definēta i) sadaļas a) apakšpunktā. Emisijas skaitli daļa ar atbilstīgu ražojuma parametru;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

iii) lai novērtētu atbilstību 53. panta 6. punkta b) daļas ii) apakšpunkta prasībām, šķīdinātāja apsaimniekošanas plānam ik gadu jānosaka pilnā emisija no visām attiecīgām darbībām un šis skaitlis jāsalīdzina ar pilno emisiju, kas parādītos, ja 2., 3. un 5. daļas prasības tiktu izpildītas katrai darbībai atsevišķi;

b) nosaka difūzo emisiju salīdzinājumam ar difūzās emisijas robež vērtībām 2. daļā:

i) Difūzā emisija jāaprēķina saskaņā ar šādu vienādojumu:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

vai

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F jānosaka ar tiešiem mērījumiem, vai ar līdzvērtīgu metodi vai aprēķiniem, piemēram, izmantojot procesa emisijas uztveršanas efektivitāti.

Difūzās emisijas robež vērtība jāizsaka kā ieguldījuma daļa, kas jāaprēķina no šāda vienādojuma:

$$I = I1 + I2$$

ii) Difūzās emisijas jānosaka ar īsu, bet pilnīgu mērījumu kopu, un tie nav jāatkārto, kamēr netiek mainīts aprīkojums.

8. daļa

Atbilstības novērtēšana emisijas robežvērtībām izplūdes gāzēs

1. Nepārtrauktu mērījumu gadījumā jāuzskata, ka emisijas robežvērtības tiek ievērotas, ja
 - a) jebkuru iekārtas ekspluatācijas vai tajā veikto darbību, izņemot palaišanu, apturēšanu, apkopi un remontu, 24 stundu laikā veikto derīgo mērījumu rezultātu vidējā aritmētiskā vērtība nepārsniedz emisijas robežvērtības,
 - b) neviena stundas vidējā vērtība nepārsniedz emisijas robežvērtības vairāk kā 1,5 reizes.
2. Periodisku mērījumu gadījumā jāuzskata, ka emisijas robežvērtības ir ievērotas, ja vienā kontroles reizē:
 - a) visu mērījumu rezultātu vidējā vērtība nepārsniedz emisijas robežvērtības,
 - b) neviena stundas vidējā vērtība nepārsniedz emisijas robežvērtības vairāk kā 1,5 reizes.
3. Atbilstību 4. daļas noteikumiem pārbauda, ņemot par pamatu atsevišķu gaistošu organisku savienojumu masas koncentrāciju summu. Visos citos gadījumos atbilstību pārbauda, ņemot par pamatu organiskos savienojumus ietilpstošā oglekļa pilno masu emisijā, ja 2. daļā nav norādīts citādi.
4. Gāzes tilpumus izplūdes gāzēm var pievienot, lai tās atdzesētu vai atšķaidītu, ja tas ir tehniski pamatoti, bet, nosakot izplūdes gāzēs kaitīgas vielas masas koncentrāciju, šie tilpumi nav jāņem vērā.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

VIII PIELIKUMS

Tehniski noteikumi par titāna dioksīda ražošanas iekārtām

1. daļa

Emisiju robežvērtības emisijām ūdenī

1. Iekārtām, kurās izmanto sulfātprocesu (gada vidējās vērtības):

550 kg sulfāta uz tonnu saražotā titāna dioksīda;

2. Iekārtām, kurās izmanto hlorīda procesu (gada vidējās vērtības) :

- a) 130 kg hlorīda uz tonnu saražotā titāna dioksīda, izmantojot neitrālu rutilu,
- b) 228 kg hlorīda uz tonnu saražotā titāna dioksīda, izmantojot sintētisko rutilu,
- c) 330 kg hlorīda uz tonnu saražotā titāna dioksīda, izmantojot izdedžus.

3. Iekārtām, kurās izmanto hlorīda procesu un izmanto vairāk nekā vienu veidu vai rūdu, 2. punktā noteiktās emisijas robežvērtības piemēro proporcionāli izmantotajam rūdu daudzumam.

2. daļa

Akūtās toksicitātes testēšana

1. Akūtās toksicitātes testēšana jāveic ar atsevišķām gliemju, vēžveidīgo, zivju un planktona sugām, pirmām kārtām tām, kuras bieži sastopamas novadīšanas apgabalos. Turklāt testēšana jāveic okeāna garneļu (*Artemia salina*) paraugiem.
2. Testēšanā, kas minēta 1. punktā, konstatētā maksimālā mirstība 36 stundu laikā un ar izplūstošo notekūdeņu koncentrāciju 1/5 000:
 - a) pārbaudīto sugu pieaugušiem īpatņiem : 20 % mirstība,
 - b) pārbaudīto sugu kūniņām mirstība pārsniedz kontroles grupas mirstību.

3. daļa

Emisiju robežvērtības gaisā

1. Emisijas robežvērtības, kuras izsaka kā masas koncentrāciju kubikmetrā (Nm^3) jāaprēķina 273,15 K temperatūrai, 101,3 kPa spiedienam pēc ūdens tvaika satura korekcijas izplūdes gāzēs.
2. Putekļiem: stundas vidējā vērtība 50 mg/Nm^3 ;
3. Sēra dioksīds un sēra trioksīds, kā arī skābju pilieni, izsakot SO_2 ekvivalentā
 - a) 6 kg uz tonnu saražotā titāna dioksīda gadā vidējās vērtības veidā;
 - b) 500 mg/Nm^3 stundā vidējās vērtības veidā skābju atkritumu koncentrēšanas iekārtām;
4. Hloram iekārtās, kurās izmanto hlorīda procesu:
 - a) 5 mg/Nm^3 vidējai dienas koncentrācijai;
 - b) 40 mg/Nm^3 jebkurā citā laikā.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

4. daļa

Titāna dioksīda ražošanas iekārtu ūdenī novadīto atkritumu ietekmētās vides monitorings

1. Ūdens kolonnas monitorings jāveic vismaz trīs reizes gadā filtrētā vai nefiltrētā ūdenī nosakot šādus parametrus:
 - a) nefiltrēta ūdens monitoringam: temperatūra, mineralizācija vai elektrovadītspēja 20°C, pH, izšķīdušais O₂, duļķainība vai ssuspendēto vielu saturs, šķīstošā un suspendētā Fe, Ti;
 - b) filtrēta ūdens monitoringam:
 - i) caur membrānfiltru ar poru izmēru 0,45 μm: šķīstošā Fe;
 - ii) suspendētajās daļiņās, kas paliek uz membrānfiltra ar poru izmēru 0,45 μm: Fe, dzelzs oksīdu hidrāti un hidroksīdi.
2. Sedimentu monitorings jāveic vismaz vienu reizi gadā, ņemot paraugus no sedimentu kārtas augšējā slāņa iespējami tuvu virsmai, un šajos paraugos jānosaka šādi parametri: Fe, dzelzs oksīdu hidrāti un hidroksīdi.
3. Dzīvo organismu monitorings jāveic vismaz vienu reizi gadā, nosakot šādu vielu koncentrācijas attiecīgajai vietai reprezentatīvu sugu paraugos: Ti, Cr, Fe, Ni, Zn, Pb, kā arī bentiskās faunas daudzveidība un relatīvā izplatība un pataloģiski anatomiski bojājumi zivīm.
4. Ņemot paraugus atkārtoti, paraugi jāņem vienādos apstākļos tajā pašā vietā un tādā pašā dziļumā.

5. daļa

Emisiju monitorings

Gaisa emisiju monitoringam nepatraukti mērījumi jāveic vismaz:

- a) SO₂ emisijām no lietotās skābes koncentratoriem ražošanas iekārtās, kurās izmanto sulfātu procesu,
- b) hlora emisijām no ražošanas iekārtām, kurās izmanto hlorīda procesu,
- c) putekļu emisijām no lieliem avotiem.

PIELIKUMS

A daļa

Atceltās direktīvas ar grozījumiem

(minētas 72. pantā)

Padomes Direktīva 78/176/EEK
(OV L 54 25.2.1978., 19. lpp.)

Padomes Direktīva 83/29/EEK
(OV L 32 3.2.1983., 28. lpp.)

Padomes Direktīva 91/692/EEK
(OV L 377 31.12.1991., 48. lpp.)

tikai I pielikuma b) apakšpunkts

Padomes Direktīva 82/883/EEK
(OV L 378 31.12.1982., 1. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr.807/2003
(OV L 122 16.5.2003., 36. lpp.)

tikai III pielikuma 34. punkts

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Padomes Direktīva 92/112/EEK
(OV L 409 31.12.1992., 11. lpp.)

Padomes Direktīva 96/61/EK
(OV L 257 10.10.1996., 26. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/35/EK
(OV L 156 25.6.2003., 17. lpp.)

tikai 4. pants un II pielikums

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK
(OV L 275 25.10.2003., 32. lpp.)

tikai 26. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1882/2003
(OV L 284 31.10.2003., 1. lpp.)

tikai III pielikuma 61. punkts

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 166/2006
(OV L 33 4.2.2006., 1. lpp.)

tikai 21. panta 2. apakšpunkts

Padomes Direktīva 1999/13/EK
(OV L 85 29.3.1999., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1882/2003
(OV L 284 31.10.2003., 1. lpp.)

tikai I pielikuma 17. punkts

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/42/EK
(OV L 143, 30.4.2004., 87. lpp.)

tikai 13. panta 1. apakšpunkts

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/76/EK
(OV L 332, 28.12.2000., 91. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/80/EK
(OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp.)

Padomes Direktīva 2006/105/EK
(OV L 363, 20.12.2006., 368. lpp.)

Tikai pielikuma B daļas 2. punkts

B daļa

Saraksts ar termiņiem transponēšanai valsts tiesību aktos

(kas minēti 72. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai	Piemērošanas termiņš
78/176/EEK	1979. gada 25. februāris	
82/883/EEK	1984. gada 31. decembris	
92/112/EEK	1993. gada 15. jūnijs	
96/61/EK	1999. gada 30. oktobris	
1999/13/EK	2001. gada 1. aprīlis	
2000/76/EK	2000. gada 28. decembris	2002. gada 28. decembris 2005. gada 28. decembris
2001/80/EK	2002. gada 27. novembris	2004. gada 27. novembris
2003/35/EK	2005. gada 25. jūnijs	
2003/87/EK	2003. gada 31. decembris	

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

X PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
1. panta 1. punkts	1. pants	1. pants	1. pants	1. pants	1. panta pirmā daļa		1. pants
1. panta 2. punkta a) apakšpunkts			2. panta 2. punkts				3. panta 2. punkts
1. panta 2. punkta b) apakšpunkts					3. panta 1. punkts		3. panta 25. punkts
1. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunkts							—
2. pants							61. pants
3. pants							12. panta 4. un 5. punkts
4. pants			4. pants	3. pants, ievaddaļa un 1. punkts	4. panta 1. punkts		4. panta 1. punkta pirmā daļa
—	—	—	—	—	—	—	5. pants
5. pants							12. panta 4. un 5. punkts
6. pants							12. panta 4. un 5. punkts
7. panta 1. punkts							64. panta 1. punkts un 64. panta 2. punkta pirmā daļa
7. panta 2. un 3. punkts							—
—	—	—	—	—	—	—	64. panta 2. punkta otrā daļa
8. panta 1. punkts							62. panta 2. punkts
8. panta 2. punkts							28. panta 1. punkta otrā daļa
9. pants							—

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
10. pants							—
11. pants							13. pants
12. pants							—
13. panta 1. punkts							66. pants
13. panta 2., 3. un 4. punkts							—
14. pants							—
15. pants	14. pants	12. pants	21. pants	15. pants	21. pants	18. panta 1. un 3. punkts	71. pants
16. pants	15. pants	13. pants	23. pants	17. pants	23. pants	20. pants	75. pants
I pielikums							—
IIA pielikuma ievaddaļa un 1. punkts							—
IIA pielikuma 2. punkts							VIII pielikuma 2. daļa
IIB pielikums							—
	2. pants						—
	3. pants						—
	4. panta 1. punkta un 4. panta 2. punkta pirmā daļa						64. panta 3. punkts
	4. panta 2. punkta otrā daļa						VIII pielikuma 4. daļa
	4. panta 3. un 4. punkts						
—	—	—	—	—	—	—	64. panta 4. punkts
	5. pants						—
	6. pants						—
	7. pants						—

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
	8. pants						—
	9. pants						—
	10. pants						69. pants
	11. panta 1. punkts		19. panta 1. punkts	13. panta 1. punkts	17. panta 1. punkts		69. panta 1. punkts
—	—	—	—	—	—	—	69. panta 2. punkts
	11. panta 2. un 3. punkts						—
	12. pants						—
	13. pants						—
	I pielikums						—
	II pielikums						VIII pielikuma 4. daļa
	III pielikums						VIII pielikuma 4. daļa
	IV pielikums						—
	V pielikums						—
		2. panta 1. punkta ievaddaļa					—
		2. panta 1. punkta a) apakšpunkta ievaddaļa un pirmais ievilkums					—
		2. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais ievilkums					61. panta 2. punkts
		2. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešais ievilkums un 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta trešais ievilkums					61. panta 4. punkts
		2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, ceturtais, piektais, sestais un septītais ievilkums					—

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
		2. panta 1. punkta b) apakšpunkts, ievaddaļa un ceturtais, piektais, sestais un septītais ievilkums					—
		2. panta 1. punkta b) apakšpunkts, otrais ievilkums					61. panta 3. punkts
		2. panta 1. punkta c) apakšpunkts					—
		2. panta 2. punkts					—
		3. pants					61. pants
		4. pants					61. pants
		5. pants					—
		6. panta 1. punkts, ievaddaļa					62. panta 1. punkts
		6. panta pirmās daļas a) apakšpunkts					VIII pielikuma 1. daļas 1. punkts
		6. panta pirmās daļas B) apakšpunkts					VIII pielikuma 1. daļas 2. punkts
		6. panta otrā daļa					VIII pielikuma 1. daļas 3. punkts
		7. pants					—
		8. pants					—
		9. panta 1. punkta ievaddaļa					63. panta 2. punkts
		9. panta 1. punkta a) apakšpunkta ievaddaļa					—
		9. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) daļa					VIII pielikuma 3. daļas 2. punkts

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

1.4.2010.

LV

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 87/E/271

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
		9. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļa					VIII pielikuma 3. daļas 3. punkts, ievaddaļa un 3. punkta a) apakšpunkts
		9. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) daļa					63. panta 1. punkts
		9. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) daļa					VIII pielikuma 3. daļas 3. punkta b) apakšpunkts
		9. panta 1. punkta a) apakšpunkta v) daļa					—
		9. panta 1. punkta b) apakšpunkts					VIII pielikuma 3. daļas 4. punkts
		9. panta 2. un 3. punkts					—
		10. pants					64. pants
		11. pants					12. panta 4. un 5. punkts
		Pielikums					—
			2. panta ievaddaļa				3. panta ievaddaļa
			2. panta 1. punkts	2. panta 14. punkts			3. panta 1. punkts
			2. panta 3. punkts	2. panta 1. punkts			3. panta 3. punkts
			2. panta 4. punkts				—
			2. panta 5. punkts	2. panta 9. punkts	3. panta 8. punkts	2. panta 1. punkts	3. panta 4. punkts
			2. panta 6. punkts	2. panta 13. punkts	3. panta 9. punkts	2. panta 3. punkts, pirmā daļa	3. panta 5. punkts
			2. panta 7. punkts				3. panta 6. punkts
			2. panta 8. punkts	2. panta 5. punkts			65. pants
			2. panta 9. punkta pirmais teikums	2. panta 7. punkts	3. panta 12. punkts		3. panta 7. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			2. panta 9. punkta otrais teikums				4. panta 2. punkta pirmā daļa
—	—	—	—	—	—	—	4. panta 2. punkta otrā daļa
			2. panta 10. punkta a) apakšpunkts				—
			2. panta 10. punkta b) apakšpunkta pirmā daļa				3. panta 8. punkts
			2. panta 10. punkta b) apakšpunkta otrā daļa				21. panta 3. punkts
			2. panta 11. punkta pirmā daļa un pirmais, otrais un trešais ievilkums				3. panta 9. punkts
			2. panta 11. punkta otrā daļa				14. panta 2. punkts un 15. panta 4. punkts
			2. panta 12. punkts	2. panta 6. punkts	3. panta 11. punkts	2. panta 5. punkts	3. panta 11. punkts
			2. panta 13. punkts				3. panta 12. punkts
			2. panta 14. punkts				3. panta 13. punkts
—	—	—	—	—	—	—	3. panta 14., 15., 16., 17. un 18. punkts
			3. panta pirmās daļas ievaddaļa				12. panta ievaddaļa
			3. panta pirmās daļas a) apakšpunkts				12. panta 1. un 2. punkts
			3. panta pirmās daļas b) apakšpunkts				12. panta 3. punkts
			3. panta pirmās daļas c) apakšpunkts				12. panta 4. un 5. punkts

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			3. panta pirmās daļas d) apakšpunkts				12. panta 6. punkts
			3. panta pirmās daļas e) apakšpunkts				12. panta 7. punkts
			3. panta pirmās daļas f) apakšpunkts				12. panta 8. punkts
			3. panta otrā daļa				—
			5. panta 1. punkts				73. panta 1. un 2. punkts
—	—	—	—	—	—	—	73. panta 3. un 4. punkts
			5. panta 2. punkts				71. panta 1. punkta otrā daļa
			6. panta 1. punkta ievaddaļa				13. panta 1. punkta ievaddaļa
			6. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais ievilkums				13. panta 1. punkta a) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas otrais ievilkums				13. panta 1. punkta b) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas trešais ievilkums				13. panta 1. punkta c) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas ceturtais ievilkums				13. panta 1. punkta d) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	13. panta 1. punkta e) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas piektais ievilkums				13. panta 1. punkta f) apakšpunkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			6. panta 1. punkta pirmās daļas sestais ievilkums				13. panta 1. punkta g) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas septītais ievilkums				13. panta 1. punkta h) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas astotais ievilkums				13. panta 1. punkta i) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas devītais ievilkums				13. panta 1. punkta j) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas desmitais ievilkums				13. panta 1. punkta k) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta otrā daļa				13. panta 1. punkta otrā daļa
			6. panta 2. punkts				13. panta 2. punkts
—	—	—	—	—	—	—	14. pants
			7. pants				6. panta 2. punkts
			8. panta pirmā daļa		4. panta 3. punkts		6. panta 1. punkts
			8. panta otrā daļa				—
			9. panta 1. punkta teikuma pirmā daļa				15. panta 1. punkta pirmā daļa
			9. panta 1. punkta teikuma otrā daļa				—
			9. panta 2. punkts				6. panta 3. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			9. panta 5. punkta pirmā daļa				15. panta 1. punkta otrās daļas c) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	15. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunkts
			9. panta 5. punkta otrā daļa				—
			9. panta 6. punkta pirmā daļa				15. panta 1. punkta otrās daļas e) apakšpunkts
			9. panta 6. punkta otrā daļa				—
			9. panta 7. punkts				—
			9. panta 8. punkts				7. pants un 18. panta 1. punkts
—	—	—	—	—	—	—	18. panta 2., 3. un 4. punkts
			10. pants				19. pants
			11. pants				20. pants
			12. panta 1. punkts				21. panta 1. punkts
			12. panta 2. punkta pirmais teikums				21. panta 2. punkta pirmā daļa
			12. panta 2. punkta otrais teikums				21. panta 2. punkta otrā daļa
			12. panta 2. punkta trešais teikums				—
			13. panta 1. punkts				22. panta 1. punkts
—	—	—	—	—	—	—	22. panta 2. un 3. punkts
			13. panta 2. punkta ievaddaļa				22. panta 4. punkta ievaddaļa

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			13. panta 2. punkta pirmais ievilkums				22. panta 4. punkta a) apakšpunkts
			13. panta 2. punkta otrais ievilkums				22. panta 4. punkta b) apakšpunkts
			13. panta 2. punkta trešais ievilkums				22. panta 4. punkta c) apakšpunkts
			13. panta 2. punkta ceturtais ievilkums				—
—	—	—	—	—	—	—	22. panta 4. punkta d) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	23. pants
—	—	—	—	—	—	—	24. pants
—	—	—	—	—	—	—	25. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
			14. panta ievaddaļa				9. panta 1. punkta teikuma pirmā daļa un 25. panta 1. punkta trešās daļas ievaddaļa
			14. panta pirmais ievilkums				9. panta 1. punkta teikuma otrā daļa
			14. pants, otrais ievilkums				8. panta 2. punkts un 15. panta 1. punkta c) apakšpunkts
			14. panta trešais ievilkums				25. panta 1. punkta trešā daļa
—	—	—	—	—	—	—	25. panta 2. līdz 7. punkts
			15. panta 1. punkta ievaddaļa un pirmais un otrais ievilkums	12. panta 1. punkta pirmā daļa			26. panta 1. punkta pirmā daļa un a) un b) apakšpunkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			15. panta 1. punkta trešais ievilkums				26. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	26. panta 1. punkta d) apakšpunkts
			15. panta 1. punkta otrā daļa				26. panta 1. punkta otrā daļa
—	—	—	—	—	—	—	—
			15. panta 2. punkts				26. panta 2. punkta h) apakšpunkts
			15. panta 4. punkts				26. panta 3. punkts
			15. panta 5. punkts				26. panta 2. punkta ievaddaļa un a) un b) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	26. panta 2. punkta c) līdz g) apakšpunkts
			15.a panta pirmā daļa				27. panta 1. punkts
			15.a panta otrā daļa				27. panta 2. punkts
			15.a panta trešā daļa				27. panta 3. punkts
			15.a panta ceturtnā un piektā daļa				27. panta 4. punkts
			15.a panta sestā daļa				27. panta 5. punkts
			16. panta 1. punkts	11. panta 1. punkta pirmā daļa un 11. panta 2. punkts			66. panta 1. punkta pirmā daļa
—	—	—	—	—	—	—	66. panta 1. punkta otrā daļa
			16. panta 2. punkta pirmais teikums				29. panta ievaddaļa

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			16. panta 2. punkta otrais teikums				—
			16. panta 3. punkta pirmais teikums	11. panta 1. punkta otrais teikums			66. panta 2. punkts
			16. panta 3. punkta otrais teikums				—
			16. panta 3. punkta trešais teikums	11. panta 3. punkts			66. panta 3. punkts
			16. panta 4. punkts				—
—	—	—	—	—	—	—	67. pants
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	29. pants
			17. pants			11. pants	28. pants
			18. panta 1. punkts				—
			18. panta 2. punkts				16. panta 3. punkta otrā daļa
			19. panta 2. un 3. punkts				—
			20. panta 1. un 2. punkts				—
			20. panta 3. punkts		18. pants	17. pants	72. pants
			22. pants	16. pants	22. pants	19. pants	74. pants
—	—	—	—	—	—	—	2. panta 1. punkts
			I pielikuma ievaddaļas pirmais punkts				2. panta 2. punkts
			I pielikuma ievaddaļas otrais punkts				I pielikuma ievaddaļas pirmā daļa

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma ievaddaļas otrā daļa
			I pielikuma 1. punkts				I pielikuma 1. punkts
			I pielikuma 2.1. līdz 2.5. punkta b) apakšpunkts				I pielikuma 2.1. līdz 2.5. punkta b) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 2.5. punkta c) apakšpunkts
			I pielikuma 2.6. punkts				I pielikuma 2.6. punkts
			I pielikuma 3. punkts				I pielikuma 3. punkts
			I pielikuma 4.1. līdz 4.6. punkts				I pielikuma 4.1. līdz 4.6. punkts
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 4.7. punkts
			I pielikuma 5. punkta ievaddaļa				—
			I pielikuma 5.1. līdz 5.3. punkta b) apakšpunkts				I pielikuma 5.1. līdz 5.3. punkta b) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 5.3. punkta c) līdz e) apakšpunkts
			I pielikuma 5.4. punkts				I pielikuma 5.4. punkts
			I pielikuma 6.1. punkta a) un b) apakšpunkts				I pielikuma 6.1. punkta a) un b) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 6.1. punkta c) apakšpunkts
			I pielikuma 6.2. līdz 6.4. punkta b) apakšpunkts				I pielikuma 6.2. līdz 6.4. punkta b) apakšpunkta ii) daļa
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 6.4. punkta b) apakšpunkta iii) daļa
			I pielikuma 6.4. punkta c) apakšpunkts līdz 6.6. panta c) apakšpunkts				I pielikuma 6.4. punkta c) apakšpunkts līdz 6.6. panta c) apakšpunkts

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 6.6. punkta c) apakšpunkta pēdējais teikums
			I pielikuma 6.7. līdz 6.8. punkts				I pielikuma 6.7. līdz 6.8. punkts
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 6.9. un 6.10. punkts
			II pielikums				—
			III pielikums				II pielikums
—	—	—	—	—	—	—	II pielikuma 13. punkts
			IV pielikuma ievaddaļa				3. panta 9. punkts
			IV pielikuma 1. līdz 11. punkts				III pielikums
			IV pielikuma 12. punkts				—
			V pielikuma 1. punkta a) apakšpunkts				IV pielikuma 1. punkta a) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	IV pielikuma 1. punkta b) apakšpunkts
			V pielikuma 1. punkta b) līdz g) apakšpunkts				IV pielikuma c) līdz h) apakšpunkts
			V pielikuma 2. līdz 5. punkts				IV pielikuma 2. līdz 5. punkts
				2. panta 2. punkts			51. panta 1. punkts
				2. panta 3. punkts			—
				2. panta 4. punkts			57. panta 1. punkts
				2. panta 8. punkts			4. panta 1. punkta trešā daļa
				2. panta 10. punkts			51. panta 3. punkts
				2. panta 11. punkts			51. panta 2. punkts
				2. panta 12. punkts			51. panta 4. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
				2. panta 15. punkts			51. panta 5. punkts
				2. panta 16. punkts			3. panta 33. punkts
				2. panta 17. punkts			3. panta 34. punkts
				2. panta 18. punkts			3. panta 35. punkts
				2. panta 19. punkts			—
				2. panta 20. punkts			3. panta 36. punkts
				2. panta 21. punkts			51. panta 6. punkts
				2. panta 22. punkts			51. panta 7. punkts
				2. panta 23. punkts			51. panta 8. punkts
				2. panta 24. punkts			51. panta 9. punkts
				2. panta 25. punkts			51. panta 10. punkts
				2. panta 26. punkts			51. panta 11. punkts
				2. panta 27. punkts			—
				2. panta 28. punkts			57. panta 1. punkts
				2. panta 29. punkts			—
				2. panta 30. punkts			51. panta 12. punkts
				2. panta 31. punkts			VIII pielikuma 2.daļas pirmais teikums VIII pielikuma 3. daļas 1. punkts
				2. panta 32. punkts			—
				2. panta 33. punkts			51. panta 13. punkts
				3. panta 2. punkts			4. panta 1. punkta otrā daļa
				4. panta 1. līdz 3. punkts			4. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
				4. panta 4. punkts			57. panta 2. punkts
				5. panta 1. punkts			53. panta 1. punkta pirmā daļa
				5. panta 2. punkts			53. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
				5. panta 3. punkta a) apakšpunkts			53. panta 2. punkts
				5. panta 3. punkta b) apakšpunkts			53. panta 3. punkts
				5. panta 3. punkta trešā daļa			53. panta 4. punkts
				5. panta 4. punkts			—
				5. panta 5. punkts			53. panta 6. punkts
				5. panta 6. punkts			52. pants
				5. panta 7. punkts			VII pielikuma 4. daļas 1. punkts
				5. panta 8. punkta pirmā daļa			VII pielikuma 4. daļas 2. punkts
				5. panta 8. punkta otrā daļa			53. panta 5. punkts
				5. panta 9. punkts			—
				5. panta 10. punkts			53. panta 7. punkts
				5. panta 11., 12. un 13. punkts			—
				6. pants			—
				7. panta 1. punkta ievaddaļa un pirmais, otrais, trešais un ceturtais ievilkums			58. pants
				7. panta 1. punkta otrā daļa			—

Ordiens, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
				7. panta 2. punkts			—
				8. panta 1. punkts			8. panta ievaddaļa un 1. punkts
				8. panta 2. punkts			VII pielikuma 6. daļas 1. punkts
				8. panta 3. punkts			VII pielikuma 6. daļas 2. punkts
				8. panta 4. punkts			VII pielikuma 6. daļas 3. punkts
				8. panta 5. punkts			—
				9. panta 1. punkta ievaddaļa			56. panta 1. punkta ievaddaļa
				9. panta 1. punkta pirmā daļa un pirmais, otrais un trešais ievilkums			56. panta 1. punkta pirmā daļaa a), b) un c) apakšpunkts
				9. panta 1. punkta otrā daļa			56. panta otrā daļa
				9. panta 1. punkta trešā daļa			VII pielikuma 8. daļas 4. punkts
				9. panta 2. punkts			57. panta 3. punkts
				9. panta 3. punkts			VII pielikuma 8. daļas 1. punkts
				9. panta 4. punkts			VII pielikuma 8. daļas 2. punkts
				9. panta 5. punkts			VII pielikuma 8. daļas 3. punkts
				10. pants	4. panta 9. punkts		9. panta 2. punkts
				11. panta 1. punkta trešais līdz sestais teikums			—

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
				12. panta 1. punkta otrā daļa			59. panta 1. punkta pirmā daļa
				12. panta 1. punkta trešā daļa			59. panta 1. punkta otrā daļa
				12. panta 2. punkts			59. panta 2. punkts
				12. panta 3. punkts			59. panta 3. punkts
				13. panta 2. un 3. punkts			—
				14. pants	19. pants	16. pants	70. pants
				I pielikuma ievaddaļas pirmais un otrais teikums			50. pants
				I pielikuma ievaddaļas trešais teikums un darbību saraksts			VII pielikuma 1. daļa
				IIA pielikuma I daļa			VII pielikuma 2. daļa
				IIA pielikuma 2. daļa			VII pielikuma 3. daļa
				IIA pielikuma 6. punkta pēdējais teikums			—
				IIB pielikuma 1. punkta pirmais un otrais teikums			53. panta 1. punkta b) apakšpunkts
				IIB pielikuma 1. punkta trešais teikums			53. panta 1. punkta otrā daļa
				IIB pielikuma 2. punkts			VII pielikuma 5. daļa
				IIB pielikuma 2. punkta otrās daļas i) apakšpunkts un tabula			—

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
				III pielikuma 1. punkts			—
				III pielikuma 2. punkts			VII pielikuma 7. daļas 1. punkts
				III pielikuma 3. punkts			VII pielikuma 7. daļas 2. punkts
				III pielikuma 4. punkts			VII pielikuma 7. daļas 3. punkts
					1. panta otrā daļa		—
					2. panta 1. punkts		37. panta 1. punkta pirmā daļa
					2. panta 2. punkta ievaddaļa		37. panta 2. punkta ievaddaļa
					2. panta 2. punkta a) apakšpunkta ievaddaļa		37. panta 2. punkta a) apakšpunkta ievaddaļa
					2. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) līdz v) daļa		37. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) daļa
					2. panta 2. punkta a) apakšpunkta vi) daļa		37. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) daļa
					2. panta 2. punkta a) apakšpunkta vii) daļa		37. panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) daļa
					2. panta 2. punkta a) apakšpunkta viii) daļa		37. panta 2. punkta a) apakšpunkta iv) daļa
					2. panta 2. punkta b) apakšpunkts		37. panta 2. punkta b) apakšpunkts
					3. panta 2. punkta pirmā daļa		3. panta 26. punkts
					3. panta 2. punkta otrā daļa		—
					3. panta 3. punkts		3. panta 27. punkts

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
					3. panta 4. punkta pirmā daļa		3. panta 28. punkts
					3. panta 4. punkta otrā daļa		37. panta 1. punkta otrā daļa
					3. panta 5. punkta pirmā daļa		3. panta 29. punkts
					3. panta 5. punkta otrā daļa		37. panta 1. punkta trešā daļa
					3. panta 5. punkta trešā daļa		37. panta 1. punkta otrā daļa
					3. panta 6. punkts		VI pielikuma 1. daļas a) apakšpunkts
					3. panta 7. punkts		3. panta 30. punkts
—	—	—	—	—	—	—	VI pielikuma 1. daļas b) apakšpunkts
					3. panta 10. punkts		3. panta 31. punkts
					3. panta 13. punkts		3. panta 32. punkts
					4. panta 2. punkts		38. pants
					4. panta 4. punkta ievaddaļa un a) un b) apakšpunkts		39. panta 1. punkta ievaddaļa un a) un b) apakšpunkts
					4. panta 4. punkta c) apakšpunkts		39. panta 1. punkta e) apakšpunkts
					4. panta 5. punkts		39. panta 2. punkts
					4. panta 6. punkts		39. panta 3. punkts
					4. panta 7. punkts		39. panta 4. punkts
					4. panta 8. punkts		48. pants
					5. pants		46. pants

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
					6. panta 1. punkta pirmā daļa		44. panta 1. punkts
					6. panta 1. punkta otrā daļa un 6. panta 2. punkts		44. panta 2. punkts
					6. panta 1. punkta trešā daļa		44. panta 3. punkta pirmā daļa
					6. panta 1. punkta ceturtnā daļa		44. panta 3. punkta otrā daļa
					6. panta 3. punkts		44. panta 4. punkts
					6. panta 4. punkta pirmās daļas pirmais un otrais teikums un 6. panta 4. punkta otrā daļa		45. panta 1. punkts
					6. panta 4. punkta pirmās daļas trešais teikums		45. panta 2. punkts
					6. panta 4. punkta trešā daļa		45. panta 3. punkta otrā daļa
					6. panta 4. punkta ceturtnā daļa		45. panta 4. punkts
					6. panta 5. punkts		40. panta 1. punkts
					6. panta 6. punkts		44. panta 5. punkts
					6. panta 7. punkts		44. panta 6. punkts
					6. panta 8. punkts		44. panta 7. punkts
					7. panta 1. punkts un 7. panta 2. punkta pirmā daļa		40. panta 2. punkta pirmā daļa
					7. panta 2. punkta otrā daļa		40. panta 2. punkta otrā daļa

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
					7. panta 3. punkts un 11. panta 8. punkta pirmās daļas ievaddaļa		VI pielikuma 6. daļas 2,7. punkta pirmā daļa
					7. panta 4. punkts		40. panta 2. punkta otrā daļa
					7. panta 5. punkts		—
					8. panta 1. punkts		39. panta 1. punkta c) apakšpunkts
					8. panta 2. punkts		40. panta 3. punkts
					8. panta 3. punkts		—
					8. panta 4. punkta pirmā daļa		40. panta 4. punkta pirmā daļa
					8. panta 4. punkta otrā daļa		VI pielikuma 6. daļas 3.2. punkta pirmā daļa
					8. panta 4. punkta trešā daļa		VI pielikuma 6. daļas 3.2. punkta otrā daļa
					8. panta 4. punkta ceturta daļa		—
					8. panta 5. punkts		40. panta 4. punkta otrā un trešā daļa
					8. panta 6. punkts		39. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts
					8. panta 7. punkts		40. panta 4. punkts
					8. panta 8. punkts		—
					9. panta pirmā daļa		47. panta 1. punkts
					9. panta otrā daļa		47. panta 2. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
					9. panta trešā daļa		47. panta 3. punkts
					10. panta 1. un 2. punkts		—
					10. panta 3. punkta pirmais teikums		42. panta 2. punkts
					10. panta 3. punkta otrais teikums		—
					10. panta 4. punkts		42. panta 3. punkts
					10. panta 5. punkts		VI pielikuma 6. daļas 1.3. punkta otrā daļa
					11. panta 1. punkts		42. panta 1. punkts
					11. panta 2. punkts		VI pielikuma 6. daļas 2.1. punkts
					11. panta 3. punkts		VI pielikuma 6. daļas 2.2. punkts
					11. panta 4. punkts		VI pielikuma 6. daļas 2.3. punkts
					11. panta 5. punkts		VI pielikuma 6. daļas 2.4. punkts
					11. panta 6. punkts		VI pielikuma 6. daļas 2.5. punkts
					11. panta 7. punkta pirmās daļas pirmā teikuma pirmā daļa		VI pielikuma 6. daļas 2.6. punkta pirmā daļa
					11. panta 7. punkta pirmās daļas pirmā teikuma otrā daļa		VI pielikuma 6. daļas 2.6. punkta a) apakšpunkts
					11. panta 7. punkta pirmās daļas otrais teikums		—

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

1.4.2010.

LV

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 87/E/291

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
					11. panta 7. punkta otrā daļa		—
					11. panta 7. punkta a) apakšpunkts		VI pielikuma 6. daļas 2.6. punkta b) apakšpunkts
					11. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkts		—
					11. panta 7. punkta d) apakšpunkts		VI pielikuma 6. daļas 2.6. punkta c) apakšpunkts
					11. panta 7. punkta e) un f) apakšpunkts		—
					11. panta 8. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunkts		VI pielikuma 3. daļas 1. punkta pirmā un otrā daļa
					11. panta 8. punkta c) apakšpunkts		VI pielikuma 6. daļas 2.7. punkta otrā daļa
					11. panta 8. punkta d) apakšpunkts		VI pielikuma 4. daļas 2.1. punkta otrā daļa
					11. panta 8. punkta otrā daļa		VI pielikuma 6. daļas 2.7. punkta trešā daļa
					11. panta 9. punkts		42. panta 4. punkts
					11. panta 10. punkta a), b) un c) apakšpunkts		VI pielikuma 8. daļas 1.1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
					11. panta 10. punkta d) apakšpunkts		VI pielikuma 8. daļas 1.1. punkta d) apakšpunkts
					11. panta 11. punkts		VI pielikuma 8. daļas 1.2. punkts
					11. panta 12. punkts		VI pielikuma 8. daļas 1.3. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
					11. panta 13. punkts		42. panta 5. punkta pirmā daļa
—	—	—	—	—	—	—	42. panta 5. punkta otrā daļa
					11. panta 14. punkts		VI pielikuma 6. daļas 3.1. punkts
					11. panta 15. punkts		39. panta 1. punkta e) apakšpunkts
					11. panta 16. punkts		VI pielikuma 8. daļas 2. punkts
					11. panta 17. punkts		9. panta 2. punkta a) apakšpunkts
					12. panta 1. punkts		49. panta 1. punkts
					12. panta 2. punkta pirmais teikums		49. panta 2. punkts
					12. panta 2. punkta otrais teikums		—
					12. panta 2. punkta trešais teikums		49. panta 3. punkts
					13. panta 1. punkts		39. panta 1. punkta f) apakšpunkts
					13. panta 2. punkts		41. pants
					13. panta 3. punkts		40. panta 5. punkts
					13. panta 4. punkts		VI pielikuma 3. daļas 2. punkts
					14. pants		—
					15. pants		—
					16. pants		—
					17. panta 2. un 3. punkts		—

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
					20. pants		—
					I pielikums		VI pielikuma 2. daļa
					II pielikuma pirmā daļa (bez numerācijas)		VI pielikuma 4. daļas 1. punkts
					II pielikuma 1. punkta ievaddaļa		VI pielikuma 4. daļas 2.1. punkts
					II pielikuma 1.1. līdz 1.2. punkts		VI pielikuma 4. daļas 2.2. līdz 2.3 punkts
					II pielikuma 1.3. punkts		—
					II pielikuma 2.1. punkts		VI pielikuma 4. daļas 3.1. punkts
—	—	—	—	—	—	—	VI pielikuma 4. daļas 3.2. punkts
					II pielikuma 2.2. punkts		VI pielikuma 4. daļas 3.3. punkts
					II pielikuma 3. punkts		VI pielikuma 4. daļas 4. punkts
					III pielikums		VI pielikuma 6. daļas 1. punkts
					IV pielikuma tabula		VI pielikuma 5. daļa
					IV pielikuma pēdējais teikums		—
					V pielikuma a) apakšpunkta tabula		VI pielikuma 3. daļas 1.1. punkts
					V pielikuma a) apakšpunkta pēdējie teikumi		—
					V pielikuma b) apakšpunkta tabula		VI pielikuma 3. daļas 1.2. punkts
					V pielikuma b) apakšpunkta pēdējais teikums		—

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
					V pielikuma c) apakšpunkts		VI pielikuma 3. daļas 1.3. punkts
					V pielikuma d) apakšpunkts		VI pielikuma 3. daļas 1.4. punkts
					V pielikuma e) apakšpunkts		VI pielikuma 3. daļas 1.5. punkts
					V pielikuma f) apakšpunkts		VI pielikuma 3. daļas 3. punkts
					VI pielikums		VI pielikuma 7. daļa
						1. pants	30. pants
						2. panta 2. punkts	V pielikuma 1. daļas 1. punkts un 2. daļas 1. punkts
						2. panta 3. punkta otrā daļa	V pielikuma 1. daļas 1. punkts un 2. daļas 1. punkts
—	—	—	—	—	—	—	V pielikuma 1. daļas 1. punkta pēdējais teikums
						2. panta 4. punkts	—
						2. panta 6. punkts	3. panta 20. punkts
						2. panta 7. punkta pirmā daļa	3. panta 21. punkts
						2. panta 7. punkta otrā daļa un a) līdz i) apakšpunkts	30. panta otrā daļa
						2. panta 7. punkta otrās daļas j) apakšpunkts	—
						2. panta 7. punkta trešā daļa	—
—	—	—	—	—	—	—	31. panta 1. punkts

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
						2. panta 7. punkta ceturtnā daļa	31. panta 2. punkts
						2. panta 8. punkts	3. panta 23. punkts
						2. panta 9. punkts	31. panta 2. punkts
						2. panta 10. punkts	—
						2. panta 11. punkts	3. panta 22. punkts
						2. panta 12. punkts	3. panta 24. punkts
						2. panta 13. punkts	—
						3. pants	—
						4. panta 1. punkts	—
						4. panta 2. punkts	32. panta 2. punkts
						4. panta 3. līdz 8. punkts	—
						5. panta 1. punkts	V pielikuma 1. daļas 2. punkta pēdējais teikums
						5. panta 2. punkts	—
						6. pants	—
						7. panta 1. punkts	33. pants
						7. panta 2. punkts	32. panta 4. punkts
						7. panta 3. punkts	32. panta 5. punkts
						8. panta 1. punkts	36. panta 1. punkts
						8. panta 2. punkta pirmās daļas sākums	36. panta 2. punkta pirmās daļas sākums
						8. panta 2. punkta pirmās daļas beigas	—

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
—	—	—	—	—	—	—	36. panta 2. punkta pirmās daļas beigas
—	—	—	—	—	—	—	36. panta 2. punkta otrā daļa
						8. panta 2. punkta otrā daļa	—
						8. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunkts	—
						8. panta 3. un 4. punkts	—
						9. pants	32. panta 1. punkts
						10. panta 1. punkta pirmais teikums	32. panta 6. punkts
						10. panta 1. punkta otrais teikums	—
						10. panta 2. punkts	—
						12. pants	34. panta 1. punkts
—	—	—	—	—	—	—	35. panta 2., 3. un 4. punkts
						13. pants	V pielikuma 3. daļas 8. punkta trešā daļa
						14. pants	V pielikuma 4. daļa
						15. pants	—
						18. panta 2. punkts	—
						I pielikums	—
						II pielikums	—
						III un IV pielikums	V pielikuma 1. daļas 2. punkts un 2. daļa

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

1.4.2010.

LV

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 87/E/297

Ordiēna, 2009. gada 10. marts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
						V A pielikums	V pielikuma 1. daļas 3. punkts
						V B pielikums	V pielikuma 2. daļas 3. punkts
						VI A pielikums	V pielikuma 1. daļas 4. un 5. punkts
						VI B pielikums	V pielikuma 2. daļas 4. un 5. punkts
						VII A pielikums	V pielikuma 1. daļas 6. un 7. punkts
						VII B pielikums	V pielikuma 2. daļas 6. un 7. punkts
						VIII A pielikuma 1. punkts	—
						VIII A pielikuma 2. punkts	V pielikuma 3. daļas 1. punkta pirmā daļa un 2.3. un 5. punkts
—	—	—	—	—	—	—	V pielikuma 3. daļas 1. punkta otrā daļa
—	—	—	—	—	—	—	V pielikuma 3. daļas 4. punkts
						VIII A pielikuma 3. punkts	—
						VIII A pielikuma 4. punkts	V pielikuma 3. daļas 6. punkts
						VIII A pielikuma 5. punkts	V pielikuma 3. daļas 7. un 8. punkts
						VIII A pielikuma 6. punkts	V pielikuma 3. daļas 9. un 10. punkts
—	—	—	—	—	—	—	V pielikuma 4. daļa
						VIII B pielikums	—

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 96/61/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
						VIII C pielikums	—
						IX pielikums	IX pielikums
						X pielikums	X pielikums

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Eiropas privātā uzņēmuma statūti *

P6_TA(2009)0094

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem (COM(2008)0396 – C6-0283/2008 – 2008/0130(CNS))

(2010/C 87 E/46)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0396),
 - ņemot vērā EK līguma 308. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0283/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu, kā arī Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A6-0044/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa uzsākt saskaņošanas procedūru, kas paredzēta 1975. gada 4. marta Kopīgajā deklarācijā, ja Padome ir paredzējusi nepievienoties Parlamenta apstiprinātajam tekstam;
 5. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1 Regulas priekšlikums 2.a apsvēruma (jauns)

(2.a) Kopienā pastāvošajiem sabiedrību veidiem piemīt pārrobežu elements. Šim pārrobežu elementam nevajadzētu būt par šķērslī Eiropas privātās sabiedrības dibināšanai (turpmāk "SPE"). Tomēr, neskarot prasības attiecībā uz reģistrāciju, Komisijai un dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai veikt ex-post kontroli ar nolūku pēc divu gadu perioda pēc reģistrācijas pārbaudīt, vai SPE piemīt šis pārrobežu elements;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 2
Regulas priekšlikums
3. apsvēruma

(3) Tā kā privāts uzņēmums (turpmāk - SPE), ko var izveidot visā Kopienā, ir paredzēts mazajai uzņēmējdarbībai, jāparedz juridiska forma, kas ir pēc iespējas vienotāka visā Kopienā, un pēc iespējas vairāk jautājumu jāuztic akcionāriem, tiem piešķirot līgumu slēgšanas brīvību, savukārt akcionāriem, darba ņēmējiem un trešām pusēm kopumā jānodrošina augsta līmeņa juridiskā noteiktība. Ņemot vērā to, ka akcionāri varēs lielā mērā elastīgi un brīvi organizēt SPE iekšējos jautājumus, jāatspoguļo arī uzņēmuma privātais raksturs, aizliedzot SPE akcijas piedāvāt publiski vai kapitāla tirgos, tostarp tirgot vai iekļaut biržas sarakstā regulētos tirgos.

(3) ***Iekšējā tirgus pastāvīgai un nepārtrauktai izaugsmei ir nepieciešams visaptverošs uzņēmējdarbības tiesību kopums, kas izveidots atbilstoši mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) vajadzībām.*** Tā kā privāts uzņēmums, ko var izveidot visā Kopienā, ir paredzēts mazajai uzņēmējdarbībai, jāparedz juridiska forma, kas ir pēc iespējas vienotāka visā Kopienā, un pēc iespējas vairāk jautājumu jāuztic kapitāla daļu īpašniekiem, tiem piešķirot līgumu slēgšanas brīvību, savukārt kapitāla daļu īpašniekiem, darbiniekiem un trešām pusēm kopumā jānodrošina augsta līmeņa juridiskā noteiktība. Ņemot vērā to, ka kapitāla daļu īpašnieki varēs lielā mērā elastīgi un brīvi organizēt SPE iekšējos jautājumus, jāatspoguļo arī uzņēmuma privātais raksturs, aizliedzot SPE kapitāla daļas piedāvāt publiski vai kapitāla tirgos, tostarp tirgot vai iekļaut biržas sarakstā regulētos tirgos.

Grozījums Nr. 3
Regulas priekšlikums
4. apsvēruma

(4) Lai uzņēmumi varētu pilnībā izmantot iekšējā tirgus priekšrocības, jāsniedz iespēja SPE reģistrēt tā juridisko adresi un galveno darbības vietu dažādās dalībvalstīs, kā arī pārcelt tā juridisko adresi no vienas dalībvalsts uz citu vienlaikus ar tā centrālo administrāciju vai galveno darbības vietu vai bez tām.

(4) Lai uzņēmumi varētu pilnībā izmantot iekšējā tirgus priekšrocības, jāsniedz iespēja SPE reģistrēt tā juridisko adresi un galveno darbības vietu dažādās dalībvalstīs, kā arī pārcelt tā juridisko adresi no vienas dalībvalsts uz citu vienlaikus ar tā centrālo administrāciju vai galveno darbības vietu vai bez tām. ***Tomēr vienlaikus vajadzētu veikt pasākumus, lai novērstu SPE izmantošanu dalībvalstu leģitīmu tiesisku prasību apiešanai.***

Grozījums Nr. 4
Regulas priekšlikums
8. apsvēruma

(8) Lai samazinātu izmaksas un administratīvo slogu saistībā ar uzņēmuma reģistrāciju, SPE reģistrācijas formalitātēm jāaprobežojas ar prasībām, kuras vajadzīgas, lai nodrošinātu juridisko noteiktību, un SPE dibināšanas procesā sagatavoto dokumentu derīgums jāpārbauda vienu reizi, ***ko var veikt pirms reģistrācijas vai pēc tam.*** Veicot reģistrāciju, ir lietderīgi izmantot reģistrus, ko izveidoja ar Padomes 1968. gada 9. marta Pirmo direktīvu 68/151/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses.

(8) Lai samazinātu izmaksas un administratīvo slogu saistībā ar uzņēmuma reģistrāciju, SPE reģistrācijas formalitātēm jāaprobežojas ar prasībām, kuras vajadzīgas, lai nodrošinātu juridisko noteiktību, un SPE dibināšanas procesā sagatavoto dokumentu derīgums ***preventīvi*** jāpārbauda vienu reizi. Veicot reģistrāciju, ir lietderīgi izmantot reģistrus, ko izveidoja ar Padomes 1968. gada 9. marta Pirmo direktīvu 68/151/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 5
Regulas priekšlikums
8.a apsvēruma (jauns)

(8a) Saskaņā ar Padomes un Komisijas saistībām attiecībā uz e-tiesiskuma koncepciju visām SPE izveidei un reģistrācijai vajadzīgajām veidlapām vajadzētu būt pieejamām tiešsaistē. Turklāt, lai samazinātu dubultu dokumentu aizpildīšanu, Komisijai vajadzētu uzturēt centrālu reģistru ar elektroniskām saitēm uz dalībvalstu reģistriem.

Grozījums Nr. 6
Regulas priekšlikums
8.b apsvēruma (jauns)

(8b) Lai attiecībā uz SPE nodrošinātu pārredzamību un pareizas informācijas atklāšanu, Komisijai vajadzētu izveidot un koordinēt internetā pieejamu SPE datubāzi, lai nodrošinātu informācijas un datu apkopošanu, nodošanu atklātībā un izplatīšanu par šo uzņēmumu reģistrēšanu, juridisko adresi, galveno darbības vietu, filiālēm un ikvienu juridiskās adreses maiņu, pārveidošanu citā uzņēmējdarbības formā, apvienošanu ar citiem uzņēmumiem, sadalīšanu vai darbības izbeigšanu.

Grozījums Nr. 7
Regulas priekšlikums
11. apsvēruma

(11) Uz SPE nebūtu jāattiecinā prasība par lielu minimālo kapitālu, jo tas būtu šķērslis SPE izveidošanai. Tomēr kreditoriem jābūt aizsargātiem no tā, ka akcionāriem izmaksā pārmērīgu atlīdzību, kas varētu ietekmēt SPE spēju samaksāt tā parādus. Šajā nolūkā jāaizliedz tāda peļņas sadale, kura SPE rada saistības tādā apjomā, kas pārsniedz SPE aktīvu vērtību. Tomēr jāsniedz iespēja akcionāriem brīvi pieprasīt SPE **pārvaldes** struktūrai parakstīt maksāspējas sertifikātu.

(11) Uz SPE nebūtu jāattiecinā prasība par lielu minimālo kapitālu, jo tas būtu šķērslis SPE izveidošanai. Tomēr kreditoriem jābūt aizsargātiem no tā, ka akcionāriem izmaksā pārmērīgu atlīdzību, kas varētu ietekmēt SPE spēju samaksāt tā parādus. Šajā nolūkā jāaizliedz tāda peļņas sadale, kura SPE rada saistības tādā apjomā, kas pārsniedz SPE aktīvu vērtību. Tomēr jāsniedz iespēja daļu īpašniekiem brīvi pieprasīt SPE **operatīvās vadības** struktūrai parakstīt maksāspējas sertifikātu.

Grozījums Nr. 74
Regulas priekšlikums
15. apsvēruma

(15) Darbaņēmēju līdzdalības tiesības jāreglamentē tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā SPE ir reģistrējusi juridisko adresi ("piederības dalībvalsts"). SPE nevar izmantot šādu tiesību apiešanu. **Ja dalībvalstī, uz kuru SPE pārceļ savu juridisko adresi, nav nodrošināts vismaz tāds darbaņēmēju līdzdalības līmenis kā piederības dalībvalstī, par darbaņēmēju līdzdalību uzņēmumā pēc pārcelšanas atsevišķos apstākļos var vienoties. Ja vienošanos nevar panākt, pēc pārcelšanas piemēro noteikumus, ko uzņēmumā piemēroja pirms tam.**

(15) Darbinieku iesaistīšanas tiesības jāreglamentē tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā SPE ir reģistrējusi juridisko adresi ("piederības dalībvalsts"). **Ja piederības dalībvalsts tiesību akti paredz iesaistīšanas tiesības, visam SPE darbaspēkam kopumā vajadzētu būt tiesībām ievēlēt, iecelt, ieteikt vai noraidīt iecelšanu attiecībā uz kādu noteiktu skaitu SPE pārvaldības vai uzraudzības struktūrvienības locekļu.** SPE nevar izmantot, lai izvairītos ievērot minētās darbinieku iesaistīšanas tiesības. **It īpaši vajadzētu ieviest attiecīgus drošības pasākumus, lai lielas sabiedrības nevarētu izmantot SPE statūtos valsts un Kopienu tiesību aktos paredzēto saistību apiešanu, pārmērīgi**

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

nekaitējot mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas vēlas izveidot SPE patiešam tikai uzņēmējdarbības veikšanai. Ja ievērojama darbaspēka daļa parasti ir nodarbināta dalībvalstī vai dalībvalstīs, kurās darbinieku iesaistīšanas tiesību apjoms pārsniedz iesaistīšanas līmeni piederības dalībvalstī, sabiedrībai vajadzētu ar darbiniekiem uzsākt sarunas par vienotu iesaistīšanas tiesību sistēmu SPE līmenī saskaņā ar Padomes 2001. gada 8. oktobra Direktīvas Nr. 2001/86/EK, ar ko papildina Eiropas uzņēmējdarbības statūtus darbinieku iesaistīšanas jomā ⁽¹⁾, noteikumiem. Tomēr no jauna izveidotiem SPE un tādiem, kas kopumā nodarbina mazāk nekā 500 darbiniekus, piemēro īpaši paredzētus noteikumus. Sarunas par darbinieku iesaistīšanu vajadzētu uzsākt vienīgi tad, ja dominējoša ir tā darbaspēka daļa, kas parasti strādā labvēlīgākā iesaistīšanas režīmā, nekā tas, kuru piemēro piederības dalībvalstī. Par vietu, kurā darbinieks parasti tiek nodarbināts, vajadzētu uzskatīt dalībvalsti, kurā tas parasti veic savu darbu, pat ja šis darbinieks uz laiku tiek norīkots darbā citā vietā.

⁽¹⁾ OV L 294, 10.11.2001., 22. lpp.

Grozījums Nr. 75

Regulas priekšlikums
15.a apsvēruma (jauns)

(15a) Nevajadzētu paredzēt pārāk stingrus noteikumus attiecībā uz iespējamām sarunām par iesaistīšanas pasākumiem, lai nemazinātu SPE dinamismu. Ja ievērojami mainās SPE darbaspēka apjoms un/vai izvietojums (piemēram, uzņēmuma ievērojamas daļas pārņemšana vai darbības pārcelšana no vienas dalībvalsts uz citu), pieņemtos iesaistīšanas pasākumus vajadzētu pielāgot, respektējot pušu gribu. Ja pieņemtie iesaistīšanas pasākumi nepieļauj nepieciešamo pielāgošanu, kas jāisteno, vajadzētu noskaidrot jautājumu par iesaistīšanas pasākumu nepieciešamību vispār un vajadzības gadījumā - šo pasākumu saturu, ņemot vērā noteikumus, kurus piemēro SPE izveidošanas gadījumā.

Grozījums Nr. 76

Regulas priekšlikums
15.b apsvēruma (jauns)

(15b) Ja dalībvalstī, uz kuru SPE pārceļ savu juridisko adresi, nav nodrošināts vismaz tāds pats darbinieku iesaistīšanas līmenis kādu piemēro piederības dalībvalstī, par darbinieku iesaistīšanu uzņēmumā pēc pārcelšanas atsevišķos apstākļos var vienoties. Konsekvences dēļ un lai izvairītos no trūkumiem tiesību aktos, noteikumiem attiecībā uz iespējamām sarunām par iesaistīšanās tiesībām juridiskās adreses pārcelšanas gadījumā vajadzētu būt tādiem pašiem, kādus piemēro SPE izveidošanas gadījumā.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 9
Regulas priekšlikums
16. apsvēruma

(16) Darba ņēmēju tiesības, **kas nav līdzdalības tiesības, joprojām reglamentē** Padomes 1994. gada 22. septembra **Direktīva** 94/45/EK par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklaušanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās, Padomes 1998. gada 20. jūlija **Direktīva** 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atļaušanu, Padomes 2001. gada 12. marta **Direktīva** 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta **Direktīva** 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušanai Eiropas Kopienā.

(16) Darbinieku tiesībām būtu **jāturpina piemērot Kopienas tiesību aktus un dalībvalstu pieņemtus īstenošanas aktus, it īpaši** Padomes 1994. gada 22. septembra **Direktīvu** 94/45/EK par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklaušanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās, Padomes 1998. gada 20. jūlija **Direktīvu** 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atļaušanu, Padomes 2001. gada 12. marta **Direktīvu** 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta **Direktīvu** 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušanai Eiropas Kopienā.

Grozījums Nr. 77
Regulas priekšlikums
17. apsvēruma

(17) Dalībvalstīm jāparedz noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpšanu, tostarp par tā pienākuma pārkāpšanu, ar ko nosaka SPE statūtos reglamentēt ar šo regulu paredzētos jautājumus, **un** jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu šādu noteikumu īstenošanu. Minētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

(17) Dalībvalstīm jāparedz noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpšanu, tostarp par tā pienākuma pārkāpšanu, ar ko nosaka SPE statūtos reglamentēt ar šo regulu paredzētos jautājumus **un darbinieku iesaistīšanai piemērojamos noteikumus, kā arī** jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu šādu noteikumu īstenošanu. Minētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

Grozījums Nr. 10
Regulas priekšlikums
2. pants – 1. punkts – b apakšpunkts

(b) "labuma sadale" ir jebkāds finansiāls labums, kuru *akcionārs* tieši vai netieši guvis no SPE saistībā ar sev piederošajām *akcijām*, tostarp jebkāda naudas pārskaitīšana vai īpašuma nodošana, kā arī parāda rašanās;

(b) "labuma sadale" ir jebkāds finansiāls labums, kuru *daļu īpašnieks* tieši vai netieši guvis no SPE saistībā ar sev piederošajām *daļām*, tostarp jebkāda naudas pārskaitīšana vai īpašuma nodošana, kā arī parāda rašanās, **ko nekompensē prasījums uz pilnīgu atlīdzību vai atmaksu;**

Grozījums Nr. 12
Regulas priekšlikums
2. pants – 1. punkts – d apakšpunkts

(d) "**pārvaldes** struktūra" ir viens vai vairāki rīkotājdirektori, valde (divlīmeņu valde) vai administratīvā padome (vienotā valde), kam SPE statūtos noteikts pienākums pārvaldīt SPE;

(d) "**operatīvās vadības** struktūra" ir viens vai vairāki rīkotājdirektori, valde (divlīmeņu valde) vai administratīvā padome (vienotā valde), kam SPE statūtos noteikts pienākums pārvaldīt SPE;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 13**Regulas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – e apakšpunkts**

- (e) "uzraudzības struktūra" ir uzraudzības padome (divlīmeņu valde), kam SPE statūtos noteikts pienākums uzraudzīt pārvaldes struktūru;
- (e) "uzraudzības struktūra" ir uzraudzības padome (divlīmeņu valde), **ja tai** SPE statūtos noteikts pienākums uzraudzīt pārvaldes struktūru;

Grozījums Nr. 14**Regulas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – ea apakšpunkts (jauns)**

(ea) "Darbinieku iesaistīšanas līmenis" ir darbinieku pārstāvju proporcija pārvaldes vai uzraudzības struktūrvienībās vai to komisijās, vai vadības grupā, kas aptver SPE pelņu gūstošās vienības;

Grozījums Nr. 15**Regulas priekšlikums****3. pants – 1. punkts**

1. SPE atbilst šādām prasībām:
1. SPE **ir juridiska vienība, kam ir juridiskas personas statuss un kas** atbilst šādām prasībām:
- (a) tā kapitāls **ir sadalīts** akcijās;
- (a) tā kapitālam **jābūt sadalītam** daļās;
- (b) akcionārs ir atbildīgs tikai par summu, kas atbilst akcijām, uz kurām viņš parakstījis vai piekritis parakstīties.
- (b) tā daļu īpašniekiem jāatbild tikai par summu, kas atbilst kapitāla daļām, uz kurām viņi parakstījušies vai piekrituši parakstīties.
- (c) **tam ir juridiskas personas statuss;**
- (d) tā akcijas **nepiedāvā publiskā piedāvājumā un publiski netirgo,**
- (d) tā kapitāla daļas **nevar pārdot vispārējā publiskajā piedāvājumā un tās nevar publiski tirgot; tas tomēr neaizliedz piedāvājumus darbiniekiem,**
- (e) to var izveidot viena vai vairākas fiziskās personas un/vai juridiskās personas, turpmāk "dibinātājkacionāri".
- (e) to var izveidot viena vai vairākas fiziskās personas un/vai juridiskās personas, turpmāk "dibinātāji".

Grozījums Nr. 70**Regulas priekšlikums****3. pants – 1. punkts – ea apakšpunkts (jauns)**

- (ea) tam ir pārrobežu sastāvdaļa, kas izpaužas kādā no šādiem aspektiem:*
- *nodoms īstenot pārrobežu uzņēmējdarbību vai mērķis veikt pārrobežu apvienošanas,*
 - *mērķis veikt vērā ņemamu uzņēmējdarbību vairāk nekā vienā dalībvalstī,*
 - *tam ir nodibinājumi dažādās dalībvalstīs, vai*
 - *tās mātes sabiedrība ir reģistrēta citā dalībvalstī.*

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 18
Regulas priekšlikums
7. pants

SPE juridiskā adrese un tā centrālā administrācija vai galvenā darbības vieta atrodas Kopienā.

SPE juridiskā adrese un tā centrālā administrācija vai galvenā darbības vieta atrodas Kopienā.

SPE nav pienākuma centrālo administrāciju vai galveno darbības vietu izvietot dalībvalstī, kurā atrodas tā juridiskā adrese.

SPE nav pienākuma centrālo administrāciju vai galveno darbības vietu izvietot dalībvalstī, kurā atrodas tā juridiskā adrese. **Ja SPE centrālā administrācija vai galvenā uzņēmējdarbības vieta atrodas citā dalībvalstī, nevis tajā, kur ir tās juridiskā adrese, tai jāsniedz reģistram centrālās administrācijas vai galvenās uzņēmējdarbības vietā ziņas, kas minētas 10. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā. Reģistrā iekļauto informāciju uzskata par pareizu.**

Ja dokumenti iesniegti Eiropas centrālajā reģistrā, ir izpildītas saskaņā ar otro daļu noteiktās prasības attiecībā uz dokumentu iesniegšanu.

Grozījums Nr. 19
Regulas priekšlikums
7. pants – 3.a punkts (jauns)

Juridiskā adrese ir adrese, uz kuru jāpiegādā visi juridiskie dokumenti, kas attiecas uz SPE.

Grozījumi Nr. 20 un Nr. 79
Regulas priekšlikums
8. pants – 2. punkts un 3. punkts

2. SPE statūti ir rakstveidā, un tos paraksta visi dibinātājkacionāri.

2. SPE statūti ir rakstveidā, un tos paraksta visi **dibinātāji. Citas formalitātes var paredzēt spēkā esošajos valsts tiesību aktos, izņemot gadījumus, ja SPE izmanto oficiālos paraugstatūtus.**

3. Statūtus un jebkādus to grozījumus drīkst izmantot šādi:

3. Statūtus un jebkādus to grozījumus drīkst izmantot šādi:

(a) attiecībā uz *akcionāriem*, SPE **pārvaldes** struktūru un uzraudzības struktūru, ja tāda ir, sākot ar dienu, kad tie ir parakstīti vai, ja tos groza, sākot ar dienu, kad grozījumi ir pieņemti;

(a) attiecībā uz *daļu īpašniekiem*, SPE **operatīvās vadības** struktūru un uzraudzības struktūru, ja tāda ir, sākot ar dienu, kad tie ir parakstīti vai, ja tos groza, sākot ar dienu, kad grozījumi ir pieņemti;

(b) attiecībā uz trešām personām - saskaņā ar piemērojamo valsts tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem īsteno Direktīvas 68/151/EEK 3. punkta 5., 6. un 7. pantu.

(b) attiecībā uz trešām personām - saskaņā ar piemērojamo valsts tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem īsteno Direktīvas 68/151/EEK 3. panta **2., 5., 6. un 7. punktu.**

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 21**Regulas priekšlikums****9. pants – 3.a punkts (jauns)**

3a. Katras SPE reģistrācijas un visu tās turpmāko grozījumu kopijas attiecīgie valstu reģistri nosūta Eiropas reģistram, ko pārvalda Komisija un kompetentās valsts iestādes, un uzglabā Eiropas reģistrā. Komisija pārrauga reģistrā ievadītos datus, jo īpaši, lai novērstu iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu un kļūdas. Ja SPE divu gadu laikā pēc reģistrācijas nevar pierādīt, ka tā atbilst 3. panta 1. punkta ea) apakšpunktam, to pārveido par atbilstošo valstī noteikto uzņēmējdarbības juridisko formu.

Grozījums Nr. 22**Regulas priekšlikums****10. pants**

1. Reģistrācijas pieteikumu iesniedz SPE dibinātājkacionāri vai jebkura to pilnvarota persona. Šādu pieteikumu var iesniegt elektroniski.

2. Saistībā ar SPE reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu dalībvalstis pieprasa tikai šādas ziņas un dokumentus:

(a) SPE nosaukums un tā juridiskā adrese;

(b) vārdi, adreses un cita informācija, kas vajadzīga, lai identificētu personas, kas pilnvarotas pārstāvēt SPE darījumos ar trešām personām un tiesvedībā vai piedalīties SPE pārvaldē, uzraudzībā vai kontrolē;

(c) SPE akciju kapitāls;

(d) akciju kategorijas un akciju skaits katrā akciju kategorijā;

(e) akciju kopskaits;

(f) akciju nominālvērtība vai uzskaites vērtība;

(g) SPE statūti;

1. Reģistrācijas pieteikumu iesniedz SPE dibinātājkacionāri vai jebkura to pilnvarota persona. Šādu pieteikumu var iesniegt elektroniski **saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Direktīvas 68/151/EEK 3. panta 2. punktu.**

2. Saistībā ar SPE reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu dalībvalstis pieprasa tikai šādas ziņas vai dokumentus:

(a) SPE nosaukums un tā juridiskā adrese;

(b) vārdi, adreses un cita informācija, kas vajadzīga, lai identificētu personas, kas ir **operatīvās vadības struktūras locekļi, kā arī personas, kas** pilnvarotas pārstāvēt SPE darījumos ar trešām personām un tiesvedībā vai piedalīties SPE pārvaldē, uzraudzībā vai kontrolē;

(ba) uzņēmējdarbības mērķis, tostarp attiecīgā gadījuma paskaidrojums par SPE uzņēmējdarbības mērķa pārrobežu elementu;

(c) SPE pamatkapitāls;

(ca) daļu īpašnieku saraksts saskaņā ar 15. pantu;

(d) kapitāla daļu kategorijas un īpašuma daļu skaits katrā kategorijā;

(e) īpašuma daļu kopskaits;

(f) kapitāla daļu nominālvērtība vai uzskaites vērtība;

(g) SPE statūti,

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

(h) ja SPE ir izveidots, pārveidojot, apvienojot vai sadalot uzņēmumus, lēmums par pārveidošanu, apvienošanu vai sadalīšanu, uz kuru pamatojoties uz kuru izveidots SPE.

3. Šā panta 2. punktā minētos dokumentus un ziņas sniedz valodā, kas paredzēta piemērojamajos valsts tiesību aktos.

4. Uz SPE reģistrēšanu **var attiecināt tikai** vienu no šādām prasībām:

(a) SPE dokumentu likumības pārbaude, ko veic administratīva vai tiesu iestāde;

(b) SPE dokumentu un ziņu apliecināšana.

5. SPE iesniedz reģistram jebkādu 2. punkta a) līdz g) apakšpunktā minēto ziņu vai dokumentu grozījumus 14 kalendāro dienu laikā no dienas, kurā grozījumi izdarīti. Pēc katras statūtu grozīšanas SPE iesniedz reģistrā to jaunākās redakcijas pilnu tekstu.

6. SPE reģistrēšanu dara zināmu atklātībai.

(h) ja SPE ir izveidots, pārveidojot, apvienojot vai sadalot uzņēmumus, lēmums par pārveidošanu, apvienošanu vai sadalīšanu, uz kuru pamatojoties uz kuru izveidots SPE.

3. Šā panta 2. punktā minētos dokumentus un ziņas sniedz valodā, kas paredzēta piemērojamajos valsts tiesību aktos.

4. Uz SPE reģistrēšanu **attiecina vismaz** vienu no šādām prasībām:

(a) SPE dokumentu likumības pārbaude, ko veic administratīva vai tiesu iestāde;

(b) SPE dokumentu un ziņu apliecināšana **vai juridiska autentificēšana**.

5. SPE iesniedz reģistram jebkādu 2. punkta a) līdz g) apakšpunktā minēto ziņu vai dokumentu grozījumus 14 kalendāro dienu laikā no dienas, kurā grozījumi izdarīti. Pēc katras statūtu grozīšanas SPE iesniedz reģistrā statūtu jaunākās redakcijas pilnu tekstu. **Pēc analogijas piemēro 1. punkta 2. teikumu un 4. punktu.**

6. SPE reģistrāciju dara zināmu atklātībai.

Grozījums Nr. 23

Regulas priekšlikums

11. pants – 2. punkts – b apakšpunkts

(b) SPE nosaukums, tā juridiskā adrese un, ja vajadzīgs, informācija, ka uzņēmums pārtrauc darbību.

(b) SPE nosaukums, tā juridiskā adrese un, ja vajadzīgs, **informācija par galvenās administrācijas atrašanās vietu vai galveno uzņēmējdarbības vietu, filiāļu esamību un** informācija, ka uzņēmums pārtrauc darbību.

Grozījums Nr. 24

Regulas priekšlikums

11. pants – 2. punkts – ba apakšpunkts (jauns)

(ba) informācija par SPE operatīvās vadības struktūras locekļiem.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 25
Regulas priekšlikums
15. pants

1. SPE **pārvaldes** struktūra sastāda *akcionāru* sarakstu. Sarakstā iekļauj vismaz šādu informāciju:

- (a) katra *akcionāra* vārds/nosaukums un adrese;
- (b) attiecīgā *akcionāra* turēto *akciju* skaits, to nominālvērtība vai uzskaites vērtība;
- (c) ja *akcija* pieder vairākām personām, kopīpašnieku vārdi/nosaukumi un adreses un kopīgā pārstāvja vārds/nosaukums un adrese;
- (d) *akciju* iegādāšanās datums;
- (e) attiecīgā *akcionāra* katra naudā samaksātā vai maksājamā atlīdzība, ja tāda ir;
- (f) attiecīgā *akcionāra* katras ieguldītās vai ieguldāmās mantiskās atlīdzības vērtība un veids, ja tāda ir;
- (g) datums, kurā akcionārs pārstāj būt SPE dalībnieks.

2. Ja vien nav pierādīts pretējais, *akcionāru* saraksts ir pierādījums tam, ka 1. punkta a) līdz g) apakšpunkta uzskaitījums ir **autentisks**.

3. *Akcionāru* saraksts un jebkādi tā grozījumi glabājas pārvaldes struktūrā, un pēc pieprasījuma ar tiem var iepazīties *akcionāri* un trešās personas.

1. SPE **operatīvās vadības** struktūra sastāda daļu īpašnieku sarakstu. **Sarakstā** iekļauj **vismaz** šādu informāciju:

- (a) katra *daļu īpašnieka* vārds/nosaukums un **pasta** adrese;
- (b) attiecīgā daļu īpašnieka turēto īpašuma daļu skaits, to nominālvērtība vai uzskaites vērtība;
- (c) ja *kapitāla daļa* pieder vairākām personām, kopīpašnieku vārdi/ nosaukumi un adreses un kopīgā pārstāvja vārds/nosaukums un adrese;
- (d) *kapitāla daļu* iegādāšanās datums;
- (e) attiecīgā *kapitāla daļas* īpašnieka katra naudā samaksātā vai maksājamā atlīdzība, ja tāda ir;
- (f) attiecīgā *daļas* īpašnieka katras ieguldītās vai ieguldāmās mantiskās atlīdzības vērtība un veids, ja tāda ir;
- (g) datums, kurā *kapitāla daļas* īpašnieks pārstāj būt SPE dalībnieks.

2. Ja vien nav pierādīts pretējais, *kapitāla daļu* īpašnieku saraksts, **kā tas reģistrēts saskaņā ar 10. pantu**, ir pierādījums tam, ka 1. punkta a) līdz g) apakšpunkta uzskaitījums ir **pareizs**.

3. *Daļu īpašnieku* saraksts, **kā tas reģistrēts saskaņā ar 10. pantu**, un jebkādi tā grozījumi glabājas pārvaldes struktūrā, un pēc pieprasījuma ar tiem var iepazīties daļu īpašnieki un trešās personas.

Grozījums Nr. 27
Regulas priekšlikums
16. pants – 3. punkts

3. Saņemot paziņojumu par pārvešanu, pārvaldes struktūrā bez liekas kavēšanās ieraksta *akcionāru* 15. punktā minētajā sarakstā, ja pārceļšana ir notikusi saskaņā ar šo regulu un SPE statūtiem un *akcionārs* iesniedz pietiekamus pierādījumus par savām likumīgajām tiesībām uz *akciju*.

3. Saņemot **daļu īpašnieka sniegtu** paziņojumu par pārvešanu, **operatīvās vadības** struktūrā bez liekas kavēšanās ieraksta *daļas* īpašnieku 15. punktā minētajā **un saskaņā ar 10. punktu reģistrētajā** sarakstā, ja pārceļšana ir notikusi saskaņā ar šo regulu un SPE statūtiem un *daļas īpašnieks* iesniedz pietiekamus pierādījumus par savām likumīgajām tiesībām uz *kapitāla daļu*.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 28

Regulas priekšlikums

16. pants – 4. punkts – a apakšpunkts

(a) attiecībā uz SPE - dienā, kad *akcionārs* informē SPE par pārvešanu;

(a) attiecībā uz SPE - dienā, kad **jaunais kapitāla daļas īpašnieks** informē SPE par pārvešanu;

Grozījums Nr. 29

Regulas priekšlikums

16. pants – 4. punkts – b apakšpunkts

(b) attiecībā uz trešām personām - dienā, kad *akcionārs* ir ierakstīts 15. pantā minētajā sarakstā.

(b) attiecībā uz trešām personām - dienā, kad *kapitāla daļas īpašnieks* ir ierakstīts 15. pantā minētajā sarakstā **vai viņa kā kapitāla daļas īpašnieka statuss ir publicēts reģistrā saskaņā ar 9. pantu.**

Grozījums Nr. 30

Regulas priekšlikums

18. pants – 1. punkts

1. *Akcionāram ir tiesības izstāties no SPE, ja SPE darbības tiek vai ir tikušas veiktas veidā, kas ievērojami kaitē akcionāra interesēm, ko izraisījis viens vai vairāki šādi apstākļi:*

1. **Izstāšanās tiesības var izmantot kapitāla daļu īpašnieki, kuri nepiekrīt lēmumiem par:**

(a) *SPE ir zaudējusi ievērojamu daļu savu aktīvu;*

(a) **darbībām, kas SPE atņem ievērojamu daļu tās aktīvu;**

(b) *SPE juridiskā adrese ir pārcelta uz citu dalībvalsti;*

(b) **darbībām, ar kuriem SPE darbība tiek būtiski mainīta;**

(c) *SPE darbība ir būtiski mainījusies;*

(c) **SPE juridiskās adreses pārcelšanu uz citu dalībvalsti;**

(d) *dividendes nav izmaksātas vismaz 3 gadus, lai gan SPE finansiālais stāvoklis ir tāds, ka šāda sadale bija iespējama.*

(d) **dividenžu neizmaksāšanu vismaz trīs gadus, lai gan SPE finansiālais stāvoklis ir tāds, ka šāda sadale bija iespējama.**

SPE statūtos var papildus paredzēt arī citus izstāšanās pamatojumus.

Grozījums Nr. 31

Regulas priekšlikums

18. pants – 3. punkts

3. Saņemot 2. punktā minēto paziņojumu, SPE **pārvaldes** struktūra bez liekas vilcināšanās pieprasa akcionāriem pieņemt lēmumu par to, kas iegādāsies attiecīgā akcionāra akcijas - pārējie akcionāri vai pats SPE.

3. Saņemot 2. punktā minēto paziņojumu, SPE **operatīvās vadības** struktūra bez liekas vilcināšanās pieprasa daļu īpašniekiem pieņemt lēmumu par to, kas iegādāsies attiecīgā daļas īpašnieka daļu - pārējie daļu īpašnieki vai pats SPE.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 32
Regulas priekšlikums
18. pants – 4. punkts

4. Ja SPE akcionāri nespēj pieņemt 3. punktā minēto lēmumu vai nepieņem *akcionāra* izstāšanās iemeslus 30 kalendāro dienu laikā no 2. punktā minētā paziņojuma iesniegšanas, *pārvaldes* struktūra bez liekas vilcināšanās par to informē attiecīgo akcionāru.

4. Ja SPE kapitāla daļu īpašnieki nespēj pieņemt 3. punktā minēto lēmumu vai nepieņem kapitāla daļas īpašnieka izstāšanās iemeslus 30 kalendāro dienu laikā no 2. punktā minētā paziņojuma iesniegšanas, **operatīvās vadības** struktūra bez liekas vilcināšanās par to informē attiecīgo kapitāla daļas īpašnieku.

Grozījums Nr. 33
Regulas priekšlikums
19. pants – 4. punkts

4. SPE kapitāls ir vismaz EUR 1.

4. SPE kapitāls ir vismaz EUR 1 **ar nosacījumu, ka SPE statūtos pieprasīts, lai operatīvās vadības struktūra paraksta maksātspējas sertifikātu, kā paredzēts 21. pantā. Ja statūtos šāds noteikums nav iekļauts, SPE kapitāls ir vismaz 8 000 EUR.**

Grozījums Nr. 34
Regulas priekšlikums
20. pants – 3. punkts

3. Neskarot 1. un 2. punktu, akcionāru pienākumus attiecībā uz samaksāto vai nodrošināto atbildību regulē piemērojamie valsts tiesību akti.

3. Ja mantiska ieguldījuma vērtība ir mazāka nekā tās kapitāla daļas vērtība, kas ar to tiek pārņemta, daļas īpašnieks iemaksā naudu trūkstošās summas apmērā. Noilgums sabiedrības prasījumiem par iemaksas veikšanu ir astoņi gadi no sabiedrības reģistrēšanas.

Grozījums Nr. 35
Regulas priekšlikums
21. pants – 1. punkts

1. Neskarot 24. pantu, SPE, pamatojoties uz *pārvaldes* struktūras ierosinājumu, var veikt labuma sadali akcionāriem, ja pēc šādas sadales SPE aktīvi pilnīgi nosedz tā saistības. SPE nedrīkst sadalīt akcionāriem tās rezerves, kuras atbilstīgi tā statūtiem sadalīt nedrīkst.

1. Neskarot 24. pantu, SPE, pamatojoties uz **operatīvās vadības** struktūras ierosinājumu, var veikt labuma sadali kapitāla daļu īpašniekiem, ja pēc šādas sadales SPE aktīvi pilnīgi nosedz tā saistības. SPE nedrīkst sadalīt akcionāriem tās rezerves, kuras atbilstīgi tā statūtiem sadalīt nedrīkst. **Labuma sadale ir pieļaujama tikai tādā gadījumā, ja atlikusī ieguldījuma summa nekļūst mazāka par 19. panta 4. punktā norādīto minimālo summu.**

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 36
Regulas priekšlikums
21. pants – 2. punkts

2. Ja tā noteikts statūtos, SPE **pārvaldes** struktūra papildus tam, ka tiek ievērots 1. punktā noteiktais, pirms sadales paraksta paziņojumu (turpmāk "likviditātes apliecinājums"), apstiprinot, ka SPE spēs samaksāt parādus, kas maksājami uzņēmējdarbības normālas īstenošanas gaitā gada laikā pēc sadales. **Akcionāriem** likviditātes apliecinājumu izsniedz, pirms pieņem 27. pantā minēto lēmumu par sadali.

2. Ja tā noteikts statūtos, SPE **operatīvās vadības** struktūra papildus tam, ka tiek ievērots 1. punktā noteiktais, pirms sadales paraksta paziņojumu (turpmāk "likviditātes apliecinājums"), apstiprinot, ka SPE spēs samaksāt parādus, kas maksājami uzņēmējdarbības normālas īstenošanas gaitā gada laikā pēc sadales. **Kapitāla daļu īpašniekiem** likviditātes apliecinājumu izsniedz, pirms pieņem 27. pantā minēto lēmumu par sadali.

Grozījums Nr. 37
Regulas priekšlikums
22. pants

Jebkuram *akcionāram*, kas saņēmis sadalīto labumu pretrunā ar 21. pantu, **jāatdod šis sadalītais labums SPE, ja SPE pierāda, ka akcionārs zināja par pārkāpumu vai, ņemot vērā apstākļus, viņam būtu vajadzējis apzināties pārkāpumus.**

Jebkuram akcionāram, kas saņēmis sadalīto labumu pretrunā ar 21. pantu, jāatdod šis sadalītais labums SPE.

Grozījums Nr. 38
Regulas priekšlikums
24. pants – 1. punkts

1. Ja tiek samazināts SPE *akciju kapitāls*, 21. un 22. pantu piemēro mutatis mutandis.

1. Ja tiek samazināts SPE *amatkapitāls*, 21. un 22. pantu piemēro mutatis mutandis. **Sabiedrības kapitāla samazināšana ir pieļaujama tikai tādā gadījumā, ja atlikusī ieguldījuma summa neklūst mazāka par 19. panta 4. punktā norādīto minimālo summu.**

Grozījums Nr. 39
Regulas priekšlikums
25. pants – 1. punkts

1. Attiecībā uz pārskatu sagatavošanu, reģistrēšanu, revīziju un publicēšanu Eiropas privātajam uzņēmumam piemēro piemērojamos valsts tiesību aktus.

1. Attiecībā uz **likumā noteikto** pārskatu sagatavošanu, reģistrēšanu, revīziju un publicēšanu Eiropas privātajam uzņēmumam piemēro piemērojamos valsts tiesību aktus.

Grozījums Nr. 40
Regulas priekšlikums
25. pants – 2. punkts

2. **Pārvaldes** struktūra veic SPE grāmatvedības uzskaiti. SPE grāmatvedības uzskaiti reglamentē piemērojamie valsts tiesību akti.

2. **Operatīvās vadības** struktūra veic SPE grāmatvedības uzskaiti. SPE grāmatvedības uzskaiti reglamentē piemērojamie valsts tiesību akti.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 41
Regulas priekšlikums
26. pants – 1. punkts

1. SPE ir **pārvaldes** struktūra, kas ir atbildīga par SPE pārvaldīšanu. **Pārvaldes** struktūra drīkst īstenot visas SPE pilnvaras, kuras atbilstīgi šai regulai vai statūtiem nav jāīsteno *akcionāriem*.

1. SPE ir **operatīvās vadības** struktūra, kas ir atbildīga par SPE pārvaldīšanu. **Operatīvās vadības** struktūra drīkst īstenot visas SPE pilnvaras, kuras atbilstīgi šai regulai vai statūtiem nav jāīsteno kapitāla daļu īpašniekiem. **Sabiedrības dalībnieku lēmumi ir saistoši operatīvās vadības struktūrai sabiedrības iekšējās attiecībās.**

Grozījums Nr. 42
Regulas priekšlikums
27. pants – 2. punkts

2. Lēmumus par jautājumiem, kas norādīti 1. punkta a), b), c), i), l), m) n), o) un p) apakšpunktā, pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu.

2. Lēmumus par jautājumiem, kas norādīti 1. punkta a), b), c), i), **h**), l), m) n), o) un p) apakšpunktā, pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu.

Grozījums Nr. 43
Regulas priekšlikums
27. pants – 3. punkts

3. Lēmumu pieņemšanai nav jāorganizē kopsapulce. **Pārvaldes** struktūra nodrošina visiem *akcionāriem* lēmumu priekšlikumus, kā arī sniedz pietiekamu informāciju pamatota lēmuma pieņemšanai. Lēmumus reģistrē rakstiski. Pieņemto lēmumu kopijas nosūta visiem *akcionāriem*.

3. Lēmumu pieņemšanai nav jāorganizē kopsapulce. **Operatīvās vadības struktūra** nodrošina visiem *daļu īpašniekiem* lēmumu priekšlikumus, kā arī sniedz pietiekamu informāciju pamatota lēmuma pieņemšanai. Lēmumus reģistrē rakstiski. Pieņemto lēmumu kopijas nosūta visiem *daļu īpašniekiem*.

Grozījums Nr. 44
Regulas priekšlikums
27. pants – 4. punkts

4. *Akcionāru* lēmumi atbilst šajā regulā ietvertajām prasībām un SPE statūtiem.

4. *Kapitāla daļu īpašnieku* lēmumi atbilst šajā regulā ietvertajām prasībām un SPE statūtiem.

Akcionāru tiesības apstrīdēt lēmumus reglamentē piemērojamie valsts tiesību akti.

Daļu īpašnieku lēmumus var pasludināt par spēkā neesošiem, pamatojot ar statūtu noteikumu, šīs regulas vai citu piemērojamo valsts tiesību aktu pārkāpšanu, vienīgi iesniedzot prasību tiesā, kurai ir piekritīgas prasības SPE reģistrētajā juridiskajā adresē.

Prasību var iesniegt viena mēneša laikā no lēmuma pieņemšanas datuma ikviens daļas īpašnieks, kurš nav balsojis par lēmumu, ja sabiedrība nenovērš trūkumus lēmumā un ja prasītājs pēc tam neizsaka savu piekrišanu. Statūtos var paredzēt ilgāku laika posmu pārsūdzībai.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 45

Regulas priekšlikums

27. pants – 7. punkts – a apakšpunkts

(a) attiecībā uz *akcionāriem*, SPE **pārvaldes** struktūru un uzraudzības struktūru, ja tāda ir, - dienā, kad tos pieņem;

(a) attiecībā uz *kapitāla daļu īpašniekiem*, SPE **operatīvās vadības** struktūru un uzraudzības struktūru, ja tāda ir, - dienā, kad tos pieņem;

Grozījums Nr. 46

Regulas priekšlikums

28. pants – 1. punkts

1. *Akcionāriem* ir tiesības tikt pienācīgi informētiem un uzdot jautājumus **pārvaldes** struktūrai par lēmumiem, gada pārskatiem un visiem citiem jautājumiem, kas saistīti ar SPE darbībām.

1. *Kapitāla daļu īpašniekiem* ir tiesības tikt pienācīgi informētiem un uzdot jautājumus **operatīvās vadības** struktūrai par lēmumiem, gada pārskatiem un visiem citiem jautājumiem, kas saistīti ar SPE darbībām.

Grozījums Nr. 47

Regulas priekšlikums

28. pants – 2. punkts

2. **Pārvaldes** struktūra drīkst atteikt piekļuvi informācijai tikai tādā gadījumā, ja tas var radīt ievērojamu kaitējumu SPE uzņēmējdarbības interesēm.

2. **Operatīvās vadības** struktūra drīkst atteikt piekļuvi informācijai tikai tādā gadījumā, ja tas var radīt ievērojamu kaitējumu SPE uzņēmējdarbības interesēm.

Grozījums Nr. 48

Regulas priekšlikums

29. pants – 1. punkts

1. *Akcionāriem*, kam pieder 5 % SPE *akcijām* piesaistīto balsstiesību, ir tiesības pieprasīt **pārvaldes** struktūrai iesniegt *akcionāriem* lēmuma priekšlikumu.

1. *Daļu īpašniekiem*, kam pieder 5 % SPE *akcijām* piesaistīto balsstiesību, ir tiesības pieprasīt **operatīvās vadības** struktūrai iesniegt *daļu īpašniekiem* lēmuma priekšlikumu.

Grozījums Nr. 49

Regulas priekšlikums

29. pants – 1. punkts – 3. daļa

Ja pieprasījums tiek noraidīts vai ja **pārvaldes** struktūra neiesniedz priekšlikumu 14 kalendāro dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas, tad šie *akcionāri* drīkst iesniegt *akcionāriem* lēmuma priekšlikumu par attiecīgajiem jautājumiem.

Ja pieprasījums tiek noraidīts vai ja **operatīvās vadības** struktūra neiesniedz priekšlikumu 14 kalendāro dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas, tad šie *daļu īpašnieki* drīkst iesniegt citiem *daļu īpašniekiem* lēmuma priekšlikumu par attiecīgajiem jautājumiem.

Grozījums Nr. 50

Regulas priekšlikums

29. pants – 2. punkts – 2. daļa

Ekspertam jāļauj piekļūt SPE dokumentiem un ierakstiem un pieprasīt informāciju no **pārvaldes** struktūras.

Ekspertam jāļauj piekļūt SPE dokumentiem un ierakstiem un pieprasīt informāciju no **operatīvās vadības** struktūras.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 51**Regulas priekšlikums****31. pants – 4. punkts**

4. **SPE direktors** ir **atbildīgs** uzņēmuma priekšā par jebkādam **darbībām vai bezdarbību, ar ko viņš pārkāpj pienākumus**, kas izriet no šīs regulas, SPE statūtiem vai akcionāru lēmuma, **un kas SPE rada zaudējumus vai kaitējumu. Ja šādu pārkāpumu ir izdarījuši vairāki direktori, visi attiecīgie direktori ir solidāri un atsevišķi atbildīgi.**

4. **Direktori ir solidāri atbildīgi** uzņēmuma priekšā par kaitējumu SPE, ko izraisa ar šo regulu, SPE statūtiem vai daļu īpašnieku lēmumu uzliktu pienākumu neizpilde. Šī atbildība neattiecas uz direktoriem, kuri var pierādīt savu nevainīgumu un kuri ir informējuši par savu nepieņemšanu pienākumu neizpildei.

Grozījums Nr. 52**Regulas priekšlikums****31. pants – 5. punkts**

5. Neskarot šīs regulas noteikumus, **direktoru atbildību reglamentē piemērojamie valsts tiesību akti.**

5. **Direktori jo īpaši maksā kompensāciju, ja ir veikti maksājumi, pārkāpjot 21. panta noteikumus, vai sabiedrība pati ieguvusi savas daļas, pārkāpjot 23. panta 2. punkta noteikumus. Prasība par to, lai direktori atlīdzina zaudējumus sabiedrības kreditoriem, netiek atcelta, balstoties uz faktu, ka tie rīkojušies saskaņā ar daļu īpašnieku lēmumu.**

Grozījums Nr. 53**Regulas priekšlikums****31. pants – 5.a punkts (jauns)**

5.a Jebkuras tiesības iesniegt prasību saskaņā ar šo pantu noilgst četru gadu laikā, kopš tās radušās.

Grozījums Nr. 54**Regulas priekšlikums****33. pants**

1. Attiecībās ar trešām personām SPE pārstāv viens vai vairāki **direktori. Direktoru** rīcība ir saistoša SPE, pat ja tā neatbilst SPE mērķiem.

1. Attiecībās ar trešām personām SPE pārstāv viens vai vairāki **operatīvās vadības struktūras locekļi. Operatīvās vadības struktūras locekļu** rīcība ir saistoša SPE, pat ja tā neatbilst SPE mērķiem.

2. SPE statūtos var būt noteikts, ka **direktoriem** vispārējās tiesības pārstāvēt uzņēmumu jāīsteno kopīgi. Jebkurus citus direktoru pilnvaru ierobežojumus, kas izriet no statūtiem, **akcionāru** lēmuma vai pārvaldes struktūras vai uzraudzības struktūras lēmuma, ja tādi ir, nedrīkst izmantot pret trešām personām pat tad, ja tie ir darīti zināmi atklātībai.

2. SPE statūtos var būt noteikts, **ka operatīvās vadības struktūras locekļiem** vispārējās tiesības pārstāvēt uzņēmumu jāīsteno kopīgi. Jebkurus citus direktoru pilnvaru ierobežojumus, kas izriet no statūtiem, **kapitāla daļu īpašnieku** lēmuma vai pārvaldes struktūras vai uzraudzības struktūras lēmuma, ja tādi ir, nedrīkst izmantot pret trešām personām pat tad, ja tie ir darīti zināmi atklātībai.

3. **Direktori** atbilstīgi statūtiem drīkst deleģēt tiesības pārstāvēt SPE.

3. **Operatīvās vadības struktūras locekļi** atbilstīgi statūtiem drīkst deleģēt tiesības pārstāvēt SPE.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 71
Regulas priekšlikums
34. pants – 1. punkts

1. Uz SPE atbilstīgi šā panta noteikumiem attiecas noteikumi par *darba ņēmēju līdzdalību*, ja tādi ir, kas piemērojami dalībvalstī, kurā atrodas tā juridiskā adrese.

1. Uz SPE atbilstīgi šā panta noteikumiem attiecas noteikumi par *darbinieku iesaistīšanu*, ja tādi ir, kas piemērojami dalībvalstī, kurā atrodas tā juridiskā adrese. **Šos noteikumus, ja tādi ir, piemēro attiecībā uz visu SPE darbaspēku pilnībā.**

1a. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja:

- a) SPE ir kopumā vairāk nekā 1 000 darbinieku un vairāk nekā viena ceturtdaļa (25 %) no darbaspēka kopapjoma parasti strādā dalībvalstī vai dalībvalstīs, kurās paredzēta lielāka darbinieku iesaistīšana nekā dalībvalstī, kurā atrodas SPE reģistrētā juridiskā adrese. Šajā gadījumā mutatis mutandis piemēro noteikumus par darbinieku iesaistīšanu, kas paredzēti Direktīvā 2001/86/EK. Turklāt SPE var piemērot arī 16. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvā 2005/56/EK par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu⁽¹⁾;
- b) SPE kopumā nodarbina no 500 līdz 1 000 darbinieku, un vairāk nekā viena trešdaļa (33⅓ %) no darbaspēka kopapjoma parasti strādā dalībvalstī vai dalībvalstīs, kurās paredzēta lielāka darbinieku iesaistīšana nekā dalībvalstī, kurā atrodas SPE reģistrētā juridiskā adrese. Šajā gadījumā pēc analogijas piemēro Direktīvas 2001/86/EK noteikumus par darbinieku iesaistīšanu un Direktīvas 2005/56/EK 16. panta 3. punkta e) apakšpunktu, kā arī 4. un 5. punktu;
- c) SPE ir nodibināta saskaņā ar 5. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu un kopumā nodarbina mazāk nekā 500 darbinieku, bet vairāk nekā viena trešdaļa (33⅓ %) no darbaspēka kopapjoma parasti strādā dalībvalstī vai dalībvalstīs, kurās paredzēta lielāka darbinieku iesaistīšana nekā dalībvalstī, kurā atrodas SPE reģistrētā juridiskā adrese. Šajā gadījumā pēc analogijas piemēro Direktīvas 2001/86/EK noteikumus par darbinieku iesaistīšanu un Direktīvas 2005/56/EK 16. panta 3. punkta e) apakšpunktu, kā arī 4. un 5. punktu;
- d) SPE ir nodibināta saskaņā ar 5. panta 1. punkta a) apakšpunktu un kopumā nodarbina mazāk nekā 500 darbinieku, bet vairāk nekā puse (50 %) no darbaspēka kopapjoma parasti strādā dalībvalstī vai dalībvalstīs, kurās paredzēta lielāka darbinieku iesaistīšana nekā dalībvalstī, kurā atrodas SPE reģistrētā juridiskā adrese. Šajā gadījumā pēc analogijas piemēro Direktīvas 2001/86/EK noteikumus par darbinieku iesaistīšanu un Direktīvas 2005/56/EK 16. panta 3. punkta e) apakšpunktu, kā arī 4. un 5. punktu;

⁽¹⁾ OV L 310, 25.11.2005., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 72
Regulas priekšlikums
34.a pants (jauns)

34.a pants

Pielāgošanas klauzula

Ja nav paredzēti noteikumi par darbinieku iesaistīšanu, 34. panta 1.a punktu piemēro gadījumos, kad, mainoties darbinieku skaitam, tiek izpildīti šajā punktā paredzētie nosacījumi.

Ja 34. panta 1.a punktā paredzētie nosacījumi vairs netiek izpildīti, SPE valde var piemērot 34. panta 1. punktu.

Paredzētie iesaistīšanas pasākumi, ja tādi ir, saglabā savu spēku, kamēr stājas spēkā jaunie pasākumi.

Grozījums Nr. 56
Regulas priekšlikums
36. pants – 1. punkts – ievaddaļa

1. SPE **pārvaldes** struktūra, kas plāno juridiskās adreses pārcelšanu, sagatavo pārcelšanas priekšlikumu, kurā iekļauj vismaz šādas ziņas:

1. SPE **operatīvās vadības** struktūra, kas plāno juridiskās adreses pārcelšanu, sagatavo pārcelšanas priekšlikumu, kurā iekļauj vismaz šādas ziņas:

Grozījums Nr. 57
Regulas priekšlikums
36. pants – 2. punkts – ievaddaļa

2. Vismaz vienu mēnesi pirms 4. punktā minētā **akcionāru** lēmuma pieņemšanas SPE **pārvaldes** struktūra:

2. Vismaz vienu mēnesi pirms 4. punktā minētā **daļu īpašnieku** lēmuma pieņemšanas SPE **operatīvās vadības** struktūra:

Grozījums Nr. 58
Regulas priekšlikums
36. pants – 3. punkts

3. SPE **pārvaldes** struktūrvienība sagatavo ziņojumu **akcionāriem**, kurā izskaidro un pamato ierosinātās pārcelšanas tiesiskos un ekonomiskos aspektus, kā arī izskaidro, kā šī pārcelšana ietekmēs **akcionārus**, kreditorus un **darba ņēmējus**. Ziņojumu iesniedz **akcionāriem** un **darba ņēmēju** pārstāvjiem vai, ja šādu pārstāvju nav, pašiem **darba ņēmējiem**, vienlaicīgi iesniedzot arī pārcelšanas ierosinājumu.

3. SPE **operatīvās vadības** struktūra sagatavo ziņojumu **kapitāla daļu īpašniekiem**, kurā izskaidro un pamato ierosinātās pārcelšanas tiesiskos un ekonomiskos aspektus, kā arī izskaidro, kā šī pārcelšana ietekmēs **daļu īpašniekus**, kreditorus un **darbiniekus**. Ziņojumu iesniedz **daļu īpašniekiem** un **darbinieku** pārstāvjiem vai, ja šādu pārstāvju nav, pašiem **darbiniekiem**, vienlaicīgi iesniedzot arī pārcelšanas ierosinājumu.

Grozījums Nr. 59
Regulas priekšlikums
36. pants – 3. punkts – 2. daļa

Ja **pārvaldes** struktūra savlaicīgi saņem **darba ņēmēju** pārstāvju atzinumu par pārcelšanu, šo atzinumu iesniedz **akcionāriem**.

Ja **operatīvās vadības** struktūra savlaicīgi saņem **darbinieku** pārstāvju atzinumu par pārcelšanu, šo atzinumu iesniedz **kapitāla daļu īpašniekiem**.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 73
Regulas priekšlikums
38. pants

1. Uz SPE, sākot ar tā reģistrēšanas datumu, attiecas uzņēmējā dalībvalstī spēkā esošie noteikumi par pasākumiem *darbaņēmēju līdzdalībai*, ja šādi noteikumi ir.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja *SPE darbaņēmēji piederības dalībvalstī veido vismaz vienu trešo daļu no SPE kopējā darbaņēmēju skaita, ieskaitot SPE meitasuzņēmumus un filiāles jebkurā citā dalībvalstī, un ja ir spēkā viens no šiem nosacījumiem:*

(a) *uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktos nav paredzēts vismaz tāds pats līdzdalības līmenis kā SPE piederības dalībvalstī, pirms tā reģistrēšanas uzņēmējā dalībvalstī. Darbaņēmēju līdzdalības līmeni mēra, izvērtējot proporcionālo darbaņēmēju pārstāvju skaitu pārvaldes vai uzraudzības struktūrvienībā vai tās komitejās, vai vadības grupās, kas ietver SPE peļņu nesošās struktūrvienības, uz kuru attiecas darbaņēmēju pārstāvība;*

(b) *uzņēmējas dalībvalsts tiesību akti neparedz SPE iestāžu darbaņēmējiem, kas atrodas citās dalībvalstīs, tādas pašas iespējas īstenot līdzdalības tiesības, kādas šiem darbaņēmējiem bijušas pirms pārcelšanas.*

3. *Ja ir izpildīts viens no 2. punkta a) vai b) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem, SPE pārvaldes struktūra pēc paziņošanas par pārcelšanas ierosinājumu pēc iespējas drīzāk veic nepieciešamās darbības, lai sāktu sarunas ar SPE darbaņēmēju pārstāvjiem ar mērķi panākt vienošanos par pasākumiem darbaņēmēju līdzdalībai.*

4. *Nolīgumā starp SPE pārvaldes struktūru un darbaņēmēju pārstāvjiem norāda:*

(a) *nolīguma darbības jomu;*

(b) *ja sarunu laikā puses nolemj iedibināt pasākumus līdzdalībai SPE pēc pārcelšanas, šo pasākumu būtību, tostarp, ja vajadzīgs, locekļu skaitu uzņēmuma pārvaldes vai uzraudzības struktūrā, kurus darbaņēmējiem ir tiesības ievēlēt, iecelt, ieteikt vai noraidīt, procedūras, kā darbaņēmēji minētos locekļus var ievēlēt, iecelt, ieteikt vai noraidīt, un viņu tiesības;*

1. Uz SPE, sākot ar tā reģistrēšanas datumu, attiecas uzņēmējā dalībvalstī spēkā esošie noteikumi par pasākumiem *darbnieku iesaistīšanai*, ja šādi noteikumi ir.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja *ir izpildītas 34. panta 1.a punktā noteiktās prasības. Tādā gadījumā 34. panta 1.a punktu piemēro pēc analogijas.*

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

(c) nolīguma spēkā stāšanās dienu, tā ilgumu un jebkādas gadījumus, kuros nolīgums būtu no jauna jāpārrunā, un šādu sarunu norises gaitu.

5. Sarunas nedrīkst ilgt vairāk kā sešus mēnešus. Puses var vienoties pagarināt sarunas par vēl sešiem mēnešiem. Sarunas reglamentē piederības dalībvalsts tiesību akti.

6. Ja nav panākta vienošanās, saglabā līdzdalības pasākumus, kas ir spēkā piederības dalībvalstī.

Grozījums Nr. 60
Regulas priekšlikums
42. pants – 1. punkts

1. Dalībvalstis, uz kurām neattiecas Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) trešā fāze, var pieprasīt, lai SPE, kuru juridiskā adrese atrodas to teritorijā, izteiktu savu kapitālu šīs dalībvalsts valūtā. **SPE drīkst arī** izteikt **savu** kapitālu euro. Valsts valūtas/euro maiņas kurss ir tāds, kāds tas bijis tā mēneša pēdējā dienā, kuram seko mēnesis, kurā SPE reģistrēts.

1. Dalībvalstis, uz kurām neattiecas Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) trešā fāze, var pieprasīt, lai SPE, kuru juridiskā adrese atrodas to teritorijā, izteiktu savu kapitālu šīs dalībvalsts valūtā. **Šādi** SPE **izsaka** savu kapitālu **arī** euro. Valsts valūtas/ euro maiņas kurss ir tāds, kāds tas bijis tā mēneša pēdējā dienā, kuram seko mēnesis, kurā SPE reģistrēts.

Grozījums Nr. 61
Regulas priekšlikums
42. pants – 2. punkts

2. Dalībvalstīs, uz kurām neattiecas Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) trešā fāze, SPE **var sagatavot** un publicēt gada un, attiecīgos gadījumos, konsolidētos pārskatus euro. **Tomēr šādas dalībvalstis var arī pieprasīt SPE sagatavot un publicēt gada un, attiecīgos gadījumos, konsolidētos pārskatus valsts valūtā saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem.**

2. Dalībvalstīs, uz kurām neattiecas Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) trešā fāze, SPE **sagatavo** un **publicē** gada un, attiecīgos gadījumos, konsolidētos pārskatus **gan** euro, **gan nacionālajā valūtā.**

Grozījums Nr. 62
Regulas priekšlikums
42.a pants (jauns)

42.a pants
Šķirējtiesas klauzula

1. Statūtos ar šķirējtiesas klauzulu var noteikt, ka jebkurus daļu īpašnieku vai daļu īpašnieku un SPE strīdus, kuri attiecas uz korporatīvajām attiecībām, izskata šķirējtiesnesis. Statūtos var noteikt, ka šķirējtiesas klauzula attiecas arī uz strīdiem ar direktoriem. Tādā gadījumā šķirējtiesas klauzula direktoriem ir saistoša ar brīdi, kad viņi piekrīt stāties amatā.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

2. Regulas 27. panta nozīmē jebkuri grozījumi dibināšanas dokumentā, tajā iekļaujot vai no tā svītrojot šķērējtiesas klauzulu, ir jāapstiprina daļu īpašniekiem, kuri pārstāv vismaz divas trešdaļas no pamatkapitāla.

Grozījums Nr. 63
Regulas priekšlikums
43.a pants (jauns)

43.a pants
Nodalāmības klauzula

Jebkura statūtu daļa, kura ir spēkā neesoša, ir nodalāma, bet pārējās statūtu daļas paliek spēkā. Spēkā neesošās statūtu daļas aizstāj ar atbilstīgajām daļām no paraugstatūtiem, kamēr daļu īpašnieki pieņem lēmumu par šo spēkā neesošo daļu labošanu. Ja paraugstatūtos nav paredzēta atbilstīga daļa, spēkā neesošās daļas vietā piemēro tās dalībvalsts tiesību aktus par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību, kurā reģistrēta SPE juridiskā adrese.

Grozījums Nr. 64
Regulas priekšlikums
45. pants

Dalībvalstis **vēlākais** līdz 2010. gada 1. jūlija m paziņo Komisijai par to **privātās sabiedrības** ar ierobežotu atbildību veidu, kas minēta 4. panta 2. daļā.

Komisija šo informāciju publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Dalībvalstis līdz 2010. gada 1. jūlija m paziņo Komisijai par to **privāto sabiedrību** ar ierobežotu atbildību veidu, kas minēts 4. panta 2. daļā, **par sekām, kas izriet no valsts tiesību aktiem gadījumā, ja netiek pildīti šīs regulas noteikumi, un par valsts uzņēmējdarbības tiesību aktos paredzētiem papildu noteikumiem, kurus piemēro SPE.**

Komisija šo informāciju publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Turklāt dalībvalstis izveido tīmekļa vietnes, kurās uzskaitīti visi to teritorijā reģistrētie SPE un visi pieņemtie tiesu spriedumi, kas attiecas uz SPE darbību to teritorijā. Komisija izveido tīmekļa vietni ar elektroniskām saitēm uz šīm atsevišķajām valstu tīmekļa vietnēm.

Grozījums Nr. 65
Regulas priekšlikums
I pielikums – IV nodaļa – Kapitāls – 7. ievilkums

— vai **pārvaldes** struktūrai ir jāparaksta maksātspējas apliecinājums, pirms tiek veikta sadale, un piemērojamās prasības,

— vai **operatīvās vadības** struktūrai ir jāparaksta maksātspējas apliecinājums, pirms tiek veikta sadale, un piemērojamās prasības,

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 66**Regulas priekšlikums****I pielikums – V nodaļa – SPE statūti – 10. ievilkums**

- vai SPE pārvaldes struktūra sastāv no viena vai vairākiem rīkotājdirektoriem, valdes (divlīmeņu valdes) vai administratīvās padome (vienotā valde),
- vai SPE **operatīvās vadības** struktūra sastāv no viena vai vairākiem rīkotājdirektoriem, valdes (divlīmeņu valdes) vai administratīvās padome (vienotā valde),

Grozījums Nr. 67**Regulas priekšlikums****I pielikums – V nodaļa – SPE statūti – 13. ievilkums**

- ja ir valde (divlīmeņu valde) vai viens vai vairāki rīkotājdirektori, vai SPE ir uzraudzības struktūra un, ja tāda ir, tās sastāvs, organizācija un saistība ar **pārvaldes** struktūru,
- ja ir valde (divlīmeņu valde) vai viens vai vairāki rīkotājdirektori, vai SPE ir uzraudzības struktūra un, ja tāda ir, tās sastāvs, organizācija un saistība ar **operatīvās vadības** struktūru,

Grozījums Nr. 68**Regulas priekšlikums****I pielikums – V nodaļa – SPE statūti – 20. ievilkums**

- noteikumi par to, kā pārvaldes struktūra pārstāv SPE, jo īpaši, ja direktoriem ir tiesības pārstāvēt SPE kopīgi vai atsevišķi, un jebkāda šādu tiesību deleģēšana,
- noteikumi par to, kā **operatīvās vadības** struktūra pārstāv SPE, jo īpaši, ja direktoriem ir tiesības pārstāvēt SPE kopīgi vai atsevišķi, un jebkāda šādu tiesību deleģēšana;

Grozījums Nr. 69**Regulas priekšlikums****I pielikums – V nodaļa – SPE statūti – 21. ievilkums**

- noteikumi par pārvaldes pilnvaru deleģēšanu citai personai.
- noteikumi par **operatīvās vadības** struktūras pilnvaru deleģēšanu citai personai.

2010. gada budžeta procedūras pamatnostādnes – III iedaļa, “Komisija”

P6_TA(2009)0095

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par 2010. gada budžeta procedūras pamatnostādnēm – III iedaļa – “Komisija”(2009/2005(BUD))

(2010/C 87 E/47)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības 2009. finanšu gada vispārējo budžetu,
- ņemot vērā Komisijas atjaunināto finanšu plānojumu 2007.–2013. gadam, kas iesniegts 2009. gada 30. janvārī saskaņā ar 46. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (turpmāk “Iestāžu nolīgums”),

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Gadskārtējā politikas stratēģija 2010. gadam" (COM(2009)0073) un it īpaši tā II daļu,
- ņemot vērā iepriekšminēto 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu,
- ņemot vērā EK līguma 272. pantu un Euratom līguma 177. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 112. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A6-0111/2009),

A. tā kā 2010. gadā tiks veikts vairāku daudzgadu programmu termiņa vidusposma novērtējums;

B. tā kā līdz 2009. gada beigām jaunā sastāvā sāks strādāt gan Eiropas Parlaments, gan Eiropas Komisija,

Budžeta pārskats

1. atzīmē, ka daudzgadu finanšu shēmā (DFS) 2007.–2013. gadam ir noteikts grūti izpildāms budžeta līdzekļu apjoms 2010. gadam, proti, saistībām — EUR 139 489 000 000 jeb 1,02 % no ES NKI un maksājumiem — EUR 133 505 000 000 jeb 0,97 % no ES NKI (pašreizējās cenās), un atgādina, ka nākamo reizi DFS pielāgos 2009. gada aprīlī, tieši pirms 2010. gada PBP publicēšanas;
2. ņem vērā, ka DFS noteiktās summas katrai izdevumu kategorijai ir maksimālās izdevumu summas un gada budžetu pamatstruktūra; vēlas, lai galīgajā variantā izstrādātais budžets būtu tuvāks šīm maksimālajām summām, kas varētu palīdzēt finansēt daudzus būtiski svarīgus Eiropas Savienības mērķus, neapdraudot pašreizējo politikas jomu un programmu īstenošanu; norāda, ka dažām Kopienas programmām joprojām nav piešķirts pietiekams finansējums; konstatē, ka Eiropas Savienībai ir vajadzīgi vērienīgāki lēmumi par finansēm un budžetu, lai tā spētu pildīt savu pienākumu galvenokārt ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības jomā un ārpolitikas jomā, kur trūkst līdzekļu;
3. uzsver, ka 2007.–2013. gada DFS spēka esamības laikā Parlaments izmantos visus saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu pieejamos līdzekļus, tostarp arī tiesību aktos noteikto 5 % elastīguma iespēju (Iestāžu nolīguma 37. punkts), lai nodrošinātu, ka tiek īstenotas tā politiskās prioritātes;
4. atzīmē arī, ka gada budžetu vājas izpildes dēļ vēl mazāk tiek izlietots vispārējais budžets, un šādas situācijas iemesli galvenokārt ir sarežģītie Komisijas un/vai dalībvalstu noteikumi un prasības un dalībvalstu vājā izpildes spēja, kā rezultātā veidojas ievērojams nesamaksāto saistību (RAL) apjoms; prasa Komisijai un dalībvalstīm veicināt budžeta izpildi, samazinot pašu noteiktos birokrātiskos apgrūtinājumus un, ja iespējams, vienkāršojot pārvaldības sistēmas, jo īpaši struktūrfondu pārvaldības sistēmas;
5. uzsver to, cik nozīmīga ir iestāžu laba sadarbība, kuru īstenojot Komisija sniedz budžeta lēmējinstūcijai visu nepieciešamo pamatinformāciju;
6. uzskata, ka ir nepieciešams skaidrs un vispusīgs Eiropas Savienības budžeta izklāsts; ir iecerējis cieši sekot finanšu plānojuma izpildei, lai varētu pieņemt atbilstīgus budžeta lēmumus; atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir uzlabojusi finanšu plānojuma dokumentu struktūru; taču vēlas, lai Komisijas veiktās izmaiņas finanšu plānojumā, būtu izteiktākas un skaidrākas; prasa sīkāk precizēt darbības izdevumiem un administratīvajiem izdevumiem piešķirtos līdzekļus; konstatē, ka jau tagad no darbībai piešķirtajiem līdzekļiem finansē ievērojamu daļu izdevumu, kuri patiesībā ir administratīvie izdevumi;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

7. prasa Komisiju, sagatavojot 2010. gada provizorisko budžeta projektu (PBP), izstrādāt skaidrus, saskaņotus un konstruktīvus darbības pārskatus par katru politikas jomu, lai visas attiecīgās Eiropas Parlamenta komitejas varētu rūpīgi pārbaudīt dažādu ES programmu un politikas virzienu īstenošanu; šai ziņā sagaida, ka atbilstīgi tiks izvērtēti un īstenoti iepriekš pieņemtie budžeta lēmumi, piemēram, par *Galileo*, EIT un pārtikas palīdzību;
8. norāda, cik svarīgs ir pareizas budžeta plānošanas princips; prasa Komisijai sagatavot PBP, kas paredzēts aktuālo problēmu risināšanai un nodrošina ilgtspējīgu budžeta finansējumu pastāvīgiem politikas virzieniem; ir īpaši noraizējies par 2010. gadam nepieciešamo budžeta līdzekļu apjomu DFS 1.a un 4. izdevumu kategorijā; vēlas uzsvērt, ka elastības instruments ir izveidots, lai finansētu neparedzētus politiskus uzdevumus, un ir tikai viens no instrumentiem, kas nodrošina papildu finansējumu;
9. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidota iestāžu darba grupa par decentralizētajām aģentūrām; atkārtoti norāda, ka finanšu resursi jaunu aģentūru izveidei ir ļoti ierobežoti, ņemot vērā katras izdevumu kategorijas pašreizējās rezerves, un atgādina Komisijai un Padomei, ka jāievēro 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 47. punkts; atgādina Komisijai, ka, sagatavojot 2010. gada PBP, ir jāņem vērā esošajām decentralizētajām aģentūrām piešķirtie ieņēmumi; uzstāj, ka tām aģentūrām, kas lielā mērā ir atkarīgas no maksu radītiem ieņēmumiem, vēl aizvien vajadzētu ļaut pilnībā izmantot šo instrumentu, lai tām nodrošinātu nepieciešamo budžeta elastību;
10. atbalsta 4. izdevumu kategorijā iekļauto dažādos palīdzības instrumentus; atgādina, ka Parlaments ir pastāvīgi noraizējies par ievērojamo līdzekļu trūkumu DFS 4. izdevumu kategorijā; norāda — lai Eiropas Savienība izpildītu solījumus un mērķus kā globāls partneris, tai ir jānodrošina, ka, no stratēģiskā viedokļa izvēloties finansēšanas mehānismus attīstības sadarbības jomā, ir pilnībā ņemtas vērā jaunattīstības valstu vajadzības;
11. atgādina par 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 23. punktā noteikto procedūru; tomēr arī atgādina, ka jau ir veiktas vairākas izmaiņas, lai samazinātu pieejamās rezerves, un ka tāpēc ir grūti finansēt jaunas darbības, ja nav papildu naudas līdzekļu; atbalsta centienus rast ilgtermiņa risinājumus, kas nodrošinātu, ka ES budžeta līdzekļu pietiek visām vajadzībām, nepārvietot apropriācijas no vienas izdevumu kategorijas uz citu; uzsver, ka rezerves, kas pieejamas katrā DFS izdevumu kategorijā (sevišķi 2. izdevumu kategorijā) nevar uztvert kā pašsaprotamas, jo ekonomiskie apstākļi mainās; uzskata, ka pareizāk būtu risināt līdzekļu trūkuma problēmu tieši konkrētajā izdevumu kategorijā, lai nekavētu izpildi citās izdevumu jomās; uzskata, ka DFS pārskatīšana atspoguļo lielāko daļu budžeta principu, ņemot vērā elastīguma trūkumu izdevumu kategorijās un to starpā; pauž nožēlu, ka pašreizējā situācijā Padome nav izvēlējusies konstruktīvu pieeju esošo elastības instrumentu izmantošanai uzskata, ka, arī veicot DFS termiņa vidusposma pārskatīšanu, būtu jārisina jautājums par līdzekļu pastāvīgu trūkumu atsevišķās izdevumu kategorijās;
12. pauž gatavību ņemt vērā termiņa vidusposma pārskatīšanas rezultātus, ko veiks attiecībā uz visiem ES līdzekļu izlietojuma un resursu aspektiem, tostarp Apvienotās Karalistes atlaidi, un ņemt vērā Komisijas ziņojumu par Iestāžu nolīguma darbību, kuru tā saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu sagatavos līdz 2009. gada beigām, kā arī pašreiz notiekošā daudzgadu programmu termiņa vidusposma izvērtēšanas rezultātus;

Rīcība problēmu risināšanai

13. atgādina, ka ES 2010. gada budžets ir jāpilda, risinot ārkārtīgi grūtus jautājumus; norāda, ka galvenais mērķis ir pirmām kārtām rūpēties par Eiropas pilsoņiem un sniegt viņiem vairāk drošības, tādēļ īpaša uzmanība ir jāpievērš šādiem jautājumiem: nesēnā finanšu un ekonomiskā krīze un tās ietekme uz izaugsmi un konkurētspēju, uz nodarbinātību un kohēziju, kā arī labāka un vienkāršāka struktūrfondu īstenošana, labāka energoapgāde un drošāki pārvadājumi, kā arī iekšējā drošība, jo īpaši terorisma apkarošana, imigrācija, demogrāfiskās problēmas, kā arī jautājums par klimata pārmaiņām un vides aizsardzību, sociālā kohēzija, pilsoņu drošība un Eiropas Savienības nozīmes veicināšana pasaulē;
14. aicina Komisiju, pieņemot lēmumu par PBP, ņemt vērā iepriekšminētos apstākļus; sagaida, ka Komisija iesniegs pamatīgus un noderīgus priekšlikumus, lai abas budžeta lēmējinstādes varētu mērķtiecīgi apspriest budžetu;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

15. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu sekmēt ekonomikas un sociālās jomas atveseļošanu, uzlabot energoefektivitāti, cīnīties pret klimata pārmaiņām un turpināt sniegt atbalstu, it īpaši Kosovā, Tuvajos Austrumos, Afganistānā un Gruzijā, kā tas norādīts gadskārtējā politikas stratēģijā 2010. gadam; cer, ka Komisija pēc tam, kad tā būs noteikusi dažas no galvenajām prioritātēm, tās atspoguļos PBP un sniegs pietiekamus finanšu līdzekļus;

Pasākumi, reaģējot uz globālo finanšu un ekonomisko krīzi

16. uzsver, ka globālās finanšu un ekonomiskās krīzes laikā dalībvalstis ir veikušas individuālus atbalsta pasākumus; ir pilnīgi pārliecināts, ka Eiropas Savienībai ir strauji jārikojas, veicot papildu un saskaņotus pasākumus, kam ir tieša ietekme uz ekonomiku, un jāsniedz dalībvalstīm atbalsts, veicot papildu darbības, sevišķi tās, kuras sekmē ekonomisko izaugsmi, jo tas savukārt veicinātu privātā sektora ieguldījumus un palīdzētu nezaudēt darba vietas, kā arī tai ir jāveicina jaunu darba vietu izveide un jāatbalsta MVU īstermiņā un arī ilgākā termiņā;

17. uzsver, ka pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļus var uztvert kā iespēju palielināt ieguldījumus videi saudzīgās tehnoloģijās, un tādēļ, iespējams, vajadzēs mainīt esošās finanšu programmas;

18. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri reaģēt uz ekonomisko krīzi un atkārtoti norāda, ka ir gatavs iespējami drīz ar Padomi apspriest atbilstīgu budžeta risinājumu; uzskata, ka ģeogrāfiski līdzsvarots priekšlikums varētu paātrināt lēmuma pieņemšanu par finansiāli atbalstāmiem projektiem; aicina Padomi veikt savu pienākumu un īstenot dzīvē ekonomikas atveseļošanas plāna Eiropas dimensiju;

19. ir noraizējies, ka ekonomiskā krīze sevišķi smagi skars MVU un tiem būs liegts steidzami nepieciešamais finansējums; tādēļ īpaši akcentē to, cik svarīgi ir palielināt MVU atbalstam paredzētos ES līdzekļus, īpaši tiem MVU, kas darbojas pētniecības, izstrādes un jauninājumu jomā; šajā sakarībā norāda, ka Konkurētspējas un inovāciju pamatprogramma var sniegt efektīvu atbalstu šo uzņēmumu darbībām jauninājumu jomā;

20. ir nobažījies, ka 1.a izdevumu kategorijā pašreiz pieejamā rezerve, kas lēsta EUR 111 599 000 apmērā, neļauj atbilstīgi risināt ar ekonomiskās krīzes ietekmi saistītās problēmas;

21. uzskata, ka informācijas un sakaru tehnoloģiju (IST) milzīgās iespējas sekmē izaugsmi un jauninājumus, tā palīdzot sasniegt Lisabonas stratēģijas mērķus un pārvarēt pašreizējo ekonomisko krīzi; atgādina, ka Eiropas pētniecības telpa kā Eiropas zināšanu sabiedrības stūrakmens ir ieguvusi līdz šim vēl nebijušu nozīmi un ka ir jānovērš pētniecības darbību, programmu un politikas jomu sadrumstalotība Eiropā; šajā sakarībā norāda, ka ir svarīgi piešķirt atbilstošu finansējumu, lai nodrošinātu šo projektu pienācīgu īstenošanu;

22. aicina ātri vienoties par priekšlikumu grozīt pašreizējo Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu, lai novērstu sekas, ko rada uzņēmējdarbības pārvietošana, ražošanas apjomu samazināšana un darba vietu skaita samazināšanās, un lai palīdzētu darbiniekiem atgriezties darba tirgū;

Pasākumi drošas energoapgādes un transporta garantēšanai

23. atzīst, ka nesenās enerģētikas krīzes rezultātā ir ārkārtīgi vajadzīgi projekti, kas garantē Eiropas Savienībai energoapgādes drošību, šajā nolūkā īstenojot energoresursu dažādošanu un enerģijas tirgu savstarpēju sasaisti; uzsver, ka Eiropas Savienības energoapgādes drošība un enerģētikas solidaritātes princips ir galvenās ES darba kārtības prioritātes un tām jābūt arī pienācīgi atspoguļotām ES budžetā; uzskata, ka arī vairāk ieguldījumu enerģētikas jomā ir līdzeklis, lai cīnītos ar ekonomisko krīzi, un atbalsta ideju palielināt ES budžeta izdevumus galvenajiem enerģētikas infrastruktūras projektiem;

24. norāda, ka nesenā krīze gāzes nozarē un naftas cenu nepastāvība ir kārtējais apliecinājums tam, cik neaizsargāta ir Eiropas energoapgādes sistēma; uzsver — tas, ka trūkst alternatīvu (atjaunojamu) enerģijas avotu, alternatīvu enerģijas transporta maršrutu, energoresursu uzglabāšanas iespēju un enerģijas transporta sasaistes starp dalībvalstīm, mazina Eiropas enerģētisko neatkarību un tās iedzīvotāju labklājību; tādēļ Eiropas Savienībai jābūt labāk sagatavotai enerģijas deficītam;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

25. vēlas izvērtēt iespējas, kā turpmāk piešķirt ES finansējumu šajās jomās; cer, ka Komisija ierosinās pasākumus, lai atbalstītu gāzes transportēšanas ceļu diversifikāciju, citu projektu starpā arī projektu "Nabucco";

26. atzīst, ka transports, sevišķi Eiropas transporta tīkla (TEN-T) programma, vienmēr ir bijusi viena no galvenajām Parlamenta prioritātēm; uzsver to, cik nozīmīga ir nepieciešamās dzelzceļa, jūras un autotransporta infrastruktūras izveide, un 2010. gadā vēlas pātrināt projektu īstenošanu; norāda, cik Eiropas Savienībai ir svarīgi samazināt klimata pārmaiņu ietekmi, un uzskata, ka priekšroka ir dodama priekšlikumiem, kas ļautu izmantot enerģijas taupīšanas potenciālu;

Vides aizsardzība un cīņa pret klimata pārmaiņām

27. atgādina, ka cīņa pret klimata pārmaiņām ir saistīta arī ar drošu energoapgādi un ka energoefektivitātes veicināšana un enerģijas ietaupījumi, palielinot atjaunojamās enerģijas daļu, arī ir instrumenti, kas garantē drošāku energoapgādi;

28. norāda, ka klimata pārmaiņām ir plaši atzīta ietekme uz Eiropas vidi, ekonomiku un sabiedrību; šajā sakarībā atkārtoti pauž pārliecību, ka ES budžetā nav paredzēts pietiekami daudz pasākumu cīņai pret klimata pārmaiņām, jo ir vajadzīgi ievērojami ES papildu resursi energoefektivitātei, atjaunojamo enerģiju tehnoloģijām, un šie resursi būtu jāizmanto, lai palīdzētu sasniegt 2020. gadam noteiktos Eiropas Savienības mērķus; uzsver, ka atbalstīs visus centienus palielināt un koncentrēt atbilstīgus finanšu līdzekļus, lai mazinātu klimata pārmaiņu radītās sekas; atgādina Komisijai, ka 2009. gadā budžeta lēmējstāde balsoja par papildu finansējumu, lai sekmētu cīņu pret klimata pārmaiņām; aicina Komisiju īstenot šo palielinājumu; atgādina par 2008. gada 23. oktobra rezolūciju par Eiropas Savienības 2009. finanšu gada vispārējā budžeta projektu⁽¹⁾, kurā Komisija tiek aicināta līdz 2009. gada 15. martam nākt klajā ar vērīgu plānu, kā palielināt līdzekļus klimata pārmaiņu jautājumu risināšanai, kurā būtu apsvērta iespēja izveidot īpašu klimata pārmaiņu fondu vai attiecīgajam mērķim paredzētu budžeta pozīciju, tādējādi uzlabojot finansēšanas spēju šo jautājumu risināšanai;

29. mudina Komisiju, sākot no 2009. gada un arī turpmāk, līdz atbilstīgam līmenim palielināt finansiālo atbalstu jaunām ilgtspējīgām (jo īpaši oglekļa nulles emisiju ziņā) energotehnoloģijām;

30. atgādina pienākumu pret nākamajām paaudzēm, proti, veikt rentablus pasākumus pastāvīgai vides aizsardzībai; atkārtoti uzsver, ka ES rīcība ir jāskata globālā kontekstā, un tāpēc pauž nožēlu, ka Eiropas veiktās darbības nepapildina citu dalībnieku rīcību, un tas nopietni ietekmē Eiropas Savienības konkurētspēju;

31. atgādina 2008. gada 20. novembra rezolūciju par Eiropas kosmosa politiku⁽²⁾ un atkārtoti pauž nostāju, ka Padomei un Komisijai būtu jāiesniedz konkrēti ieteikumi un priekšlikumi par šo politikas jomu, turklāt nodrošinot atbilstošu finansējumu;

Spēcīgāka iekšējā drošība

32. atgādina, ka ir jāturpina finansēt tādas darbības kā robežu aizsardzība, civilā aizsardzība un terorisma apkarošana un ka 2010. gadā tām jānodrošina spēcīgāks atbalsts, jo šīs ir tās politikas jomās, kurās tieši tiek risināti jautājumi, kas satrauc Eiropas pilsoņus; norāda, ka pārtikas nekaitīguma veicināšana arī paliek vienā no prioritātēm; pauž nožēlu, ka saskaņā ar 2009. gada janvāra finanšu plānojamu finansējums šiem jautājumiem 3.a izdevumu kategorijā būs nedaudz lielāks, taču saskaņā ar ikgadējo politikas stratēģiju 2010. gadam pilsonības jautājumiem 3.b apakškategorijā tas saglabājas gandrīz nemainīgs salīdzinājumā ar 2009. gada budžetu, lai gan, īstenojot šīs darbības, tiek risināti Eiropas pilsoņiem ļoti nozīmīgi jautājumi;

33. uzskata, ka īpaša uzmanība jāvelta robežu aizsardzībai saistībā ar nelegālās imigrācijas problēmu un ka Eiropas Savienībai ir jāatbalsta dalībvalstu centieni;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0515.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0564.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Labāks un lietderīgāks līdzekļu izlietojums

34. uzstāj, ka labākam un lietderīgākam līdzekļu izlietojumam ir jābūt tam pamatprincipam, kas ļauj sasniegt labākos ES budžeta izpildes rezultātus; aicina Komisiju un dalībvalstis mērķtiecīgi darboties šajā virzienā un cieši uzraudzīt politikas jomu īstenošanu, jo īpaši 1.b izdevumu kategorijā iekļautās struktūrpolitikas īstenošanu;

35. prasa, lai Komisija pastāvīgi informētu budžeta lēmēj institūciju un apsvērtu attiecīgas darbības, kas ļautu paātrināt izpildi; vēlas turpināt t. s. pārdomu laiku saskaņā ar 2008. gada 21. novembra kopīgo deklarāciju par struktūrfondu un Kohēzijas fonda straujāku īstenošanu; vēlas straujāku īstenošanu attiecināt arī uz citām politikas jomām;

36. sagaida, ka Komisija iesniegs priekšlikumu par nākamo Finanšu regulas kārtējo pārskatīšanu, iekļaujot reālus vienkāršošanas ierosinājumus; sagaida, ka Komisija uzstājīgi prasīs Padomei pilnveidot un uzlabot darba apstākļus OLAF, lai apkarotu krāpšanu, ņemot vērā ar Regulu (EK) Nr. 1073/1999 saistītos Parlamenta priekšlikumus;

37. prasa Komisijai, iesaistot tās atbildīgos dienestus, tostarp OLAF, atbalstīt Bulgārijas un Rumānijas centienus, kas saistīti ar pārbaužu un sadarbības mehānismu un ES līdzekļu pārvaldību; aicina Komisiju cieši sekot notikumu attīstībai Kosovā un Balkānu valstīs attiecībā uz ES līdzekļu izlietojumu un pareizu pārvaldību, kā arī izveidot organizāciju, kura pārņems izmeklēšanas darba grupas funkcijas, lai turpinātu cīņu pret krāpšanu un pārkāpumiem;

38. vēlas, lai administratīvo izdevumu apjomi salīdzinājumā ar darbības izdevumiem būtu efektīvāki; uzskata, ka efektīvai ES publiskajai pārvaldībai ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu vislabāko ES budžeta izlietojumu; iepriekšējā budžeta gadā ir samazinājies administratīvos izdevumus salīdzinājumā ar darbības izdevumiem, un aicina Komisiju turpināt darbu šajā virzienā;

39. ar bažām norāda, ka aizvien vairāk Eiropas Savienības nodarbinātā personāla nav iekļauti iestāžu amatu sarakstos, kurus apstiprina budžeta lēmēj institūcija, un ka ar šo personālu saistītie izdevumi nav iekļauti DFS 5. izdevumu kategorijā; ir apņēmies arī turpmāk veikt rūpīgu pārbaudi attiecībā uz Komisijas personālu un dalībvalstu līdzsvarotu pārstāvību; turklāt cieši uzraudzīs Komisijas ēku politiku Briselē;

Nodrošinātas EP prerogatīvas

40. uzsver, ka izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības dod Parlamentam iespēju veidot jaunus politikas virzienus un pasākumus daudzveidīgākai Eiropas Savienības rīcībai; uzsver, ka, lai gan ierobežoto rezervju dēļ nav iespējams pilnībā izmantot šo 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā noteikto instrumentu, plāno izlietot visas summas, kas izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām rezervētas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma II pielikuma D daļā, ja tas būs vajadzīgs saskaņā ar priekšlikumiem;

41. atgādina, ka neapšaubāmi pozitīvi — gan līdzdalības, gan īstenošanas ziņā — darbojas pēdējos gados Parlamenta uzsāktie dažādie Erasmus izmēģinājuma projekti (Erasmus stažieriem, Erasmus jauniešiem uzņēmējiem, Erasmus vidusskolām, Erasmus publiskās administrācijas programma), kā arī tradicionālā Erasmus programma; uzskata, ka ir būtiski jāpalielina kopējais finansējums, ko piešķir visām Erasmus budžeta pozīcijām, lai ievērojami (līdz 1 000 000 gadā) palielinātu to jauniešu skaitu, kuri piedalās "Eiropas Erasmus politikas" īstenošanā; ir pārliecināts, ka šim pasākumam ir būtiska nozīme, lai pareizi reaģētu uz grūtībām, ar kurām Eiropa saskaras integrācijas procesā, kā arī lai palīdzētu pārvarēt pašreizējo ekonomisko krīzi;

42. pievērš uzmanību nepieciešamībai nodrošināt pietiekamu finansējumu saziņas politikai un jo īpaši nodrošināt, ka šis finansējums atbilst mērķiem, kas noteikti Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada oktobrī pieņemtajā kopējā deklarācijā par partnerību informācijas sniegšanai par Eiropu;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

43. uzsver, ka ir veicis pasākumus, lai savlaicīgi pieņemtu savas 2010. gada budžeta pamatnostādnes; tāpēc sagaida, ka Komisija, sagatavojot PBP, tās pieņems zināšanai;

*

* *

44. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

2010. gada budžeta procedūras pamatnostādnes - I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX iedaļas

P6_TA(2009)0096

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par 2010. gada budžeta procedūras pamatnostādņēm - I iedaļa – Eiropas Parlaments, II iedaļa – Padome, IV iedaļa – Tiesa, V iedaļa – Revīzijas palāta, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, VII iedaļa – Reģionu komiteja, VIII iedaļa – Tiesībsargs, IX nodaļa – Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs (2009/2004(BUD))

(2010/C 87 E/48)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 272. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. septembra Lēmumu 2000/597/EK, *Euratom* par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Iestāžu ģenerālsekretāru piekto ziņojumu par tendencēm finanšu plāna 5. izdevumu kategorijā, kas publicēts 2006. gada maijā,
 - ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2007. finanšu gadā ar Iestāžu atbildēm ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A6-0057/2009),
- A. tā kā šajā ikgadējās procedūras posmā Eiropas Parlaments gaida pārējo Iestāžu tāmes un Parlamenta Prezidija ierosinājumus 2010. gada budžetam;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 253, 7.10.2000., 42. lpp.

⁽³⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 286, 10.11.2008., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- B. tā kā ir ierosināts turpināt izmēģinājuma darba kārtību, lai otro gadu pēc kārtas stiprinātu Prezidija un Budžeta komitejas sadarbību un savstarpējās attiecības ikvienā 2010. gada budžeta procedūras posmā;
- C. tā kā 5. izdevumu kategorijas maksimālais apjoms 2010. gadā ir EUR 8 088 000 000 (t. i., par EUR 311 000 000 jeb 4 % vairāk nekā 2009. gadā, ierēķinot inflāciju 2 % apmērā);
- D. tā kā Eiropas Parlamenta 2009. gada budžets ir EUR 1 529 970 930 jeb 19,67 % no 5. izdevumu kategorijas šā gada apjoma,

Eiropas Parlaments*Vispārējs pamats*

1. par ļoti nozīmīgu uzskata pamatprincipu, ka visiem deputātiem jābūt vienlīdzīgām iespējām saņemt visaptverošus un kvalitatīvus pakalpojumus, kas tiem ļautu strādāt un izteikties, kā arī saņemt visus dokumentus dzimtajā valodā, lai pēc iespējas labāk varētu pārstāvēt savus vēlētājus; uzskata, ka jaunais Parlamenta sasaukums sniedz izdevību nodrošināt šī principa ievērošanu, un piekrīt, ka šādā izpratnē "deputātu optimāla un vienlīdzīga piekļuve valodu nodrošinājumam" būs viena no svarīgākajām 2010. gada budžeta pamatnostādņēm;
2. uzskata, ka saskaņā ar iepriekšējo nostāju tikpat lielā mērā jāuzsver arī visi aspekti, kas saistīti ar Parlamenta likumdošanas funkciju; konkrētāk, darbinieku un saistīto resursu pielāgošanā, kas ir noteikta par prioritāti, galvenokārt jāņem vērā parlamentārais darbs un lēmumu pieņemšana koplēmuma jomās;
3. uzsver, ka 2010. gadā Parlaments — pēc 2009. gadā notikušajām Eiropas Parlamenta vēlēšanām un līdz ar to izmaiņām Parlamenta sastāvā — gada laikā pakāpeniski atsāks darboties pilnā apmērā, un norāda, ka tādēļ būs jāveic vairākas budžeta korekcijas; norāda arī, ka daudzas pozīcijas, kas tieši saistītas ar vēlēšanām 2009. gadā, vairs nebūs nepieciešamas;
4. norāda, ka 2010. gadā turpināsies pārveides darbs Parlamentā, uzlabojot tā darba metodes un modernizējot darbību — tas ir process, kas cieši saistīts ar Parlamenta politisko atbildību un pienākumiem likumdošanas jomā —, kā arī vairāku svarīgu daudzgažu iniciatīvu, kas aizsāktas dažos pēdējos gados, novērtēšanas darbs;
5. apstiprina nodomu veikt nepieciešamos pasākumus, ņemot vērā ES iespējamo nākamo paplašināšanos, uzņemot Horvātiju;
6. pieņem zināšanai to, ka 5. izdevumu kategorijas (administratīvie izdevumi) maksimālais apjoms teorētiski ļauj palielināt līdzekļus par 4 % jeb EUR 311 000 000; tādēļ atsaucēi min faktu, ka Parlamenta brīvprātīgi apstiprinātais 20 % sliekšnis joprojām "automātiski" dos papildu manevrēšanas iespējas EUR 62 000 000 apmērā, rēķinot no maksimālajiem apjomiem, un EUR 87 000 000, rēķinot no faktiski apstiprinātā 2009. gada budžeta; norāda, ka joprojām tomēr ir neskaidrības par ES NKI attīstību un apstākļiem, kādos Eiropas Parlamentam būs jādarbojas;
7. sagaida, ka Prezidija pieprasījumi, iesniedzot tāmi, būs reāli, un ir gatavs izskatīt tā priekšlikumus, pilnībā pamatojoties uz vajadzībām un ievērojot piesardzību, lai nodrošinātu pienācīgu un efektīvu iestādes darbību;
8. uzskata, ka budžeta tāmē jāatstāj ievērojama rezerve, nevis jāveido atsevišķa rezerves pozīcija, lai jaunais Parlaments pēc sastāva apstiprināšanas varētu noteikt savas prioritātes vai pielāgoties mainīgiem apstākļiem, vienlaikus ievērojot 20 % no kopējiem administratīvajiem izdevumiem;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

9. uzskata — ja nākotnē tiks ratificēts Lisabonas līgums, visi vajadzīgie pielāgojumi, kas prasa budžeta izdevumus, tad arī būs jāveic saskaņā ar spēkā esošo budžeta procedūru;

10. prasa iesniegt detalizētu un skaidru pārskatu par tām budžeta pozīcijām, kurās budžeta izpilde 2008. gadā bija nepietiekama, un cer, ka būs iespēja noskaidrot tā cēloņus; vēlas saņemt arī atskaiti par visiem pārnestajiem līdzekļiem un to izlietojumu 2008. gadā, kā arī jaunāko informāciju par piešķirto ieņēmumu galīgo apmēru salīdzinājumā ar budžetā iekļautajām summām;

11. atzinīgi vērtē lēmumu uz vēl vienu gadu pagarināt izmēģinājuma darba kārtību, lai stiprinātu Prezidija un Budžeta komitejas sadarbību, šādi īstenojot racionalizētu budžeta procedūru, kā arī nodrošinot savlaicīgāku un pārredzamāku konsultēšanos visos ar Parlamenta darbu saistītajos jautājumos, kam ir nozīmīgas finansiālas sekas; uzsver, ka varētu uzlabot praksi attiecībā uz gadījumiem, kad Prezidijam būtu jāapspriežas ar Budžeta komiteju jautājumos, kam ir šādas finansiālas sekas, un vēlas precizēt un definēt pašreizējo praksi šajā jautājumā;

Eiropas Parlamenta deputātu vienlīdzīga piekļuve valodu nodrošinājumam

12. uzskata, ka 2010. gadā būtu jādara viss iespējams, lai dažādu tautību un dažādās valodās runājošiem deputātiem nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas pildīt pienākumus un veikt viņiem uzticēto politisko darbību dzimtajā valodā, ja viņi to vēlas;

13. atzīst, ka daudzos gadījumos, it īpaši komiteju un grupu līmenī, ierobežoto termiņu dēļ lielāka nozīme ir galveno iesaistīto pušu sarunām; tomēr uzsver demokrātiskās leģitimitātes principu, kura ievērošanu nodrošina deputātu jauktais sastāvs un viņu tiesības uz pilnīgu daudzvalodību; tādēļ uzskata, ka šo budžetu var un vajag izmantot, lai virzītos uz minēto mērķi un panāktu pareizo līdzsvaru starp daudzvalodības ierobežojumiem un likumdošanas procedūru netraucētu pabeigšanu;

14. pauž dziļu ieinteresētību daudzvalodības jautājumā un prasa dienestiem iesniegt pašreizējās situācijas un 2010. gadā paredzamās attīstības izklāstu, tostarp attiecībā uz kodeksa piemērošanu un turpmāku praktisku uzlabojumu iespējām, izmēģinājuma projektu par *ad personam* (personīgu) mutisko tulkošanu, ietverot tās izmantošanas kritērijus un lietderību deputātiem ar atšķirīgām valodu prasēm, kā arī pārskatu par to, kā laika gaitā tiks novērsti "taustāmi" šķēršļi vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanai (piemēram, piemērotu sanāksmju telpu un tulkošanas kabīņu trūkums u. c.); vēlas gūt pārliecību, ka jaunais Parlaments visās šajās jomās būs labāk nodrošināts nekā deputāti, kuri uzsāka darbu pēc pēdējām paplašināšanās kārtām;

15. uzskata arī, ka jāmeklē visas iespējas elastīgāk izmantot mutisko tulkošanu, kas ir būtiski svarīgs posms labas darba prakses nodrošināšanā, un norāda, ka daudzos gadījumos varētu novērst problēmas un liekus tērīņus, ja būtu iespējams pēdējā brīdī mainīt valodu kombināciju atkarībā no sanāksmju dalībnieku faktiskā, nevis plānotā sastāva;

Optimāls resursu izmantojums nolūkā uzlabot Eiropas Parlamenta likumdošanas darbu

16. uzsver, ka maksimāli jārūpējas, lai nodrošinātu Parlamenta rīcībā esošo kopējo budžeta līdzekļu un cilvēkresursu visrentablāko izmantojumu, dodot iestādei un tās deputātiem iespēju veiksmīgi pildīt savus svarīgākos likumdošanas uzdevumus; atkārtoti norāda, ka tas nozīmē rūpīgu plānošanu un darba metožu strukturēšanu, kā arī — ja vien iespējams — funkciju un struktūru apvienošanu, lai novērstu lieku birokrātiju, funkciju pārklāšanos un darba dublēšanos;

17. uzsver, ka arvien plašākas pilnvaras koplēmuma procedūrā rada papildu spriedzi visām Parlamenta struktūrvienībām, kas nodarbojas ar likumdošanas jautājumiem, un tādēļ būs jāstrādā ļoti efektīvi un jānosaka prioritātes attiecībā uz darbiniekiem un saistītiem resursiem, lai deputāti varētu pienācīgi veikt savus pienākumus;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

18. atgādina, ka ir panākta vienošanās par ievērojamu darbinieku skaita pieaugumu 2009. gadā, lai gan tajā pašā laikā pastāv vispārēja vienošanās, ka ir sācies personāla konsolidācijas posms un ka pārceļšanai citā amatā ir jābūt nepārtrauktam procesam pēc ļoti iespaidīgā darbinieku skaita pieauguma neseno paplašināšanās kārtu rezultātā; atkārtoti aicina visus dienestus un politiskās grupas izsmēļoši pamatot savus pieprasījumus jau pašā procedūras sākumā;

19. ar nepacietību gaida darba grupas ieteikumus attiecībā uz administratīvo procedūru vienkāršošanu un uzskata, ka to īstenošanas rezultātā būtu jārodas iespējai ietaupīt izmaksas;

20. turklāt aicina politisko grupu pieprasījumus pavasarī iekļaut tāmē;

21. uzskata — kad konkrētas problēmas ir skaidri apzinātas un veicamā vērtējuma mērķi ir pietiekami konkrēti, izmērāmi un koncentrēti, dažkārt ir vajadzīgs vērtējums attiecībā uz resursu izlietojumu un darba organizāciju; uzskata, ka 2010. gadā varētu izraudzīties un šādi izvērtēt dažas konkrētas jomas un projektus; vienlaikus atgādina, cik liela nozīme bija 2008. gadā veiktajai padziļinātajai pārbaudei; uzskata, ka tā būtu jāveic arī turpmāk un jāpaplašina, lai to varētu ņemt vērā, lemjot par 2010. gada tāmē; atgādina, ka būtu jāņem vērā arī jaunievēlētā Parlamenta mainīgie apstākļi, plašākās koplēmuma pilnvaras, kā arī citas pārmaiņas;

22. vērs Prezidiju uzmanību uz to darbinieku darba apstākļiem, kurus nodarbina uzņēmumi, kam ir līgumattiecības ar Parlamentu; tādēļ aicina Prezidiju pārliecināties, ka šie uzņēmumi pilnībā ievēro attiecīgos darba tiesību aktus;

Informācijas izplatīšana deputātiem

23. uzsver, ka pēc nozīmīgās reformas “Standartu paaugstināšanas politika”, kuru aizsāka pirms vairākiem gadiem, ir īstenoti vai tiek īstenoti vismaz trīs jauni, nozīmīgi projekti, lai sniegtu pēc iespējas izsmēļošāku un būtiskāku informāciju par Parlamenta darbu; norāda, ka pastāv politikas departamenti komitejās, bibliotēkas analītiskais dienests un zināšanu pārvaldības sistēma, lai atvieglotu piekļuvi šiem un daudziem citiem pieejamiem informācijas avotiem; norāda arī uz vairākiem citiem avotiem Parlamentā, piemēram, Likumdošanas observatoriju; ļoti atzinīgi vērtē šos centienus uzlabot Parlamenta profesionalitāti tādā jomā kā atbalsta sniegšana deputātiem, bet uzskata, ka ir nepieciešams funkciju un budžeta izvērtējums;

24. uzskata, ka saistībā ar 2010. gada procedūru ir svarīgi noskaidrot situāciju, lai skaidrāk definētu dažādos pienākumus un to, kā vislabāk un visefektīvāk strukturēt šīs iniciatīvas, un tas ir visu deputātu interesēs, tostarp to deputātu, kas strādā ar budžeta jautājumiem; tādēļ atzinīgi vērtētu Budžeta komitejas uzklauššanu par to, kā šīs iniciatīvas izmantot, pašreizējo viedokli par dažādiem elementiem un par to savstarpējo saistību; pieprasa, lai administrācija jaunievēlētajiem deputātiem nodrošinātu izsmēļošu informāciju arī par tiem pakalpojumiem, ko viņi ir tiesīgi saņemt;

Parlamenta saziņa ar pilsoņiem

25. pieņem zināšanai Prezidija norādi uz trim galvenajiem projektiem saziņas politikas jomā, proti, *Europarl TV*, Apmeklētāju centru un jauno audiovizuālo centru JAN ēkā, kuru pabeigšana un nostiprināšana uzlabo iestādes rīcībā esošo saziņas instrumentu kvalitāti; atkārtoti apliecina gatavību cieši uzraudzīt šo instrumentu attīstību un palielināt faktisko ietekmi uz sabiedrisko domu;

26. pauž nožēlu, ka Apmeklētāju centrs netiks izveidots pirms 2009. gada vēlēšanām, un pieprasa visu informāciju par šīs kavēšanās iemesliem;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

27. pieņem zināšanai Prezidija lēmumu attiecībā uz Eiropas vēstures namu un uzsver, ka nepieciešamas izsmeltošas un pārredzamas konsultācijas ar kompetentajām komitejām par koncepciju, saturu un budžeta aspektiem saskaņā ar izmēģinājuma darba kārtību ciešākas sadarbības veicināšanai starp Prezidiju un Budžeta komiteju;

Ēkas

28. atgādina, ka šī joma Parlamentam ir ļoti nozīmīga, ņemot vērā gan iestādes pašreizējās un turpmākās vajadzības nekustamā īpašuma jomā, gan to, ka jānodrošina pēc iespējas labāka tās īpašuma pārvaldība; atgādina, ka visos šīs jomas projektos būtu jāaizsargā Parlamenta finansiālās intereses; uzskata, ka 2008. gada notikumi — lai gan daži no tiem neapšaubāmi nebija paredzami, — skaidri apliecina, ka šajā jomā vajadzīgi uzlabojumi, ņemot vērā ārējo ziņojumu par ēku uzturēšanu; cer saņemt informāciju par priekšlikumiem saistībā ar iespējamo Infrastruktūras un loģistikas ģenerāldirektorāta (DG INLO) reorganizāciju, ņemot vērā arvien pieaugošās grūtības, ar ko saskaras Eiropas Parlaments kā lielākais ēku īpašnieks;

29. tādēļ atkārtoti aicina iesniegt īpašu ziņojumu un iespējamus ieteikumus saistībā ar nevajadzīgi lieliem ES ēku, tostarp Parlamenta ēku, uzturēšanas, renovācijas un iegādes izdevumiem; joprojām vēlas, lai tas būtu transversāls pētījums, kas ļautu noteikt pamatcēloņus neatkarīgi no tā, vai tie būtu jebkādā veidā saistīti ar ierobežotu tirgu vai sarežģījumiem, ko rada Finanšu regulas un atklātas izsoles kārtības noteikumi, vai ar jebkuru citu būtisku faktoru; prasa apstiprināt, ka ir jāīsteno noteikums, kas paredz iekļaut melnajā sarakstā uzņēmumus, kuri ir radījuši nevajadzīgi lielus izdevumus;

30. ar nepacietību gaida pagājušajā gadā pieprasīto vidēja termiņa vai ilgtermiņa stratēģijas dokumentu par politiku nekustamā īpašuma jomā, lai pirmajā lasījumā varētu pieņemt attiecīgus lēmumus;

Dažādu 2009. gada procedūras aspektu turpinājums

31. atzinīgi vērtē Prezidija nodomu turpināt uzlabot leģislatīvo, lingvistisko un tehnisko atbalstu deputātiem, kas nepārprotami cieši saistīts ar vairākiem iepriekš minētajiem jautājumiem;

32. atbalsta viedokli, ka Deputātu nolikuma īstenošana un deputātu palīgu statusa ieviešana to pirmajā darbības gadā būs cieši jāuzrauga, un uzskata, ka šie noteikumi jākonsolidē pēc iespējas labāk, pastāvīgi attiecīgi koriģējot finansiālās sekas un prognozes;

33. joprojām uzsver, ka uzlabojumiem IT jomā ne tikai jānodrošina lielākas iespējas galvenos jautājumus atrisināt iestādes iekšienē, bet arī jārada lielākas iespējas šo jomu strukturēt rentablāk; pieprasa iesniegt ziņojumu, kurā būtu izskaidrota pašreizējā situācija un izredzes saistībā ar informācijas un sakaru tehnoloģijas (IST) ekspertu iekļaušanu budžetā un pienācīgu pārvaldību; aicina Prezidiju noteikt skaidru stratēģiju attiecībā uz Parlamenta pieeju IST, tostarp sinerģijai ar politikajām grupām, pirms tas veic turpmākus pasākumus šajā jomā;

34. atzinīgi vērtē to, ka Prezidija dokumentā ir izvirzīti mērķi vides jomā, un — ņemot vērā jau notikušo EMAS procesu un darbu saistībā ar oglekļa dioksīda emisijām — uzskata, ka 2010. gads tiešām sniegs iespēju turpināt šos centienus, cita starpā ar tā CO₂ rīcības plāna palīdzību, kuru plāno pieņemt Prezidijs;

Pārējās iestādes

35. atzinīgi vērtē konstruktīvo sadarbību ar pārējām iestādēm iepriekšējās budžeta procedūras laikā un tāpat kā pagājušajā gadā mudina iestādes iesniegt reālus budžeta līdzekļu pieprasījumus, pamatojot izmaksas un pilnībā ievērojot nosacījumu, ka ierobežotie resursi jāizmanto pēc iespējas optimāli;

36. vēlas vēl sīkāk izpētīt iespēju labāk sadalīt pieejamos resursus starp visām iestādēm, it īpaši gadījumus, kad kādā jomā ir brīvi resursi, kurus, atbilstoši rīkojoties, varētu lietderīgi izmantot citā jomā un/vai iestādē;

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

37. aicina par 2010. gada budžeta ziņojumu atbildīgo referentu personīgi apmeklēt Padomi, Tiesu, Revīzijas palātu, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, Reģionu komiteju, Eiropas Ombudu un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, lai pirms tāmjū sagatavošanas uzklausītu šīs iestādes, un sniegt Budžeta komitejai attiecīgu ziņojumu;

*

* *

38. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Tiesai, Revīzijas palātai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai, Eiropas Ombudam un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

Atbrīvošana no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo ievēšanu (kodificēta versija) *

P6_TA(2009)0101

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, kas nosaka Direktīvas 2006/112/EK 143. panta b) un c) punkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo ievēšanu (kodificēta versija) (COM(2008)0575 – C6-0347/2008 – 2008/0181(CNS))

(2010/C 87 E/49)

(Apspriežu procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0575),
 - ņemot vērā EK līguma 93. pantu un 94. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C6-0347/2008),
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0060/2009),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Eiropola darbinieki: pamatalgu un pabalstu koriģēšana *

P6_TA(2009)0102

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Francijas Republikas iniciatīvu, lai pieņemtu Padomes lēmumu, ar ko koriģē Eiropola darbinieku pamatalgas un pabalstus (14479/2008 – C6-0038/2009 – 2009/0804(CNS))

(2010/C 87 E/50)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Francijas Republikas iniciatīvu (14479/2008),
 - ņemot vērā Padomes 1998. gada 3. decembra Aktu, ar ko nosaka Civildienesta noteikumus, kas piemērojami Eiropola darbiniekiem ⁽¹⁾, īpaši tā 44. pantu,
 - ņemot vērā ES līguma 39. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru Padome apspriedās ar Parlamentu (C6-0038/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 93. un 51. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A6-0078/2009),
1. akceptē Francijas Republikas iniciatīvu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi nepievienoties Parlamenta apstiprinātajam tekstam;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Francijas Republikas ierosmi;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī Francijas Republikas valdībai.

⁽¹⁾ OV C 26, 30.1.1999., 23. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Eiropas Savienības Solidaritātes fonda līdzekļu izmantošana

P6_TA(2009)0103

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ES Solidaritātes fonda izmantošanu saskaņā ar 26. punktu 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2009)0023 – C6-0040/2009 – 2009/2007(ACI))

(2010/C 87 E/51)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2009)0023 – C6-0040/2009),
 - ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un it īpaši tā 26. punktu,
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 11. novembra Regulu (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo deklarāciju par ES Solidaritātes fondu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A6-0106/2009),
1. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
 2. uzdod priekšsēdētājam nodrošināt šī lēmuma publicēšanu "*Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*";
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju, kā arī tās pielikumus Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 311, 14.11.2002., 3. lpp.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

2009. gada 11. marts

par ES Solidaritātes fonda izmantošanu saskaņā ar 26. punktu 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 26. punktu,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.06.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

ņemot vērā Padomes 2002. gada 11. novembra Regulu (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 3. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība ir izveidojusi Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (turpmāk — "Fonds"), lai apliecinātu solidaritāti ar katastrofu skarto reģionu iedzīvotājiem.
- (2) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu finansiālo palīdzību no Fonda var piešķirt, nepārsniedzot 1 miljarda EUR maksimālo apjomu gadā.
- (3) Regulā (EK) Nr. 2012/2002 ir noteikta kārtība, kādā var piešķirt palīdzību no Fonda.
- (4) Rumānija ir iesniegusi pieteikumu Fonda izmantošanai sakarā ar katastrofu, ko izraisīja plūdi. Komisija uzskata, ka pieteikums atbilst Regulas (EK) Nr. 2012/2002 2. panta nosacījumiem un tālab ierosina atļaut attiecīgās apropriācijas,

IR NOLĒMUŠI ŠĀDI.

1. pants

Eiropas Savienības 2009. finanšu gada vispārējā budžetā izmanto Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, lai piešķirtu EUR 11 785 377 saistību un maksājumu apropriācijās.

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Strasbūrā, 2009. gada 11. martā.

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
—priekšsēdētājs

⁽¹⁾ OV L 311, 14.11.2002., 3. lpp.

Budžeta grozījumi Nr. 1/2009: plūdi Rumānijā

P6_TA(2009)0104

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par Eiropas Savienības 2009. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 1/2009 projektu, III iedaļa - Komisija (6952/2009 – C6-0075/2009 – 2009/2008(BUD))

(2010/C 87 E/52)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā EK līguma 272. pantu un Euratom līguma 177. pantu,

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽¹⁾, un it īpaši tās 37. un 38. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2009. gada vispārējo budžetu ⁽²⁾, ko galīgajā variantā pieņēma 2008. gada 18. decembrī,
 - ņemot vērā 2006. gada 17. maija Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2009. gada budžeta grozījuma Nr. 1/2009 provizorisko projektu, ko Komisija iesniedza 2009. gada 23. janvārī (COM(2009)0022),
 - ņemot vērā budžeta grozījuma Nr. 1/2009 projektu, ko Padome sagatavoja 2009. gada 26. februārī (6952/2009 – C6-0075/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 69. pantu un tā IV pielikumu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A6-0113/2009),
- A. tā kā Eiropas Savienības 2009. finanšu gada vispārējā budžeta grozījuma Nr. 1 projektā ir iekļauti šādi jautājumi:
- ES Solidaritātes fonda izmantošana, lai nodrošinātu EUR 11,8 miljonus saistību un maksājumu apropriācijās sakarā ar postījumiem, ko 2008. gada jūlijā nodarījuši plūdi Rumānijā,
 - attiecīgs maksājumu apropriāciju samazinājums EUR 11,8 miljonu apmērā pozīcijā 13 03 16 “Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) — konverģence”;
- B. tā kā budžeta grozījuma Nr. 1/2009 projekta nolūks ir oficiāli iekļaut šīs korekcijas 2009. finanšu gada budžetā,
1. ņem vērā provizorisko budžeta grozījumu Nr. 1/2009, kas ir trešais budžeta grozījums, kurš veltīts vienīgi ES Solidaritātes fondam, kā to pieprasa Eiropas Parlaments un Padome kopīgajā deklarācijā, ko pieņēma 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē;
 2. apstiprina budžeta grozījuma Nr. 1/2009 projektu bez grozījumiem;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 69, 13.3.2009.

⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Kopīgie noteikumi un standarti attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā (pārstrādāta redakcija) *III**

P6_TA(2009)0105

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā (pārstrādāta redakcija) (PE-CONS 3719/2008 – C6-0042/2009 – 2005/0237A(COD))

(2010/C 87 E/53)

(Koplēmuma procedūra: trešais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā kopīgo dokumentu, ko apstiprinājusi Samierināšanas komiteja, (PE-CONS 3719/2008 – C6-0042/2009),
- ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2005)0587),
- ņemot vērā tā nostāju otrajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Padomes kopējo nostāju ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas sniegto atzinumu par Parlamenta grozījumiem kopējā nostājā (COM(2008)0828),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 5. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 65. pantu,
- ņemot vērā ziņojumu, ko sagatavojuši Parlamenta delegācija Samierināšanas komitejā (A6-0097/2009),

1. apstiprina kopīgo dokumentu;
2. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar EK līguma 254. panta 1. punktu;
3. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, vai ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt, lai to publicētu "*Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*";
4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo normatīvo rezolūciju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 632. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, 24.9.2008., P6_TA(2008)0447.

⁽³⁾ OV C 184 E, 22.7.2008., 11. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Kopīgie noteikumi un standarti attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus (pārstrādātā redakcija) *III**

P6_TA(2009)0106

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus (pārstrādātā redakcija) (PE-CONS 3720/2008 – C6-0043/2009 – 2005/0237B(COD))

(2010/C 87 E/54)

(Koplēmuma procedūra, trešais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā kopīgo dokumentu, ko apstiprinājusi Samierināšanas komiteja, (PE-CONS 3720/2008 – C6-0043/2009),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2005)0587),
 - ņemot vērā tā nostāju otrajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Padomes kopējo nostāju ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas sniegto atzinumu par Parlamenta grozījumiem kopējā nostājā (COM(2008)0826),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 65. pantu,
 - ņemot vērā ziņojumu, ko sagatavojusi Parlamenta delegācija Samierināšanas komitejā (A6-0098/2009),
1. apstiprina kopīgo dokumentu;
 2. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar EK līguma 254. panta 1. punktu;
 3. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, vai ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt, lai to publicētu "*Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*";
 4. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo normatīvo rezolūciju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 632. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, 24.9.2008., P6_TA(2008)0448.

⁽³⁾ OV C 190 E, 29.7.2008., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Ostas valsts kontrole (pārstrādāta redakcija) *III**

P6_TA(2009)0107

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ostas valsts kontroli (pārstrādāta redakcija) (PE-CONS 3721/2008 – C6-0044/2009 – 2005/0238(COD))

(2010/C 87 E/55)

(Koplēmuma procedūra, trešais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā kopīgo dokumentu, ko apstiprinājusi Samierināšanas komiteja, (PE-CONS 3721/2008 – C6-0044/2009),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2005)0588),
 - ņemot vērā tā nostāju otrajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Padomes kopējo nostāju ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas sniegto atzinumu par Parlamenta grozījumiem kopējā nostājā (COM(2008)0830),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 65. pantu,
 - ņemot vērā ziņojumu, ko sagatavojusi Parlamenta delegācija Samierināšanas komitejā (A6-0099/2009),
1. apstiprina kopīgo dokumentu;
 2. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar EK līguma 254. panta 1. punktu;
 3. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, vai ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt, lai to publicētu "*Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*";
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo normatīvo rezolūciju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 584. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, 24.9.2008., P6_TA(2008)0446.

⁽³⁾ OV C 198 E, 5.8.2008., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēma ***III

P6_TA(2009)0108

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2002/59/EK, ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu (PE-CONS 3722/2008 – C6-0045/2009 – 2005/0239(COD))

(2010/C 87 E/56)

(Koplēmuma procedūra, trešais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā kopīgo dokumentu, ko apstiprinājusi Samierināšanas komiteja, (PE-CONS 3722/2008 – C6-0045/2009),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2005)0589),
 - ņemot vērā tā nostāju otrajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Padomes kopējo nostāju ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas sniegto atzinumu par Parlamenta grozījumiem kopējā nostājā (COM(2008)0829),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 65. pantu,
 - ņemot vērā ziņojumu, ko sagatavojusi Parlamenta delegācija Samierināšanas komitejā (A6-0100/2009),
1. apstiprina kopīgo dokumentu;
 2. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar EK līguma 254. panta 1. punktu;
 3. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, vai ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt, lai to publicētu "*Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*";
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo normatīvo rezolūciju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 533. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, 24.9.2008., P6_TA(2008)0443.

⁽³⁾ OV C 184 E, 22.7.2008., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Negadījumu izmeklēšana jūras transporta nozarē *III**

P6_TA(2009)0109

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ko nosaka pamatprincipus negadījumu izmeklēšanai jūras transporta nozarē un groza Direktīvas 1999/35/EK un 2002/59/EK (PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009 – 2005/0240(COD))

(2010/C 87 E/57)

(Koplēmuma procedūra, trešais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā kopīgo dokumentu, ko apstiprinājusi Samierināšanas komiteja, (PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2005)0590),
 - ņemot vērā tā nostāju otrajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Padomes kopējo nostāju ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas sniegto atzinumu par Parlamenta grozījumiem kopējā nostājā (COM(2008)0827),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 65. pantu,
 - ņemot vērā ziņojumu, ko sagatavojusi Parlamenta delegācija Samierināšanas komitejā (A6-0101/2009),
1. apstiprina kopīgo dokumentu;
 2. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar EK līguma 254. panta 1. punktu;
 3. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, vai ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt, lai to publicētu "*Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*";
 4. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo normatīvo rezolūciju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 546. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, 24.9.2008., P6_TA(2008)0444.

⁽³⁾ OV C 184 E, 22.7.2008., 23. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Pasažieru pārvadātāju atbildība nelaimes gadījumos uz jūras ***III

P6_TA(2009)0110

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pasažieru pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos uz jūras (PE-CONS 3724/2008 – C6-0047/2009 – 2005/0241(COD))

(2010/C 87 E/58)

(Koplēmuma procedūra, trešais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā kopīgo dokumentu, ko apstiprinājusi Samierināšanas komiteja, (PE-CONS 3724/2008 – C6-0047/2009),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2005)0592),
 - ņemot vērā grozīto Komisijas priekšlikumu (COM(2007)0645),
 - ņemot vērā tā nostāju otrajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Padomes kopējo nostāju ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas sniegto atzinumu par Parlamenta grozījumiem kopējā nostājā (COM(2008)0831),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 65. pantu,
 - ņemot vērā ziņojumu, ko sagatavojusi Parlamenta delegācija Samierināšanas komitejā (A6-0102/2009),
1. apstiprina kopīgo dokumentu;
 2. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar EK līguma 254. panta 1. punktu;
 3. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, vai ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt, lai to publicētu "*Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*";
 4. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo normatīvo rezolūciju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 562. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, 24.9.2008., P6_TA(2008)0445.

⁽³⁾ OV C 190 E, 29.7.2008., 17. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Kuģu īpašnieku apdrošināšana pret jūras prasībām *II**

P6_TA(2009)0111

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, ko Padome pieņēmusi nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par kuģu īpašnieku apdrošināšanu pret jūras prasībām (14287/2/2008 – C6-0483/2008 – 2005/0242(COD))

(2010/C 87 E/59)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (14287/2/2008 – C6-0483/2008) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2005)0593),
 - ņemot vērā grozīto Komisijas priekšlikumu (COM(2007)0674),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 67. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0072/2009),
1. apstiprina kopējo nostāju;
 2. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar kopējo nostāju;
 3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar EK līguma 254. panta 1. punktu;
 4. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, vai ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt tā publicēšanu "*Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*";
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 330 E, 30.12.2008, 7. lpp.

⁽²⁾ OV C 27 E, 31.1.2008., 166. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Karoga valstij noteikto prasību ievērošana ***II

P6_TA(2009)0112

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par karoga valstij noteikto prasību ievērošanu (14288/2/2008 – C6-0484/2008 – 2005/0236(COD))

(2010/C 87 E/60)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (14288/2/2008 – C6-0484/2008) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā dalībvalstu paziņojumu par kuģošanas drošību (15859/2008),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2005)0586),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 67. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0069/2009),
1. apstiprina kopējo nostāju;
 2. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar kopējo nostāju;
 3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar EK līguma 254. panta 1. punktu;
 4. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, vai ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt tā publicēšanu "*Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*";
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 330 E, 30.12.2008., 13. lpp.

⁽²⁾ OV C 27E, 31.1.2008., 140. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Lietošanas maksas noteikšana smagajiem kravas transportlīdzekļiem *I**

P6_TA(2009)0113

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem (COM(2008)0436 – C6-0276/2008 – 2008/0147(COD))

(2010/C 87 E/61)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0436),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 71. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0276/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A6-0066/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0147

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 11. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 71. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ||,

ņemot vērā *Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu* ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,⁽¹⁾ OV [...], [...], [...] lpp.⁽²⁾ OV C 120, 28.5.2009., 47. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

rikojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Ilgtspējīga transporta veicināšana ir kopējās transporta politikas pamatelements. Šajā nolūkā jāsamazina transporta radītā negatīvā ietekme, jo īpaši satiksmes sastrēgumi, kas kavē mobilitāti, piesārņojums, kas rada kaitējumu veselībai un videi, kā arī transporta ietekme uz klimata pārmaiņām. Turklāt vides aizsardzības prasības jāiekļauj citu Kopienas politikas virzienu, tostarp kopējās transporta politikas, noteikšanā un īstenošanā. **Līdzsvarotā veidā būtu jāņem vērā arī tādi prioritāri uzdevumi kā vides aizsardzība, sociālās un ekonomiskās kohēzijas mērķi un ES konkurētspējas mērķi, jo tie ir daļa no Lisabonas stratēģijas izgausmei un nodarbinātībai.**
- (2) Transporta negatīvās ietekmes samazināšanas mērķis sasniedzams tādā veidā, lai novērstu nesamērīgus šķēršļus pārvietošanās brīvībai stabilas ekonomiskās izaugsmes un iekšējā tirgus pareizas darbības interesēs. **Turklāt būtu jāuzsver, ka ārējo izmaksu internalizācijas princips faktiski ir līdzvērtīgs pārvaldības instrumentam un tādēļ ar to būtu jāmudina satiksmes dalībnieki un iesaistītās uzņēmējdarbības nozares izpētīt un paplašināt iespējas videi draudzīga transporta jomā, piemēram, ar braukšanas stila izmaiņām vai turpmāku tehnoloģisko attīstību. Ir ļoti svarīgi rast veidus un līdzekļus, kā samazināt autotransporta radīto kaitējumu, bet ne vienkārši izmantot iegūtos līdzekļus, lai segtu attiecīgās izmaksas.**
- (3) Lai attiecīgi optimizētu transporta sistēmu, kopējai transporta politikai jāizmanto dažādi instrumenti, lai uzlabotu transporta infrastruktūru un tehnoloģijas un dotu iespēju efektīvāk pārvaldīt transporta pieprasījumu. Tādēļ transporta nozarē būtu vairāk jāizmanto princips "lietotājs maksā" un jāattīsta princips "piesārņotājs maksā".
- (4) || Direktīvas 1999/62/EK || ⁽²⁾ 11. pantā Komisija tika aicināta iesniegt visu transporta infrastruktūras lietošanas radīto ārējo izmaksu novērtējuma modeli, ko varētu izmantot par turpmāko infrastruktūras lietošanas maksu aprēķina pamatu. Šim modelim bija jāpievieno visu transporta veidu ārējo izmaksu internalizācijas ietekmes analīze un stratēģija pakāpeniskai šā modeļa īstenošanai, un vajadzības gadījumā priekšlikumi minētās direktīvas turpmākai pārskatīšanai.
- (5) Lai tuvinātos ilgtspējīga transporta politikai, transporta cenām būtu vairāk jāatbilst **ārējām** izmaksām, ko radījis || autotransportlīdzekļu, vilcienu, gaisa kuģu vai kuģu izmantojums. || Tādēļ vajadzīga **saskaņota un aktīva** rīcība attiecībā uz visiem transporta veidiem, ņemot vērā to raksturīgās īpašības.
- (6) **Citos transporta veidos jau sāka ārējo izmaksu internalizācija un ar attiecīgiem Kopienas tiesību aktiem šāda internalizācija vai nu tiek pakāpeniski ieviesta, vai arī vismaz netiek kavēta. CO₂ emisiju jautājums būtu jārisina, iekļaujot aviācijas nozari emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā (ETS). Elektroenerģijas izmantošana dzelzceļa jomā arī ir iekļauta ETS, turklāt drīzumā ETS tiks iekļauts arī jūras transports. Citas ārējās izmaksas var internalizēt gan ar lidostu maksām, kuras var dažādot, ņemot vērā vides aizsardzības apsvērumus, gan arī ar maksām par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/14/EK (2001. gada 26. februāris) par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu ⁽³⁾. Turklāt Komisijai tuvākajā nākotnē būtu jāiesniedz priekšlikumu par pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma pārskatīšanu, lai ieviestu saskaņotas sliežu ceļu piekļuves tarifikācijas sistēmas atkarībā no radītā trokšņa līmeņa.**

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta Nostāja.

⁽²⁾ OV L 187, 20.7.1999., 42. lpp. ||

⁽³⁾ OV L 75, 15.3.2001., 29. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- (7) **Ārējo izmaksu internalizācija jau ir iespējama saskaņā ar Direktīvas 2001/14/EK 7. pantu, kurā paredzēti maksas noteikšanas principi par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu. Tomēr maksa par ārējām izmaksām jāpiemēro arī autotransporta nozarē, jo tādējādi sliežu ceļu piekļuves maksu varēs vēl vairāk dažādot un dzelzceļa nozarē tiks internalizētas visas ārējās izmaksas.**
- (8) **Autotransporta nozarē jau pašlaik piemēro dažādus nodokļus un maksājumus, tostarp nodokļus un maksājumus, ar kuriem daļēji tiek kompensētas ārējās izmaksas, piemēram, degvielas akcīzes nodoklis, ar ko kompensē CO₂ emisijas.**
- (9) Autotransporta nozarē ceļa nodevas, kas ir ar nobraukto attālumu saistītas infrastruktūras lietošanas maksas, veido taisnīgu un efektīvu ekonomisku instrumentu mērķa, *ar ko virzās pretim ilgtspējīgai transporta politikai*, sasniegšanai, jo tās ir tieši saistītas ar infrastruktūras lietošanu un var mainīties atbilstīgi nobrauktajam attālumam, transportlīdzekļu ekoloģiskajiem raksturlielumiem un transportlīdzekļu izmantošanas vietai un laikam, tāpēc tās var noteikt apmērā, kas atbilst transportlīdzekļu faktiskā izmantojuma radītā piesārņojuma un sastrēgumu izmaksām. Turklāt ceļa nodevas nerada konkurences traucējumus iekšējā tirgū, jo tās jāmaksā visiem uzņēmējiem neatkarīgi no to izcelsmes vai reģistrācijas dalībvalsts un atbilstīgi autoceļu tīkla lietošanas intensitātei.
- (10) Ietekmes analīze liecina, ka, piemērojot ceļa nodevas, kas aprēķinātas, ņemot vērā piesārņojuma radītās izmaksas, un uz pārslogotiem ceļiem — sastrēgumu radītās izmaksas, **var veidot vai palīdzēt veidot efektīvāku un videi draudzīgāku autotransportu un dot ieguldījumu ES stratēģijā par cīņu pret klimata pārmaiņām.** Tās samazinātu sastrēgumus un vietējo piesārņojumu, veicinot tīrākas transportlīdzekļu tehnoloģijas izmantošanu, optimizējot loģistiku un samazinot tūkšbraucienus. Tām netieši būtu liela nozīme degvielas patēriņa samazināšanā un cīņas veicināšanā pret klimata pārmaiņām. Ceļa nodevas, kuru aprēķinā iekļauj ar sastrēgumu izmaksām saistītu izmaksu elementu par pārslogotu ceļu izmantojumu, **var būt efektīvas tikai tad, ja tās ir daļa no rīcības plāna, kurā ietilpst arī pasākumi attiecībā uz citiem ceļa lietotājiem**, uz kuriem neattiecas šīs direktīvas darbības joma, **piemēram, līdzīgas tarifkācijas sistēmas vai pasākumi, kuriem ir līdzīga ietekme, tostarp satiksmes ierobežojumi un autoceļa joslas, kas paredzētas transportlīdzekļiem ar lielāku pasažieru skaitu. Tomēr līdz šim nav pietiekami pierādījies, ka šādas ceļa nodevas būtiski ietekmētu dalījumu pa transporta veidiem.**
- (11) **Principu piesārņotājs maksā** || īsteno ar ieņēmumiem no ārējām izmaksām un tas arī palīdzēs samazināt ārējās izmaksas.
- (12) Modelis, ko Komisija izstrādājusi **ārējo izmaksu aprēķinam**, piedāvā drošas metodes un vienības vērtību skalu, kuras var izmantot, lai aprēķinātu ceļu lietošanas maksas.
- (13) **Vajadzētu censties saskaņot metodes, kuras izmanto ārējo izmaksu aprēķināšanai dažādās maksu iekasēšanas sistēmās Eiropā, lai nodrošinātu, ka Eiropas autopārvadātājiem rodas skaidrs priekšstats par maksu noteikšanas kārtību, ar kuru cenšas panākt viņu darbības optimizāciju, vidējā termiņā.**
- (14) Joprojām ir neskaidrības par to sistēmu rentabilitāti, kuras vajadzīgas diferencētu lietošanas maksu ieviešanai uz ceļiem, kuros nav intensīvas satiksmes plūsmas. Līdz šo neskaidrību novēršanai piemērotākā šķiet elastīga pieeja Kopienas līmenī. Šī elastīgā pieeja ļautu dalībvalstīm izlemt, vai un uz kuriem ceļiem ieviest nodevas par ārējām izmaksām, pamatojoties uz autoceļu tīkla vietējiem un valsts raksturlielumiem.
- (15) Lai novērstu tarifkācijas sistēmu fragmentāciju, kas nodarītu kaitējumu transporta nozarei, ar laiku saistītās lietošanas maksas un ceļa nodevas dalībvalsts teritorijā nebūtu jāpiemēro vienlaicīgi, izņemot dažus īpašus gadījumus, kur tas vajadzīgs tuneļu, tiltu vai kalnu pāreju būvniecības finansēšanai.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- (16) Ar laiku saistītās lietošanas maksas, kas iekasētas par dienu, nedēļu, mēnesi vai gadu, nedrīkstētu diskriminēt neregulāros lietotājus, jo liela daļa šādu lietotāju varētu būt ārzemju pārvadātāji. Tādēļ būtu jānosaka precīzāka dienas, nedēļas, mēneša un gada likmju attiecība. **Lai nodrošinātu efektivitāti un taisnīgumu, ar laiku saistītās lietošanas maksas vajadzētu uzskatīt par pārejas posma instrumentu infrastruktūras lietošanas maksas noteikšanā. Tādēļ būtu jāapsver iespēja pakāpeniski pārtraukt izmantot ar laiku saistīto lietošanas maksu noteikšanas sistēmas. No šī noteikuma vajadzētu ļaut atkāpties tām dalībvalstīm, kurām ir ārējā robeža ar trešām valstīm, lai šīs dalībvalstis varētu turpināt piemērot ar laiku saistītās lietošanas maksas robežpārejas punktos gaidošajiem smagajiem kravas transportlīdzekļiem.**
- (17) Būtu jānovērš pretrunas starp Eiropas autoceļu tīklu tarififikācijas sistēmām un citām to autoceļu tīkla daļu, ko var izmantot starptautiskais transports, tarififikācijas sistēmām. Tādēļ vienādi tarififikācijas principi būtu jāpiemēro visam starppilsētu autoceļu tīklam.
- (18) Būtu jāatļauj ar nobraukto attālumu saistītājās ceļa nodevās iekļaut ārējo izmaksu elementu atbilstīgi satiksmes radītā gaisa piesārņojuma un trokšņa izmaksām. Turklāt uz ceļiem, kur parasti ir intensīva satiksme un maksimumstundās, būtu jāatļauj atgūt sastrēgumu izmaksas, kuras galvenokārt tiek segtas vietējā līmenī, iekļaujot tās maksā par ārējām izmaksām. Ceļa nodevās iekļauto ārējo izmaksu elementu būtu jāatļauj pievienot infrastruktūras izmaksām, ja tiek ievēroti noteikti izmaksu aprēķina nosacījumi, lai novērstu nepamatotu maksu.
- (19) Lai precīzāk ņemtu vērā satiksmes radīta gaisa piesārņojuma, trokšņa un sastrēgumu izmaksas, nodevai par ārējām izmaksām būtu jāmainās atbilstīgi autoceļu kategorijai un transportlīdzekļu tipam un attiecīgajiem laika periodiem, piemēram, dienas, nedēļas vai sezonas maksimumstundām un mazāk noslogotiem laika periodiem un nakts laikam.
- (20) Lai iekšējais tirgus darbotos bez traucējumiem vajadzīga Kopienas sistēma, lai nodrošinātu, ka atbilstīgi satiksmes radītā gaisa piesārņojuma, trokšņa un sastrēgumu vietējām izmaksām noteiktās ceļa maksas ir pārskatāmas, samērīgas un nediskriminējošas. Tādēļ ir vajadzīgi kopēji tarififikācijas principi, aprēķina metodes un ārējo izmaksu vienības vērtības, kuru pamatā ir atzītas zinātniskas metodes, kā arī mehānismi, lai paziņotu un informētu Komisiju par ceļa nodevu sistēmu.
- (21) Iestādei, kas nosaka maksu par ārējām izmaksām, *nevajadzētu* būt tieši ieinteresētai nepamatota maksas apmēra noteikšanā un tāpēc tai būtu jābūt neatkarīgai no struktūras, kas iekasē un pārvalda ieņēmumus no ceļa nodevām. Pieredze ir apliecinājusi, ka kalnu apgabalos piemērots ceļa nodevu uzcenojums, lai finansētu Eiropas autoceļu tīkla prioritāros projektus, nav izmantojama izvēle infrastruktūras apsaimniekotājiem, ja **satiksmes koridoru noteikšana neatbilst reālajai satiksmes plūsmai**. Lai šādu situāciju koriģētu, **satiksmes koridoram, kurā varētu tikt atļauts uzcenojums, būtu jo īpaši jāattiecas uz ceļa posmiem, kuros ieviešot uzcenojumu, satiksme tiktu novirzīta uz attiecīgajiem prioritārajiem projektiem**.
- (22) Lai piešķirtu priekšrocību Eiropas nozīmes prioritāro būvniecības projektu īstenošanai, dalībvalstīm, kurām ir iespēja piemērot uzcenojumu, būtu jāizmanto šī iespēja, pirms tās iekasē maksu par ārējām izmaksām. Lai novērstu nepamatotu maksu iekasēšanu no lietotājiem, maksa par ārējām izmaksām *nebūtu* jāapvieno ar uzcenojumu, ja vien ārējās izmaksas nepārsniedz jau iekasēto uzcenojumu. Šādā gadījumā ir lietderīgi, ja uzcenojuma summu atskaita no maksas par ārējām izmaksām.
- (23) Ja iekasē diferencētu maksu par ārējām izmaksām, visas infrastruktūras lietošanas maksas izmaiņas, lai mazinātu sastrēgumus, optimizētu infrastruktūras lietošanu, pēc iespējas samazinātu kaitējumu infrastruktūrai vai *veicinātu satiksmes drošību*, radītu nepamatotu slogu noteiktām lietotāju kategorijām, un tāpēc tās *nebūtu* pieļaujamas.
- (24) *Nebūtu* atļaujamas ārējo izmaksu maksas atlaides vai samazinājums, jo pastāv liels risks, ka tādējādi tiek nepamatoti diskriminēti noteiktu kategoriju lietotāji.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- (25) Maksas iekasēšana par ārējām izmaksām, izmantojot ceļa nodevas, efektīvāk ietekmēs lēmumus par transportu, ja lietotāji apzinās šīs izmaksas. Tās attiecīgi būtu jānorāda atsevišķi izziņā, rēķinā vai līdzvērtīgā **saprotamā** dokumentā, ko izsniedz ceļa nodevu iekasētājs. Turklāt šāds dokuments var atvieglot pārvadātājiem novirzīt šo maksājumu kravas nosūtītājam vai citam klientam.
- (26) Elektronisko ceļa nodevu iekasēšanas sistēmu izmantošana ir būtiska, lai novērstu traucējumus brīvā satiksmes plūsmā un kaitējumu vietējai videi, ko radījušas rindas pie ceļa nodevu iekasēšanas vietas barjerām. Tāpēc ir lietderīgi nodrošināt, ka maksu par ārējam izmaksām **un maksu par infrastruktūras lietošanu** ievāc ar šādas sistēmas palīdzību, ievērojot prasības, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/52/EK (2004. gada 29. aprīlis) par ceļu lietotāju nodokļa elektronisko iekasēšanas sistēmu savstarpēju izmantojamību Kopienā ⁽¹⁾, kura paredz attiecīgus un samērīgus pasākumus, lai, ieviešot elektronisko ceļa nodevu iekasēšanu, nodrošinātu tehnisko, juridisko, komerciālo un datu aizsardzības, kā arī privātās dzīves aspektu pienācīgu ievērošanu. Turklāt šādas sistēmas būtu jāveido bez ceļa barjerām un tā, lai vēlāk tās varētu ar nelielām izmaksām izmantot arī paralēlos autoceļos. Tomēr būtu jāparedz pārejas periods, lai varētu izdarīt vajadzīgos pielāgojumus.
- (27) **Ir svarīgi šīs direktīvas mērķi sasniegt tādā veidā, kas nekaitētu iekšējā tirgus pienācīgai darbībai. Turklāt būtu jāizvairās arī no smago kravas transportlīdzekļu aprīkošanas ar arvien jaunām savstarpēji nesavietojamām un dārgām elektroniskām iekārtām, kas varētu palielināt kļūdu iespējas to izmantošanā. Nav pieļaujams, ka palielinās atšķirīgu tehnoloģiju skaits. Tāpēc iespējami ātri būtu jānodrošina Direktīvā 2004/52/EK prasītā ceļu nodevu elektronisko iekasēšanas sistēmu savstarpējā izmantojamība. Vajadzētu mēģināt panākt, lai katrā transportlīdzeklī būtu jāuzstāda tikai viena iekārta, un būtu iespējams piemērot dažādās likmes, kādas ir spēkā dažādās dalībvalstīs.**
- (28) **Komisijai būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai saskaņā ar Direktīvu 2004/52/EK bez kavēšanās ieviestu patiešām savstarpēji izmantojamu sistēmu līdz 2010. gada beigām.**
- (29) Juridiskās skaidrības labad būtu jāprecizē, kur atļautas regulējošās maksas, kas īpaši paredzētas satiksmes sastrēgumu mazināšanai vai cīņai pret kaitīgu ietekmi uz vidi, tostarp sliktu gaisa kvalitāti.
- (30) **Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmantot gan Eiropas transporta tīkla (TEN-T) budžetu, gan struktūrfondus, lai uzlabotu transporta infrastruktūru ar mērķi samazināt transporta radītās ārējās izmaksas kopumā un ieviest elektronisku sistēmu no šīs direktīvas noteikumiem izrietošo maksu iekasēšanai.**
- (31) Saskaņā ar šīs direktīvas transporta politikas mērķiem papildu ieņēmumi, kas radušies no maksas par ārējām izmaksām, **pirmām kārtām būtu jāizlieto, lai iespējami samazinātu un novērstu autotransporta radītās ārējās izmaksas. Tos var arī izmantot ilgtspējīgas mobilitātes veicināšanai plašā mērogā.** Tādēļ šiem projektiem būtu jāatvieglo efektīva maksas noteikšana, autotransporta radītā piesārņojuma samazināšana tā izcelsmes vietā, mazinot tā ietekmi, uzlabojot **autotransporta līdzekļu** CO₂ rādītājus un energoefektivitāti, kā arī **uzlabojot esošo ceļu infrastruktūru vai** attīstot alternatīvu infrastruktūru transporta lietotājiem. Tas ietver, piemēram, pētījumus un izstrādes par tūrākiem transportlīdzekļiem un transporta komponenta īstenošanu rīcības plānā saskaņā ar Padomes Direktīvu 96/62/EK (1996. gada 27. septembris) par apkārtējā gaisa kvalitātes novērtēšanu un pārvaldību ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/49/EK (2002. gada 25. jūnijs) par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību ⁽³⁾, kas var ietvert pasākumus satiksmes radītu trokšņu un gaisa piesārņojuma mazināšanai lielu infrastruktūru apkārtņē un aglomerācijās. Šo ieņēmumu paredzēšana konkrētam mērķim neatbīvo dalībvalstis no Līguma 88. panta 3. punktā noteiktā pienākuma darīt zināmus Komisijai konkrētus valsts pasākumus, ne arī skar citu procedūru iznākumu, kuras uzsāktas saskaņā ar Līguma 87. un 88. pantu.

⁽¹⁾ OV L 166, 30.4.2004., 124. lpp.

⁽²⁾ OV L 296, 21.11.1996., 55. lpp. ||

⁽³⁾ OV L 189, 18.7.2002., 12. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- (32) Lai veicinātu ceļa nodevu sistēmu savstarpēju izmantojamību, **būtu jāveicina sadarbība starp** dalībvalstīm kopējas ceļa nodevu sistēmas ieviešanā, ievērojot noteiktu nosacījumu izpildi. **Komisijai būtu jāatbalsta tās dalībvalstis, kuras vēlas sadarboties, lai šo valstu teritorijā ieviestu kopēju ceļa nodevu sistēmu.**
- (33) Saskaņā ar šo direktīvu Komisijai pienācīgā laikā būtu jānosūta Eiropas Parlamentam un Padomei visaptverošs tās pieredzes novērtējums, kas iegūta dalībvalstīs, kuras piemēro maksu par ārējām izmaksām. Šajā novērtējumā būtu jāiekļauj arī analīze par panākumiem, kas gūti stratēģijā par cīņu pret klimata pārmaiņām, un konkrēti ar klimata pārmaiņām saistīta kopēja degvielas nodokļa noteikšana saskaņā ar Padomes Direktīvu 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkarāto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai ⁽¹⁾, tostarp degvielas nodokļa uzlikšanā smagajiem kravas transportlīdzekļiem. **Būtu jāizstrādā arī vispusīgs novērtējums par ārējo izmaksu internalizāciju visos citos transporta veidos, lai to varētu izmantot par pamatu turpmākiem likumdošanas priekšlikumiem šajā jomā. Tādējādi attiecībā uz visiem transporta veidiem varētu radīt godīgu un uz konkurenci balstītu sistēmu ārējo izmaksu internalizācijai, kas neizraisītu iekšējā tirgus traucējumus.**
- (34) 55. panta 2. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu ⁽²⁾, paredzēts, ka ieņēmumi, kas gūti tieši no lietotāju maksām, jāņem vērā, nosakot finansējuma deficītu attiecībā uz projektiem, no kuriem gūst ieņēmumus. Tomēr, tā kā ieņēmumi, kas gūti no maksas par ārējām izmaksām, ir īpaši paredzēti projektiem, kuru mērķis ir samazināt autotransporta radīto piesārņojumu tā izcelsmes vietā, mazinot tā ietekmi, uzlabojot transportlīdzekļu CO₂ rādītājus un energoefektivitāti, kā arī **uzlabojot esošo ceļu infrastruktūru vai** attīstot transporta lietotājiem alternatīvu infrastruktūru, tie *nebūtu* jāņem vērā finansējuma deficīta aprēķinā.
- (35) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽³⁾.
- (36) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pielāgot 0, III, III.a un IV pielikumu tehnikas un zinātnes sasniegumiem, un **I, II un III.a** pielikumu — inflācijai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus ⁽⁴⁾ Direktīvas 1999/62/EK elementus, būtu jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (37) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, stimulēt diferencētas maksas noteikšanu par ārējām izmaksām, lai veicinātu ilgtspējīgu transportu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un transporta pārrobežu dimensijas svarīguma dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī direktīva paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 1999/62/EK groza šādi:

1) 2. panta b) un ba) punktu aizstāj ar šādiem:

- “b) “ceļa nodeva” ir noteikta summa, kas maksājama par transportlīdzekli atbilstīgi nobrauktajam attālumam, izmantojot attiecīgo infrastruktūru, un tajā iekļauta infrastruktūras lietošanas maksa un/vai maksa par ārējām izmaksām;

⁽¹⁾ OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp. ⁽²⁾

⁽²⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp. ⁽³⁾

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. ⁽⁴⁾

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- ba) "infrastruktūras lietošanas maksa" ir maksa, ko iekasē ar ceļa nodevu, lai atgūtu izmaksas, kas **saistībā ar infrastruktūru** radušās dalībvalstij **vai vairāk nekā vienai dalībvalstij, ja infrastruktūras projekts ir īstenots kopīgi**;
- bb) "maksa par ārējām izmaksām" ir maksa, ko iekasē ar ceļa nodevu, lai atgūtu izmaksas, kas radušās dalībvalstij saistībā ar satiksmes radītu gaisa piesārņojumu **un** troksni;
- bc) "satiksmes radīta gaisa piesārņojuma izmaksas" ir izmaksas par kaitējumu, kas radies noteiktu kaitīgu emisiju gaisā rezultātā transportlīdzekļa darbības laikā;
- bd) "satiksmes radīta trokšņa piesārņojuma izmaksas" ir izmaksas par kaitējumu, ko radījis transportlīdzekļa darbības vai transportlīdzekļa un autoceļa virsmas mijiedarbības troksnis;

■

- be) "vidējā svērtā infrastruktūras lietošanas maksa" ir kopējie ieņēmumi no infrastruktūras lietošanas maksas noteiktā laika periodā, dalīti ar to kilometru skaitu, ko transportlīdzekļi nobraukuši noteiktos ceļa posmos, uz kuriem minētajā laikā attiecās maksa;
- bf) "vidējā svērtā maksa par ārējām izmaksām" ir kopējie ieņēmumi no maksas par ārējām izmaksām noteiktā laika periodā, dalīti ar to kilometru skaitu, ko transportlīdzekļi nobraukuši noteiktos ceļa posmos, uz kuriem minētajā laikā attiecās maksa."

2) 7., 7.a un 7.b pantu aizstāj ar šādu:

"7. pants

1. Dalībvalstis var saglabāt vai ieviest ceļa nodevas un/vai lietošanas maksas **Eiropas autoceļu tīklā vai jebkurā savu autoceļu tīklu posmā, kas parasti tiek izmantots ievērojama apmēra starptautiskiem preču pārvadājumiem**, ievērojot nosacījumus, kas noteikti šā panta 2., 3. un 4. punktā un 7.a līdz 7.j pantā.

2. Dalībvalstis savā teritorijā ■ vienlaikus neuzliek ceļa nodevas un lietošanas maksu. Tomēr dalībvalstis, kas savā autoceļu tīklā uzliek lietošanas maksas, var uzlikt arī nodevas par tiltu, tuneļu un kalnu pāreju izmantošanu.

3. Ceļa nodevas un lietošanas maksa ne tieši, ne netieši nedrīkst diskriminēt pārvadātāju tā valstspiederības dēļ, tā dibināšanas vai transportlīdzekļa reģistrācijas dalībvalstī vai trešā valstī dēļ vai pārvadājuma izcelsmes vai galamērķa dēļ.

4. Dalībvalstis var paredzēt samazinātas ceļa nodevas likmes vai lietošanas maksas vai atbrīvojumu no ceļa nodevas vai lietošanas maksas attiecībā uz transportlīdzekļiem, kuri atbrīvoti no prasības instalēt un izmantot reģistrācijas kontrolierīces saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (*), un gadījumos, uz kuriem attiecas šīs direktīvas 6. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts.

5. Līdz 2011. gada 31. decembrim dalībvalstis var izvēlēties piemērot ceļa nodevas un/vai lietošanas maksas tikai transportlīdzekļiem, kuru maksimāli pieļaujamā pilnā masa ir ne mazāka par 12 tonnām. No 2012. gada 1. janvāra ceļa nodevas un/vai lietošanas maksas piemēro visiem transportlīdzekļiem 2. panta d) punkta nozīmē, ja vien dalībvalsts neuzskata, ka attiecināšana uz transportlīdzekļiem, kuru pilnā masa ir mazāka par 12 tonnām (**):

■

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

7.a pants

1. Lietošanas maksas ir proporcionālas infrastruktūras lietošanas ilgumam, un ir jābūt pieejamiem dienas, nedēļas, mēneša un gada tarifiem. Konkrēti **mēneša likme nav lielāka par 10 % no gada likmes, nedēļas likme nav lielāka par 5 % no gada likmes, un dienas likme nepārsniedz 2 % no gada likmes.**

■

2. Lietošanas maksu, ieskaitot administratīvās izmaksas, visām transportlīdzekļu kategorijām attiecīgā dalībvalsts nosaka apmērā, kas nepārsniedz II pielikumā noteiktās maksimālās likmes.

7.b pants

1. Infrastruktūras lietošanas maksa pamatojas uz principu par infrastruktūras izmaksu atgūšanu. Vidējo svērto infrastruktūras lietošanas maksu saista ar attiecīgās infrastruktūras tīkla būves, ekspluatācijas, tehniskās apkopes, attīstības **un drošības standartu piemērošanas** izmaksām. Vidējā svērtā infrastruktūras lietošanas maksa var ietvert arī kapitāla peļņu vai peļņas normu saskaņā ar tirgus nosacījumiem.

2. Maksu par ārējām izmaksām saista ar satiksmes radīta gaisa piesārņojuma izmaksām, trokšņa izmaksām, vai abām minētajām izmaksām. Ceļa posmos, kur notiek satiksmes sastrēgumi, maksā par ārējām izmaksām var iekļaut izmaksas par sastrēgumiem laika periodos, kad šajos ceļa posmos parasti notiek sastrēgumi.

3. Izmaksas, ko ņem vērā, attiecas uz autoceļa tīklu vai tā daļu, par kuru iekasē ceļa nodevas, un uz transportlīdzekļiem, uz kuriem maksa attiecas. Dalībvalstis var izvēlēties atgūt tikai minēto izmaksu procentu.

7.c pants

1. Maksa par ārējām izmaksām var mainīties atbilstīgi ceļa kategorijai un EURO emisiju klasei (**III. a pielikuma 1. tabula**), kā arī atbilstīgi laika periodam, ja maksā iekļautas arī sastrēgumu radītas izmaksas vai satiksmes radīta trokšņa piesārņojuma izmaksas.

2. Maksas apmēru par ārējām izmaksām par katru transportlīdzekļa klases, ceļa kategorijas un laika perioda kombināciju nosaka saskaņā ar III.a pielikumā norādītajām obligātajām prasībām, kopējām formulām un maksas par ārējām izmaksām maksimumu.

3. Maksa par ārējām izmaksām neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas jau atbilst nākotnē paredzētajiem EURO emisijas standartiem, ievērojot attiecīgajos noteikumos noteiktos datumus.

4. Maksas apmēru par ārējām izmaksām nosaka **katra** dalībvalsts. **Ja dalībvalsts šī uzdevuma pildīšanai iecel iestādi, šai iestādei** jābūt juridiski un finansiāli neatkarīgai no **struktūras**, kas ir atbildīga par maksas vai tās daļas iekasēšanu un pārvaldību. ■

7.d pants

1. Dalībvalstis aprēķina infrastruktūras lietošanas maksas, izmantojot metodoloģiju, kuras pamatā ir III pielikumā izklāstītie galvenie aprēķina principi.

2. Koncesijas nodevām maksimālā infrastruktūras maksa ir vienāda ar vai mazāka par maksas apmēru, kas iegūts, izmantojot metodoloģiju, kuras pamatā ir III pielikumā izklāstītie galvenie aprēķina principi. Šādas vienādības novērtēšanu veic, pamatojoties uz saprātīga garuma atsaucē periodu, kas ir piemērots šāda veida koncesijas līgumam.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

3. Uz ceļa nodevu sistēmām, kas darbojas jau 2008. gada 10. jūnijā vai par kurām saskaņā ar konkursuzaicinājumu vai atbildēm uz uzaicinājumu piedalīties sarunās atbilstīgi sarunu procedūrai līdz 2008. gada 10. jūnijam saņemti piedāvājumi, ievērojot publiskā iepirkuma procedūru, neattiecas 1. un 2. punktā minētie pienākumi, kamēr šīs sistēmas ir spēkā un ja tās nav būtiski mainītas.

7.e pants

1. Izņēmuma gadījumos attiecībā uz infrastruktūru kalnu apgabalos **un lielpilsētu priekšpilsētās** un pēc tam, kad Komisija ir tikusi informēta, **nodevas** uzcenojumu var pievienot infrastruktūras lietošanas maksai īpašos ceļa posmos, kurus skar akūti satiksmes sastrēgumi vai, kuru lietojot, transportlīdzekļi rada ievērojamu kaitējumu videi, ja:

- a) ieņēmumus, kas gūti no uzcenojuma, iegulda to projektu finansējumā, kas **paredzēti ilgtspējīgas mobilitātes veicināšanai un** kuri tieši veicina sastrēgumu vai videi radīto kaitējumu mazināšanos un atrodas tajā pašā transporta koridorā, kurā atrodas ceļa posms, kuram piemēro uzcenojumu;
- b) uzcenojums nepārsniedz 15 % no vidējās svērtās infrastruktūras lietošanas maksas, kas aprēķināta saskaņā ar 7.b panta 1. punktu un 7.d pantu, izņemot gadījumus, ja gūtie ieņēmumi ieguldīti **tādu** projektu pārrobežu ceļu posmos kalnu apgabalos, **kuri paredzēti ilgtspējīgas mobilitātes veicināšanai un** kur uzcenojums nedrīkst pārsniegt 25 %;
- c) uzcenojuma piemērošana nedrīkst izraisīt netaisnīgu attieksmi pret komerctransportu salīdzinājumā ar citiem ceļa lietotājiem;
- d) pirms uzcenojuma piemērošanas jāiesniedz Komisijai apraksts par konkrēto uzcenojuma piemērošanas vietu un pierādījums par lēmumu finansēt a) apakšpunktā minētos **projektus**; un
- e) periods, kurā piemērojams uzcenojums, ir iepriekš noteikts un ierobežots un attiecībā uz paredzamajiem ieņēmumiem saskanīgs ar to projektu finansēšanas plāniem un rentabilitātes analīzi, kurus līdzfinansē ar ieņēmumiem no uzcenojuma.

Pirmo daļu piemēro jaunajiem pārrobežu projektiem, ievērojot visu minētajā projektā iesaistīto dalībvalstu vienošanos.

2. Pēc tam, kad Komisija ir informēta, uzcenojumu var piemērot arī ceļa posmiem, kas veido alternatīvu ceļa posmu tam ceļa posmam, uz kuru attiecas 1. punktā minētais uzcenojums, ja

— uzcenojums attiecībā uz ceļa posmu novirzīs ievērojamu satiksmes plūsmas daļu uz šo alternatīvo ceļu; un

— tiek ievēroti 1. punkta pirmās daļas a) līdz e) apakšpunktā minētie nosacījumi.

3. Uzcenojumu var piemērot infrastruktūras lietošanas maksai, kas mainījusies saskaņā ar 7.f pantu.

4. Kad Komisija saņem vajadzīgo informāciju no dalībvalsts, kas paredzējusi piemērot uzcenojumu, tā dara šo informāciju pieejamu 9.c pantā minētās komitejas locekļiem. Ja Komisija uzskata, ka plānotais uzcenojums neatbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, vai ja tā uzskata, ka plānotajam uzcenojumam būs ievērojama kaitīga ietekme uz perifēro reģionu ekonomikas attīstību, tā saskaņā ar 9.c panta 2. punktā minēto saskaņošanas procedūru var noraidīt attiecīgās dalībvalsts iesniegtās iepilnotās maksas vai pieprasīt to grozījumu.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

5. Par ceļa posmiem, kuri atbilst 1. punktā minētajiem uzcenojuma piemērošanas nosacījumiem, dalībvalstis nedrīkst iekasēt maksu par ārējām izmaksām, ja vien netiek piemērots uzcenojums.

I

7.f pants

1. Ceļa nodevu likmes, kurās iekļauta tikai infrastruktūras lietošanas maksa, mainās atbilstīgi EURO emisiju klasei (**III. a pielikuma 1. tabula**) tā, lai nodeva nepārsniegtu 100 % no nodevas, kas iekasēta par līdzvērtīgu transportlīdzekli, kas atbilst visstingrākajiem emisiju standartiem.

2. Ja autovadītājs nevar uzrādīt transportlīdzekļa dokumentus, kas pārbaudot vajadzīgi transportlīdzekļa EURO emisiju klases noskaidrošanai, dalībvalstis var piemērot maksimāli pieļaujamās ceļa nodevas, **ar noteikumu, ka pēc tam ir iespējama rektifikācija, lai atdotu ikvienu iekasēto starpību.**

3. Ceļa nodevas, kurās iekļauta tikai infrastruktūras lietošanas maksa, arī var mainīt, lai samazinātu sastrēgumus, mazinātu kaitējumu infrastruktūrai un optimizētu attiecīgās infrastruktūras lietošanu vai veicinātu satiksmes drošību, ja:

a) veiktās izmaiņas ir *pārredzamas*, publiskas un ar vienādiem noteikumiem pieejamas visiem lietotājiem; un

b) izmaiņas piemēro saskaņā ar dienas laiku, tipu vai gadalaiku;

c) ceļa nodeva nepārsniedz par vairāk nekā **500 %** tās nodevas apmēru, kas noteikta dienas, dienas tipa vai gadalaika lētākajam periodam.

4. Izmaiņas, kas minētas 1. un 3. punktā, nav paredzētas papildu ieņēmumu gūšanai no ceļa nodevas. Visi nejaušie ieņēmumu palielinājumi izlīdzināmi, mainot diferencēšanas struktūru, kas jāizdara divu gadu laikā pēc pārskata gada beigām, kurā gūti papildu ieņēmumi.

5. Ja ceļa nodevā iekļauta maksa par ārējām izmaksām, 1. un 3. punktu nepiemēro tai nodevas daļai, kura ir infrastruktūras lietošanas maksa.

7.g pants

1. Vismaz sešus mēnešus pirms jauna infrastruktūras lietošanas maksas iekasēšanas režīma ieviešanas dalībvalstis nosūta Komisijai:

a) attiecībā uz nodevu iekasēšanas režīmu, kurā nav iekļautas koncesijas nodevas:

— vienības vērtību un citus rādītājus, kas izmantoti dažādu infrastruktūras izmaksu elementu aprēķinā, un

— skaidru informāciju par transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas nodevu iekasēšanas režīms, autoceļu tīkla vai tā daļas ģeogrāfisko platību, kas izmantota katras izmaksas aprēķinam, un to izmaksu procentu, kuras paredzēts atgūt;

b) attiecībā uz nodevu iekasēšanas režīmu, kurā iekļautas koncesijas nodevas:

— koncesijas līgumus vai ievērojamas to izmaiņas,

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- bāzes modeli, uz kura pamata koncesijas devējs sniedzis koncesijas paziņojumu, kā minēts Direktīvas 2004/18/EK VII B pielikumā; bāzes modeli iekļauj 7.b panta 1. punktā noteiktās aplēstās izmaksas, kas paredzētas saskaņā ar koncesiju, prognozējamo satiksmi, sadalot pa transportlīdzekļu tipiem, paredzēto ceļa nodevu apmēru un autoceļu ģeogrāfisko platību, uz kuru attiecas koncesijas līgums.
2. Kad Komisija būs saņēmusi visu vajadzīgo informāciju saskaņā ar 1. punktu, tā sešu mēnešu laikā dos atzinumu, vai izpildīti 7.d pantā noteiktie pienākumi. Komisijas atzinumi jā dara pieejami 9.c pantā minētajai komitejai **un Eiropas Parlamentam**.
3. Vismaz sešus mēnešus pirms jauna ārējo izmaksu maksas iekasēšanas režīma ieviešanas dalībvalstis nosūta Komisijai:
- a) precīzu informāciju par to ceļa posmu atrašanās vietu, kur jāiekasē maksa par ārējām izmaksām, un aprakstu par transportlīdzekļu klasi, ceļu kategoriju un precīziem laika periodiem, atbilstīgi kuriem mainīsies maksa par ārējām izmaksām;
 - b) paredzēto vidējo svērto maksu par ārējām izmaksām un paredzamos kopējos ieņēmumus;
 - c) iestādes nosaukumu, kura saskaņā ar 7.c panta 3. punktu izraudzīta maksas apmēra noteikšanai, un tās pārstāvja vārdu; un
 - d) vajadzīgos rādītājus, datus un informāciju, lai norādītu, kā tiks piemērota III.a pielikumā noteiktā aprēķina metode;
 - e) **informāciju par konkrētiem mērķiem, kam paredzēts izlietot maksu par ārējām izmaksām;**
 - f) **konkrētu plānu par to, kā papildu ieņēmumus no maksas par ārējām izmaksām izmantot, lai samazinātu transporta negatīvo ietekmi.**
4. Komisija sešu mēnešu laikā pēc atbilstīgi 3. punktam sniegtās informācijas saņemšanas var nolemt pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij koriģēt maksu par ārējām izmaksām, ja tā uzskata, ka nav izpildītas 7.b, 7.c, 7.i pantā vai 9. panta 2. punktā noteiktie pienākumi. Komisijas lēmumu dara pieejamu 9.c pantā minētajai komitejai **un Eiropas Parlamentam**.

7.h pants

1. Dalībvalstis neparedz atlaides vai samazinājumus nevienam lietotājam attiecībā uz ceļa nodevas ārējo izmaksu maksas elementu.
2. Dalībvalstis var paredzēt atlaides un samazinājumus par infrastruktūras lietošanu, ja:
 - a) iegūtā maksas struktūra ir samērīga, tiek publiskota un ar vienādiem nosacījumiem ir pieejama visiem lietotājiem, un nerada papildu izmaksas, novirzot lielāku nodevu veidā uz citiem lietotājiem; un
 - b) šādas atlaides vai samazinājumi rada faktisku administratīvo izmaksu ietaupījumu un nepārsniedz 13 % no infrastruktūras lietošanas maksas, kas maksāta par līdzvērtīgiem transportlīdzekļiem, par kuriem nav tiesību pretendēt uz atlaidi vai samazinājumu.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

3. Ievērojot 7.f panta 3. punkta b) apakšpunktā un 7.f panta 4. punktā minētos nosacījumus, izņēmuma gadījumos, proti, īpašiem Eiropas augstas nozīmes projektiem **kravu pārvadājumu jomā**, uz ceļa nodevu likmēm var attiecināt citus diferencēšanas veidus, lai nodrošinātu šādu projektu komerciālo dzīvotspēju, ja tos skar tieša citu transportlīdzekļu veidu radīta konkurence. Iegūtā maksas struktūra ir lineāra, samērīga, tiek publiskota un ar vienādiem nosacījumiem ir pieejama visiem lietotājiem, un nerada papildu izmaksas, novirzot lielāku nodevu veidā uz citiem lietotājiem. Pirms attiecīgas maksu struktūras ieviešanas Komisija pārbauda, vai šie nosacījumi ir ievēroti.

7.i pants

1. Ceļu nodevas un lietošanas maksu piemēro un iekasē un to samaksu kontrolē tā, lai iespējami mazāk tiktu traucēta brīva satiksmes plūsma un nenotiktu nekādas obligātas pārbaudes vai kontroles pasākumi uz Kopienas iekšējām robežām. Šim nolūkam dalībvalstis sadarbojas, lai izstrādātu metodes, kā pārvadātāji var samaksāt lietošanas maksu 24 stundas diennaktī vismaz lielākajās tirdzniecības vietās, izmantojot visus parastos maksāšanas līdzekļus, gan dalībvalstīs, kur tā noteikta, gan ārpus tām. Ceļa nodevu un lietošanas maksājumu iekasēšanas vietās dalībvalstis uzstāda atbilstošas iekārtas tā, lai saglabātu parastos satiksmes drošības standartus.

2. Ceļa nodevu un lietošanas maksu iekasēšanas sistēmas neregulāriem autoceļu tīkla lietotājiem nedrīkst ne finansiāli, ne citādi radīt nepamatoti nelabvēlīgāku situāciju, **salīdzinot ar tiem, kas izmanto alternatīvus maksāšanas veidus**. Jo īpaši, ja ceļa nodevas vai lietošanas maksas dalībvalsts iekasē tikai ar sistēmu, kurā jāizmanto transportlīdzeklī iebūvēta ierīce, tā nodrošina, ka visi lietotāji visas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/52/EK (***) prasībām atbilstīgas transportlīdzeklī iebūvētās ierīces var iegādāties, izmantojot saprātīgu administratīvu un ekonomisku kārtību.

3. Ja dalībvalsts iekasē **nodevu par transportlīdzekli, kopējo summu, ko veido ceļa nodeva, maksa par infrastruktūras lietošanu un maksa par ārējām izmaksām**, norāda dokumentā, ko izsniedz pārvadātājam, **ja iespējams, — elektroniskā formātā**.

4. Maksu par ārējām izmaksām uzliek un iekasē ar elektronisko sistēmu, kura atbilst Direktīvas 2004/52/EK 2. panta 1. punktam. **Dalībvalstis arī sadarbojas, lai nodrošinātu elektronisko sistēmu savstarpējo izmantojamību citu dalībvalstu teritorijā, turklāt ar noteikumu, ka vajadzības gadījumā likmes ir pielāgojamas**.

5. **Līdzko tehniski izveidota un sāk darboties ceļa nodevas iekasēšanas pakalpojumu sistēma, kas balstīta uz Galileo satelītu navigācijas sistēmu, maksu par ārējām izmaksām iekasē ar savstarpēji izmantojamu Eiropas elektronisko nodevu iekasēšanas sistēmu, kā to paredz Direktīva 2004/52/EK**.

7.j pants

Šī direktīva neierobežo to dalībvalstu brīvību, kas ievieš ceļa nodevu un/vai infrastruktūras lietošanas maksas, neskarot Līguma 87. un 88. pantu, paredzēt par šīm maksām attiecīgas kompensācijas. **Dalībvalstis var arī paredzēt kompensāciju pat gadījumos, ja iekasētās summas ir zemākas par I pielikumā noteiktajām minimālajām likmēm**.

(*) OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.

(**) **Tekstu papildinās likumdošanas procedūras tālākā gaitā.**

(***) OV L 166, 30.4.2004., 124. lpp.”.

3) III nodaļai pievieno šādu || pantu:

“8.b pants

1. Divas vai vairākas dalībvalstis var sadarboties, ieviešot vienotu ceļa nodevu sistēmu, ko piemēro visā to teritorijā kopā. Tādā gadījumā šīs dalībvalstis nodrošina ciešu Komisijas iesaistīšanos sadarbībā un sistēmas turpmākajā izmantošanā, kā arī tās iespējamajos grozījumos.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

2. Uz vienoto ceļa nodevu sistēmu attiecinā 7. līdz 7.j pantā izklāstītos nosacījumus, un tā ir atvērta citām dalībvalstīm.”

4) 9. panta 1.a un 2. punktu aizstāj ar šādu:

“1.a Šī direktīva neskar dalībvalstu tiesības nediskriminējoši piemērot regulējošas maksas, kas īpaši paredzētas satiksmes sastrēgumu vai kaitīgas ietekmes uz vidi, tostarp sliktas gaisa kvalitātes apkaršanai, šīs maksas piemērojot visiem ceļiem, jo īpaši pilsētas teritorijas ceļiem, tostarp tiem, kas ietilpst Eiropas autoceļu tīklā un šķērso pilsētas teritoriju.

2. Dalībvalsts, kurā iekasē maksu par ārējām izmaksām, nodrošina, ka ieņēmumi, kas iegūti no maksām, tiek īpaši paredzēti pasākumiem, **lai galvenokārt samazinātu autotransporta radītās ārējās izmaksas un, kur vien iespējams, nepieļautu šādu izmaksu rašanos. Ieņēmumus var arī izmantot pasākumiem**, kuru mērķis ir atvieglot efektīvu maksas noteikšanu, samazināt autotransporta radīto piesārņojumu tā izcelsmes vietā, mazināt tā ietekmi, uzlabot **autotransporta līdzekļu** CO₂ radītājus un energoefektivitāti, kā arī **attīstīt un uzlabot esošo ceļu infrastruktūru vai** attīstīt transporta lietotājiem alternatīvu infrastruktūru.

Dalībvalsts, kurā iekasē infrastruktūras lietošanas maksu, nosaka, kā izmantojami no šās maksas iegūtie ieņēmumi. Lai varētu attīstīt visu transporta tīklu kopumā, no maksām **iegūtos ieņēmumus galvenokārt izmanto autotransporta** nozares labā un **autotransporta** sistēmas optimizācijai.

No 2011. gada vismaz 15 % no ieņēmumiem, kas katrā dalībvalstī gūti no maksām par ārējām izmaksām un maksām par infrastruktūras lietošanu, izlieto TEN-T projektu finansiālam atbalstam, lai uzlabotu transporta ilgtspējību. Šo procentuālo daļu pakāpeniski palielina.”

5) 9.b un 9.c pantu aizstāj ar šādiem:

“9.b pants

Komisija atvieglo dalībvalstu dialogu un tehniskās zinātnības apmaiņu par šīs direktīvas un jo īpaši tās pielikumu īstenošanu. Komisija pielāgo 0, III, III.a un IV pielikumu, ņemot vērā zinātnes un tehniskas sasniegumus, un **I, II un III. a** pielikumu — ņemot vērā inflāciju. Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 9.c panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

9.c pants

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, tad piemēro Padomes Lēmuma 1999/468/EK (*) 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

(*) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.”

6) 11. pantu aizstāj ar šādu:

“11. pants

1. Vēlākais līdz 2012. gada 31. decembrim un ik pēc četriem gadiem pēc tam dalībvalstis, kas iekasē maksu par ārējām izmaksām un/vai infrastruktūras lietošanas maksu, sagatavo ziņojumu par savā teritorijā iekasētajām ceļa nodevām un iesniedz to Komisijai. Ziņojumā iekļauj šādu informāciju:

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- a) vidējo svērto maksu par ārējām izmaksām un konkrētas summas, kas iekasētas par katru transportlīdzekļa klases, ceļa kategorijas un laika perioda kombināciju;
- b) kopējos ieņēmumus no maksas par ārējām izmaksām un informāciju par šo ieņēmumu izlietojumu; ||
- c) **ietekme, kāda maksas par ārējām izmaksām vai infrastruktūras lietošanas maksas iekasēšanai ir uz kravu novirzīšanu uz citiem transporta veidiem, autotransporta optimizāciju un vidi, kā arī ietekme, kāda maksas par ārējām izmaksām iekasēšanai ir uz tām ārējām izmaksām, kuras dalībvalsts ar šo maksu vēlas kompensēt; un**
- d) vidējo svērto infrastruktūras lietošanas maksu un kopējos ieņēmumus no šīs infrastruktūras lietošanas maksas.

2. Ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par drošu un apsargātu stāvvietu pieejamību Eiropas ceļu tīklā.

Pēc apspriešanās ar attiecīgajiem sociālajiem partneriem, ziņojumam pievieno priekšlikumus par:

- a) **maksas par infrastruktūras lietošanu paredzēšanu tādu drošu un apsargātu stāvvietu izveidei Eiropas ceļu tīklā, kas saskaņotas ar infrastruktūras apsaimniekotājiem vai par Eiropas ceļu tīklu atbildīgajām valsts iestādēm;**
- b) **Eiropas Investīciju bankai, Eiropas Kohēzijas fondam un Eiropas struktūrfondiem paredzētām vadlīnijām par to, kā Eiropas ceļu tīkla projektu izstrādē un līdzfinansēšanā pienācīgi ņemt vērā drošu un apsargātu stāvvietu vajadzību.**

3. Vēlākais 2013. gada 31. decembrī Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un tās ietekmi, jo īpaši par to noteikumu efektivitāti, kas attiecas uz satiksmes sastrēgumu un satiksmes radītu piesārņojuma izmaksu atgūšanu, un par to transportlīdzekļu iekļaušanu, kuru kopējā masa pārsniedz 3,5 un ir mazāka par 12 tonnām. Ziņojumā novērtē arī:

- a) vai ir svarīgi ceļa nodevu aprēķinā iekļaut citas ārējās izmaksas, jo īpaši CO₂ emisiju radītās izmaksas vai vienota degvielas nodokļa elementa noteikšanu, ja ar klimata pārmaiņām saistīta degvielas nodokļa elementa noteikšana nav devusi apmierinošus rezultātus, un nelaimes gadījumu un bioloģiskās daudzveidības zaudējuma radītās izmaksas;
- b) direktīvas darbības jomas paplašināšanu uz citām transportlīdzekļu kategorijām;
- c) iespēju pieņemt pārskatītu transportlīdzekļu klasifikāciju ceļa nodevu diferencēšanai, ņemot vērā transportlīdzekļu vidējo ietekmi uz vidi, sastrēgumiem un infrastruktūru, to CO₂ radītājus un energoefektivitāti, kā arī ceļa nodevu noteikšanas un ieviešanas praktisko un ekonomisko lietderību; ||
- d) tehnisko un ekonomisko lietderību, ieviešot uz galvenajiem starppilsētu ceļiem no nobrauktā attāluma atkarīgu nodevu minimumu. Ziņojumā paredz iespējamās maksas ceļu posmu veidus, iespējamās rentablākos nodevu noteikšanas un iekasēšanas veidus un kopēju vienkāršu metodi minimālo likmju noteikšanai;
- e) **tehniskās un ekonomiskās iespējas pakāpeniski pārtraukt izmantot ar laiku saistītās lietošanas maksas sistēmas un ieviest ar nobraukto attālumu saistītās sistēmas, kā arī nepieciešamību noteikt atkāpes attiecībā uz tām dalībvalstīm, kurām ir ārējā robeža ar trešām valstīm, lai šīs dalībvalstis varētu turpināt piemērot ar laiku saistītās lietošanas maksas robežpārejas punktos gaidošajiem smagajiem kravas transportlīdzekļiem; un**

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

f) nepieciešamību sagatavot priekšlikumu par sistēmu, kā nodrošināt visu pārējo transporta veidu ārējo izmaksu saskaņotu un vienlaicīgu internalizāciju.

Ziņojumam pievieno novērtējumu par panākumiem ārējo izmaksu internalizācijā visos transporta veidos, kā arī priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas pārskatīšanu."

7) III pielikumu groza šādi

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Šajā pielikumā noteikti vidējās svērtās infrastruktūras lietošanas maksas aprēķināšanas pamatprincipi, atspoguļojot 7.b panta 1. punktu. Pienākums saistīt ceļa nodevas ar izmaksām neskar dalībvalstu brīvas izvēles tiesības saskaņā ar 7.b panta 3. punktu neatgūt izmaksas pilnībā no ieņēmumiem, ko dod ceļa nodevas, vai tiesības saskaņā ar 7. panta f) punktu mainīt īpašu ceļa nodevu lielumu, novirzoties no vidējās summas (*).

(* Šie nosacījumi līdz ar piedāvāto elastību, nosakot izmaksu atgūšanas sadalījumu noteiktā laikposmā (skat. 2.1. punkta trešo ievilkumu), nodrošina ievērojamu rezervi ceļa nodevu noteikšanai tādā līmenī, kas pieņemams lietotājiem un kas pielāgots attiecīgās dalībvalsts konkrētajiem transporta politikas mērķiem."

b) 1. punktā, otrajā ievilkumā, vārdus "7.a panta 1. punkts" aizstāj ar vārdiem "7.b panta 3. punkts".

8) Aiz III pielikuma, tekstu, kas iekļauts šīs direktīvas Pielikumā iekļauj kā III. a pielikumu.

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

... ||,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

PIELIKUMS

“III.a PIELIKUMS

PRAŠĪBU MINIMUMS, UZLIEKOT MAKSU PAR ĀRĒJĀM IZMAKSĀM, UN MAKSIMĀLĀ SUMMA, KAS MAKSĀJAMA PAR ĀRĒJĀM IZMAKSĀM

Šajā pielikumā noteikts prasību minimums maksai par ārējām izmaksām un to izmaksu elementu maksimums, kurus atļauts iekļaut, nosakot minēto maksu.

1. Attiecīgā autoceļu tīkla daļas

Dalībvalstis nosaka precīzu autoceļu tīkla daļu vai daļas, uz kurām attiecas maksa par ārējām izmaksām.

Dalībvalsts var izvēlēties iekasēt maksu par ārējām izmaksām tikai attiecībā uz autoceļu tīkla daļu vai daļām, pamatojot šo lēmumu ar objektīviem kritērijiem.

■

2. Transportlīdzekļi, ceļi un vērā ņemamais laika periods

Dalībvalsts dara zināmu Komisijai transportlīdzekļu klasifikāciju, saskaņā ar kuru tiek diferencēta ceļa nodeva. Tā paziņo Komisijai arī to ceļu atrašanās vietu, uz kuriem attiecināma lielāku maksu par ārējām izmaksām (turpmāk “piepilsētas autoceļi”), un to ceļu atrašanās vietu, uz kuriem attiecināma zemāku maksu par ārējām izmaksām (turpmāk “citi starppilsētu autoceļi”).

Attiecīgā gadījumā tā paziņo Komisijai arī precīzus laika periodus, kas atbilst nakts laikam, un periodus, kas atbilst dažādām dienas, nedēļas vai gadalaika satiksmes maksimumstundām, kuru laikā var uzlikt lielāku maksu par ārējām izmaksām, lai ņemtu vērā lielākus sastrēgumus vai lielāku trokšņa radītu kairinājumu.

Ceļus klasificē un laika periodus nosaka, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas saistīti ar to, cik lielā mērā ceļus un to apkārtni ietekmē sastrēgumi un piesārņojums, piemēram, iedzīvotāju blīvums, gada piesārņojuma maksimumi, kas mērīti saskaņā ar Direktīvu 96/62/EK, vidējā dienas un stundas satiksmes plūsma un pakalpojuma pieejamības pakāpe (tā dienas vai gada daļa procentos, kad ceļa lietošana ir sasniegusi vai pārsniegusi tā iespējas, vidējais kavēšanās ilgums un/vai sastrēgumu veidoto rindu garums). Izmantotos kritērijus iekļauj paziņojumā.

3. Maksas lielums

Neatkarīgā iestāde nosaka par katru transportlīdzekļa **EURO emisiju klasi**, ceļa veidu un laika periodu vienotu konkrētu summu. Šādi noteiktas maksas struktūra ir pārskatāma, publiskota un ar vienādiem noteikumiem pieejama visiem lietotājiem.

Maksas noteikšanā neatkarīgā iestāde ievēro efektīvas tarifācijas principu, t.i., noteiktā nodeva tuvojas sociālajām robežizmaksām, ko radījis transportlīdzeklis, kam piemērota nodeva. Maksa jānosaka iespējami tuvināta ārējām izmaksām, kuras var noteikt attiecīgajai ceļa lietotāju kategorijai.

Maksa jānosaka pēc tam, kad ir apsvērts satiksmes novirzīšanās risks un cita nelabvēlīga ietekme uz satiksmes drošību, vidi un sastrēgumiem, kā arī risinājumi šo risku faktoru mazināšanai.

Neatkarīgā iestāde pārbauda nodevu sistēmas efektivitāti, lai samazinātu autotransporta radīto kaitējumu videi un satiksmes sastrēgumus vietās, kur piemēro nodevas. Tā regulāri koriģē nodevu sistēmas struktūru un konkrēto maksu, kas noteikta par transportlīdzekļa **EURO emisiju klasi**, ceļa kategoriju un laika periodu, atbilstīgi transporta pieprasījuma izmaiņām.

4. Ārējo izmaksu elementi

4.1. Satiksmes radītā gaisa piesārņojuma izmaksas

Ja dalībvalsts izvēlas iekļaut satiksmes radītā gaisa piesārņojuma izmaksas vai to daļu maksā par ārējām izmaksām, neatkarīgā iestāde šo iekasējamo maksu par satiksmes radītu gaisa piesārņojumu aprēķina, izmantojot turpmāk norādītās formulas vai izmantojot 1. tabulā iekļautās vienības vērtības, ja tās ir zemākas:

$$PCV_{ij} = \sum_k EF_{ik} \times PC_{jk} \text{ kur:}$$

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

PCV_{ij} i klases transportlīdzekļa radīta gaisa piesārņojuma izmaksas uz j kategorijas autoceļa (euro/transportlīdzeklis.kilometrs)

EF_{ik} piesārņojošās vielas k un i klases transportlīdzekļa emisijas koeficients (grams/kilometrs)

PC_{jk} piesārņojošās vielas k izmaksas naudas izteiksmē attiecībā uz j kategorijas ceļu (euro/grams)

Vērā ņem tikai daļiņu un ozona prekursoru emisijas, piemēram, slāpekļa oksīda un gaistošu organisko savienojumu emisijas. Emisijas koeficienti ir tie paši, ko izmantojušas dalībvalstis, lai sagatavotu valsts mēroga emisiju pārskatu, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/81/EK (2001. gada 23. oktobris) par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēru piesārņojošām vielām ⁽¹⁾ (jāizmanto EMEP/CORINAIR rokasgrāmata par emisiju pārskatu). ⁽²⁾ Piesārņojošo vielu radītās izmaksas naudas izteiksmē ņem no 13. tabulas, kas iekļauta rokasgrāmatā "Handbook on estimation of external cost in the transport sector".

1. tabula. Transportlīdzekļa radītā piesārņojuma **maksimālās iekasējamās** izmaksas **attiecīgajā klasē**

Eurocenti/transportlīdzeklis.kilometrs	Ceļi, uz kuriem attiecinā lielāku maksu par ārējām izmaksām/Piepilsētas autoceļi un automaģistrāles	Ceļi, uz kuriem attiecinā mazāku maksu par ārējām izmaksām/Starppilsētu autoceļi un automaģistrāles
EURO 0	16	12
EURO I	11	8
EURO II	9	7
EURO III	7	6
EURO IV	4	3
EURO V	3	2
EURO VI	2	1
Mazāk piesārņojoši nekā EURO VI, piemēram, smagie kravas transportlīdzekļi ar hibrīddzinēju vai elektrodzinēju vai arī transportlīdzekļi, kas darbojas ar dabasgāzes un ūdeņraža maisījumu vai ūdeņraža piedziņu.	0	0

Vērtības euro centos, 2000

Vērtības 1. tabulā ir rokasgrāmatas "Handbook on estimation of external cost in the transport sector" || 15. tabulā norādīto vērtību vidējā aritmētiskā vērtība četru dažāda svara kategoriju transportlīdzekļiem. Dalībvalstis var 1. tabulā minētajām vērtībām piemērot korekcijas koeficientu, lai atspoguļotu faktisko autoparka sastāvu attiecībā uz transportlīdzekļa lielumu. 1. tabulā norādītās vērtības var reizināt ar koeficientu, kas nepārsniedz 2, kalnu apgabalos apmērā, kas pamatojams ar ceļa kritumu, augstumu un/vai temperatūras inversiju.

Neatkarīgā iestāde var paredzēt alternatīvas metodes, izmantojot datus no gaisa piesārņojuma mērījumiem un gaisa piesārņotāju naudas izmaksu vietējo vērtību, ja iegūtie rezultāti nepārsniedz rezultātus, kuri būtu iegūti ar iepriekš minētajām formulām, vai iepriekš minētās vienību vērtības katrai transportlīdzekļu klasei.

Visi rādītāji, dati un cita informācija, kas vajadzīga, lai saprastu, kā aprēķinātas gaisa piesārņojuma radītās izmaksas, ir publicējama.

4.2. Satiksmes radītā trokšņa piesārņojuma izmaksas

Ja dalībvalsts izvēlas iekļaut satiksmes radītā trokšņa piesārņojuma izmaksas vai to daļu maksā par ārējām izmaksām, neatkarīgā iestāde šo iekasējamo maksu par satiksmes radītu trokšņa piesārņojumu aprēķina, izmantojot turpmāk norādītās formulas vai izmantojot 2. tabulā iekļautās vienības vērtības, ja tās ir zemākas:

$$NCV_{ij} \text{ (diena)} = \sum_k NC_{jk} \times POP_k / ADT$$

⁽¹⁾ OV L 309, 27.11.2001., 22. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Vides aģentūras metodoloģija. ||

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

NCV_{ij} (nakts) = $n \times NCV_{ij}$ (diena) kur

NCV_{ij} i klases transportlīdzekļa radīta trokšņa piesārņojuma izmaksas uz j kategorijas autoceļa (euro/transportlīdzeklis.kilometrs)

NC_{jk} trokšņa radītas izmaksas vienam cilvēkam, kas pakļauts k līmeņa trokšņa iedarbībai uz j kategorijas ceļa (euro/cilvēks)

POP_k iedzīvotāji, kas katru dienu pakļauti k līmeņa trokšņa iedarbībai katrā kilometrā (persona/kilometrs)

ADT vidējā dienas satiksmes plūsma (transportlīdzeklis)

n nakts korekcijas koeficients

To iedzīvotāju skaitu, kuri pakļauti k līmeņa trokšņa iedarbībai, iegūst no stratēģiskajām trokšņa kartēm, kas sastādītas saskaņā ar 7. pantu *Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/49/EK (2002. gada 25. jūnijs) par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību* ⁽¹⁾.

Izmaksas katrai personai, kura pakļauta k līmeņa trokšņa iedarbībai, ņem no 20. tabulas, kas iekļauta rokasgrāmatā "Handbook on estimation of external cost in the transport sector" ||.

Vidējai dienas satiksmes plūsmai smagajiem kravas transportlīdzekļiem attiecībā pret vieglajiem automobiļiem piemēro svērto koeficientu, kas nav lielāks par 4.

2. tabula. Iekasējamās izmaksas par transportlīdzekļu radīto troksni (NCV)

Euro centi/transportlīdzeklis.kilometrs	Diena	Nakts
Piepilsētas autoceļi	1,1	2
Citi starppilsētu autoceļi	0,13	0,23

Vērtības euro centos, 2000

Avots: Handbook on estimation of external cost in the transport sector, 22. tabula ||.

2. tabulā norādītās vērtības var reizināt ar koeficientu, kas nepārsniedz 5, kalnu apgabalos apmērā, kas pamatojams ar ceļa kritumu, temperatūras inversiju un/vai ieleju radīto amfiteātra efektu.

Visi rādītāji, dati un cita informācija, kas vajadzīga, lai saprastu, kā aprēķinātas trokšņa piesārņojuma radītās izmaksas, ir publicējami.

⁽¹⁾ OV L 189, 18.7.2002., 12. lpp."

I

Publiska piekļuve Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (pārstrādāta versija) *I**

P6_TA(2009)0114

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (pārstrādāta versija) (COM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD))

(2010/C 87 E/62)

(Koplēmuma procedūra - pārstrādāta versija)

Priekšlikums 2009. gada 11. martā ir grozīts šādi ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Saskaņā ar 53. panta 2. punktu (A6-0077/2009) lieta tika nosūtīta komitejai.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

P6_TC1-COD(2008)0069**Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. .../2009 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (pārstrādāta versija)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 255. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu||,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru (1),

tā kā:

- (1) 2001. gada 30. maija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem būtu jāveic vairāki būtiski grozījumi (2). Skaidrības labad minētā regula būtu jāpārstrādā.
- (2) Līguma par Eiropas Savienību 1. panta otrajā daļā ir ietverts atklātības princips, saskaņā ar kuru šis Līgums iezīmē jaunu posmu ciešākas Eiropas tautu savienības izveidošanā, kur lēmumu pieņemšana notiek cik vien iespējams atklāti un cik vien iespējams tuvinot to pilsoņiem.
- (3) Atklātība dod iespēju pilsoņiem vēl vairāk iesaistīties lēmumu pieņemšanā un nodrošina lielāku pārvaldes sistēmas legimitāti un efektivitāti demokrātiskā iekārtā, kā arī nosaka tai lielāku atbildību pilsoņu priekšā. Atklātība veicina demokrātijas un pamattiesību ievērošanas principu nostiprināšanos, kuri noteikti ES Līguma 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (4) *Ar pārredzamību būtu jāstiprina arī labas pārvaldības principi ES iestādēs, kā tas paredzēts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (3) (turpmāk - Hartas) 41. pantā. Attiecīgi būtu jānosaka iekšējā kārtība un atklātības principa īstenošanai jāatvēr adevkārti finanšu resursi un cilvēkresursi. [Grozījums Nr. 1]*

||[Grozījums Nr. 2]

||[Grozījums Nr. 3]

- (5) *Komisijas veiktā apspriešanās ir apliecinājusi, ka pilsoniskā sabiedrība plaši atbalsta Eiropas Parlamenta aicinājumu saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā noteiktajām tiesībām uz labu pārvaldību ieviest patiesu tiesību aktu attiecībā uz informācijas brīvību, ko piemērotu saistībā ar Eiropas Savienības iestāžu tiesisko regulējumu. [Grozījums Nr. 92].*
- (6) Šīs regulas mērķis ir pēc iespējas pilnīgāk nodrošināt sabiedrības tiesības piekļūt dokumentiem un, pamatojoties uz sabiedrības vai privātām interesēm, noteikt vispārīgus principus un ierobežojumus, kas reglamentē šādas tiesības saskaņā ar EK līguma 255. panta 2. punktu, ņemot vērā pieredzi, kas gūta Regulas (EK) Nr. 1049/2001 sākotnējās īstenošanas laikā, un Eiropas Parlamenta 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par piekļuvi iestāžu dokumentiem saskaņā ar EK līguma 192. pantu (4). Šī regula neierobežo dalībvalstu, tiesu iestāžu un izmeklēšanas iestāžu pašreizējās tiesības piekļūt dokumentiem. [Grozījums Nr. 4]

(1) ...

(2) OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

(3) OV C 303 14.12.2007., 1. lpp.

(4) OV C 293 E, 2.12.2006., 151. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- (7) **Saskaņā ar EK līguma 255. panta 2. punktu šajā regulā ir detalizēti izklāstīti vispārīgi principi un ierobežojumi, kuri, pamatojoties uz sabiedrības vai privātām interesēm, reglamentē tiesības piekļūt dokumentiem un kuriem būtu jāpielāgo visi citi ES noteikumi.** [Grozījums Nr. 16]
- (8) Saskaņā ar ES līguma 28. panta 1. punktu un 41. panta 1. punktu tiesības piekļūt dokumentiem paredz arī piekļūšanu tiem dokumentiem, kas attiecas uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kā arī policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās. **[Grozījums Nr. 5]**
- (9) Ņemot vērā to, ka dokumentu pieejamības jautājums nav atrunāts Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumā, Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai saskaņā ar Amsterdamas Līguma Nobeiguma aktam pievienoto Deklarāciju Nr. 41 attiecībā uz dokumentiem, kas skar darbības veidus, uz kuriem attiecas minētais līgums, būtu jāpiemēro šī regula.
- (10) Eiropas Parlaments un Padome 2006. gada 6. septembrī pieņēma Regulu (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem ⁽¹⁾. Attiecībā uz piekļuvi dokumentiem, kuros ir informācija par vidi, šai regulai ir jābūt saskaņotai ar Regulu (EK) Nr. 1367/2006.
- (11) **Padome un Komisija darbojas kā likumdevējas, kad tās, iesaistot Eiropas Parlamentu un pamatojoties uz attiecīgajiem līgumu noteikumiem, arī pēc attiecīgi deleģētām pilnvarām pieņem vispārīgus noteikumus regulu, direktīvu, pamatlēmumu vai lēmumu veidā, kuri ir juridiski saistoši dalībvalstīs vai dalībvalstīm.** [Grozījums Nr. 6]
- (12) **Atbilstoši EK līguma 6. panta 1. punktā minētajiem demokrātijas principiem un Tiesas judikatūrai attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 īstenošanu jānodrošina plašāka piekļuve dokumentiem gadījumos, kad iestādes darbojas kā likumdevējas, arī saskaņā ar deleģētām pilnvarām. Juridiskie teksti būtu jāformulē skaidri un saprotami ⁽²⁾ un jāpublicē “Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī”; sagatavošanas dokumenti un visa ar tiem saistītā informācija, tai skaitā juridiskie atzinumi un iestāžu kopējā procedūra, būtu laicīgi jādara pieejama internetā, lai iedzīvotāji tai varētu viegli piekļūt.**
- Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai atbilstoši šai regulai, kas publicēta “Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī”, jāvienojas par tiesību aktu labāku izstrādi, izstrādes modeļiem un paņēmieniem, kā arī tehniskiem risinājumiem, kas ļautu izsekot sagatavošanas procesā esošu dokumentu aprites ciklam un izmantot šos dokumentus kopīgi ar iestādēm un struktūrām, uz kurām attiecas konkrētā dokumenta procedūra.** [Grozījums Nr. 8]
- (13) **Lobistu un citu ieinteresēto dalībnieku iestāžu kopīgs saraksts ir dabisks līdzeklis atklātības un pārredzamības veicināšanai likumdošanas procesā.** [Grozījums Nr. 11]
- (14) Likumdošanas procesa pārredzamība pilsoņiem ir ārkārtīgi svarīga. Tāpēc iestādēm ir aktīvi jāizplata dokumenti, kas ir daļa no likumdošanas procesa. Aktīva dokumentu izplatīšana ir jāveicina arī citās jomās.
- (15) **Papildinot šo regulu, Komisijai būtu jāierosina instruments, ko pieņem Eiropas Parlaments un Padome un ar kuru nosaka vispārīgus noteikumus par atkalizmantošanu informācijai un dokumentiem, ko glabā iestādes, kuras īsteno ar attiecīgajām izmaiņām principus, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvā 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu ⁽³⁾.** [Grozījums Nr. 22]

⁽¹⁾ OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.

⁽²⁾ 1998. gada 22. decembra Iestāžu nolīgums par kopīgām pamatnostādnēm attiecībā uz Kopienų tiesību aktu izstrādes kvalitāti (OV C 73, 17.3.1999., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 345, 31.12.2003., 90. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- (16) Neierobežojot dalībvalstu tiesību aktus par piekļuvi dokumentiem un atbilstoši lojālas sadarbības un juridiskās noteiktības principiem, īstenojot ES iestāžu aktus, dalībvalstīm nevajadzētu kavēt šīs regulas mērķu sasniegšanu, ieskaitot pārredzamības līmeni, ko ar regulu mēģināts nodrošināt ES līmenī, un vajadzētu nodrošināt, ka dalībvalstu noteikumi, īstenojot ES tiesību aktus, dod ES iedzīvotājiem un citām iesaistītām personām skaidru un precīzu izpratni par savām tiesībām un pienākumiem, kā arī veicinātu, ka dalībvalstu tiesas nodrošina šo tiesību un pienākumu respektēšanu. [Grozījums Nr. 100]
- (17) Lai arī atsevišķu valstu tiesību aktu grozīšana saistībā ar publisku piekļuvi dokumentiem nevar būt ne šīs regulas mērķis, ne tās sekas, tomēr ir pilnīgi skaidrs, ka, saskaņā ar uzticamas sadarbības principu, kas regulē iestāžu un dalībvalstu savstarpējās attiecības, **dalībvalstīm valsts mērogā jānodrošina saviem iedzīvotājiem tāda paša līmeņa pārredzamība, kāda tiek nodrošināta ES mērogā, īstenojot ES noteikumus.**
- Tāpat, neskarot valstu parlamentu uzraudzību, dalībvalstīm jā rūpējas par netraucētu ES klasificēto dokumentu apstrādi. [Grozījums Nr. 20]
- (18) Dokumentiem, kas saistīti ar nenormatīvām procedūrām, piemēram, saistošiem pasākumiem bez vispārējas darbības jomas vai pasākumiem, kuri attiecas uz starptautiskajām organizācijām, administratīviem vai budžeta aktiem vai politiska rakstura nesaistošiem aktiem (piemēram, secinājumiem, ieteikumiem vai rezolūcijām) vajadzētu būt viegli pieejamiem atbilstoši Hartas 41. pantā minētajam labas pārvaldības principam, vienlaicīgi saglabājot iestāžu lēmumu pieņemšanas procesa efektivitāti. Atbildīgajai iestādei un, ja nepieciešams, citām iesaistītajām iestādēm attiecībā uz visām dokumentu kategorijām būtu jādara iedzīvotājiem pieejama iekšējā darbplūsma, lai varētu izsekot, kura organizatoriskā struktūrvienība varētu būt atbildīga, kā arī kādi ir tās uzdevumi, noteiktie termiņi un kontaktpersonas. Īpašu kārtību var izstrādāt ar procedūrā ieinteresētajām pusēm arī tad, ja nav bijis iespējams nodrošināt publisku piekļuvi; iestādēm pienācīgi jāņem vērā Eiropas ombuda ieteikumi. [Grozījums Nr. 9]
- (19) Iestādēm būtu jāvienojas par kopīgām pamatnostādnēm attiecībā uz iekšējo dokumentu reģistrēšanu, klasificēšanu un arhivēšanu vēstures veidošanai saskaņā ar šajā regulā iekļautajiem principiem. Pēc tam būtu jāatceļ Padomes 1983. gada 1. februāra Regula (EEK, Euratom) Nr. 354/83 par Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas vēsturisko arhīva materiālu nodošanu atklātībai ⁽¹⁾. [Grozījums Nr. 10]
- (20) Lai attīstītu iestāžu darbību jomās, kurās nepieciešama konfidencialitāte, lietderīgi izveidot visaptverošu drošības sistēmu ES klasificētās informācijas apstrādei. Ar terminu "ES klasificēta informācija" jāsaprot jebkāda informācija un materiāli, kuru neatļauta atklāšana var dažādās pakāpēs apdraudēt ES vai vienas vai vairāku tās dalībvalstu intereses, neatkarīgi no tā, vai šādu informāciju ir sniegusi ES vai tā ir saņemta no dalībvalstīm, trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām. Saskaņā ar ES līguma 6. panta 1. punktā minētajiem demokrātijas principiem Eiropas Parlamentam jābūt piekļuvei ES klasificētai informācijai, jo īpaši, kad šāda piekļuve ir nepieciešama līgumos paredzētu ar likumdošanu saistītu vai nesaistītu pienākumu izpildei. [Grozījums Nr. 13]
- (21) Kopienas iestādēm un struktūrām jāapstrādā personas dati skaidri un pārredzami un nav jāierobežo datu subjektu tiesības, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾ un Eiropas Kopienu Tiesas (turpmāk - Tiesa) judikatūrā. Iestādēm jānosaka sava iekšējā kārtība, pienācīgi ņemot vērā Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja ieteikumu.

⁽¹⁾ OV L 43, 15.2.1983., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- Kopš Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pieņemšanas Tiesas judikatūra un Eiropas Savienības ombuda un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja pieņemtie lēmumi un nostājas ir precizējušas attiecības starp šo regulu un Regulu (EK) Nr. 45/2001, t. i., ka tā ir Regula (EK) Nr. 1049/2001, ko piemēro tādu dokumentu pieprasījumiem, kuros ir personas dati, un ka izņēmumu piemērošanai noteikumiem par piekļuvi dokumentiem un informācijai ar mērķi aizsargāt personas datus ir jāpamatojas uz nepieciešamību aizsargāt personu privātumu un neaizskaramību. [Grozījums Nr. 7]*
- (22) *Uz piekļuves tiesībām valsts dokumentiem neattiecas piekļuves tiesības personas datiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001. Ja kāda persona prasa piekļuvi datiem, kas attiecas uz viņu, iestādei vajadzētu pēc savas iniciatīvas izskatīt, vai attiecīgā persona ir tiesīga saņemt piekļuvi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001. [Grozījums Nr. 99]*
- (23) *Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma 4. pants izslēdz Eiropas Parlamenta deputātu dokumentus no šīs regulas dokumenta definīcijas darbības jomas. Arī tad, kad šos dokumentus pārsūta iestādēm, kas neietilpst likumdošanas procesā, tos vēl aizvien aizsargā Deputātu nolikuma 6. pants. Tādēļ, interpretējot šo regulu, pienācīgi jāņem vērā Eiropas Parlamenta deputātu politiskās darbības aizsardzība, kas nostiprināta Deputātu nolikumā, lai aizsargātu Eiropas Savienības demokrātiskos principus. [Grozījums Nr. 116]*
- (24) *Jāizstrādā skaidri noteikumi par dalībvalstīs izdoto dokumentu pieejamību un pieejamību trešo personu dokumentiem, kas ir daļa no tiesvedības lietām vai ko iestādes ir ieguvušas saistībā ar īpašām izmeklēšanas pilnvarām, kas tām piešķirtas saskaņā ar EK tiesību aktiem.*
- (25) *Eiropas Kopienu Tiesa ir paskaidrojusi, ka pienākums apspriesties ar dalībvalstīm attiecībā uz piekļuves pieprasījumiem dokumentiem no šīm valstīm neļauj dalībvalstīm piemērot veto tiesības vai izmantot savus tiesību aktus vai noteikumus un ka iestāde, kurai ir iesniegts pieprasījums, var atteikt piekļuvi, vienīgi pamatojoties uz šajā Regulā noteiktajiem izņēmumiem. Tomēr joprojām ir nepieciešams precizēt to dokumentu statusu, kas nāk no trešām pusēm, lai nodrošinātu, ka informācija attiecībā uz likumdošanas procedūrām nav plašāk pieejama pusēm, tostarp trešo valstu administratīvajām iestādēm, nekā Eiropas pilsoņiem, kuriem šos tiesību aktus piemēro. [Grozījums Nr. 93/110]*
- (26) *Saskaņā ar EK līguma 255. panta 1. punktu Komisijai ir jānodrošina sabiedrības piekļuve visiem dokumentiem, kas saistīti ar pašreizējām starpvalstu sarunām par Nolīgumu par viltotu preču tirdzniecības apkarošanu (ACTA). [Grozījums Nr. 109]*
- (27) *Lai padarītu iestāžu darbu atklātāku, Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ir jānodrošina ne tikai šajās iestādēs sagatavoto dokumentu, bet arī saņemto dokumentu pieejamība. Dalībvalsts var pieprasīt Eiropas Parlamentam, Komisijai vai Padomei bez tās iepriekšējas piekrišanas nenodot trešām personām ārpus šīm iestādēm dokumentus, kas izdoti šajā valstī. Ja šāda prasība netiek pieņemta, iestādei, kura šo prasību ir saņēmusi, būtu jāsniedz atteikuma iemesli. Saskaņā ar EK līguma 296. pantu, dalībvalstīm nav jāsniedz informācija, kuras izpaušanu tās uzskata par būtisku savu drošības interešu apdraudējumu. [Grozījums Nr. 14]*
- (28) *Principā visiem dokumentiem, ko iestādes izstrādājušas vai saņēmušas un kuri ir saistīti ar to darbību, vajadzētu būt reģistrētiem un publiski pieejamiem. Tomēr, neskarot Eiropas Parlamenta uzraudzības procedūru, piekļuvi dokumentam vai tā daļai var uz laiku atlikt. [Grozījums Nr. 15]*
- (29) *Iestādēm būtu jānodrošina, lai informācijas tehnoloģiju attīstība palīdzētu īstenot piekļuves tiesības un lai nesamazinātos sabiedrībai pieejamās informācijas apjoms. [Grozījums Nr. 17]*

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- (30) Lai panāktu to, ka tiek pilnībā ievērotas tiesības piekļūt dokumentiem, būtu jāpiemēro divpakāpju administratīvā procedūra, kas papildus paredz iespēju griezties tiesā vai iesniegt sūdzību ombudam.
- (31) **Iestādēm konsekventi un saskaņoti jāinformē sabiedrība par pasākumiem, kas pieņemti šīs regulas īstenošanai, un jāapmāca personāls** palīdzēt pilsoņiem izmantot šajā regulā paredzētās tiesības. **[Grozījums Nr. 19]**

[[Grozījums Nr. 21]

- (32) Saskaņā ar EK līguma 255. panta 3. punktu **un šajā regulā izklāstītajiem principiem un noteikumiem** katra iestāde savā reglamentā ietver īpašus noteikumus par piekļuvi dokumentiem, ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ **[Grozījums Nr. 23]**
- (33) Lai pilnībā nodrošinātu šīs regulas piemērošanu visiem darbības veidiem Eiropas Savienībā, visām iestāžu dibinātām aģentūrām būtu jāpiemēro šajā regulā noteiktie principi. **Visas pārējās ES iestādes tiek aicinātas pieņemt pielūdzināmus pasākumus saskaņā ar ES līguma 1. pantu.** **[Grozījums Nr. 12]**

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA**Vispārīgi principi****1. pants**

Mērķis

Šīs regulas mērķis ir:

- a) **saskaņā ar EK līguma 255. pantu** noteikt principus, nosacījumus un ierobežojumus, kas saistīti ar sabiedrības vai privātām interesēm, kuri reglamentē tiesības piekļūt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas (turpmāk - iestādes), **kā arī visu šo iestāžu izveidoto aģentūru un struktūrvienību** dokumentiem, tā lai sabiedrībai būtu iespējami plašāka piekļuve šādiem dokumentiem; **[Grozījums Nr. 24]**
- b) izstrādāt noteikumus, kas nodrošina šo tiesību iespējami vienkāršāku izmantošanu;
- c) sekmēt **pārredzamu un** labu administratīvo praksi iestādēs, **lai uzlabotu** piekļuvi **to** dokumentiem. **[Grozījums Nr. 25]**

2. pantsTiesību izmantotāji **[[Grozījums Nr. 27]**

1. Ikvienai fiziskai personai vai juridiskai personai **vai juridisku vai fizisku personu apvienībai** ir jābūt tiesībām piekļūt iestāžu dokumentiem, ievērojot šajā regulā noteiktos principus, nosacījumus un ierobežojumus. **[Grozījums Nr. 28]**

[[Grozījumi Nr. 29, 30, 31, 32, 33 un 34]

⁽¹⁾ OV L 340, 31.12.1993., 43. lpp. ||

⁽²⁾ OV L 46, 18.2.1994., 58. lpp. ||

⁽³⁾ OV L 263, 25.9.1997., 27. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

2. Šī regula neattiecas uz dokumentiem, kas minēti Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma 4. pantā. [Grozījums Nr. 114]

3. Lai garantētu pilnīgu iestāžu pārredzamības principa piemērošanu, iedzīvotājiem ir brīva piekļuve dokumentiem, kas attiecas uz pārkāpumu tiesvedības noteikumiem un procedūrām; [Grozījums Nr. 108]

3. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz visiem iestādes dokumentiem, tātad uz dokumentiem, ko tā ir izdevusi, saņēmusi vai kuri ir tās rīcībā un attiecas uz jebkuru darbības jomu Eiropas Savienībā.

2. Publisku piekļuvi dokumentiem nodrošina vai nu elektroniskā veidā "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī", oficiālā iestādes reģistrā vai pēc rakstveida pieteikuma.

Saskaņā ar 11. pantu nodrošina tiešu piekļuvi dokumentiem, kas izdoti vai saņemti likumdošanas procedūras gaitā.

3. Šī regula neierobežo paplašinātas tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, kādas izriet no starptautisko tiesību aktiem vai to iestāžu aktiem, kuras tos piemēro, vai dalībvalstu tiesību aktiem. [Grozījums Nr. 35]

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

a) "dokuments" ir jebkura satura informācija neatkarīgi no tās pasniegšanas veida (uz papīra, elektroniskā formā vai skaņu, vizuālie un audiovizuālie ieraksti), **kas attiecas uz iestādes politiku, darbību un lēmumiem iestādes kompetenču robežās; informāciju**, ko satur elektroniskās uzglabāšanas, apstrādes un izguves sistēmas (ieskaitot ārējās sistēmas, ko izmanto iestāžu darbam), uzskata par **dokumentu vai dokumentiem**. Iestāde, kas plāno izveidot jaunu elektroniskās uzglabāšanas sistēmu vai būtiski mainīt pašreizējo sistēmu, izvērtē iespējamo ietekmi uz šajā regulā garantētajām piekļuves tiesībām un rīkojas tā, lai sekmētu pārredzamības mērķa sasniegšanu;

Iestāžu elektroniskās uzglabāšanas sistēmās uzglabātas informācijas izguves funkcijas pielāgo tā, lai apmierinātu atkārtotus sabiedrības pieprasījumus, kurus nevar apmierināt, izmantojot sistēmas ekspluatācijai pašlaik pieejamos līdzekļus; [Grozījums Nr. 36]

b) "klasificēti dokumenti" ir dokumenti, kuru publicēšana varētu negatīvi ietekmēt Eiropas Savienības vai vienas vai vairāku tās dalībvalstu būtisku interešu aizsardzību, jo īpaši valsts drošības, aizsardzības un militārajā jomā, un kurus var daļēji vai pilnīgi klasificēt; [Grozījums Nr. 37]

c) ar "normatīviem dokumentiem" principā saprot dokumentus, ko izstrādā vai saņem tiesību aktu pieņemšanas laikā, ieskaitot atbilstoši deleģētām pilnvarām, kuri dalībvalstīs vai dalībvalstīm ir juridiski saistoši un kuru pieņemšanā EK līgumā ir paredzēta Eiropas Parlamenta iejaukšanās vai iesaistīšanās; izņēmuma kārtā par "normatīviem" uzskata arī vispārēja mēroga pasākumus, ko saistībā ar līgumiem pieņēmusi Padome un Komisija bez Eiropas Parlamenta iesaistīšanas. [Grozījums Nr. 101]

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

- d) “nenormatīvi dokumenti” ir dokumenti, kurus izstrādā vai saņem nesaistošu aktu, piemēram, secinājumu, ieteikumu vai rezolūciju, pieņemšanas laikā vai arī tādu aktu pieņemšanas laikā, kuri ir juridiski saistoši dalībvalstīs vai dalībvalstīm, bet kuriem salīdzinājumā ar c) apakšpunktā minētajiem dokumentiem nav vispārējas darbības jomas; [Grozījums Nr. 39]
- e) “administratīvi dokumenti” ir dokumenti, kas attiecas uz iestāžu lēmumu pieņemšanas procesu vai pasākumiem saistībā ar attiecīgās iestādes iekšējiem organizatoriskiem, administratīviem vai budžeta jautājumiem; [Grozījums Nr. 40]
- f) “arhīvs” ir iestādes instruments, ar kuru strukturēti pārvalda reģistrāciju visiem iestādes dokumentiem, kuri attiecas uz notiekošu vai nesen pabeigtu procedūru; [Grozījums Nr. 41]
- g) “vēsturiskie arhīvi” ir iestāžu arhīvu daļa, kuru saskaņā ar a) punkta nosacījumiem izvēlas pastāvīgai saglabāšanai; [Grozījums Nr. 42]
- h) “trešā persona” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kā arī subjekts ārpus attiecīgās iestādes, tostarp dalībvalstis, citas iestādes un organizācijas Kopienā vai ārpus tās, kā arī trešās valstis.

Visu to dokumentu kategoriju detalizētu sarakstu, uz kuriem attiecas a) līdz e) apakšpunktā iekļautās definīcijas, publicē “Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī” un ievieto iestāžu tīmekļa vietnēs. Iestādes arī vienojas un publicē kopīgus arhivēšanas kritērijus. [Grozījums Nr. 43]

5. pants

Klasificētie dokumenti

1. Ja atbilstoši 6. panta 1. punktam pastāv valstiski iemesli, kā arī neierobežojot Eiropas vai dalībvalsts līmenī parlamentāro uzraudzību, iestāde klasificē dokumentu, ja tā publiskošana apdraudētu Eiropas Savienības vai vienas vai vairāku tās dalībvalstu būtisku interešu aizsardzību.

Informāciju klasificē šādi:

- a) “ES SEVIŠKI SLEPENS” — šo klasifikāciju piemēro tikai informācijai un materiāliem, kuru neatļauta publiskošana var ārkārtēji smagi apdraudēt ES vai vienas vai vairāku tās dalībvalstu intereses;
- b) “ES SLEPENS” — šo klasifikāciju piemēro tikai informācijai un materiāliem, kuru neatļauta publiskošana var nopietni kaitēt ES vai vienas vai vairāku tās dalībvalstu interesēm;
- c) “ES KONFIDENCIĀLS” — šo klasifikāciju piemēro informācijai un materiāliem, kuru neatļauta publiskošana var kaitēt ES vai vienas vai vairāku tās dalībvalstu interesēm;
- d) “ES IEROBEŽOTAI LIETOŠANAI” — šo klasifikāciju piemēro informācijai un materiāliem, kuru neatļauta publiskošana var būt nelabvēlīga ES vai vienas vai vairāku tās dalībvalstu interesēm;

2. Informāciju klasificē tikai tad, kad tas ir nepieciešams.

Ja iespējams, autori uz klasificētiem dokumentiem norāda datumu vai periodu, kad var deklasificēt to saturu vai pazemināt to slepenības kategoriju.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

Visos citos gadījumos tie pārskata dokumentus vismaz ik pēc pieciem gadiem, lai pārlicinātos, ka sākotnējā klasifikācija joprojām ir nepieciešama.

Klasifikācija ir skaidri un pareizi norādīta, un to saglabā tikai, kamēr informācijai nepieciešama aizsardzība.

Atbildību par informācijas klasificēšanu un jebkādu zemākas kategorijas piemērošanu vai deklasificēšanu uzņemas vienīgi izcelsmes iestāde vai iestāde, kura klasificēto dokumentu saņēmusi no trešās personas vai citas iestādes.

3. Neierobežojot citu ES iestāžu piekļuves tiesības, klasificētus dokumentus trešām personām izsniedz tikai ar dokumenta autora atļauju.

Tomēr iestāde, kas atsaka piekļuvi dokumentam, informē par sava lēmuma iemesliem, nekaitējot interesēm, kuras tiek aizsargātās atbilstoši 6. panta 1. punktam.

Ja klasificētā dokumenta apstrādē ir iesaistīta vairāk kā viena iestāde, ir jāpiešķir vienāds klasifikācijas pamatojums un jāuzsāk starpniecības procedūra, ja iestāžu uzskati par piešķiramo aizsardzību atšķiras.

Dokumentus, kas attiecas uz likumdošanas kārtību, neklasificē; īstenošanas pasākumus klasificē pirms to pieņemšanas, ja klasifikācija ir nepieciešama, lai novērstu kaitīgu ietekmi uz pašu pasākumu. Starptautiskie nolīgumi par konfidencialās informācijas kopīgu izmantošanu, ko noslēdz Eiropas Savienības vai Kopienas vārdā, nevar dot trešai valstij vai starptautiskai organizācijai tiesības liegt Eiropas Parlamentam piekļuvi konfidencialai informācijai.

4. Atbilstoši 17. un 18. pantā noteiktajai kārtībai pieteikumus attiecībā uz piekļuvi slepeniem dokumentiem izskata tikai tās personas, kurām ir tiesības iepazīties ar šiem dokumentiem. Šīs personas arī izvērtē, kādas norādes par klasificētiem dokumentiem var iekļaut publiskajā reģistrā.

5. Klasificētus dokumentus iekļauj iestādes reģistrā vai izsniedz tikai ar attiecīgā dokumenta autora piekrišanu.

6. Iestāde, kas pieņem lēmumu atteikt piekļuvi klasificētam dokumentam, paskaidro sava lēmuma iemeslus veidā, kas nekaitē interesēm, ko aizsargā ar 6. panta 1. punktā paredzētajiem izņēmumiem.

7. Neierobežojot dalībvalstu parlamentāro uzraudzību, dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka, izskatot pieteikumus saistībā ar piekļuvi ES klasificētiem dokumentiem, tiek ievēroti šajā regulā minētie principi.

8. Iestāžu drošības noteikumus par klasificētiem dokumentiem publisko.

9. Eiropas Parlamentam ir piekļuve klasificētiem dokumentiem ar īpašas uzraudzības komitejas starpniecību, kura sastāv no locekļiem, ko ieceļ tā Priekšsēdētāju konference. Šiem locekļiem piemēro īpašu pielaišanas procedūru, kā arī viņi svinīgi zvēr nekādā veidā neatklāt saņemtās informācijas saturu.

Eiropas Parlaments saskaņā ar līgumos paredzētajiem pienākumiem iekļauj savos iekšējos noteikumos drošības standartus un sankcijas, kas līdzvērtīgas Padomes un Komisijas iekšējās drošības noteikumos izklāstītajiem standartiem un sankcijām. [Grozījums Nr. 44]

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

6. pants [Grozījums Nr. 45]

Vispārēji piekļuves tiesību izņēmumi

1. **Neskarot 5. pantā izskatītos gadījumus**, iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt sabiedrības interesēm saistībā ar: [Grozījums Nr. 46]
 - a) *Eiropas Savienības vai vienas vai vairāku tās dalībvalstu iekšējo* valsts drošību; [Grozījums Nr. 47]
 - b) aizsardzību un militāro jomu;
 - c) *privātpersonu privātajai dzīvei un integritātei, saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību, jo īpaši noteikumiem, kurus piemēro iestādēm atbilstoši EK līguma 286. pantam, kā arī 1. panta c) apakšpunktā izklāstīto pārredzamības un labas pārvaldības principu*; [Grozījums Nr. 49]
 - d) starptautiskajām attiecībām;
 - e) Kopienas vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku;
 - f) vidi, piemēram, retu sugu vairošanās vietas.
 2. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt **sabiedrības vai privātām interesēm saistībā ar**: [Grozījums Nr. 48]
 - a) fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu aizsardzībai;
 - b) intelektuālā īpašuma aizsardzībai;
 - c) juridisku konsultāciju un tiesas procedūru aizsardzībai, **izņemot gadījumus, kad juridiskā konsultācija attiecas uz procedūrām, kuru rezultātā pieņem tiesību aktu vai vispārēji piemērojamu nenormatīvu aktu**; [Grozījums Nr. 50]
 - d) pārbažu, izmeklēšanas un revīziju mērķiem;
 - e) **publiskā iepirkuma** procedūru objektivitātei, **kamēr līgumslēdzēja iestāde nav pieņēmusi lēmumu, vai atlases komisijas objektivitātei personāla pieņemšanas procedūrās, kamēr iecelēj institūcija nav pieņēmusi lēmumu**. [Grozījums Nr. 51]
- [Grozījums Nr. 52]
3. Izņēmumus, kas noteikti 2. un 3. punktā piemēro, ja vien iepazīšanās ar dokumentiem nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm. **Pastāv spēcīgas sabiedrības intereses informācijas izpaušanā, ja pieprasītie dokumenti ir izstrādāti vai saņemti tiesību aktu vai vispārēji piemērojamu nenormatīvu aktu pieņemšanas procedūru laikā. Līdzsvarojot sabiedrības intereses informācijas izpaušanā, īpaša nozīme jāpiešķir faktam, ka pieprasītie dokumenti attiecas uz pamattiesību vai tiesību dzīvot veselībai nekaitīgā vidē aizsardzību**. [Grozījums Nr. 53]
 4. Definējot sevišķi svarīgas sabiedrības intereses informācijas izpaušanā, pienācīgi jāņem vērā Eiropas Parlamenta deputātu politiskās darbības un neatkarīguma aizsardzība, īpaši saistībā ar Deputātu nolikuma 6. panta 2. punktu. [Grozījums Nr. 115]

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

5. Dokumentus, kuru izpaušana apdraud vides aizsardzības vērtības, piemēram, retu sugu vairošanās vietas, publisko vienīgi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1367/2006. [Grozījums Nr. 54]

6. Personas datus neizpauž, ja šāda izpaušana varētu kaitēt attiecīgās personas privātumam vai integritātei. Uzskata, ka šāds kaitējums nav iespējams:

— ja dati attiecas tikai uz attiecīgās personas profesionālo darbību, izņemot gadījumu, kad, ņemot vērā konkrētos apstākļus, ir iemesls uzskatīt, ka izpaušana varētu nodarīt kaitējumu attiecīgajai personai;

— ja dati attiecas tikai uz publisku personu, izņemot gadījumu, kad, ņemot vērā konkrētos apstākļus, ir iemesls uzskatīt, ka izpaušana varētu nodarīt kaitējumu attiecīgajai personai vai citām ar viņu saistītām personām;

— ja dati jau ir publiskoti ar attiecīgās personas piekrišanu.

Personas datus tomēr izpauž, ja to nosaka sevišķi svarīgas sabiedrības intereses. Šādā gadījumā iestāde vai struktūra skaidri norāda attiecīgās sabiedrības intereses. Iestāde vai struktūra min iemeslus, kāpēc konkrētajā gadījumā sabiedrības intereses ir svarīgākas par attiecīgās personas interesēm.

Ja, pamatojoties uz 1. punktu, iestāde vai struktūra atsaka piekļuvi kādam dokumentam, tā apsver iespēju piešķirt daļēju piekļuvi attiecīgajam dokumentam. [Grozījumi Nr.90, 96, 102]

7. Ja izņēmumi attiecas tikai uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko.

8. Izņēmumi, kas noteikti šajā pantā, neattiecas uz tādu procedūru dokumentiem, kuru rezultātā pieņem tiesību aktu vai vispārēji piemērojamu nenormatīvu aktu. Izņēmumi ir spēkā tik ilgi, kamēr šāda aizsardzība ir pamatota, ņemot vērā dokumenta saturu. Izņēmumi var būt spēkā ne ilgāk kā 30 gadus. Ja dokumentiem ir piemērojami izņēmumi, kas skar **privātpersonas privātumu un integritāti**, izņēmumus vajadzības gadījumā drīkst piemērot arī pēc šā termiņa. [Grozījums Nr. 55]

9. Šajā pantā noteiktos izņēmumus nevar interpretēt tā, ka tie būtu attiecināmi uz sabiedrību interesējošu informāciju par saņēmējiem, kuri saņem finanšu pārredzamības sistēmā pieejamos Eiropas Savienības līdzekļus. [Grozījums Nr. 56]

7. pants [Grozījums Nr. 57]

Apspriešanās ar trešām personām

1. Kas attiecas uz trešo personu dokumentiem, iestādes tos nodod atklātībai, neapspriežoties ar dokumenta autoru, ja ir skaidrs, ka dokumentam nav piemērojams neviens no regulā minētajiem izņēmumiem. Ar trešo personu apspriežas, ja tā, dokumentu iesniedzot, ir pieprasījusi īpašu dokumenta apstrādi, lai izvērtētu, vai ir jāpiemēro šajā regulā paredzētais izņēmums. Dokumenti, kas iesniegti iestādēm, lai ietekmētu politikas veidošanu, ir jāpublisko. [Grozījums Nr. 58]

2. Ja piemērošana attiecas uz dalībvalstī izdotu dokumentu:

— ko attiecīgā dalībvalsts kā Padomes locekle nav nosūtījusi vai

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

— kurš neattiecas uz Komisijai iesniegto informāciju par EK politikas un tiesību aktu īstenošanu,

ir jāapspriežas ar minētās dalībvalsts iestādēm. Iestāde, kuras rīcībā ir dokuments, izpauž tā saturu, ja vien dalībvalsts nav pamatojusi piekļuves liegšanu, pamatojoties uz 4. pantā minētajiem izņēmumiem vai **līdzvērtīgiem** nosacījumiem šīs valsts tiesību aktos, **vai arī mērķiem, pamatojoties uz EK līguma 296. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ka informācijas izpaušana varētu būt pretrunā ar būtiskām valsts drošības interesēm. Iestāde izvērtē dalībvalsts iesniegtā pamatojuma atbilstību. [Grozījums Nr. 91]**

3. **Neierobežojot dalībvalstu parlamentāro uzraudzību, ja** dalībvalsts saņem lūgumu iepazīties ar tās rīcībā esošu dokumentu, ko sagatavojusi kāda iestāde, bet nav skaidrības par to, vai šo dokumentu drīkst izsniegt, dalībvalsts apspriežas ar attiecīgo iestādi, lai varētu pieņemt lēmumu, kas nekaitē šīs regulas mērķiem. Dalībvalsts var arī pāradresēt šo lūgumu attiecīgajai iestādei. **[Grozījums Nr. 60]**

8. pants

Dokumentu pavairošana

Šī regula neskar esošos autortiesību noteikumus, kas var ierobežot trešās personas tiesības **■**pavairot vai izmantot izsniegtos dokumentus. **[Grozījums Nr. 82]**

9. pants

Labas pārvaldības princips

Pamatojoties uz labas administratīvās prakses kodeksu, iestādes pieņem un publicē vispārējas pamatnostādnes par pienākumiem saistībā ar konfidencialitāti un dienesta noslēpumiem, kas noteikti EK līguma 287. pantā, par pienākumiem, kas izriet no pārdomātas un pārredzamas pārvaldības un personas datu aizsardzības atbilstoši Regulai (EK) Nr. 45/2001. Pēc šīm pamatnostādnēm nosaka arī sankcijas, ko piemēro gadījumā, ja konstatēta neatbilstība šai regulai, atbilstoši Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumiem, Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībai un iestāžu iekšējiem noteikumiem. [Grozījums Nr. 107]

II SADAĻA

Likumdošanas procesa un cita pārredzamība

10. pants

Likumdošanas procesa pārredzamība

1. **Atbilstoši EK līguma 6. panta 1. punktā izklāstītajiem demokrātijas principiem un Eiropas Kopienu Tiesas judikatūrai attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 īstenošanu, iestādes, kas darbojas kā likumdevējas, arī saskaņā ar deleģētām pilnvarām, piešķir plašāko iespējamo piekļuvi to darbībai.**

2. **Dokumenti, kas attiecas uz to likumdošanas programmām, iepriekšēju apspriešanos ar pilsonisko sabiedrību, ietekmes novērtējumiem, kā arī jebkuri citi sagatavošanas dokumenti, kas saistīti ar likumdošanas procedūru, ir pieejami iestādēm kopīgā lietotājdraudzīgā tīmekļa vietnē un tiek publicēti īpašās “Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša” sērijās.**

3. **Tiesību aktu priekšlikumus, kā arī citus ES juridiskos tekstus izstrādā skaidrā un saprotamā veidā, un iestādes vienojas par kopīgām dokumentu izstrādes pamatnostādnēm un modeļiem, ar kuriem tiek uzlabota juridiskā noteiktība saistībā ar attiecīgo Tiesas judikatūru.**

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

4. *Likumdošanas procedūras laikā visas lēmumu pieņemšanas procesā iesaistītās iestādes un struktūrvienības publicē īpašās "Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša" sērijās savus sagatavošanas dokumentus un visu ar to saistīto informāciju, tostarp juridiskos atzinumus, kā arī ievieto tos kopīgā tīmekļa vietnē, kurā tiek atspoguļota attiecīgās procedūras norise.*

5. *Visas iniciatīvas vai dokumenti, ko iesniedz ieinteresētās personas, lai ietekmētu lēmumu pieņemšanas procesu, tiek publiskotas.*

6. *Pēc tiesību aktu pieņemšanas tos publicē "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī", ievērojot 12. panta nosacījumus.*

7. *Atbilstoši lojālas sadarbības principam, kas reglamentē iestāžu un dalībvalstu savstarpējās attiecības, dalībvalstis, lai nekavētu šīs regulas mērķu sasniegšanu, cenšas nodrošināt līdzvērtīga līmeņa pārredzamību saistībā ar dalībvalstu pasākumiem, īstenojot ES iestāžu tiesību aktus, īpaši skaidri publicējot atsauces uz dalībvalstu pasākumiem. Mērķis ir dot iedzīvotājiem skaidru un precīzu izpratni par viņu tiesībām un pienākumiem, ko nosaka ar īpašiem ES noteikumiem, un veicināt, lai dalībvalstu tiesas nodrošina šo tiesību un pienākumu respektēšanu atbilstoši juridiskās noteiktības un personas aizsardzības principiem. [Grozījums Nr. 103]*

11. pants

Publicēšana Oficiālajā Vēstnesī

1. *Atbilstoši šajā regulā izklāstītajiem principiem iestādes vienojas par "Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša" struktūru un noformējumu, ņemot vērā jau spēkā esošo iestāžu nolīgumu.*

Papildus tiesību aktiem, kas minēti EK līguma 254. panta 1. un 2. punktā un Euratom līguma 163. panta pirmajā daļā, ievērojot šīs regulas **6. pantu**, Oficiālajā Vēstnesī publicē:

■

a) *a)kopējās nostājas, ko pieņēmusi Padome saskaņā ar EK līguma 251. un 252. pantā minēto procedūru, un to pamatojumu, kā arī Eiropas Parlamenta nostāju šajās norisēs;*

b) *direktīvas, izņemot tās, kas minētas EK līguma 254. panta 1. un 2. punktā, lēmumus, izņemot tos, kuri minēti EK līguma 254. panta 1. punktā, ieteikumus un atzinumus;*

■

c) *savstarpējas konvencijas, ko dalībvalstis parakstījušas saskaņā ar EK līguma 293. pantu;*

d) *starptautiskus nolīgumus, ko Kopiena noslēgusi saskaņā ar ES līguma 24. pantu.*

■

e) *kopējās nostājas, kas minētas ES līguma 34. panta 2. punktā;*

f) *pamatlēmumus un lēmumus, kas minēti ES līguma 34. panta 2. punktā;*

g) *konvencijas, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar ES līguma 34. panta 2. punktu;*

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

2. Citus dokumentus publicēšanai "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī" nosaka ar Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgu lēmumu pēc ES Oficiālo publikāciju Biroja pārvaldības komitejas priekšlikuma ⁽¹⁾. [Grozījumi Nr. 74, 105]

12. pants

Iestāžu **administratīvās pārredzamības** prakse [Grozījums Nr.775]

1. Iestādes izstrādā labu administratīvo praksi, lai vienkāršotu šajā regulā garantēto tiesību izmantošanu saistībā ar piekļuvi dokumentiem. **Iestādes organizē un uztur to rīcībā esošo informāciju tā, lai bez papildu pūlēm varētu garantēt sabiedrības piekļuvi informācijai.** [Grozījums Nr. 78]

2. **Lai nodrošinātu pārredzamības un labas pārvaldības principu efektīvu piemērošanu, attiecīgās iestādes vienojas par kopīgiem īstenošanas noteikumiem un procedūrām dokumentu noformēšanai, klasificēšanai, deklasificēšanai, reģistrēšanai un izplatīšanai.**

Lai veicinātu īstenošanas debates to dalībnieku vidū, kuri iesaistīti lēmumu pieņemšanas procesā, un neierobežotu pārredzamības principu, iestādes skaidri paziņo iedzīvotājiem, vai un kad īpašu lēmumu pieņemšanas procesa posmu laikā nevar tikt piešķirta tieša piekļuve dokumentiem. Pēc lēmuma pieņemšanas šos ierobežojumus nepiemēro. [Grozījums Nr. 79]

3. Iestādes skaidri un pārredzami informē iedzīvotājus par savu organizatorisko struktūru, norādot iekšējo nodaļu uzdevumus, iekšējo darba plūsmu, orientējošus piekritīgu procedūru termiņus un to, pie kuriem dienestiem iedzīvotāji var vērsties, lai saņemtu atbalstu, informāciju vai iesniegtu pārsūdzību administratīvā kārtā. [Grozījums Nr. 80]

4. Iestādes atbilstoši 255. pantam izveido iestāžu komiteju, kas izvērtē un apmainās ar labāko praksi, identificē šķēršļus piekļuvei un lietošanai, kā arī nepublicētus datu avotus, risina iespējamus strīdus, veicina reģistru savietojamību, atkārtotu izmantošanu un apvienošanu, standartizē dokumentu kodēšanu ar Eiropas standartizācijas organizāciju palīdzību, izveido vienotu ES portālu, lai nodrošinātu piekļuvi visiem ES dokumentiem, un apspriež turpmākās attīstības iespējas dokumentu publiskuma jomā. [Grozījums Nr. 81]

13. pants

Finanšu pārredzamība

Informācija saistībā ar ES budžetu, tā īstenošanu un saņēmējiem no ES fondiem un dotācijām ir publiskota un pieejama iedzīvotājiem.

Šāda informācija ir pieejama arī īpašā tīmekļa vietnē un datubāzē, kurā iespējams meklēt, pamatojoties uz iepriekš minēto informāciju par finanšu pārredzamību ES. [Grozījums Nr. 85]

III SADAĻA

Piekļuves metode

14. pants

Tieša piekļuve dokumentiem

1. Iestādes iespēju robežās nodrošina dokumentu pieejamību sabiedrībai elektroniskā veidā vai izmantojot reģistru atbilstoši attiecīgās iestādes noteikumiem. [Grozījums Nr. 71]

⁽¹⁾ Skatīt SEC(2008)2109 7. pantu.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

2. **Iestādes nodrošina visu dokumentu tiešu pieejamību sabiedrībai elektroniskā veidā vai reģistrā, un tas** jo īpaši attiecas uz tiem dokumentiem, kas izdoti vai saņemti EK tiesību aktu vai vispārēji piemērojamu nenormatīvu aktu pieņemšanas procedūras laikā. [Grozījums Nr. 72]

3. Ja iespējams, elektroniskā formā tieši pieejami ir pārējie dokumenti, īpaši dokumenti, kas skar politikas vai stratēģijas izstrādāšanu.

4. Ja dokuments nav tieši pieejams reģistrā, tajā, ciktāl iespējams, norāda dokumenta atrašanās vietu.

5. **Iestādes izveido savu dokumentu reģistru vienotu saskarni un jo īpaši nodrošina vienotu tiešās piekļuves punktu dokumentiem, kas izdoti vai saņemti Kopienas tiesību aktu vai vispārēji piemērojamu nenormatīvu aktu pieņemšanas procedūras laikā.** [Grozījums Nr. 73]

15. pants

Reģistri

1. Īstenojot pilsoņu tiesības saskaņā ar šo regulu, ikviena iestāde nodrošina publisku piekļuvi dokumentu reģistram. Piekļuve reģistram ir jānodrošina elektroniski. Uzziņas par dokumentiem reģistrā iekļauj nekavējoties.

2. Katram dokumentam reģistrā piešķir uzskaites numuru (arī vairāku iestāžu uzskaites numuru, ja tāds ir), norāda dokumenta priekšmetu un/vai pievieno tam īsu satura izklāstu, kā arī norāda dienu, kad tas ir saņemts un iekļauts reģistrā. Uzziņas sagatavo, nemazinot 6. pantā minēto interešu aizsardzību.

3. **Neierobežojot iestāžu iekšējos noteikumus, katras iestādes reģistrā vai reģistru sistēmā (ja vienā iestādē ir vairāki reģistri) jo īpaši jābūt atsaucēi uz:**

— **ienākošajiem un izejošajiem dokumentiem, kā arī iestādes oficiālajai pasta adresei, ja uz šo adresi attiecas definīcija 4. panta a) apakšpunktā,**

— **sanāksmju darba kārtībām un kopsavilkumiem, dokumentiem, kas sagatavoti aprītei pirms sanāksmēm, kā arī citiem dokumentiem, kas ir aprītē sanāksmju laikā.**

Katra iestāde:

— **pieņem un publicē līdz ... (*) iekšējos noteikumus par dokumentu reģistrāciju,**

— **nodrošina līdz ... (**) reģistra pilnīgu darbību.** [Grozījums Nr. 70]

16. pants

Pieteikumi

1. Pieteikumus saistībā ar piekļuvi dokumentam iesniedz rakstiski, arī elektroniski, vienā no EK Līguma 314. pantā minētajām valodām; tiem ir jābūt skaidri formulētiem, lai iestāde varētu viegli atrast attiecīgo dokumentu. Pieteikuma iesniedzējam nav jānorāda tā iesniegšanas iemesli.

2. Ja pieteikums nav pietiekami skaidri formulēts, iestāde **15 darba dienu laikā** lūdz iesniedzēju precizēt pieteikumu un turklāt sniedz viņam palīdzību, piemēram, paskaidrojot, kā ir izmantojami publiskie dokumentu reģistri. [Grozījums Nr. 62]

(*) Sešus mēnešus pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

(**) Vienu gadu no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

3. Ja pieteikums attiecas uz ļoti apjomīgu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, attiecīgā iestāde var bez papildu formalitātēm apspriesties ar pieteikuma iesniedzēju, lai rastu pieņemamu un praktisku risinājumu.

4. Iestādes sniedz ziņas un palīdz pilsoņiem noskaidrot, kādā veidā un kur var iesniegt pieteikumus saistībā ar piekļuvi dokumentiem.

17. pants

Sākotnējo pieteikumu izskatīšana

1. Pieteikumus attiecībā uz piekļuvi dokumentiem izskata ātri. Pieteikuma iesniedzējam nosūta saņemšanas apstiprinājumu. Iestāde **vēlākais** 15 darba dienu laikā pēc pieteikuma reģistrācijas dod atļauju piekļūt pieprasītajam dokumentam un šajā laikā nodrošina to saskaņā ar 10. pantu vai rakstiskā atbildē paskaidro pilnīgā vai daļējā atteikuma iemeslus, kā arī informē pieteikuma iesniedzēju par viņa tiesībām iesniegt atkārtotu pieteikumu saskaņā ar šā panta 4. punktu. [**Grozījums Nr. 63**]

2. Izņēmuma gadījumos, piemēram, ja pieteikums attiecas uz ļoti apjomīgu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, 1. punktā paredzēto termiņu var pagarināt **ne vairāk par** 15 darba dienām, ar nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir iepriekš informēts un saņēmis sīkus paskaidrojumus. [**Grozījums Nr. 64**]

3. Saņemot pilnīgu vai daļēju atteikumu, pieteikuma iesniedzējs **vai nu** 15 darba dienu laikā pēc iestādes atbildes saņemšanas var iesniegt atkārtotu pieteikumu ar lūgumu iestādei mainīt savu nostāju, **vai, ja pieteikuma iesniedzējs apšauba, ka attiecīgām interesēm tiks nodarīts reāls kaitējums, un/vai apstrīd, ka pastāv sevišķas intereses neizpaust dokumenta saturu, viņš var prasīt Eiropas Ombudam sniegt neatkarīgu un objektīvu atzinumu par iespējamo kaitējumu un/vai sevišķām interesēm.**

Gaidot Eiropas Ombuda atzinumu, 1. punktā noteiktais termiņš tiek saīsināts līdz 30 darbadienām un ne ilgāk.

Pēc Eiropas Ombuda atzinuma saņemšanas vai, vēlākais, izbeidzoties 30 darbadienu periodam, pieteikuma iesniedzējs var ne vēlāk par 15 darbadienām iesniegt apstiprinošu pieteikumu, prasot iestādei pārskatīt tās nostāju. [**Grozījums Nr. 104**]

4. Nesāņemot iestādes atbildi paredzētajā laikā, pieteikuma iesniedzējam ir tiesības iesniegt atkārtotu pieteikumu.

18. pants

Atkārtotu pieteikumu izskatīšana

1. Atkārtotus pieteikumus izskata ātri. Iestāde **15** darba dienu laikā pēc tāda pieteikuma reģistrācijas dod atļauju piekļūt pieprasītajam dokumentam un šajā laikā nodrošina to saskaņā ar 10. pantu vai rakstiskā atbildē paskaidro pilnīgā vai daļējā atteikuma iemeslus. Pilnīga vai daļēja atteikuma gadījumā iestāde informē pieteikuma iesniedzēju par viņam pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem. [**Grozījums Nr. 66**]

2. Izņēmuma gadījumos, piemēram, ja pieteikums attiecas uz ļoti garu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, 1. punktā paredzēto termiņu var pagarināt par **ne vairāk kā par** 15 darba dienām, ar nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir iepriekš informēts un saņēmis sīkus paskaidrojumus. [**Grozījums Nr. 67**]

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

3. Pilnīga vai daļēja atteikuma gadījumā pieteikuma iesniedzējs var attiecīgi uzsākt tiesvedību Pirmās instances tiesā pret iestādi un/vai iesniegt sūdzību Eiropas Ombudam saskaņā ar EK līguma 230. un 195. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

4. Ja iestāde nesniedz atbildi paredzētajā termiņā, uzskata, ka atbilde ir noraidoša, un pieteikuma iesniedzējam ir tiesības saskaņā ar attiecīgajiem EK līguma noteikumiem iesūdzēt iestādi tiesā un/vai iesniegt sūdzību Ombudam.

■ [Grozījums Nr. 68]

19. pants

Piekluve dokumentiem pēc pieteikuma izskatīšanas

1. Pieteikuma iesniedzējs, iegūstot piekļuvi dokumentiem, pēc paša vēlēšanās iepazīstas ar tiem uz vietas vai saņem to kopiju, arī elektronisku kopiju, ja tāda ir pieejama.

2. Ja dokuments ir publiski pieejams, un tas ir viegli pieejams pieteikuma iesniedzējam, iestāde var izpildīt savu pienākumu nodrošināt piekļuvi dokumentiem, paziņojot pieteikuma iesniedzējam, kā var iegūt pieprasīto dokumentu.

3. Dokumentus nodrošina tādā redakcijā un veidā, kādā tas ir (arī elektroniski vai citā veidā, piemēram, Braila rakstā, palielinātā rakstā vai ierakstā), pilnībā ievērojot pieteikuma iesniedzēja vēlēšanos.

4. Kopiju izgatavošanas un pārsūtīšanas izdevumus var likt apmaksāt pieteikuma iesniedzējam. Šī maksa nedrīkst pārsniegt kopiju izgatavošanas un pārsūtīšanas faktiskās izmaksas. Iepazīšanās uz vietas, kopiju izgatavošana līdz 20 A4 lappusēm un tieša piekluve dokumentam elektroniskā formā vai izmantojot reģistru ir bez maksas. **Attiecībā uz izdrukām vai elektroniskiem dokumentiem, kuru sagatavošanā izmanto elektroniskās uzglabāšanas, apstrādes un izguves sistēmās ievietotu informāciju, pieteikuma iesniedzējam var likt apmaksāt arī dokumenta vai dokumentu meklēšanas un iegūšanas faktiskās izmaksas. Ja iestāde jau ir sagatavojusi attiecīgo dokumentu vai dokumentus, nekādas papildu maksas netiek pieprasītas. Pieteikuma iesniedzēju iepriekš informē par summu un izmaksu aprēķināšanas metodi.** [Grozījums Nr. 69]

5. Šī regula neparedz atkāpes no EK tiesību aktos vai valsts tiesību aktos noteiktās konkrētās kārtības, piemēram, nodevas maksājuma.

20. pants

Informēšana

1. Ikviens iestāde veic vajadzīgos pasākumus, lai informētu sabiedrību par tiesībām, ko tai paredz šī regula.

2. Dalībvalstis sadarbojas ar iestādēm, sniedzot pilsoņiem informāciju.

21. pants

Informācijas darbinieks

1. **Katrā iestādē ikvienā ģenerāldirektorātā norīko darbā informācijas darbinieku, kurš ir atbildīgs par šīs regulas noteikumu un labas administratīvas prakses ievērošanu attiecīgajā ģenerāldirektorātā.**

2. **Informācijas darbinieks nosaka, kādu informāciju ir lietderīgi publiskot attiecībā uz:**

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

a) šīs regulas īstenošanu;

b) labo praksi;

un nodrošina šīs informācijas izplatīšanu piemērotā veidā.

3. Informācijas darbinieks izvērtē, vai attiecīgā ģenerāldirektorāta dienesti ievēro labo praksi.

4. Ja tiek pieprasīta informācija, kas nav attiecīgā ģenerāldirektorāta, bet gan tās pašas iestādes cita ģenerāldirektorāta kompetencē, informācijas darbinieks, ja vien viņa rīcībā ir šāda informācija, var norādīt informācijas pieprasītājam, pie kā vērsties. [Grozījums Nr. 106]

IV SADAĻA

Nobeiguma noteikumi

22. pants

Ziņojumi

1. Ikviens iestāde reizi gadā publicē ziņojumu par iepriekšējo gadu, kurā norāda, cik gadījumos tā atteikusi nodrošināt piekļuvi dokumentiem, šādu atteikumu iemeslus un to slepeno dokumentu skaitu, kuri nav iekļauti reģistrā.

2. Komisija vēlākais līdz ...* publicē ziņojumu par šīs regulas principu ievērošanu un sniedz ieteikumus, vajadzības gadījumā iekļaujot arī priekšlikumus šīs regulas pārskatīšanai, kādi nepieciešami, ņemot vērā izmaiņas pašreizējā situācijā, kā arī iestādēm veicamo pasākumu rīcības programmu. [Grozījums Nr. 83]

23. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 1049/2001 atceļ no [...].

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu Pielikumā.

24. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā
Priekšsēdētājs

Padomes vārdā
Priekšsēdētājs

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA ⁽¹⁾

Regula (EK) Nr. 1049/2001	Šī regula
1. pants	1. pants
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	—
2. panta 3. punkts	2. panta 2. punkts
2. panta 4. punkts	2. panta 3. punkts
2. panta 5. punkts	2. panta 4. punkts
—	2. panta 5. punkts
—	2. panta 6. punkts
2. panta 6. punkts	2. panta 7. punkts
3. pants	3. pants
4. panta 1. punkta a) apakšpunkts	4. panta 1. punkts
4. panta 1. punkta b) apakšpunkts	4. panta 5. punkts
4. panta 2. punkts	4. panta 2. punkts
4. panta 3. punkts	4. panta 3. punkts
4. panta 4. punkts	5. panta 1. punkts
4. panta 5. punkts	5. panta 2. punkts
—	4. panta 4. punkts
4. panta 6. punkts	4. panta 6. punkts
4. panta 7. punkts	4. panta 7. punkts
5. pants	5. panta 3. punkts
6. pants	6. pants
7. pants	7. pants
8. pants	8. pants
9. pants	9. pants
10. pants	10. pants
11. pants	11. pants
12. pants	12. pants
13. pants	13. pants
14. pants	14. pants
15. pants	15. pants
16. pants	16. pants
17. panta 1. punkts	17. pants
17. panta 2. punkts	—
18. pants	—
—	18. pants
—	19. pants
—	Pielikums

⁽¹⁾ Jāatjaunina.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes *

P6_TA(2009)0115

Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm (COM(2008)0869 – C6-0050/2009 – 2008/0252(CNS))

(2010/C 87 E/63)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0869),
 - ņemot vērā EK līguma 128. panta 2. punktu, ar kuru saskaņā Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C6-0050/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A6-0052/2009),
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz apspriesties ar Parlamentu, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 4. atkārtoti izsaka pastāvīgo aicinājumu Komisijai un Padomei nodrošināt, ka Parlamentam, veicot 2010. gada beigās paredzēto nodarbinātības politikas pamatnostādņu pilnīgo pārskatīšanu, ir pietiekams laiks, kas jebkurā gadījumā nav mazāks par 5 mēnešiem, lai Parlaments īstenotu tā konsultatīvo uzdevumu, kas noteikts Līguma 128. panta 2. punktā;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Daudzgažu plāns zilās tunzivis krājumu atjaunošana *

P6_TA(2009)0128

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par daudzgažu plānu zilās tunzivis krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā (COM(2009)0093 – C6-0081/2009 – 2009/0029(CNS))

(2010/C 87 E/64)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2009)0093),

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

— ņemot vērā EK līguma 37. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0081/2009),

— ņemot vērā Reglamenta 51. un 134. pantus,

1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi nepievienoties Parlamenta apstiprinātajam tekstam;
4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1
Regulas priekšlikums
3.a apsvēruma (jauns)

ICCAT atjaunošanas plāns mudina līgumslēdzējas puses brīvprātīgi samazināt zilās tunzivis nozveju Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā 2009. gadā, lai sekmētu zivju krājumu atjaunošanos; dažas līgumslēdzējas puses jau šādi rīkojas;

Grozījums Nr. 4
Regulas priekšlikums
2. pants – g apakšpunkts

(g) "kopīga zvejas darbība" ir visas darbības, ko veic divi vai vairāki zivju nozvejotāji kuģi, kas kuģo ar dažādu Konvencijas Līgumslēdzēju pušu vai dažādu dalībvalstu karogiem, ja viena zivju nozvejotāja kuģa nozveju atbilstoši sadales sistēmai pilnībā vai daļēji uzdod par viena vai vairāku citu zivju nozvejotāju kuģu nozveju;

(g) "kopīga zvejas darbība" ir visas darbības, ko veic divi vai vairāki zivju nozvejotāji kuģi, kas kuģo ar dažādu Konvencijas Līgumslēdzēju pušu vai dažādu dalībvalstu karogiem, **vai kuģi, kas kuģo ar vienu un to pašu karogu**, ja viena zivju nozvejotāja kuģa nozveju atbilstoši sadales sistēmai pilnībā vai daļēji uzdod par viena vai vairāku citu zivju nozvejotāju kuģu nozveju;

Grozījums Nr. 5
Regulas priekšlikums
4. pants – 6. punkts – 3. apakšpunkts

Ja tiek novērtēts, ka individuālā kvota ir pilnībā apgūta, karoga valsts var pieprasīt kuģim nekavējoties braukt uz tās apstiprinātu ostu.

Ja tiek novērtēts, ka individuālā kvota ir pilnībā apgūta, karoga valsts **aptur zilās tunzivis zvejošanas atļauju un** var pieprasīt kuģim nekavējoties braukt uz tās apstiprinātu ostu.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 6**Regulas priekšlikums****21. pants – 1. punkts**

1. Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 2847/93 7. panta, šīs regulas 14. pantā minēta Kopienas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis kompetentai tās dalībvalsts (ieskaitot karoga dalībvalsti) vai Konvencijas Līgumslēdzējas puses iestādei, kuras ostas vai izkraušanas iekārtas viņš vēlas izmantot, vismaz četras stundas pirms paredzētā ostā ierašanās laika dara zināmu šādu informāciju:

1. Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 2847/93 7. panta, šīs regulas 14. pantā minēta Kopienas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis kompetentai tās dalībvalsts (ieskaitot karoga dalībvalsti) vai Konvencijas Līgumslēdzējas puses iestādei, kuras ostas vai izkraušanas iekārtas viņš vēlas izmantot, vismaz četras stundas pirms paredzētā ostā ierašanās laika **vai, ja attālums līdz ostai ir mazāks, pēc zvejošanas darbību pabeigšanas un pirms atgriešanās** dara zināmu šādu informāciju:

Grozījums Nr. 7**Regulas priekšlikums****23. pants – 2. punkts – a apakšpunkts**

a) paredzamais ierašanās laiks;

a) **datums, osta un** paredzamais ierašanās laiks;

Grozījums Nr. 8**Regulas priekšlikums****30. pants – 2. punkts – a apakšpunkts**

a) novērotājus **vismaz 20 %** no aktīvi izmantotiem par 24 metriem garākiem zivju nozvejotājiem kuģiem, kas zvejo ar riņķvadiem (seineriem);

a) novērotājus **100 %** no aktīvi izmantotiem par 24 metriem garākiem zivju nozvejotājiem kuģiem, kas zvejo ar riņķvadiem (seineriem);

Grozījums Nr. 9**Regulas priekšlikums****30. pants – 2. punkts – b apakšpunkts**

b) kopīgu zvejas darbību gadījumā, – ka zvejas darbības laikā uz kuģa atrodas novērotājs

b) kopīgu zvejas darbību gadījumā, – ka zvejas darbības laikā uz **jebkura zivju nozvejotāja kuģa** atrodas novērotājs

2010/C 87 E/19	Kohēzijas politika: ieguldījumi reālajā ekonomikā Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par Kohēzijas politiku: ieguldījumu reālajā ekonomikā (2009/2009(INI))	113
Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts		
2010/C 87 E/20	Labāka karjera un lielāka mobilitāte: Eiropas partnerība pētniekiem Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par labāku karjeru un lielāku mobilitāti: Eiropas partnerība pētniekiem (2008/2213(INI))	116
2010/C 87 E/21	Patērētāju, jo īpaši nepilngadīgo, aizsardzība saistībā ar videospēļu lietošanu Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par patērētāju, jo īpaši nepilngadīgo, aizsardzību saistībā ar videospēļu lietošanu (2008/2173(INI))	122
2010/C 87 E/22	Kopējās aviācijas telpas veidošana ar Izraēlu Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par kopējās aviācijas telpas veidošanu ar Izraēlu (2008/2136(INI))	126
2010/C 87 E/23	Humanitārās situācijas pasliktināšanās Šrilankā Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par humanitārās situācijas pasliktināšanos Šrilankā	127
2010/C 87 E/24	Lauksaimniecības zemes kvalitātes pasliktināšanās ES un it īpaši Dienvideiropā: problēmas risināšana ar ES lauksaimniecības politikas instrumentu palīdzību Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par lauksaimniecības zemes kvalitātes pasliktināšanos ES un it īpaši Dienvideiropā: problēmas risināšana ar ES lauksaimniecības politikas instrumentu palīdzību (2008/2219(INI))	128
2010/C 87 E/25	Darbinieku līdzdalība uzņēmumos ar Eiropas uzņēmuma statūtiem Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par darbinieku piedalīšanos uzņēmumos ar Eiropas statūtu un citu papildu pasākumu palīdzību	133
2010/C 87 E/26	Migrantu bērni Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par izcelsmes valstī atstātajiem migrantu bērniem	134
2010/C 87 E/27	Horvātijas 2008. gada progresa ziņojums Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par Horvātijas 2008. gada progresa ziņojumu	135
2010/C 87 E/28	Turcijas 2008. gada progresa ziņojums Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par Turcijas 2008. gada progresa ziņojumu	139
2010/C 87 E/29	2008. gada progresa ziņojums par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par 2008. gada progresa ziņojumu par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku	147
2010/C 87 E/30	Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāla pilnvaras Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta ieteikums Padomei par Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāla pilnvarām (2008/2290(INI))	153
2010/C 87 E/31	5. Pasaules Ūdens forums, kas notiks 2009. gada 16.-22. martā Stambulā Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par ūdeni 5. Pasaules Ūdens foruma kontekstā, kas notika Stambulā no 2009. gada 16. līdz 22. martam	157

2010/C 87 E/32	EK sniegtais atbalsts veselības aprūpes pakalpojumu attīstībai Subsahāras Āfrikā Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par pieeju EK sniegtajam atbalstam veselības aprūpes pakalpojumu attīstībai Subsahāras Āfrikā 162
2010/C 87 E/33	Vienotas euro maksājumu telpas (SEPA) izveide Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par vienotas euro maksājumu telpas (SEPA) izveidi 166
2010/C 87 E/34	Eiropas Savienības un Brazīlijas stratēģiskā partnerība Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta ieteikums Padomei par Eiropas Savienības un Brazīlijas stratēģisko partnerību (2008/2288(INI)) 168
2010/C 87 E/35	ES un Meksikas stratēģiskā partnerība Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta ieteikums Padomei par Eiropas Parlamenta ieteikuma priekšlikumu Padomei par ES un Meksikas stratēģisko partnerību (2008/2289(INI)) 172
2010/C 87 E/36	Tibetas sacelšanās 50. gadadiena un Viņa Svētības Dalailamas un Ķīnas valdības dialogs Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par Tibetas sacelšanās 50. gadadienu un Viņa Svētības Dalailamas un Ķīnas valdības dialogu 177
2010/C 87 E/37	Gvineja-Bisava Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par Gvineju-Bisavu 178
2010/C 87 E/38	Filipīnas Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par Filipīnām 181
2010/C 87 E/39	NVO izraidīšana no Dārfūras Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par NVO izraidīšanu no Dārfūras 183

II *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

2008.—2009. GADA SESIJA

2009. gada 10.—12. marts sēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti [OV C 234 E, 29.9.2009.](#)

PIEŅEMTIE TEKSTI

Trešdiena, 2009. gada 11. marts

2010/C 87 E/40	Parlamenta Reglamenta 139. panta piemērojamības pagarināšana Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta lēmums, ar ko pagarina Parlamenta Reglamenta 139. panta piemērojamību līdz Parlamenta septītā pilnvaru laika beigām 186
----------------	---

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti***Eiropas Parlaments**

2008.—2009. GADA SESIJA

2009. gada 10.—12. marts sēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti [OV C 234 E, 29.9.2009.](#)

PIEŅEMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

2010/C 87 E/41	Eiropas Kopienas un Armēnijas nolīgums: gaisa satiksmes pakalpojumi *	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un Armēnijas Republiku par atsevišķiem gaisa satiksmes pakalpojumu aspektiem (COM(2007)0729 – C6-0519/2008 – 2007/0251(CNS))	188
2010/C 87 E/42	Nolīgums starp EK un Izraēlu par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem *	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopienu un Izraēlas Valsti par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (COM(2008)0178 – C6-0520/2008 – 2008/0068(CNS))	188
2010/C 87 E/43	Papildprotokols tirdzniecības, attīstības un sadarbības nolīgumam starp EK un Dienvidāfriku, lai ņemtu vērā Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos ES ***	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par papildprotokola noslēgšanu Tirdzniecības, attīstības un sadarbības nolīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Dienvidāfrikas Republiku, no otras puses, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai (16447/2008 (COM(2008)0749 – C6-0017/2009 – 2008/0212(AVC))	189
2010/C 87 E/44	Tipa apstiprinājuma prasības attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu vispārējo drošību ***I	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par tipa apstiprinājuma prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu vispārējo drošību (COM(2008)0316 – C6-0210/2008 – 2008/0100(COD))	190
	P6_TC1-COD(2008)0100	
	Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 10. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par tipa apstiprināšanas prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un tiem paredzēto sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisko vienību vispārējo drošību	190
2010/C 87 E/45	Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole ***I	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (pārstrādāta versija) (COM(2007)0844 – C6-0002/2008 – 2007/0286(COD))	191
	P6_TC1-COD(2007)0286	
	Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 10. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (pārstrādāta versija)	192
	I PIELIKUMS	232
	II PIELIKUMS	236
	III PIELIKUMS	237

	IV PIELIKUMS	238
	V PIELIKUMS	239
	VI PIELIKUMS	244
	VII PIELIKUMS	255
	VIII PIELIKUMS	265
	PIELIKUMS	266
	X PIELIKUMS	268
2010/C 87 E/46	Eiropas privātā uzņēmuma statūti *	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem (COM(2008)0396 – C6-0283/2008 – 2008/0130(CNS))	300
2010/C 87 E/47	2010. gada budžeta procedūras pamatnostādnes – III iedaļa, “Komisija”	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par 2010. gada budžeta procedūras pamatnostādņem – III iedaļa – “Komisija”(2009/2005(BUD))	321
2010/C 87 E/48	2010. gada budžeta procedūras pamatnostādnes - I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX iedaļas	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par 2010. gada budžeta procedūras pamatnostādņem - I iedaļa – Eiropas Parlaments, II iedaļa – Padome, IV iedaļa – Tiesa, V iedaļa – Revīzijas palāta, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, VII iedaļa – Reģionu komiteja, VIII iedaļa – Tiesībsargs, IX nodaļa– Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs (2009/2004(BUD))	327
	Trešdiena, 2009. gada 11. marts	
2010/C 87 E/49	Atbrīvošana no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo ieviešanu *	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, kas nosaka Direktīvas 2006/112/EK 143. panta b) un c) punkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo ieviešanu (kodificēta versija) (COM(2008)0575 – C6-0347/2008 – 2008/0181(CNS))	332
2010/C 87 E/50	Eiropola darbinieki: pamatalgu un pabalstu koriģēšana *	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Francijas Republikas iniciatīvu, lai pieņemtu Padomes lēmumu, ar ko koriģē Eiropola darbinieku pamatalgas un pabalstus (14479/2008 – C6-0038/2009 – 2009/0804(CNS))	333
2010/C 87 E/51	Eiropas Savienības Solidaritātes fonda līdzekļu izmantošana	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ES Solidaritātes fonda izmantošanu saskaņā ar 26. punktu 2006. gada 17. maija lēmumā starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2009)0023 – C6-0040/2009 – 2009/2007(ACI))	334
	PIELIKUMS	334

2010/C 87 E/52	Budžeta grozījumi Nr. 1/2009: plūdi Rumānijā Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūcija par Eiropas Savienības 2009. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 1/2009 projektu, III iedaļa - Komisija (6952/2009 – C6-0075/2009 – 2009/2008(BUD)) 335
2010/C 87 E/53	Kopīgie noteikumi un standarti attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā ***III Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā (pārstrādāta redakcija) (PE-CONS 3719/2008 – C6-0042/2009 – 2005/0237A(COD)) 337
2010/C 87 E/54	Kopīgie noteikumi un standarti attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus ***III Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus (pārstrādāta redakcija) (PE-CONS 3720/2008 – C6-0043/2009 – 2005/0237B(COD)) 338
2010/C 87 E/55	Ostas valsts kontrole ***III Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ostas valsts kontroli (pārstrādāta redakcija) (PE-CONS 3721/2008 – C6-0044/2009 – 2005/0238(COD)) 339
2010/C 87 E/56	Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēma ***III Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2002/59/EK, ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu (PE-CONS 3722/2008 – C6-0045/2009 – 2005/0239(COD)) 340
2010/C 87 E/57	Negadījumu izmeklēšana jūras transporta nozarē ***III Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ko nosaka pamatprincipus negadījumu izmeklēšanai jūras transporta nozarē un groza Direktīvas 1999/35/EK un 2002/59/EK (PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009 – 2005/0240(COD)) 341
2010/C 87 E/58	Pasažieru pārvadātāju atbildība nelaimes gadījumos uz jūras ***III Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pasažieru pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos uz jūras (PE-CONS 3724/2008 – C6-0047/2009 – 2005/0241(COD)) 342
2010/C 87 E/59	Kuģu īpašnieku apdrošināšana pret jūras prasībām ***II Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, ko Padome pieņēmusi nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par kuģu īpašnieku apdrošināšanu pret jūras prasībām (14287/2/2008 – C6-0483/2008 – 2005/0242(COD)) 343
2010/C 87 E/60	Karoga valstij noteikto prasību ievērošana ***II Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par karoga valstij noteikto prasību ievērošanu (14288/2/2008 – C6-0484/2008 – 2005/0236(COD)) 344

2010/C 87 E/61	<p>Lietošanas maksas noteikšana smagajiem kravas transportlīdzekļiem ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem (COM(2008)0436 – C6-0276/2008 – 2008/0147(COD)) 345</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0147</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 11. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem 345</p> <p>PIELIKUMS 360</p>
2010/C 87 E/62	<p>Publiska piekļuve Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ***I</p> <p>Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (<i>pārstrādāta versija</i>) (COM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)) 362</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0069</p> <p>Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. .../2009 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (<i>pārstrādāta versija</i>) 363</p> <p>PIELIKUMS 380</p>
2010/C 87 E/63	<p>Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes *</p> <p>Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm (COM(2008)0869 – C6-0050/2009 – 2008/0252(CNS)) 381</p>
Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts	
2010/C 87 E/64	<p>Daudzgažu plāns zilās tūnzivs krājumu atjaunošana *</p> <p>Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par daudzgažu plānu zilās tūnzivs krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā (COM(2009)0093 – C6-0081/2009 – 2009/0029(CNS)) 381</p>

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

